

و ان شاء الله تعالی
در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

در این کتاب که در این
روزگار است

~~1444~~
1797

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ أَعْيُنًا عَلَىٰ مَا عَمِلْتُمْ مِنْ بَلَدَيْنِ ۚ وَكُفَيْتُمْ مِنَ الْبَصَرِ ۚ

کَلَامُكَ عَلٰی مَا اَشْبَهْتَ مِنَ الْعَطَاءِ وَاسْتَبَدْتَ مِنَ الْغَطَاءِ وَنَحْوِ

بَلَّغْ مِنْ شَرِّهِ الْإِنْسَانَ وَفَضْلِهِ الْهَدْيَ كَمَا نَعُوذُ بِكَ مِنْ مَعْرِ الْكَلْبِ

وَفَضْلِهِ الْحَرُّ وَكَسْبُكَ لَا هَيْبَانَ لِلْإِلَهِ وَخُضُوعَ

وكانت يوحنا تيموثاوس اذا قادن حرقه كرسب غروبها في النار
 المساء كان سكرتك لا تشبهك في القلوب من هذا العالم

سب کفر است یا خداوند که شک و گمان بهم نه بر داشتند و بر مانی محب گری کیست و کفر کیست

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

وَلَسْتَ غَيْرَ لِحْمٍ مِنْ سَوْفٍ لَشَهْوٍ إِلَى سَوْفٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ

مِنْ قُلٍّ لَشَهْوٍ إِلَى لَشَهْوٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ لِحْمٍ مِنْ سَوْفٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ

قَالُوا إِلَى الرُّشْدِ وَقَلْبًا مُتَقَلِّبًا مَعَ لَحْنٍ وَلِسَانًا مُتَقَلِّبًا بِالْإِصْدَاقِ

وَنُطْقًا مَوْجِدًا بِالْحُجَّةِ وَاصْدَابَةً ذَائِدَةً عَنِ الْبَلْعِ وَغَرِيبَةً فَاهِقَةً هَوَى

النَّفْسِ وَجَبْدَةً نَذِيرًا لِقَوْلٍ لَقَدْ وَاسْتَعْنَا بِالْهَدَايَةِ إِلَى

الْإِدْبَةِ وَتَعْصِدْنَا بِالْإِعَانَةِ عَلَى الْإِبَانَةِ وَتَعْصِمُنَا عَنِ الْفَوَاكِ

فِي الرِّوَايَةِ وَنَصْرَفْنَا عَنِ الشَّفَاهَةِ فِي الْفُكَاهَةِ حَتَّى نَأْمُرَ جَبَلًا

لَا لَيْسَهُ وَتَحْنِي غَوِيلَ الرُّخْفَةِ فَلَا نَكْمُودَ مَائِدَةً وَلَا كَفَفَ

مَوْفِقَ مَنَدَمَةٍ وَلَا نَهْمَ تَبِيعَةٍ وَلَا مَعْتَبَةَ وَلَا نَبْلًا لِمُعْدَمَةٍ

عَنْ بَادِرَةِ اللَّهِ فَحَقِّقْ لَنَا هَذِهِ الْمُنْشِئَةَ وَأَنْلِنَا

هَذِهِ الْبَيْعَةَ وَلَا تَقْضِنَا عَنْ ظِلِّكَ السَّابِقِ وَلَا تَجْعَلْنَا

وَلَسْتَ غَيْرَ لِحْمٍ مِنْ سَوْفٍ لَشَهْوٍ إِلَى سَوْفٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ
مِنْ قُلٍّ لَشَهْوٍ إِلَى لَشَهْوٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ لِحْمٍ مِنْ سَوْفٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ
قَالُوا إِلَى الرُّشْدِ وَقَلْبًا مُتَقَلِّبًا مَعَ لَحْنٍ وَلِسَانًا مُتَقَلِّبًا بِالْإِصْدَاقِ
وَنُطْقًا مَوْجِدًا بِالْحُجَّةِ وَاصْدَابَةً ذَائِدَةً عَنِ الْبَلْعِ وَغَرِيبَةً فَاهِقَةً هَوَى
النَّفْسِ وَجَبْدَةً نَذِيرًا لِقَوْلٍ لَقَدْ وَاسْتَعْنَا بِالْهَدَايَةِ إِلَى
الْإِدْبَةِ وَتَعْصِدْنَا بِالْإِعَانَةِ عَلَى الْإِبَانَةِ وَتَعْصِمُنَا عَنِ الْفَوَاكِ
فِي الرِّوَايَةِ وَنَصْرَفْنَا عَنِ الشَّفَاهَةِ فِي الْفُكَاهَةِ حَتَّى نَأْمُرَ جَبَلًا
لَا لَيْسَهُ وَتَحْنِي غَوِيلَ الرُّخْفَةِ فَلَا نَكْمُودَ مَائِدَةً وَلَا كَفَفَ
مَوْفِقَ مَنَدَمَةٍ وَلَا نَهْمَ تَبِيعَةٍ وَلَا مَعْتَبَةَ وَلَا نَبْلًا لِمُعْدَمَةٍ
عَنْ بَادِرَةِ اللَّهِ فَحَقِّقْ لَنَا هَذِهِ الْمُنْشِئَةَ وَأَنْلِنَا
هَذِهِ الْبَيْعَةَ وَلَا تَقْضِنَا عَنْ ظِلِّكَ السَّابِقِ وَلَا تَجْعَلْنَا

وَلَسْتَ غَيْرَ لِحْمٍ مِنْ سَوْفٍ لَشَهْوٍ إِلَى سَوْفٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ
مِنْ قُلٍّ لَشَهْوٍ إِلَى لَشَهْوٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ لِحْمٍ مِنْ سَوْفٍ لَشَهْوٍ كَمَا لَسْتَ غَيْرَ
قَالُوا إِلَى الرُّشْدِ وَقَلْبًا مُتَقَلِّبًا مَعَ لَحْنٍ وَلِسَانًا مُتَقَلِّبًا بِالْإِصْدَاقِ
وَنُطْقًا مَوْجِدًا بِالْحُجَّةِ وَاصْدَابَةً ذَائِدَةً عَنِ الْبَلْعِ وَغَرِيبَةً فَاهِقَةً هَوَى
النَّفْسِ وَجَبْدَةً نَذِيرًا لِقَوْلٍ لَقَدْ وَاسْتَعْنَا بِالْهَدَايَةِ إِلَى
الْإِدْبَةِ وَتَعْصِدْنَا بِالْإِعَانَةِ عَلَى الْإِبَانَةِ وَتَعْصِمُنَا عَنِ الْفَوَاكِ
فِي الرِّوَايَةِ وَنَصْرَفْنَا عَنِ الشَّفَاهَةِ فِي الْفُكَاهَةِ حَتَّى نَأْمُرَ جَبَلًا
لَا لَيْسَهُ وَتَحْنِي غَوِيلَ الرُّخْفَةِ فَلَا نَكْمُودَ مَائِدَةً وَلَا كَفَفَ
مَوْفِقَ مَنَدَمَةٍ وَلَا نَهْمَ تَبِيعَةٍ وَلَا مَعْتَبَةَ وَلَا نَبْلًا لِمُعْدَمَةٍ
عَنْ بَادِرَةِ اللَّهِ فَحَقِّقْ لَنَا هَذِهِ الْمُنْشِئَةَ وَأَنْلِنَا
هَذِهِ الْبَيْعَةَ وَلَا تَقْضِنَا عَنْ ظِلِّكَ السَّابِقِ وَلَا تَجْعَلْنَا

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the page.

مُصَنِّفُ الْمَاخِضِ فَقَدْ مَدَدَ نَا إِلَيْكَ بِدَاكِسْكَرٍ وَحَسْبُكَ
بارگشت مرخاید را پیش شانه دراز کردیم بوی نو دست سوال را داد و بگویم بپوشی خود
لَكَ وَالسَّجْدَةَ وَاسْتَنْزَلْنَا كَرَمَكَ الْجَمْعَ وَنَسَبَكَ الْوَلَدَ
تا در سجد و عز و طلب نزول بکنیم کرم ترا که سبایت را و نسل ترا که
عَمَّ يَضْرَعَةُ الطَّلَبِ رِضَا تَعْلَامِ تَقَرُّبِ التَّوَقُّلِ جَمَلِ سَيِّدِ
تا ابد طواری برای طلب و میرای امید بهر امان بطبیعی کرم او بیدار بکنی که سبایت
الْبَشِيرِ وَالشَّفِيعِ الْمُشْفَعِ فِي الْحَشْرِ الَّذِي خَفَّتْ بِهِ النَّبِيُّ
استاد و نجات دهنده و شفیع و شفیع در قیامت که ختم کردی با او و رسد با
وَأَعْلَيْتَ دَرَجَتَهُ فِي عِلِّيِّينَ وَوَصَفْتَهُ فِي كِتَابِكَ لِلْسَّابِقِينَ
و بلند کردی رتبه او را در عییین و توصفتی او را در کتاب خود که بودی است
فَقُلْتُ وَأَنْتَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً
پس گفتی حال آنکه تو راست گوی که بندگان سنی و نافرستانا دیم برای خود که رحمت
لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الْعَادِينَ وَاصْحَابِهِ
برای عالمیان خدا ای این رحمت بکن کن بر او و بر عیال او که رسد بمانند و بر بادند
الَّذِينَ شَاقُوا فِي الدِّينِ وَاجْعَلْنَا لِهَدْيِهِ وَهَدْيِهِمْ مُتَّبِعِينَ وَ
که بماند و حکم کرد در دین را و گردان را برای هدایت بخشد اهل ایمان و پیروی بکنان و
انْفَعْنَا بِحَبْلِهِ وَحَبْلِهِمْ أَجْمَعِينَ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مستفیع کن را با حبل محمد و دوستی آل اصحاب و حبس هم حلیف بر هر چه بخواهی بکن
وَأَلْجَأَهُ جَدِيرٌ وَلَعَلَّ فَا تَجْرِي بِبَعْضِ آيَاتِهِ الْكَادِبِ
و قبول کن در سنه و کسبی و بهر چه در حق این رسیده باری و در بعضی علم ادب
الَّذِي رَكِبْتَ فِي هَذَا الْعَصْرِ رَحْمَةً وَخَبْرًا بِمَنْ يَكُونُ الْقَامَا
که از اسناد بهر درین زمانه بپوشی آن و در دست بهر امان آن و در مقامی

Extensive handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the page.

فدویہ ناصبہ و فہم ناصبہ و خبیث مقامہ تحقیق علی حیا القول

145

وَلَوْ لَيْسَ بِهِمْ نَبَأٌ مِّنْ نَّبَأِ مَا كُنَّا نَحْكُمُ بِهَا فِي الْفُلِ لَكُنَّا وَفَاقًا
دشمنند نه کسی را که دور می گشتن از زمین حکایات حیوانات یا کسی که بگوید که اگر خداوند دوستی از او داشت

مِنْ مُصَاتِرِهِ وَلَا يَسْرِ ذَاكَ السَّرَّاءُ لَيْسَ وَفِيهِ دَرُ الْقَاتِلِ نَظْمٌ
 از پس خورده او و خود و شسته ایشان را هر که بر او غوغا و خودی از خوبی گویند این شعر
 فَلَوْ قُلْتُ بِمَكَاهَا بَكَيْتُ صَبَابَةً لَسَعَدَتْ نَفْسُ قَبْلِ التَّوَلُّوْكَ لَكِنْ
 بس که پیش از مرگ بر آن حصار گردیدم از شور و شوق مجرب که گشتن شفا میباید نفس در پیش از توبه است و لیکن
 بَكَتْ قَبْلَ قَبُولِ الْبَكَاءِ مَا هَذَا الْفَضْلُ الْمُنْقِذُ وَأَكْرَهُ أَنْ لَا أَكُونَ
 گریه پیش از قبول گریه را بگریه اگر این پس گفتم بزرگی برای منقذم و ایسته ارم ایستد بستم
 فَمِنْ هَذَا الْهَدْيِ لَنْ أَوْدِيَهُ وَالْمَوْءِدُ الَّذِي تَوَدَّاهُ كَالْبَايَعِ عَنْ خُفْوِهِ يَطْلِفُ
 بدین کلام میباید که آوردم و در او در محل کرد داخل شدیم و چون یکدیگر نقشین کرد از هر که خود پای خود را
 وَأَجَادِعُ مَا رَيْنَ أَتْفَقُ بِكَيْفِهِ فَالْحَقُّ بِالْأَخْصَرِ كَمَا لَا يَزِيحُ صَلَّيْهِمْ فِي الْجَوِّ
 ایستد یکدیگر بر سر است و زمین می خورد و است خود پس حق که شوم گمانیکه یا کار از او در حال آنکه نیکه ضایع شد و شش از بندگی
 الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا عَلَيَّ وَإِنْ أَعْمَسَ إِلَى الْفُطْنِ
 دنیا و اینها می پندارند که در نیکه نماند یکدیگر کار را با آنکه بیستین اگر چه چشم پوشی کند مرا از کسی
 الْمُنْعَانِي وَنَظْمٌ عَنِ الْحَبِّ الْحَقَائِقِ لَا كَادَ لَخَلَصَ عَنْ عَمْرِو جَاهِلٍ وَخِي غَرْمَهَا
 از خود را نیکه نمی گوید و در حق از من دشمنی در نماند یکدیگر نیست که خلاص شوم از توبه و گریه یا از نیکه خود را از نیکه
 يَجْزِعُ مِنِّي لِمَا أَوْضَعُ وَيَتَّقِدُ بَأَنَّهُ مِنَ مَنَاهِ الشَّرْعِ وَمَنْ تَقَدَّ لَشَيْكَا
 از خود را نیکه مرا از این وضع است و نیکه نماند یکدیگر است از مهربانیات خرج استای گوشت و یکدیگر سر و کند استیاریا
 بَعَيْنِ الْعَقُولِ وَأَنْتَ أَنْظِرْ فِي مَبَانِي الْأَصُولِ نَظْمٌ هَذَا الْقَامَاتِ فِي سِلَاحِ
 چشم عقل و استعاض و تکه نظر را در بنای اصل کلام که بر توفیق خواهد یافت این مقامات را در رشته
 الْإِفَادَاتِ وَسَلَكَهَا مَسْلُكًا لِلْوُضُوعَاتِ عَنِ الْفُحَاوَاتِ وَالْجَادَاتِ
 و داخل شدیم که در آن در رشته حکایات یکدیگر وضع کرد و شد از زبان جاریان ولی جانهاش خود را
 وَلَوْ شِئْتُمْ مِنْ بَأْسَتِهِ عَنْ تِلْكَ الْحِكَايَاتِ وَأَنْتَ رَوَاهَا فِي قِفِّ مَرْكَبِهَا
 و شیشه نشد کسی را که در درجی گشتن از زمین حکایات عبادات یا یکدیگر نیست گماند که اگر چه از خود و توفیق از او مقامات

[illegible]

فَلِذَا كَانِ الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَبِهَا الْعُقُودُ الدِّينِيَّةُ فَأَيُّ حُجَّةٍ

پس در آنکه هرگاه ثواب اعمال بقصد است و آن نیت است که بعد از نیت بر

مَرَأْسًا مِثْلَ الشَّيْءِ لَا لِلْمَقْدُورِ وَنَحْنُ مَا مَخْلُوقَاتُ الشَّيْءِ لَا كَالْكَادِبِ وَهَلْ

سیکند شاه یکدیگر سخن گفتن را می نپسندید و من برای ترمین مجلس قصد کردن تعاضات قصد آرایش کلام در و خواست

هو ای که از راه من اندک تعلیم او هدی از صدراط مسقیم
آن شش دین آتش که در تپه کبک اجابت کرد برای آن دانش علم با هدایت نمود طرف راه راست

سَمِعَ عَلِيٌّ ابْنُ أَبِي نَجْمٍ الْحَلَبِيُّ وَأَخْلَصَ مِنْهُ لَاعِلَةً وَلَكَيْلًا وَبِإِذْنِهِ

اعتصموا بعقيدكم واعتصموا بكتابكم واعتصموا بآدابكم واعتصموا بآدابكم

[illegible]

توکل علی اللہ العزیز العلی

[illegible]

لما اشغلت عارب لا عريب وانا في المدرية بين لاثواب طوح

طَوَّأَ الْحَقُّ النَّبِيَّ إِلَى مَجْعَاءِ الْيَمِينِ فَدَخَلَ تَحَاوِيَ الْوُفَاِضِ بَادِي الْاَنْفِ

لَا أَمَّاكَ بُلْعَةً وَلَا أَحَدٌ فِي جَارِي مُضْغَةً فَطَفِقَتْ لَجُوجًا طَرَفَاتِهَا

مِثْلُ الْمَاءِ حَيْثُ وَاجْعَلُ فِي حَوْثَاتِهَا جَلَدًا لِكُلِّ شَايِئٍ وَارْزُقْ فِي مَسَاجِدِهَا

ماتہ سیر عتیق امیکشتم در میان آن ملین مجوان کشتن شکر گرد آرد طلب میکردم و در حال کاغذ می افشانده بودم

[illegible][illegible]

فصل اول در بیان احوال و عادات و طریق و دیانت و بعضی از عادات و طریقات و دیانت و بعضی از عادات و طریقات و دیانت و بعضی از عادات و طریقات و دیانت

سِرِّكَ وَتَوَارَى عَنْ قَرِيبِكَ وَأَنْتَ إِبْرَأَى قُرْبِكَ فَتَسْتَفِيقُ مِنْ مَلُوكِكَ

راز خود و پنهان میشوی تا نادر در خود حال آنکه تو بجای هستی که می بیند ترا آنچنان می خونی به پیش چشمی که ما از غلام خود

وَمَا أَخْشَى خَافِيَةً عَلَى مَلِيكَكَ تَطْنِ أَنْ تَسْتَفْضِكَ حَالَكَ إِذَا انْزَعَمْتَ

و حال آنکه توبه و پشیمانی هیچ دروغی نیست بر یاد شاه تو را که گشت کج می بجای نیکو فتح بخشد ترا حال تو از غم دست و تنگی مایه انتقال تو

أَوْ يَفْقِدُكَ مَا لَكَ حِينَ يُوَفِّقُكَ أَعْمَالُكَ أَوْ يُغْنِي عَنْكَ بَدَمُكَ إِذَا نَلْتَ

یله غلامس نه مال تو وقتیکه هلاک کنده ترا عملهای تو یا نفع دهد از تو جستماتو وقتیکه طبعزد

قَدَمُكَ أَوْ يُعْطِفُ عَلَيْكَ مَعْشَرَ الَّذِينَ يَمْيُتُكَ حَسْرَةً لِّمَا أَتَيْتَهُ

ہے تو یا شفقت خواہد کرد بر تو متبیر تو روزیکہ جمع خراب کرد ترا جای خستہ تو چرا نمی گیرے

حُجَّةٌ أَهْتَدَيْتَ بِكَ وَعَجَّلْتَ مَعَالَجَةَ دَائِكَ وَفَلَّتْ شِبَابَةُ أَعْيُنِكَ وَ

راه در امت یافتن خود را و چرا از دینش در علاج بیماری خود و چرا از دینش تو می خلی خود را و

فَدَعَتْ نَفْسَكَ فِي كَرِّ عَذَابِكَ مَا لَمْ يَمُتْ بِعَذَابِكَ مِمَّا لَعَنَدُكَ وَ

جرا از مندرای نفس خود را پس آن غرض از گرفتن سمات است که اینست موت و مدد بود پس صیت را دتود

الْمَشِيءُ نَذَارِكُ فَمَا عَذَابُكَ وَفِي الْيَوْمِ مَقَامُكَ فَمَا قَاتُكَ وَاللَّهِ

پیریت ترمانید حق پس بیت غنڈ تو مٹو ۲ دور گور خواجہ گاہ است این جزیت گھارو نوو بسو غنڈ است

مَصْدَرُكَ فَمِنْ مَصْدَرِكَ طَالَمَا انْقَضَ الدَّهْرُ قَتْنَاعَتْ وَمَصْدَرُكَ الْوُ

بازگشت تو پس گشت یاری گشتن خود درست که میدار میکنند از زمانه یس تو بگفت خواب مکنی و بیکشده تو بگفت

فَقَاكَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعِزُّ فُتَعَامِيَتْ وَخَصَّصَكَ لَكَ الْحَقُّ فَمَارَتْ

پس شاعر دستر میثوی روشن بشود و بر آنکه چندان بس خود را زرد کو سبک و بی هر میند، در این حق پس شک میکنی

وَأَذْكُرُ الْمَوْتِ فَتَنَّا سَيِّدَتِ وَأَمْرِيكَ أَنْ تَوَاسِي فِي أَسْبَبِ قَوْلِهِ

یاد میداد ترا مرگ پس بخت در انداختن ممکن است را ایمن کن پناه می خوار می شوی

فَلَا تُؤْمِنُ بِهِ عَلٰى ذِكْرِهِ وَتُخَيَّرُ قَصْرًا عَلَيْهِ عَلٰى تَوَلِيهِ وَتُغَيَّبُ عَنْ

پول اکوید اوئدیسی چر قذرو علم کفلهدار سی زرا انجیدریسی کوئتاک کفلهدار سی برکتش که بر هی او اوسون میسین اذ

وہاں پہنچ کر اس نے اپنے دوستوں کو دیکھا تو ان کے ہاتھ پاؤں پر زنجیریں لگی تھیں۔

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible]

وَلَيْسَ بِمُتَّبِعَةٍ لِّكَ أَجْلٌ رَّبْعَةٌ فَالْإِيمَانُ بِرُحْمَاءٍ مُّوَبَّعَةٍ

دور میگردانید کسی را که پس او میرفت، اعلام نشود و سران و گفت عادت میرهام

وَقَفَّوْا أَتْرُفَ مَرْجَحَاتٍ لَا يَرَأِي حَتَّىٰ أَتَىٰ إِلَىٰ مَفَازٍ مُّشَارٍ فَانْصَابَ فِيهَا عَلَدٌ

میں نے ان کو دیکھا تھا۔ ان کے پاس ایک بڑا سا گھر تھا۔ ان کے پاس ایک بڑا سا گھر تھا۔

غَارَةٍ فَأَمَّهَلَتْهُ رَبُّنَا لِمَا بَلَغَ مِنْهُ وَغَسَلَ رُجُلَيْهِ ثُمَّ هَجَمَتْ عَلَيْهِ فَوْجَةٌ

پس مہلت دوام اور بقدر زمانیکہ کشیدہ نعلین خود را بر پاوشت ہر دو یا خود را بر کج ایک دھنس شدم برو بس مہلت

عَلَى خَيْرِ مَمْدٍ وَجَدُ حِينٍ وَقَبْلَهُمَا خَيْرٌ مَمْدٍ

مقابل ابی شاکر و برهان سعد و وزیر خاله بریان و مقابل تن بود و خم ستراب پس کشف

لَهُ يَا هَذَا لِيَكُنْ ذَا السَّخْبِكِ وَهَذَا مَخْبِرُكَ فَوَيْلٌ لَكَ مِنَ الْقَيْظِ وَكَادَ يَمْدِمُكَ

او ایسی غلام آبا تو تو آن کی یاد

الغَيْظِ وَلَمْ يَزَلْ يَمْجُرُ إِلَيْهِمْ خِفْتُ أَنْ يَسْطَوْا عَلَيَّ فَلَمَّا أَخْبَتْ بَارَهُ

مجلس و همیشه بود که تیر میزد. در میان این تسخیرم از نیکو حمله کند به زمین پس به تاد فروست آتش

وَتَوَارَىٰ وَارَةً لِّشَدِّ نَظَرِ لَيْسَتْ خِنْصَةً بَلْ خِنْصَةٌ وَأَنْشَبَتْ

د یو سببه و غده شد گرمی آتش ده اند (بوشیدم کلیم تنفس را میخواستم جفیه از نوعی رگم در دهنم و او خود را

وكانت عظماء في الدنيا

بِئْسَ لِلشَّيْطَانِ وَصِيلٌ وَعَلَى الْجِبْرِائِيلِ أَرْبَعُ الْقَنِيصِ بِهِ وَالْقَنِيصَةُ

در هر مبدی و کرد و اندام و عطف خود را پس از انصاف است مطلق صید ز را بان و صید او را

وَأَجَانِي الدُّهْرَ حَتَّىٰ وَلَجْتُ بِطُفٍّ حَيًّا إِلَىٰ عَلَى الْبَيْتِ عَيْصَةً عَلَى الْبَيْتِ

بمضطر کہہ ازمانہ تا آنکہ داخل شدم. چنانکہ گئے چلے کر می خواہ بر شہر مسکن نشین اگر دست بردارند

لَمْ أَهْبْ صَرْفَهُ وَلَا مَضَيْتُ مِنْهُ فَرِصَةً وَلَا شَرَعْتُ عَلَى مَوَدَّةٍ

نیکم گردن او را و نمی بخشد برای من از تو گوشت فشان و نیاورد دهنت مرا در چشمه

وَعَلَىٰ رَأْسِهِ رُءُوسٌ ثُمُودٌ مُّشَبَّهَةٌ
بِأُكُلِ الْخِيَارِ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْوَكِيلِ ۚ

بدیش عرضی غس خریصه، ولو انصف الدهر یا حکم

کچھ آوروں میں ملائش بسیار طبع و اگر انصاف کند زمانہ در حکم خود

[illegible]

در علم خود برآمد ملک حکم بفرموده اهل انقیصه انرا قال لی دن وکل وانشئت
فم وقل فالتفت لی نلیذا وقلت له عزمت علیک فیستفهم
کتخبر لی من ذاک قال لی هذا ابنی الذی السرجی سراج الفکر وناجی الدلیل
من حیث نیت قضیت العجب مما رأیت المقام الثانی وقرئ

حکیمه لما ملک حکم اهل النقصه انرا قال لی دن وکل وانشئت
فم وقل فالتفت لی نلیذا وقلت له عزمت علیک فیستفهم
کتخبر لی من ذاک قال لی هذا ابنی الذی السرجی سراج الفکر وناجی الدلیل
من حیث نیت قضیت العجب مما رأیت المقام الثانی وقرئ
حکلی الحارث هم قال کلفت مذمیط عنی التام ونبطک العاقر بای
اغنی معار الادب وانضو البور کاب لطلب لا غلو منه بایکون لی
لین لا ناکم وقرنة عند الاوامر وکتب فیرط الله یا قنباسه واکتوم فقت
لیاسه اباحی کل من جل وقل واستسقی الویل واطل وانقل لیس
لعل فلما حلت خلون وقد بلو کفخون وسبرک الاوزان وخبرت
ما شان وزان القیت بایا نزل السرجی یقلی قال لیس لیس
ویخط فی سالیب کتیب فیدعی تارة انه من لیل سلسان وبقیر
وکیخیرت در راهبای طلب عاشق پس عوی بکرمای برآید وادامو سباحت ونبط بکرمای

در علم خود برآمد ملک حکم بفرموده اهل انقیصه انرا قال لی دن وکل وانشئت
فم وقل فالتفت لی نلیذا وقلت له عزمت علیک فیستفهم
کتخبر لی من ذاک قال لی هذا ابنی الذی السرجی سراج الفکر وناجی الدلیل
من حیث نیت قضیت العجب مما رأیت المقام الثانی وقرئ
حکلی الحارث هم قال کلفت مذمیط عنی التام ونبطک العاقر بای
اغنی معار الادب وانضو البور کاب لطلب لا غلو منه بایکون لی
لین لا ناکم وقرنة عند الاوامر وکتب فیرط الله یا قنباسه واکتوم فقت
لیاسه اباحی کل من جل وقل واستسقی الویل واطل وانقل لیس
لعل فلما حلت خلون وقد بلو کفخون وسبرک الاوزان وخبرت
ما شان وزان القیت بایا نزل السرجی یقلی قال لیس لیس
ویخط فی سالیب کتیب فیدعی تارة انه من لیل سلسان وبقیر
وکیخیرت در راهبای طلب عاشق پس عوی بکرمای برآید وادامو سباحت ونبط بکرمای

در علم خود برآمد ملک حکم بفرموده اهل انقیصه انرا قال لی دن وکل وانشئت
فم وقل فالتفت لی نلیذا وقلت له عزمت علیک فیستفهم
کتخبر لی من ذاک قال لی هذا ابنی الذی السرجی سراج الفکر وناجی الدلیل
من حیث نیت قضیت العجب مما رأیت المقام الثانی وقرئ
حکلی الحارث هم قال کلفت مذمیط عنی التام ونبطک العاقر بای
اغنی معار الادب وانضو البور کاب لطلب لا غلو منه بایکون لی
لین لا ناکم وقرنة عند الاوامر وکتب فیرط الله یا قنباسه واکتوم فقت
لیاسه اباحی کل من جل وقل واستسقی الویل واطل وانقل لیس
لعل فلما حلت خلون وقد بلو کفخون وسبرک الاوزان وخبرت
ما شان وزان القیت بایا نزل السرجی یقلی قال لیس لیس
ویخط فی سالیب کتیب فیدعی تارة انه من لیل سلسان وبقیر
وکیخیرت در راهبای طلب عاشق پس عوی بکرمای برآید وادامو سباحت ونبط بکرمای

کتاب بیاد ما را بهایمین و ادوات کور در رسته رحمان مسخر جیبیه علم

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره

عَرَّالْبَيْتِ النَّذِيرِ الْجَامِعِ لِمُشَبَّهَاتِ الثَّغْرِ وَأَشْدَّ الْمَظْمَرِ نَفْسِي الْقِدَامِ لِنَفْسِي
 رَأَوْفِيَّةٌ وَزَانَةٌ شَدِيدٌ نَاهِيكَ عَنْ شَدِيدٍ يَفَارِعُ عَنْ لَوْ لَوْ طَبِيعَتِ
 بَرَكَةُ عَمَّا قَاتِلُ عَمَّا طَلَعَ عَمَّا حَبِيبٌ فَاسْتَعَادَهُ مِنْ حَضَرٍ وَاسْتَعْلَاهُ
 فَاسْتَعَادَهُ مِنْهُ وَاسْتَعْلَاهُ وَسُئِلَ لِمَ هَذَا الْبَيْتُ وَهَلْ حَقَّ قَوْلُهُ أَمْ
 يَأْتِي لِنَحْيِكُمُ مَذَالِيقَهُ قَالَ فَكَانَ الْجَمَاعَةُ أَزْكَى تَابَتْ بِعَمْرِئِهِ وَابْتِصَاهُ
 دَعَا فَنَقَّصَ وَاجْهَهُ فِي أَفْكَارِهِمْ وَفَطَنَ لِمَا بَطَنَ مِنْ أَسْنَانِهِمْ وَجَا
 أَنْ يَفْطَرُ إِلَيْهِ ذَمًّا وَكَلِمَةً وَصَوْفُهُ أَنْ بَعْضَ الظُّنِّ أَوْ شَيْءٌ فَالْ
 بَارِوَاتُ الْقَرِيضِ وَأَسَاءَةُ الْقَوْلِ الرِّضِ أَنْ خُلَاصَةُ الْجَوْهَرِ تَطَهَّرُ
 بِالسَّبِيلِ وَيَدْلُو تَصَدَّقَ رِذَاءُ الشَّكِّ وَقَدْ قِيلَ فِيهَا مَعْنَى الزَّوَانِ
 عَمَّا لَمْ يَكُنْ فِي الرِّجْلِ وَهَانَ وَهَانَ مَا نَفَعَتْ حَبِيبَتِي لِي إِخْتِبَارُ وَتَر

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره

بمردار یابی زمان پس در بنوقت بزرگ پدہ ہشتہ قم بہا اورا و بسیار شکر و ندامت باں بوسہ اور و آرد استند

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

عشرته وجلوا قسره قال الراوي فلما رأيت قلب جذبه وتالق
 سبت اورا آهسته ظاهره اورا کت راوی پس نگاه و مردم از او غمگین نشدند علم اورا و در خندیدند
 جلوتها مکتب النظر في توشه وسرحت الطرقت ويسه فاذا هو
 جلوتها اورا مبالغه کردم نظرا در شناختن او و سر و دم چشم را در روی او بین نگاه کردم

عشرته وجلوا قسره قال الراوي فلما رأيت قلب جذبه وتالق

سبت اورا آهسته ظاهره اورا کت راوی پس نگاه و مردم از او غمگین نشدند علم اورا و در خندیدند

جلوتها مکتب النظر في توشه وسرحت الطرقت ويسه فاذا هو

جلوتها اورا مبالغه کردم نظرا در شناختن او و سر و دم چشم را در روی او بین نگاه کردم

شكنا الشروحي وقد اقرب بكه الذجوجي فحنان نفسي عوده

شکنا سحر و سبت و هر آنکه روشن شد و سباده که تارک بود پس مبارک بود که گفتم من خود را با بدن او

وابتدت استلامه وقلت له ما الذي حال صفتك حنة

در روی کردم رسیدن دست او را گفتم او را چیست که معیرو گفت ترا تا آنکه

جملت معرفتك وای شئی شیب لحتك حتى انكرت حليتك فاشا

تا آنکه تمام شناختن ترا و چه چیز بر من را تا آنکه شناختم صورت ترا از این که

يقول نظرم مع الشوايب شيب والذهر بالناس قلبك كمان

چون گفتم تو را ظهور حواش پیراسته و زمانه با مردم بیاد کردی

يوما الشفيع فني غدي يتقلب فلا تبق بوميض من برة فهو خلب

روزی با من روزی که در غدا میگردم و در پس احوال من در جسد من روشن نماز که آن با من

واصبر اذا هو اضربك الخطوب لك فما لك التبرع ان يوليك

و صبر کن آنکه آن بر آید که کار او سخت را در جمع نمیدانست به در میان آن که در آن

يقب ثم فاض مفار قاموضه ومستصفا القلب معه المقام

چون بیدار بود پس آن در غایت یکدیگر بود و او را خود در آن که در آن مقام

الثالث الباري القليله والحارث في الظنني خذ اليك

سوم شنبه در باره روايت کرد عمارت بر نام گفت که هر چه بود و او را

ويخيه مناد و ككافح زاده و ككافح زاده و ككافح زاده و ككافح زاده

که زود گشت سال و آن است خود را در جهان و در آن است که در میان و گفتم

عشرته وجلوا قسره قال الراوي فلما رأيت قلب جذبه وتالق
 سبت اورا آهسته ظاهره اورا کت راوی پس نگاه و مردم از او غمگین نشدند علم اورا و در خندیدند
 جلوتها مکتب النظر في توشه وسرحت الطرقت ويسه فاذا هو
 جلوتها اورا مبالغه کردم نظرا در شناختن او و سر و دم چشم را در روی او بین نگاه کردم
 شكنا الشروحي وقد اقرب بكه الذجوجي فحنان نفسي عوده
 شکنا سحر و سبت و هر آنکه روشن شد و سباده که تارک بود پس مبارک بود که گفتم من خود را با بدن او
 وابتدت استلامه وقلت له ما الذي حال صفتك حنة
 در روی کردم رسیدن دست او را گفتم او را چیست که معیرو گفت ترا تا آنکه
 جملت معرفتك وای شئی شیب لحتك حتى انكرت حليتك فاشا
 تا آنکه تمام شناختن ترا و چه چیز بر من را تا آنکه شناختم صورت ترا از این که
 يقول نظرم مع الشوايب شيب والذهر بالناس قلبك كمان
 چون گفتم تو را ظهور حواش پیراسته و زمانه با مردم بیاد کردی
 يوما الشفيع فني غدي يتقلب فلا تبق بوميض من برة فهو خلب
 روزی با من روزی که در غدا میگردم و در پس احوال من در جسد من روشن نماز که آن با من
 واصبر اذا هو اضربك الخطوب لك فما لك التبرع ان يوليك
 و صبر کن آنکه آن بر آید که کار او سخت را در جمع نمیدانست به در میان آن که در آن
 يقب ثم فاض مفار قاموضه ومستصفا القلب معه المقام
 چون بیدار بود پس آن در غایت یکدیگر بود و او را خود در آن که در آن مقام
 الثالث الباري القليله والحارث في الظنني خذ اليك
 سوم شنبه در باره روايت کرد عمارت بر نام گفت که هر چه بود و او را
 ويخيه مناد و ككافح زاده و ككافح زاده و ككافح زاده و ككافح زاده
 که زود گشت سال و آن است خود را در جهان و در آن است که در میان و گفتم

عشرته وجلوا قسره قال الراوي فلما رأيت قلب جذبه وتالق
 سبت اورا آهسته ظاهره اورا کت راوی پس نگاه و مردم از او غمگین نشدند علم اورا و در خندیدند
 جلوتها مکتب النظر في توشه وسرحت الطرقت ويسه فاذا هو
 جلوتها اورا مبالغه کردم نظرا در شناختن او و سر و دم چشم را در روی او بین نگاه کردم
 شكنا الشروحي وقد اقرب بكه الذجوجي فحنان نفسي عوده
 شکنا سحر و سبت و هر آنکه روشن شد و سباده که تارک بود پس مبارک بود که گفتم من خود را با بدن او
 وابتدت استلامه وقلت له ما الذي حال صفتك حنة
 در روی کردم رسیدن دست او را گفتم او را چیست که معیرو گفت ترا تا آنکه
 جملت معرفتك وای شئی شیب لحتك حتى انكرت حليتك فاشا
 تا آنکه تمام شناختن ترا و چه چیز بر من را تا آنکه شناختم صورت ترا از این که
 يقول نظرم مع الشوايب شيب والذهر بالناس قلبك كمان
 چون گفتم تو را ظهور حواش پیراسته و زمانه با مردم بیاد کردی
 يوما الشفيع فني غدي يتقلب فلا تبق بوميض من برة فهو خلب
 روزی با من روزی که در غدا میگردم و در پس احوال من در جسد من روشن نماز که آن با من
 واصبر اذا هو اضربك الخطوب لك فما لك التبرع ان يوليك
 و صبر کن آنکه آن بر آید که کار او سخت را در جمع نمیدانست به در میان آن که در آن
 يقب ثم فاض مفار قاموضه ومستصفا القلب معه المقام
 چون بیدار بود پس آن در غایت یکدیگر بود و او را خود در آن که در آن مقام
 الثالث الباري القليله والحارث في الظنني خذ اليك
 سوم شنبه در باره روايت کرد عمارت بر نام گفت که هر چه بود و او را
 ويخيه مناد و ككافح زاده و ككافح زاده و ككافح زاده و ككافح زاده
 که زود گشت سال و آن است خود را در جهان و در آن است که در میان و گفتم

و کز آنکه در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است

تَخَذَبْ اطرافَ لَكَ اَنْتَ وَتَوَارِدْ طَرَفَ لَكَ اَنْتَ اِيْدَا وَقَفَ بِنَا اِنْ خَصَّ
 بپایند که در این کتاب است و در این کتاب است که در این کتاب است
 عَلَيْهِ سَمْعٌ وَفِي مَشِيَةِ قَوْلٍ فَقَالَ يَا اَخَا اِلَازْ اِلْخَاوِرَ وَبَشَارَ الْعَشَارَ عَمُوَا
 که بر وی جاری کند و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 صَبَاحًا وَانْهَوَا اَصْبَحًا وَانْصَرُّوا اِلَى مَنْ كَانَ ذَانِدِي وَنَدِي وَجَدَ
 در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 وَجَدَ وَعَقَارَ وَفَرَى وَمَقَارَ وَفَرَى فَمَا زَالَ يَهْ قَطُوبَ الْخَطُوبِ وَخَوَ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 الْكَرُوبِ وَشَرَّ الشَّرِّ الْكُفُوفِ وَانْتِيَابِ النُّوبِ السُّوَيْخِي صِفَتِ الرَّجُلِ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 وَفَرَعَتِ السَّاحَةَ وَغَارَ الْمَنْعِ وَبَا الْمَرْجِعِ وَاقْوَى الْجَمْعِ وَاقْضِ الْمَجْمَعِ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 وَاسْتَحَالَتْ الْحَالُ وَاعْمَلِ الْعِيَالُ وَخَلَّتِ الْمَرَاطُ وَبِحَمِ الْغَايِطِ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 اَوَى لِنَاطِقِ الصَّامِتِ وَرَى لَنَا الْحَاسِدُ وَالشَّامِتُ وَلَنَا اللَّهُ الْمَوْجِ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 الْمَدَامُ اِنْ كُنْتُمْ اِلَى الْجَمْعِ وَانْتَدَبْنَا الشُّعْبُ فَاَسْتَبَطْنَا الْجَمْعَ وَطَوْنَا الْاَحْشَاءَ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 عَلَ الصُّوِّ وَانْخَلْنَا السَّهَاءَ وَاسْتَوَا اِلَازْ اِلْخَاوِرَ وَبَشَارَ الْعَشَارَ عَمُوَا
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 اَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَاسْتَبَطْنَا اَللَّيْمَ لَمَّا فَتَلَّ مِنْ جَرَّاسٍ اَوْ سَمْعٍ مُوَالِسٍ
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است
 و در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

ای که از من کن زود را و این فصل بخیر که چه
ست و بعضی است از این

فَوَلَدَ أَخْخَرِي مِنْ قَبْلَةِ لَقَدْ أَهْسَيْتُ خَالِكِي لَا أَمْرِي بَيْتَ لَيْكَةِ قَالَ

پس تم انکو مجھ پر اور دراز قید قید پر آئید گستم خداوند درویشی در حاکمہ لاکت شستم قوت شبیدہ را گفت

الْحَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ وَبَيْتُ لُفَايَهِ وَلَوْ بَتُّ إِلَى سَيْبِاطِ فَقَرَهُ فَأَمْرَاتُ لَهُ

حادث بنجام : بس رحم کردم سبب فواج تہیدستی او و میل کنی دم طرف برآوردن کلام می مستوجب سزا کردم

دِيَارًا وَقُلْتُ لَهُ اخْبَارًا اِنْ مَدَحْتَهُ نَظْمًا فَهُوَ لَكَ حَمْدًا فَاَنْذِرْ يُلَيْشِدُ

مدنیار را دو قسم اورا برای تشخیص اگر ستایش کنی آزا بجز میس آن برای استوحا پس میثاکه منو

فِي الْحَالِ مِنْ غَيْرِ انْتِخَالِ الْمَطْعَةِ الْكَمْرِ بِهِ أَصْفَرَكَتْ صَفْرًا تَحْتَوَاتِ الْفَاوِ تَرَامَتِ

بها وقت الی انکہ از دیگر کی بخوازد

سَفَرُهُ مِائَتَةً سَبْعَةً وَشَرْطُهُ قَدْ أُدْعِيَ سِرُّ الْغَنِيِّ سِرُّهُ وَقَارُهُ بَحْرُهُ

سفر او ہی بلکہ مشہوریت ذکر اینک می و در شهرت

المسألة الخامسة: وجبت إلى الأنام عتق كائنات من الفلوق بغير تقصير به يصلح

نوشته‌ها را خراب می‌دان و دوست داشتنی به طرف ملوک و بی گناهان زود با دست یازد که آخرت از بزرگواران بزرگوار

مِنْ حَوْتِهِ صَدَّقَ هَيْوَانٌ تَفَانَتْ كَمَنْ نَوَاتَ عِزَّهُ يَأْخُذُ نَضَارَةً وَنَضْرَةً

کیکو حمیر کز دست آید اینها در دگر چو پلاک شد یا ضعیف شد قرآنی و سوره خدیجه خدیجه است حاصل آن دور نواز

وَجِدَا مَغْنَانَهُ وَبَصْرَتَهُ كَمَا أَمْرًا اسْتَبْتَّ ثَمَرَتَهُ وَمَقَرِّفَ لَوَاهِدَ دَامَتِ

و به خشت بی نیاز کردن او و دیرگی دل او بسیار گنجد که به رستم نذران بپایند و بسیار تنعم اند اگر زرن بودی پرتیبه نهاد

حسرت و جیش هم فرمته که و بدید تو امراته بدیداته و مستشیط

افسوس و غم بسیار است اگر شکست را حاصل دهم و بسا خوشنماک

يَتَلَقَّ خَبْرَهُ، وَاسْتَرْجِعْهُ، فَلَا تَكُنْ شَرِيئَةً، وَكُنْ أَسِيرَ اسْلَمْنَا نَاسِرَةً، وَنَافِدَةً حَتَّى

نور بازه زو افس او یهناں گفت از دریا میس نرم کدیر خم او و بس بن باین امت سازا و ربیان او و مایند و از دریا

صَفَتْ مَسَرَّةً يَوْحَىٰ مَوَازِيْدَ بَدَاعِهِ بِطَرِيقَةِ لَوْلَا لَقَدْ لَقَلَّتْ حَلَّتْ

تمام و سیر شد شادمانی او و قسم خدا که پندار در زور از فرشت او تنگا اگر بخود از غل ابر اینه میگفتم که بزرگ است

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا ہے۔

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
فصل

بزرگست و برت او پس از این از کبریا ^{معدن} معدن این استعار و کفایت و نکند کرم این ^{معدن} معدن و بر این

دینی که غریب برساند اختم اسرار السویاد و کفتم

میں خدا اور درہم جزو گفت رکت ای عباد! سہرہ آفتاب و پرستش سدھام کردن

میں نے یہ بات یاد آں ابرام سے کہی کہ تمان کردہ من ابرام سے یاد آں ابرام سے

ستائیں میں بات یاد آں ایسا ہے کہ مان کردہ میں ایسا ہو چکا ہوں کہ
 ویرہ

کردت اهد بنار احی و طاعت ملت بی ان تدمه ترمضه

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ذَكِيٌّ

بس خواہ کہ بدیدہ کو لو و حواہ تعویذ زودی
 ہلائی راہ مریدین نفاق ست در رعبت

ذِي خَيْرٍ كَالْمُنَافِقِ ۖ سَدُّ وَصْفِهِ لِعَيْنِ الرَّاضِي ۖ

دو رو مثل شاقین ظاهر شود بدو صفت مرخشم کردند را زینت معنوق است و رنگ ماهان

وَجِبُّ عِنْدَ رِى الْحَقَائِقِ ۞ يَدْعُو إِلَى زِينَةِ كِتَابِ سَخِطِ الْخَالِقِ ۞ لَوْلَا هُمْ لَمْ يَقْطَعْ

و محبت او نزد صاحبان حقیقت می آید و میخواند طرف اختیار
عصب الهی اگر در غیبه بود برود و عیب

پہن ساری کی* ولا بدت مظلمہ من سبق بیولا اشما زبا حل منظر

[illegible]

و لا اسنعيد من حسود راشق

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ أَمْثِلَ الْبَقَرِ لَا يَنْفَعُهُمْ إِذَا فَجَّرَهُ النَّارُ وَلَمْ يُحْمَلْ بِهِ حِمْيَرٌ أَوْ مِثْلُهَا نَارًا مَظْمُومًا

و بدترین چیز که در او از طبع او است آنکه برآینه او دو دو نیمه حاجت را از تو بجا یک درنگی نمی کیست

[illegible]

الَا إِذَا قِيلَ لَآلِيقٌ ۖ وَاهَالِمْ بَعِثَهُ مِنْ جَالِي ۖ هُوَ مِنْ أَذَانَا جَاهُ بَحْوِي ۖ
 كَرْدِ قِيَكُ كَرْدِ بَحْوِي كَرْدِ بَحْوِي ۖ خَرَسَا جَالِ سِيَكُ بَعِثَهُ دَرِ آذَانَا بَعِثَهُ ۖ وَخَرَسَا جَالِ كَرْدِ كَرْدِ ۖ اَرَكُو بَرْدِ دَرِ بَحْوِي ۖ

الوامق قال الحق الصادق لا رأي في وصلك لي فها قد فقلت
دست گوید کس را سخن که سینه حق که است که حکم نیکند و بدین در وصال من استوار من پس کفتم
له ما انخرز وبك فقال الشرط امك ففتحته بالدينار الثاني فقلت

او چاره بسیار است باران علم نویسن گفت که شرط مالکیت و حق است باین گنم و او بنیاد دوم و گفتند او را

عَنْ هَذَا الْبُتَانِ فَالْقَاهُ فِي فَمِهِ وَقَدْ بَنُوهُ وَأَتَكَفَى لِحْمٌ مَعْدَهُ وَبَعْدَ

النَّادِي وَنَدَاهُ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ فَنَجَّأَنِي قَلْبِي بِأَنَّهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ

مجلس اول و علیٰ آریا گفت حارت بر جام پس بنیان گفت بر دل من که آریا است و آریا گفت و
 لکد فاستعد و قلت له قد عرفت یوشیک فاستقم فی مشیک

اور از آنکه پس از خاندان او را و گفتیم او را بر آنکه شناخته شد بخدا که بخیر دین است شود در قمارت و

فَقَالَ نَكْتُتُ بِنِهَايَةِ فَحْيِ بْنِ إِسْرَافِيلَ وَحْيِ بْنِ كِرَامٍ فَقُلْتُ أَتَاخِشُ
ابْنَ زَيْدٍ كَمَا تَخْشَى مِيرْهَامَ بَيْنَ مَنْ دَارَ دُرَّاهُ كَيْفَ يَكُونُ وَنَزْدُهُ مَا فِي دَرْبِهَا بَزْرُكَانِ سَيَنْفَعُكَ مِنْ حَسَنِهِ

فَكَيْفَ حَالُكَ وَالْحَوَادِثُ فَقَالَ تَقَلُّبُ الْحَالِ لِي مَجْبُورٌ وَرَحَاءٌ وَأَنْقَلَبُ

پس علیہ السلام حال تو باحوادث زمانہ پس گفت کہ میگردم درد و حال مستحق و فزاعلی میں میگردم
مَعَ الرَّحْمَنِ رُغْزَعٌ وَرُخَاءٌ فَقُلْتُ كَيْفَ أَذْعَبُ الْقَلْبَ وَمَا مِثْلَكَ

بادو ہوا سے سخت و نرم پیکر تھم چکونہ دعویٰ کر دی اپنے راویں تھنہ

من هزل فاستشر شيخ الذي كان يجل تراشد حين رأى طرفة عاده
 شيكيه بهود که پس نهان کشا و درود که ظاهر رخ بود پس خواند و قشیکه پشت کرد و اندک کنایه

لَا رَغْبَةَ فِي الْمَرْجِ وَلَكِنْ لَا نَعَابَ بَابُ الْفَرْجِ وَالْفَرْجُ جُلُّ عَلَى غَارِي وَ

نواز محبت در لسنے ولیکن برای آنکه بگویم در واژہ کفایت و نیز در رسن در اردو و اردو

وہاں سے آکر آج کل کے حالات سن کر اس نے بہت حیرت مندی کی۔

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

وَأَسْأَلُكَ مَسَاكٍ مِنْ قَدْحٍ فَإِنْ لَمْ يَنْقُمْ قُلْتُ غَدْرٌ وَإِلَيْكَ عِلَّةٌ
 اعْرِجْ مَرْجِعُ الْفَقَاحِ الْأَعْلَى مِثْلَ طَبِيعَةِ الْخَلْقِ
 قَالَ طَعْنٌ دِمِيَا طَعْمًا مِثْلَ دِمِيَا طَعْمًا مِثْلَ دِمِيَا طَعْمًا
 لَا خَلَاءَ مَعَكُمْ مِثْلَ الْفَرَاغِ وَكَيْفَ تَمُوتُ الْفَرَاغُ فَكَيْفَ تَمُوتُ الْفَرَاغُ
 الشَّقَاؤُ الرَّصْعُ الْفَوْقُ الْفَوْقُ حَتَّى لَا تَكُونَ الْمَشْطُ فِي الْإِسْوَءِ وَكَأَنَّ
 الْوَحْدَةَ فِي الْبَيْتِ الْهَوَاءُ وَكَأَنَّ مَعَ ذَلِكَ كَيْفَ الْفَرَاغُ وَلَا تَكُنْ الْفَرَاغُ
 وَإِذَا نَزَلْنَا مِثْلَ الْوَحْدَةِ نَامَتْهَا اخْتَلَسْنَا الْبَيْتَ وَكَمْ نَطْلُ الْبَيْتَ
 أَعْمَالُ الرِّكَابِ فِي لَيْلَةِ قِيَةِ الشَّبَابِ غَدَاةِ الْهَابِ فَكَيْفَ الْإِنْصَافِ
 الْبَيْتُ شَبَابُهُ وَسَلَتْ الْبَيْتُ خُصْبَاءُ فَكَيْفَ مِلْنَا الشَّرَّ وَمِلْنَا إِلَى الْبَيْتِ خُصْبَاءُ
 أَرْضًا خُصْبَاءُ الرِّبَا مَعْنَاهُ الصِّيَا فَكَيْفَ نَاهَا مَنَاخًا لَيْسَ وَحْشًا لَيْسَ
 فَلَمَّا حَمَلْنَا الْخَطِيطَ وَهَذَا الْخَطِيطُ وَالْفَطِيطُ سَمِعْتُ مِثْلَ الرِّجَالِ

وَأَسْأَلُكَ مَسَاكٍ مِنْ قَدْحٍ فَإِنْ لَمْ يَنْقُمْ قُلْتُ غَدْرٌ وَإِلَيْكَ عِلَّةٌ
 اعْرِجْ مَرْجِعُ الْفَقَاحِ الْأَعْلَى مِثْلَ طَبِيعَةِ الْخَلْقِ
 قَالَ طَعْنٌ دِمِيَا طَعْمًا مِثْلَ دِمِيَا طَعْمًا مِثْلَ دِمِيَا طَعْمًا
 لَا خَلَاءَ مَعَكُمْ مِثْلَ الْفَرَاغِ وَكَيْفَ تَمُوتُ الْفَرَاغُ فَكَيْفَ تَمُوتُ الْفَرَاغُ
 الشَّقَاؤُ الرَّصْعُ الْفَوْقُ الْفَوْقُ حَتَّى لَا تَكُونَ الْمَشْطُ فِي الْإِسْوَءِ وَكَأَنَّ
 الْوَحْدَةَ فِي الْبَيْتِ الْهَوَاءُ وَكَأَنَّ مَعَ ذَلِكَ كَيْفَ الْفَرَاغُ وَلَا تَكُنْ الْفَرَاغُ
 وَإِذَا نَزَلْنَا مِثْلَ الْوَحْدَةِ نَامَتْهَا اخْتَلَسْنَا الْبَيْتَ وَكَمْ نَطْلُ الْبَيْتَ
 أَعْمَالُ الرِّكَابِ فِي لَيْلَةِ قِيَةِ الشَّبَابِ غَدَاةِ الْهَابِ فَكَيْفَ الْإِنْصَافِ
 الْبَيْتُ شَبَابُهُ وَسَلَتْ الْبَيْتُ خُصْبَاءُ فَكَيْفَ مِلْنَا الشَّرَّ وَمِلْنَا إِلَى الْبَيْتِ خُصْبَاءُ
 أَرْضًا خُصْبَاءُ الرِّبَا مَعْنَاهُ الصِّيَا فَكَيْفَ نَاهَا مَنَاخًا لَيْسَ وَحْشًا لَيْسَ
 فَلَمَّا حَمَلْنَا الْخَطِيطَ وَهَذَا الْخَطِيطُ وَالْفَطِيطُ سَمِعْتُ مِثْلَ الرِّجَالِ

وَلَا أُعْطِي زِمَامِي مِنْ تَجَفُّدِي مَا فِي وَلَا أَبْذُلُ وَدَادِي كَضَدَادِي وَلَا أَدُمُ
و نهید هم مهار خود را کسیکه می نیکند هم در خارج نیکم محبت خود را برای منان خود و زین بکنم

أَيْعَادِي لِلْعَادِي وَلَا أَعْرِضُ لِكَيْدِي فِي رِضْ لِعَادِي وَلَا أَسْتَعِينُ بِمُؤَاكَلَتِي
تخوین خود را مرد من را و می شام دخت غمها را در من دشمنان و علی بکلم بهجاری خود
لِمَنْ يَفْرَحُ بِمَسَائِي وَلَا أَرَى النِّفَاقَ إِلَى مَنْ كَيْتَمْتُ يَوْفَائِي وَلَا أَصْطَنُّ بِجَانِي
را کسی بکه خوش شود بپیشانی و من به محبت خود را کسی بکه در من میزد و بکنم و علی بکلم بهجاری خود
لَا أَجْبَانِي وَلَا أَسْتَطِيبُ لِدَائِي غِرَائِي وَلَا أَمْلِكُ خَلْقِي مِنْ لَأْسِيَا
کرد دشمن خود را و طالع بکنم در خود را جزا و دشمنان و مالک نیستم طوس خود را بکنم بهجاری خود
خَلْقِي وَلَا أَصْفِي بَيْنِي لِمَنْ يَتَمَنَّى مَيْتِي وَلَا أَخْلَصُ عَائِي لِمَنْ يَفْعَلُ بَعْدِي
نقد را و صفت بکنم بهجاری خود را با کسی بکه آرد کدو کدو و خالص بکنم عای خود را کسی بکه بکنم
وَعَائِي وَلَا أَوْرَعُ تَنَائِي عَلَى مَنْ يَفْرِغُ لَنَائِي وَمَنْ جَعَلَ بَانَ أَبْذُلُ وَجَحْنِي
زلف را و میریزم شمشیر خود را کسی بکه عالی کند آندس و دست که فرود دشت بال بکنم بر او و خیار خود را
وَالَّذِينَ وَتَحْشَنَ وَادُوبَ وَتَحْمَدُ وَادُكُورَ تَحْمَدُ لَا وَاللَّهِ بِلِ تَوَارِي فِي
و من شوم و نه دشت شوی و من که آند شوم و نواز شوم و من آند شوم و من که آند شوم و من که آند شوم
الْمَقَالِ وَزِنَ الْمِثْقَالِ وَتَحَاذِي فِي الْفِعَالِ حَذْوِ الْفِعَالِ حَتَّى تَأْمُرَ الْفِعَالُ
سخن بکنم بهجاری خود را و مقال می نیم و کدو می نیک مانند باری و کدو می نیک مانند باری و کدو می نیک مانند باری
وَنَكْفِي التَّضَاكُنَ وَلَا فُلْمَ أَفْلَاكُ وَتَعْلَنِي وَأَقْلَاكُ وَتَسْتَقْلَنِي وَكُتْرُكَ الْفِعَالُ
و من شوم از کدو وری و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم
وَأَسْرِجُ إِلَيْكَ وَتَسْرِجُنِي وَكَيْفَ يَجْتَلِبُ نِصَافُ ضَيْقِي وَأَنِي تَسْرِجُ شَرِي
مهر می آرم بسوی تو و میگداری مرا و چگونه بکنم بهجاری خود را و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم
مَعَ غَيْرِي وَمَتَى أَصْبَحَ دَلِيسُفٍ وَأَيَّ حَرِصِي بِخَطِّ خُسْفٍ وَتَلَّهِ أَبَاكَ
ابر و کسی باری و صیفت کرده است و منی باید و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم

وَلَا أُعْطِي زِمَامِي مِنْ تَجَفُّدِي مَا فِي وَلَا أَبْذُلُ وَدَادِي كَضَدَادِي وَلَا أَدُمُ
و نهید هم مهار خود را کسیکه می نیکند هم در خارج نیکم محبت خود را برای منان خود و زین بکنم
أَيْعَادِي لِلْعَادِي وَلَا أَعْرِضُ لِكَيْدِي فِي رِضْ لِعَادِي وَلَا أَسْتَعِينُ بِمُؤَاكَلَتِي
تخوین خود را مرد من را و می شام دخت غمها را در من دشمنان و علی بکلم بهجاری خود
لِمَنْ يَفْرَحُ بِمَسَائِي وَلَا أَرَى النِّفَاقَ إِلَى مَنْ كَيْتَمْتُ يَوْفَائِي وَلَا أَصْطَنُّ بِجَانِي
را کسی بکه خوش شود بپیشانی و من به محبت خود را کسی بکه در من میزد و بکنم و علی بکلم بهجاری خود
لَا أَجْبَانِي وَلَا أَسْتَطِيبُ لِدَائِي غِرَائِي وَلَا أَمْلِكُ خَلْقِي مِنْ لَأْسِيَا
کرد دشمن خود را و طالع بکنم در خود را جزا و دشمنان و مالک نیستم طوس خود را بکنم بهجاری خود
خَلْقِي وَلَا أَصْفِي بَيْنِي لِمَنْ يَتَمَنَّى مَيْتِي وَلَا أَخْلَصُ عَائِي لِمَنْ يَفْعَلُ بَعْدِي
نقد را و صفت بکنم بهجاری خود را با کسی بکه آرد کدو کدو و خالص بکنم عای خود را کسی بکه بکنم
وَعَائِي وَلَا أَوْرَعُ تَنَائِي عَلَى مَنْ يَفْرِغُ لَنَائِي وَمَنْ جَعَلَ بَانَ أَبْذُلُ وَجَحْنِي
زلف را و میریزم شمشیر خود را کسی بکه عالی کند آندس و دست که فرود دشت بال بکنم بر او و خیار خود را
وَالَّذِينَ وَتَحْشَنَ وَادُوبَ وَتَحْمَدُ وَادُكُورَ تَحْمَدُ لَا وَاللَّهِ بِلِ تَوَارِي فِي
و من شوم و نه دشت شوی و من که آند شوم و نواز شوم و من آند شوم و من که آند شوم و من که آند شوم
الْمَقَالِ وَزِنَ الْمِثْقَالِ وَتَحَاذِي فِي الْفِعَالِ حَذْوِ الْفِعَالِ حَتَّى تَأْمُرَ الْفِعَالُ
سخن بکنم بهجاری خود را و مقال می نیم و کدو می نیک مانند باری و کدو می نیک مانند باری و کدو می نیک مانند باری
وَنَكْفِي التَّضَاكُنَ وَلَا فُلْمَ أَفْلَاكُ وَتَعْلَنِي وَأَقْلَاكُ وَتَسْتَقْلَنِي وَكُتْرُكَ الْفِعَالُ
و من شوم از کدو وری و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم
وَأَسْرِجُ إِلَيْكَ وَتَسْرِجُنِي وَكَيْفَ يَجْتَلِبُ نِصَافُ ضَيْقِي وَأَنِي تَسْرِجُ شَرِي
مهر می آرم بسوی تو و میگداری مرا و چگونه بکنم بهجاری خود را و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم
مَعَ غَيْرِي وَمَتَى أَصْبَحَ دَلِيسُفٍ وَأَيَّ حَرِصِي بِخَطِّ خُسْفٍ وَتَلَّهِ أَبَاكَ
ابر و کسی باری و صیفت کرده است و منی باید و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم و کدو از کدو بکنم

[A large, dense handwritten note in Persian script, likely a commentary or continuation of the preceding text.]

إِذْ يَقُولُ نَظْمٌ جَزِيئٌ مِّنْ أَعْلَىٰ كِيٍّ وَذِيٍّ مُّجَرَّاءٍ مِّنْ بَيْنِي عَلَىٰ أَسِنَّةٍ وَكَلْتُ لِنَظْمٍ

جرا کہ نیکوید جز امید ہم کسی را که آوغیرت بن دوستی خود را مثل خنای کسیکه بنیاد کنه خانه ابر بنیاد کن دوستی غیر برادر آود

كَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ فَسَاءَ الْكَيْلُ وَبُخْسِهِ ۖ وَلَمْ أُخْصِرْهُ وَشِرْكُ الْمَوْتَى ۖ

چنانکہ پیر بہرہ گنیمت

بیاض یا نصصاۃ . با بخار مکرور اور اعالیٰ کردہ ترین طاق ست کسیک

يَوْمَهُ اجْزَمُ مِنْ امْسِهِ * وَكُلُّ مَنْ تَطَلَّبَ عِنْدِي جَنِي * فَمَا لَهُ إِلَّا جَنِي غَرِيْبُهُ *

از دوا در دست از دوا و هر کس که طلب میکند تزیین می‌دهد یا به قیمت برادگر میوه درخت او

لَا أَسْأَلُكَ الْغَنَى وَلَا الْفَتْنَى بِصَفْقَةِ الْمَغُونِ فِي حَيْثُ وَأَنْتَ بِالْمُحِبِّ حَتَّى

میخواهم زبانتان را وارنگدود - به سبک ستمه زبان رسیده و در فهم او دستمزد و کسب و خراب

لَمْ يَكُنْ لَكَ حُبُّ الْحَقِّ عَلَى نَفْسِهِ وَرَبُّكَ مَذَّاءٌ وَالْهَذَا خَالِئٌ مُصَدِّقٌ لِلْوَكْلِ

راہ کی کہ وہ بیکہ خوبا سر نفس خود و اکثر آسزده چراغ بن نفس جا کہ وہ مرا کہ خاص کمرہ او محبت

عَلَيْهِ وَمَا دَرَىٰ مِنْ حَمَاءٍ أَنِّي بِمَا أَقْضَىٰ غَرَامِ الدَّانِ مِنْ حَنْسَةٍ

و در استماع از نادانی خود میگوید آری ای امیکم نعمت خواهد خورد دین را از حبس قرض او

فَافْهَمْ مَرْ. اسْتَعْنَاكَ فِي الْعَمَلِ وَوَهَبَهُ كَالْمَلِكِ دُوْرُ رَسْمِهِ وَالْبَرِّ

سے کار کئے اور بچہ دوا (دستہ) تیار کر کے بنائیں۔ دوا اور دھانے کا بنانا اور بچہ دوا دینا ان کا

لَمِنْ فِي رِوَايَةِ لُؤْلُؤٍ لِبَاسٍ مَرَّ بِمُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَكَانَ يَتَرَجَّمُ لَوْنُ مَعْنَى

مکرم آریست مطاف است و سینه را بر کمر او می گردانند و آواز می سازند و طبل می نوازند و می گویند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِشَهِيدِ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ رَدِيعُ الرُّسُلِ وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الْغَنِيُّ

یوری امانت حجاج ابی قیسہ فان عمار بن سفيان و سفيان بن عمار

ی عید کہ برائے تو سچ ہے ہر پل اور وقت حارث

بَيْنَهُمَا نَقْتُ إِلَى الرَّحْمَةِ عَلَيْهِمَا فَلَمَّا لَحِ ابْنُ ذَكَا وَحَسَّ ابْنُ خُثَيْلٍ

سیا تا نهر و مستند قدم که اینک به هم
ذات آنهر و در این کوه طبع شد سیر آفتاب صبح و در سایه باران مبارک سحرین و نهر

غَدَمْتُ قَبْلَ اسْتِقْلَالِ السَّكَّابِ وَلَا اَعْتَدَاءِ الْعَرَبِ وَحَسْبُ اسْمًا

فقر او اسی وقت میں رہا کرتے تھے۔

و به چاه کردی من یاد تو را بخدا بالا بردا و ستمم کرد ایستاد

سید محمد علی شریعتی

عبدالغفور صاحب

مجلس شورای ملی

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846.

[illegible]

اسْتَقْرِ صَوْبَ الصَّوْبِ الْمَكِينِ وَأَقْشِرْ لَوَجْهَ النَّظَرِ الْجَلِيِّ إِلَى الْأَنْحَاكِ

کعبه چشم طون آواز شبانه را و بفرست دریا بملزم در مارانیک تنهارا تا آنکه دیدم

ابا زید و ابی یحیٰی دنان و علیہما بردان دنان فعلست انما حیالیتہ

ابو زید را ویسرا را که بهر یک سخن میگردند و بر هر دو دو چادر کشیده بود پس ایستادند که بر آنجا ایستادند و در هر یک

وَصَاحِبًا رَافِعِي فَقَضَاهُ مَا قَضَى لَكَ بِدَافِعِيهَا رَأَيْتَ لِي بِأَتَمِّهَا وَ

و و خدا و ز روایت نند پس فساد کردیم در او را مثل برادره سیفند حسب خلق و دو هم کند و اینک در شرح ابی کمال

أَجْنَحُهُمَا الصَّوْلَ إِلَى رَحْلِ وَالتَّحْكُمُ فِي كَثْرَى وَقُلْ وَطَفِقْتُ سِيرِي

بلع کردم بعد از رفتن بسوی منزل خودم و تصرف در کینه زل خودم و فیصل آن و تسبیح کردم که منتهی به ایدم میانه

السَّيَّارَةُ فَضْلُهُمَا وَأَهْلُ الْأَعْوَادِ الْمُنْتَهَى حَتَّى غَمَرَ بِالْخَلَالِ

نظر کے آن پر دو راہیں بھیجا ہوں تاکہ اسی مارو، یہاں ہی مردو تاں کہ ہو نہ پند و شوق نہ بھلا

وَأَتَّخِذَ مِنَ الْخَالِقِينَ ۖ وَكُلًّا مَبْعُوثٍ فِي شَرِّهِ مِنْهُ بَشَرًا مُفَسَّدًا ۚ وَهُمْ لَا يَخْلِفُونَ

گرمه ننهند از او سخنان و در دم بفریاد میگردد از آن دیوار فرات را و میگوید

يَذْكُرُ الْفِكَرَ فَلَمَّا رَأَى أَنَّهُ تَدَدَّ امْتِلَاحُ كَسْهِ وَأَنْجَلَ بَنُو سِه قَالَ

[illegible]

نَدْبَنِي فَدَلَّيْنِي وَخَرَنِي قَدْ رَسَخَ اقْتَادُكَ فِي فُضُولِي وَفِي كَلَامِي

[illegible]

هَذَا الْمَعْنَى فَقُلْتُ إِذَا شِئْتُ فَالْمُعَاوَنَةُ السُّعُودَةُ وَالرَّجْعَةُ الرَّجْعَةُ

[illegible]

فَمَا اسْتَعْمَضْتُمْ عَلَىٰكُمْ اَمْرًا عَمَّا ارْتَدَاكُمْ فَلَنتُ لَكُمُ التَّانِيَةَ

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَفْتِقَهُ أَفَلَا تُفَكِّرُونَ

[illegible]

بجوادی فیضان و فائزہ بینویدار بیدار و مرحلہ مع و طلب مشرق

و گفت به بستر و دودی کن دیوانه که بر آتش او خیزد و آتش است که بخشاید

[illegible]

۱۰۰

در اصل نیت است و نیت در هر عملی است و نیت در هر عملی است و نیت در هر عملی است

[illegible]

کتابخانه عمومی
موسسه تخصصی
مطالعات اسلامی
تهران

حکومت ہندوستان کے زیرِ نگرانی

مذہب و الشریعہ الشریعہ و الشریعہ

میں نے اس کو دیکھا

[illegible][illegible]

فَلْيُنَاثِرْهُ رِقَّةً أَهْلُ الْأَعْيَادِ وَلْيَسْطَلِعْهُ بَعِیُونَ الظُّلُمِ وَالرُّوَادِ

پس از یک روز یک انتظار میکردم تا شغل انتظارهای من تمام شود و شخص دیگری را بفرستد و من شنیدم و طلبکاران را
إِلَى أَنْ هَرَمَ النَّهَارَ وَكَادَ جُرُفُ الْيَوْمِ يَهَارُ فَلَمَّا طَالَ قَدَمُ الشَّكَاوَةِ وَكَثُرَ

فَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْمَصْئَلِ إِذْ يَسْأَلُونَ
وَقَرِيبٌ يَوْمُ الْقِيَامِ يَوْمَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ

۵۱ ب درجہ کتبہ لغتہ راسی یاران خود برائے پیار سیدم برزک و نہایت ذلیل و بزم و ذکر و

إِلَى أَنْ أَضَعْنَا الزَّيْءَانَ وَهَآبَ بْنَ الرَّجُلِ قَدْ مَانَ فَنَاهَبُوا لِلطَّعْنِ وَلَا تَأْوُوا

فَمَا أَكَلَانِي كَرِيمٌ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَبِهِ سَيِّدٌكَ وَرَبُّكَ كَلَّمَكَ مِنْ دُونِ كَلَمَتِهِمْ وَأَنْتَ نَوِيذُ الْأَسْفَرِ وَالْكَوْنِ

عَلَى خَضِرَاءِ الدَّمَنِ وَهَضَبَتِ الْإِحْدِجِ رَاكِحَتِي وَأَتَّخِذُكِ حِلَّتِي وَفُجِدَ

ابا زید قدس علیہ القاب حسین شمر کرب نظم یا من غدا لی سلک الدومساعده و

الْبَشَرُ لَا يَخْشَىٰ اللَّهَ إِلَّا نَزْلًا مِّنْ سَمَاءٍ مِّن مَّاءٍ مَّالِكٍ لَّا يَحْشُرُهُمْ فِي عَصَابِهِ إِنَّ رَبَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

برآینه خداست که برآینه من و رسم از تو سبب طلاق که لیکن من از پیش از جمله سخن تو که برآینه من

رفت گفت عادت پس خوانند هم جوخت را نوشتند با خون و مغذوره اردو ابو زید را که یک عتاب میکردن و حسن و حرافه و

ازین مشهور بود و بنا به عهد از حضرت او پس بر آئینه سفر او دیدم عاقله فیقره که از کرم محسنی فرمودند و حقان

اچھی سے نوید حاصلی حارث بن عامر کے لئے ہوئی تھی۔ لیکن
بجسم معروف کیونکہ حکایت کہ وحارث بہرہام لغت کا افسانہ ہی کھنڈہ کیونکہ درخشے کہ

از کیهاد ولوین و هس لمق من چین رفقا علی ایلین کیمیا
چرم او دوزک بود و ماه او شل تقویم از سیم با شوق رفقا که برود و شدند با شرفست

البیان و یحیی علی سحران کذلک للنسیا ما فیهم لا من یحفظ عنه ولا

یحفظ منه و یبیل الرقیق لیه ولا یمیل عنه فاستهووا للشمس و القمر

القمر و غلب الشهر فلما روق البیل البهیم و یق لا التهور سعنکم

البایة مستبیه ترثها صکه مستبیه فقلنا من الملم فی البیل الممل

قال نظم اهل المعنی و قیدوا شرکاء لا یفید ما یقید و قد وقع البیل

الذی کفهر الی ذکره سنیاً مغیراً لخاصیة طال اسبطه یحیی اثنی

مخوفاً مصفر مثل لال لاق حیراف ترا و قد عارفنا کرمه

و امکنه دون لانا طرا یغی قیر منکم و مستقر فدونک ضیفا فوجرا

یرضی بما اخلو فی ما امر و یکنشی عنک دیت لیر قال الحارث بن عمار فلما

خلینا بعد و به نطقه و علینا ما و راء برقه لیتدنا فقم الباب و تلمیناه

قال الحارث و قلنا للعلما هم هیا و هیا و قلنا الضیف و الی الخ

و یحیی علی سحران کذلک للنسیا ما فیهم لا من یحفظ عنه ولا یحفظ منه و یبیل الرقیق لیه ولا یمیل عنه فاستهووا للشمس و القمر
القمر و غلب الشهر فلما روق البیل البهیم و یق لا التهور سعنکم البایة مستبیه ترثها صکه مستبیه فقلنا من الملم فی البیل الممل
قال نظم اهل المعنی و قیدوا شرکاء لا یفید ما یقید و قد وقع البیل الذی کفهر الی ذکره سنیاً مغیراً لخاصیة طال اسبطه یحیی اثنی
مخوفاً مصفر مثل لال لاق حیراف ترا و قد عارفنا کرمه و امکنه دون لانا طرا یغی قیر منکم و مستقر فدونک ضیفا فوجرا
یرضی بما اخلو فی ما امر و یکنشی عنک دیت لیر قال الحارث بن عمار فلما خلینا بعد و به نطقه و علینا ما و راء برقه لیتدنا فقم الباب و تلمیناه
قال الحارث و قلنا للعلما هم هیا و هیا و قلنا الضیف و الی الخ

و یحیی علی سحران کذلک للنسیا ما فیهم لا من یحفظ عنه ولا یحفظ منه و یبیل الرقیق لیه ولا یمیل عنه فاستهووا للشمس و القمر
القمر و غلب الشهر فلما روق البیل البهیم و یق لا التهور سعنکم البایة مستبیه ترثها صکه مستبیه فقلنا من الملم فی البیل الممل
قال نظم اهل المعنی و قیدوا شرکاء لا یفید ما یقید و قد وقع البیل الذی کفهر الی ذکره سنیاً مغیراً لخاصیة طال اسبطه یحیی اثنی
مخوفاً مصفر مثل لال لاق حیراف ترا و قد عارفنا کرمه و امکنه دون لانا طرا یغی قیر منکم و مستقر فدونک ضیفا فوجرا
یرضی بما اخلو فی ما امر و یکنشی عنک دیت لیر قال الحارث بن عمار فلما خلینا بعد و به نطقه و علینا ما و راء برقه لیتدنا فقم الباب و تلمیناه
قال الحارث و قلنا للعلما هم هیا و هیا و قلنا الضیف و الی الخ

و یحیی علی سحران کذلک للنسیا ما فیهم لا من یحفظ عنه ولا یحفظ منه و یبیل الرقیق لیه ولا یمیل عنه فاستهووا للشمس و القمر
القمر و غلب الشهر فلما روق البیل البهیم و یق لا التهور سعنکم البایة مستبیه ترثها صکه مستبیه فقلنا من الملم فی البیل الممل
قال نظم اهل المعنی و قیدوا شرکاء لا یفید ما یقید و قد وقع البیل الذی کفهر الی ذکره سنیاً مغیراً لخاصیة طال اسبطه یحیی اثنی
مخوفاً مصفر مثل لال لاق حیراف ترا و قد عارفنا کرمه و امکنه دون لانا طرا یغی قیر منکم و مستقر فدونک ضیفا فوجرا
یرضی بما اخلو فی ما امر و یکنشی عنک دیت لیر قال الحارث بن عمار فلما خلینا بعد و به نطقه و علینا ما و راء برقه لیتدنا فقم الباب و تلمیناه
قال الحارث و قلنا للعلما هم هیا و هیا و قلنا الضیف و الی الخ

1. The first group of people who are not allowed to enter the country are those who are on the "No Fly List". This list is maintained by the Federal Bureau of Investigation (FBI) and the Department of Homeland Security. It includes the names of individuals who are considered a threat to national security or who have been involved in terrorism.

در منتهی صفا و تقرب و بندگی و محبت و در هر یک که گفته شد محبت و عقاید و فرائض و جهاد و غیره و در هر یک از اینها

فَضْلًا مَالِكًا غَلَبَتْ شَيْخَانِ الْإِسْلَامِ وَكَشَا وَكُلُّهُنَّ مَالِكًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنْظُرْ عَسَىٰ جَاءَكَ مَا تُدْرِكُ الْفَرَاقَ طَرَفُومُ الْفَرَاقَ وَقَالَ فَضْلًا

فَتَقَبَضَ الصَّلَاتِ وَتَقَبَضَ لِحَالِكِ فَتَقَبَضَ لِحَالِكِ وَتَقَبَضَ لِحَالِكِ

إِلَىٰ قَلْبِي فَوَصَلَتْ جَانِحَةٌ حَتَّىٰ تَسْتَعْلِمَهُ فَبَيْنَ كَرْنِ الْعَيْنِ وَصَرَّةِ

بُرْقِ اسْكُرِينَ سَرَّةٍ وَقَالَ لِي حَزِينٌ خَرَّ غَرْخٌ فَدَسِكَ وَاللَّهِ

خَلِيفَتِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ رَيْدًا زَيْتُكَ لِمَا هَذَا لَكَ الْخَيْبُ وَالْخَيْبُ

لَكِنِّي كَأَيْبٍ فَظَلَمْتُ ظِلَّ الْخَارِجِ إِلَى الْخَدِيعِ صَحَّحْتُ حَتَّىٰ تَعْرِفَ

مَقْلَبَهُ بِالْأَمْعِ فَكُنْتُ ظَرْفًا مِّنْ تَطَلُّي الشَّرَافَ فَكُنْتُ كَذِي رَيْبٍ

مَا خَلَيْتُ أَنْ تَسْتَسْرِىَ كَسْرِي وَأَنْ تُجِيلَ الَّذِي عَنَيْتُ وَاللَّهِ

مَا بَيْنَ يَدَيَّ حَوْلًا لِي أَيْنَ أَكُنْتُ وَأَيْنَالِي مَنَاحِيْرُ الْبَدَنِ

وَمَا أَقْدَيْتُ لَمْ يَحْكُمَا الْأَحْمَقِيُّ فَمَا حَكَلُ وَلَا حَاكَا الْكَبِيْرُ

وَمَا أَقْدَيْتُ لَمْ يَحْكُمَا الْأَحْمَقِيُّ فَمَا حَكَلُ وَلَا حَاكَا الْكَبِيْرُ

Handwritten marginalia in Persian script, likely commentary or additional verses, running vertically along the right side of the page.

Handwritten marginalia in Persian script, likely commentary or additional verses, running vertically along the left side of the page.

Handwritten marginalia in Persian script at the bottom of the page, possibly a concluding note or a separate section.

و شاع حانقا انه عجز عن الباع و عجز عن سبيل الباع و فاض يدرى الثبال و
 و عهد کردن بین او که بر تیر و دی سوز و آگند و بهشت بخت کند و هیچ آید بهشت کرد و در آگند و سست و حسانه بهشت که متراشه تر مار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَرْنَ مَجَالِكَ وَقَرْنَ جِدَالِكَ وَإِذَا شِئْتَ فَصُجِّعْهَا وَادْعُ مَجِّعَهَا

لَا تَزِدْ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً فِي هَٰذَا الْقَتْلِ ۖ يَوْمَ تَمُوتُ أُمِّيَّةٌ لَا تُحَدِّثُ يُسْرًا وَلَا سُرًّا ۖ وَقَدْ حَلَّتْ بِهَا الْغَنَاءُ ۖ فَلَوْ أَنَّهُ تُخَذِّلُ يَوْمَئِذٍ أَتُجَدِّدُ ۖ فَذَرْنَاهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٍ ۖ قَدْ جَاءَ لَكُمْ فِي هَٰذَا آيَةٌ لِّكُلِّ عَالِمٍ ۖ

الْفِضَّةُ وَالْقَضَةُ مَتَلِيسٌ وَقُلْ مِنْ أَسْمِ تَدْفُ لِلْيَضَالِ فَخَلَصَ مِنْ لَدُنْكَ الصَّالِحِينَ

وَأَمَّا أَنْتَ يَا سَيِّدِي فَكُنْ بِمَنْزِلَةِ مَنْ لَا يَخْشَى الْمَوْتَ
وَيَسْكُنُ فِي رَوْحِهِ الْأَمَانَةِ أَنْتَ كَمَا أَنَّكَ تَكُونُ نَظِيرَ مَنْ لَا يَخْشَى الْمَوْتَ
وَأَمَّا أَنْتَ يَا سَيِّدِي فَكُنْ بِمَنْزِلَةِ مَنْ لَا يَخْشَى الْمَوْتَ

وَأَسْتَارَهُ عَنِ النَّاسِ ثُمَّ يَتَذَكَّرُ بِهِ مِيهَابُ لَدُنِّي صِرَافُ مَفَاحِمِ
 دَارِ الْبَهْتِ نَبَارَ آذَانِ بِيَسْ خَسْ خَاشَاكَ نِيَادُ دُرْخَمِ وَجُودِكَ بِيَسْ مِشْ بِيَارَ آبِ رَوْحِ دَارِ بَرْقِ دَارِ بَاهِ
 وَلَا تَقْضُ عَنْ بَصَاحَةِ النَّاسِ فَقَالَ كُلُّ مَنْ أَعْرَفَ بِيَوْمِ قُدْحِهِ وَ

وہ لغزش من صاحبہ ساریج کہاں مل رہا احسن کیوں میری دلخیز
داعراض کن از بند نصیحت کنندہ پس گفت جوان ہر مرد و ناترست بسلامت یہ خود و
سندھ اللہ اعز صنہ فتاحت الحاکمۃ فالسدریہ قلبہ و

سپیدی اللیل عن سجده فتناجت بجماعه فی ایسبریه قلبیه و
 قریب که باره شود شب از صبح اد بین اہم مشورت کردند مردم در چیزیکہ بآن از مودہ نمود چاہاد و

بعد فيه تقليبه فقال احمد دراهم في حصتي ورميه في البحر حتى
 انكسر فمعه كودايند و پس گفت یکی از اهل کدورید اورا در حصه من تا به نام اورا بسنگ حاکم
 انرا از کدورید و محاکمه المنطقه فقال و في هذا الامر النعامة

فَأَمَّا عَضِلَةُ الْعَقْدِ وَنَحْوُ الْمَشْقَدِ فَقُلُوهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ الزَّعَامَةُ
بِرَأْيِهِ أَنْ سَخَنَ تَرِينَ غُرُوسَتٍ وَأَلَا سَهْمَهُ كَرْنَتْ بَيْنَ ذَوَاهُ كَرْوَنُهُ دَرِينِ أَوْ امْتِحَانِ بِرَأْيِهِ

تَقْلِيدُ الْخَوَارِجِ أَبَانَعَامَهُ فَأَقْبَلَ عَلَى الْكَلِّ وَقَالَ اَعْلَمُ اِنِّي وَاِلٰى هَذَا
 شَيْءٌ يَسْتَأْذِنُ الْخَوَارِجَ ابَانَعَامَهُ بِسَاسِ آوَرُو بِرُودِيَا نَسَالُ وَكَلْتُ بِرَانُ كُو بِرَانَسُ مَنْ يَسْتَأْذِنُ

الوالی و ارفع حالی بالبیاض الحالی و كنت ستعین تقوی و ای ویدی

الوارث والرجح حالي بالبيان على ولدت سبعين نسوا على يدي
حاکم را اصلاح کنیم حال در ابعثت شیراز و بوم که یاری میروسم بر رستگان کمی خود در شهر حوز

مستقیم البرای است یا مائلان و برین بنام فری که مشتق از کلمه جامع آید در او کوه مشهود از افکار لطیفه و الفکر قدیه را مشاهده می نمود

[illegible][illegible]

و نیز کتب و مکرر ساکس و هندوی رتیا و پس از رو شهر شدن ماه کامل و پس از امارت کردی که

71
والتنبيه على ما في هذه النسخة من التواريخ والاعمال
والتي هي من اثاره العظام التي لا تحصى ولا تعد
والتي هي من اثاره العظام التي لا تحصى ولا تعد
والتي هي من اثاره العظام التي لا تحصى ولا تعد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

يَأْتِيَا صَجْفِيهٖ اِنْ لَا اُجْرَدَ عَضْبُهُ مَرْجِفُهُ فَلْيَاخُزْجِ بَطْنُ الْحُرْجِ

بما اشارت ملک چشم خود ایک بر بند لخم شمشیر اور از غلاف او پس بر گاه بر آمد منی که پر بود خرمین او

وفصل في الفيل سبعة فاضيله حراية ولا حيا له على رخص

الزكاة والصدقات

مکومت ایران میں وکرا دینے کا ایک قسم میگو و خوام شہر کا ایک سرانید بود

أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الْمَرْتَبَةِ لِأَنَّ الْوَلَاةَ لَهُمْ نَبِيٌّ وَمَعْتَبَةٌ يَأْتِيهَا مَعْتَبُهُ *

دوست تیری کسی سخن از منزلت چنان برآید عالمان ایمنی سعادت بجای و سعادت است ای مردم عجب باری مآل

و نیست در دولا که اصلاح کند احسان را و نیست کسی که تمام کند چهره را که زشت باشد و او را بر این ازو فیه را که

الشراب ولا تأت أفرأذا ما استبته فكلوا الحرام شرطه وادركه

الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ

خون و تنگیه بدید شد مقام جهنم مستند و بر بر قیید

حَكِي الْحَارِثُ بْنُ هَمَّامٍ قَالَ زَمَعْتُ الشَّخْصَ مِنْ بَرْقَعِيدٍ وَقَدْ شِمْتُ

حکایت از عادت پسر امام گفت مردم مردم برادران را از مسجد بیرون و هر آنکه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الناظر في الدنيا والآخرة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الناظر في الدنيا والآخرة

فَلَمَّا أَظْلَمَ فَرَضَهُ وَنَفَّلَهُ وَأَجْلَبَ بِخَيْلِهِ وَرَجُلِهِ أَتَمَعَ السَّنَةَ

پس گاه نزدیک اندوز بفرس خود و ملحد و شیه سواران و پادگان در پیوسته ای طریق بهی را

و بعد از آن عدم باسکی کردن آمد برای رختن عیدگاه و در قیاس فرایم آمد کرده عیدگاه

[illegible]

وہاں سے لے کر ان کے گھر تک ہر گھر پر ان کے بارے میں بات چیت ہو رہی تھی۔

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

و آید استند و گرفت آنچه مردم بر آن نفس ظاهر و پیری دزد و کلیم که روده درشته شده و دو جوشیم او را

وہاں یہ عوراز و آنکھتہ بود مہربی صورت تو بہرہ قائم و را بہر کف پریزی را مثل زن غزل ہیں ایندہاں شیخ

و سلام کرد مثل سلام کردن پستیا و از هر یک ده نعلباز از دیوانی خود کرد و از هر یک خود را

در آوند خود بسیر چون آورد آزان قهرا که جانشه کتب بود و برگهای مختلف در ایام زمست

پس از آنکه در آن روز خود را که سینه قوم بود و ملک گرد او را مانیک در باره اشتر نامه از آن یکس که آن محمود بود

مطالعہ پیش اور بنیاد رقعہ از ان بر قلع نژاد و گفت عاثر ہر مقرر کرد و در امر بقدر چشم گفتند

و کافه که در آن دو شتر بود

وَبِشَارِ حُلْمِزَنَ لَاهُ كَشَنَدَه وَبِسَارِ خُشَن اَرَامِدَن دَشَمَن كَنَم مَز بِنَفَسِ مَز

[illegible]

ماخذ خراجه در چهار کسبه و خطیر نمیکند در دل کسی رسد کاشتر زمانه و فکاه میکند میگشت برای بر سر کاه

معه ان اسبیلای اجبرای اعلیٰ لما هرب فی اری فی حه و بی

بسا که سبزه پراشیده طوقهای من قیدهای من گندای من پراشیده تمامه نیکو دم از نیکوای خود سبزی گلشنه و بستان گل

وَلَا جُرُتَ أَذْيَالٍ عَلَى مَسْحَبِ إِذْكَالٍ مَخْرَاجِي أَحْرَابٍ وَأَسْمَالِي

اسْمَالِي مَعْلُ حَرَبِي تَخْفِيفُ ثَقَالِي بِثِقَالِي وَتُخَفِّفِي حَرْبِي بِسِرِّي

سِرِّي قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هَارِمٍ فَلَا اسْتَعْرِضْتُ حَلَةَ الْأَبْيَانِ ثَقَلِي

مَعْرِفَةً بِحَيْثُهَا وَرَأَوْهَا عَلَيْهَا فَنَاجَانِي الْفُكْرَانِ الْوَصْلَةَ إِلَيْهِ الْعُجُزُ

وَأَمَّا نِيَّانِ حُلُوانِ الْمَعْرِفِ بِحُزِّ فُصْدِهَا وَهِيَ تَسْتَقْرِى الصَّفْوَةَ

صَفَا صَفَا وَتَسْتَوَكُفُّ لَكُلِّ كَاكَا وَطَائِيٍّ لَهَا عَنَاءٌ وَكَابِيٍّ مَخْرَجُ

عَلَى يَدِهَا إِنْ أَاءَ فَلَا أَكْدَى اسْتِعْطَانَهَا وَكَدَّهَا مَطَايَا عَادَتِ

بَلَا سُرُجَكُمْ وَمَا لِي أَيْتَاجِي الرِّقَاعِ وَأَسْكَاهَا الشَّيْخَانِ كَرَمِي

فَلَمْ يَنْجِ إِلَى بَقِيٍّ وَأَبَتْ إِلَى الشَّيْخِ بَاكِيٍّ لِحَرَمَانِ شَاكِيٍّ حَامِلِ الزَّمَانِ

قَالَ اللَّهُ وَأَنْفِئْ لِي أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَلَا تَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْذُظْ لِي

صَافٍ وَلَا مَصَافٍ عَمَّا لَا مَعِينَ وَلَا مَعِينَ عَمَّا لَا مَعِينَ وَلَا مَعِينَ عَمَّا لَا مَعِينَ وَلَا مَعِينَ

عَمَّا لَا مَعِينَ وَلَا مَعِينَ عَمَّا لَا مَعِينَ وَلَا مَعِينَ عَمَّا لَا مَعِينَ وَلَا مَعِينَ

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page, including a large title 'توضیحات' (Tawzihat) and various commentary lines.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the page, continuing the commentary.

كَرِيمٌ وَرَأَى نَوْمًا مَبِينًا فَادْبَارَ جَانِبَهُ فَيَقْدِرُ كَأَنَّهُ الْفَرْدَانِ
و در چنانچه در او درخشانید و در چنان خود را بین که او در جوار روی او درخشانید که بیکه آنقدر در او درخشانید
 فَاتَّبَعَتْ بِسَلَامَةٍ بَصِيرَةً وَحَبَّتْ مِنْ غَرَابِيبِ سَيِّدَةٍ وَلَمْ يَلْمِزْ
پس از آنکه در بند است چنان او و شکست از هم از نوادر سید تباری و در آنجا در
 قَوَارٍ وَلَا طَاوِعِينَ اضْطَبَّارٌ حَتَّى سَأَلَتْهُ مَا دَعَاكَ إِلَى الْغَنَاءِ مَعَ
آرام و امانت نکرد و شکست تا آنکه پرسیدم او را چه چیز خواند ترا بسوی کز خانه کرد و در
 سَيِّدَةٍ فِي الْغَنَاءِ وَجَوَّيْتُ الْمَوَامِي وَابْتَغَيْتُكَ فِي الْمَرَامِي فَطَافَ الْكَلْبُ
رفتن تو در راهها دانسته و در پیش تو میروم و غیر من تو در شده و من در طلب تو
 وَتَشَاغَلَ بِاللَّهْوَةِ حَتَّى إِذَا قَضَى حِلَّةً أَنْتَ أَلِيَّ نَظَرٍ وَأَنْشَدَ نَظْمًا
و مشغول شد بلباس هوسا تا وقتیکه در او کرد و در پیش تو کرد و بسوی من میروم و خواهد شد
 تَعَامَى الدَّهْرُ هُوَ أَبُو الْوَدَى بِعَيْنِ الرُّشْدِ فِي خَاتَمِهِ وَمَقَاصِدُهُ مَعَا
که در خود در زمانه حال که او پدر عالم است از راه رست در هر مقاصد و در او فرزند خود که در خود
 حَتَّى قِيلَ إِنَّ أَحَدَهُ عَلَى هَوَاكَ خَرَّ وَأَنْ يَحْزَنُ وَالْفَتَى حَزَنٌ وَالِدُهُ وَتَقَال
تا آنکه گفته شد بر این که یکی است و شکست است که کار کند پس مثل کار در خود پس این
 انْهَضْ إِلَى الْخَدْعِ فَأَتَيْتُ بِفَيْسُورٍ يَرُوقُ الظُّرُفَ وَيُبْقِي الْكَفَّ وَتَبْعُ
بر خیز و در طوف جود پس بسیار بر این بخت است و نیز که در جیب چشم و باک کند بخند و بگوید
 الْبَشَرَةَ وَيُعِطُ الْكَلْبَةَ وَابْتَدَأَ اللَّيْلَةَ وَيَقْوَى الْمَعْدَةَ وَلَمْ يَكُنْ
تا هر طبع در خوشبو کند برای من و محکم کند گوشت از او قوت به سعد در و باید که باشد
 تَطْيِيفًا لظُرْفِ أَرْجَحِ الْعَرَفِ فَمَنْ لَدُنْكَ نَاكِمٌ السَّيِّئُ يَحْسِبُهُ الْأَسِيرُ نَدْوَا
با کینه آورد و رسیده خوشبو نازد گرفته نیکو ساخته که کینه او را می کشد و در
 وَبِحَالِهِ النَّاشِئُ كَافِرًا وَأَقْرَبُ بِهِ خِلَاةَ نَفْسِهِ الْأَصْلَ حَبْوَةً الْوَصْلَ
و در حال که در بخت کافر و نزدیک کن آن خلا که از اصل است و در دست باشد و در دست

در چنانچه در او درخشانید و در چنان خود را بین که او در جوار روی او درخشانید که بیکه آنقدر در او درخشانید

در چنانچه در او درخشانید و در چنان خود را بین که او در جوار روی او درخشانید که بیکه آنقدر در او درخشانید

مجموعه

در چنانچه در او درخشانید و در چنان خود را بین که او در جوار روی او درخشانید که بیکه آنقدر در او درخشانید

در چنانچه در او درخشانید و در چنان خود را بین که او در جوار روی او درخشانید که بیکه آنقدر در او درخشانید

صورت بداند خوانده. طرف خوردن برای او لاغری عاشق باشد و صفاتی ششپه در آن

ہستم خرمی و صفا و نری شاخ نہ گفت عارف ہیں بر خاتم در عزیز طم زود بود تا دور کہیم

از گوشت چمبله را و کتان خردیم بسوی نانیک برآیند و فصد گردانند از آب را جدا آورند و در آن جگر را و

لکھنؤ میں ہر آئینہ مستحضر اگر دہشت از فرستادہ شوق در طلب کردن خلائی و عقول پس بہاد

وَمِنْهُمْ مَن يَخُصِمُ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَيَسْتَرْفِئُونَ رَأْسَهُمْ وَيَقُولُ الْكَافِرُ الْيَهُودُ لِمَ لَا يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَوْلَا الْيَهُودُ لَبَدَّ لَكُمْ فَكُفُّوا عَن قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَارُ

باز گشتم به طلب این لوح در نزدیک تر از بار آردن دهر با فم مکان را که بر آینه خالیت و بر مرد

وَأَسِيحَةُ مَرْجَدٍ وَأَسَلَسْتُ لَكُمْ فِي مَرْجَدٍ وَأَسَلَسْتُ لَكُمْ فِي مَرْجَدٍ

لَمْ يَمْلِكُوا فَمَكَانَ الْمَخَسِ فِي الْمَاءِ أَوْ عَمِ حَرْفُ عَنَانٍ لَمْ يَمْلِكُوا

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا إِنَّهُ كَانَ كَلَمًا وَفُتًى

بشنو شنو : تعزیرات

الزَّمانِ أَنْ تَقْدِمَ خَصْرَيْنِ إِلَى مَعْرَةِ الثَّغْرَيْنِ أَحَدُهُمَا قَدْ دَخَلَ

كَلَامُكَ لِي وَفِيهِ لِي حَقٌّ

خوردن جاع کردن و دیگر از اینها که در کتابهاست و در این کتابهاست و در این کتابهاست

ایمان به خدا و رسالت او و سعادت و شقاوت را در این کتاب بیان کرده است.

صَبَّوْهُ عَلَى الْكَدِّ فَحَبَّ أَجَانَاكَ كَالنَّهْدِ وَتَقْدُطُوا لِي الْهَدِيَّةَ وَتَجِدُ فِي نَفْسِي

مَثَلُ الْبَرِّ ذَاتُ عَقْلٍ عَيْنَانِ وَحِدٌ سِنَانٍ وَكَيْفَ يَبْنَانِ وَكَيْفَ لَا اسْتِغْنَانِ

تَلْعُغُ بِلِسَانٍ رَضَائِي وَتَرَفُلُ فِي ذَيْلِ فَضَائِي وَتَجُلُ فِي سَوَادِ وَبَيَانِ

وَتَسْقِي لَكِنْ مِنْ غَيْرِ جَائِضٍ نَاصِحَةٌ خَدَعَةٌ خَبَاءٌ طَلَعَةٌ مَطْبُوعَةٌ

الْمَنْفَعَةُ وَمِطْوَاعَةٌ فِي الضَّيْقِ وَالسَّعَةِ إِذَا قَطَعْتَ صِلَتَكَ وَمَنْ فَضَّلَهَا

عَنْكَ انْفَصَلَتْ وَطَالَ مَا خَدَمْتَكَ قَلَّتْ وَتَبَا جَنَّتْ عَلَيْكَ فَالْمَلِكُ

مَلِكٌ وَلَنْ هَذَا الْفَتَى سَخَدَ مِنْهَا الْغَرَضُ فَأَخْدَمْتَهُ أَيَاها الْكَعُوضُ

عَلَى أَنْ يَجْنِيَ نَفْعَهَا وَلَا يَكْطِفُهَا إِلَّا وَسْعُهَا فَأَجَبَ فِيهَا مَتَاكَةً وَأَطَالَ الْكَلَامَ

اسْتِمْتَاكَةً ثُمَّ عَادَهَا إِلَى مَقْدَافِضَاهَا وَبَدَلَ عَنْهَا قِيَمَةً لَا أَرْضَاهَا

فَقَالَ لِحَدِيثٍ قَالُوا الشَّيْخُ فَاصِدٌّ مِنْ لَقَطَا وَأَمَّا الْأَفْضَاءُ فَفَرَطُ عَرَضٍ

خَطَا وَقَدْ هَمَّتْهُ عَلَى أَرْضٍ أَوْ هَمَّتْهُ عَلَوَا مَتْنَابِ الطَّرْفَيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Handwritten marginalia in Persian script, including commentary and additional verses, surrounding the main text.

بیشتر پشت طرف مژده بگفت از چو کوب و موب نزدیک است پای او سینه چشم را
و بگفتی لاجان و بگفتی لاسوخان و بگفتی لاسان و بگفتی لاسان و بگفتی لاسان

اللَّسَانُ سَوَّاهُ جَادَ وَرَانَ جَادَ وَادَارِي وَهَبَ لَوْدَ وَتَنِي سَتَرِي

زبان را اگر کسی در کرده و خوشش که نشان کند نیکو سازد و تو فکر نوشه داد و شو بخشد و مرشد را و بر کاه و باد و خورشید
زاد کاتبه یعنی و قلم آیت که و کلام منی اینها پس جود و و بسمو

عند جدّه وینقاد مع قرینتہ وإن لم تلک من طینتہ وکیستم

زینبیه و ان کمرطسہ فی لبنیہ فقال لہا القاضی لہا ان زینبیا

وَلَا فَبَيْنَا فَاَتَدْرِكُ الْغَلَامَ وَوَالِ نَظْمِ اَحَارِ فِي اَنْزَالِ وَوَالِ اَطْمَارِ

عقاکھا الہ وسودھا فاختہیت فی بدو علی خکا ینہ لہا حدیث

[illegible][illegible]

این مایه بود و او را بعد از آن با و اعطای شکر و این مایه بود
 هرگز نیکو غل آن باشد یا بهای پس از آنکه حیدر نیکو کنی آن شکر او گرفت بیلن یکو نزد خود
 و به هر چه در دست داشت و به هر چه در دست داشت و به هر چه در دست داشت و به هر چه در دست داشت
 و به هر چه در دست داشت و به هر چه در دست داشت و به هر چه در دست داشت و به هر چه در دست داشت

و با اهمیت بسیار تر و قوی تر و با اهمیت فراوانی تر و با اهمیت بسیار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

نقص عن ارتقاء مروءة هاتسب هذا الشرح غرض مستلزمه

و ارث لمن لو يكن تعود هاتسب قبل الفاظي على الشيخ وقال ايه

بغير تنويه فقال نظم افسر بالمسعر الحرام ومن ضمن الكاسكيد

خيت مني طوسا كفتني الايام لم ترني من هاتسب كالهدي

رهنا ولا نصديت بتي بدلا من بئر غاملا ولا ثنا بلكن

قوس الخطوب تن شقني بمصيبات من هاتسب هاتسب

حالي كخبر حاله خروا وبوسا وعنه وضاع عدل الدهر بيننا

فانا نظير في الشقا وهو ان لا هو يستطيع فك مروءة لما كذا

في يدي من هاتسب ولا محالي اخذت ذات يدي فيه انتفاع المعص

حين حانه فذا نصي وقصته فانظر للمينا وبينا ولكنك فكتا

وعى الفاظي قصصا ونبين خصاصهما وخصصهما ابرز

ياد كرت تاسه حكيت بهود و ظاهر شدا درو شيه هود و خاتسب من هودا و ب بيرون

Handwritten marginalia at the top of the page, including the title 'مروءة' and various notes.

Handwritten marginalia on the left side of the page, continuing the commentary.

Handwritten marginalia on the left side of the page, including the word 'مروءة'.

Handwritten marginalia on the left side of the page, continuing the commentary.

Handwritten marginalia on the left side of the page, including the word 'مروءة'.

Handwritten marginalia at the bottom of the page, including the word 'مروءة'.

در این کتاب از حدیثی است که در آن آمده است که هر کس که در این کتاب بخواند و در آن عمل کند...

لَهَا دِينَارٌ مِنْ تَحْتِ مُصَلَاهُ وَقَالَ لَهَا اقْطَعِي الْخَصَامَ مِنْ أَفْصَاهُ
 هر دو دینار را از زیر بر سر جانهاز خود و گفت هر دو که قطع کنی خصوصیت او جدا کنی از او
 فَتَلَقَّاهُ الْيَهُودُ وَكَانَ الْحَدِيثُ وَاسْتَخْلَصَهُ عَلَى فَجْرٍ لِحَدِّ لَا الْعَبَثِ
 پس دو نفر از ایشان رسیدند و آن حدیث را گفتند و او را بر آن فتنه نمودند و او را بر وجه تحقیق نه بهر بارگی
 وَقَالَ لِلْحَدِيثِ نِصْفَهُ لِي بِمَا مَدَّيْتُ وَسَمِعْتُكَ لِي عَنْ رِشِّ بَرِّي
 وگفت ای جوان بدان که من سبب این شده ام پس هر دو تو را اینست از جریده خود که
 وَلَسْتُ عَنْ الْحَيِّ امِيلُ فَقَوَّضَ الْمِيلَ فَمَرَّتْ لِي حَدِيثٌ لِلْحَدِيثِ كَيْتَا
 منستم که از راستی او من گفتم پس نیز و بگریختن دستا پس سوید جوان را از چنگ تو بیدار اندوخته
 وَجَمَّاهُ قَلْبُ الْفَاضِي وَهَيْمَ اسْفَهَ عَلَى الدِّيَارِ الْمَاضِي لِأَنَّهُ جَبْرِيَالُ الْفَقِي
 سخت اندوخته که از قلب من و بر آن نیست اندوخته او را بر دیار گذشته که بر آید او بگو کردل جوان را
 وَتَلْبَاهُ بَدْرِيَّاتٍ تَخْرُجُ بِهَا لَهْ وَقَالَ لَهَا اجْنَبِي الْعَامِلَاتِ وَأَدْرَا
 و شدت اندوخته او را بحد در هم طویل داد و از او بوی و گفت ای پسر هر چه از مساو خفت و دور کن
 الْخَاصَّاتِ وَلَا تَخْضُرَانِي فِي الْمَآكَلَاتِ فَمَا كُنْتُ دِي كَيْسِ الْغَرَامَاتِ
 خصوصیت های یکدیگر را و حاضر نشود نزد من در مجالس حکومت پس نیت نزد من کن تا و اینها
 فَهَضَامٌ مِنْ عِنْدِ رَحِيمٍ بِرَفْدٍ مُفْصِحِينَ بِحَدِّهِ وَالْقَاضِي مَالِي خَيْرٍ
 پس خورند از نزد رقی جالیک خوش بود و بگو و او را بکنند و بدو دستا شد و او را از این حال
 خَجَرَةٌ مِنْ حَجَرٍ وَلَا يَصِلُ كَمَا مَدَّ تَخْرُجُ جَلْدًا حَتَّى
 بے آرامی او را زخم از دیکه تراود و شکارد و زائل نمی شود اندوخته او اندیکه یکدیگر شکستاد تا آنکه
 إِذَا فَاكٌ مِنْ غَشِيَتِهِ أَقْبَلَ عَلَى غَاشِيَتِهِ وَقَالَ قَدْ شَرِبَ
 و چنانکه افاد یافت از پیوستن خود را در خود و گفت هر آینه نوشیده است
 حَتَّى وَتَبَانِي حَدِيثِي أَنَّهُمَا سَاجِدَاهُ لَأَخَا أَعْلَى كَيْفِ
 تا بهر من و خبر داد مرا ای من هر آینه هر دو صاحب بزرگ و در شدند و خصوصیت کنند هر دو را

در این کتاب از حدیثی است که در آن آمده است که هر کس که در این کتاب بخواند و در آن عمل کند...

در این کتاب از حدیثی است که در آن آمده است که هر کس که در این کتاب بخواند و در آن عمل کند...

جاسی انتہی رست اگر کا کا نہ گرفتہ است اردو میں گاہ کہ در کرد و فرود میں گت اور تاقی ہے

فَكَفَّلَ السَّبِيلَ إِلَى سِرِّهَا وَأَسْتَبَاطِ سِرِّهَا فَقَالَ لِيُخْبِرَ زَمَرَةً
وَسَمَّاهُ جَمْرًا إِنَّهُ لَمِنْ أَشْخَاصِ خِيَمَةِ الْإِيمَانِ فَقَامَ هَلَسًا
وَرَجِعَ إِلَى الْوَلَدِ فَلَمَّا تَلَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ هَذَا صَدَقَانِي بَلْ كَمَا
وَكَمَا الْإِيمَانُ مِنْ تَبَعِهِ مَكْرًا فَأَجْمَعَ الْحَدَثَ وَاسْتَقَالَ وَاقْتَدَمَ
الشَّيْخُ وَهَلْ نَظَرَ أَنَا الشَّرُّ حِي وَهَذَا وَلَدُ الْوَلَدِ
مِنْ سَلْبِ بَنِي إِسْرَافِيلَ
فَقَالَ لِيُخْبِرَ زَمَرَةً وَأَسْتَبَاطِ سِرِّهَا فَقَالَ لِيُخْبِرَ زَمَرَةً
وَسَمَّاهُ جَمْرًا إِنَّهُ لَمِنْ أَشْخَاصِ خِيَمَةِ الْإِيمَانِ فَقَامَ هَلَسًا
وَرَجِعَ إِلَى الْوَلَدِ فَلَمَّا تَلَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ هَذَا صَدَقَانِي بَلْ كَمَا
وَكَمَا الْإِيمَانُ مِنْ تَبَعِهِ مَكْرًا فَأَجْمَعَ الْحَدَثَ وَاسْتَقَالَ وَاقْتَدَمَ
الشَّيْخُ وَهَلْ نَظَرَ أَنَا الشَّرُّ حِي وَهَذَا وَلَدُ الْوَلَدِ
مِنْ سَلْبِ بَنِي إِسْرَافِيلَ

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

يُودِرْكُ مَا عَدَبَ نَفَاتِ فَيْكُ وَوَاهَا لَكَ لَوْ لَا خَدَا

فَيْكُ وَأَنْ لَكَ لَكِنْ لَنْ يَدِينُ وَعَلَيْكَ مِنْ الْخِزْدِ فَلَا تُفْلِكُ

بَعْدَهَا لَكَ كَيْبُ وَأَنْ سَطَا الْمُتَكَلِّمِينَ بِكُلِّ سَطَرٍ قِيلَ

كُلُّ أَوَانٍ يُسَمِعُ الْقِيلَ فَعَاهِدَ الشَّيْخُ عَلَى اتِّبَاعِ مَشُورَةٍ

الْأَوَّلِ عَنْ تَلْبِيسِ صَوْبِهِ وَفَصَلَ عَنْ حَيْثُ وَالْخَدْرُ لَمَعِ

جَبْهَتُهُ قَالَ الْحَارِثُ بَرَّكَ مَا أَرَأَيْتَ مِنْهَا فِي نَصَارَةٍ

الْأَسْفَارِ وَلَا فَرَّتْ مِنْهَا فِي نَصَائِفِ الْأَسْفَارِ الْمَقَامَةِ الشَّيْخِ

الْإِسْكَندَرِيَّةِ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هَكْلَامٍ طَحِي مَرَجَ الشَّيْخِ

وَهُوَ الْكِتَابُ الْأَحْيَ مَا بَيْنَ فَرَاغَةٍ وَعَنَاةٍ أَخْضَ

الْفَارِجُ الْخَبْرُ الْفَارِجُ وَافْتَحَ الْأَخْطَارَ لَكِنْ أَدْرَكَ الْأَوَّلَ

لَقِفْتَ مِنْ أَفْوَاهِ الْعُلَمَاءِ وَتَقَفْتَ مِنْ وَصَالِ الْبُحَرَاءِ

وَأَكْرَمْتَ بَدَنَ الْأَوَّلِ عَلَى دِيَارَةِ الْبَدَنِ نَسِجَتِ الْأَيَّامُ كَرَامَتُهَا

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

جاءني يوم وكان اتي اذ اخطبني ببناء المسجد وارباب الحجة
 هم ائمة من اهل البيت ووجودهم من ركافة عرشك ان يكونوا اصحابك بزرگي وصفايتك واولادك

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بایستی که این دو گروه را از هم جدا کرد و از هر یک به صورت جداگانه اقدام به اصلاح کرد.

مجلس شورای اسلامی

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

از منتهی غریب (از منتهی غریب)

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

سَكْتُمْ وَبَكَيْتُمْ وَصَلْتُمْ صَلَاتَهُمْ وَأَخْبَرْتَهُمْ أَهْلَهُ
 تَعَالَى خَلْفَهُ أَنْ لَا يَصَاحِرَ غَيْرِي حَيْفَةً فَقَبَضَ الْقَدَّ الْخَصِيصَ وَجَعَلَهُ
 أَنْ يَصْرُفَ هَذَا الْخُدْعَةَ نَادِيًا يَاقَتُمْ بَيْنَ رَهْطِهِ لَهُ وَفِي
 شَرْطِهِ وَادْعَى أَنَّهُ طَالَ مَا نَظَرُ دُرَّةً إِلَى دُرَّةٍ فَبَكَكُمَا بَكَدَةً
 فَانْخَرَأَبَا فِي زُخْرَفٍ وَمَحَالَةٍ وَزَوْجِيهِ قَبْلَ خُبْرٍ بِحَالِهِ فَلَمَّا
 انْخَرَأَبَا فِي زُخْرَفٍ وَمَحَالَةٍ وَزَوْجِيهِ قَبْلَ خُبْرٍ بِحَالِهِ فَلَمَّا
 وَحَيْثُ كُنْتُمْ تَحْتَ أَسِرَةٍ وَجَدْتُمْ قَعْدَةَ جَنَّةٍ وَالْفِينَةَ خَمِيرَةً نَوِيَّةً
 وَكُنْتُمْ حَمِيمَةً بِرِيَاءٍ زِيٍّ وَأَنْتَ وَرِيٍّ فَمَكَرَ بِبَيْعَةٍ فِي
 سَوْقٍ الْهَضِيمِ وَيَتَلَفَ ثَمَنَهُ فِي الْخَضِرِ وَالْقَصْرِ إِلَى أَنْ مَرَى بِالْأَسِيرِ
 وَأَنْفَقَ مَالِي فِي عَسِيرَةٍ لَكِنَّا السَّائِي طَعْمَ الرَّاحَةِ وَغَادَرَ تَرْفِيفَ الْفَقْرِ
 مِنَ الرَّاحَةِ قُلْتُ لَهُ يَا هَذَا لَأَنَّهُ لَا يَحْبَابُ بَعْدَ بَيْعِهِ وَلَا عَطَرُ لَبِيبَةٍ

Handwritten manuscript page featuring dense cursive script in Arabic or Persian. A large, stylized signature or seal is visible near the bottom center.

بَعْدَ عَرُوسٍ فَأَهْضَمَ الْكِتَابَ بِصِنَاعَتِكَ وَاجْتَنَبَ ثَمَرَةَ بَرَكَتِكَ
پس از عروس پس پرخیز برای کس کردن بخود و پند خود و بچین بیوه جودت تو به خود را

وَعَمَّ أَنْ صِنَاعَتَهُ قَدْ دُمِيتُ بِالْكَسَادِ لِمَا ظَهَرَ فِي الْأَرْضِ مِنَ الْفَسَادِ
پس گفت که هر چه پیشه او تحقیق که از اخته شد سبب از او استماع بامریکه ظاهر خود و زمین از فساد

وَلِي مِنْهُ سَلَالَةٌ كَأَنَّهُ خِلَالَةٌ وَكَلَانَا مَا يَنَالُ مَعَهُ شُبْعَةٌ وَلَا
و اما از از خود به جهت کویا که او خلالت و ما به دو منتهی یابیم از او بشد سیر و

تَرَكَ الْقَوْمَ الطَّوِيَّ دُمِعَةً وَقَدْ قَدَّاهُ إِلَيْكَ وَكَضَرْتُهُ لَدَيْكَ
نمی بستد طفل از کرسکه اشک و بر آن کشیدم دور بسویت و حاضر آوردم او را نزدیک تو

لِتَجْعَلَ دَعْوَاهُ وَتَحْكُمَ بَيْنَنَا يَا أَرْكَانَ اللَّهِ فَأَقْبَلَ الْقَاضِي عَلَيْهِ وَكَانَ
آباز مال خوب دعوی او را انصاف کنی میان ما هر دو بیکدیگر آنرا نیست و آنرا تو قاضی بر مرد و

قَالَ لَهُ لَقَدْ دَعَيْتَ قَصَصَ عَرْسِكَ فَبَدَّهْنُ عَنْ نَفْسِكَ الْكَاشِفُ
گفت او را هر آنکه یاد گرفتن حکایت زوجه خود را پس بایر دلی از ذات خود و اگر ظاهر میکنم

عَرَسِكَ وَأَمَرْتُ بِحَبْسِكَ فَأَطْرَقَ الْأَفْغَوَانُ فَرَشَّعَ الْحَرْبُ
از کردید تو و حکم میکنم بر بند تو پس سرد و نکلد همچو سردیش از او سخن از دایه می بینان ستم شد بدی

الْعَوَانُ وَقَالَ نَظَرْتُ فِي حَدِيثِي فَإِنَّهُ عَجَبٌ يُضْحِكُ مِنْ شَرِّهِ وَيُبْهِتُ
دوم گفت بنظر من چون که هر آنکه آن گفت است خشن می آید از زبان آن و کرد می آید

أَنَا مُرُوْلِي فِي خَصَائِصِهِ عَيْبٌ وَلَا فِي فِخَارِهِ رَيْبٌ سُرُوجُ
من هر چه که نیست در فضائل او عیب و نه در فخرهای او شک شهر سرج

دَارِي النَّيَّ وَلِدْتُ بِهَا وَالْأَصْلُ غَسَّانُ حِينَ أَنْتَسِبُ
خانزنت که پیدا کردم در آن و اصل من بید غسان است و تنیکه منسوب بخوم

وَسُغِّلِي اللَّذْسَ وَالتَّحَرُّفَ الْعِلْمِ طَلَاكِي وَحَدَا طَلَبُ مَوْرَأَسُ
و کار من خواندن است و بسیاری در علم لطافت و چه نیکو طلب است و بهشت

بَعْدَ عَرُوسٍ فَأَهْضَمَ الْكِتَابَ بِصِنَاعَتِكَ وَاجْتَنَبَ ثَمَرَةَ بَرَكَتِكَ
پس از عروس پس پرخیز برای کس کردن بخود و پند خود و بچین بیوه جودت تو به خود را

عَمَّ

وَعَمَّ أَنْ صِنَاعَتَهُ قَدْ دُمِيتُ بِالْكَسَادِ لِمَا ظَهَرَ فِي الْأَرْضِ مِنَ الْفَسَادِ
پس گفت که هر چه پیشه او تحقیق که از اخته شد سبب از او استماع بامریکه ظاهر خود و زمین از فساد

وَلِي مِنْهُ سَلَالَةٌ كَأَنَّهُ خِلَالَةٌ وَكَلَانَا مَا يَنَالُ مَعَهُ شُبْعَةٌ وَلَا
و اما از از خود به جهت کویا که او خلالت و ما به دو منتهی یابیم از او بشد سیر و

[illegible]

مَا لِي سَجَرَ الْكَلَامِ الَّذِي تَعْنِيهِ بِصَالِحِ الْقَرِيبِ وَالْخَلْبِ أَغْوَصُ

من جادویان است که از آن سادس چیدود و حبلیها و طوطی نیزم

فِي لُجَّةِ الْبَيَانِ فَأُحْتَارُ اللَّائِي مِنْهَا وَكُنْتُ مُوَاجِدَتِي الْيَاغِي لَلْخِي

حد در بای فصاحت بیس یکیم مردارید ازان دانتیاب یکیم ومی چنین میوه رسیدن دار
مِنَ الْقَوْلِ وَغَيْرِیَ لِلْعَوْدِ مُحْتَطَبٌ وَخُذِ الْفَرْصَةَ وَادْكُ

ما صَغَتْهُ فِيلًا لَّهِ ذَهَبٌ وَكُنْتُ مِنْ قَبْلِ مَذْرُوءِ نَسَبٍ مَبْلَاغٍ

المقتنى واجتلب وكنى اخصى كرمته بمرتب ليس فوقها

[illegible]

و بسیار بود که فرستاده میشد انعامات بسوی شاه من لکین می می ختم از هر بخشند پس هر کسیت که

تعلق الرجاء به و اکسد شیء فی سوق الکذب لا عرض آیتانہ و صبا

اولیٰ کہ امید با او ناز و ترین چمن در بازار خود ادب است نه آبروی صاحب ادب پیدا
ولا یرغب فیهم ال و لا سبب کا فخر فی عمر صدم جیف سیعدین

ذو رعایت کرده میشود در آنها آبروت و دندانشدائی گوید که انبیا و ائمه در صحیفه خازنه و در آن که در حقیقت

نهیها و محتنب و عمارتی بیا مینیت به عمن اللہ و صریحاً

کنندگان و پیریز کرده میشود پس در این سخن رجب ^ع مبتلا شد از حوادث زمانه و دروش آن گفت

وَقَادَنِي دَهْرٌ إِلَى الْمَلِكِ مُسْلِمٍ مَّا اسْتَشْنَاهُ الْحَسْبُ وَفَعَلَ

و کشید مرا زمانه من که سستی داشت بجا اختیار کردن خیر که عیب نپارده آنرا برزگی پیش و ختم

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

وَقَدْ كُنَّا مِنْ أَفْوَاجٍ
مُتَفَرِّقِينَ
فَلَمَّا كُنَّا فِيهَا
خَلَّعْنَا عَنْهَا
كُلَّ بَاسٍ
وَقُلَّ مَلَكٍ
وَكُنَّا فِيهَا
بِأَنفُسِنَا
كَآفٍ
مُتَجَمِّعِينَ
فَلَمَّا كُنَّا فِيهَا
خَلَّعْنَا عَنْهَا
كُلَّ بَاسٍ
وَقُلَّ مَلَكٍ
وَكُنَّا فِيهَا
بِأَنفُسِنَا
كَآفٍ
مُتَجَمِّعِينَ

و در این کتاب که از حضرت علی علیه السلام است و در آنست که هر کس که بخواند آن را خداوند او را بهشت دهد

[illegible]

کما اذ انت لها ولا تراقب و احکم بما یحب قال فلما احکم ما شاد و اکمل
چنانکه کوشش و شتی بهیون رعایت کن و حکم کن بچیز که در جبت گنفت و درگاه حکم کرد و در چیز برای که نیکو و آراست و نیکو

النشأه عطف الفاضل الى الفتاة بعد ما شغف بالآبيات وما

شوغازدن جودرامیل نوز قاسمی طرف زن جهان میں از فریختہ شدن با اہیات دکت
 اَمَّا اِنَّهٗ قَدْ ثَبَتَ عِنْدَ جَمِيعِ الْحُكَّامِ وَوَلَاةُ الْاَحْكَامِ اَنْقَرُ اَمِنْ جِلِّ الْاَكْبَرِ

اگره باشی در آستان نیست که تخم نیستی ز نسای زمان من و صاحبان زمانها آخر سیدین کرد و جعفر و زین

و مِثْلُ الْآيَاتِ إِلَى الشَّامِ وَلَئِنْ كُنَّا لَبَعْلُكَ صِدْقًا فِي الْكَلَامِ بِرَبِّهَا

وَرَأَيْتُ يَوْمَئِذٍ الْمَلَائِكَةَ أَتَوْا مُصَافِحِينَ
وَرَأَيْتُ الْمَلَائِكَةَ لِيُوْثِقُوا الْعَصَا فَرَأَيْتُ لَهُمْ كُفًّا
وَرَأَيْتُ الْمَلَائِكَةَ لِيُقْضَىٰ لَهُمْ أَقْسَامُهُمْ
وَرَأَيْتُ الْمَلَائِكَةَ لِيُقْضَىٰ لَهُمْ أَقْسَامُهُمْ
وَرَأَيْتُ الْمَلَائِكَةَ لِيُقْضَىٰ لَهُمْ أَقْسَامُهُمْ

از نمکوش و آگاه باش که او حقیق اقرار کج مرتا بوام و تصریح کرد از چیز خاص و بیکی
مِصْدَاقُ النِّظْمِ وَشَیْنٌ أَنَّهُ مَعْرُوقُ الْعِظَمِ وَإِعْنَاتُ الْمُعْذِرِ مَلَامَةٌ

کراه ملوق نظم اظهارند که بر آتش او خلست
در خاندن عذر دست آغوش است

وَجَلَسَ الْعِيسَى مَاتَمَةً وَكَانَ الْفَقِيرُ زَهَادَةً وَأَنْتَ طَارَ الْمَرْجَحُ بِالْصَدْرِ
دَنِيْد كَرُون تَكْلَت كُن دِهْت دِرْشِيدِن درویشی پریزگاریت و جَشِدشت کشدن کل غلبه
عِلْمٌ وَالْحَيَاةُ نَزَاهَةُ

عِبَادَةُ فَأَجِبْ إِلَى خِدْرِكَ وَاعْذِرْ بَا عَذْرِكَ وَهَبْ مَعْرِفَتِكَ
بنگیت پس بازگرد طرف غایت خودت و قبول کن عذر شوهر خود را و باز ایست از ترس جان خود را

لِقَضَاءِ رَبِّكَ أَنتَ كَافٍ فَمَنْ لَمْ يَرْضَ لِمَا فِي الصَّدَقَاتِ فَجْزَءٌ وَنَاوِلْهُمْ مِنْ

در آنها قبضه و قال لها تعلا هذه العلالة وتديها هذا البلال

وَاصْبِرْ عَلَى كَيْدِ الزَّوْجَانِ وَكَذِبِ عَصَاكَ إِنَّ يَأْتِي الْفَتْحَ وَأَمْرٌ مِنْ عِنْدِ

و میرسیمد بر هر زمانه و می آن پس درین که مردم باید دلندانی با علی از نزد خود

[Handwritten Persian text at the bottom of the page:]

一、二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

خیری عجیب و مستنیدم چیرگیہ پیدا کردین نشانہ پائے کشت فاضی اور اچھریست کہ دیدی دیدی چیرہست

[illegible]

Handwritten Persian text, likely a manuscript page, featuring dense script and a large, stylized signature or seal at the bottom.

قال هتفتني داعي الشوق الى رحمة مالك بن طوق فلبسته ممطبا
 قلت انا اريد ان اكون مثلك بس طوق رحمة مالك بن طوق
 شيلة ومنتظيا لحزبه مشمعة فلما القيت بها المراسي وسدت
 امراسي وبرزت من الحما وبعد سبت اسي رابت فلاكامة
 افرغ في قلبك الجمال واليس من الحسن حلة الكمال وقد علو
 شيخ برده يدعي انه فاك بابنه والعلام ينكر عرفته وتكر
 قفته والخصام بينهما مظاير الشكر والزحام عليهما يجمع
 بين الاخيار والاشكر الى ان تراضيا بعدا شيطا اللذ
 بالتنازل والى البلد وكان بينك بالهبات ويغلب
 البين على البنات فاسرعا الى ندوة كالتسليك في عذوة
 فلما حضرة جدد الشيخ دعواه واستدعى عذوة فاستظ
 الفلام وقد فتنه بحاسن عثره وطر عفا تصفيف

[illegible][illegible]

ابستم درون گفت عالم می بینم اینک بارهائی از حجاب و سوال و بستم بر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

صد و نهار تا پروا هم اذان برتویا و فرا هم آرام براس تو باقی را اندر جانمی کلا تا قافان

برگشت بر سر ایستادن من ضرورتی بر من نداشت و بعد از آنکه من برخاستم و او را در آغوش گرفتم

مستعار و قسرت کرد بر خدا و این خود کمال کرد و این بخاطر و نه در وقتیکه گردو حاشی ششانه

ویرود و در آنجا که در این زمانه فاضل و آگاهان را می بینیم که به واسطه

[illegible]

یہ گفتہ میرا تھا کہ میں مجھے رشتہ دار کو حنا دے دوں گا کہ میرا ہاتھ رنگ لگے گا اور میں مجھ سے

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا ہے۔

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

ما زالتم شططا ولا ميت فوطا قال الحارث بن عمار

فلا تتركوا الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم

و این کتاب را به نام "اسرار و اسباب غیبهات" در میان مردم پراکنده کرد.

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا فَتَدَارَكُوا أَلَمًا لَّيِّنًا

卷之四

(The page contains faint, illegible markings or bleed-through from the reverse side.)

Journal of Management Studies, 19(1), 67-80.

پایان سخن استوار چنانچه گفت بده آزادا بومی حاکم وقتیکه بر بده شود

و در این کتاب که در بیان فضائل ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره

القار و تحقق من الفار فقصتها فصل الثامن من مثل حجة
 و مات شود از آن که حق پس ششم هر روز یکبار در حق او فاش
 المتكسرة و فيها مكتوب و نظم قل لوال غادرتك بعد بيني و ناديا
 شش عرس تا که در آن دستبرد
 ساد ما بعض الدين سلب للشبه ماله و فتاه ليله فاصطل كظا
 سخن سبک میزد هر دو شب بود و کمال حکم را در جوان و خردوار پس سوخت با تش
 حشرين عباد بالعين حين اعطى هوا عينه فاكشنى بلاعب ندين
 و در حق شش که در آن سبک میزد هر دو شب بود و کمال حکم را در جوان و خردوار پس سوخت با تش
 خض الحسن يا معني فما يجدني طلاب الا تار من ربع عين
 از آن که در حق شش که در آن سبک میزد هر دو شب بود و کمال حکم را در جوان و خردوار پس سوخت با تش
 ولكن جل ملكك كما جل لدى المسلمين رزء الحسين فقد
 قسم شد از آنکه در حق شش که در آن سبک میزد هر دو شب بود و کمال حکم را در جوان و خردوار پس سوخت با تش
 اعتضت منه فوما و حرما و الكيب الكريب يعني دين فلكم
 دل گرفته از آن و دانش و هر شیار و فاش و آن سبک میزد هر دو شب بود و کمال حکم را در جوان و خردوار پس سوخت با تش
 ميزبع كذا المطامير و اعلم ان سيد الظلماء ليس هين كذا
 از آن پس این عاقل و بسیار و همان تحقیق شکار جوان نیست آنان نه چنان
 كل طائر يلم الف و لو كان محرقا بالبحر و لو كان من كرمي عطارد
 هر چه پرنده و ماهی و کرم باشد اگر دود شده و دود شده قسم است با کس که دود شده و دود شده
 فاصطيد و لم يلق غير حق حنين فبصر و لا تيم كل من قرب
 پس خود شکست و دید جز دود شده می بیند پس دود شده می بیند پس دود شده می بیند
 فيه صواعق حین و انضض الطرف لتبين عرا و تكتبي
 که دود آتش می داند است و چو خان چشم را دور است این آتش که چو

و در این کتاب که در بیان فضائل ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره

و در این کتاب که در بیان فضائل ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و غیره

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ الدَّارُ الْأُولَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

تَكُنْ لَهُ نَبِيٌّ كَذَّابٌ ۚ فَبَلَاءُ الْفِتْرِ تَبَاعُ ۚ هُوَ كَيْفَ التَّغْيِيرِ ۚ

وَبَذَلَهُمْ طَمَاحُ الْعَيْنِ ۚ قَالَ الرَّابِيُّ لَمَزْتُهُ مَقْعَتَهُ لَعَلَّ مَذْدَرُ

وَلَمْ يَكُنْ لَعَلَّ مَذْدَرُ الْمَقَامَةِ الْحَادِيَةِ الْعَشْرِ السَّابِقَةِ ۚ

بَنِي هَكَمٍ ۚ قَالَ لَسْتُ مِنْ قَبْلِ الْقِسْيَا ۚ حِينَ حَلَّتْ لِسَانَهُ فَأَخَذَتْ

بِأُخْرَى الْمَانُوتِ فِي مَدَاوِقِ بَارِيَةِ الْقُبُورِ فَلَمَّا صُرَّتْ إِلَى حَلَاةِ الْأَمْوَةِ

وَكَيْفَ الزَّفَاتِ رَأَيْتُ جَمَاعًا عَلَى قَدَرٍ يُجَفُّوْنَ وَجُفُوًّا يُقْبِرُونَ فَاسْتَحْ

لَيْهِمْ مُفَكِّرًا فِي الْمَلِكِ وَمُنْذِرًا مِنْ دَرَجٍ مِنْ لَالٍ فَلَمَّا الْخَدَّ الْكَلْبَةِ

وَفَاتِ قَوْلُ كَيْتِ أَشْرَفَتْ مِنْ رِبَاةٍ مَحْضَرٍ أَوَّلَةٍ وَقَدْ تَقَرَّرَ

بِرَأْيِهِ وَتَكَرَّرَتْ لَدَهَائِهِ ۚ قَالَ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَسْكُنِ الْعَالَمُونَ فَاذْكُرُوا

أَبْنَاءَ الْغَافِلِينَ وَتَمِيزُوا أَيْهَا الْقَصُورُونَ وَاحْسِنُوا النَّظَرَ لِقَابِ النَّصِيرِ ۚ

مَالِكُ لَا يَحُوتُكَ دَفْنًا لَا تَرَابَ وَلَا يَكُونُ هَيْلًا لَتَرَابِ

مَالِ سَتَ تَمَارَاكَ أَنْزَلُكَ مِنْ تَمَارَاكَ يَبْدُونَ كَوْنِ بَالِي تَمَارَاكَ رَجِيحِ خَاكِ بَرِيَّانِ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ الدَّارُ الْأُولَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ الدَّارُ الْأُولَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ الدَّارُ الْأُولَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

وَلَا تَقْبَلُوا مِنْ يَدَيْهِ الْوَحْيَ وَلَا تَصَدِّقُوا بِهِ لَكُمْ يُدْرِكُ الْوَعْدَ الْحَقُّ إِنَّكُمْ فِي عِندِ اللَّهِ كَانِتُمْ

وَلَا تَقْبِضُوا أَعْيُنَكُمْ عَلَى الْبَدْعِ الْأَوَّلِ

وَأَمَّا نِزَارٌ فَلَا يَفْقِدُ وَلَا نَلْزَمُكَ لِمَنَا حَقٌّ لَعَدُ لِيَشِيعَ أَحَدُكُمْ لَعَنَ

الميت وقلبه تلقاء البیت ویشهد مواعاة لنسبه وفكر في

استخلاص نصیب و نجات دین و دهره و دره

وَعَوْدُهُ طَالَمَا اَسِيَتْهُ عَلَى اَنْتِلَامِ الْكِبَةِ وَتَنَاسَيْتُمْ اخِذَامِ الْكِبَةِ

وَأَسْتَكْنِمُ لِعِزِّ الْعَسْرِ وَأَسْتَهْنِمُ بِأَقْرَضِ الْأَشْرِ

عند الدفن ولا يصح كسوة الميت بالدفن وتجنس خلف الجنائز وقت دفن ميتة مثل خذوا ثيابا وقت تمسك باليد من وراءه انما هو غير بعيد عن جنازة وانه لا يصح دفن ميتة في ثياب ميتة ولا يصح دفن ميتة في ثياب ميتة ولا يصح دفن ميتة في ثياب ميتة

تجدد عوالم بعض اجوائه واعلم صلواته عن لعديد السوادر الى عدد
ثل خرايشه شاهه نوز كنشهايل شير ودر ميگرواند از شمار كردن زمان نومگر

و لا تخفون ذك الموت سال ختم كالنور و علقه من الحمار و هذا

و نئی آید یاد کردن مرگ او در دل تا آنکه گوید که شما بر آئید جنگ دیدار مرگ بعد از این

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۱۲۰
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۹
 ۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴

بیتہ تراست و سہ این گشتہ و دہ جز گردن تو در نیکو دد اگر قصد کند و در کن خاک گرد

[illegible]

Handwritten marginal notes at the top of the page, likely in Urdu or Persian script.

صبراً على ما آتاك الله من الدين والدين والدين والدين
يا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
من دينه ودينه ودينه ودينه ودينه ودينه
فكروا ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
الحكم من ربه ويا كرون ويا كرون ويا كرون
ويعلم الله ما في قلوبكم ويا كرون ويا كرون
النفس ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
نساء ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
البدل ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
الحكم ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
يا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
بدا ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
يا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
عليكم ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
فانظروا ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
يا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون
يا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون ويا كرون

Handwritten marginal notes on the left side of the page, likely in Urdu or Persian script.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, likely in Urdu or Persian script.

وَرَأَيْتُ حَاشِيَةَ رِجَالِهِ فَالْتَمَسْتُ لِي سِتْرًا وَوَأَجِبْنِي سِتْرًا
 فَذَا هُوَ شَيْخًا أَبُو زَيْدٍ يَسِينُهُ وَمِيْنُهُ قُلْتُ لَهُ نَظُمٌ لَكَ
 يَا كَبَارِيْدُ أَفَإِنْ نِيْلَكَ فِي الْكَيْدِ لِيَخَافَنَّكَ الصِّدْقُ وَكَهْمًا
 بَيْنَ دَمٍ فَأَجَابَ مِنْ غَيْرِ اسْتِخْلَافٍ وَلَا كَرْتِيَاءٍ وَقَالَ نَظْمٌ تَجَرُّ
 وَدَعِ الْكُومَ وَقُلْ لِي هَلْ بَرَى الْيَوْمَ فَنِي لَا يَغْنُرُ الْفُؤَادُ مَتَى مَادَسْتَا
 ثُمَّ قُلْتُ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَا شَيْخَ الْبَارِ وَزَامِيَةَ الْعَارِ فَمَا مَثَلُكَ
 فِي طَلَاكِ عَمَلَانِيَّتِكَ وَخَبْرَةِ نِيَّتِكَ لَا مَثَلَ رَوْثٍ مَقْضُورٍ
 أَوْ كَيْفِ مَبِيضٍ تَقَرُّ فَمَاذَا ظَلَمْتَ كَالْهَيْبِ وَأَطْلُو كَالْشَمَالِ
 وَنَاوَحْتَ مَتَى جَنُوبٍ وَكُلَّ مَتَى كَاللِّقَامَةِ الْتَامَةِ
 الَّذِي مَشْفِيَةً كُلَّ الْحَارِثِ بْنِ هَمَامٍ قَالَ شَخْصٌ عَنِ الْعَرَفَةِ
 الْقَوْمُ لَهُ وَأَنَا ذَرِيَّةُ مَرْبُوعَةٍ وَجِلْدُهُ مَقْبُولَةٌ لِي سِتْرًا

(Marginalia in Persian script, including a large 'تذکره' (Tadhkirah) on the right side and various smaller notes throughout the margins.)

خلو المذبح وبن هبني حقل الضرع فلما بلغها اشد شين النفس
 غل برون لاله و خود بگرد را در دودستان پس بکار رسید که چون رفت شمس
 و انصاف العنبر الفيتها كما تصفها الالسن وفيها ما تشتهي الفطر
 و کار کردن تا قدری است اسم را بیا که صفت بگوید از آن زمانها و در دست خود تکرار و بجا
 و لئلا لعين فشكرت يد النوى وجوت طلقا مع كلهم و
 و چون به بیابان رسید پس سباسب گفت دوری و سفر را در تنم بکنم که چون رفت
 طيفت افض بها ختم الشهوات واجتني طرف اللذات الى ارض
 آغاز کردم که می شکستم هر دای آرزو دارا و می دیدم بی دای لذات و بکار
 سفر في الارواق وقد استغفرت من لا عز في فاعلني عيدين تبار
 ساوان در تنم عراق بجا بیکر آید بهوش آدم از بهانه کردن آرزوهای باطن من خوشی از یاد کردن
 الوطن والحنين الى الوطن ففوت خيام الغيبه واسرجت جود
 وطن و دل تنوم بسوی وطن پس گفتم جسمای نامرئی من و زمین نهادم بر آب
 لا وبقولنا ناهيت الزمان واستتب الايقان الخاتم السيد و
 بازگشتن و بکار هیچ شد و در آن راست و بهیاء شد و فرستاد و رسیدیم از رفتن بیک
 استصحب الخضر و دناء من كل قبيلة واعلمنا في تحصيل الاصله
 برادر گرفتن و بدو پیوسته از آن چو رسیدیم و چون در دیدار کردن و بکار
 فاعلمنا جده في الاصله حتى ظننا انه ليس من الاصله فحارت
 پس بپشت رفتن و بدو پیوسته تا آنکه خیال کردیم که از آن است از زمان پس رسیدیم
 لعين و عز و الشياكة و انتدوا بناب جبرين الاستشارة فبالو
 بپشت رفتن و بدو پیوسته و بکار ساختن و بدو پیوسته و بکار ساختن و بدو پیوسته
 بن عطفه و شمره و محل الى ان نفد الشاكي و نطق الاري
 در آنجا چون رسیدن و رفتن و در آنجا تا آنکه بپشت رفتن و رسیدیم و بکار

حاشا لاله و خود بگرد را در دودستان پس بکار رسید که چون رفت شمس
 و کار کردن تا قدری است اسم را بیا که صفت بگوید از آن زمانها و در دست خود تکرار و بجا
 و چون به بیابان رسید پس سباسب گفت دوری و سفر را در تنم بکنم که چون رفت
 آغاز کردم که می شکستم هر دای آرزو دارا و می دیدم بی دای لذات و بکار
 ساوان در تنم عراق بجا بیکر آید بهوش آدم از بهانه کردن آرزوهای باطن من خوشی از یاد کردن
 وطن و دل تنوم بسوی وطن پس گفتم جسمای نامرئی من و زمین نهادم بر آب
 بازگشتن و بکار هیچ شد و در آن راست و بهیاء شد و فرستاد و رسیدیم از رفتن بیک
 برادر گرفتن و بدو پیوسته از آن چو رسیدیم و چون در دیدار کردن و بکار
 پس بپشت رفتن و بدو پیوسته تا آنکه خیال کردیم که از آن است از زمان پس رسیدیم
 بپشت رفتن و بدو پیوسته و بکار ساختن و بدو پیوسته و بکار ساختن و بدو پیوسته
 در آنجا چون رسیدن و رفتن و در آنجا تا آنکه بپشت رفتن و رسیدیم و بکار

مظاہر حق

مرکز درمان دور چشم و علامت است

مرکز و بعد کوس و از برای و بدن سحر - بن کاه و دولت شد و برش نیاید بجای و طاعت هر چند و از برای و دولت

وَمَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ لِمَ لَا يَفْقَهُ لِقَاءَ رَبِّهِ

الحَمْدُ لِلَّهِ عَنِ السَّيِّئَاتِ وَنِعْمَ أَفْكَامُ كَلِمَاتٍ تُقْبَلُ فِي النَّامِ لِجَدِّسٍ هَامِنٍ كَبِيرٍ

الانما يجعل بعضنا من بعض الى بعض ويقلب طرفي بين خطي

وبيناه اننا استضعفنا الخبر واستخسرنا الحق فقال مالك لا تخدع

سرگشتی را پس از آنکه اگر دایند و در خانه را غاصه و قسم بجز است و نه این که قطع که دم جملای زمین او را

دور اخل شدم با ای پلک دختی تو سوار پس بی یاز غم دیوان کلثام هر اسب است که بان در اوج غم

میں ان پرانے قریب کو دیکھ کر غم آجھ درنگ آجھ تھا اور بیرون لستم کی حالت دیکھ کر سیدہ ہشت نگار

[Illegible handwritten signature]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين
آل محمد الطيبين الطاهرين
الطاهرين

تَاكْرَانَا وَتَجْعَلْ فِي لِبَدَانَا وَارْتَقِ فِي السَّمَاءِ فَإِنَّ صِدْقَكَ وَوَعْدَكَ

فَاذْكُرْ سَمْعًا وَاسْمِعْ لِحَدِيثِي وَإِنْ كَذَبْتَنِي فَمِنْ قَوْلِ اللَّهِ قِيَامًا

أَيْقُوذِي قَالَ الْحَارِثُ بْنُ عَمْرٍو فَالْحَمْدُ لَصَدِيقِ رُؤْيَا وَتَحْقِيقِ

مَارُوءٍ فَتَرَعْنُكَ مَحَادِثَهُ وَاسْتَهْمُنَا عَلَى مَعَادِلِهِ وَفَضْلِنَا

بِقَوْلِهِ عَرَى الرَّبَابِ وَالْغَيْثُ انْقَاءُ الْعَابِثِ الْغَائِثِ الْغَائِثِ الْجَالِ

وَأَزِفَ الرَّحَالُ اسْتَزَلْنَا كَلِمَانَهُ الرِّقَّةَ لِنَصْلًا الْوَاقِئَةَ لِبَاقِيَةِ فَلَا

لِقَامُ كُلِّ شَيْءٍ كَأَمْرِ الْقُرْآنِ كُلَّمَا أَظْلَمَ الْمَلُوكُ كَرِهَ قُلُوبُ بِلِسَانِ خَاضِعٍ

وَصَوْتِ خَاشِعٍ أَلْهَمَ يَا فَحْيُ الرِّفَاتِ وَيَا دَائِمَ الْأَفَاتِ يَا قَوْ

الْخَفَاتِ وَيَا كَرِيمَ الْكَفَاتِ وَيَا مُوَكَّلَ الْعَفَاتِ وَيَا وَلِيَّ الْعِصَاتِ

لِلْعَافَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ أَنْبِيَائِكَ وَمُبْلَغِ بَيِّنَاتِكَ وَعَلَى صُلَحَائِكَ

مُعَلِّمِ نَصْرِهِ وَكَعْظِي مِنْ خَزَائِنِ السَّيَاطِينِ وَتُزَوَّارِ السَّلَاطِينِ وَارْتَقِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين
آل محمد الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين
آل محمد الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين
آل محمد الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيد المرسلين
آل محمد الطيبين الطاهرين
الطاهرين

و از آنکه در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است و در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است و در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است

الْبَائِسِينَ وَمَعَانَاةَ الْكَلْبَةِ وَمَعَادَاةَ الْعَادِينَ وَحَدَاةَ الْغَالِبِينَ

بندگان و از شدت سرشان و از دشمنی دشمنان و از غلبه غلبان و از غلبه غلبان

وَغَلَبَ الْغَالِبِينَ وَسَلَبَ الْكَلْبَةَ وَجَلَّ الْغَالِبِينَ وَغَلَبَ الْغَالِبِينَ

و بر سر دشمنان و بر بدن رانندگان و جلای غلبان و بر سر دشمنان و بر بدن رانندگان

وَأَجْرِي الْهَمَّ مِنْ غَوْلِ الْهَادِينَ وَسَطْرِي الْجَارِينَ وَكَفَّرَ عَنِّي

و در پناه و از خدا از غم نزدیکان و قهر غم گشتگان و در پناه و از خدا از غم نزدیکان

أَكْفَ الضَّامِينَ وَأَخْرَجَنِي مِنْ ظُلُمَاتِ الظَّالِمِينَ وَأَدْخَلَنِي مِنْ جَنَّتِكَ

بخوابی ظالمان و بیرون آرد از تاریکیهای ستمگران و داخل کن در بهشت خود

فِي عِبَادَتِكَ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّ وَعَلَى وَحْيِي وَخَلْقِي وَأَوْفِ

در عبادت تو که پیکانند و در خدا که پیکار را در خاک نهاده و در سفر من و در سفر من و در سفر من

وَنَجَّتِي وَرَحْمَتِي وَتَصَدَّقْ بِمَنْصَرِفِي وَتَقَبَّلْ مِنْ قَلْبِي وَتَقَبَّلْ مِنْ قَلْبِي

و در سفر من و در سفر من و در سفر من و در سفر من و در سفر من و در سفر من

نَفْسِي وَتَقَالِسِي عَمْرِي وَعَمْرِي وَعَدَدِي وَعَدَدِي وَكُنْ

من و در حال تقابل من و دشمن من و مال من و اولاد و اتباع من و ملاجای من و عزیزان من

وَمُسْكِنِي وَحَوْلِي وَحَالِي وَمَالِي وَمَالِي وَلَا تُخَيِّرْ بَيْنِي بَيْنَ عَمْرِي وَلَا

خانه من و در من و حال من و اقامت من و مال من و ملاجای من و عزیزان من و در من

تَسْلُطَ عَلَيَّ مُغَيَّرًا وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا مُغَيَّرًا اللَّهُمَّ

که بر من خاسته و بر گردان برای من از نزد خودت در حق و یار من بده و بر خدا

أَحْسَنُ بَعْدِكَ وَعَوْنِكَ وَأَخْصِي بِيَاْمِنِكَ وَمَوْلَاكَ وَتَوَكَّلْ

که در من بخاطر خود و یاری خود و خاص کن مرا با امن خود و احسان خود و در آخر بر حق

بِإِحْسَانِكَ وَخَيْرِكَ وَلَا تُخَلِّفْ لِي كَلَامًا وَغَيْرَكَ وَهَبْ عَالِيَةً

با برترین خود و فضل خود و خراج کن مرا به سوی خالت غیر خود و بخش این دعا از کلمات

و از آنکه در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است و در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است و در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است

و از آنکه در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است و در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است و در این دعا که از حضرت علی علیه السلام روایت شده است و در کتابهای معتبره آمده است

تجارت انکسار است که از پیشه و فایده آن فراخی بیش است فتور و بازو در آن از جای خود کنده

ذکر احوال و نامہ و شرح شہادت و غیرہ و غالب مکن بر من ناخدا سے دشمنان سے مرا آنے تو حضور دعا ہے

پس از آن یکسره در واقع غریب شد و امید نظر او با پنج نیندا و سخن را تا آنکه گفتیم بر آتش خاموش کرد و او را نشانی

ما کنگ مانع از پیش رفتن عقل بعین بلکه سرحد را و با کشیدن های خود را گفت سوگند بخورم با خدا

صاحب برج
 وزیر خداداد
 واک و ان شونده
 و جراح و
 و دریا

اول از کتبی و دیوار و اخبار هر آینه آن در پیشترین عویدگان و بی نیازان خود شمار از پویشندگان

خودت کیسکه خرازا آزا وقت نرم خندیدن دم بادو نخواه رسید از مشوره بخت بگریز و بگریز

و کسیکه ندانست که این کتاب را در اول طبع تاریخی محفوظ باشد گمشتن از دزدی

پس دوستداران! تا آنکه دستور دیکر آید و دیکر خدا ندیم آید تا فراموش کنیم آنرا پس از آن میماند

شهران را به دامی خوشه بوزیر با سر و گویان و خاکت میکردیم متاعدار بهشتی که بود

آذربایجان و دیگر ...

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

يَسْكُنُ الْيَمَانَ وَلَهُ فِي الْيَمَانِ أَعْلَىٰ سُلْطَانٌ فَلْيَسْكُنْ

در بکرد در عمان را و دیگر است از بکرد در عمان را بر بکاه اطلاع با هم

لَيْسَ وَفَارَتْ يَوْمَهُ مِنْ أَمِيهِ قُلْتُ لَهُ أَوَّلُ كَثِيرًا مَلْعُونٌ

نیست او و فاروت از روز او از هر روز گفتن او را و ای مرتد ای دور کردی از حق

الْكَيْتُ يَوْمَ جِدْرُونَ فَضِيكَ مَسْتَفِرًّا تَرَانِدَةً طَرِيقًا نَظْمٌ

یا فرودش کرد و در جردون را پس خندید به اینکه سخت خندان بود و درین رخ انداخته به یکدیگر سر انداخت

لَوْنَتُ السِّفَارِ وَجِبَتُ الْفَقَارِ وَعَفَّتُ الْفَقَارُ لَجْنِ الْفَرَحِ وَوَا

لازم کردم سفر را و بریدم بیایانهای که و گریست کردم به غمی را تا بچشم خوشی را و

خَضَّتِ السَّيْلُ وَرَضَتْ الْخَيْلُ لِيَجْرِيَ بُولُ الصَّبِيِّ وَالْمَرْحُومِ

و باران سپید را و رام کردم اسبها را برای کشیدن انبهای کودک و دانا

وَمِطَّتِ الْوَقَارُ وَبَعَثَ الْعَقَارُ لِحَسْبِ الْعَقَارِ وَرَشَفَ الْقَدَحُ

و دور کردم آهسته که علم را و در ختم خنل زمین برای نوشیدن آب و بکدن باید

وَلَوْ أَنَّ الطَّمَاخَ إِلَى شَرْبِ بَاحٍ لَمَا كَانَ بَاحٌ فَبِمَا يَلْكُ وَلَا

و اگر می بود نظر به سوی نوشیدن آب هر گاه نمی بود که طایر بگردن من سخنانی می زد

كَانَ سَاقَ دَهَائِي الرِّفَاقَ وَلَا رَحِمَ الْعِرَاقِي بِحُلِيِّ السَّبْعِ فَلَا تَضْبِرْ

بودی که راندی نزدیک من اسفرا را طرف زمین عراق به برداشتن من سبزه به چشم

بَلَا تَضْبِرْ وَلَا تَغْنَبِ ضَعْفِي وَخَمُّهُ لَا يَغْنَبُ لِيَسْمِعَ أُنْجِي

و بگرد و بگردن و غناب کن پس خد من ظاهر است و گفت دانا بخواب که بختد بفرز

أَنْتَ وَدَيْنِ طَفْعٍ فَإِنَّ الْمَدَامَ تَقْوَى الْعِظَامَ وَتَشْفَى السَّقَامَ

بدرم و دین بکشد چرا که بر آتش شرب غم برده استخوانها و شفا میدهد بیمار را

وَسَكَنَ الْفَرَحُ وَكَفَى الشَّرُّورَ إِذَا مَا الْوَقْتُ بِالْمَاطِطِ لَعِينًا

و در بگرد اندوه را و بگردن سود و غمی آید که صاحب دانا دور کند بدو دانی را

Handwritten marginal notes in Persian script, including a large square stamp with the word 'مهر' (Seal) in the center.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the page.

بعد از آنکه بنیاد و قاعده عظیمت ملک بعد از آن که لا اشد

بعد از این دهانه و مکان آب درش را اگر داده شوم ملک بعد از او اینکه نه بینم حاجی کشیده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مجلس

وَلَوْ دَعَلَ عَلَى حَصْرِ الشَّبَابِ ثُمَّ لَمَّا رَحَلْنَا الْعَهْدَ وَفَت
معه آمدند اگر چه در آن زمان جوانی بودیم و چون که از آنجا رفتیم

الشَّابِّ وَلَوْ دَعَلَ عَلَى حَصْرِ الشَّبَابِ ثُمَّ لَمَّا رَحَلْنَا الْعَهْدَ وَفَت

معه آمدند اگر چه در آن زمان جوانی بودیم و چون که از آنجا رفتیم

الْعَهْدَ وَفَت مَعَهُ لَمَّا رَحَلْنَا الشَّبَابَ وَفَت مَعَهُ لَمَّا رَحَلْنَا الشَّبَابَ وَفَت مَعَهُ

السَّوْرَةُ رَوَى الْحَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ قَالَ نَدَى

از این روایت که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

بِضَوَائِحِ الزُّوْلَةِ مَعَ مَنِيْفَةٍ مِنَ الشَّرِّ لَا يَتَّقِي لَهَا مَثَارَ بَغْيٍ

در کمال بی ادبی و جسارت که در آنجا آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

وَلَا يَجْهَرُ مَعَهُمْ مَثَارٌ فِي مَضَارٍ فَافْضَيْنَا فِي حَدِيثٍ نَحْنُ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

لَا نَحَارُ إِلَى أَنْ تَضْفَنَ النَّوَارُ فَلَمَّا غَاظَ ذَلِكَ الْفِكَارَ وَصَبَّ النَّفَقُ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

إِلَى الْأَوْدِيَةِ كَمَا عَجَّ أَنْفِيلُ مِنَ الْبَعْدِ وَنَحْنُ حُضَارُ الْجُرْدِ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

وَقَدْ اسْتَلْتِ صَبِيَّةٌ أَنْفَ مِنَ الْمَعَارِلِ وَأَضْعَفَ مِنَ الْجَوَارِلِ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

فَمَا كُنْتُ إِذْ رَأَيْتُهَا أَنْ عَرَّ شَاخِئًا إِذَا مَا كُنْتُ نَا قَالَتْ جَاءَ اللَّهُ الْمَعَارِ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

وَأَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ أَعْلَمُوا يَا مَالِ الْأَمَلِ وَنِمَالِ الْأَمَلِ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

مِنْ مَرَاتِ الْقِبَائِلِ وَسَرَاتِ الْمَعَارِلِ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ لَمْ يَكُنْ مَعَارِفَ

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

و نیز گفتیم که در حدیث آمده است که هر چه که از این روایت آمده است

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

وَصَدَّقَ قَوْمِي وَنَظَرَ إِلَى عَيْنِي يُعَذِّبُ الْجَمْعُ وَيُعَذِّبُ الْفَرْدُ قَالَ لَمْ يَكُنْ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَكْفُرُ بِكَ وَبِالْحَقِّ الْمُنِيرِ
هَكَذَا فَوَيْلٌ لِلْبَرَّةِ عِبَارَتُهَا وَمِنْهَا اسْتِعَارَتُهَا وَقُلْنَا لَهَا قَدْ جَاءَ

مهم ترین بخشیم از فصاحت روانی کلام و و غری استعاره آیین و تقیید ادرا که هر آینه مقبول است

فَكَيْفَ أَتَاكَ ^{بِالْبَحْرِ} يَحْيَى الْمَيِّتَ وَلَا تُفْهِمَ ^{بِالْبَحْرِ} فُلَانًا إِنْ جِئْتَنَا مِنْ وَلَدِكْ

پس بابت نظم شروع پس کاف روان یکبار از سنگ بیت نور پس بغیر اگر گرسنه زار از غل غل کافان و

لَوْ خَلَّ بَعْدَ سَائِكَ فَتَالَتْ لَاحِظُكَ وَأَوَّلُكَ شِعَارُكَ لَوْ كُنْتَ بِشِعَارِكَ أَشْعَارُكَ

فَاَبْرَزَتْ رِدْنٌ دَرِ عَدْرِ بَرَّائِی و بَرَزَتْ بَرَزَتْ عَجْوَن دَر دَرِ بَرَّائِی و

انسان کہ تو نے نظر اشکو الی اللہ و اسکا المرضی ربک و اللہ تعالیٰ

البَغِيضُ : مَا قُتِلَ مِنْ أَنْاسٍ عَنَّا وَهُوَ قَتْلُ جُنْدِ عَدُوِّنَا غَضِيضٌ

و هوس گردد ای دهن بر این من در وی هم که آلوده
 زمانه دراز حال اندک زمانه از جا ایستاده

فَخَارَ هَوْلًا لِّسَاقِ دَائِعٍ وَوَصِيَّتُهُمْ بَيْنَ الْوَدَى مُسْتَفِيزٌ وَكَانُوا

اِذَا مَا جُمِعَ اَعْمَاسُ فِي السَّنَةِ الثَّوْبَاءِ رَوْضَا اَرْضِ كُنُشِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هو سائے بکود لایق قال حال الخیر من فعیضت من اخصر من

پیشکش: **پیشکش: پشاور پبلک اسکول** پشاور پبلک اسکول

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الذاري فوالله لقد مدعيت يا بياتها العشار القلوب واستخرجت

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و این کتاب را در روز جمعه در ماه رجب سال ۱۰۰۰ هجری قمری در شهر تبریز در کتبخانه...

المعزین و اندفع يثد نظم يا ليت شعري ادمري الحاط عليا

يقدي عومل درو كنه شعري في الخدج ام ليس يددي محروفا

كوت بنده بجلتي و بكي و كور برزت بعرف عليهم و بنكر

اصطاد قوم ما بوعظ ابو الخزين شعري هو استيفر بخل عقلا و عقلا

يحتسب فتارة انا احترم و تارة كنت صغري و كوسلت سيدة

ما لونه طول عبرى عتاب قدحي و قدحي هو ادم عبرى و حسبر

فقل لمن لا مهاد عذري فدونك عذري قال الحارث بن عمار فقلنا

ظهرت على حيلة امر و بدعية امره و ما زخرف في شعره من عذره

عليت اشرطانه المرند لا يسمع التقيد ولا فعل الا ما يربد فشت

الى اصحابي عناني و انبثتم ما انبته عياني فوجوا لضعف جري

و تماهدوا على محرم العار المقامة الرابعة العشر

و این کتاب را در روز جمعه در ماه رجب سال ۱۰۰۰ هجری قمری در شهر تبریز در کتبخانه... (Vertical marginalia on the left side of the page)

و این کتاب را در روز جمعه در ماه رجب سال ۱۰۰۰ هجری قمری در شهر تبریز در کتبخانه... (Horizontal marginalia at the bottom of the page)

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word "مَدِينَة" (Medina) and other religious or historical commentary.

الْكُتَيْبَةُ حَكِيْمُ الْحَارِثِ بْنِ هَمْلٍ قَالَ خَضَعْتُ مِنْ

مَدِينَةِ الْمَدِينَةِ الْحَرَامِ فَلَمَّا قَضَيْتُ لِعَوْنِ اللَّهِ الْفَتْحَ وَالْطَّيْبَ وَالرَّقَّتْ صَادَفَ مَوْجِعُ الْخَيْفِ مَعْمَا الصَّيْفِ فَاسْتَظْهَرْتُ
لِلضَّرْوَةِ بِمَا بَقِيَ مِنْ جِرِّ الظُّهْرِ فَبَيْنَمَا أَنَا تَحْتَ طَرَفٍ مَعَ رُقَّةٍ
ظُرُفٍ وَقَدْ جِيءَ بِطَيْسٍ أَحْمَرَ وَأَعْيَى الْحَزْرَيْنِ بَعْدَ أَهْلِهِ

عَلَيْنَا شَيْخٌ مُتَعَمِّرٌ يَلُوقُ فَنِي مَزْعُوعٌ فَسَلَّمَ عَلَيْنَا كَرِيمٌ
أَرَبُّ حَاوِيٍّ وَحَاوِرَةٍ وَبِئْسَ الْأَعْرَابُ فَالْحَبْنَاءُ بِنْتُ مَسْمُومَةٍ وَبِئْسَ
مِزَانُ سَاطِئِهِ قَبْلَ سَاطِئِهِ وَقُلْنَا لَهُ مَا أَتَى وَكَيْفَ وَجِئْتَ وَمَا اسْتَأْذَنْتَ
فَقَالَ مَا أَنَا فَاعْفَافٌ طَالِبُ سَعَادَةٍ سِرٌّ ضَرِيٌّ غَيْرُ خَائِفٍ فَالْطَّرِيقُ
شَفِيعٌ لِي كَأَنِّي أَتَى سَبَابَ الَّذِي عَلَّقَ بِهِ الْأَمْتِيَابُ فَأَهْوَى بِحَابِ
إِذَا كَلَّ الْكُرْمَاءُ مِنْ حَبَابٍ فَسَاكِنَاهُ أَيْ أَهْتَدَى إِلَيْهَا وَبَرَسْتُ

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing additional context.

وَبَرَأْسُ دَلْعَكُنَا قَالِ لَكَ لَكَ نَعَانَهُ وَتُرِيدُ رَوْضَهُ
 ویکم چهره دل گرفت بر ما پس گفت بر آنکه که خبر میدی در روضه که در راه میماند بسوزد و از راه

وَبَرَأْسُ دَلْعَكُنَا قَالِ لَكَ لَكَ نَعَانَهُ وَتُرِيدُ رَوْضَهُ
 ویکم چهره دل گرفت بر ما پس گفت بر آنکه که خبر میدی در روضه که در راه میماند بسوزد و از راه
 فَوَحَانَهُ فَاسْتَدَلَّتْ بِتَأْسِجٍ عَرَفَهُ عَلَى بَيْلِهِ عَرَفَهُ وَبَشَّرَتْهُ نَضِيعُ
 ویکم چهره او پس راه یافتیم به میدان خوشی شما بر ظهر زنگنه شما و بشارت او را بر آنکه که
 رَدَدَكُمْ بِحَسَنِ النُّفْلِ مِنْ عِنْدِكُمْ فَاسْتَحْبَرْنَا هُجَيْنًا عَرَفْنَا نَهْ
 بوی خود شما بیکم بازگشتن از نزد شما پس خبر خواستیم و را درین هنگام از جهت او
 لَتَكْفُلْ بِأَعَانَتِهِ فَقَالَ لِي مَا سَأَلْتُكُمْ وَمَطْلَبُكُمْ فَقُلْنَا كَلَامُ الْمَرْءِ
 تا صبح نوبت باری او پس گفت آنچه برای ما چنان و جوان مرا سطل است پس گفتم هر دو مطلب
 سَقِضْ كَلَامًا سَقِضْ رَوْضِي وَلَكِنْ الْكَبْرُ الْكَبْرُ فَقَالَ جَلَّ وَتَمَنَّى جَاءَ السَّيِّعُ
 قریب که اگر آرد شود و در دشت از قریب که فرستاد که در نزد او ایستاد که بگوید بر آنکه که بگوید
 الْغَدْرُ وَتَوَشَّى لِمَقَالِ الْكَلْبِ مِنْ الْعِقَالِ فَاسْتَدَلَّ نَظْرِي أَمْرًا
 زمین بین جهت برای گفتار مجبور تا یا بده از پابند و خواند شعر
 أَبْدَعُ بِي بَعْدَ الْحَيِّ وَالنَّعْبِ وَشُقَّتْ شَامِعُهُ تَقْصُرُ عَنْهَا حَبِيبِي
 خوانده شد و شوقش بر آنکه که خوانده شدن و سفرین دور و دراز است که خوانده شد و از آنکه که
 وَمَا مَعِيَ خَزَايَا مَطْبُوعِي مَذْهَبِي فَمِثْلِي مَسْنَدِي وَحَدِيثِي تَعْلِيْقِي
 و نیست با من خردل ساخته شده از طلا پس گفتم بستاند و در جهت گشتن از آنکه که
 إِنَّا رَخَلْتُ لَجَلًا كَهَيْئَةِ وَدَعَى الْعَطْبُ وَأَن تَخْلُقْتُ عَنِ الرُّقَّةِ
 اگر گوی که پادشاه منیر سم از باغهای پلاک و اگر او پس نام از یاران منیر
 ضَاقَ مَذْهَبِي فَنَفْسِي فِي صُعْدٍ وَعَبْرَتِي فِي صُدْبٍ وَأَنْتَ
 تنگ شود راه من خوبت پس نا آه من در بلند بیا و اشک من در زمین شیب و شما
 مُنْجِمُ الرَّجَى مَرْمَى لَطْلَبٍ لَهَا كَمِنْهَلَةٍ وَكَأَمْلَالِ السُّحُبِ وَجَاوِرُ
 حشمت که آید رسید و مقصد طلب رسید و دهنهای آریست و نه مثل رحمت ابراهیم که آید از دهنهای

وَبَرَأْسُ دَلْعَكُنَا قَالِ لَكَ لَكَ نَعَانَهُ وَتُرِيدُ رَوْضَهُ
 ویکم چهره دل گرفت بر ما پس گفت بر آنکه که خبر میدی در روضه که در راه میماند بسوزد و از راه
 فَوَحَانَهُ فَاسْتَدَلَّتْ بِتَأْسِجٍ عَرَفَهُ عَلَى بَيْلِهِ عَرَفَهُ وَبَشَّرَتْهُ نَضِيعُ
 ویکم چهره او پس راه یافتیم به میدان خوشی شما بر ظهر زنگنه شما و بشارت او را بر آنکه که
 رَدَدَكُمْ بِحَسَنِ النُّفْلِ مِنْ عِنْدِكُمْ فَاسْتَحْبَرْنَا هُجَيْنًا عَرَفْنَا نَهْ
 بوی خود شما بیکم بازگشتن از نزد شما پس خبر خواستیم و را درین هنگام از جهت او
 لَتَكْفُلْ بِأَعَانَتِهِ فَقَالَ لِي مَا سَأَلْتُكُمْ وَمَطْلَبُكُمْ فَقُلْنَا كَلَامُ الْمَرْءِ
 تا صبح نوبت باری او پس گفت آنچه برای ما چنان و جوان مرا سطل است پس گفتم هر دو مطلب
 سَقِضْ كَلَامًا سَقِضْ رَوْضِي وَلَكِنْ الْكَبْرُ الْكَبْرُ فَقَالَ جَلَّ وَتَمَنَّى جَاءَ السَّيِّعُ
 قریب که اگر آرد شود و در دشت از قریب که فرستاد که در نزد او ایستاد که بگوید بر آنکه که بگوید
 الْغَدْرُ وَتَوَشَّى لِمَقَالِ الْكَلْبِ مِنْ الْعِقَالِ فَاسْتَدَلَّ نَظْرِي أَمْرًا
 زمین بین جهت برای گفتار مجبور تا یا بده از پابند و خواند شعر
 أَبْدَعُ بِي بَعْدَ الْحَيِّ وَالنَّعْبِ وَشُقَّتْ شَامِعُهُ تَقْصُرُ عَنْهَا حَبِيبِي
 خوانده شد و شوقش بر آنکه که خوانده شدن و سفرین دور و دراز است که خوانده شد و از آنکه که
 وَمَا مَعِيَ خَزَايَا مَطْبُوعِي مَذْهَبِي فَمِثْلِي مَسْنَدِي وَحَدِيثِي تَعْلِيْقِي
 و نیست با من خردل ساخته شده از طلا پس گفتم بستاند و در جهت گشتن از آنکه که
 إِنَّا رَخَلْتُ لَجَلًا كَهَيْئَةِ وَدَعَى الْعَطْبُ وَأَن تَخْلُقْتُ عَنِ الرُّقَّةِ
 اگر گوی که پادشاه منیر سم از باغهای پلاک و اگر او پس نام از یاران منیر
 ضَاقَ مَذْهَبِي فَنَفْسِي فِي صُعْدٍ وَعَبْرَتِي فِي صُدْبٍ وَأَنْتَ
 تنگ شود راه من خوبت پس نا آه من در بلند بیا و اشک من در زمین شیب و شما
 مُنْجِمُ الرَّجَى مَرْمَى لَطْلَبٍ لَهَا كَمِنْهَلَةٍ وَكَأَمْلَالِ السُّحُبِ وَجَاوِرُ
 حشمت که آید رسید و مقصد طلب رسید و دهنهای آریست و نه مثل رحمت ابراهیم که آید از دهنهای

وَبَرَأْسُ دَلْعَكُنَا قَالِ لَكَ لَكَ نَعَانَهُ وَتُرِيدُ رَوْضَهُ
 ویکم چهره دل گرفت بر ما پس گفت بر آنکه که خبر میدی در روضه که در راه میماند بسوزد و از راه
 فَوَحَانَهُ فَاسْتَدَلَّتْ بِتَأْسِجٍ عَرَفَهُ عَلَى بَيْلِهِ عَرَفَهُ وَبَشَّرَتْهُ نَضِيعُ
 ویکم چهره او پس راه یافتیم به میدان خوشی شما بر ظهر زنگنه شما و بشارت او را بر آنکه که
 رَدَدَكُمْ بِحَسَنِ النُّفْلِ مِنْ عِنْدِكُمْ فَاسْتَحْبَرْنَا هُجَيْنًا عَرَفْنَا نَهْ
 بوی خود شما بیکم بازگشتن از نزد شما پس خبر خواستیم و را درین هنگام از جهت او
 لَتَكْفُلْ بِأَعَانَتِهِ فَقَالَ لِي مَا سَأَلْتُكُمْ وَمَطْلَبُكُمْ فَقُلْنَا كَلَامُ الْمَرْءِ
 تا صبح نوبت باری او پس گفت آنچه برای ما چنان و جوان مرا سطل است پس گفتم هر دو مطلب
 سَقِضْ كَلَامًا سَقِضْ رَوْضِي وَلَكِنْ الْكَبْرُ الْكَبْرُ فَقَالَ جَلَّ وَتَمَنَّى جَاءَ السَّيِّعُ
 قریب که اگر آرد شود و در دشت از قریب که فرستاد که در نزد او ایستاد که بگوید بر آنکه که بگوید
 الْغَدْرُ وَتَوَشَّى لِمَقَالِ الْكَلْبِ مِنْ الْعِقَالِ فَاسْتَدَلَّ نَظْرِي أَمْرًا
 زمین بین جهت برای گفتار مجبور تا یا بده از پابند و خواند شعر
 أَبْدَعُ بِي بَعْدَ الْحَيِّ وَالنَّعْبِ وَشُقَّتْ شَامِعُهُ تَقْصُرُ عَنْهَا حَبِيبِي
 خوانده شد و شوقش بر آنکه که خوانده شدن و سفرین دور و دراز است که خوانده شد و از آنکه که
 وَمَا مَعِيَ خَزَايَا مَطْبُوعِي مَذْهَبِي فَمِثْلِي مَسْنَدِي وَحَدِيثِي تَعْلِيْقِي
 و نیست با من خردل ساخته شده از طلا پس گفتم بستاند و در جهت گشتن از آنکه که
 إِنَّا رَخَلْتُ لَجَلًا كَهَيْئَةِ وَدَعَى الْعَطْبُ وَأَن تَخْلُقْتُ عَنِ الرُّقَّةِ
 اگر گوی که پادشاه منیر سم از باغهای پلاک و اگر او پس نام از یاران منیر
 ضَاقَ مَذْهَبِي فَنَفْسِي فِي صُعْدٍ وَعَبْرَتِي فِي صُدْبٍ وَأَنْتَ
 تنگ شود راه من خوبت پس نا آه من در بلند بیا و اشک من در زمین شیب و شما
 مُنْجِمُ الرَّجَى مَرْمَى لَطْلَبٍ لَهَا كَمِنْهَلَةٍ وَكَأَمْلَالِ السُّحُبِ وَجَاوِرُ
 حشمت که آید رسید و مقصد طلب رسید و دهنهای آریست و نه مثل رحمت ابراهیم که آید از دهنهای

المكيد من مومن عليه من بدل الكون العبد كما يريد منكم

شوك ورجم فاق عصيدان غلاز قاق نواری الشهيدان

اولم يكن ذاك اذا قسبته من ثريد فان تعدن طرا فحسوا

فهيذ كفا حصر امانته وكوشطامن قد يدور رجوا

فقبي لما يروح مرئيد هو الزا لا بد منه لرحله الى بعيدة

وانت خيد رط يدعو عند الشديدا ايد نكر كل يوم لها

انا دجيد فورا كركم واصلات مثل الصلوات المفيدة

ويغيتي في مطاوي ما زفدون زهيدة بوق كجر وعقبي

كذي حيد مولي نكح وكن يقضون كل قصيد فقال الحارث بن عمار

فكنا رينا القبل شبه لاسد ارحلنا الوالد كودنا الولد

نقابا الصبر نكح نكح اركينه وادبا به ديتيه وكنكم مكل

Handwritten marginalia in Persian script, including commentary and additional verses, surrounding the main text block.

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

الْإِطْلَاقِ وَعَقْدِ الْمَرْحَلَةِ الْإِطْلَاقِ مَلَّتْ لَيْسَ هَلْ ضَاحِكٌ عَدَمًا
دستند جت کوچ کردن رشتن کردند
عَدَا عَرَقُونَهَا وَبَقِيَتْ حَلْجَةٌ فِي غَيْرِ مَعْيُوبٍ قَالَ حَاشَ لِلْوُجْهِ وَكَلا
نوبه عرقوب را یا ماند هت باز رفتی در جان بقوم هم پس گفت ای سبب خوار و خست
بَلْ جَلَّ مِنْ بَلْكَوَجَلْ قُلْتُ لَهُ قَدْ نَأْتَاكَ وَأَمَّا أَفْذَاكَ
مگر بزرگ شد جان با و بقت بر پس گفتم اورا یا دوست من ما را اینجا کجا پس گفتم و ما را کجا
أَيُّ الدُّوْبِ مَا قَدْ مَلَكْنَا مِنْكَ الْكِبْرَةَ فَلَنْفَسُ بَقِيَتْ مِنْ أَكْثَرِهَا
کلمات خار تو چه آتش حالت بر باد نودت و سستی پس هم برسد بخودش که سستی و کندی
وَأَشَدُّ الشَّهْوِ بِالْعِزِّ لِسَانَهُ نَظَرَ سُرُوحَ دَارِي وَلَكِنْ كَيْفَ
و حواد سما یکبار برضی هم سینه محبت مان و سدرج مایه است و لکن چگونه
السَّبِيلُ إِلَيْهَا وَقَدْ نَأَخَ الْأَعَادِي بِهَا وَأَخْضَوْا عَلَيْهَا قُوَّةَ
راه است بهی آن حال که فردا آمد دشمنان و آن و بلا کی بود و آرا پس هم کرد
سَيَرْتُ أَتَيْتُ حَطَّ الدُّوْبِ كَدَيْفًا مَا رَأَيْتُ فِي شَيْءٍ مِمَّنْ غَنِيَتْ
سیر کردم ترا ای یکبار بهی هم کردن گمان را و او در کفست خاور و حسم و هیچ چیزی از او نماند
عَنْ طَرَفِهَا تَرَكْتُ وَقْتُ عَيْنَاهُ بِالْمَوْعِ وَأَذْنُهَا مَدَامِعُهُ
از دو جانب آن باز پر شدند بر دو چشم او و گوش او
بِالْمَوْعِ مَلِكُهُ أَنْ تَسْرُكَهَا وَكُنْ مَلِكُ أَنْ تَكُنْ فَكُنْ فَكُنْ فَكُنْ
سلطان را پیش پند و آنکه بپایان آن و شاد است آنکه باز دارد آنرا
الْمُسْطَلَاوُ أَجْزَى فِي الْوَدَاعِ وَقَدْ لَقِيتُكَ الْمَقَامَ الْخَالِصَ الْعِشِيرَ
که شیرین در وداع کرد و در دیدن و دیدن و دیدن و دیدن
الْفَضِيَّةُ أَخْبَرْتُكَ بِمَنْ هَلَمْ قَالَ لَوْ أَنَّكَ لَمْ تَلِكْ لَمْ تَلِكْ
نمودم و خبر دادی بکار من گفت که بیاورم و بیاورم و بیاورم

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

الجلاب هاميد الزباب ولا انقاص يد عن البلب ومني

جاد وادود ايد بود وند مايد بيار هاشق که راد وند وند با اندود وند وند وند

بصلا لکاب فلمزل الا فکارهين هين ويحلن في الوساوير

بروگردانیدن وستان پس پوسند از نيشا می نگه اندود و و جان پيدا اند و نيشا می و

وهين حتى اتميت لخص ما حانت ان ازرق سيرا من الفضلا

لکان مرا تا آله آرد و در م هبت سو من و ايد و رنج کشيدم ايکه روزی کرد و هم افاز گوی را اند و نيشا می و

ليقصر طول ليلى لليلة فما انقضت مني ولا غصت

تا وده سو در زمی شب تا سیک وارسن پس بربا و آرزوی من وند و در م ايد و نيشا می و

حتى وقع الباب كدع وله صوت خاشع قلت نفسي كعل غر

تا نگه کوبد و در و اند و را کوبد و برای آواز نرم بود پس گفت در نفس خود خاشع که و نيشا می و

التمني قلتم و ليل الخطف قد اتممت ليل عجلان و قلت له من

آرزوی من بختی بر آرد و سب بخت من آند روشن پس تا ستم سب و آرد و کسه و گفت او را و نيشا می و

الطارق لان قال غيب لجنه الليل وعيشه لسيل و ليلتي

آينه شب اينوقت پس گفتم سا و کيه پيشه و سب و در کز نيت و سب و نيشا می و

لا غر واذ اخرج قدم التبر قال فلما دلت شعاع على شمس و غر

نه خيزی بگر و چون غل شود و نيكی خوش بختی گفتم که بر من و نود و شش او بر آفتاب و نيشا می و

ليست طيرت عليتان مساعرة غيرة مساعرة ثم فقت البكا

با نيز که نغز او و ستم که بر آند افان و گفتن او و نيت و سب و نيشا می و

بانيساء و قلت ادخلوا بيكاه قد دخل شخص فحنى الدهر بعدا

شما بختی بستم و گفتم و غل شود و نيكی خوش بختی گفتم که بر من و نود و شش او بر آفتاب و نيشا می و

و ليل القطر بزد تهمة ليلان عصب سيات عنه ثم شكر على

و نيز کرد و ليلان جاي اند و را پس سب و نيكی خوش بختی گفتم که بر من و نود و شش او بر آفتاب و نيشا می و

Handwritten marginalia at the top of the page, written in a cursive script.

Handwritten marginalia on the left side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginalia on the left side of the page, below the stamp, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginalia at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

[illegible]

نَلِيَّةٌ وَصَوْنٌ وَعَتَدَ مِنَ الطُّرُقِ فِي غَيْرِ وَقْتِهِ فَدَانِيَتْهُ

بیگنہ انوار، و عذر خواست از آمدن قب در غیر وقتان پس نزدیک شدم اورا

المصباح للتقيد وتاملت تامل التقيد فالفيتة شيعتاً أبانيد

با جبر و روشن دیکر میستم و چون که گشتن بر میکنند پس اقامت اورا حواجا مبارزید

بَلَا رَبِّ وَلَا رَحْمَةٍ غَيْبٌ فَاحْلُتْهُ مَحَلٌّ مِنْ كُفْرٍ بِبِقُصْوَى الظُّلُمِ

لی شک و زنجیران سخن گفتن میان پس خود آوردم اورا کھای کسکه رسانید مرا غائب قصہ

وَنَقَلْنَاهُ مِنْ وَفْدِ الْكَرْبِ إِلَى رُفْعِ الطَّرِيقِ ثُمَّ اخَذَ سِكِّمًا لَا يَنْ

و بعد مرا از آتش اندودا بسوی آسایش عادی مرا آواز کرد که کلمه میگردانند و من در آن

وَأَخَذْتُ كَيْفَ وَإِنْ قَالِ بِلَاغِي بَقِي فَقَدْ أَنْعَيْتُ لِرَبِّي فَطَسْتُ

و اما از کرم در پیشه ای که بحال نیست گاهی بکسب و محدودی کاتبین من بعضی نیستند بهت و راه من بکسب

مُسْتَبْطَنُ بَاحِ السُّغْبِ مُتَكَلِّمٌ كَيْدُ السَّيِّئِ خُضْرَةٌ مَا خُضِرَ

یہاں داروہ شفت کو سکے را کا ملی برحد گیرد و ازین سبب پس حاضر آورد و نمود و اینجامد کہ

الْمُفَاجِئِ فِي اللَّيْلِ الذَّيْعِي فَأَنْقِصْ نَقِيبَاضَ الْخُتْمِ وَأَعْرِضْ أَعْرَاضَ

در شب تاریک پس گرفتند و بجز کرشمی مسترد دارند و در او گرد آمدن کرد و

الْبَرِّمْ فَسُوتُ ظَنَّا يَا مَيَّنَا كِهْ وَلِخُظِّي حُوْلُ طِبَا كِهْ حَتَّى كَرِيْ

خداوند بخشد! بدست مادر وی گمان نازناحقین را و اطمینان و در مشیت او در گشتن سرعت او تا ابد نزد گشت

أَعِظْهُ فِي الْكَلَامِ وَالسَّعَةِ بِحَقِّ الْمَلِكِ فَبَيْنَ مِنْ لَحَاتِ نَاطِلٍ

درد شتی که در سحر و جادو ارباب عشق نکو خوش بین ظاهر شد از غریب های چشمین

۱۰. اخا مخرطی فقال باضعیف الثقة باهل المقامات الخ

انچه در اجتماع اول می آید از شرکت اوست اعتقاد بر صاحب محبت در کفر از او جدا است

وَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّكَ فَعَلْتُ حَاتٍ يَا أَيُّهَا الرَّعْبَاتِ فَقَالَ لَمْ أَكُنْ

وگوشتش از کبوی منبت بود و مرتقا من کفتر مایه سسک خداداد در روغن بود که من

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلُقُ الْكَلِمَاتِ لِيُتْلَىٰ مِنْهَا وَيُحْمَلُ بِهَا ثِقَالٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا ۖ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بِالْبَرَاهَةِ حَلِيفَ فَلَاحِشٍ وَبِحَيٍّ وَسَوَاسٍ فَلَمَّا قَضَىٰ اللَّيْلَ حَاجَةً
وَعَمِلَ الصُّبْحَ شَبَهَ عَدُوًّا وَقَدْ أَشْرَقَ إِلَىٰ بَعْضِ الْأَشْيَاءِ مُتَضَعًا
لِصِدَائِكُمْ أَجْرًا لَكُمْ فَلَمَّا قَضَىٰ حَاجَتَهُ قَدْ حَسِنَ بَصِيفُهُ وَحَسِنَ لَيْلُهُ
مُصِيفُهُ فَجَمَعَ عَلَىٰ الْحَقِيقِ صِفَاءَ الْحَقِيقِ وَقَفَّىٰ الْعَقِيقَ وَقَبَالَتَهُ لَبَّاسًا
قَدَّرَ زَكَالًا لِبَرْزِ الْأَصْفَرِ وَانْحَلَّ فِي اللَّوْنِ لِلزَّعْفَرِ هَوْنًا عَلَىٰ طَاهِيَةٍ
فَأَسْرَنَ الشَّهْوَةَ بِأَسْطَاهَا وَأَسْكَنَتِ الْعَيْمَةَ إِلَىٰ سُلْطَانِهَا فَبَقِيَ لِجَدِّهِ
مِنْ صَبَبٍ وَأَذْهَلِ مِنْ صَبَبٍ لَا وَجْدَ يُصِلُنِي إِلَىٰ نَحْلِ التُّرَادِ وَلَكِنَّهُ لَا يَدْرِي
وَلَا قَدَّمَ ظُلْمًا وَمَعْنَىٰ عَلَىٰ الْإِثْبَابِ مَعْرُوفَةُ الْإِثْبَابِ لِأَنَّ جَدِّي الْقَرَمَ
وَسَوَاتِهِ وَالشَّغْبَ وَفَوَاتِهِ عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ كُلَّ رُضٍ وَأَقْتَنَمَ مِنْ الْعَدُوِّ
فَلَمَّا كُنْزَ سَحَابَةِ ذَلِكَ الْبَهَارِ أَدْلَىٰ لَدَوِي إِلَىٰ الْأَهَارِ وَهِيَ لَا تَجْعَلُ بِلَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلُقُ الْكَلِمَاتِ لِيُتْلَىٰ مِنْهَا وَيُحْمَلُ بِهَا ثِقَالٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا ۖ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلُقُ الْكَلِمَاتِ لِيُتْلَىٰ مِنْهَا وَيُحْمَلُ بِهَا ثِقَالٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا ۖ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلُقُ الْكَلِمَاتِ لِيُتْلَىٰ مِنْهَا وَيُحْمَلُ بِهَا ثِقَالٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا ۖ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

[illegible]

وَلَا يَجْتَلِبُ نَقْعُهُ إِلَى الرُّضْفِ الثَّمَسِ لِلْغُرُوبِ وَضَعْفِ نَفْسِ

وَمِنْ الشَّيْءِ مَقْدَارُ مَا يَدْرُسُ فِي كُلِّ الْيَوْمِ زَيْنُ الْعَدَابِ بِغَيْرِ رَفْعٍ
مِنَ الْغُيُوبِ فَرَحَتْ بِلَيْدٍ حَرَى وَأَنْشَيْتُ أَقْدِمَ رَجُلًا قَ...

از ماندن من خسته و گریخته
وینما انا سعی و اقد و اهد و اهد
اخری وینما انا سعی و اقد و اهد و اهد

پس بر سر پیم دیگر را و در میان انگو من میدادم و می نشستم و حرکت میکردم و می نهادم ناله و می پنداشتم و پند

الذِّبُّ وَلَمْ يَكِ الْمَذِيبُ عَزَّوَجَلَّ مُدَاخِلَتِهِ وَالظَّمْعُ فِي

مَخَاتَلَهُ فَقُلْتُ لَهُ يَا هَذَا اَنْ لَيْسَ بِكَ سِرًّا وَوَرَاءَ اَنْ تُقَالَ كَثْرًا

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

پدیا نام و کرام خیر پوشیده شد تا آنکه بجزکت آورد و ترا افسوس عم بر گزشتن کنی که

سلف بر رفته بنیاده و اقسام بابیه و امیتیه را با علل و اسباب
که مستند بس برون آورد و در ده کافه انداخته است و قسم غلام بدیر خود و مادر خود بر آتش فروارد و از آن نزد علمای درویشان

از آن که در این کتاب
 گفته شده است که هر که
 از راه حق و عدل
 از دنیا بگذرد
 از در بدر و از در بدر
 بهشت و بهشت
 از آن که در این کتاب
 گفته شده است که هر که
 از راه حق و عدل
 از دنیا بگذرد
 از در بدر و از در بدر
 بهشت و بهشت

[illegible]

[illegible]

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که این کتاب را بخواند و در آن عمل کند...

عَزَّالَ شَيْطَانٍ فَصَرَّ مَعِيَ إِلَى مَرْجِيٍّ لَتُظْفِرَ بِنَفْسِي وَتَقْلِبَ كَمَا يَكُونُ

از حد در گذشتن پس بگردان بسوی خازن تباری بآنچه بخواهی و باز گردی خفا که سر گذارد

قَالَ فَصَابَحْتُهُ إِذْ رَأَاهُ كَمَا حَكَ اللَّهُ فَأَدْخَلَنِي كَيْتًا أَخْرَجَ مِنَّا الشَّابِعَةَ وَ

گفت روزی پس همراه او شدیم خانه او چنانکه حکم فرمود خدا پس آورد مرا بخانه نیک از صندوق

أَوْ هُنَّ مِنْ بَيْتِ الْعَنْكَبُوتِ إِلَّا أَنَّهُ جَدُّ ضَيْقٍ رُبْعُهُ بِتَوْسِيعَةٍ ذَرَعُهُ

ست تر از حمار عنکبوت لیکن برآید و تعلی کرد علی خادم خود را بگشاده کردن دل خود

فَحَكَمَنِي فِي الْقَرْيَةِ وَمَطَائِبِ مَا يَشْتَرِي فَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ أَهْبِي رُكْبَةً

پس حکم کرد مرا در قریات و مطایب چیزها از آن چه خریده خود پس گفتم بخواهم خود را برین سوار

عَلَى شَيْءٍ مَرْكُوبٍ وَأَنْفَعُ صَبَاحٍ أَوْ مَصْغَرٍ فَأَفْكُرُ سَاعَةَ طَوْلَةٍ

بر مرغی ترین سوار و نافع ترین صبح یا عصر ترین صبح پس اندیشیدم که در آن روز

تَمَّ قَوْلُ لَعْنِكَ تَعْنِي بَيْتَ خَيْلَةٍ مَعَ كِبَايَ خَيْلَةٍ فَقُلْتُ إِنِّي أَهْبِي رُكْبَةً

پس گفتم شاید که اراده کنی خرما را با اخوذ بزغال پس گفتم هر دو را قصد کردم بر آن خرما

تَعْنِيَتْ فَهَضَّ شَيْطَانٌ ثَمَّ رَجَسَ مُسْتَشْيِطًا وَقَالَ أَعْلَمُ أَنَّكَ لَعْنَةُ اللَّهِ

یعنی کشیدم پس بر حالت بجایکه خوش بود بر من و فرمود خشم کشیدم که ای ملعون ترا خدا لعنت کند هر آن

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که این کتاب را بخواند و در آن عمل کند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که این کتاب را بخواند و در آن عمل کند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که این کتاب را بخواند و در آن عمل کند...

اَنْ يَكْفِكَ الشِّرْكَاءُ وَيَقْدِرَ بَيْنَنَا الْوَزْرُ فَلَا تُلْغِ نَذْرًا لَّكَ وَ
 حَذَارٍ مِنْ لَكَ كَذِبٌ حَذَارٍ فَطَلْتُ لَهُ وَالَّذِي حَزَمَ أَكْلَ الرَّبِّ وَأَحْلَ أَكْلَ
 الْبَاطِلِ مَا قُتِلَ بِهِ وَلَا دَلِيلُكَ يُعْرِضُ وَتَحْذَرُ حَقِيقَةَ الْكَافِرِ وَتَحْذَرُ
 الْبَاطِلَ وَالْكَافِرَ فَهِيَ شَاشَةُ الْمُصْذِقِ وَأَنْطَلَقَ مِنْ غِلَالِ الشُّوقِ
 فَمَا كَانَ يَأْسِرُ مِنْ أَفْئِدَةٍ بِمَا يَدُلُّ وَجْهَهُ مِنَ الْعَبْثِ يَكْمُ
 فَوْضَعُهُمَا لَدَى وَضْعِ الْمَتْنِ عَلَى وَقَالَ أَضْرِبِ الْجَيْشَ بِالْجَيْشِ
 نَحْطُ بِلَذَّةِ الْعَيْشِ فَحَسْرَتٌ عَنْ سَاكِدِ التَّهَمِ وَحَمَلَتْ حَمْلَةَ الْفِيلِ
 الْمَلَكُومِ وَهُوَ يَلْطُنُ كَمَا يَلْطُنُ الْخَيْقُ وَيُودِ مِنْ الْغَيْظِ وَخَفِيقُ حُلِيِّ
 الْبَيَاتِ وَفَكَرَ فِي جَوَابِ الْأَبْيَاتِ فَمَا لَيْثَانُ قَامَ وَاحْضَرُ الدَّعَاةِ
 الْأَمْلاَمِ وَقَالَ قَدْ مَلَكْتُ الْجَوَابَ فَأَمِلِ الْجَوَابَ وَلَا تَهَيَّا أَرْكَلَتْ لَأَعْتَرَا
 قَدْ مَلَكْتُ الْجَوَابَ فَأَمِلِ الْجَوَابَ وَلَا تَهَيَّا أَرْكَلَتْ لَأَعْتَرَا

از نیکو دیده شود برود با پیشه خود در میان ما کند پس ما را که از نیکو ترمانین را و
 حذار من لک کاذب حذار فطلت له والذی حزم اکل الربی و احل اکل
 الباطل ما قتل به ولا دلیک یعرض و تحذر حقیقه الکافر و تحذر
 الباطل و الکافر فیه شاشه المصدق و انطلق من غلال الشوق
 فما کان یأسر من اقلید بما یدل وجهه من العبث یکم
 فوضعهم لدی وضع المتن علی و قال اضرب الجیش بالجیش
 نحط بلذة العیش فحسرت عن ساکید التهم و حملت حملة الفیل
 الملکوم و هو یلطن کما یلطن الخیق و یود من الغیظ و خفیق حلی
 البیات و فکر فی جواب الابیات فما لیثان قام و احضر الدعاة
 الاملام و قال قد ملک الجواب فامل الجواب ولا تهیّا ارکلت لاعترا
 قد ملک الجواب فامل الجواب ولا تهیّا ارکلت لاعترا

[Handwritten Persian script at the bottom of the page]

الصُّبْحُ وَفَتَّ دَائِي الْفَلَاحُ فَاتَتْ لِجَابَةِ الدَّاعِي مَسْمُومٌ

و آواز داد خواننده رشتگاری پس آواز شد برای این که چون منتهی رسید

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَأَنَّ فَعْقَةً عَنِ الْإِنْعِيَاثِ فَقُلْتُ لَهُ الْإِنْعِيَاثُ

تِلْكَ فَتَأْتِيهِمْ فِي الْخُرُوجِ وَأَشَدُّ خُرُوجِ نَظْمِ لَاحِظِ

مَنْ يُحِبُّ فِي كُلِّ شَيْءٍ خَيْرِيٍّ وَلَا تَنْدُو عَلَيْهِ كَجِلَاءِ الْوَلَاكِ

فی الشہر یوم ہمز لا تنظر العیون الیہ قال الحارث بن ہشام

فَوَكَّلْتُ بِقَلْبِي دَائِمِي الْفُضُوحِ وَوَدِدْتُ لَوْ أَنَّ لَيْلَةَ بَطْنِيَّةٍ

الضم المقامة السادسة عشر الغريبة

مَنْ أَكْثَرُ بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ شُعْبَةُ صُلَيْحُ الْمُنْزِلِ

فِي بَعْضِ مَسَاجِدِ الْمَغْرِبِ فَلَمَّا أَذِنَتْهَا يَغْضِيهَا وَتُغْفَرُ

بِغُلَامٍ أَخَذَ طَرَفِي رَفْعَةً قَدْ اسْتَبَدَّ وَأَنْلَجِيهَا وَمَتَانًا رُفِيفًا

وَمِمَّا طَوَّلَ كَأْسَ الْتِفَافَةِ وَيَتَدَحَّى زِيَادَ الْبَاحَةِ فَغَدَّ

و اینچنان بود که بر سر آمدند آن سواران
و با دین و دینداران و دینداران و دینداران

وہی ہے جو ہمیں اپنے آپ کو دیکھنے دے گا۔

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَعَلَيْكُمْ هَادِيكُمْ إِلَى سُبُلِ الْبِرِّ وَكَدِّبُكُمْ إِلَى سُبُلِ الْفَسَادِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَلَيْكُمْ وَفَلْتَ تَقْبَلُونَ بِرَّكُمْ وَيُطْلَبُ كَيْفَ تَقْبَلُونَ
لَا تَقْبَلُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ
أَوَّلُكُمْ طَارِخُ خَافِضٍ حَتَّى غَشِيَتْهُ جَبَابَةٌ عَاتِقُهُ جَبَابُ الْكَلْبِ
لَسَجْدَ التَّائِبِينَ بِرَّكُمْ هَادِيكُمْ إِلَى سُبُلِ الْبِرِّ وَكَدِّبُكُمْ إِلَى سُبُلِ الْفَسَادِ
تَقْبَلُونَ كَرَامَاتٍ وَأَمِنْ سَبَابِ الْجَاهِلِ مَوْسَاةَ ذَوِي الْحَاجَاتِ
فَاتَّخَذَ لِي سِتْرًا حَتَّى لَا يَرَى بَعْضُكُمْ بَعْضًا
حَتَّى يَخْلَعُوا لَوْلَا يَأْخُذُ الْبَرَّ حَتَّى يَخْلَعُوا لَوْلَا يَأْخُذُ الْبَرَّ
يَأْتِي عَاكِفًا فَيَأْتِي عَاكِفًا فَيَأْتِي عَاكِفًا
عَلَيْكُمْ وَفَلْتَ تَقْبَلُونَ بِرَّكُمْ وَيُطْلَبُ كَيْفَ تَقْبَلُونَ

وَعَلَيْكُمْ هَادِيكُمْ إِلَى سُبُلِ الْبِرِّ وَكَدِّبُكُمْ إِلَى سُبُلِ الْفَسَادِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَلَيْكُمْ وَفَلْتَ تَقْبَلُونَ بِرَّكُمْ وَيُطْلَبُ كَيْفَ تَقْبَلُونَ
لَا تَقْبَلُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ
أَوَّلُكُمْ طَارِخُ خَافِضٍ حَتَّى غَشِيَتْهُ جَبَابَةٌ عَاتِقُهُ جَبَابُ الْكَلْبِ
لَسَجْدَ التَّائِبِينَ بِرَّكُمْ هَادِيكُمْ إِلَى سُبُلِ الْبِرِّ وَكَدِّبُكُمْ إِلَى سُبُلِ الْفَسَادِ
تَقْبَلُونَ كَرَامَاتٍ وَأَمِنْ سَبَابِ الْجَاهِلِ مَوْسَاةَ ذَوِي الْحَاجَاتِ
فَاتَّخَذَ لِي سِتْرًا حَتَّى لَا يَرَى بَعْضُكُمْ بَعْضًا
حَتَّى يَخْلَعُوا لَوْلَا يَأْخُذُ الْبَرَّ حَتَّى يَخْلَعُوا لَوْلَا يَأْخُذُ الْبَرَّ
يَأْتِي عَاكِفًا فَيَأْتِي عَاكِفًا فَيَأْتِي عَاكِفًا
عَلَيْكُمْ وَفَلْتَ تَقْبَلُونَ بِرَّكُمْ وَيُطْلَبُ كَيْفَ تَقْبَلُونَ

وَعَلَيْكُمْ هَادِيكُمْ إِلَى سُبُلِ الْبِرِّ وَكَدِّبُكُمْ إِلَى سُبُلِ الْفَسَادِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَلَيْكُمْ وَفَلْتَ تَقْبَلُونَ بِرَّكُمْ وَيُطْلَبُ كَيْفَ تَقْبَلُونَ
لَا تَقْبَلُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ
أَوَّلُكُمْ طَارِخُ خَافِضٍ حَتَّى غَشِيَتْهُ جَبَابَةٌ عَاتِقُهُ جَبَابُ الْكَلْبِ
لَسَجْدَ التَّائِبِينَ بِرَّكُمْ هَادِيكُمْ إِلَى سُبُلِ الْبِرِّ وَكَدِّبُكُمْ إِلَى سُبُلِ الْفَسَادِ
تَقْبَلُونَ كَرَامَاتٍ وَأَمِنْ سَبَابِ الْجَاهِلِ مَوْسَاةَ ذَوِي الْحَاجَاتِ
فَاتَّخَذَ لِي سِتْرًا حَتَّى لَا يَرَى بَعْضُكُمْ بَعْضًا
حَتَّى يَخْلَعُوا لَوْلَا يَأْخُذُ الْبَرَّ حَتَّى يَخْلَعُوا لَوْلَا يَأْخُذُ الْبَرَّ
يَأْتِي عَاكِفًا فَيَأْتِي عَاكِفًا فَيَأْتِي عَاكِفًا
عَلَيْكُمْ وَفَلْتَ تَقْبَلُونَ بِرَّكُمْ وَيُطْلَبُ كَيْفَ تَقْبَلُونَ

[illegible]

وَسَيُنْزِلُ غَيْثًا مِنْ غُيُوثٍ إِلَىٰ أَنْ يَخْلُفَهُ فِي الْأَرْضِ الْيَهُودُ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ
وَيَوْمَئِذٍ يُرْمَى الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنْ قِبَلِهِمْ أَوَّلًا وَأَكْثَرُ جَمْعٍ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ
سَأَكْبِرُ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ وَأَتَسَبِّحُ بِحَمْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَتَقُولُ سَيُكْفَرُ لَكَ
الْبَاطِلُ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ وَتَقُولُ سَيُكْفَرُ لَكَ الْبَاطِلُ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ
فِي نَظَرِهِ وَسَيُكْفَرُ لَكَ الْبَاطِلُ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ
الْكُفْرُ وَالْإِسْلَامُ كَمَا كُنْتَ تَقُولُ
وَقَالَ مِمَّا أَتَىٰ فِي الْغُرُفِ قَالَ الَّذِي يَلِيَّ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مَا يَنْصُرُكُمْ
سَكَتَ كُلٌّ مِنْ أَتَىٰ تَكْسِيرًا وَأَفْضَلُ التَّوَكُّلِ وَقَدْ لَعِنَ نَظْمُ الشَّيْطَانِ
عَلَىٰ قَوْمٍ يَنْصُرُونَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَكَانَ فِيهِمْ ذِي الْقُرْبَىٰ
مَنْ يُطِيعُ إِلَّا رِجَالًا وَكَانَ فِيهِمْ ذِي الْقُرْبَىٰ
لَقَدْ أَتَىٰ الْغُرُفَ الْأَوَّلَىٰ وَكَانَ فِيهِمْ ذِي الْقُرْبَىٰ
أَتَىٰ الْغُرُفَ الْأَوَّلَىٰ وَكَانَ فِيهِمْ ذِي الْقُرْبَىٰ
أَتَىٰ الْغُرُفَ الْأَوَّلَىٰ وَكَانَ فِيهِمْ ذِي الْقُرْبَىٰ

مجلسه اول

مغربی ایشیائی ممالک کی طرف سے افغانستان کی فوجوں کی مدد کے لیے ایک مشترکہ منصوبہ کی تصویب

این را نیز خوانند. پس هم بخش روان شوند و گویند: هر که بگوید بخشدگان را که اگر بگوید بخشدگان را

حَدَّثَنَا أَبُو عَازِمٍ قَالَ سَمِعْتُ أبا عبد الله عليه السلام يقول قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من أحببت علي بن أبي طالب فقد أحببتني ومن أحببتني فقد أحببت الله عز وجل

مردم را سبب زائده گوید که چنانکه تنها بدو پس کفتم بجست مد تو از کلام از آن ابرو خیزد پس

لَتَأْتِيَ فِي كُلِّ طَرَفٍ مُتَعَبَةٌ وَسَبِيلُ مَشْرِعَتِهِ حَتَّى تُضَيِّنَا إِلَى قَرْيَةٍ وَآخِرَةٍ فَقَالَ هَؤُلَاءِ

در گفتن از راهی در خجسته و جادای پراکنده و بیستیم بودی خانه ویران پس گفت اینها است

مِنْكُمْ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

خود دکانی عیسیٰ خیرین سپیس کندون جلاکف در او در کشید ازین انبان خود را و گفت قسم ز تو کی من بر جاکم

جنت الدارين

وَأَشْرَحَ الْحَسَنُ فَأَمَّا كَيْفَ يَمِينِ قَائِلِ النَّصَاحَةِ وَمَغَافِرِ الْمُصْلِحِ

وہاں تک پہنچا۔ اس میں پہنچا۔ ان کے پلوں میں نصیحتیں اور جہاد کی باتیں

نظروا ما حوت في خلقه فلا تقرن بها الى قبل وما سقطت به من

چون گوید و به دوح خرابا این دیکه شوازه تا سال آید و اگر بعضی بر خرمین چایین کل غلبه

مَرَّ السُّنْبُ الْخَاصَا * وَلَا تَلْزِمُ إِذَا مَا لَقِيتُ * فَتَسِيرُ كَفِّهِ حَالَا

از خوشه جدا نند و در نزد کم و در از آن چینه بس در آن خورشی دام باد

اور کوسہ بداندو دورک من عین رادے

وَلَا تُغْلِبُنِي فِي مَسْجِدِي ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ السَّاحِلِ ۚ وَخَاتَمَاتِ ۚ وَالسُّوْفِ ۚ

و تبر مرده مرگاشما کی در دریا جزا که بر آید رنگارنگ کی رست و سخن گو بلفظات و با سخ و خطبه و

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَكَ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَكَ إِلَّا بِإِذْنِكَ يَعْلَمُ الْغَيْبُ وَالنَّجْوَىٰ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

اگر امیات را تعجیل شود و در میان کوفه و مدینه
از غنا از خود داد ما

و بسیار کن سوس رباری بس طول بندد مرکز غیر انبیاء طاقات کشنده بکشم

اِنْ تَقِمْ وَتُحْسِنِ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِ الْمَالَ عَلَى حَقِّهِ
وَتُؤْتِ الْمَالَ عَلَى حَقِّهِ

لغزها و ناموسك و اقتديها الى امواتك و باديها من حبيبتك اي يارو و ربي

بجای این پادشاه را که در پیروی کن باور کارهای خود داشته بسوی ایران حدود درجهای پدید آورده

وَأَدَّبَهُمْ فَأَلِيعَهُمْ مَحْيَاتِي وَأَنْلِ عَلَيْهِمْ مَصِيبِي وَقُلْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ خَفِيفٌ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على من لا نبي بعده

لَمْ يَعْطِ الْإِنْسَانَ وَكَرَّمَهُ الْغِيَا حُدَّاسُ وَلَا أَحَلَّ الْغُيُورَ إِلَى رَأْسِهِ فَمَا وَ

پس خطبه لا فات لست في حذر في ده اجلس على انبياء

برای تبار پذیردن اسبهاست و یستم در بر کرم کاه و اسن در و یاسم سس و دیوای بی بسوی سر و درین

ازین جهت که در این کتاب، و در بعضی از کتب دیگر،

کرمشادری بیرون دو دو

فصل دوم در بیان بعضی از احوال و عادات این ملت

پیشانی و سر را با دست راست بپوشانید و با دست چپ

لا تفرحوا بشيئ مما آتاكم الله من نعمه الا انتم تعلمون ان الله يفتكح الى الامم
 ما يشاء ولا يدركه حساب
 لا تفرحوا بما آتاكم الله من نعمه الا انتم تعلمون ان الله يفتكح الى الامم
 ما يشاء ولا يدركه حساب
 لا تفرحوا بما آتاكم الله من نعمه الا انتم تعلمون ان الله يفتكح الى الامم
 ما يشاء ولا يدركه حساب

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

صَنِيعَةُ الْإِحْسَانِ زُورٌ الْجَمِيلُ فَعِلْ لِلنَّدْبِ وَشَيْئَةً فِي خَيْرَةٍ لِمَنْ وَكَيْتُ الشُّكْرِ

پیدا کردہ احسانت دہر، رونی کا نیکو کر مار، نجیب بک رحمت و قادر مراد اور گنج بخش مستانیت تحصیل انجالیہ خوب سنا کر

اسْتَمَارَ السَّعَادَةُ وَعُذُّونَ الْكَرَمِ تَشِيدُ الْبَيْتِ فَاسْتَعْمَلَ الْمَدَارُ الْيَقِينُ الْمَصْنُوعَ

جستجو و حکومیت و عداوت بزرگ ری ابدان می کنند و به کار دشمن می کلام موجب مصلحت است

وَعَقْدُ الْحَبَّةِ يَقْتَضِي النُّصْرَ وَصِدْقَ الْإِنْسَانِ وَصَالِحَ الْمَلِكِ

وہاں بہت دوستی خواہش کی گئی تھی۔ یہ سن کر آرایش وہاں سے اٹھ کر گئی تھی۔

سُحْرُ الْكِبَابِ وَشَرُّ الْمَلِكِ أَفَةُ النَّفْسِ وَمَكْلُ الْخَلَائِقِ شَيْنٌ لِحَالَتِهِ وَرَدِّ سَوَاءِ

جادوی خرد هست و دام آرزوی نفس سیب جانهاست و اندوه داون آوردگان غیب طبیعتهاست. زینتی حرم

بيان الوعد والزام الخيمة زمام السلامة وتطلب المثالب سر المعائب

جدا و مخالف است بجزایر و قلم از نفس همیشه

وَتَقُومُ الْعَذَابَاتُ يَدْحِضُ مَوَاتٍ خَافُ مِنَ الْبَيْتِ وَحَاصِلُهُ لِعَظِيمَةِ هَيْبَتِهِ

مَرْكُومًا وَكَانَ الْكَافِرُ لَكُمْ

همای در حوض سحر بر شمشیر تهاجم میکنند پس آنرا را و قیام آتش آری آسان میکند محنت را و بزرگی بالایش

سَعَةُ الصَّدَقِ وَزِينَةُ الرِّجَالِ مَقْتُ السَّعَةِ وَخِرَاءُ الدَّاحِ بِتُفَاتِهَا مَقْمَرُ

فراخی سینه و آرایش پادشاهان دستان بر گویانست دیو خوش ستایشها

الوسائل تشفع المسائل ومجلة الغزاة تستغراق الغاية وتجاوز الحد

وَجِبَالُهُ يَتَكَلَّمُ ۚ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ الْعَظِيمَةُ ۚ

تیزی او در کشتن نگهبانان اداره میسر گرد و از سگوارا و فراموشی و نجات میابد و فراموشی را و کشته

الرَّبِّ يَرْفَعُ آتِ وَارْتَفَاعِ الْأَظْهَارِ أَقْتَامِ الْأَظْهَارِ وَشَوْالِ الْأَقْدَامِ عَوَانِ

از بهشتها بلند میکند و ایضا بهار را و بلند می قدرت
بدان معنی در کار آن سخت است بلند شدن را برافتادن

مجلس شورای اسلامی ایران
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

وہی ہے جس نے ان کو پیدا کیا اور وہی ہے جس نے ان کو مرنے کا حکم دیا۔

وہابیہ کے خلاف ہندوستان میں مسیحی مبلغین کی سرگرمیاں

[illegible]

بِمَوَازِنِ الْقَدَرِ وَشَرَفِ الْأَعْمَالِ فِي تَصْدِيقِ مَالٍ وَحَالِ الْفِكَرِ نَفَقَاتِ الْحَيَاةِ
بِیاری کردن با اینست بزرگ کار در کوتوبه کردن اندوخته و در از دادن اندیشه پاکیزه کردن کار و شکر

رَأْسُ الرِّيَاسَةِ قَدْ بُلِيَ السِّيَاسَةُ وَمَعَ الْحَاجَةِ تُلْفَى الْحَاجَةُ وَعِنْدَ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْتَفِ بِكَ مُتَكَبِّرًا لَا يَذْكُرُ الْوَعْدَ الَّذِي لَكَ بِهِ وَهُوَ بِالْأَعْيُنِ مُرْصَدٌ
وَالْأَوْجَالُ تَفَاضُلُ الرِّجَالِ وَتَفَاضُلُ الْهَمَمِ تَقَاوُتُ الْقِيَمِ وَتَبَيُّنُهَا

افزون می یابد و هرگز در دنیا و با فزون آمدن همه کار اول تفاوت شیوه و رفتار در میان نمی آید

السَّافِرِينَ فِي التَّدْوِيرِ وَبِحُلَلِ الْأَحْوَالِ تَبَيَّنَ الْأَهْوَالُ وَبِمُوجِبِ الضَّرِّ

ثمرة النصر واستحقاق الإجماع بحسب الإجماع وجوب للاختلاف

بیرونی میراث و شرا و ارشدان بتناش بقدر کوشش یافت و سندها و ارشد و روایات

کفای الحافظه و صفاء الموالی بتعهد الموالی و تحلی المروآت بحفظ

اَلْاِمَانَاتِ وَ اِخْتِيارِ الْاِخْوَانِ بِتَخْفِيفِ الْاَحْزَانِ وَ دَفْعِ الْاَمْتِنَانِ

کف الاوداء وامتحان العقلاء بمقارنات الجاهلاء وتبصر العوالم

یوسف المعطوب وإيقاء الشبهة بفشر الشهادة وقبح الجمل ينكف

الوفاء وجوه الحار عند الاسرار ثم قال هذه مائة ألف

محتوی علی ادب و عطف فمن ساقها هذا المساق فلا مراء ولا شقاق و

کاشانی است بر دانش وید
پس برادر داد ایما بر برین راه نگاه بسیت سینه بستی و پدر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و فرمود آمدیم بکس او را حاضر آورد از خوردنیهای یکدست و در دست طعامیکه شیرین شد مذکور
 خَلِي فِي الْعَيْنِ اَتَقْدِمُ جَا مَا كَمَا جَدَّ مِنْ الْهَوَاءِ اَوْ جَمِيعٍ مِنَ الْهَبَاءِ
 خوشتر از چشم سپس پیش آورد و ظرف شیشه که بایسته شود چسبیده بود از هوا یا فراهم کرده شده از بخار

[illegible]

الطائف

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

لیسانه یقرب و قلبه عقیب و لفظه شهید یقین و جوش سم متع فلیت
 زبان او سبب یکره دل و سحر دم بود و کلام او آب گیسوی شکی خاشاکه و باطن او نور جبهه و بینش کلام
 حکیمانه و الی حاکم و اعانت زبانت همکاشی نهی فی معاش و فاعته هر خضر
 یسایکی او بسوی گنگری او و در یقرب غرورم بیکه کر خندیدن و در آفرینش روشن بین شکر کلام را سبب
 دینی و لکامیت و آخرتی خدای صمیمه و مناسبت و فاسخجه و عندی حاکم
 زبان او برای خوشنودن او گرم کرد و آفرین علامت او بر انگشتن او پس آینه او را و حال کلام
 مشکایس زبان که عقیب کاسیر و انسته علی نه جب الحس و خدای حاکم
 چینه است پس ظاهر شد بر آتش او عاقبتش باز دست و در دستم او را بر ایکنه آینه او دستش کشید و بیاض کلام
 مولیس و الحاکم و اعلم انه عندی عذری من یفرح بفقده و عاقبه و لایدر
 زبانت است و هم سفره کرده و طاهر است و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده
 انه بعدی من یفرح بفقده و عاقبه و لایدر
 بر آینه او را و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده
 حاکم که آن سفره حیل التبرک و صلیب القلوب البیرون و انیسیت
 بیک برادر و اگر در او کند شمشیر و در دهر واد و سوزد و لایق با شش عشق و اگر خندد
 از زبانت بلجان و بیع المجران بالجان و ان رنت هجرت البلال و حقیق
 حاکم و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده
 حاکم که آن سفره حیل التبرک و صلیب القلوب البیرون و انیسیت
 بیک برادر و اگر در او کند شمشیر و در دهر واد و سوزد و لایق با شش عشق و اگر خندد
 از زبانت بلجان و بیع المجران بالجان و ان رنت هجرت البلال و حقیق
 حاکم و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده و از او شکم کرده
 حاکم که آن سفره حیل التبرک و صلیب القلوب البیرون و انیسیت
 بیک برادر و اگر در او کند شمشیر و در دهر واد و سوزد و لایق با شش عشق و اگر خندد
 از زبانت بلجان و بیع المجران بالجان و ان رنت هجرت البلال و حقیق

[The page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style, written vertically from right to left. A large, bold, rectangular stamp or seal is visible in the middle-left section of the page.]

چندین سال در این شهر بودم و از آنجا که می‌دانستم که در این شهر بسیار

[illegible]

من كحلين الى ان قضاه سواد العاين بصفوة العين و كحل الشؤ

دانش از غنای
سازگار و
فنون نیکوین
فرزادان علم در دودش
دانش از غنای
سازگار و
فنون نیکوین
فرزادان علم در دودش

فَعَلَا وَالنَّبِيُّ فَمَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَدْيُ إِلَى الْأَعْلَى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
والله اعلم بالصواب

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

وَالشَّامُ وَالْمَغْرِبُ وَالْأَنْدَلُوسُ وَالْإِسْپَانُ وَالْأَزْهَرُ وَالْأَنْدَلُوسُ وَالْإِسْپَانُ وَالْأَزْهَرُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فان كان من ذلك من لم يسمع من احد من اهل البيت واما ان كان من ذلك من لم يسمع من احد من اهل البيت واما ان كان من ذلك من لم يسمع من احد من اهل البيت

اعوذ بالله وقلنا جدد الشيطان له قوا وقوت الخبيث فخير البشر انفسهم

خَالِدُ الْحَلَبِ أَفْتَدَانُ سَالِمًا عَمَّا اخْتَلَفَ فِيهِ الْعَنَاتُ وَخَالِدُ الْحَلَبِ

وَقَدْ كَانَ الرَّسُولُ الْكَافِي وَالْإِمَامُ الْقَادِرُ فَقَالَ خذُوا لَكُمْ

وَلَا تَسْكُرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِقْرَارِهِمْ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ أَخَذَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْقَسَمَ لَئِنْ أَخَذْتُمْ بِالْحَقِّ لَأَذِلَّةٌ لَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

و فرستی کردن و شیخ غفاری بیوی بن بخار از آن پیکار و درودم گزیند که به بوم برسانند
لا اله الا الله (الله اعلم) فاما کلام من سید الدواعی و الکرام

بازگردد و آن همایون محبت من که نگهبان و پسر من است و از این جهان با ما خواهد ماند و اگر راننده و پسر من است و من

[illegible]

عَلَى الصِّدْقِ وَهُوَ يَنْتَشِرُ مِنَ الْعَارِ وَلَا يَنْتَشِرُ مِنَ الْفَقْرِ وَالْجَدْبِ وَالْجِلْدِ

بر اعراض و آن اندوختن نیش از راندن و شستن و نیت از سر شری و دو بجه باز آمدن و چندی

وَلَمْ يَلْمِزْكَ فِي الْمَسَئِلِ فَمَا اتَّقِ اللَّهَ مِنَ الْمَرْكَبِ وَالْأَعْدَاءِ عَلَيْهِ رُؤُوسُ الْأَنْبِيَاءِ

نَفْسٌ بِهَا الصَّدْرُ الْوَقْدُ وَالْخَاطِرُ الْمَبْتَلُ وَأَنْفُكَ كَانَتْ مَدْرَا

لَشَيْطَانِهِ وَنَجْنَةً لَهُ فِي الْأَرْضِ وَطَائِفَةٌ مِّنْ عِبَادِ اللَّهِ يُرَوِّدُونَ النَّاسَ إِلَى طَرَفٍ مَّا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّهِمْ

بالوئیل والتبوء والیس من بشر وصل المقبول کما یس الکفار من أصحاب العجل

فَنَاسُوا أَن يُنْفِثَ إِلَيْهَا وَبِشِقَاقِهَا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَهِتْ إِلَىٰ جُحُودِهَا نَارُ الْمُشْرِقِ يَأْكُفَّهَا وَتَبْعُونَ أَهْلَ الْحَدِيثِ لَنَمُنَّ بِمَا لَكُمْ بِهِ بَشِيرِ

پس کند و آید که بخواهد اینک بخواند پس از آنکه در چینی گفته بودی اما پیش از آنکه می خواندی شایسته است که ابتدا
تقریباً که بزودیت عمل و لا یثیر و جل نظم و تدبیر حضرت صدیق و

بِسْ خَوَافِهَا لَيْكَمْ بَارِئُهَا أَتَى الْوَسْمُ وَبَرِيْكَوْدَانِزُورِهَا
 اِذْ تَوَحَّشَتْ صَدِيقُهَا مِنْ اَوَّلِيَّتِهِ فَطَبَعَهُ قَالَ عَيْنُ الْفِتْنَةِ صَدِيقُهَا

جَمَا غَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَغَشِيَ عَنْهُمْ سُبْحَانُ مَا يَوْمَ يَكُونُ لَكُمْ فِي جَهَنَّمَ مَنَازِلٌ خَالِدَةٌ

مَعِينًا رَحْمَةً غَنِيَةً لَعْنَةً سَرِيحَةً وَخَيْرٌ لَّكَ لِيَا قَامَتِي عَيْنٌ قَلْبِي

یاری کنند بخشنده پس در ستم و تقصیر کرده و باطله و دیگر گدایم اورا هم سخن پس گدایم از او دلی گزین
بیا جائی بکلیه و ترا آیته عز و جل و انزل علیه سبیل امر و نذایا و تعجب

چیز که چنانچه بروج' بودیم و در زمان پسرین سخن کرداد که گفتن من از کشن آگس و بفرستید که

[illegible]

[illegible][illegible]

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

وَأَمَّا خَلْقُكُمْ فَكُلٌّ مِنْكُمْ خَلْقًا طَيِّبًا وَكُلٌّ مِنْكُمْ خَلْقًا فَاسِقًا

فَلَا تَزَالُ تَطَايُفُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا كُنْتُمْ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ بَعْضُكُمُ الْبَعْثَ

بِذَلِكَ الْقَامَةِ الثَّامِنَةِ عَشَرَ خَصِيْبَةُ رِيَالِيَّةٍ

قَالَ لَعَلَّ الْعِرَاقَ ذَاتُ الْعَمَلِ لَا خِلَافَ لَهَا فِي الْعَمَلِ وَبِهَا الْكَافِرُ

نُصَيْبِيْنَ وَلَكِنَّهَا أَهْلُهَا الْخَصِيْبِيْنَ فَاتَّقِدْ مَهْرِيَا وَاعْتَقِلْ

مَهْرِيَا وَسِرْتُ تَلْفِظِي أَرْضَ الْإِصْبِ وَجِدِي رَفْعِي خَفِيْ حَتَّى

بَلَقْتَهَا أَفْضَا عَلَى رَفْعِي فَلَمَّا أَخَذْتُمْ مَعَهَا الْخَصِيْبَ وَضُوبَ مَعَهَا

بِخَصِيْبِ نَوَيْتُ الْفِي مَاجِرَانِي وَأَعِزَّاهُ لَهَا جِدَانِي إِلَى الْبَحْلِ السَّيِّئَةِ

الْمَعَادِ وَيَتَقَدَّرُ رَضِي قَوْمِي الْعَمَادِ فَوَاللَّهِ مَا أَفْضَلَتْ مَقَرَّتِي بَيْنَهُمَا

وَلَا خَشْيَ لِيْكَ مِنْ يَوْمِي أَوْ الْغَيْثِ بَا زَيْدِ الشَّرَفِ وَفِي حَوْلِ الْبَحْلِ

نُصَيْبِيْنَ وَخَطِّطْ لَهَا الصَّابِيْنَ وَالنُّصَيْبِيْنَ وَهِيَ مِنْ زَيْدِ الْبَحْلِ

بِذَلِكَ الْقَامَةِ الثَّامِنَةِ عَشَرَ خَصِيْبَةُ رِيَالِيَّةٍ

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

جواب کلام را دید و شنید پیر و دانشمند بسیار با شیراز این مضمون که شش فرزند از آنکه کج خلقیت و تیر فزون خلق و بد پرستی

کردیم جنت بی استیستہ شدی کردیم و اور ام جا کر فرشتہ و بیچیدم کلام اور ہر جا کہ قلم میگوید تا آنکہ

نازنین در جاسوسی که در انچه مدت او در پی گوشت کرد و در انگاه که آن نازنین نزد یک شکره ایانند و عجب نزدیکی

دستور اور اس کے ملک پس باقیہ کہ فوت شدن و دیار او و بر بدی بہرہ آسود اینکہ

ما در آنجا دور کرده از مقصد خود و طفل بیشتر خواره و گرسنه و در وقت بازگشتن از آنجا باز گرسنه و خواره بودیم.

بجای بستر شد و ناخن مرکب با نوزد بر آتش آویخت پس از آنکه آرام شدند مادر را بوسید و فرمود که گویا

در سینه می گرداگر خانه او زودی که گذشت

مشهد ان كنهه در اين كونه اشكدارا و در مرقه گنجدارا و زو زو رخ بار بار و شكست زهرا

دور رسد و کاش آشنه کادوک

سید محمد علی بن ابی طالب علیه السلام

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

10/10/19

[Handwritten Urdu text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

[illegible]

مجلس شورای اسلامی

[illegible]

التوبيع فلنا له المثل هذا اليوم البديع كيف بدأ صبحه قهقريا
 وسميه مستقبرا فجد حتى طال ثم رفع راسه وقال نظم لايتاسه
 عند المنوب من وجع تجلو الكرب فلكم سهم هب ثم جري
 فانقلب وسحاب مكر و تنشا فاضل واسكب وخاض
 خيف منه فما استبان له هب وكالما طلع لاسي وعلى قضيبه
 غرب فاصبر اذا ما ناب خطب فالزمان ابو العجب وترج من
 روح الاله لطافا لا تحسب قال فاستقينا منه كليات الغرو والنباه
 نعال الشكر وعنا مسرومين بامر مفسر ما اودعت
 هذه المقامة من كليات لغوي وكني طفيلية وكليات صوفية
 ذات العو يرمي به الزمان المتقادم ومثله ذات الزمان والكسوف
 الرياح وفي نسبتها بذلك فكل واحد ما سميت بذلك لصلها

وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين
 وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين

وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين
 وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين

وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين
 وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين

وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين
 وروى في نسخة اخرى ان هذا اليوم البديع كان في يوم الاثنين
 من شهر ربيع الاول سنة ثمان مائة وثمانين

سوره قمر
در بیان
جبر و اختیار
و بیان
سوره قمر
تا آخر
صلوات

تلاوت

وهو من قمر اسمها الشیء اذا شئت و قیل لها منسوبه الى اسمها و الله
 ان ما خذ از قول این است اسمها شئی و شئی که بر آن است که در حدیث آمده است
 زوج ریه و کان جمیعاً یقومان الزماح فسیبت لیهما و قول
 شوهر ساه و ریه است و بود هر دو که می نشستند نیز در این نسبت کرده اند و حرف بود
 یقضا علی نقض ای مکه و لا علی مکه و لا علی مکه و لا علی مکه و لا علی مکه
 ای لاغ بر لاغ و جبران باطن کردن و گفته اند شایسته
 منه السباط و قول فصرک الله علی الاذان ای انا منک و منه قول تعالی
 ای خوابانید ما را و از آن قول حق تعالی
 فصرنا علی اذانهم فی الکفر ای انا هم و قیل فی نفسیه منکنا هم اسم
 ای خوابانید ما را و گفته اند در تفسیر آن بنابر اویم که آن است
 و قول تکرعنا لصلوة العجاوین ای غسلنا اگر عجا و هو کما یه عن
 ای شستیم عضوهای خود ما را و آن نسبت از
 الوضوء و العجاوین صلوۃ الظهر و العصر سیمتا بذلك لا سرار الفراء فیها
 و معصیت نماید و آن نسبت به سبب خواندن در هر دو
 و منه الحدیث صلوۃ النهار کما کثر فیها و قول هلیم ای قل له هلیم
 و از این سخن رسول صلی الله علیه و آله نماز روز جماعت بلند خواندن در آن است
 و هی تانی یعنی هات یعنی اقبل و الا هم ان یوحدا کما مع المذکر و المذکر
 و آن می باشد یعنی باین معنی است که واحد آورده شود و قطعه مذکر و مؤنث
 و الاثنین و اجمع و یه نطق القرآن فی قوله تعالی و الفالین لاخر انهم
 و ثنیه و جمع و باید که بایست قرآن مجید در قول او تعالی و گویند گمان برای برادران خود
 هلیم للینا و من العرب من یقول المذکر الواحد هلیم و الاثنین هلا و
 باینده بودی ما در بعضی عرب گشت که میگویند برای مذکر واحد هلیم و برای ثنیه هلا و

وَلَجَّعَ مَلِكُ الْمَوْتِ لَوَاحِدَةً هَلْ يَنْتَظِرُكَ الْجَنَّةُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ

وَلَجَّعَ مَلِكُ الْمَوْتِ لَوَاحِدَةً هَلْ يَنْتَظِرُكَ الْجَنَّةُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ
 قُلْ هِيَ هَلْ أَيْ عَمَلٌ يُقَالُ هَلْ يَفْلَانُ يَتَسَكَّرُ لِلْأَمْرِ هَلْ
 وَيَقْبَلُهَا وَيُثَابِتُ الثَّوَابَ مَعَهَا وَمِنْهُ قَوْلُ ابْنِ مَسْعُودٍ وَعُمَرُ بْنُ
 الْخَطَّابِ إِذَا ذَكَرَ الصَّالِحِينَ فِي هَلَاكِهِمْ وَفِي هَلْ لَهَا لَخُصْنًا
 عَنْ ذِكْرِهَا أَذْكَرُ هَذَا مَوْضِعٌ اسْتِيفَاءً شَرَحَ هَذَا نَفِيرًا لَفَظِ الْفَعْلِ
 وَأَقَا قَفِيرًا لَكِنِ الطَّفِيلَةَ وَلَكَا يَاتِ الصُّوفِيَّةُ فَأَبُو يُحْيَى كُنْيَةُ مَلِكٍ
 الْمَوْتِ وَأَبُو عَمْرٍو كُنْيَةُ الْجَوْعِ وَكُنْيَةُ آيَا هَالِكٍ أَبُو جَامِعٍ الْخَوَّانُ
 وَأَبُو عَمْرٍو الْخَبَرُ الْخَوَّارِيُّ وَأَبُو حَبِيبٍ الْجَدِيُّ وَأَبُو ثَقِيفٍ الْخَلُّ
 أَبُو عَوْنٍ الْحَمُّ وَأَبُو جَمِيلٍ الْبَقْلُ وَأُمُّ الْقِيَرِ الشَّكْلُ وَأُمُّ حَلِيبٍ الْهَرَبَةُ
 وَأُمُّ الْفَرَجِ الْجُرْذَابَةُ وَأَبُو زَيْنٍ الْخَبِيبُ وَأَبُو عَلَا الْفَالَوُجُ وَأَبُو بَلَدٍ
 الْقَسْوُ وَالرَّجُلَانِ الطَّسْتُ وَالْأَبْرَقُ وَالْبُورُ وَالْبُورُ وَالْبُورُ وَالْبُورُ
 وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ

وَلَجَّعَ مَلِكُ الْمَوْتِ لَوَاحِدَةً هَلْ يَنْتَظِرُكَ الْجَنَّةُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ
 قُلْ هِيَ هَلْ أَيْ عَمَلٌ يُقَالُ هَلْ يَفْلَانُ يَتَسَكَّرُ لِلْأَمْرِ هَلْ
 وَيَقْبَلُهَا وَيُثَابِتُ الثَّوَابَ مَعَهَا وَمِنْهُ قَوْلُ ابْنِ مَسْعُودٍ وَعُمَرُ بْنُ
 الْخَطَّابِ إِذَا ذَكَرَ الصَّالِحِينَ فِي هَلَاكِهِمْ وَفِي هَلْ لَهَا لَخُصْنًا
 عَنْ ذِكْرِهَا أَذْكَرُ هَذَا مَوْضِعٌ اسْتِيفَاءً شَرَحَ هَذَا نَفِيرًا لَفَظِ الْفَعْلِ
 وَأَقَا قَفِيرًا لَكِنِ الطَّفِيلَةَ وَلَكَا يَاتِ الصُّوفِيَّةُ فَأَبُو يُحْيَى كُنْيَةُ مَلِكٍ
 الْمَوْتِ وَأَبُو عَمْرٍو كُنْيَةُ الْجَوْعِ وَكُنْيَةُ آيَا هَالِكٍ أَبُو جَامِعٍ الْخَوَّانُ
 وَأَبُو عَمْرٍو الْخَبَرُ الْخَوَّارِيُّ وَأَبُو حَبِيبٍ الْجَدِيُّ وَأَبُو ثَقِيفٍ الْخَلُّ
 أَبُو عَوْنٍ الْحَمُّ وَأَبُو جَمِيلٍ الْبَقْلُ وَأُمُّ الْقِيَرِ الشَّكْلُ وَأُمُّ حَلِيبٍ الْهَرَبَةُ
 وَأُمُّ الْفَرَجِ الْجُرْذَابَةُ وَأَبُو زَيْنٍ الْخَبِيبُ وَأَبُو عَلَا الْفَالَوُجُ وَأَبُو بَلَدٍ
 الْقَسْوُ وَالرَّجُلَانِ الطَّسْتُ وَالْأَبْرَقُ وَالْبُورُ وَالْبُورُ وَالْبُورُ وَالْبُورُ
 وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ وَتَسْمَعُ

وَلَجَّعَ مَلِكُ الْمَوْتِ لَوَاحِدَةً هَلْ يَنْتَظِرُكَ الْجَنَّةُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ هَلْ تَسْمَعُ

[illegible]

الميا فارقته على الحارث بن عمار قال كنت مينا فارقته

مَوَافِقِينَ لَا تَمْلِكُونَ فِي النَّارِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

سازوار که خدمت نیکو دارند در یکدیگر سخن گفتن و تفریح کنند که همیشه اتفاق بین مردم ایشان مثل یکدیگر

از طبعه خود و کوچ نمود از دست خود و بسایر خود پیشین و تا به نیم دور امر که می سیر را در غایت از بالا گشتن

إلى لا وفار و تو اصفينا بتدكار احببه و تهاهينا عن التقاطع في الغنى و اعتدنا
بكيه خاننا و همدگر صفت كرويم بيا و كرو يارس و باز داشتيم كيد كيدار همدگر برون و رستم و كرتيم

نادیا تعمیر طرفی النهار و تنہادی فیہ طرف الاخبار فینا نحن بہ فی بعض
الخبر بان کما کہ تذاویر او از آخ روز و ہر سید و حکمران را در انست اخبار بدست رسد کہ ما ہم خبر جوید و رسی

الايام وقد انظمنا في سيات الالتيام اذ وقف علينا ذو وقوف جري جري

جھوری فحیاحیہ نقاشی فی العقید قناص للأسد والنقد وقال نظم

عندئذ یاقوت صاحبش را گفت: «ای عزیز من! اگر بخواهی که در گریهها شکار کنی و مرثیه و گوسفند بخردی و گوشت

زود من ای کرده سخن شکفت ست در وی نهد گرفتن ست برای و آتشند و اما دیدم و راول

عمری حاجا بنایں لہذا الحسام العصیب * یقدم فی المعرکہ اقدام من
تو کے خود خداوند و برحق است کہ بخواہد شریک بشیر بر آن بود پیش در می آید بجنگ گاه و غم میں یہ ایک

یوقن بالغناک ولا یسترب فیخرج الضیق بکرایه حتی یری ما کان منک
یقین دارد بخون رفتن و لاف نشود و او را پس بکشند و غل را بحدای خود نماند و دیده شد و خبری نماند

رحیب ما با زکاة اقران لا انشی معین موقف الطعن روح ضعیف

[illegible][illegible]

۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴

نخستندگان قسم بخدا که نیکوتم این سخن را برون و خجسته دادم شمارا مگر اندوید و بختیم خود را کرد

وَلَا سَمَاءَ يَنْتَهِي مُنْصَبُهُ مُسْتَقِيلُ الْبَابِ مِنْهَا هَيْبٌ لَكَ وَتُورِدُ
 حِينَ يَسْمُو لَمْ يَخْضِرْ مِنَ اللَّهِ وَفَقَّ قَرِيبٌ هَذَا كَوْنُ كَيْلَا بِالْهَيْبِ
 بِمِيسَرَةٍ فِي بَرِّ الشَّابِ الْقَشِيبِ يَرْتَشِفُ الْعَيْدُ بِرَشْفَةٍ وَهُوَ
 الْكَلُّ الْمَقْدَمِيُّ الْحَبِيبُ فَلَمْ يَزَلْ يَبْتَزُّ دَهْرًا مِمَّا فِيهِ مِنْ بَطْنِ قَعْدِ
 صَلَبٍ حَتَّى إِصْرَارُهُ الْكِبَالُ لِقَائِهَا مِنْ كَانِ مِنْ قَرِيبٍ فَهِيَ
 الرَّاقِي تَحْلِيلُ مَا يَدُورُ مِنَ الذَّكَاءِ وَأَعْيَا الطَّيِّبِ وَصَارَ سَامِ الْبَحْرِ
 صَارَ مِنْهُ مِنْ بَعْدِ مَا كَانَ الْحَبَابُ الْحَبِيبُ وَاضْ كَالْمَكُونِ فِي خَلْقِهِ
 يَعْشَى بَلَقَ دَوَاهِي الشَّيْبِ وَهَاهُوَ لَيْسَ مِنْ مَسْجِي قَسَمِ الْخَيْبِ فِي الْفَقْرِ
 مَيِّتٌ عَرِيبٌ قَرْنُهُ أَغْلَى بِالْحَبِيبِ وَبَلَى بَكَاءُ الْحَبِيبِ عَلَى الْحَبِيبِ
 وَلَمَّا رَفَاتِ دَمْعُهُ وَأَنْفَسَاتِ لَوْعَتِهِ قَالَ يَا بَجْعَةَ الزَّوَادِ وَقَدْ دَا
 الْأَجْوَادُ وَاللَّهُ مَا نَطَقْتُ بِهَذَا نِ وَكَأَخْبَرْتُكُمْ بِالْأَعْنِ عِيَانٍ وَلَكِنْ كَلَّمْتُ
 خَشَعَتِ الْكَانَ قَسَمُ بَدَا كَلَّمَ قَسَمُ بَدَا كَلَّمَ قَسَمُ بَدَا كَلَّمَ قَسَمُ بَدَا

و این است که در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

فِي عَصَايَ سِيرًا فَنُفِثَ بِطَيْرٍ لَّا سِتَارَ لَهَا دُعَاؤُكَ لِكُلِّ بَيْتٍ وَلَمَّا وَفَّقْتَ

وچونکہ من و مال و مہر و برادر من از کمالی ہر آئینہ اختیار یکدم چیز را کہ دعوت کہ ہزار آئینہ من و منی ایستام ہوا
 الدال علیہ و لکن لیک الطیران یلاحق و ہل علی من لا یجد من جراح

رهنمايده بسوی آن گریه کردند
 پریشان بی بال تشنه و میست بر کسیکه چینه یی باید گند
 قَالَ الرَّايِي قَطِيفُ الْقَوْمِ يَأْتِيهِمْ فِيمَا يُحْرَمُونَ وَيَخَافُونَ فِيمَا يُكَادُونَ
 گفت روایت کننده یی آنرا که فرموده که مشورت میکردند و را نخواهید گفتند و نهان سخن میکردند و خبر که گفته ما او

[illegible]

قال يا بلال مع القاء ويرامع البقاء ما هذا الاشياء الذي يا اهل السماء
گفت ای سپاه زمین مباد و گمائی یسید جانها چیست این اشیاء که سر باز می زند

حتی کائنات کفتم مسقاة لاشعة واستوهبتهم بلدة لا بردة او هزقة
 ما جانتی که رحمت را اندید از شوق جامه بر تنی کاف و نجس و استهت بر تنش زار چادر یا چشمت را دشت

لِکِسْوَةِ الْبَيْتِ لَا تَنْكَبِينَ الْمَبْتَاقِ لَنْ لَا تَبْذِي صَفَانَهُ وَلَا تَنْحَصِنَ
 برای جامه خانه کعبه برای کفن دادن مرده پدیدت هر کسی اگر نهائی نشود دستش را و نه تراود سگریزه او

ما جرت الجاهلۃ فیه و مرارۃ مذاقہ سرفاہ کل منہم بنیلہ
 من گاہ درین صحت یزنیان و در تلخی ذہ اور آئید و کردار پر کیا اینای بنگاہ
 احاطہ الہیہ و مرارۃ مذاقہ سرفاہ کل منہم بنیلہ

و بعد از آن که در باران بیخه او را از ترس تپیل او گفت عارف بفرهاد بود این سائل ایستاده

پس من و پنهان بدیشان از چشم من پس این خوشنود کرد و او را قوم از بخشش خود داد و سوار شد برین

پیر می بایشان کشیدم انگشته خود را از انگشت کوچک و گردانم بسو و جهنم خود را بین ماه پیر با ابوزید سر و می داد

۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ أَغْفِرَ لِمَن يَشَاءُ وَلَا يَذَكَّرُ إِلَّا السَّعْدُونَ

الشَّعْرُ حَتَّى يَلَا فَرِيَّةً وَلَا كَرِيَّةً فَأَيَّكُمُ الظَّالِمِينَ
فَصَبَّحَهُمُ الْيَوْمَ الْيَوْمَ عَلَى غَرَّةٍ وَصَنَّتْ شَافَةَ عَنْ فِرَّةٍ وَحَصْبَةٍ بِالْحَامِ
وَقُلْتُ أَرْصِدْ لِنَفْسِكَ الْمَا تَرُفَقَالِ وَأَهْلَكَ مَا أَضْمَرَ شَعْلُكَ
وَأَكْرَمَ فَعَلْتَكَ تَرُفَقَالِ كَيْفِي قَدَامُ وَهَرُفُ قَدَامُ فَرَعَتْ
إِلَى عِرْقَانِ مَيْتَةٍ وَامْتِحَانِ دَعْوَى حَمِيَّةٍ فَرَعَتْ ظَنُونِي وَالْجَبْتِ
أَرْدَانِهِ وَعَقْنَهُ عَنْ سَنَنِ مِيدَانِهِ وَقُلْتُ مَلِكُ اللَّهِ مَالِكُ مَعْنَى عِلْمَانِ
وَلَا مَنَاجَا أَوْ تَزِينِي مَيْتَكَ الْمَسْجِي فَكَشَفَ عَنْ سِرِّهِ وَأَشَارَ إِلَى
عَرْمُولِهِ فَقُلْتُ لَهُ قَالَتْ اللَّهُ مَا الْعَبْدُ بِاللَّهِ وَالْحَمْدُ عَلَى اللَّهِ
أَشْرَعْتُ إِلَى أَحْصَاءِي عَوْدَ الرَّائِدِ الَّذِي لَا يَكْتَبُ أَهْلَهُ وَلَا يَدْرُسُ
فَوَلَّاهُ فَاحْكُمْ بِهِم بِالَّذِي رَأَيْتُ وَمَا دَرَيْتُ وَلَا رَأَيْتُ

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ أَغْفِرَ لِمَن يَشَاءُ وَلَا يَذَكَّرُ إِلَّا السَّعْدُونَ
فَصَبَّحَهُمُ الْيَوْمَ الْيَوْمَ عَلَى غَرَّةٍ وَصَنَّتْ شَافَةَ عَنْ فِرَّةٍ وَحَصْبَةٍ بِالْحَامِ
وَقُلْتُ أَرْصِدْ لِنَفْسِكَ الْمَا تَرُفَقَالِ وَأَهْلَكَ مَا أَضْمَرَ شَعْلُكَ
وَأَكْرَمَ فَعَلْتَكَ تَرُفَقَالِ كَيْفِي قَدَامُ وَهَرُفُ قَدَامُ فَرَعَتْ
إِلَى عِرْقَانِ مَيْتَةٍ وَامْتِحَانِ دَعْوَى حَمِيَّةٍ فَرَعَتْ ظَنُونِي وَالْجَبْتِ
أَرْدَانِهِ وَعَقْنَهُ عَنْ سَنَنِ مِيدَانِهِ وَقُلْتُ مَلِكُ اللَّهِ مَالِكُ مَعْنَى عِلْمَانِ
وَلَا مَنَاجَا أَوْ تَزِينِي مَيْتَكَ الْمَسْجِي فَكَشَفَ عَنْ سِرِّهِ وَأَشَارَ إِلَى
عَرْمُولِهِ فَقُلْتُ لَهُ قَالَتْ اللَّهُ مَا الْعَبْدُ بِاللَّهِ وَالْحَمْدُ عَلَى اللَّهِ
أَشْرَعْتُ إِلَى أَحْصَاءِي عَوْدَ الرَّائِدِ الَّذِي لَا يَكْتَبُ أَهْلَهُ وَلَا يَدْرُسُ
فَوَلَّاهُ فَاحْكُمْ بِهِم بِالَّذِي رَأَيْتُ وَمَا دَرَيْتُ وَلَا رَأَيْتُ

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ أَغْفِرَ لِمَن يَشَاءُ وَلَا يَذَكَّرُ إِلَّا السَّعْدُونَ

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script, likely a commentary or continuation of the main text.

فَقَصَّ امْرَأَتُكَ بِكَ لَعْنُ ذَلِكَ الْكِتَابِ الْفَاقَةُ كَادِيَةٌ وَالْغَضَبُ

الرَّازِيَةُ جَلَّ الْحَارِثُ بِهَيْسَلَمَ قَالَ عَيْتُ مَذْأَكُتْ بِدِي

عَرَفْتُ قَبِيلِي مِنْ دِي بِدِي بَانَ أَصْبَى إِلَى الْخَطَاتِ وَالْفِي الْكَلِمَةُ الْخَطُ

لَا تَحْلُجْ بِحَاسِنِ الْخَلَاقِ وَأَكْثَلُ مَثَابِيرِ الْخَلَاقِ وَمَا زِلْتَ خَا

نَفْسِي بِهَذَا الْكَادِيَةِ وَخَدِي بِجَمْعِ الْغَضَبِ حَتَّى صَارَ الطَّبْعُ فِيهِ طَبَا

وَالْكَتْلُ هَوَى مَطَاعًا فَكُلَّ جَلَّتْ بِالرِّيِّ قَدْ حَلَّتْ حَيَاةُ الْفِي وَفَرَّقَتْ

الْأَيُّ رَأَيْتُ يَهَادُ أَتْ بَكْرَةَ زَمْرَةٍ أَزْهَرَةٍ وَهُوَ مُنْتَشِرٌ لَ الْبَشَارِ الْجَدِّ

وَمُسْتَوْدِ اسْتِئْثَانِ الْجِيَادِ وَمَوْصُفٍ وَاعْظَا بِقَصْدٍ وَجَلَّ

أَبْنُ سَمْعُونِ دُونَ فَهْمٍ يَتَكَادَى لَاسْتِمَاعِ الْمَوَاعِظِ وَاخْتِبَارِ الْوَعِظِ

أَقَامِي الْأَعْيُظَ وَأَحْمِلِ الضَّاعِظَ فَاحْبَبْتُ لِصَحَابِ الطُّوْعَةِ وَالْخُرُوجِ

فِي سِلَاحِ الْجَمَاعَةِ حَتَّى أَفْضِي إِلَى نَادٍ جَمْعِ الْأَقْدَامِ وَحُشْدِ النَّبَا

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing additional context.

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, written in a cursive script, likely a commentary or continuation of the main text.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing additional context.

النبية والمغفرة وفي وسطها كنه ووسط اهلته شيخه مدقوس
 رد نام آورده نبشته احوال دور میان دائره آن سخن و بیان مایه های آن بری که نم شده است که
 تعشس و تکلس و تکلن و هو صدع و عطا کثیف الصدور و یکن
 بازگشته بود و طبعش بخشد و کلاه پوشیده و او بهر یک از بدیهه غایب بود و لباس و نرم میکرد
 الصخری و سمیه بقل و قد امنت به العقول این آدم ما غراك بما نفع
 سنگی بزرگ شدند و اگر کفایت بجای که مغفون شده بود و خود را می پیر آدم علیه السلام جزیر غلابه را با خود میبرد
 و آخرک بما نفعك و اهلك بما يطعك و اهلك بما نفعك و اهلك بما يطعك
 و چه جزو شده که در اینجا که فرموده اند و هر یک و ترا با جزیر کشتن کند تا شاه شاه که را با یکدیگر مایه کند و در شش تن شدن آن
 بما يعينك و هل ما يعينك و ترفع في قوس نعديك و ترفع في قوس نعديك
 با آنچه در اینجا می گذرد و دیگر از جری که نفع بخشد و از هر مایه بمان ستم خود و در دوری اگر
 الحرس الذي يوديك لا الكفاف تقتنع ولا من الحرام تستنع ولا
 درگاه آرد که پاک میکند و نه باز از ده حاکم فاعت یکن و نه از امر فار و نه باز ایستای
 للعطيات تستمع ولا بالوعيد ترتفع ذلك ان تغلب مع لا هو و تحفظ
 برای نبشته که شش سیداری و بر ساینده باز نبشته عادت تو هست که بگوید می باز از ده حاکم فاعت یکن
 العشاء و هناك ان تداب في الاحزاب و تفتح التراث و تفتح التراث
 باز شکرد و قصد زینت که در اینجا می کشی و در کس کردن و در هر چیزی میراث را برای و این که در هر چیزی
 التكاثر بما لك و لا تذكر ما بين يديك و تسعي ابد الفانك و لا تفلح
 تفاخر کردن به آنچه زینت و یاد می آری و آنچه پیش است و بعد می بیند مایه بگوید که در هر چیزی خود را بکار
 لك اهلك اظن ان ستارك سدا وان لا تحاسب غدا و تحاسب
 یا نهشت یا مسرت جزو آید که آنکه که هسته شوی مهل و اینکه حساب که نه شوی جزو آید مایه بگوید
 ان الموت قبل الرشا او يدين لا سيد الرشا كلا والله لن يدفع
 که بر آید مرگ به پذیرد رشوه تبار یا امتیاز کند میان شیر و آب و بر نهشت چنین تم خود که بر آید و در کشند

و در میان آن سخن و بیان مایه های آن بری که نم شده است که
 بازگشته بود و طبعش بخشد و کلاه پوشیده و او بهر یک از بدیهه غایب بود و لباس و نرم میکرد
 سنگی بزرگ شدند و اگر کفایت بجای که مغفون شده بود و خود را می پیر آدم علیه السلام جزیر غلابه را با خود میبرد
 و چه جزو شده که در اینجا که فرموده اند و هر یک و ترا با جزیر کشتن کند تا شاه شاه که را با یکدیگر مایه کند و در شش تن شدن آن
 با آنچه در اینجا می گذرد و دیگر از جری که نفع بخشد و از هر مایه بمان ستم خود و در دوری اگر
 درگاه آرد که پاک میکند و نه باز از ده حاکم فاعت یکن و نه از امر فار و نه باز ایستای
 برای نبشته که شش سیداری و بر ساینده باز نبشته عادت تو هست که بگوید می باز از ده حاکم فاعت یکن
 باز شکرد و قصد زینت که در اینجا می کشی و در کس کردن و در هر چیزی میراث را برای و این که در هر چیزی
 تفاخر کردن به آنچه زینت و یاد می آری و آنچه پیش است و بعد می بیند مایه بگوید که در هر چیزی خود را بکار
 یا نهشت یا مسرت جزو آید که آنکه که هسته شوی مهل و اینکه حساب که نه شوی جزو آید مایه بگوید
 که بر آید مرگ به پذیرد رشوه تبار یا امتیاز کند میان شیر و آب و بر نهشت چنین تم خود که بر آید و در کشند

[illegible]

وَأَبْدَى الثَّلَاثَى مَبْلُغَ غَلَاظِ بَابِهِ مَا لَمْ يَطْلُ الْقَوْمُ بَيْنَ عِبَرَةٍ يَدْرُوْنَهَا

و ظاهر کرد. تدارک دادایش از بسته شدن دروازه آتش گفت زادی چوین عار که ندوم نیست افک که میر خستند آزما

وَتَوْبَةُ نَظِيرٍ مِّمَّا خَفِيَ كَادِبِ الشَّمْسِ تَرْتِلُ وَالْفَرِضَةُ نَفْلٌ لِّمَا خَفِيَ

و سبب توبه که ظاهر میکرد آنرا تا آنکه توبه یک بود کفایت میزد و بکنند و عمار فریضه زیاد و شود و چون فریضه

الاحتواء والتأمل أيضاً واشتغلت العبدات بالعبادات المستمرة.

آوارا و فراجم آمد خاموشی و پنهان شد اشکها و سخنها فریاد و طراوت

مُسْتَضَرِّحُ الْإِيمَانِ الْحَاضِرِ جَلَّ جِجَارُ الْيَوْمِ مِنْ عَامِلِيهِ الْجَائِرِ وَالْإِيمَانِ

فریاد و خراشند. با حاکم موجود و آثار کرد که ناری میزند و بیهوده او از کار کن و که عالم بود حال آنکه حاکم

صَاعَ إِلَى خَصْمِهِ لَا عَنْ كَشْفِ ظِلِّهِ فَلَا أَيْسَ مِنْ وَجْهِهِ اسْتَهْضَى الْعَظَمَاءُ

وقت گذشته بود و دشمن او داخل از دور کردن جدا و پس مرگ او نمید شد از رحمت او بر خاستن و عزت پندگورا

لِنُحْيِيهِ فَهَضْ هَضْةَ الشَّيْرِ وَأَسْدَ مَرُوضَا يَا لِمِزْقِ عَجَالٍ أَتَى

جست از رقصن درین مقام بر جستن مردیت و خواندن کنیه کنان با عالم

وَلَا يَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيُلْقِمُهُمْ فِي الظُّلُمِ وَالْغَمِّ فِي مَوَدِّهَا

حکومت ادا کی تا آنکہ جوں رسید مرا، خود را شتم کرد میبایخد و بود میکند و در ظلمها بجا لیکه خورنده است و را بخورن

طُورًا وَطُورًا مَوْلَانِ يَا بَنِي حَبِيبِ يَسْعَى لَهْوً فِيهَا أَصْلُ دِينِهِ وَوَقْتُهَا

باری و گاهی خورنده دیگر را باک ننهد و بسط یکدیگر بپوشد و بیرون میزند و در این وقت که

يَا وَيْحَهُ لَمَّا كَانَ يُوقِي أَنَّهُ بِمَحَالَةٍ لَا تَصِلُ إِلَى مَطْعَمِهِ وَلَقِيْنِ مَا نَدَامُهُ

اسی اسی عالم را اگر مہجو در کتب تعریف نیست از توشن شایست کہ هیچ عالمی نیست مگر بر گرد و بر انداز حد مکرر شوق ابرار اسکا کردہ کہ جو ہر شہنشاہ

مَا صَنَعْتُ سَمِعَ الْإِنسَانُ لَوْ شَاءَ رَبِّي مَا صَنَعْتُ فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أَهْلَ الْإِيمَانِ الَّذِي تَصْنَعُونَ لِلْوَجْهِ الْكَافِرِ مَا يَكُونُ لَكُمْ بِهِ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آزاد و سنجیدہ ذہن کے حامل شخص چنانچہ ہر اسے میل ٹیکہ پس منان و دامن کو کسی کے گرد و مدار (اعتبار و

وَتَقَاضِيَانِ الْفَالِ الْوَعَايَةَ أَوْ لِقَاءَ وَاعٍ لِلرَّادِ إِذَا دَعَا لِرُغْبَةٍ وَبِهَا

چشم بر همه اگر فروگذاشت پاسداری را یا بیهوده و بجزد خشن را چون بخواند ترا برای چهره و داخل گشاید

۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲

(A large section of handwritten Persian script at the bottom of the page.)

إِذَا جَاءَ السَّيِّئُ فَخُلْ إِذَا لَوْ أَمَضْتُكَ مُسِيئَةً وَإِنَّمَا الْعَرْشُ لِلَّهِ مُنْذَرٌ

چون منع کند از تو آب شیرین بردار خوش ادا اگر چه سوزان ترا سودن و دوران کند و لولائیک را کزین

وَأَرْغَا فَيُخَفِّضَكَ الْدَّهْرُ مِنْهُ إِذَا بَنَيْتَ لِحَنَّهُ وَشَبَّ لِكَيْدٍ نَارُ الْوَعْدِ وَلَمِنْ لَقَ

و میرد پس برآینه خدا از تر روزگار از و چون در شود از و پیروز ز دنیا که کجاست جنگ است از آن روز و از آن

بِالشَّيْءِ إِذَا بَدَأَ خَلْقًا مِّنْ شَيْءٍ مَّتَّعْنَاهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِذَا تَمَّخَذَ

بری کفایت بنماد چون پدید آید از کار خود فراغت کننده و برآید رحمت خواهی که او را چون کفایت

أَخْذًا عَلَى تَرْبِ الْحَوَانِ ثُمَّ غُلِبَ هَذَا لَكُمُ الْكَسُوفُ يُوقِفُ مَوْقِفًا قَدِيمًا وَرَبِّكَ

کرد بر خاک هزاری غلطانیده این بزم را و در دنیا و قریب که استاده کرد خوار شد در خاک کونیه و مشغول

الفَصَاحَةُ الثَّغَاوُيَّةُ أَخَذَتْ بِمَا أَجَنَتْهُ وَمِنْ أَجَلِي هُوَ الْحَاسِدُ عَلَى الْغِيصَةِ

نکستینان و برآینه موقوفه کرده و آیه کن که جمیع اوست (و شمس) افتد که در کشت و چمنه و کج و خم و شمشاد

وَالشَّعَاءُ وَالْحَبْنَةُ أَخْلَ مِنْ فَقْعِ الْفَلَاحِ وَطَالَكُنَّ مَا اخْتَسَمَ وَسَارَتْ غَا

در زیادت و بر آینه بر آینه شود و در آن خازن را در آن وقت و مطالبه کرده شود و آنکه در آن وقت و در آن وقت

وَمِنْ أَقْسَمِهِمْ عَلَى الدَّقَائِمِ مَا هُمْ بِفَاعِلِينَ يُصْنَعُوا لِيَا إِلَٰهَ الْعَالَمِينَ

و تقویت کرده شود بر امور مشهور مانند جنگ و راه و کسب و اخلاص و زاده تر این آنگاه که

على الولاية كفة و قد ذكرنا من قبل ان في كل ولاية

لَا تَوَدُّ أَنْ يَهْدَىٰ إِلَيْكَ وَيُؤْمِنُوا بِمَا لَمْ يُؤْمِنُوا فَالْمَسُوحِ بِأَنَّهُ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ لَمَ خَسِرْتُمْ وَلَئِنْ كُنْ مِنْكُمْ لَفَرَحْنَا بِهِ وَثَابَقُوا إِلَيْهِ ذَٰلِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ وَنَأَوْفُ بِهِنَّ لَعَلَّكُمْ تُرْجَوْنَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

[illegible]

وہاں سے پہلے ہوا میں ہمارا باد دھڑ دھڑ سے باغ و جماعت خد چراگت و ہال

الرجاء طلب العذرة برو طلبت ان سعدا لوعا من سعدا شيا رعيته

[illegible]

وَأَشْفَاهُم بِمَا لَدَيْنَا مِنْ سُلْطَانٍ خَافِيَةً فَلَا تَأْكُلُ أَيْدِيكُمْ مِنَ الْآخِرَةِ بَلْ هِيَ كَالْأُولَى

در جوین ایشان در د جهان کیست که بد باشد پس با شش اناطلسی که بگذارد و آخرت را در این جهان

سے مرگیا۔ اس کے بعد اس نے اپنے بچے کو اپنے گھر لے گیا۔

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای اسلامی

[The page contains dense handwritten Persian script throughout.]

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لَيْسَ بِهَا حَيْثُ الْعَاجِلُ وَبَيْنَهَا وَبَيْنَ الْكَوْنِ
فِي الْأَرْضِ لَيْسَ بِهَا حَيْثُ الْعَاجِلُ وَبَيْنَ الْكَوْنِ
الْإِسَاءَةُ وَالْإِحْسَانُ كُلُّ سَبْعٍ مِائَةٍ وَكُلُّ مِائَةٍ
الْوَالِي لِمَا يَمُوجُ وَاسْتَفْعَلُوا وَاسْتَفْعَلُوا
بِرَحْمَةِ الْوَقْفَةِ الْقَدِيمَةِ إِلَى الشَّيْءِ فَانْتَهَكَهُ
عَنِ الْمَظْلُومِ مَنصُورًا وَالطَّالِبِ مَحْضُورًا
بِأَمْرِ الْمَلِكِ الْمُسْتَفْتِ مَا أَخْبَاهُ وَفِيهِ لَيْسَ بِهَا
أَنْشُدَ قَرَأْتُ عَنِّي وَأَنْشُدَ قَرَأْتُ عَنِّي
مَكَامُ شَأْنِ الْعَاطِلِ بِالْمَلِكِ الْعَاطِلِ بِالْمَلِكِ

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible]

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the page.

ان عطف فمأشيت فخره ينظر في الت حالكه اليه وينظر نصرا
از آنکه عطف زد و پیرایه شده پیش برش خد بجا یکدیگر دیده و پیرایه است الیه پس آن و چشم شیشه بدو عطف
المبغی علیه و جلنا نحن فی شجون من جد و شجون الی ان اعترض ذکر
شیکه زنده شده و در جلان کرده و در راههای ادبی از دستهای وی یکی تا آنکه پیشین آمد و ذکر
الکاتبین و فضلهما و نبیان افضلهما فقال قائل ان نسبة الاشکال
دو نوشتن و بزرگی هر دو و بیان هر دو کتبین هر دو بزرگ است گویند که کتبین به نسبت است
انبل الکاتب مال ملال الی تفضیل الحساب و اخذ الحجاج و امتا
بزرگتر رسیدن گاه و وقت که در وقت بزرگی او و بزرگتر شدن وقت شد چنانچه و در این
الحجاج و اخذ الحجاج حتی لا یبقی لحدال طرح و لا لکراه مسح قل
سینه کردن و شده و بزرگتر از آنکه در حق خانه برای حضرت جایی از حق که برای سینه و بزرگتر است
لقد اکر قریا قوم الخط و انکر الصواب و الخط و ان حلیه الحکم عنی
بر آنکه بسیار کرده امی توم خردش را و ذکر کرده و صواب و خط را حال آنکه بر آنکه در حق علم که در دست
فان رضو یفقدی ولا تستفوا احدین بعد و اعلم ان حیاة الاشکال
بسیار شده و پیرایه کردن من قریب خواهد کسی پس از من و در این که بزرگتر است
ان رف و صناعة الحسب انفع و کل المکانة خا طیب فکل المکانة خا طیب
بزرگتر است و پیرایه حساب است و در این که بزرگتر است و در این که بزرگتر است
اساطیر البلاکات تنسج لیدرس و سائر البلاکات تنسج و تدرس
و سائر البلاکات تنسج لیدرس و سائر البلاکات تنسج و تدرس
و المبتنی بحسب الاخبار و حقیبة الاسرار و بحی العطلة و کید النذمة
و المبتنی بحسب الاخبار و حقیبة الاسرار و بحی العطلة و کید النذمة
و کما کان الدمار و فارس الجواهر و لغمان الحکمة و زحمان الحکمة
و کما کان الدمار و فارس الجواهر و لغمان الحکمة و زحمان الحکمة

Extensive handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the page.

و هو البشير والندبر والسفيح والسفيدي يستخلص الصياحي في تلك
 و ان بناد شانه و ترسانده است و سله مقاصد و ميادني است و رستگار کرده مي شود فلما دور بخت رفته
 التواصي و يقناد العاصي فيستدني القاصي فصاحبه بوي من السعيات
 و كشيده مي شود كشيده و نزديك رفته دور و موجب علم بركت است از انجاهاست
 لمن كيدا السعيات مفرط بين الحكم غدير من لظهور الجماعات فلما انقضى
 امر بنده بشير كمن چنان سخن است آيانه مردمان بجز كود شهنش بهيچ كودن فرما بر چون رفته
 في الفصل الـ هذا الفصل لخط من لحات القوم انه اذ سرع جبا و اجبا
 در فاصله بسوي اين فرق كركيت از ديد نهاي مردمان و شويش كاشته است بخت و رفته
 و آرخي بعضا و احفظ بعضا ففعب كلامه بان قال لا ان جناة علينا
 و خوشنود كود ياره را و خشم آورد ياره را پس سر را در سخن خود را بگو گفتي ليكن بر آينه بيشه حساب
 موضوعة على التحقيق و صناعة قلايشا و مبنية على التلخيص و قلم الحاسب
 ساخته شده است بر تحقيق و مبنين و بزرگ ان بنكرده و خنده است بر بهر مردمان و ان كود خنده و خنده
 ضابط و قلم المشي خابط و بين انا و تارة توظيف المعاملات و تلاوة طوابع
 كبد رفته است و خاتمه منش دست باز رفته است و بماند رشوت و طيفه نهادن معاملات و خزان نامها
 السجلات بولا يدر كه قياس و لا يعنونه التماس لذي الانا و تارة تملكو
 قباها و دريت كود رنجا و اورا اندازه و دست بركت بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 لا كياس و التلاوة تفرغ الراس و خراج الا و ارج يعني الناظر و استخراجه
 بمسار و خزان خال بكنده سدر و حاصل و خارج حساب و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 لكناج يعني الناظر تفرغ الراس و خراج الا و ارج يعني الناظر و استخراجه
 و انجا نوز و در رنج بر رنجا بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 و النقلة الا كتابات و السفر الثقات و اعلام الانصاف و الانصاف
 و نقل كنهان معنونه و نويسندگان استوارند در اينها و داد و ادان بخت و داد و بخت

و ان بناد شانه و ترسانده است و سله مقاصد و ميادني است و رستگار کرده مي شود فلما دور بخت رفته
 التواصي و يقناد العاصي فيستدني القاصي فصاحبه بوي من السعيات
 و كشيده مي شود كشيده و نزديك رفته دور و موجب علم بركت است از انجاهاست
 لمن كيدا السعيات مفرط بين الحكم غدير من لظهور الجماعات فلما انقضى
 امر بنده بشير كمن چنان سخن است آيانه مردمان بجز كود شهنش بهيچ كودن فرما بر چون رفته
 في الفصل الـ هذا الفصل لخط من لحات القوم انه اذ سرع جبا و اجبا
 در فاصله بسوي اين فرق كركيت از ديد نهاي مردمان و شويش كاشته است بخت و رفته
 و آرخي بعضا و احفظ بعضا ففعب كلامه بان قال لا ان جناة علينا
 و خوشنود كود ياره را و خشم آورد ياره را پس سر را در سخن خود را بگو گفتي ليكن بر آينه بيشه حساب
 موضوعة على التحقيق و صناعة قلايشا و مبنية على التلخيص و قلم الحاسب
 ساخته شده است بر تحقيق و مبنين و بزرگ ان بنكرده و خنده است بر بهر مردمان و ان كود خنده و خنده
 ضابط و قلم المشي خابط و بين انا و تارة توظيف المعاملات و تلاوة طوابع
 كبد رفته است و خاتمه منش دست باز رفته است و بماند رشوت و طيفه نهادن معاملات و خزان نامها
 السجلات بولا يدر كه قياس و لا يعنونه التماس لذي الانا و تارة تملكو
 قباها و دريت كود رنجا و اورا اندازه و دست بركت بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 لا كياس و التلاوة تفرغ الراس و خراج الا و ارج يعني الناظر و استخراجه
 بمسار و خزان خال بكنده سدر و حاصل و خارج حساب و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 لكناج يعني الناظر تفرغ الراس و خراج الا و ارج يعني الناظر و استخراجه
 و انجا نوز و در رنج بر رنجا بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 و النقلة الا كتابات و السفر الثقات و اعلام الانصاف و الانصاف
 و نقل كنهان معنونه و نويسندگان استوارند در اينها و داد و ادان بخت و داد و بخت

و ان بناد شانه و ترسانده است و سله مقاصد و ميادني است و رستگار کرده مي شود فلما دور بخت رفته
 التواصي و يقناد العاصي فيستدني القاصي فصاحبه بوي من السعيات
 و كشيده مي شود كشيده و نزديك رفته دور و موجب علم بركت است از انجاهاست
 لمن كيدا السعيات مفرط بين الحكم غدير من لظهور الجماعات فلما انقضى
 امر بنده بشير كمن چنان سخن است آيانه مردمان بجز كود شهنش بهيچ كودن فرما بر چون رفته
 في الفصل الـ هذا الفصل لخط من لحات القوم انه اذ سرع جبا و اجبا
 در فاصله بسوي اين فرق كركيت از ديد نهاي مردمان و شويش كاشته است بخت و رفته
 و آرخي بعضا و احفظ بعضا ففعب كلامه بان قال لا ان جناة علينا
 و خوشنود كود ياره را و خشم آورد ياره را پس سر را در سخن خود را بگو گفتي ليكن بر آينه بيشه حساب
 موضوعة على التحقيق و صناعة قلايشا و مبنية على التلخيص و قلم الحاسب
 ساخته شده است بر تحقيق و مبنين و بزرگ ان بنكرده و خنده است بر بهر مردمان و ان كود خنده و خنده
 ضابط و قلم المشي خابط و بين انا و تارة توظيف المعاملات و تلاوة طوابع
 كبد رفته است و خاتمه منش دست باز رفته است و بماند رشوت و طيفه نهادن معاملات و خزان نامها
 السجلات بولا يدر كه قياس و لا يعنونه التماس لذي الانا و تارة تملكو
 قباها و دريت كود رنجا و اورا اندازه و دست بركت بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 لا كياس و التلاوة تفرغ الراس و خراج الا و ارج يعني الناظر و استخراجه
 بمسار و خزان خال بكنده سدر و حاصل و خارج حساب و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 لكناج يعني الناظر تفرغ الراس و خراج الا و ارج يعني الناظر و استخراجه
 و انجا نوز و در رنج بر رنجا بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت و اورا بركت
 و النقلة الا كتابات و السفر الثقات و اعلام الانصاف و الانصاف
 و نقل كنهان معنونه و نويسندگان استوارند در اينها و داد و ادان بخت و داد و بخت

والتسوية للقائغ في الاحلاف منهم المستوفى الذي هو يد السلطان وطب
وكونان عدول آمد در احتلافا واز اريان طب وبنها كست كران ست باو شاهت قرار
الديوان وقسطاس الاعمال والمعين على العمل والى الكتاب في السلم
الوزن ست ووزن دوى كارات وكمسان بر كاركنان وبيدوى ست رجع در شمس
والمخرج وعليه المدار في التحل والمخرج وبيد مناظ الضر والنفع وفي بدي
رباط الامتطاء والمنع وكونا قلم الحساب كاونت ثمر الاكساب
لا فصل الثغابن الى يوم الحساب وكان نظام الاملاك محكوما وخرج
الاطلامات مطلقا وحيد الشاصف مغلقا وسيف الظالمين مستورا
علي ان يراهم الا نشاء منقول ويراع الحساب مناوول وللحاسب مناقش
والمنشي ابورافش وكليهما صاحب حق الحق الى ان يلقى ويمسقه و
اعنائك فيما ينشأ من يمشي ويرسني الا الذين اعدوا وعلوا الصلحوت
قليل ما عرفوا بالحقارت بن همام فلما اتممت الاكساب يماركون وركع استنسابا
فاستدرك واني الانشباب كوني جد منساب الاكساب فحصلت من لبيد
بشك افاد وانكاره ونبط كردن او كرمياف طي نفس در آن آيينه مير بادرمياف في غم از پو شانيدن

والتسوية للقائغ في الاحلاف منهم المستوفى الذي هو يد السلطان وطب
وكونان عدول آمد در احتلافا واز اريان طب وبنها كست كران ست باو شاهت قرار
الديوان وقسطاس الاعمال والمعين على العمل والى الكتاب في السلم
الوزن ست ووزن دوى كارات وكمسان بر كاركنان وبيدوى ست رجع در شمس
والمخرج وعليه المدار في التحل والمخرج وبيد مناظ الضر والنفع وفي بدي
رباط الامتطاء والمنع وكونا قلم الحساب كاونت ثمر الاكساب
لا فصل الثغابن الى يوم الحساب وكان نظام الاملاك محكوما وخرج
الاطلامات مطلقا وحيد الشاصف مغلقا وسيف الظالمين مستورا
علي ان يراهم الا نشاء منقول ويراع الحساب مناوول وللحاسب مناقش
والمنشي ابورافش وكليهما صاحب حق الحق الى ان يلقى ويمسقه و
اعنائك فيما ينشأ من يمشي ويرسني الا الذين اعدوا وعلوا الصلحوت
قليل ما عرفوا بالحقارت بن همام فلما اتممت الاكساب يماركون وركع استنسابا
فاستدرك واني الانشباب كوني جد منساب الاكساب فحصلت من لبيد
بشك افاد وانكاره ونبط كردن او كرمياف طي نفس در آن آيينه مير بادرمياف في غم از پو شانيدن

والتسوية للقائغ في الاحلاف منهم المستوفى الذي هو يد السلطان وطب
وكونان عدول آمد در احتلافا واز اريان طب وبنها كست كران ست باو شاهت قرار
الديوان وقسطاس الاعمال والمعين على العمل والى الكتاب في السلم
الوزن ست ووزن دوى كارات وكمسان بر كاركنان وبيدوى ست رجع در شمس
والمخرج وعليه المدار في التحل والمخرج وبيد مناظ الضر والنفع وفي بدي
رباط الامتطاء والمنع وكونا قلم الحساب كاونت ثمر الاكساب
لا فصل الثغابن الى يوم الحساب وكان نظام الاملاك محكوما وخرج
الاطلامات مطلقا وحيد الشاصف مغلقا وسيف الظالمين مستورا
علي ان يراهم الا نشاء منقول ويراع الحساب مناوول وللحاسب مناقش
والمنشي ابورافش وكليهما صاحب حق الحق الى ان يلقى ويمسقه و
اعنائك فيما ينشأ من يمشي ويرسني الا الذين اعدوا وعلوا الصلحوت
قليل ما عرفوا بالحقارت بن همام فلما اتممت الاكساب يماركون وركع استنسابا
فاستدرك واني الانشباب كوني جد منساب الاكساب فحصلت من لبيد
بشك افاد وانكاره ونبط كردن او كرمياف طي نفس در آن آيينه مير بادرمياف في غم از پو شانيدن

این کتاب را در سال ۱۳۰۲ هجری قمری در شهر تبریز چاپ کرده و به نام "تذکره نویسندگان ایران" منتشر کرده است.

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹

[illegible][illegible]

از حقیقت کار با بلان است
هم در دستش خال این اول از مدد از شهاب
مسموم شد و شکای نمود و پوشتند تا خود

عَنْ خَيْثِي فَارُوقُ كَاسُ الْكُرَى وَنَصَّصْتُ كَابَ الشَّرَى وَحَيْثُ سَدْرِي عَوِي

لَا تُؤْمِنُ إِلَّا بِالْإِسْلَامِ دِينِي ۚ وَالْإِسْلَامُ الْقَوْلُ بِمَا بَيْنَ يَدَيِّ هَذِهِ كِتَابُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ لَا يَرْغَبُوا عَنِ هَذِهِ الْأَفْئَةِ فَلَا جِزَاءَ عَلَيْهِمْ إِلَّا مَا فَسَدَ فِي أَيْدِيهِمْ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَزِدْ اللَّهُ عَذَابَهُ أَلْفَ مَرَّةٍ ۖ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ

وَالْحَرَمُ الْعَامِلُ مِنَ الْخَافَةِ فَسَبَّحَ عَالِمُ الْخَوْفِ سُبْحَانَكَ وَتَسْتَغَاثِرُكَ وَلَسْتُ بِكَ

نہجی امن نگہ داروں از ترسنا پس دور کرو تم دل گنہ گشتن او بہانہ اشتراک اوراد پرستید

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

یوسف را ای احقر بیا در وضو و غسل و حیل و بی طرفه و طری فاذ افسان قتلان

دو مرد جان مثلثالتی و شیخ طویل اللسان قصیر الطبعان قاتبت فی جدید
 بادگان فراہم آئیدہ دہری دراز زبان دوکناہ چادر ہر آنہ گریا زور ہر آنہ گریا

الشباب خلق الجلباب فكنت أثر الظاهرة حتى وفينا باب المآلة

هَذَا صَاحِبُ الْمَعْرِفَةِ عَنِ نَسَبِهِ وَمِنْ عَالِيَةِ مَنَاقِبِهِ فَقَالَ الشَّيْخُ

عز الله الوالي وجعل كعبه العالي لي كفلت هذا الغلافه او ربي

وگذاشتن او را بغير آنکه منصف بودم اين جوان با يك انگشت بر كوفته خود را

و اما در این کتاب که در دسترس است و در میان مردم
مستوفی است و در میان مردم مستوفی است و در میان مردم

ان شاء الله تعالى وسمي جين برنوي بي وليه فقال له القبي
مان تني كوم لو راگ خوابد بيد بر من بشير خوابد بكميك سيرا حبه انرا در من نماند خوابد پردها پشت بر كن اميد جا

(Handwritten notes at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.)

عَلَامٌ عَزَّوْتٌ مِّنِّي حَتَّى تَنْشُرَ هَذَا الْخَبْرَ عَنِّي فَوَاللَّهِ مَا سَدَرْتُ وَجْهَ

برکد ام چیز خیرا می از من تا آنکه پاکند کردی این دوا می را از من پس قسم بخدا که خوشبیدم من رده

بِرِّكَ لَا مَنَكَ حِجَابُ بَرِّكَ وَلَا شَفَعْتُ عَصَا امْرِكَ وَلَا الْغَيْثُ بِلَاغُ

احسان ترا و نه در یدم پرده راز ترا و مخالفت نکردم حکم ترا و باطل نکردم عزایت

شَكَرًا فَقَالَ يَا شَيْخُ وَبِالَّذِي أَيْ رَبِّي أَخْرَجَ مِنْ رَبِّكَ وَهَلْ عَيْبٌ

پاس ترا پس گفت اورا ہر گاہ کی بار خیز و کدام استب رسواست از آسیب تو و آہا بہت بھی

الْحَشْ مِنْ عَلَيْكَ وَقَدْ دَعَيْتَ سِحْرِي وَأَسْتَلْخِفْنَاهُ وَأَخْلَتَ شِعْرِي

متر از عیب تو حال آنکه دعوی کردی شعرا و نسبت کردی خود آنرا و بر خود سستی شعرا را

وَأَسْدَقْنَاهُ وَأَسْفَرْنَا الشَّعْرَ عِنْدَ الشَّعْرِ أَفْطَمُ مِنْ سُرْفَةِ الْبَيْضَاءِ

و در دبی آنرا و در دین شمره نزد شاعران رسواست از دردی سیم

وَالصُّفْرَاءُ وَغَيْرُهُمْ عَلَى بَنَاتِ الْأَفْكَارِ كَغَيْفَتِهِمْ عَلَى الْبَنَاتِ الْأَكْبَارِ

وزر در شک ایثان بر دستان اندیشا مثل شک ایثان بر دختران دوشهر

فَقَالَ الْوَكِيلُ لِلشَّيْخِ: وَهَلْ جِدْتَ سَرَقَ سَلَامٍ مِنْكَ أَمْ لَمْ تَجِدْ فَقَالَ:

ہیں گفت حاکم ابور و آیات متبکیہ و زور و

وَالَّذِي جَعَلَ السَّمْعَ وَرَأَى الْبَصَرِ وَفِي جِهَانِ الْأَدَبِ مَا أَهْدَى

فَرغید و حکم بگرداند شعرا مرجع عرب و بیان کنند و ادب فواید انگو دست

سویان بن سمل شرحه و آثار علی ثلثه شرحه فقال له ان

بجز انکے بڑے محبت بیان آؤا وقارت کردہ است و دولت شعر آن ہم کہیں اورا حاکم

انشد انما لك برمتها ليتخذ ما احب اليه من خلقها فانك لظم خاطب

بخوان میسای خود را بخوان آن تا آنکه خود را بخرد و آید و در آن روز بخواند

الدُّنْيَا الدَّنِيَّةُ فَرِحْنَا بِشَيْءٍ كَبِيرٍ وَوَقَدْ أَهْلَكَ أَرْبَعًا مِائَةَ سَنَةً مَا خَلَفَ فِي

[illegible]

و اینک سینه پراکنده و دامن مالیست و از آنکه اسای پیرودا سربست که چون هندانه در

کتابخانه

[illegible]

فِي بَيْتِهَا بَنَتْ غَدَاةً لَهَا مِنْ دَارِهَا أَظْلَحَ حَاجِلُهَا يَنْتَفِعُ مِنْهُ صَدَقَاتُهَا
 در روزی از خود کرا در داری و آن را از خانه و چون نزدیک شود او را لایق شود از دست
 لایق و از غار آنها متغنی کسیرها تا بقصدی بچال و لایق
 حجت بر این بار می آید و از احوال با او رسید و شدی آن بسیار داد می شود و با بزرگی مالها
 که من در هر روز و هر ماهی بدانم و من در اینجا و از مقدار و قلب که در هر روز
 بسیار است که است بسیار و نا آید که ظاهر است که من این اندازه بر کرد ایندی و ایندی
 او گفت و فی الدا و نزلت اخذ الثار فانما لعمرك ان مريضها
 در آورده در کار و در غایت برای گرفتن خون پس در این که من خود از بزرگی و ضلوع در آن
 سدا من غیر ما سطرها واقطع علائق جها و طلاقها بطلان الهد و رفته
 من یاری گرفتن و قطع کن آید و بیکای محبت و صبر آن تا می آید و ایندی و من
 اکثر از و از ثواب ما سالت من کثیرها من العدا و ثواب العدا
 و بهار و چشم دار چون شستی کند از فریب و شک و دشمنان و در چنین بود ما را
 واعلم ان خطوبها فجاء و لو طال للدان و نزلت سری الاقدار فقال له
 و بدان باینکه بر آید کارهای که او را که بکشد اگر چه در ایندی و ایندی و من از ده کرد و از ده کرد
 الوالی ثم ما اصنع هذا قال قدم للوئی فی الجزاء علی اثبات الشدا سینه
 مگر سبب جزا در این جهان گفت پس از جهت کسی در ایندی و در ایندی و در ایندی
 الاجزاء فحذف منها جزین و نقص من اوزانها و نزلت من صدار الزنا
 باز من پس در کرد از آن دو پاره و کم کرد از وزنهای او و دو وزن تا آنکه کرد و یک سبب
 فیهما و نزلت فقال له بین ما اخذ من ابن فلذ فقال له عنی سبک و
 در این دو سبب پس گفت او را بیان کن چیز را که است از کار برید پس گفت چارین که سبب در او
 اخل للنهم عنی ذر عک حتی یتیان کیف اصلت علی و نزلت قد
 نسکس بری فدلی از من دل حوزرا تا آنکه بود شود که چگونه کشید شش بر من و شاسی اندازه

فِي بَيْتِهَا بَنَتْ غَدَاةً لَهَا مِنْ دَارِهَا أَظْلَحَ حَاجِلُهَا يَنْتَفِعُ مِنْهُ صَدَقَاتُهَا
 در روزی از خود کرا در داری و آن را از خانه و چون نزدیک شود او را لایق شود از دست
 لایق و از غار آنها متغنی کسیرها تا بقصدی بچال و لایق
 حجت بر این بار می آید و از احوال با او رسید و شدی آن بسیار داد می شود و با بزرگی مالها
 که من در هر روز و هر ماهی بدانم و من در اینجا و از مقدار و قلب که در هر روز
 بسیار است که است بسیار و نا آید که ظاهر است که من این اندازه بر کرد ایندی و ایندی
 او گفت و فی الدا و نزلت اخذ الثار فانما لعمرك ان مريضها
 در آورده در کار و در غایت برای گرفتن خون پس در این که من خود از بزرگی و ضلوع در آن
 سدا من غیر ما سطرها واقطع علائق جها و طلاقها بطلان الهد و رفته
 من یاری گرفتن و قطع کن آید و بیکای محبت و صبر آن تا می آید و ایندی و من
 اکثر از و از ثواب ما سالت من کثیرها من العدا و ثواب العدا
 و بهار و چشم دار چون شستی کند از فریب و شک و دشمنان و در چنین بود ما را
 واعلم ان خطوبها فجاء و لو طال للدان و نزلت سری الاقدار فقال له
 و بدان باینکه بر آید کارهای که او را که بکشد اگر چه در ایندی و ایندی و من از ده کرد و از ده کرد
 الوالی ثم ما اصنع هذا قال قدم للوئی فی الجزاء علی اثبات الشدا سینه
 مگر سبب جزا در این جهان گفت پس از جهت کسی در ایندی و در ایندی و در ایندی
 الاجزاء فحذف منها جزین و نقص من اوزانها و نزلت من صدار الزنا
 باز من پس در کرد از آن دو پاره و کم کرد از وزنهای او و دو وزن تا آنکه کرد و یک سبب
 فیهما و نزلت فقال له بین ما اخذ من ابن فلذ فقال له عنی سبک و
 در این دو سبب پس گفت او را بیان کن چیز را که است از کار برید پس گفت چارین که سبب در او
 اخل للنهم عنی ذر عک حتی یتیان کیف اصلت علی و نزلت قد
 نسکس بری فدلی از من دل حوزرا تا آنکه بود شود که چگونه کشید شش بر من و شاسی اندازه

فِي بَيْتِهَا بَنَتْ غَدَاةً لَهَا مِنْ دَارِهَا أَظْلَحَ حَاجِلُهَا يَنْتَفِعُ مِنْهُ صَدَقَاتُهَا
 در روزی از خود کرا در داری و آن را از خانه و چون نزدیک شود او را لایق شود از دست
 لایق و از غار آنها متغنی کسیرها تا بقصدی بچال و لایق
 حجت بر این بار می آید و از احوال با او رسید و شدی آن بسیار داد می شود و با بزرگی مالها
 که من در هر روز و هر ماهی بدانم و من در اینجا و از مقدار و قلب که در هر روز
 بسیار است که است بسیار و نا آید که ظاهر است که من این اندازه بر کرد ایندی و ایندی
 او گفت و فی الدا و نزلت اخذ الثار فانما لعمرك ان مريضها
 در آورده در کار و در غایت برای گرفتن خون پس در این که من خود از بزرگی و ضلوع در آن
 سدا من غیر ما سطرها واقطع علائق جها و طلاقها بطلان الهد و رفته
 من یاری گرفتن و قطع کن آید و بیکای محبت و صبر آن تا می آید و ایندی و من
 اکثر از و از ثواب ما سالت من کثیرها من العدا و ثواب العدا
 و بهار و چشم دار چون شستی کند از فریب و شک و دشمنان و در چنین بود ما را
 واعلم ان خطوبها فجاء و لو طال للدان و نزلت سری الاقدار فقال له
 و بدان باینکه بر آید کارهای که او را که بکشد اگر چه در ایندی و ایندی و من از ده کرد و از ده کرد
 الوالی ثم ما اصنع هذا قال قدم للوئی فی الجزاء علی اثبات الشدا سینه
 مگر سبب جزا در این جهان گفت پس از جهت کسی در ایندی و در ایندی و در ایندی
 الاجزاء فحذف منها جزین و نقص من اوزانها و نزلت من صدار الزنا
 باز من پس در کرد از آن دو پاره و کم کرد از وزنهای او و دو وزن تا آنکه کرد و یک سبب
 فیهما و نزلت فقال له بین ما اخذ من ابن فلذ فقال له عنی سبک و
 در این دو سبب پس گفت او را بیان کن چیز را که است از کار برید پس گفت چارین که سبب در او
 اخل للنهم عنی ذر عک حتی یتیان کیف اصلت علی و نزلت قد
 نسکس بری فدلی از من دل حوزرا تا آنکه بود شود که چگونه کشید شش بر من و شاسی اندازه

فِي بَيْتِهَا بَنَتْ غَدَاةً لَهَا مِنْ دَارِهَا أَظْلَحَ حَاجِلُهَا يَنْتَفِعُ مِنْهُ صَدَقَاتُهَا
 در روزی از خود کرا در داری و آن را از خانه و چون نزدیک شود او را لایق شود از دست
 لایق و از غار آنها متغنی کسیرها تا بقصدی بچال و لایق
 حجت بر این بار می آید و از احوال با او رسید و شدی آن بسیار داد می شود و با بزرگی مالها
 که من در هر روز و هر ماهی بدانم و من در اینجا و از مقدار و قلب که در هر روز
 بسیار است که است بسیار و نا آید که ظاهر است که من این اندازه بر کرد ایندی و ایندی
 او گفت و فی الدا و نزلت اخذ الثار فانما لعمرك ان مريضها
 در آورده در کار و در غایت برای گرفتن خون پس در این که من خود از بزرگی و ضلوع در آن
 سدا من غیر ما سطرها واقطع علائق جها و طلاقها بطلان الهد و رفته
 من یاری گرفتن و قطع کن آید و بیکای محبت و صبر آن تا می آید و ایندی و من
 اکثر از و از ثواب ما سالت من کثیرها من العدا و ثواب العدا
 و بهار و چشم دار چون شستی کند از فریب و شک و دشمنان و در چنین بود ما را
 واعلم ان خطوبها فجاء و لو طال للدان و نزلت سری الاقدار فقال له
 و بدان باینکه بر آید کارهای که او را که بکشد اگر چه در ایندی و ایندی و من از ده کرد و از ده کرد
 الوالی ثم ما اصنع هذا قال قدم للوئی فی الجزاء علی اثبات الشدا سینه
 مگر سبب جزا در این جهان گفت پس از جهت کسی در ایندی و در ایندی و در ایندی
 الاجزاء فحذف منها جزین و نقص من اوزانها و نزلت من صدار الزنا
 باز من پس در کرد از آن دو پاره و کم کرد از وزنهای او و دو وزن تا آنکه کرد و یک سبب
 فیهما و نزلت فقال له بین ما اخذ من ابن فلذ فقال له عنی سبک و
 در این دو سبب پس گفت او را بیان کن چیز را که است از کار برید پس گفت چارین که سبب در او
 اخل للنهم عنی ذر عک حتی یتیان کیف اصلت علی و نزلت قد
 نسکس بری فدلی از من دل حوزرا تا آنکه بود شود که چگونه کشید شش بر من و شاسی اندازه

بسیار مشغول اندین که اگر در بندگی با تاجری کلامم و گذشتن یار بیداری بسیت فانی خود بیش آمد برای کشتن من

[illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ایں غرض سے کہ میں نے یہ کتاب لکھ کر اپنے شاگردوں کو پیش کی ہے تاکہ وہ اس سے فائدہ حاصل کر سکیں اور ان کے دل پر چل سکے۔

قال الشيخ هبماستان تركية مقيم اول فلق وبقوت كفاية
دور است ايده گردد وپيش بهت من ياد آورنده باو اعتماد من بياييك از مردم هبماستان
للصنيع وميت منه بالعقود الشيخ فاضله الفنى وقال يا همدان الحج
را حسان را و ميتا کرده شده اند و خافوا مني گوويده پيش من آيد و اجوان گفت اي فلان خمنين
شوم و الحق لوم و تحقيق الطنقة و كعنات الكبرى ظلم و هبني اقرب
بست و خشم ايديك و ياد در گردن نهت گند است و در خ افش يگانه است و ياد در گردن
جيرة او اجرت كيرة اما تذكر اذا تشدني لنفسك في بارئيك
من خورا يا مصل كردم گنده بزرگ آيا ياد آورنده و فيك خواندي پيش من اشار كنند و ياد آورنده
نظم سلك آخا كه اذا حط منه الاصابة بالخط هو بيان عن نصية
فرو گذشت كن ياد خود را چون آيند و خود كنو گفتن بخواه كردن و دور شو از سواد
ان ذاغون كما اوقسط واخط صديقك عند مسكر الصنيع فمخط
اگر سواد از سواد آيد و ياد آورنده و نگه دار احسان خود را و سواد كن احسان را و با سواد
واطعة ان عاصي و هن ان عز و ادن لا شط و اوق الوفاء و كواطر
و ميتا كن و اگر نافرمانی كن و زير ك اگر دشت شود و زير ك اگر دشت شود و زير ك اگر دشت شود
ما اشترطت و ما اشترط و اعلم بانك ان ظلمت مهديا و ما اشترطت
باز كن و شط كوني و آنچه كه دشت كرد و بدان تحقيق تو اگر بگوئي با كرده شده و پيش من
من خالدي ما ساقط و من له الحسن فقط او ماتي الحب و لك
بست كس كه كار نكرده گاهي و كست اگر ما و كار نكرده گاهي و كست اگر ما و كار نكرده گاهي
را كاني غط كالشريد في الفصول مع الحبي للخط و كذا
پياده شده و در طريق خط كويده و پيش من و پياده شده و در طريق خط كويده و پياده شده
العز الطويل يشوبها نقص الشط و كواشفت في الزمان وجد
زنگه دراز آيينده شود و او را فخرش ميشي و اگر شده كني ييران خود را و ياد آورنده

میرسم ایچک افورخه شود خشم او پس بر رتقا شعله او باز محه کزرد سبکی خرد او پس است که

بِإِذَاضِ طَرَفِهِ وَاسْتَوْفَقَ بِإِيمَانِهِ كَفَهُ فَلَزِمَتْ مَوْفِقِي وَخَرَّتْ مَكْرُفِي
بشار و دهانی چشم خود و باز و پشت مرا بشارت دست خورشید لازم گرفت حای خود را در یک کردم کشتن خود را
فَالْوَالِ مَا كَرَّمْتُكَ فَلَا يَنْسَبُ مَقَامُكَ فَابْتَدَأَ الشَّيْخُ وَقَالَ لَمْ
بگفت ما که چیست طلب تو کدام سبب ایستادن تو بر ایشان بودی بر و گفت بر تو
أَنْتَ بِي وَصَاحِبُ مَقْبُورِي فَلَسْتُ حَتَّى يَنْتَهِى رِجْلِي وَرَحْنُ فُجْلُوْرِي
دست به دست خودم و صاحب مقبره من من و تا آنکه پایشان بر زمین نهاده و رخنه فجلو من
أَفَاضَ عَلَيْهِمَا خَلْعَتَيْنِ وَصَلَّاهُمَا بِضَابٍ مِنَ الْعَيْنِ وَاسْتَعْدَّ لَهُمَا
روغن بر هر دو و خلعت دو داد بر هر دو مقدار همین از زر و بیان گرفت از هر دو
أَنْ يَتَعَاشَرَ بِالْمَعْرُوفِ إِلَى الظُّلَالِ الْيَوْمَ لَخُوفٍ فَهَضَا مِنْ نَادِيَةٍ
آنکه با هم زندگانه با احسان و محبت تا نزدیک شدن روز مرگ پس برخاستند و از مجلس او
مَشِيدِينَ لِشُكْرِ آيَادِهِ وَتَعْتَمَهُمَا لَعَرَفَ مَثْوَاهُمَا وَاتَّوَعَدَ مِنْ بَحْرِ الْهَمَامِ
جایگاه بیکدیگر آید و به پاس نهایی او و پس ختم شود تا به پاس حای ایشان بود و نوشته کبریم از راز آینه خود
فَلَا أَجْرَ نَاجِي الْوَالِ وَأَفْضَيْنَا إِلَى الْفَضَاءِ الْخَالِ لَدَرْجِي أَحَدًا كَوْنًا
پس چون قطع کردیم مکان خاص نگرفت و رسیدیم سوی میدان تنی دریافت و یکی از پادگانان او
مُهَيَّيَاتِي إِلَى حُوزَةٍ فَقُلْتُ لِي زَيْدٌ مَا أَظْنَاهُ اسْتَحْضَرَنِي لِأَسْتَحْضِرَنِي
سازگار خوانده و از طرف ناحیه او پس گفتم ای زید ای گمان نمیبرم که خود مرا گمراهی بکند و میسر است
فَمَاذَا أَقُولُ وَفِي أَيِّ وَادٍ مَعَهُ أَجُولُ فَقَالَ بَيْنَ كَعْبَاءَ وَفَلَيْهِ وَلِلْعَالِي
پس چه جواب بگویم و در کدام میدان باد جولان کنم هر گاه بگردد نادانی دل او و بازی کردن کند
لِي وَلِيَعْلَمَ أَنْ مَرَّ بِحَاكِمٍ لَقِيَ عَصَارًا وَجَدَ لَهُ مَصَادِفَ شَرِّ أَفْقَلْتُ
با خود او نام کرد که تحقیق باد و سپید گرد بود و جوی خود او دریافت در بار این گفتم
لَخَافَ أَنْ يَفْقِدَ غَضَبَهُ فَيُلْغِي كَلِمَةً أَوْ يَسْتَشْرِي طَيْشَةً فَيَسْرِى
ترسیدم ای که فروخته شود خشم او پس بسیار تر از غلظت او از حد گذرد بک خود او پس ایستاد که

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

إِلَيْكَ بَطْنُهُ فَقَالَ إِنِّي أَرِحُكَ لِأَنَّكَ لَمْ تَكُنْ تَكْفُرْ بِي وَلَكِنْ كُنْتَ تَكْفُرُ بِاللَّهِ وَرَبِّكَ

تسوی و شهادت پس گفت من کج میکنم اینوقت بسوی کجایم و کجا جمع می شود حیل و سها

فَلَمَّا خَصَرْتُ الْوَلِيَّ وَخَدَخَلَا فُجِّلِسُهُ وَأَجْلَلْتُ نَعْبَهُ أَخَذَ صِفَ أَبَا زَيْدٍ

میں ہیں حاضر شدہ نزدکام نکاحیکہ تہی بود مجلس و در شد ترش روی او آغاز کرد کہ مینو باز چہ او

فَضْلُهُ وَيَذِيحُ الذَّهْرُ الْخُرُونُ لَهُ قَوْلُهُ قَالَ أَسْأَلُكَ اللَّهُ الَّذِي

کمال اور دہشت مکیہ و زاد را کہ خیانت کننده برای دست باز گفت سو کند میدهم ترا بخدا آما پس کی

أَعَارَهُ الدَّسْتُ فَقُلْتُ وَالَّذِي أَجْلَسَكَ هَذَا الدَّسْتُ فَأَنَا بِصَاحِبِهِ

عبارت ادا اور العباس ہیں لغتہ قسم بخدا کہ نشانہ ترا برین کنند

ذَلِكَ الدَّسِيسُ بِكَ الَّذِي تَرَعِيكَ الدَّسِيسَةُ رُبَّ مَقْلُتٍ وَاحْمَرَّتْ

این جامه نو لکھی سنی کر تمام شدہ ہو کر پوسیدہ ہیں لکھت ہر دو چشم او و صرخ شد

وَجَنَّتَاهُ وَقَالَ اللَّهُ مَا أَغْنَىٰ لَكَ فِطْرَتُهُمْ قُرْبٌ وَلَا تَكْشِيفُ مَعْبِدَةٍ

برود در سینه و دهنم جدا کرد تا زده شود و باقی رسو کردن در شکم اندرون و نه اسکا کردن چپ به

ولكن ما سمعت بان شيخا دلس بعد ما طلس في هذا قوله ان ليس
بكين نشدوه انكم رتبتم كرمه

وین سیدم
 ایلده برانده بر مردم
 پس رالمه کیسان کوشیدین
 سینه مشدور ایلده
 سیدم

فَقَالَ وَمَا كُنِيَّةُ ذَلِكَ الْقَرِيدِ فَقُلْتُ يَا أَبَا دَاوُدَ فَقَالَ نَبِيٌّ كُنِيَّةُ

پس از آنکه این دو نفر به یکدیگر رسیدند و با هم گفتگو کردند و در این میان به یکدیگر قول دادند که هر یک از آنها در صورت لزوم به کمک دیگری خواهد آمد.

۸ یوں منہ پانی پید امدادی اس سلع ذالک اللع وقت استحق میرا و بعد
لائی ترست از کہ بابی زمینیت کرد و نو آیا میدی کجاست آن

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا فَتَدَارَكُوا أَعْيُنَكُمْ عَلَى الْبَلَاءِ الْمُبِينِ

سورة طه من بعد دین نوریا فقال لا قرب لله لوی ولا کلام
 عزائزانه خود اینست از بغداد حسین ساعت پیش گفت نزدیک گیر دانند خدمت را در دو می و شکاف را در

[illegible]

ایں ہی شمار دولت سیدین میرہ وہ دولت سوزین میرہ و لوہ حرمہ
برہا کہ قیام کند پس بچ کشیم سخت تر از زیر کی او و نغشیم قلندر از فریاد واکرنی بود بزرگ

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَوَّلَ الْمُشْرِكِينَ

Handwritten Persian text in Nasta'liq script, likely from a manuscript. The text is dense and covers most of the page area.

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
کتابخانه ملی ایران
کتابخانه مرکزی
کتابخانه تخصصی
کتابخانه عمومی

[illegible]

وَحُرْمَةُ أَدْيِهِ لَا وَغُلَّتْ فِي ظُلُمِهِ إِلَى أَنْ يَقَعَ فَأَوْقَعَ بِهِ وَإِنْ كَانَتْ أَلْسِنَةُ
بِزْكَ طَمَّ أَوْ جَمِينَ سَائِلَةً يَكُونُ دَمِ بَيْنَ أَرْوَاقِهِ مِثْلَ كَيْفِ دَمِ بَيْنَ سَيْكِهِ مِنْ أَيْدِي كَرْدٍ وَدَارِ كَرْدٍ كَمَا تَشَاءُ
فَعَلَتْ مَبِيدَةُ السَّلَامِ فَأَقْضَمَ بَيْنَ الْأَنَامِ وَخَطَّ مَكَانِي عِنْدَ الْكَلَمِ

کار بداد در پنداد پس سواشوم کیان جملت و تا چیز کرد و پا بجای من نزد خلیفه

وَأَصْدُرُكُمْ لِيَأْخُذَ الْعَامِلُونَ أَمْثَلَكُمْ وَأَعْلَمُ الْغُيُوبِ

دشمن آگے خستہ و بے پروا خاص و عام ہیں پان کھن امن ہر ایکہ سخن نگوئے

بِئْسَ اعْتِمَادٌ مَادُمْتُ حِلًّا بِذَلِكَ الْبَلَدِ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هَكْمَانَ

چیزیکه قصد کرد ابو زید تا از انیکه تو مقیم هستی درین شهر گفت عادت

فَاعْهَدْ بِمُعَاهِدَةٍ مِّنْ لَا يَتَأَوَّلُ وَوَفِّتُ الْوَعْدَ فِي السَّمَاءِ

همه ایشان کردم در محبتان کردن سبک نکردند کلام را و دعا کردند هم را و اینچنین نمودند شریفان

المَقَامَةُ الرَّابِعَةُ وَالْعِشْرُونَ الْقَطِيعَةُ

نماز
در وقت و چهارم
مستور
مستور

حَتَّى الْحَارِثُ مِنْهُمْ قَالَ عَاشَرْتُ بِقِطْعَةِ الرِّبْعِ فِي بَابِ الرِّبْعِ

کجاست کرد عارضت سهر تمام گفت با هم آیدش از دکانی کردم در قطعه ریح در یکام فصل چهار

فَنُفِثَ وَجْهُهُمْ إِلَىٰ مِيزَانٍ وَأَنزِلَتْ سَوَابِقُ الذُّرَىٰ الْمُبَارَكَةِ فِي الشَّجَرِ الْمَقَامِ

فَلْيَبْشِرُوا بِنَارِ الْجَحِيمِ الَّذِينَ هُمْ فِيهَا يَلْمُونَ الَّذِينَ هُمْ فِيهَا يَلْمُونَ الَّذِينَ هُمْ فِيهَا يَلْمُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو إِلَى الْفِتْنَةِ وَيُرِيدُ الْإِسْلَامَ ۚ وَمَنْ يُضِلَّهُمْ رَبِّي فَمَا يَفْعَلُ بِهِمْ ۚ إِنَّهُ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

رق من لیسیم اسکاره فاجلتب منهم ما یزیدی علی الریبع الزاهر وری

از ایشان آنچه عیب میگرفت بر فصل بیافزاید و بگوید

عَنْ رَأَيْتِ الْمُرَاهِرَ وَكَأَنَّهَا تَقَاسَمُنَا عَلَى حِفْظِ الْوِدَادِ وَخِطْرِ الْإِسْتِغْنَاءِ

از آوازی سازی خود بودیم که هم سوکنده بودیم یکصد شصت و دو تنی و در تمام کردن کار خود بودیم

وَأَنْ لَا يَقْرَأَ أَحَدًا التَّيْدَادَ وَلَا يَسْتَأْذِنَ وَلَا يَرْذَنْ فَاَجْمَعْنَا فِي بَعْضِهَا

واینگہ بکایہ شود کی ازما عہدت گرفتن و اختیار کند اگر چه چیز اندک باشد پس اتفاق کریم و دوستان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى الكليم من بين الرسل
الذين بعثناهم في كل قبيلة
من قبائل بني اسرائيل
والمحمد صلى الله عليه وسلم
خير الرسل اجمعين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين بعثناهم في كل قبيلة
من قبائل بني اسرائيل
والحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى الكليم من بين الرسل
الذين بعثناهم في كل قبيلة
من قبائل بني اسرائيل
والحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى الكليم من بين الرسل
الذين بعثناهم في كل قبيلة
من قبائل بني اسرائيل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

و کلام است که فیضی ذکر آید و گفتن و در کلام یکم کردن و اندک و در وقت

[illegible][illegible]

۱۹۴۷

وَبِالْمَعَارِفِ وَالْأَعْيَانِ وَالْأَشْيَاءِ كُلِّ شَيْءٍ مُّشَاهِدٌ

۱۰۰

بَيْنَ قَوْمِكَ عِندَ الْاَزْهَقِ وَأَمْرًا لَمْ يَنْدُرْ مَا خَفَا نَفْسَكَ دُونَ

[illegible]

إِلَى مَعْنَاؤِ الْكَاسِ وَتَقَرُّصِ عَلَيْهِ وَارْتِضَاعِ الْكَاسِ فَقَالَ الْكَاسِي

میوه‌های مجوفه آردن زبکان و پیش‌سنگ‌دوم برو پوشید چاروا گفتند که این میوه‌ها

وَمَشْرَبٌ مَبِشْبُورٍ خَلَاوَاتُ الْجِبَالِ مَرْسِدَةٌ مِّنَ السَّيِّئَاتِ مَعًا

وہاں آتے ہیں اپنی خانہ بدوشی بڑھاتی ہے۔ یہاں کریم اور اس کے دوستوں نے ان کو روک دیا اور ان کو بتایا کہ وہاں جانا خطرناک ہے۔

سخن باقیه صلواتی بر کسب و خدایا و اشک و صدمه ای است بکسب و خدایا

ملک آجہاں علی خان صاحب کمالیہ کی طرف سے لکھی ہوئی خط

ہیں کہہ کر فوج اترم میاں می دکھائی گئی وہاں پر انشاء صہبی مس ۱۔ مشرب حال نگہ پر شوکت

مُسَيَّبُ الرَّاسِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَلَيْسَ خَا مَرْتَنِي الْغُرْمَا كَلَفَتْ رُوِيَ كَارِجِي

پری سر با داد مرا سوگند خوارم تا پیش تو شات را انکیزد و بگوید جان من با جسم من

الْعَالِي يَا صَاحِبِي عَمَّا كُنْتَ بِكَ سَائِلًا لَكَ لَوْ أَنَّكَ كُنْتَ بِكَ سَائِلًا لَكَ لَوْ أَنَّكَ كُنْتَ بِكَ سَائِلًا لَكَ

کلام من تابان کردن و زیور شد مرا بهارهای سبزه بستی در خاکها ختم نیرای خفتند

[illegible]

سایه گلستان در دگر دانم
چو بوی ی آب آینه آینه
چو بوی ی آب آینه آینه
چو بوی ی آب آینه آینه

این ریحی بود که نظمیت علی مستحق از ابداء حکم علی و لا اعانت قد ما نا
سید خوات و نیز هم آورم در مشربت سحر و بر شایان خود را در کنیز همیشه

بوی کرب و دج ادرم بر سرک بود و در میان خود و در میان

بجز هوشیار نامو کرد پیری خرمی را انگاشک دوش بر سران می چرخست نوبنده

وہی ہے جس نے ان کے لئے یہ سب کیا ہے۔

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

مجلس اول

[illegible]

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
کتابخانه ملی ایران
کتابخانه مرکزی
کتابخانه تخصصی
کتابخانه عمومی
کتابخانه شخصی
کتابخانه خانگی
کتابخانه مدرسه
کتابخانه دانشگاه
کتابخانه بیمارستان
کتابخانه اداره
کتابخانه شرکت
کتابخانه سازمان
کتابخانه نهاد
کتابخانه مؤسسه
کتابخانه هیئت
کتابخانه انجمن
کتابخانه کانون
کتابخانه خانه
کتابخانه اتاق
کتابخانه کلبه
کتابخانه سویت
کتابخانه آپارتمان
کتابخانه ویلا
کتابخانه قصر
کتابخانه کاخ
کتابخانه تالار
کتابخانه سالن
کتابخانه آمفی تئاتر
کتابخانه استادیوم
کتابخانه ورزشگاه
کتابخانه پارک
کتابخانه باغ
کتابخانه حرم
کتابخانه محراب
کتابخانه منبر
کتابخانه کرسی
کتابخانه پل
کتابخانه دروازه
کتابخانه بام
کتابخانه سقف
کتابخانه دیوار
کتابخانه کف
کتابخانه زمین
کتابخانه هوا
کتابخانه آسمان
کتابخانه دریا
کتابخانه اقیانوس
کتابخانه کوه
کتابخانه دشت
کتابخانه بیابان
کتابخانه صحرا
کتابخانه جلگه
کتابخانه رودخانه
کتابخانه دریاچه
کتابخانه تالاب
کتابخانه باتلاق
کتابخانه بوم
کتابخانه حشر
کتابخانه قهر
کتابخانه کینه
کتابخانه بغض
کتابخانه نفرت
کتابخانه دشمنی
کتابخانه کینه
کتابخانه بغض
کتابخانه نفرت
کتابخانه دشمنی

[illegible]

مکتوب دگر باشد کار او به پس او را دست هر ضعیفی اول را بر سینه بر آید و غیر کان است و در پنج روز

دوم: برنگ برآشده غیر بسته می خوردند و چشمتی حزن یکنی درین

اہم اور اسب لالت حوت مشرب کہ او یاف باشد بر نقد بر مسرود و خند سکنی میر

معتبراً را جهت دلالت فائیکه آن جواب شرط است بر وی چرا که آن مبتدا جبراً قائم میشود بعد

دوم ایکہ مفتہ ہی ہر درجہ و باشد تقدیر کلام جنین اگر باشد کار و نیک

پس دادش داد و نمود یک دگر باشد کار او به پس داد و نمود به پس نصیب ہی دوم را بچو نصیب ال

مغول ہر دوجہ سوم انجک رفع دمی پڑا جہ و باشد تقدیر کلام حسین اگر

باشد در کار او مگوئی پس اگر این از نیک است پس فلاح بود و خیرانی بر یکدیگر بنشیند و اسم کان است در فلاح

خبر دوم برینکه ظاهر شد مدعیان درجه اول و کلاه ردا باشد آنکه مرفوع باشد خبر

اول بر اینکه بر آتش او داخل گمان باشد و کرده اندید، شود گمان تغذیه آورد، در اینجا آن تاسه که می آید

و معنی لفظ حدیث در صحیح پس حاجت نباشد بسوی خبر مثل قول سعدی که اگر غایب شود خداوندی

مجلس علمیه و تحقیقات
مجلس شورای اسلامی
مجلس خبرگان

فِي هَذِهِ الْأَمْثِلَةِ لَا يَنْصَرِفُ بِالْمُعْتَقِلِ كَمَا كُنِيَ فِي الْقِيَمَةِ لَا يَنْصَرِفُ
 ارى چنان از آنکه معرفت باشد باینکه شن چنانکه نام برده و میانه باشد پیش ازین از هر یک
 بِالْمَلَكِزِمِ وَأَمَّا السَّيْنُ الَّتِي تَعْرِى الْعَامِلَ مِنْ غَيْرِ أَنْ تَجْزِيَ عَلَى الْأَخْلَاقِ
 بالفظ لازم و لیکن سینی که بکار کند عامل را سینه آنکه کمونی کند پس از چون در آید
 عَلَى الْفِعْلِ الْمُسْتَقْبَلِ وَفَصَلَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْفِعْلِ الْكَانَتْ قَبْلَ حَوَالِهَا
 بر فعل مستقبل و جدا می کند میانه و میان لفظ آن که بود پیش از در آمدن و
 مِنْ أَدْوَاتِ النَّصْبِ فَتَرْتَفِعُ حِينَئِذٍ الْفِعْلُ وَيَتَقَلَّبُ عَنْ كَوْنِهَا الْفِعْلُ
 از حرفای نصب کننده پس بر نوع ثواب لفظ فعل و متقل شود لفظان از بودن نصب کننده
 الْفِعْلُ إِلَى أَنْ تُصَادِرَ الْخَفَاءَ مِنَ الثَّقِيلَةِ وَذَلِكَ كَقَوْلِهِ تَعَالَى أَسِيكُونَ
 فعل را تا آنکه کرده ان محقق از مشق و آن مثل قول قدی که است هر آینه در بیت
 مِنْكُمْ مَرْضًى تَقْدِيرُهُ عِلْمٌ أَنَّهُ سَيَكُونُ وَأَمَّا الْمَنْصُوبُ عَلَى الظَّرْفِ الَّذِي
 ارشاد بهار تقدیر او دهنست آنکه بر آیه شان نیست نزدیک و لیکن منصوب بر ظرف که
 لَا يَخْفِضُهُ سِوَى حَرْفٍ فَهُوَ عِنْدَ الْأَجْزَاءِ عَمِلٌ خَاصٌّ وَأَمَّا قَوْلُ الْعَامَّةِ
 حرف را و یا هر حرف پس از لفظ عند است چرا که جزند و در این لفظ من خاصتی پس لیکن قول مردم
 ذَهَبَتْ إِلَى عِنْدِهَا فَانْهَ حَسَنٌ وَأَمَّا الْمَنْصُوبُ الَّذِي خَلَّ مِنْ عَمَلِهَا
 ذهب ال منده پس عتق آن خطا و لیکن مناصبه محتاج باشد از حساب اجناس
 بِعَرْوَةٍ وَاخْتَلَفَ حُكْمُهَا بَيْنَ مَسَاءٍ وَغَدٍ فَهُوَ كَذَلِكَ وَكَذَلِكَ
 بیک سبب و جدا باشد حکم او میانه ماسا و غده پس از لفظ است و لدن
 مِنَ الْأَسْمَاءِ الْمَلَكِزِمَةِ لِلْإِضَافَةِ وَكُلُّ مَا بَيَّنَّ بَعْدَهَا جَرٌّ وَهَذَا
 از اسما لازم گیرنده اجناس است و هر چه می آید پس از آن مورد باشند آن که
 غَدٍ فَإِنَّ الْعَرَبَ نَصَبَتْهَا لِدُنْ لِكَثْرَةِ اسْتِعْمَالِهَا فِي الْحُكْمِ
 غده چرا که تخفیف عرب نصب نمودار بالذن مستعملی است فقال فان ادرا در سخن

در این چنان از آنکه معرفت باشد باینکه شن چنانکه نام برده و میانه باشد پیش ازین از هر یک
 بالفظ لازم و لیکن سینی که بکار کند عامل را سینه آنکه کمونی کند پس از چون در آید
 بر فعل مستقبل و جدا می کند میانه و میان لفظ آن که بود پیش از در آمدن و
 از حرفای نصب کننده پس بر نوع ثواب لفظ فعل و متقل شود لفظان از بودن نصب کننده
 فعل را تا آنکه کرده ان محقق از مشق و آن مثل قول قدی که است هر آینه در بیت
 ارشاد بهار تقدیر او دهنست آنکه بر آیه شان نیست نزدیک و لیکن منصوب بر ظرف که
 حرف را و یا هر حرف پس از لفظ عند است چرا که جزند و در این لفظ من خاصتی پس لیکن قول مردم
 ذهب ال منده پس عتق آن خطا و لیکن مناصبه محتاج باشد از حساب اجناس
 بیک سبب و جدا باشد حکم او میانه ماسا و غده پس از لفظ است و لدن
 از اسما لازم گیرنده اجناس است و هر چه می آید پس از آن مورد باشند آن که
 غده چرا که تخفیف عرب نصب نمودار بالذن مستعملی است فقال فان ادرا در سخن

ما فرزندت علیها میا آخری کا نزدیک علی ان فصار لفظها اما ما نقل علیہم
عطاست پس فرمودہ ہو ا دیکر جہا کہ اردو مشہور مان پس کہ وہ لفظ او ا ا یں کہ ایشہ باریہان

[illegible]

卷之六

عَلَيْكُمْ هُوَ الْكَلِمَتَيْنِ بِالْخَطِّ وَاحِدٌ فَاَبْدُو مِنْ الْكَلِمَةِ الْاَوَّلَةِ مَا تَعْلَمُونَ
 راجعان به دو کلمه است خط واحد پس ابدو از الف اول تا ابدو هر دو معاد
 مِنْ هُوَ الْكَلِمَتَيْنِ بِالْخَطِّ وَاحِدٌ فَاَبْدُو مِنْ الْكَلِمَةِ الْاَوَّلَةِ مَا تَعْلَمُونَ
 از کلمات خط واحد و جهت درگاه تلفظ کن بآن عالم بشود کلام و فیه نشود معنی که
 اَبْرَأُ كَلِمَتَيْنِ بَعْدَهَا كَقَوْلِكَ مَكَمَا تَقْعَلُ أَفْعَلُ وَبِكُلِّ حَرْفٍ مَعْلُومٍ
 آوردن دو کلمه پس از آن مثل قول تو ماکما تفعل افعل و با هر حرف درین عالم معلوم
 لِلْفِعْلِ وَأَنْ اِقْصَرَّتْ مِنْهَا كُلُّ حَرْفَيْنِ وَهَمَامَةٌ أَيْ تَعْنِي الْفِعْلَ
 فعل را و اگر کم شده از آن ر دو حرف و آهرد و سه که معنی افعل است
 الْمَعْنَى وَكُنْتَ تَعْلَمُ مَا مِنْ خَاطِئَةٍ أَنْ تَكُنْ وَأَمَّا الرَّصْفُ الَّذِي ذَكَرْتُ
 معنی و دانستی که از خط یک خط یک کردی و از آنکه نگردد در خط و لیکن معنی که چون آوردی
 بِالنُّونِ نَقَضَ صَاحِبُهُ فِي الْعَبْوِ وَقِيمٌ بِالذَّنِّ وَجَعَلَ مِنَ الزُّيُونِ وَ
 نون که ننود صاحب آن صف در هم نشاند و با کرد و ننود با حقیقت ظاهر شد کمال و نادان و
 لَعَزُزَ الْهَوْنُ فَهُوَ ضَيْفٌ لِحَدِّ الْكُفَّةِ وَالنُّورُ اسْتَحَالَ الْمَضْيَعُ فَيُسَوَّى
 پیش آید مرغوری را پس اول خط ضعیف است چون پیش آید اول نون بر کرد و جانب ضعیف را آن کسی که
 يَتَّبِعُ الضَّيْفَ وَتَمَّزُّ فِي التَّقْدِيمِ مِثْلُ الزَّيْفِ الْمَقَامُ الْخَامِسُ وَالْاَوَّلُ
 پیروی از ضعیف و تمیز در تقدیم مثل زایف مقام پنجم و اول
 الْكَرَجِيَّةُ حَدَّثَ الْحَارِثُ بْنُ هَمَّامٍ قَالَ سَمِعْتُ بِالْكَرَجِ لَدَيْنَ
 سمرجیه گفت حارث پس بنام گفت اقامت کردم در شام در کرج و در کرج
 اِقْتَضِيَهُ وَارْتَبَاقُ فَيَكُونُ مِنْ مِثْلِهَا الْكَرَجُ
 اقتضای آن را و ترتیب آن را و آنکه از آن پس آید مردم از ایشان آن که سخت بود
 السَّلَاحُ مَا لَمْ يَكُنْ فِي حُدِّ السَّلَاحِ وَكَانَ عَلَى الْاَوَّلِ الْاَوَّلُ
 سلاح آنکه در حد آن نبود و در حد آن بود و در حد آن بود و در حد آن بود

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style, which is mostly illegible due to extreme blurring and heavy noise. The text appears to be a continuous narrative or a collection of couplets.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

وَأَن تَأْتِيَهُمْ مِنَ اللَّهِ نَزْلٌ فَتَكُونَ مِنَ الْعَدْلِ جُنَّةً أَلَسِنَهَا

سید ابابکر خواجه مرقدی رحمه الله که در شانیه درین کلامه از رزق برای من چه پشاسه از من

وَأَن تَأْتِيَهُمْ مِنَ اللَّهِ نَزْلٌ فَتَكُونَ مِنَ الْعَدْلِ جُنَّةً أَلَسِنَهَا

بلکه گفته اند که از من نازل شود و بدان زود خواهد بود شاید امروز تا این روز

غَدِ سَبَكْسِي سَدَسِ الْجَنَّةِ قَالَ فَلَمَّا فَتَنَ قُلُوبَ الْجَمَاعَةِ بِأَقْنَانِهِ فِي الْمَرْجَةِ

دردا بر شانیه شده سندن شد را گفت ای من این زنجیرهای کرده را بگو تا کنون کلام خود را

الْفَوَاحِشُ مِنَ الْفِرَاقِ وَالْمَغْشَاءُ وَالْجَبَابِ لِلْمُشَاةِ مَا أَدَّاهُ نَقْلُهُ دَلَمَ

اندر خنده رو از پشیمانی بر شانیه شده و حسای کار من آید چه چیز که اینا کردار گرفتاری و

يَكْدُ بِلَهْ وَأَن تَأْتِيَهُمْ مِنَ اللَّهِ نَزْلٌ فَتَكُونَ مِنَ الْعَدْلِ جُنَّةً أَلَسِنَهَا

راک بود کردار از اسرار و تائیدها را بود که این و ما را در حین بود شد که با و برین فرمود

إِلَى حَبِّ أَنْ تَغْفِبَ التَّقِيَّةَ وَبَدَيْتَ السَّمَاءَ تَقِيَّةً فَقُلْتَ لَهُ لَسْتُ بِمُتَّقٍ

تا حانکه در شد زس و طاعتند آسمان پاک از این گفتن مراد از خود است که در کردار

الْبَرِّ فَلَا تَعْرِ مِنْ بَعْدِ فَقَالَ وَبَلَّ كَلِمَتِكَ مِنَ الْعَدْلِ مَرَّةً أَلَسِنَهَا

سرا بر این بهر بهر این هر که محبت است از اصحاب رومی در علامت کردن

فَلَا تَعْرِ مِنْ بَعْدِ فَقَالَ وَبَلَّ كَلِمَتِكَ مِنَ الْعَدْلِ مَرَّةً أَلَسِنَهَا

بر شانیه که طاعت گو آن ستم و بر روی که هر که از منیت مرزا آن و این است که در شانیه

وَطَبَّ نَزْبَهُ طَبِيَّةً لَوْ أَنَّ الْفَرَّاحَ رَحِمَ الْخَيْبَةَ وَصَغَرَ الْعَبْدَ شَوْزَعٌ

و پاک کرد خاک میرزا اگر بر این بهر بهر ستم و بجای بودن جادان برین ستم کرد

لِلْفَرَّاحِ وَتَذَرِّعَ بِالْكَفَرِ كَرِهَ وَقَالَ مَا أَقْلَمَ أَنْ شِفَتْنِي لَأَنْتَ قَالَ مِنْ

سید کریمین و برین بهر بهر از من روی گفت آید سید الی که چنین عادت من رستن و

صَبَدٌ إِلَى صَبَدٍ وَكَأَنَّكَ مِنْ عَمْرِو بْنِ لَيْسٍ وَكَأَنَّكَ قَدْ عَقَبْتَنِي وَتَعَقَّبْتَنِي

نخای سیدی شارب و کرانید از مرد سیدی پست و عمار که بر آنکه چنین بار و این و از آن که

Handwritten marginalia in Persian script, likely commentary or additional text related to the main passage. The text is dense and covers the left and bottom margins of the page.

وَأَنْتَ بِنِي أَصْعَافَ مَا أَقْدَتْنِي فَأَكْفِنِي عَافِيَةً مِنْ كَفَرِيكَ وَ
 اسْدُدْ دُونِي بَابَ جِدِّكَ وَكُنْ لِي جِدَّةً جِدًّا لِلْعَلَابِ
 وَجَمْعَتُنِي لِلْعَلَابَةِ وَقُلْتُ لَهُ وَاللَّهِ لَوْ كُنْتُ أَوَّارَكَ وَأَعْطَا
 عَلَى غَوَارِكَ لَمَا وَصَلْتُ إِلَى صِلَاكَ وَلَا أَتَقَلَّبْتُ كَسِيٍّ مِنْ بَصَلَا
 قُجَارِي عَنْ لِحْصَانِي إِلَيْكَ وَسَدْرِي لَكَ وَعَلَيْكَ يَا نَسِيمِ
 إِلَيَّ فِي الْغُرُوقِ وَأَوْتَرَفِي كَأَنِّي الشَّقِيقُ فَتَطْرُقُ لِي نَظْرَةً تَحِيَّبِ
 وَأَنْتَ مَرَّانًا مَرَّارَ الشَّخْصِ فَقَالَ أَمَّا رَدُّ الْغُرُوقِ فَأَجَابَ
 مِنْ رَدِّ أَمْسِ الذَّابِرِ وَالْمَيْتِ الْغَائِبِ وَأَمَّا كَأَنِّي الشَّقِيقُ فَجَاءَ
 مَا أَشَدَّكَ بِاللَّسْكِ فَلَا يَزِيدُكَ نَظْرَةً جَاءَ الشَّتَاءُ وَعِنْدِي
 مِنْ حَوَائِجِهِ سَبْعٌ إِذَا الْفَطْرُ عَنْ حَاجَاتِنَا حَبَسَ لَنَا وَكَيْفَ

و آنستنی اصعاف ما اقدتني فاكفني عافيه من كفرك و
 اسدد دوني باب جديك و كن لي جدته جديا للعلاب
 و جمعتنی للعلابه و قلت له و الله لو کنت اووارک و اعطای
 علی غوارک لما وصلت الی صلاک و لا اتقلب کسیر من بصلای
 قجاری عن لحصانیک و سدری لک و علیک یا نسیم
 الی فی الغروق و اوترفی کانی الشقیق ف تطرُق لی نظرۃ تحیب
 و انت مررانا مررار الشخب فقال اما رد الغروق فاجاب
 من رد امس الذابیر و المیت الغایب و اما کانی الشقیق ف جاء
 ما اشددک باللسک فلا یزیدک نظرۃ جاء الشتاء و عندی
 من حوائجہ سبع اذا الفطر عن حاجاتنا حبس لانا و کیف

و آنستنی اصعاف ما اقدتني فاكفني عافيه من كفرك و
 اسدد دوني باب جديك و كن لي جدته جديا للعلاب
 و جمعتنی للعلابه و قلت له و الله لو کنت اووارک و اعطای
 علی غوارک لما وصلت الی صلاک و لا اتقلب کسیر من بصلای
 قجاری عن لحصانیک و سدری لک و علیک یا نسیم
 الی فی الغروق و اوترفی کانی الشقیق ف تطرُق لی نظرۃ تحیب
 و انت مررانا مررار الشخب فقال اما رد الغروق فاجاب
 من رد امس الذابیر و المیت الغایب و اما کانی الشقیق ف جاء
 ما اشددک باللسک فلا یزیدک نظرۃ جاء الشتاء و عندی
 من حوائجہ سبع اذا الفطر عن حاجاتنا حبس لانا و کیف

از یک نیمه دوم که در آن خوش و دوسو نهایی فکود و ششصد و پیری برو جامهای شیکو

[illegible]

وَلَدَهُ فَأَكْبَرُ حِينَ تَحْيَاهُ وَتَرْفَعُ يَدَيْهِ فَنُحَلِّقُكَ بِاللَّحْلِ وَأَحْسَنَ الرِّدَائِ عَلَى

و نزدیکی میوه دارد بدین سلام که بعد از دو رشم از دهن خندید پس من و نیکو گفت جواب سلام را پس

وقال الانجليس الى من تروق فاكهته واشوق مغافكه فجلس لاغنى

دکتر آبائی ششوی بهی که یک خوش بیا بهی و در دوشوی می آید آمیزش او بهی ششوی بهی که یک خوش بیا بهی و در دوشوی می آید آمیزش او بهی ششوی بهی که یک خوش بیا بهی و در دوشوی می آید آمیزش او

فما حضره من الحزن في سفره عن اداء وشرع انبا عرفت

کشفیاد نه برای خزان چیز که نزد او بود پس بگوید دانش گدار علوم خود و ظاهر کردار و در آنکه در مقام

أَبُو بَكْرٍ يَحْمَدُ مُحَمَّدًا وَمُحَمَّدٌ يَقَارِئُ خَدِيجَةً فِي فَرْجَتَانِ

کبریا که از بیت اباکول حسن کعبه و شریاری ندان و این کشتیم از زمان کرد گرفت من دو خوشی

ساختند و نام ادیبان را بهیمنان اصفی قضا و آوای مرغایا مسغان و مردجانه

ان وقت وندراغز کہ کجالم ایندی و من خالص هم از درون نادا و تاشتر از روی دی آبار و من بدن ار تارے

اسفاره امر بحسب حاله بعد محاله و تاقت نفسي الى ان انقضت

سپاهی او با بیست و پنج سوار و پسران هراد و اردو کرد جان می سپردند

محمد بن عبد الله بن الحسين بن علي بن ابي طالب

[illegible]

کرامت رفته و دیگر رحمت رشد جانها و رفعت رکعت لک و شصت و نه و در شصت و یکم

للقصد فاما الشجر

آجکے مضمون میں یہی شہرِ سویت، لیکن ڈانگری کے صوم آؤ ہیرانہ رسالہ ہے کوانا کوم آنا

فَسَأَلَتْهُ أَنْ يَبْرِئَ شَيْئًا مِنْ خَلْقِهِ وَبَسَّ دَعَاكَ سَأَلَتْهُ فَقَالَ ذُو الْوَلَدِ مُرَابِّهِ

نهج سیدم را ای که بستانده برین اطمینان خود را در بخوازم بر من رحاله خود را پس گفت نزدیک برادر تو چنگ

البسملة أو قصدي على السور فصاحبها اليها فتهز وعظمتها عليه

بہرست کرانکہ ہر آدمی کا شعور ہوسے ہر مرد اور خرم جانب آں شہر ازلی اختیار و جلالیت ہر سنگی کھنڈم آں شہر ہائیدم

مجلس شورای اسلامی

وہاں سے لوگوں کو روک دیا۔

مجلس شورای اسلامی

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

عَلَيْكَ شَهْرٌ وَهُوَ يَكُونُ كَأَنَّكَ تَقِيلُ وَتَجْرِي أَعْيُنُ النَّاسِ حَتَّى

تَدْرِي كَمَا دَاوُدُ مَجْرَانَهُمَا لَمَّا دَاوُدُ وَكَثِيرًا مِمَّنْ دَاوُدُ

إِذَا حَرَّ صَدْرِي وَعَلَّ صَدْرِي ثَلَاثَةَ أَهْلٍ بَيْنَكَ وَهَلَا

كَلِمَةً فِي غَيْرِ رَجَاءٍ لِّبَيْنِ وَأَرْحَلَ عَنْكَ بَحْرٌ حَتَّى قَالَ

حَسْبُكَ أَنْ خَلَقْتَ مَا خَلَقْتَ وَمَا أَرَادْتَ أَنْ تَكُونَ لَكَ

فَلَسْتُ قَدِ اسْتَبَدَّ بِي وَأَعْرَكَ سَوْءَ الظَّنِّ مِمَّا كُنْتُ فَأَحْبَبْتُ

سَيِّدِي لَمَّا دَرَسْتُ وَأَضْفَيْتُ إِلَى أَخْبَارِ الْفَرْجِ بَعْدَ الشُّكِّ فَكُنْتُ

بِأَخَا الْبَهَائِ مِمَّا أَطْلَقَ عَلَيْكَ وَأَهْوَلَ حَيْكَ قَالَ أَعْلَمُ

الْعَبُوسَ الْقَائِلَ إِلَى طُوسٍ وَأَنَا بَوَّابٌ مَعْدٍ وَفِيهِ لَافِئَةُ

قَدِيرٌ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ صَفَرُ الْبَدِينِ إِلَى الطَّرِيقِ بِالذِّبْنِ فَادْنُ

مِنْهُ هُوَ عَسِيرٌ لِكُلِّكَ وَتَوَقَّعْتُ تَسْمِيَةَ الْغَنَاقِ فَتَوَقَّعْتُ

الْإِغْثَاقَ مِمَّا أَطْلَقْتَ حَتَّى بَطْنِي دِينَ كَرِيمِي حَتَّى وَكَرِيمِي

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

مَنْشِدِينَ

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

فَجَزَتْ فِي الْقُرَى وَطَلَعَتْ فِي كُلِّ عَسْرَةٍ مَكْرُومًا بِمَنْ لَمْ يَكُنْ وَكَانَ
بر من هر که در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
عَنْ لِسَانِ بَلِّغٍ لِّغَاثِي وَبَلِّغِي قَتِيلًا قَتَلَ الْفَاضِي وَكَلَّمَ
از زبان هر که در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
كَلَّمَ الْكَلَامَ وَاسْتَنْزَلَتْ مِنْهُ رُفُقُ الْكِرَامِ وَرَغَبَتْ فِي كَنْ يَنْظُرُ لِي بِمَا سَأَلْتُ
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
أَوْ يَنْظُرُ لِي فِي الْمَسْرِ قَالَ كَلَّمَ فِي الْأَنْظَارِ وَاجْتَابَ الضَّارَّ وَجَنَّدَ
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
مَنْزِلِي مَسَالِكِ الْخَلَاصِ أَمَّا فِي سَبَابِكِ الْخَلَاصِ فَكَلَّمَ الْخَلَاصَ
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
وَأَنْ لَمْ تَنْصَحْ لِي بِشَيْءٍ شَاغِبَةٍ وَأَنْتَ لَمْ تَنْصَحْ لِي وَآلِ الْخَلَاصِ
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي الظُّلَمِ يَا كَلِّغِي مِنْ أَرْضِي الْوَالِي وَفَضِيلَهُ وَكَشَدَ
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
الْفَاضِي وَبَحْلًا فَلَمْ يَحْضَرْ أَبَا بَدْرٍ طَوْسَ أَنْتَ أَنْ كَلَّمَ الْوَالِي
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
فَأَسْتَدْعِيكَ وَأَتَقَبَّلُكَ وَأَنْتَ لَمْ تَنْصَحْ لِي وَآلِ الْخَلَاصِ
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
سَيِّدُ الْخَلْبِ وَبَعْدُ يَكُنْ قَوْلُهُ خَفَّ بِأَيِّهِ تَلْفِي وَخَلْفَهُ لَيْسَ قَطْعِي
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز
نَضْبٌ وَبَعْدُ يَكُنْ قَوْلُهُ خَفَّ بِأَيِّهِ تَلْفِي وَخَلْفَهُ لَيْسَ قَطْعِي
در هر روز و طلعت در هر عسری مکرر می نمود که در آن روز

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, written in a cursive script.

قلب سبوی مدینه فطن مغرب عزوف عوفت خلف منلف عرق

[illegible][illegible][illegible]

وَأَجْرًا وَخَلْبًا عَن هَضْمِ بَرِيٍّ وَبَرِيٍّ مِّنْ كَلْبٍ عَوِيٍّ وَفَرَا

لیکن یہ روایتیں بھی صحیح ہیں۔ لیکن یہ روایتیں بھی صحیح ہیں۔ لیکن یہ روایتیں بھی صحیح ہیں۔

فَلَا تَحِبُّوا لِقَاءَ مَنْ يَسْتَفِيزُ عَنْكُمْ شَيْئًا مِنْ دِينِكُمْ وَلَا يَخْلُقُ لَكُمْ خِلَافًا

عَرَفُوا نَفْسَهُمْ بِفَوَاقِ إِنْ كُنْتُمْ مُعْلَمِينَ ۚ

خَلِّ لِكُلِّ مَجْرِمٍ زَكَاةً ۖ فَخَلِّ لِكُلِّ فَاكِرٍ حَرَقًا ۖ اِذَا لَيْسَ فِيكَ اِلَّا الْيَقِيْنُ وَبِالْاٰمَانِ ۝

لَا تُحِصُ أُولَٰئِكَ عِصْيَانُهُمْ بِمَا يُوعَظُونَ أَتَىٰ بِكُمُ الْبَيْتُ بِحِجَابٍ مُّطَوَّيَاتٍ لِّتَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ دُونِهَا وَمِنْ ذُنُوبِكُمْ فَتَلْمِزُوهَا فِي مَلَأَتِ بِطُونٍ لَّا يَحْكُمُونَ فِي الْبُيُوتِ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لِكَلِمَةٍ حِسَابٌ أُولَٰئِكَ هُمُ الرِّجْسُ الْأَوْفَىٰ الْمَذْمُومُونَ لَوْلَا رَدُّوا فِيهَا قَدْ فُلِحُوا بِأُولَٰئِكَ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْإِسْلَامَ وَالْأُمَّةَ كُلَّهَا لَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا دِينَ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّلَ بِهِ وَحْيَ الْوَحْيِ وَالْوَاقِعِ

[illegible]

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

وہاں پہنچ کر ان کے ساتھ بیٹھ کر ان کو بتایا کہ میں نے تم کو کس لئے بلایا ہے۔

وَقُلْنَ قُرْبَ وَتَحْنُ اَنْ اَدْعِيَنَّ لِيْ رِجْ رِجْ وَجَاوِزِيْنَ مَدَدِطَعِ

و حال من در دلی خفته و دود منته اعلی کرد و
 لایه حسن زکات و شکر و درج و ضار و فایز و نافر و نافر و نافر

غیر خود را خاص گویند و بعضی از این معانی در ریاضیه است که اولاً علم و فایده کی که به هر کسی می رسد جدا از کس دیگر و در نسبت به آن کند گویند

یا حق دروغ نگوید کسی که او را بپوشد و تشویر می نماید بشما آرزوی بدی است و آنچه هر چه مستحق آنست از دهنش ساقط نگردد

پس بسیار خود بخود فی دوازده سایه از این سال و چو اگر سبکیزد پیش بکشد و روزی مستطاری او بسیار است

مَنْ لَا يَخْشَى اللَّهَ يَأْكُلْ خَبْرًا يَدْعُو بِهِ قُلُوبُ الْمُشْكِينِ يَدْعُوهُ تَوَقُّعًا وَخَشْيَةً
وَلَا يُخَالِفُ بِأَمْرِ اللَّهِ مَنْ يَتَّبِعُ الْهَوَىٰ دُونَهُ يُلَاقِ اللَّهَ يَكْفُرًا إِنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَلَا يَخْتَارُ ۚ ذَٰلِكَ الَّذِي يُغْنِيكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ يَتَّبِعُ الْمُتَّقِينَ ۚ لَئِنْ
لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَفُتِحَتْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ ۚ لَئِنْ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
لَفُتِحَتْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ ۚ لَئِنْ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَفُتِحَتْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ ۚ

جَلَّتْ قُرُونُهُ يَنْسِيهِ كُنْتُ وَفُتَّ وَبَلَغَ كَرْبُ حَضَرِهِ غَوْثُ صَدْرِهِ

مَنْ خَلَعَ مِنْ خَلْعِهِ نَارًا كَلْبًا نَدَبَ وَثَرًا يَجْدِبُ وَجْهَهُ نَوْبَ أَثَرِ

بابه از بیره کشید و چون از زیر خنجر در بیرون افتاد رویش را انداخته پشت دیوار مخفی گردانید و فریاد کرد که:

وَاللَّهِ كَلْبِدٌ شَدِيدٌ إِذَا جَاسَ الْخَطْبَاءُ عَلَايُنْ جَدُّكَ كَالِ

[illegible]

کتابت منبر اگر آیت کلام بگویند تا در می افشرد که ده حکمت او بنده می که احسا بر آینه افزود و چون که در این باغچه داری

بر من لا حول ولا قوه وعلف عشق وحبها به خلق و ملاحقین و موافقین
 اکبر و قوت و دامت در بلاد و اکبریت و جوار و کبریت و تهنیت و از دهن و چشم

غرض از این است که بدانیم در آن وقت مستعدا بوده ایم یا نه
و متوجه شویم زودی بخوابیم یا نه ثابت نیست گریستنند سردار! باز چنانچه باجششای دست خود

١٠٠

در این کتاب، به بررسی و تحلیل آثار و اندیشه‌های علامه شریعتی پرداخته شده است. این کتاب به عنوان یک منبع معتبر برای مطالعه و تحقیق در زمینه تفکر و اندیشه‌های علامه شریعتی شناخته می‌شود.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

گاه آنف استخیا جمع لی بیک الرسالة والکذبا فزت منه لیسهمین
که با آنکه ظنم بود بر من رساله رسالتی پس فزت از من بدو
و فصلت عنه یغنی و ابی و طینی فیر العین بما حوت من الرسالة
و جدا شدم از او و غایت و با کشتن بیوی و من خود حکم چشم بهر که مع او زدم در رساله
و العین للقائمة السابعة والعشرون و البوبه کل الحاریر
و در قافیه و منم کردیم که در کتابت کوه طایفه
قال ملتی فی مری زما فی الذی غدر الی مجاور اهل البوبه لا خذ
که منم کردیم در اول روز کار خود که تنه ای می باشد
تقویم الکبیره و الکسینهم العرب شهرت شهر من کلا الوجد
و انهای ایشان که بر کاند و راسا ایشان که صبح است
و جعلت خیر فی الارض غورا و تجد الی ان اقتنبت
و افتاد کردم که منم در زمین بس و مد تا آنکه در هر کرم کدرا
و کلا من الشائخیه و ارباب الی عرب ارداف اقبال و ابناء اقبال و کلا
در مد از کشفند باز رجوع آوردم که در عرب که ناشان با دشمنان بود پس
امنع جناب و فلو حقن حد کل ناب قمانا و بی عند هم و کافرا
در بزرگترین مقام و شکند از من نری بر دران را پس با در
صفاتی هم الی ان اخلت فی کلبه منیر البدر لجم غریبا الذی
سکندر نری آنکه گم کردم در شش روز که ماه کامل آمد بسیار شیدا و نورا
فلم اطلب فسا الفاء طلیها و الفاء حبلیها کل غارها فمدر فسا
پس چون رسیدم از در نفس که منم حسن او و از منم رس او بر میا که گمان بود منم
محصرا و اعتقلت لکنا خطرا و سرت کلبی جمعا و اجوب البیداء
بیازد و در میان منم که منم در منم درش خود نام آن بجای که قطع می کردیم بیابان او

اینکه در این رساله رسالتی پس فزت از من بدو
و فصلت عنه یغنی و ابی و طینی فیر العین بما حوت من الرسالة
و جدا شدم از او و غایت و با کشتن بیوی و من خود حکم چشم بهر که مع او زدم در رساله
و العین للقائمة السابعة والعشرون و البوبه کل الحاریر
و در قافیه و منم کردیم که در کتابت کوه طایفه
قال ملتی فی مری زما فی الذی غدر الی مجاور اهل البوبه لا خذ
که منم کردیم در اول روز کار خود که تنه ای می باشد
تقویم الکبیره و الکسینهم العرب شهرت شهر من کلا الوجد
و انهای ایشان که بر کاند و راسا ایشان که صبح است
و جعلت خیر فی الارض غورا و تجد الی ان اقتنبت
و افتاد کردم که منم در زمین بس و مد تا آنکه در هر کرم کدرا
و کلا من الشائخیه و ارباب الی عرب ارداف اقبال و ابناء اقبال و کلا
در مد از کشفند باز رجوع آوردم که در عرب که ناشان با دشمنان بود پس
امنع جناب و فلو حقن حد کل ناب قمانا و بی عند هم و کافرا
در بزرگترین مقام و شکند از من نری بر دران را پس با در
صفاتی هم الی ان اخلت فی کلبه منیر البدر لجم غریبا الذی
سکندر نری آنکه گم کردم در شش روز که ماه کامل آمد بسیار شیدا و نورا
فلم اطلب فسا الفاء طلیها و الفاء حبلیها کل غارها فمدر فسا
پس چون رسیدم از در نفس که منم حسن او و از منم رس او بر میا که گمان بود منم
محصرا و اعتقلت لکنا خطرا و سرت کلبی جمعا و اجوب البیداء
بیازد و در میان منم که منم در منم درش خود نام آن بجای که قطع می کردیم بیابان او

[illegible]

غزلان نام داری از تو جان کرم و عشق بود
 دوستی بی خودی جان کرم و عشق بود
 که غفلت از تو کردی تا در سر راه تو
 دامن معنی پوشش غفلت کن
 عجب که از تو چه در بر چه در بر
 و در بر کنده در بر چه در بر
 عجب که از تو چه در بر چه در بر
 و در بر کنده در بر چه در بر

السلوى والعصران
الذي عجزت إليه
عنه فلهذا جعله
عنه فلهذا جعله
عنه فلهذا جعله
عنه فلهذا جعله
عنه فلهذا جعله

[illegible]

[illegible]

(Vertical calligraphic text from left margin)

[illegible]

10

الشروع في المسح فليت بكفا يمينه وأخران يعقوبية أساور الحجم

اور درودی نو در پیش کرده این خاسکرم در پیش صورت عفت اندک که بوسه ای بویست اندک بدگر بچشم و خوشتر

و اما هر چه از این باره می شنیدیم و آنچه را که در آنجا می بینیدیم و آنچه را که در آنجا می شنیدیم و آنچه را که در آنجا می بینیدیم

أَفَرَأَيْتَ الضُّرُوفَ وَجِئَ لَهَا رَاكِبٌ جَدِيدٌ فِي الْمَدَنِ فَلَمَعَتْ لَهَا بِشُوبَى وَحُوتِ

سید الشیخ امام در روی این تومار که زود برفت دستش این شارت کردم پیش پیامبر خدا صلوات الله علیه

ان یخرج الی جنوبی فلم یبقنا بللایم ولا اونی لا یشاعری بل سارک فی سبیلہ
ایکے رکھ دو پس واپس میں سے ان کے ساتھ کہانیاں سن رہے تھے کہ وہاں سے واپس نہ آئے بلکہ

وَأَصْحَانِ لَيْسَ لَهُمَا قُوَّةٌ مِثْلُ مَا فِيهِ لِكِسْرَدِفُهُ وَأَخْطَا عَطْفَهُ فَلَمَّا

درمانیدار غیر خود پیشش تمام می نویسد و تا بخوابم از ذکر او خجسته و در ارم نگذارم پس

ادرسنه لعبدالعین واجلئے فی مسرّح العین وحديث فی مطینہ وصفا
 درامتہ اور اسے ازما کر دیکر واسد و درو طای کر دے حضرت را نامتہ سنتہ باجو اور کر دیکر متہ

لَقَدْ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ عَنْ سُلَيْمَانَ وَجَاذَبْنَا طَرَفًا مِنْهَا وَفُكَّتْ

باعتاد ہیں رنگ کریم انکی اور ختم اور از کو پاں اور کشتیم اندو طرف مہارافرا و کھنم

اَصَابَهَا وَمَضِيهَا وَلِي رِسَالَتَا وَلَسْلَهَا فَلَا تَكُنْ كَأَشْعَبِ فَتُحِبُّ

وَتَتَجَلَّ جَلالُهُ يَوْمَ يَكُونُ لِلنَّارِ عَشْرُونَ مِائَةَ أَلْفُ سَنَةٍ وَكَانُوا فِيهَا كَشَفِيعَةٍ ذُكِّرُوا وَلَمْ يَمْلِكُوا

و از سینه بانی پس آغاز کرد که میگرم و در باد پدید و بی شری میگردد و جانمند است و درین بودیم که او مجست و زخم میشد

يَسْتَأْذِنُ وَلَا يَسْتَكْبِرُ إِذْ غَشِيَهُ الْبُزْءُ لَا يَسْأَلُ جَدًّا لَيْلٍ وَهَاجًا فُجْرًا

السَّامِ الْنَهْمِ فَخُذْ وَاللَّهُ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ دَعَا وَكُشَاةٌ وَمُشَاةٌ

سیلا سیر روضہ میں رسیدم کھلم بیکہ راستہ امروزہ اسد دیوز و ماہ کمالہ اسد آفتاب۔

[illegible]

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منبرا للعلماء والفقهاء
والشيوخ والطلاب في كل زمان ومكان

جبریل علیہ السلام

کتابخانه عمومی مسجد جامع کربلا

[illegible]

کامران خورشید

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

کتابخانه عمومی
مکتبہ اسلامیہ
کراچی

طایف طاعتی
محبوبان و دوستان
و عزیزان

باز هم در این راه
دیده‌ام که در میان
دیده‌ام که در میان
دیده‌ام که در میان

وَالشَّاعِبَةُ الشَّائِئِينَ قَوْلُهُمْ مَا لَهُ تَأْخِيَةٌ وَلَا رَغْبَةٌ أَيُّ لَا نَافَةَ وَلَا

والتاخية كاستغناء عن التاخير قول ایشان که تأخیر و لا رغبه ای نه شعرا و است

شَاءَ وَقُلْ لَّهِ أَرْذَلُ فَتَقَالُ أَيُّ يَخْلُفُونَ الْمَلِكُ إِذَا غَابُوا وَقُلْ لَّهِ أَرْذَلُ

ای خلیفه باشند بادشاهان چون غایبند

أَقُولُ أَيُّ فَتَحْتُمْ بَقَالِ لِلنَّطِيقِ لَنَّهُ بِنَا قَوْلُ قَوْلٍ فَتَدْرِيَتْ فَرَسًا فَحَضَرَ

ای ضیاع گفته میشود برای اینج برآید و برکتهاست

النَّذْرُ الْوُثْبُ عَلَى ظَهْرِ الْفَرَسِ الْحَضَارُ وَالْحَضَارُ الشَّدِيدُ الْعَدُو

نذر حین بر پشت اسب حصار و حسیب سخت دود

مَا خَرَّ مِنْ الْحَضَرِ وَقُلْ أَقْزَى كُلِّ شَجَرٍ وَرَمَتْ أَعْلَافُ أَقْزَى

گرفته شده از خضر یعنی دود

تَتَبَعُ الْأَرْضَ وَالشَّجَرُ أَعْدَاتُ الشَّجَرِ وَالْمَرْكَةُ أَعْلَافُ الْجَلْبَةِ مِنَ الشَّجَرِ

تتبع یعنی دنبال زمین خد و درخت است و مرکب و درخت از زمین عالی از روی

وَمِنْهُ اسْتِغْنَاءٌ لَمْ يَخْلُ وَجْهَهُ مِنَ الشَّعْرِ وَقُلْ جَعَلَ الذَّكْرُ إِلَى

و از آن استغنی بودن امر و سبب بودن روی او از مو

صَلَوَاتِهِ يَعْنِي بِقَوْلِ الْمُؤَذِّنِ حَى عَلَى الصَّلَاةِ حَى عَلَى الْفَلَاحِ وَالصَّادِقُ

برادیکه و آن گفتن اذان بلند می علی الصلوة می علی الفلاح و صبر

مِنْهُ الْحَبْلَةُ وَمِنْهُ مِنَ الْمَصَادِيرِ الْهَيْلَةُ وَالْهَيْلَةُ وَالْبَسْمَلَةُ وَالْحَبْلَةُ

ازو حبله است و مانند از مصدر است حبله و حبله و حبله

وَالشَّجَلَةُ وَالْحَبْلَةُ وَالْحَبْلَةُ قَوْلُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْمَوْلُفَةُ الْحَبْلَةُ

و حبله و حبله و حبله گفتن و لا اله الا الله و حبله حبله

قَوْلُ لَحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَالْبَسْمَلَةُ قَوْلُ بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَبْلَةُ قَوْلُ

گفتن لا حول و لا قوة الا بالله و حبله گفتن بسم الله و حبله گفتن بسم الله

الْحَبْلَةُ وَالْحَبْلَةُ

وَالْحَمْدُ لَكَ حِكَايَةُ قَوْلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالشُّكْرُ حِكَايَةُ قَوْلِ سُبْحَانَكَ

در مدح و تعظیم گفتن الحمد لله و تسبیح حکایت کس سمان است

وَالْجَعْلُ حِكَايَةُ قَوْلِهِمْ جُعِلَتْ فِدَاكَ وَقُلْ فَاذْكُرْ عِزَّ ظَهْرِكَ

جعله حکایت قول ایشان جلت مداح

الْمَرْكُوبَةُ بِعَيْنِي الْمَرْكُوبَةُ بِقَالَ نَافَاةً رَكُوبٌ وَرَكُوبٌ وَحُلُوبٌ

ببین ای برادر من کوه را که می رود رکوب و رکوب و حلوب

وَحُلُوبَةٌ وَقَدْ فَرَّشَتْ فِئْهَارُكَ رُكُوبُهُمُ وَالصُّهْرُ مَقْعَدُ الْفَارِيسِ

و حلوبه و قد فرشت فیهار تو رکوبه و الصهر مقعد الفاریس

الشَّيْخُ الْخَطْلُ وَالْجُرْعُ قَطْعُ الْوَادِي عَرْضًا وَقُلْ صَكَّةٌ عَمِّي لَعْنَةُ

شوخ کام زدن و جرع بریدن دشت از پسا

قُلْ الظَّهْرَةُ وَقَدْ اخْتَلَفُوا فِي أَصْلِهِ فَقِيلَ كَانَ عَمِّي رَجُلًا مَغْوَرًا فَرَّ

بیان روز و تخمین اختلاف در اصل او پس گفته شد که بود من مردی بسیار غرور فرار

فَوَمَا كُنْتُ قَائِمًا فِي الظُّهْرِ وَصَكَّهُمْ صَكَّةٌ شَدِيدَةٌ نَصَارَةً لِكُلِّ مَرْجَأٍ

فوی ما کلام پس روز رکوت آنها که رفت سخت پس که زید مثل برای بر سکاه

فِي مِثْلِ ذَلِكَ الْوَقْتِ قِيلَ لِرَبِّدِيهِ الظُّبِّيُّ لَوْ كُنْتُ فِي الْهَوَا جِئْتُكَ

ای مانند آن هنگام گفته شد که مراد آن آهوست چرا که تخمین کرده بود در هر روز پس بگو

بِمَا يَسْتَقْبَلُهُ كَأَصْطِكَ الْكَعْبِيُّ الْكَعْبِيُّ الْكَعْبِيُّ الْكَعْبِيُّ الْكَعْبِيُّ الْكَعْبِيُّ

بچیز که پیش می آید مثل کعبه کور باز تصغیر کرده امی مانند تصغیر در مجسم پس گفته

عَمِّي كَمَا صَفَرُوا أَسْوَدَ وَأَزْهَرَ فَقَالُوا سَيَدُورُ هَيْدُورُ وَقُلْ وَكَانَ يَوْمَ

عمنی چنانکه تصغیر کردند اسود و از بهر را بر گفته سود و زهر

أَطْرَافُ مَنْ ظَلَّ الْفَنَاءَ يَوْمَ صَفَرِ الْبُومِ الطُّوبَى لِمَنْ ظَلَّ الْفَنَاءَ وَبُوصَفَ الْبُومُ

طرف از من ظل الفناء یوم صفر البوم الطوبی لمن ظل الفناء و بوصف البوم

صفت کرد به روز دراز امام خود و صفت به خیر و روزگاره

الْقَصْدُ بِأَهْلَامِ الْقَطَاةِ وَالْعَرَبُ تَنْعَمُ أَنْ ظِلَّ الرَّحْمِ أَطْوَلَ ظِلِّ قَمِينَةٍ
روایت کرده اند که در روزی که در میان مردم و بندگان که تحقیق سایه نبودا بزرگترین سایه است و از آن
 قَوْلُ الشَّاعِرِ وَهُوَ سُبْرَةُ بْنُ الْفَضْلِ شَعَرَ بَوَّاهُ ظِلَّ الرَّحْمِ فَصْرُهَا
قوله شاعر و آن شعر بهر طبع است سایه بویایه نیزه گوناگون است
 دَمُ الزُّوقِ عَنَّا وَاصْطِفَاكَ لِلزَّاهِرِ وَقَوْلُ أَحْمَدَ مِنْ دَمِ الْفَلَاكِ
تراب از ما و جبین بار سازای بود
 وَهِيَ أَيْ لَا يَعْيشُ حَاوِلُهَا وَلَدَفْدَمُهَا أَبْدَا حَارِجُهَا لَكِنَّهُ يُقَالُ إِنَّ دَمْعَةً
و آن رنگ سرخ مراد از بجه پس است که در هر کرم مانند سست و در بر لختان که گفته شود که تحقیق است
 الْحَزْنُ حَارَةٌ وَدَمْعَةُ السَّوْدِ بَارِدَةٌ وَلِهَذَا قِيلَ لِلْمَدْعُو لَهُ أَوْ اللَّهُ
امور کرم مانند و آنکه سادی سرد باشد و از پس سبب گفته شد برای کسی که دعای او کرده او را خدا
 عَيْنُكَ مَا خُذْ مِنْ الْفَرِّ وَهُوَ الْبَرْدُ وَقِيلَ لِلْمَدْعُو عَلَيْهِ اسْتَخْنِ اللَّهَ
چشم ترا گرفته شده از لفظ فر و آن شکل باشد و گفته شد برای کسی که دعا کرده بر کرم کند خدا را
 عَلَيْهِ مَا خُذْ مِنَ الشُّخْنَةِ وَهِيَ الْحَرَارَةُ وَقِيلَ لِمَنْ رَأَى الْعَيْنَ فَخُذْ مِنْ
چشم او گرفته شده است از سخن و آن گرمیست و گفته شد که هر آنکه او را لعین گرفته شده است از
 الْفَرِّ فَكَانَتْ دَعَا لَهُ أَنْ يَرْزُقَ مَا يَفْرِغُ عَيْنَهُ حَتَّى لَا تَطْعَمَ لِلْمَالِ الْغَيْرِ
و از منی آرام بر آن که دعا کند او را آنکه روزی که شود آنچه آرام چشم او را تا آنکه بند نشود بسوی چیزیکه بوی او است
 وَكَانَتْ الْجَاهِلِيَّةُ تَنْعَمُ أَنَّ الْفَلَاتِ إِذَا وَطِئَتْ عَلَى قَتِيلٍ شَرِيفٍ عَاثَتْ وَكَلَامًا
و بودند مردم جاهلیه که گمان بر تحقیق مفلات چون بر سپارد بر کشته در کشته باندند و
 وَالْإِي هَذَا شَارِبُ بْنُ أَبِي حَازِمٍ فِي قَوْلِهِ شَعَرَ تَظَلُّ مَقَالِيَتِ النَّسَاءِ
و بسوی این اشارت کرد بشر پس ابی حازم در قول خود بودند زنان بی دله
 بِطَانَةٍ يَقْلَنُ الْإِيْلَقَى عَلَى الرَّمْلِ مِزْدُ وَقَوْلُهَا عَلَيْتُ بِي شَعْرًا
نیزه را در اسیر کرد می گفت که ای من از آنکه دست برد از او

در روزی که در میان مردم و بندگان که تحقیق سایه نبودا بزرگترین سایه است و از آن
 سایه بویایه نیزه گوناگون است

کتب اربعه و کتب

در روزی که در میان مردم و بندگان که تحقیق سایه نبودا بزرگترین سایه است و از آن
 سایه بویایه نیزه گوناگون است

در روزی که در میان مردم و بندگان که تحقیق سایه نبودا بزرگترین سایه است و از آن
 سایه بویایه نیزه گوناگون است

مِنْ أَسْمَاءِ الْمَنِيَّةِ وَلَا تَدْخُلُ هَذَا الْإِسْمُ أَدَاةَ التَّعْرِيفِ مِثْلَ عَرَفَةٍ وَجَدَ قُلُوبَ

از نامهای مرکب در بنای این اسم حرف تعریف است نه لفظ

أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَغْيِبِ بَأَنَّ التَّعْوِيلَ لِلزُّوْلِ لِلْفَائِلَةِ كَمَا أَنَّ التَّعْرِيفَ

تعویر در آمدن برای جواب میزد چنانکه تحقیق تعریف

الْمَوْكَلَةِ فِي آخِرِ اللَّيْلِ لِلتَّهْوِيلِ وَالْإِسْتِرَاحَةِ وَالْمَغْيِبِ بَأَنَّ تَضْيِيقَ الْعَرَبِ وَكَانَ

در آمدن در آخر شب برای برز و نکلیدن از خواب استراحت و تعریف باین تضايق عرب است و بود

فِي أَسْمَاءِ تَضْيِيقَ الْمَغْيِبِ إِلَّا أَنَّ الْعَرَبَ لَمْ تَحْفَظْ فِي آخِرِهِ الْفَاوَنَاءَ

فایس تضايق مغرب که تحقیق مردم عرب لایق کردند در آخر او الف و نون بر

طَرِيقِ الشَّدْوِ فِي وَقْعِهِ كَمَا مَرَّ مَا جَدَّ قَصِيرٌ هَذَا هُوَ مَوْلَى حَبِيبَةِ الْأَكْبَرِ

طریق شاد بودن او غلام آزاد و حبیبه ابراست بود

وَكَانَ جَدُّ أَنْفَاهُ يُبِيدُهُ حِينَ قَتَلَتْ الزُّبَاةَ مَوْلَاةً لَهَا نَافَاةً وَأَقَامَهَا

و بود که بریده بود بی خود را دست خود بکشت مسامه زار آفای او را باز آمد و او در مکان نشست

أَنَّ عَمْرُو بْنَ عَدِيٍّ ابْنَ أَخِي حَبِيبَةِ هُوَ الَّذِي قَطَعَ أَنْفَاهُ إِنْهَا مَالَهُ يَأْتِيهِ

که تحقیق همی عدی خواهر زاده حبیبه او کسی است که بریده میزد و اسبش بهین را را میزد

الَّذِي غَشَّ خَالَهُ حَبِيبَةُ إِذَا أَشَارَ عَلَيْهِ بِفَيْسِدِهَا فَخَطَّ قَصِيرٌ عِنْدَهَا لِحَا

کسی است که غش کرد و خال او را حذیم بود چون اشارت کرد و قصیر بیک بار بهین و شمشیر زد و او را این

الْقَوْلُ حَتَّى جُمِنَتْهُ مِرَارًا إِلَى الْعِرَاقِ فَكَانَ يَأْتِيهَا بِالطَّرَفِ مِنْهُ إِلَى ابْنِ

معنی تا آنکه مبراک را در اجرت بخوابد سوی عراق پس بود قصیر که میزد و در او چیزهای مادر از این تا آنکه

اسْتَصْحَبَ فِي آخِرِ نَوْبَةِ الرِّجَالِ فِي الصَّادِقِينَ وَتَوَصَّلَ إِلَى قَتْلِهَا وَكَانَ

همراه آورد در آخرین بار مردان را در صدوقا و رسید سوی کشتن او و کشتن

بِنَاكِ مَوْلَاةٍ مِنْهَا وَفَضْلُهَا مَشْهُورٌ وَقَوْلُهُ وَكَانَ ابْنُ بُوْحَلٍ لَعْنَتُ

انعام آفای خود را زد و ضداد مشهور است مراد دشمنان

بِهِ وَلَدًا صُلْبًا شَارِعًا إِلَى أَنَّهُ وَلَدٌ فِي بَاحَةِ الدَّارِ وَالْبَاحَةُ الْمَرْصَةُ
 آن فرزند بست است برای شارت بسوی آنکه تحقیق او پیدا شد در باغ خانه و باغ کن دکان
 وَجَمْعُهُمْ بَوُحٌ وَقِيلَ إِنَّ الْبَوُحَ مِنْ أَسْمَاءِ الذِّكْرِ **وَقَوْلُهُ** فِي شَهْرِ رَجَبٍ
 وجمع او بوح است و گفته شد که تحقیق بوح از نامهای گرامی است
 هَذَا شَهْرٌ لَكُمْ وَقِيلَ لَهَا جُنَّ بَرَّانٌ وَمَوْنٌ وَأَنَّكَ أَبُوبَكْرٍ بَنِي هَذَا
 آن مرد و دود ماه گرامی هستند و گفته شد که تحقیق مرد و فرزندان و تنوید و اعطای کرد ابو بکر بنی این
 الْقَوْلُ قَالَ هَذَا طُلُوعُ بَجْنٍ **وَقَوْلُهُ** فَبِتُّ بِلَيْلَةٍ نَابِغِيَّةٍ أَوْ مَائِدَةٍ أَوْ قَوْلِ
 سخن را گفت آن مرد و پادشاه و دود ماه است
 النَّابِغَةُ شَعْرَتٌ كَانَتْ سَائِلَةً بَنِي خُبَيْلَةَ مِنْ الرُّقَشِ فِي أَنْبَاءِ السَّمِ
 بنفشه است که از بوم بود که تحقیق است که در این ... رمانی است که در آنجا آنها را
 نَابِغَةٌ **وَقَوْلُهُ** الْمَغْتَلِبَةُ بَنُو بَنِي كَثِيبٍ يَقَالُ مِنْهُ لَمَعٌ وَالْمَعْنَى بَوُحٌ
 که از آن است
وَقَوْلُهُ يَلْدُغُ وَيَصِيْ هَذَا مِثْلُ ضَرْبٍ لَمْ يَظْلَمُ وَيَشْكُو يَقَالُ صَرْبٌ
 این مثل است که از آن شود برای کسی که میزند و کله نماید گفته میشود آواز
 الْعَقْرَبُ نَصْبٌ شَيْءٌ وَصَيْبٌ إِذَا صَوَّتَتْ بِفَعْلِ الصَّادِ وَكَبِيرٌ هَا
 کزوم آواز بلند آواز دران ... آواز کرد و فتح داد و کزبان
 وَكَذَلِكَ الْفَرْجُ وَالْحَسَنُ قَوْلُ بِنِ الرَّوْمِيِّ فِي هَذَا الْمَعْنَى شَعْرَتٌ شَكْلٌ
 و همچنین آواز کرد و بجه روزه و بجه نیکوت سخن بجه در سینه
 فَحَتَّ وَتَشَكُّوْهُ ظَالِمَةٌ كَالْفَوْسِ صُمِّي الْقَايَا وَهِيَ مِنْ زَاوٍ **وَقَوْلُهُ** يَلْدُغُ
 آنکه فحوت را و شکوه را و ظالمه را که شتم گفته و همچو کمان که میزند و آواز آواز کننده است
 أَهْبَةُ تَجَلُّ بِالْأَضْطِفَانِ أَنْ يَجْلُ الشَّيْءُ تَحْتَ حُضْنِهِ وَالْأَضْطِفَانِ
 اضطغان آنکه برآورد چیزی را در زیر ... اضطغان آنکه

و جمع او بوح است و گفته شد که تحقیق بوح از نامهای گرامی است
 آن مرد و دود ماه گرامی هستند و گفته شد که تحقیق مرد و فرزندان و تنوید و اعطای کرد ابو بکر بنی این
 سخن را گفت آن مرد و پادشاه و دود ماه است
 بنفشه است که از بوم بود که تحقیق است که در این ... رمانی است که در آنجا آنها را
 که از آن است
 این مثل است که از آن شود برای کسی که میزند و کله نماید گفته میشود آواز
 کزوم آواز بلند آواز دران ... آواز کرد و فتح داد و کزبان
 و همچنین آواز کرد و بجه روزه و بجه نیکوت سخن بجه در سینه
 آنکه فحوت را و شکوه را و ظالمه را که شتم گفته و همچو کمان که میزند و آواز آواز کننده است
 اضطغان آنکه برآورد چیزی را در زیر ... اضطغان آنکه

و جمع او بوح است و گفته شد که تحقیق بوح از نامهای گرامی است

آن مرد و دود ماه گرامی هستند و گفته شد که تحقیق مرد و فرزندان و تنوید و اعطای کرد ابو بکر بنی این

سخن را گفت آن مرد و پادشاه و دود ماه است

بنفشه است که از بوم بود که تحقیق است که در این ... رمانی است که در آنجا آنها را

که از آن است

این مثل است که از آن شود برای کسی که میزند و کله نماید گفته میشود آواز

کزوم آواز بلند آواز دران ... آواز کرد و فتح داد و کزبان

يَحْمِلُهُمْ خُفٌّ ضَبِيدٌ وَالضَّبِيدُ مَا بَيْنَ الْأَبْطِ وَالْكَفِّ وَكَلَامُهُمْ مُتَفَارِقٌ

کردند و از زیر خف خود و ضبید و آنچه میان بطن و کف باشد و هر دو با هم نزدیکند

أَوَّلُ مَرَاتِبِ الْحَمْلِ الْأَبْطُ ثُمَّ الضَّبِيدُ وَهُوَ اسْفَلُ الْأَبْطِ ثُمَّ الْخَصَنُ وَهُوَ

اول مراتب برداشتن بطن است باز ضبید و او در زیر از بطن است باز خصن و او

عِنْدَ الْجَنْبِ وَالتَّجْرَابُ مَصْدَرُ جَابٍ كَجَمِيعِ هَذِهِ الْمَصَادِيرِ الَّتِي تَعْلَمُ

نزدیک پهلو است و تجراب مصدر جاب و تمامی این مصداق که آیند

عَلَى تَقَالٍ هِيَ بَقِيَّةُ التَّامِلِ لَا تَقُولُهُمْ تَقَالٌ وَنِيَانٌ وَنَزْدُ بَعْضُهُمْ

بر وزن تقال او بقیع است که قول ایشان تقال و نیان و نزد و بعضی

تَضَالٌ لَا غَيْرَ وَقَوْلُهُمْ عَجْرٌ وَحِجْرٌ يَرِيدُ جَمِيعَ أَمْرٍ الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ

تضال نه خیر آن و اراده میکند بآن تمامی کار او که مود باشد و پنهان

وَأَصْلُ الْعَجْرِ الْعُقْدَةُ الثَّانِيَةُ فِي الْعَصَبِ وَالْعُقْدَةُ الثَّانِيَةُ هِيَ

در اصل عجر که بند باشد در لب و عجر که سبک باشد

الْبَطْنِ وَقَوْلُهُمْ يَنْقُلُ أَيُّ لَمْ يَأْمُرْ بِالْكَفِّ يَقَالُ لَلْأَمْرِ دَائِبُهُ

ای حکم کرد مرا ببارداشتن گفته شود کسیکه از دایمیت است

وَلَمَّا كَفَّ لَهَا وَقَوْلُهُمْ يَنْزُو وَيَأْتِي هَذَا الشَّلُّ يَضْرِبُ بَيْنَ يَتَرِ

و کسیکه خیزد و از آنجا می آید و این شل میشود برای کسیکه در جفت بود باز

يَنْزِلُ وَأَصْلُهُ الْجَدَى يَنْزُو وَهُوَ صَغِيرٌ فَذَاكَ الْبَرَكَانُ وَقَوْلُهُمْ لَا يَسْجُلُ

خوار شود و اصل او یزغال و سجد مالکیه او خرد است پس بزرگ شود و زم کرد

لَلنَّارِ هَذَا الشَّلُّ يَضْرِبُ لِنَفْسِ الْجَرِي لَكَانَ النَّارُ أَجْرِي سَبْعٌ وَأَقْلَهُ أَحَدُهُمَا

این شل است که ذکر کرده بود برای آنکه در هر یک از آن یک و در هر یک از آن یک

لِلضَّاهِرِ مِنْ هَذَا الشَّقِّ قَوْلُهُمْ تَمَرُّ أَيْ صَارَ كَالنَّارِ وَقَوْلُهُمْ فَالْحَي

ستم و ازین است اشتقاق قول ایشان تمر ای کرد و مثل شل

سعد و در بعضی نسخ
عجری و عجره ای
شکل است بطن و پهلو
و عجره ای که در
جفت است و عجره
که در عجز است

فَالْحَقُّ بِالْفَارِطَيْنِ الْأَصْلُ فِي الْفَارِطِ أَنَّهُ الَّذِي يَجْعَلُ الْقَرْطَ وَبِهِ الْإِشَارَةُ

اصل در قارطه تخمین او سبب میزند قارطه را آن که بهیئت

لِلدَّبُوعِ بِهِ وَالْفَارِطَانِ لِلشَّارِكِيهِمَا أَحَدُهُمَا مِنْ عَنَقِهِ وَالْآخَرُ

که باغی که در خودی و در قارطه که اشارت کرده باشد یکی از ایشان از قبیل غزه بود و دیگر

مِنَ النَّسْرَيْنِ فَاسِطٌ وَكَانَ خَرَجًا يَجْنِبَانِ الْقَرْطَ فَلَمْ يَرْجِعَا وَكَعَرَفَ

از نسرین فاسطه و بود که آمده بودند با یکدیگر میزدند قارطه را پس باز گشته و ندانسته شد

لَهُمَا خَرْفٌ ضَرْبٌ بِمَا لِلشَّلِّ كُلِّ غَائِبٌ يَرْجَى أَيَاةَ وَلِيهِمَا الْإِشَارَةُ

در هر دو خبر پس بر آورده بآن هر دو مثل هر یک نامید را که امید داشته شود باز گشتن او و سبب آن در اشارت

أَبُو ذُؤَيْبٍ يَقُولُ شَعْرٌ حَتَّى يَأْتِيَ الْفَارِطَانِ كَلَامًا بَدِيشًا وَقِيلَ

ابو ذؤیب بگوید خود و آنکه کردند قارطان هر دو و هر یک کرده خود را

كَلْبٌ لَوْ أَنَّ قُلُوبَهُمْ حُرٌّ لَيَسْمُوْنِي الْحُرُّ وَالْيَمِيمُ الْحَارَةُ لَيَكُونُ الشَّمُومُ

کلب بگوید اگر دلها آزاد بود می نامیدم حُر و الیمیم حارته می نامیدم شوموم که در شست باشد و سبب

الرَّيْحُ الْحَارَةُ هَارًا وَقَدْ يَقُومُ أَحَدُهُمَا مَقَامَ الْآخَرِ بِحَازٍ وَقَالَ

باد که هم که در روز باشد و گاهی قائم شود یکی از هر دو بجای دیگر از روی مجاز و گفت

بَعْضُهُمْ الْحُرُّ وَتَكُونُ لَيْلًا وَنَهَارًا وَالشَّمُومُ يَجْتَضُّ بِالنَّهَارِ وَقُلُوبُهُ

بعض ایشان حُر باشد در شب و روز و شوموم خاصیت با روز

لَيْتَ الْعَرَبِيَّةَ لَعَنِي بِهِ مَا وَى الشَّعْبَ يَقَالُ فِيهِ عَرَبِيٌّ وَعَرَبِيَّةٌ

مرا در شست با و قیام کند درین گفته شود که در عربیت و عربیت

بِإِنْبَاتِ الْهَاءِ وَحَذْفِهَا وَمِثْلُهَا غَابَ وَغَابَةٌ وَعَرَبِيٌّ وَعَرَبِيَّةٌ وَأَمَّا

بابت داشتن هاء و در کردن آن مانند است غاب و غابه و عربی و عربیه و اما

الْفِيلُ وَالْخَيْسُ فَلَا يَدْخُلُهُمَا الْهَاءُ وَقِيلَ أَفَلَيْتَ كَمَا خَصَّاصُ

الفیل و خیس پس در نیامد بآن هر دو هاء

در قارطه تخمین او سبب میزند قارطه را آن که بهیئت
که باغی که در خودی و در قارطه که اشارت کرده باشد یکی از ایشان از قبیل غزه بود و دیگر
از نسرین فاسطه و بود که آمده بودند با یکدیگر میزدند قارطه را پس باز گشته و ندانسته شد
در هر دو خبر پس بر آورده بآن هر دو مثل هر یک نامید را که امید داشته شود باز گشتن او و سبب آن در اشارت
ابو ذؤیب بگوید خود و آنکه کردند قارطان هر دو و هر یک کرده خود را
کلب بگوید اگر دلها آزاد بود می نامیدم حُر و الیمیم حارته می نامیدم شوموم که در شست باشد و سبب
باد که هم که در روز باشد و گاهی قائم شود یکی از هر دو بجای دیگر از روی مجاز و گفت
بعض ایشان حُر باشد در شب و روز و شوموم خاصیت با روز
مرا در شست با و قیام کند درین گفته شود که در عربیت و عربیت
بابت داشتن هاء و در کردن آن مانند است غاب و غابه و عربی و عربیه و اما
الفیل و خیس پس در نیامد بآن هر دو هاء

[illegible]

۱۶
 کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران
 ۱۳۵۷

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر

القياس أن يصغر أول الأصغر إذ أصغر قد اق هذا الأصغر حين
 صغر على فتحه لأصلية لأن العرب عوضته عن ضم أوله بأن
 نزلت في آخره الفاء وياء ولجرت أسماء الإشارة عند تصغيرها
 على هذا الحكم فقالت تصغير الذي والتي الذي والتثنية في
 تصغيره أو ذاك ذيا وذاك وذاك وقد خلت في معنى فوهم بعدا
 والتي قيل انها من أسماء الداهية وقيل المراد به بعد صغير
 المذكور كونه المقامة الثامنة والعشرون للمقد
 هذا الحارث بن همام قال سبضعت بعض أسفار القند وقصا
 سمرقند وكنيت يومئذ قوم الشطاط طجوا النشاط ارمي عن قوس المرح
 الى غرض الأفراح واستعين بماء الشباب على ملأ العرش اوفيتها
 بكرة عروبة بعد أن كابدت الصعوبة فسيبت ما يبت ان جمل
 بامداد روز جمعه پس از آنکه کشیدم

فان قلت ان تصغير الذي والتي الذي والتثنية في تصغيره او ذاك ذيا وذاك وذاك وقد خلت في معنى فوهم بعدا والتي قيل انها من أسماء الداهية وقيل المراد به بعد صغير المذكور كونه المقامة الثامنة والعشرون للمقد هذا الحارث بن همام قال سبضعت بعض أسفار القند وقصا سمرقند وكنيت يومئذ قوم الشطاط طجوا النشاط ارمي عن قوس المرح الى غرض الأفراح واستعين بماء الشباب على ملأ العرش اوفيتها بكرة عروبة بعد أن كابدت الصعوبة فسيبت ما يبت ان جمل بامداد روز جمعه پس از آنکه کشیدم

فان قلت ان تصغير الذي والتي الذي والتثنية في تصغيره او ذاك ذيا وذاك وذاك وقد خلت في معنى فوهم بعدا والتي قيل انها من أسماء الداهية وقيل المراد به بعد صغير المذكور كونه المقامة الثامنة والعشرون للمقد هذا الحارث بن همام قال سبضعت بعض أسفار القند وقصا سمرقند وكنيت يومئذ قوم الشطاط طجوا النشاط ارمي عن قوس المرح الى غرض الأفراح واستعين بماء الشباب على ملأ العرش اوفيتها بكرة عروبة بعد أن كابدت الصعوبة فسيبت ما يبت ان جمل بامداد روز جمعه پس از آنکه کشیدم

یہ نکتہ بھی ملحوظ رہے کہ

[illegible]

[illegible]

جانبه و در کل عالم طوره و مندرک ما در حواله احمد حد و حدیث

وَأَدْعُوا دُعَاءَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْوَاحِدُ الْأَخْذُ الْعَزِيزُ

و نیز انهم اورا بجز خواجه امیر ارغون و ملا حسین و داود است نیست و چون کراو یکمیت میزات بجاده و ستان افغان

سرور نیستانید و باور و نه زاننده و نه یاری کنند با اوست و نه مواضع کنند فرستاد محمد صلی الله علیه و آله
لِلْإِسْلَامِ مِمَّذَا وَلِلَّهِ مَوْطِدًا وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ مَوَكِّدًا وَالْأَكْمَرُ وَالْأَسْوَدُ

برای اسلام پسندیده و برای استوارکننده دین این کتابت پیغمبران مجسم کنند بعد برای عموم و عرب
میداد وصل اگر حاکم و علم الا حکام و سواد الحلال فالحکام و سواد

تقویت میدهد. پس بزرگوار خویش ما را و هر خستگسای شیخ را و نشان کرد طلال را و علوم را و نوشت

و الله
 الْأَحْلَاقَ وَالْإِحْرَامَ كَرَّمَ اللَّهُ مَحَلَّهُ وَكَمَّلَ الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَةَ وَرَحِمَ

در آمدن مادر گل و در آمدن پدرم بزرگ کند خدای او را و بسیار کمالی کرد اندر محبت و بی گزندگی را برای او و خدای او را

بِأَلْوَكْ بَنِي كَانَهُ وَغَيْرِهَا أَوْ كَرَحْمَتِكَ خَدَامُكَ بَارِئُ نِيْزَابٍ دَاوَاذْ كَنْدُ كُوبَرٍ وَجِدُ جَسَدِي

[illegible]

الاصحاء وارجعوا هو لم رجع الاعلاء واعيدوا الذين جلدوا
 نديستان و باز داريم حرمها خود را بجزو دشمن دشمنان و آماده شويد براي كويين مجرمان
 السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

الشعنا وادري عواحل الورع ود اوو عاقل الطمع وسو واو
نيمان وپوشيد کامکا باياني را دوار کنيدياريا طمع را دره سنگيه کے

العمل و عاصم و سائرس کامل و صورت و الاوهام و خول الاحوال
کردار و نافرمانی کنید سخنانی امید را و صورت نویسی برای دلای خود برکشین حالات را

ای در دنیا خود صورت او را نگارید
علوی رقم احمد

و ان در این عصر زمان ما شود با قول
ایستادن و بسط نمودن با قبول
الطلع پس او از آن وقت که
از یک دو نیمه است و از آن
که در وقت طلوع است
در وقت طلوع است
در وقت طلوع است
در وقت طلوع است

وَحُلُولُ الْاَهْوَالِ وَمُسَاوَاةُ الْاَعْمَالِ وَمَصَارِعُ الْمَالِ وَالْاَلِ

وودو آون تر سہارا، جسٹس جابر یہا را ویر کے مال عوام لاؤنڈری کو

الحامو سکرۃ مصرعہ والرأس هو كل مطلعہ والحد و حدہ

مرکز و سخن حامی اعلیٰ اور و قبرا و قریس زمان اطلاع اور دشکاف قبر او
مُجِیْعَةُ الْمَلِكِ وَرَوْعَةُ سُؤَالِهِ وَمَطْلَعُهُ وَالْمَحْمُودُ الدَّهْرُ وَلَوْ كَرِهَ رِجَالُ

و شتر و زرس بر سید اورا و ظور اورا و بسید در کار او کو بهیج برس

سَوْعًا لِهٖ وَبِكَرِهٍ كَمَا طَبَسَ مَعَهُ وَأَمْرٌ مُطْعِمٌ وَخَطٌّ عُرْمَاؤُ دَرْمَلَكَا

مَدَامْ هَ سَكَّ الْمَسَامِعُ وَخَرَّ الْمَدَامِعُ لَا أَعْلَمُ كَمَا رَدَّ الْمَسَامِعُ

وَالسَّامِعُ عَنِ حُكْمِ الْمَلِكِ وَالرَّعَاءِ وَالْمُسُومِ وَالْمُطْلَعِ وَالْمُخَيَّمِ

شونده است و در آن حکومت مابوستان مردم با کس و کبتر . مهر را ۱۶۲ سینه بود و این

و ما سید و راه سبیلان اما لایزال گردد مگر بر گشت و دو آن کون نمود ایستد ما را دیو نه کرد مگر آنکه حله آورد

و من بعد کرد سوز استخوانها را و ناله ها را و گریه ها را و مناجات ها را و گویا می گوید: «ای خداوند منا! من را از این آتش نجات ده»

و تر ساجده دوستان تر سجد حصار ملها و سارا حد ناکات برینکل ماری کون بمبشگی و امین کل و

طوبیٰ فی صبر و عمل لا صبار و اطریح کلام احکما و معاصاة اللہ
دو بارسی استغفار کے لکھا وہ درویش بن گیا تھا اس کا نام احمدی تھیں وہ ایمان دانا فرما نے مجھ کو

آسمان آبانیت سیر درو کنده تا واک فرس شما آیامیت مرک دریا بنده شما و

[illegible]

در آرزوهای
بجست و میخواستیم از
رحمت برای شما و برای خداوندان دین اسلام و

مَدْرِكُكُمْ وَالْأَصْرَاطُ مَسْلُوكُكُمْ أَمَا السَّامِعَةُ سَمْعُكُمْ وَالشَّاهِدَةُ شُؤْرُكُمْ
أَمَّا أَهْوَالُ الظَّالِمَةِ لَكُمْ مُرْصَدَةٌ أَمَّا دَارُ الْعَصَاةِ الْحِطَّةُ لِلْوَصْدَةِ
جَاءَ سَهْمُ مَالِكٍ وَرَوَّاهُمْ جَالِكٌ وَطَعَامُهُمُ الشُّمُوهُ وَهُوَ هُوَ الشُّمُوهُ
لَا مَالَ أَسْعَدَهُمْ وَلَا كَدٌّ كَسَدَهُمْ وَلَا عَدَدٌ أَلَا حَسْبُ اللَّهِ أَمْزُجًا
مَلِكٌ هَوَاهُ وَأَمْسَالِكٌ هَدَاهُ وَأَحْكَمُ طَائِفَةً مَوْلَاهُ وَكَدَحٌ لِرُوحِهِ
وَعَمِلَ مَادَامَ الْعَمْرِ مَطْلُوعًا وَالْذَّمُّ مَوْجِدًا وَالنِّجَّةُ كَامِلَةٌ وَالسَّلَامَةُ صِلَةٌ
وَالْأَدِيمَةُ عَدَمُ الْمَرَامِ وَحَصْرُ الْكَلَامِ وَالْمَسَامُحَةُ الْإِلَاحُ وَحُجُومُ الْقِلَاحِ
سَمْعٌ وَمَعَارِفُهَا مُكِيدٌ مَالُوهَا حَاسِمٌ وَلَا يَسْدِيهِ رَحِمٌ وَلَا كَلِمَةٌ
عَرَاهُ عَصِيرُ لَكُمُ اللَّهُ أَحْمَدُ إِلَهُكُمْ وَرَحْمَتُكُمْ دَائِمًا لَا كَرَمٌ
أَحْلَكُمُ دَارُ السَّلَامِ وَأَسْأَلُهُ الرَّحْمَةَ لَكُمْ وَلَا هِلَ مَلَأَ الْإِسْلَامُ

[illegible]

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا تَشَاءُ يَبْصُرُ مَا هَلَا وَهَلَا لَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدُنْهُ حَقٌّ بِمَا يُسَمِّي وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدُنْهُ حَقٌّ بِمَا يُسَمِّي وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ

وَسَفِّرَ أَسْبَاطَهُمْ فِي خُطَايِكَ مَعَ أَدْنَايِكَ مَدَارِ كَاسِكَ فَاشْهَدُ بِحُجَّتِهِ
 دجای پیدایش نوزاد از صاحت خطم خالی تو! هر کسای تو در دیدن بیای تو بس یکبارگی دروختی
 عَنِ تَقْوَالِ سَمْعٍ مِّنْ نَّظْمِ كَاتِبِكَ الْفَنَائِي وَلَا دَارَ أَرَادَ مَعَ الْقَدَرِ كَيْفَ
 از من باز گفت بشنو از من کریم کن دوست را که دوست و نه خاندان را در کرد ما زمانه بهر
 مَا دَارَ أَرَادَ صِدْرَ عَلَى خُلُقٍ مِّنْ تَعَايُنٍ وَدَارَ هَ الْكَيْبِ وَمَعْنٍ دَارَ أَرَادَ وَكَفَى
 طوریکه کرد و شکست کن بر عادت کسکه موافقت کنی و در ارات کن او را با قل گیسبت یکبارگی در پیش تو هم در کبر
 النَّاسِ كُلِّهِمْ سَكَنًا وَمِنْ أَرْضِ كَلْبَادَارَ وَلَا تَضِعْ وَرِصَةَ الشُّرُورِ فَانْكَرْ
 مردم همه ایستادند از کافران و مشرکان و کفر و ایمان تمام آرا شد و منافع کس صمیم شادی را پس نیایی
 أَيُّومًا نَفِيشَ أَمْرًا وَأَعْلَمَ بَانَ الْمَوْتِ جَانِلًا وَقَدْ أَرَادَ عَلَى الْوَرَى حَارًا
 ای روزی زود کسی یا زمانه و بدانکه بختین مرگ کرد دست و بختین کرد امید است بر طعن دانه را
 وَأَقَمْنَا لَكَ زَالَ قَانِصَةً مَا كَرَّ عَصْرُ الْحَيَا وَمَادَارَ أَفْكَفَ نَحْيِ الْخَافَةِ مِنْ بَشَرًا
 و سکه خورد است با یکبارگی باشد بگفته تا سیکرد در آن ملک و مادامیکه در یکبارگی در پیش طهر امید باشد تو را ای از دایک
 لَمْ يَجْعَلْهُ كَسْرِي وَلَا دَارَ أَرَادَ قَالًا عَتُورِنَا الْكُوُوسُ وَطَرَسَ الْغُفُوسُ جَزْ
 یکبارگی تا از کسری و نه دارا گفت ای چون نیست کردید تو را ای ایها و شادمان شدند ما را نوشانی
 أَلَيْسَ الْغُفُوسُ عَلَى أَنْ أَحْضَرَ عَلَيْهِ النَّامُوسُ فَاتَّبَعَتْ مَرَامَهُ وَخَ
 سکنه دروغ بر علیه نگاه دارم برو راز را پس هر وی کرد مقصد او را که ستم
 دِمَامَةً وَنَزَلَتْهُ بَيْنَ الْمَلَكَةِ بِمِزْلَةٍ الْفَضِيلِ بِسَدَّتِ الدَّيْلَ عَلَى عِلَاقِ
 درست اودا و فرود آمد در میان کرده بر تبه صیل و پادشاهیم دامن را بر روی ایها
 الْكَلِيلِ لَمْ يَزَلْ ذَلِكَ حَاكِبَهُ وَدَارَ إِلَيْنَ هَيَا أَيْبَى فَوَيْعَتَهُ وَهُوَ مَصْرُورٌ
 شهبود بهر اود آن غمنا و روی من تا آنکه آوده شد بر شهنش که در دایه ایکی او استلک
 التَّلَاسِيسِ مَسْرُوحًا لِحَنْدَرِيسَ الْمَقَالِ الثَّاسِعَةِ وَالْعِشْرُونَ الْوَسْطِيَّةِ
 وزب و جهان کشته بود آتشانه نزار کیده را معارف جیب و سیم سی بر علیه

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا تَشَاءُ يَبْصُرُ مَا هَلَا وَهَلَا لَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدُنْهُ حَقٌّ بِمَا يُسَمِّي وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدُنْهُ حَقٌّ بِمَا يُسَمِّي وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا تَشَاءُ يَبْصُرُ مَا هَلَا وَهَلَا لَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدُنْهُ حَقٌّ بِمَا يُسَمِّي وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدُنْهُ حَقٌّ بِمَا يُسَمِّي وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ سِوَاهُ

[A large section of handwritten Persian script from the manuscript.]

الحكى الحارث بن حماد قال الخاني حكود دهر قاسط الى ان اتجع ارض واسط

فَقَصَدُوا أَلَا أَعْرِفُ يَا سَكَاوَلَا أَمْلِكُ فِيهَا مِسْكَوَلَا حَالَتُهَا

پہلے آنے والے کے من میں ختم آج دو شیکہ آکر کم کر دیا ملک نمودم دران خانہ را و ہر گاہ فرود آمد مرا
 حلول الحوت لبیداء والشعر البیضاء فی الملة السوداء فکانی حل الحوت

وَمَجْدُ الْبَاقِصِ إِلَى خَانِ يَنْبَغِي لَشَدَاذِ الْأَلْفَانِ وَأَخْلَاطِ الرِّقَابِ وَهَوْلِ لَطْفِهَا

و بخت برگزیده بسوی کاروان لرزی کنودی آمدند این سافران اطراف و آیمحکمان از یاران سفروان سستگر
مکانه و ظرافت سگانیه مرغیب الغریبه ایطانه و یسیه هو و طانه

جای خود و خوش منشی بسته کمان او رخت مدام سافرا در وطن کوفتن او و فراموش می کند تا نسیه او را رد و طلبا او

فَاسْتَفْدَتْ مِنْهُ فِی حَجْرٍ فَوْقَ الْأَنْفِ فِی أَجْرِ فَنَّا كَانِیْ طَرَفِیْ

بہیں تھامندم ازل سرخانہ و گنجی نکردم در نزد محرم پس نبود مگر سجد کرد پس ہم یا نوشتن
حرف حی سمعت جاری بیت بیت یقول لایزالہ فی البیت و یابی

حرفی تا آنکه شنیدم همایه را که خانه او با خانه من پیوسته بود و میگوید شریک من خود در خانه بخیر ایامی بپایان

لَا قَدَّ جَدُّكَ وَلَا قَامَ صِدِّكَ فَاسْتَجِبْ ذَاكَ وَجْهَ اللَّهِ وَالْوَرْدَ الْكَثِيرَ

وَنُشَادُ بَحْتِ تُو وَنَهْ خِزَادِ شَمْنِ خَالَفِ تُو پَسِ صَاحِبِ بَغْنِ نَکَرِ طَوِ کُجُو سَفِیْدِ دُرُو دَرِ نَکِ مَرَدَارِ پِیْرَا
وَالْأَصْلُ النَّفِیُّ وَالْجِسْمُ الشَّقِیُّ الَّذِی قَبْضُ وَنَشْرِ وَسِجْنُ وَشِهْرُ وَسَقِی طَمْرُ

وَأَدْخِلِ النَّارَ عَبْدًا لَطِيفًا رَاضٍ بِهِ إِلَى السُّوقِ كُضِّ الشَّيْءُ فَقَاضٍ بِهِ الْإِلَهَ

و در راه با تشکیر از کتب کجایند شد باز دو
 سیدی بازار عجم دومین ماستن پس سواد کسینان سید

الْمَلَفُ الْمُسَدِّ لِلْمَدِّ الْمَفْرُوحِ الْمَعْنَى الْمَرْجُوحِ ذَا النِّفَاسِ الْحَقِيقِ وَ

داجن کشته ایستاده را از روی کس کشته شلوان کشته یک دهنده آبایش دهنده را خود دم کشیدن سوز خود را

[illegible][illegible]

وَالْجَيْنُ الْمُسْرِى وَالْفِظُ الْمُسْرِى وَالنَّيْلُ الْمُسْرِى إِذَا طَرَقَ رَعَا

وَصَادُوكُوكُ دَرِخَانِ رَا دَاوَاخْتَه تَقَاتِ مَهْدَه وَخَشِش مَعْنِ كَتَنده چنين همكه برگاه زده شود آوار كنند

وَبِرَقَّ وَبَاحَ بِالْحَرْقِ وَنَفَثَ فِي الْحَرْقِ فَكَلَّمَا قَرَّتْ شَقِيقَةً لَهَا دِر

وَرِغْدَه وَاظَاهِرْشِد بَهْوَشَن وِدَرِشِدِه در ماهما كفت يادى چون آدم كرفت زبان آواز كند

وَلَمْ يَبْنِ الْأَصْدَرُ الصَّادِرَ بِرَزَقِي بِمَيْسٍ وَمَا مَعَهُ أَنْفِيسٌ فَرَأَيْتَهَا

وَبَانِي غَاذِ كَر بَرُونِ آمَن بَرُونِ آمَنده بَرُونِ آدم جَوَانِ كِه بَخْتَر مَكِرْدَه بَا كِيكُو بَوَاو بَارِي بِيَرِ بِيَرِ اَوَا

عُضْلَةً تَلْعَبُ بِالْعُقُولِ قَتَرِي بِالْحَوْلِ فِي الْفُضُولِ فَانْطَلَفَتْ

بَلَايِ كِه بَارِي مَكِرْدَه اَخَزْدَه وِدَرِشِ كِيَت بَرِ آمَن در پَرسيَدِن سَكَا رِيس رَفْتَم در

أَيُّ الْغَلَامِ لَا خَيْرَ حَتَّى الْكَلَامِ فَلَمْ يَزَلْ يَسْعَى سَعَى الْعَقَارِ بَيْتٍ وَبِتَفَقَه

بِسِ جَوَانِ كِه بَارِي زَايِم مَنِي مَحَن رَا بِيَرِ بَرَسْتَه بُوَد كِه مَكِرْدَه بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ

نَضَائِدًا لِحَوَارِيتٍ حَتَّى أَتَتْهُ عِنْدَ الزَّوْجِ إِلَى حِجَارَةِ الْعَدَاكِ قَنَاوُ

رَهْتَايِ دَكَاں دَا رَا تَا كِه سَوِيْدَه بِلْكَام شَبَا كَه بِيَرِ سَكَا اَنَشِ زَنده بِيَرِ دَاو

بَا بِيَهَارِ غَنِيغًا وَتَنَاوَلَ مِنْهُ نَجْرًا طَيِّفًا فَجَبْتُ مِنْ فُطَانَةِ الْمُرْسَلِ

فَرُوسْتَه آر كَرده تَانِي دَر كَرْت اَز دَر سَكَا رِيس بَرِ كَفْت نَهْدَم اَز دَر كِي نَرَسْتَه

وَالْمُرْسَلِ وَعَلَتْ لَهَا سُرُفُجِيَّةٌ وَإِنْ لَمْ أَسْلُ مَا كَذَبْتَ أَنْ تَدْرُكَ
وَرِزَسْتَاوِه وِدَرِشْتَم كِه بَرِ اَنَشَه قَهْرَ اَز بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
إِلَى الْهَافِ مَطْلُوقِ الْوَنَانِ لَا تَطْرُقُ لَنَّهُ فَمَنْ هَلْ وَطَرُفُ الْهَافِ
مَانِ كَارِدَانِ بِلَايِ بَا كِيكُو كَتَنده كَلَامِ مَوْشِ تَا مَنِي حَقِيقَتِ نَهْم خُودَا دَا بَا بَشَانَه رَسِيْدَه دَرِ حَقِيقَتِ
فَإِذَا أَنَا فِي الْفِرَاسَةِ فَارِسٌ أَبُوزَيْدٌ بِوَصِيدِ الْخَانِ جَالِسٌ قَهْرًا بِنَاكِي
بِيَرِ كَه مَن دَر دَانَايِ بَشَانِ سَوَارِدَاهِم وَا بُوَزَيْدِ بَا شَانِ كَارِدَانِ بَرِ اَنَشَه بِيَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
أَوَّلِ الْغَاوِ وَتَقَارَضْنَا كَفِيَّةَ الْأَصْدِ قَالُوا الَّذِي نَأْبُو حَتَّى زَالَتْ
كِيكُو دِيْدَن دَهْدَرِ كَر شَانِ كَر دِيْم بِلَام دَوَسْتَانِ سَبِيَرِ كَفْت مَهِيْتِ چِيَز كِه فَرُودَا مَرِ اَلَا كِه كَزَشْتِي

۲۱۰
عنه فلهذا كان من اهل البيت عليه السلام
والذين هم في الدنيا والآخرة
على ما هو عليه من النور والبرهان
والمقامات العلية والارباب السنية
التي هي في الحقيقة والواقع
من اهل البيت عليهم السلام
والذين هم في الدنيا والآخرة
على ما هو عليه من النور والبرهان
والمقامات العلية والارباب السنية

جَنَابِكَ فَقُلْتُ كَهْمُهَا ضَرْبُ فَاخٍ فَقَالَ الَّذِي أَنزَلَ الطَّرِيقَ الْغَايَةَ

شهر خدرا پس گفت زانه شکسته است دستم بسیار شده پس گفت قسم بخدا که زود آید باران از این
 و آخره **وخرج المشركين من الاحكام لقد فسد الزمان وعم العدو ان وعم**

و بیرون آید بار را از شکوفای بخشن تا باشد روزگار و شالند تعدی منم و ناپودشد
المعوان والله المستعان فکیف اقلت و علی ای وصفیک و جفلة

فَقُلْتُ اخَذْتُ الْكَيْلَ فَيَصْأَوَادُ حَبَّتْ فِيهِ خَيْرٌ صَافَا لِقَافِ بَيْتِكُمْ

بہر گفتم کہ گزفتم شب را ہر اسنم و رستم در آن کرشم پس در آنکہ عالمیکہ میگوید
الارض و یغیر فی ارتباج القرص والقرص تراہتم من قعر الکشم قص

او بدت که فرصت و قال قد علق بغلی انصاهر من یاسوجو احل ویریش

جَنَاحَكَ فَقُلْتُ كَيْفَ أَجْمَعُ بَيْنَ غَلٍّ وَقُلٍّ وَمَنْ ذَا الَّذِي رَغِبَ فِي ضِلٍّ

بَارِئٌ مِّنَ الشِّرْكِ يَبْغِي الْفُلُوكَ ۚ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كِبَاؤُكَ وَلَا حِسَابُكَ ۚ يَوْمَ لَا تُخَفِّفُ عَنْكَ قِوَامُكَ أَشَدَّ ۚ يَوْمَ لَا تُجْزَىٰ عَنكَ أَرْجَاؤُكَ وَلَا تُنْتَصَرُ مِنْهُمْ قِسْفُكَ وَلَا يَمْنَعُكَ يُعْمَارُكَ ۚ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كِبَاؤُكَ وَلَا حِسَابُكَ ۚ يَوْمَ لَا تُخَفِّفُ عَنْكَ قِوَامُكَ أَشَدَّ ۚ يَوْمَ لَا تُجْزَىٰ عَنكَ أَرْجَاؤُكَ وَلَا تُنْتَصَرُ مِنْهُمْ قِسْفُكَ وَلَا يَمْنَعُكَ يُعْمَارُكَ ۚ

پیرنانشاخذ گفت من افتاد گندام تو دسوی تو دوکیل رستا و بر تو مانده هر تیزه عادت مردم

[illegible][illegible]

پانصد درم سبببوی بچیز که کامین بست پیغمبر ازواج مطهره و دست آن کاهای

[The page contains dense handwritten Persian text in Nasta'liq script, which is mostly illegible due to extreme blurring and overlap.]

[illegible]

اصطلاح را وی نهادن و سید تقویم - و میگذشت آنرا تا آنکه خواب کرد و درود

اَللّٰهُمَّ بَنَانِي عَلَى اَمْرِكَ لَنْ نَطْلُبَ بِصَدَاقٍ وَلَا نَجْأَ اِلَى طَلَقٍ نَزَلْنَا
 كَمَا هُوَ دَخَلْنَا خُذْ اَعْلَانِيَةً زَهْرًا طَالِبَةً كَرِهَ الْبَاسِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 سَاحِبِ مَوْقِفٍ عَقِيدَةٍ وَجَمْعِ حَشْدٍ عَظِيمَةٍ لَمْ تَقْتُلْ رَفِيقًا سَمِيعًا
 زودست که خواهم در حای عید کجاست تو و ما در هر امن جاست تو عید را که کشیده است بیکه کون را
 وَلَا خُطْبَ بَيْنَهُمَا فِي جَمْعٍ قَالِ الْكَارِثُ بْنُ هَامٍ فَانْزِلْهُمَا فِي وَصْفٍ
 و خوانده شده است مانند آن در هیچ جمعی که نیست عارث پس تمام پس را بگفت و بگفت بگفت
 الْخُطْبَةُ الْمَثْلُوعَةُ دُونَ الْخُطْبَةِ الْجَلُوعَةِ حَتَّى قُلْتُ لَهُ فَمَدَّكَ لِيكَ هَذَا
 خطبه که خوانده خواهد شد نه زن خواسته بگفت و درود تا آنکه گفتند او را بر آئینه سپردم میوه نو این
 الْخُطْبَةُ فَلَمَّا تَدِيرُ مِنْ طَبْعِ مَنْ حَبَّ فَنَعَضَ مِرَّةً وَلَا تَرَعَادَ مِنْهَا
 کار بزرگ را پس بر کرد و در آینه سپردم زیرا که برای سبکدست است و در هر حالت حالیکه در آینه سپردم میوه نو این
 وَقَالَ ابْنُ بَشِيرٍ يَا عَتَابُ لَدَهْرٍ وَاحِلٍ الَّذِي فَقَدَ وَلِيَّ الْعَقْدِ وَالْفَقْدِ
 و گفتند شاد شو خوشتر کردن زان و در شبیدن شیر پس بر آئینه دانی کرده خدمت عقیقه او بگفت و در آینه سپردم
 وَكَانَ قَدْ تَرَ اخَذَنِي مَوَاعِدَةُ اَهْلِ الْخَانِ وَاعْدَادُ حُلُوْلِ الْخَوَانِ
 و کرد که بخینم چه طلبی بر آقا که در در بهر که در هر کس که کاروان را می و میا کردن طوی حوان را
 فَلَمَّا مَدَّ الْبَيْلَ طَنَابَهُ وَاعْلَقَ كُلَّ ذِي بَابٍ بِأَبَةٍ اَذِنَ فِي الْجَمْعَةِ لَا
 پس چون در آن کرد شب طاسب خود را دست در دادند در دو آینه خود را بگفت و در کرده آگاه باشیدا
 احْضَرُوا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فَلَمْ يَبْقَ فِيهِمْ اِلَّا مَنْ كَتَبَتْ صَوْتَهُ وَحَضَرَتْهُ
 که حاضر شوند در این ساعه پس باقی ماند از ایشان کسی که کسی که جواب داد و آواز داد و حاضر آمد بخانه او
 فَلَمَّا اصْطَفَا لَدَيْهِ وَاجْتَمَعَ الشَّاهِدُ وَالشَّهْوُ عَلَيْهِ جَعَلَ يَمْنَعُ
 پس چون منصف شد نزد او بوزید و فراهم شد کوا و در هیچ دلی آواز کرد که بر شیدا
 الْأَصْطَرَابَ وَيَضَعُهَا وَيَحْظُ التَّقْوَى وَيُدْعَاهُ اِلَى اَنْ نَفْسُ الْقَوْمِ
 اصطراب را وی نهاد آنرا و میبرد تقویم و میگذشت آنرا تا آنکه خواب کرد کرد و در دردم

اگر سینه و تنه را در حین اوج بالا بردن و میله ها را از دست
آنها جدا نماند هر یک است از گوی امام که پاره شد بوی نسیم زمان و مالک کرده شد بجز کیه خواست و نه

(Faint handwritten Persian script at the bottom of the page)

[illegible]

وهدى بها السارين طر القديح متباكرات وابقيت لك
در راه نمود آن شت بودگان را همه برآید آوردی چری ربون و باقی دشمنی رای خود
الخزبات ذر كرا تخرجت فكر في صورا امه وخيفه من عدوى
صلتهای سرکنده یادگار باز جبران شدم از دسته در بارگشت کاراد و دستش از غادر کردن
عرو حتى طارت نفسى شعاعا وارعدت و راعى امرها
کزاد تا آنکه پریشان شد حال من ازاده و لرزیده شد کونستار شایه من از رس
فما راى أسفا فرقى وأسفا لالة فلقى قال ما هذا الفكر المضر
بهر چوین بود بر آنکه کی نمودن من و شله دون بی راس من کعبت صیبا بر او پیشه سوزانده
والروع المومض فان يكد فكرك في اجل من اجل فانا الان اسرع
دشمن بودا پس اگر باشد اندیشه تو در کنایه من این جزای من پس من اینک بجزم
وأطعم وأقوى هذه البقا معنى وأقوى كرميها فارقها وهي تصفر
و بهم و خالی بیکدم اس خا را از خود می بیکم و بسیار مجرای غیب که در گارنم از آن بیکدم آن سبب
وان لم ينظر البصرك وحدك من حيك فتناول فصالة الخبير
و اگر باشد از دست شقت برای جان خود و سبب من از بند خود پس بخور پس نازد غیب را
وطب نقاشن القيص حتى تأسى لعدى وكستعد وتمذلك
دخوش شو از روی غیب از کم کردن پس تا آنکه دایر باشی ای جاگم و باری جویند و کسره شود بجا
العام بعدى ولا فالف الفرق قبل ان تسحب فخر اعدك اخرج
قیام کردن پس از من و اگر نه پس روی کن که بکشی پس از آنکه کشیده شوی و کسره شوی باز آنکه کردی بیرون
ما في البيوت من الكاس والنجس والخبث جعل يستخلص الصل كل خرو
چیز که در خانه بود از کبیسای زار و جاده انشا و آغاز کرد که خالص سیر بر روی و خلاصه سیر بر ستار
ونجبه كل مذبح وموزون حتى غادر ما الغاء فاعظم استخرج
و کینه بر چینه برود و سنجیده را تا آنکه کذاشت آنچه آنکه از او نام و چوین از آنکه بر او شده

وهدى بها السارين طر القديح متباكرات وابقيت لك
در راه نمود آن شت بودگان را همه برآید آوردی چری ربون و باقی دشمنی رای خود
الخزبات ذر كرا تخرجت فكر في صورا امه وخيفه من عدوى
صلتهای سرکنده یادگار باز جبران شدم از دسته در بارگشت کاراد و دستش از غادر کردن
عرو حتى طارت نفسى شعاعا وارعدت و راعى امرها
کزاد تا آنکه پریشان شد حال من ازاده و لرزیده شد کونستار شایه من از رس
فما راى أسفا فرقى وأسفا لالة فلقى قال ما هذا الفكر المضر
بهر چوین بود بر آنکه کی نمودن من و شله دون بی راس من کعبت صیبا بر او پیشه سوزانده
والروع المومض فان يكد فكرك في اجل من اجل فانا الان اسرع
دشمن بودا پس اگر باشد اندیشه تو در کنایه من این جزای من پس من اینک بجزم
وأطعم وأقوى هذه البقا معنى وأقوى كرميها فارقها وهي تصفر
و بهم و خالی بیکدم اس خا را از خود می بیکم و بسیار مجرای غیب که در گارنم از آن بیکدم آن سبب
وان لم ينظر البصرك وحدك من حيك فتناول فصالة الخبير
و اگر باشد از دست شقت برای جان خود و سبب من از بند خود پس بخور پس نازد غیب را
وطب نقاشن القيص حتى تأسى لعدى وكستعد وتمذلك
دخوش شو از روی غیب از کم کردن پس تا آنکه دایر باشی ای جاگم و باری جویند و کسره شود بجا
العام بعدى ولا فالف الفرق قبل ان تسحب فخر اعدك اخرج
قیام کردن پس از من و اگر نه پس روی کن که بکشی پس از آنکه کشیده شوی و کسره شوی باز آنکه کردی بیرون
ما في البيوت من الكاس والنجس والخبث جعل يستخلص الصل كل خرو
چیز که در خانه بود از کبیسای زار و جاده انشا و آغاز کرد که خالص سیر بر روی و خلاصه سیر بر ستار
ونجبه كل مذبح وموزون حتى غادر ما الغاء فاعظم استخرج
و کینه بر چینه برود و سنجیده را تا آنکه کذاشت آنچه آنکه از او نام و چوین از آنکه بر او شده

وهدى بها السارين طر القديح متباكرات وابقيت لك
در راه نمود آن شت بودگان را همه برآید آوردی چری ربون و باقی دشمنی رای خود
الخزبات ذر كرا تخرجت فكر في صورا امه وخيفه من عدوى
صلتهای سرکنده یادگار باز جبران شدم از دسته در بارگشت کاراد و دستش از غادر کردن
عرو حتى طارت نفسى شعاعا وارعدت و راعى امرها
کزاد تا آنکه پریشان شد حال من ازاده و لرزیده شد کونستار شایه من از رس
فما راى أسفا فرقى وأسفا لالة فلقى قال ما هذا الفكر المضر
بهر چوین بود بر آنکه کی نمودن من و شله دون بی راس من کعبت صیبا بر او پیشه سوزانده
والروع المومض فان يكد فكرك في اجل من اجل فانا الان اسرع
دشمن بودا پس اگر باشد اندیشه تو در کنایه من این جزای من پس من اینک بجزم
وأطعم وأقوى هذه البقا معنى وأقوى كرميها فارقها وهي تصفر
و بهم و خالی بیکدم اس خا را از خود می بیکم و بسیار مجرای غیب که در گارنم از آن بیکدم آن سبب
وان لم ينظر البصرك وحدك من حيك فتناول فصالة الخبير
و اگر باشد از دست شقت برای جان خود و سبب من از بند خود پس بخور پس نازد غیب را
وطب نقاشن القيص حتى تأسى لعدى وكستعد وتمذلك
دخوش شو از روی غیب از کم کردن پس تا آنکه دایر باشی ای جاگم و باری جویند و کسره شود بجا
العام بعدى ولا فالف الفرق قبل ان تسحب فخر اعدك اخرج
قیام کردن پس از من و اگر نه پس روی کن که بکشی پس از آنکه کشیده شوی و کسره شوی باز آنکه کردی بیرون
ما في البيوت من الكاس والنجس والخبث جعل يستخلص الصل كل خرو
چیز که در خانه بود از کبیسای زار و جاده انشا و آغاز کرد که خالص سیر بر روی و خلاصه سیر بر ستار
ونجبه كل مذبح وموزون حتى غادر ما الغاء فاعظم استخرج
و کینه بر چینه برود و سنجیده را تا آنکه کذاشت آنچه آنکه از او نام و چوین از آنکه بر او شده

چرا که چنین من ایشان دانا ترم و بخشن تر و دود آدم ما ایشان بیش و بیم ایشان را که باشد در گشته ممان با

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مراد را که امید است بشوای کسار اقرار کن باز بکنه او کم کرد شک خود را که بران بود و در غل کرم است این خدا

ویران آمد و گفت: پیروز بردار جانی ما را و غنای کنگرستان گفت: خرمسار کلمات

پس من دیدم رشتن بار و بچه بار و انجام بیماری بسوی داغ دہستم

کہ تحقیق دینک گنن بن کاروانر سب بدست خواریا پس معجی کردم بنام انک محو لفظ ہر توہم برای کو حیات

دامن خود را دکنه را بنده مشب خود را کالیکه بر فتم لبوی شریطیب و دعای بد سیکردم بخواه اشک بر او طهر حج است

مقامہ ستیم مشہور ہے خرداد عاثر ہر سال گفت کوچیدم

از بغداد بسوی شهر صور پس چون درآمد آن حاکم مدد و جہتی تیر و فرسخی پیش برد

و مالک بندی کسب نمی نمودم آرزو مندم مسیری شمه صحرای آرزو مندم و عفو اسیری طبعیان و مرد و

سوی غمخواری پس کذا بستم آونگیهای بر جانم را و ترک کردم این داروهای فاسد کردن و

سوار شدم بیست راه را دودم مسجودم محمود دودن ششمین مرغ پرچم

دال شدیم بر سر از روی کشید مانند که بسته در یک سبزه رنگ

[illegible]

سید الشهدا علیه السلام

سفر: ...
برج: ...
نقشه: ...
نقشه: ...

۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰

چیزهای نامیاس که بسوی اینک خضر کردم جان نشینند پس بگویند و آدم ادا با گردانند و خضرا

النشوان بلا صطباح والحيران يتقش الصباح فبكنا انا بومارها
 است با صبح کردن و شب بیدار کردن بیدار شدن بیدار شدن بیدار شدن
 اطوف و تخني ورس فطوف اذ رايت على جرد من الخيل عصبة كصا
 سبستم سالیکه زدن اسب ننگ کلام بود نگاه دیدم بر سپاه ننگ از سپاه گردی مجبور افغان
 اللبل فسالت لا تجاء الزهدة عن العصبه والوجهة فقيل اما القوم
 شب پس پرسیدم برای طلب دوری از فتنه از گروه و از جای آنکس پرسیده شد لیکن گروه
 فشهوه و اما المقصد فاملا لا مشهور فحدثني مبعث فلنا طلال
 پرسیدم که ای آنکس پس علاج چیست که حاضر شود در آن محرم پس در آغاز شادمان بسوی
 ان سیرت مع الفراط لا قوز بجلافة الفطاط واخذ حلوا اما السطاط
 ایک فرستاد! پیش در دکان نادریم شیرینی بخار و جمع کنیم طوبی خوان را
 فاضينا بعد ما كابد العناء الى دار ربيعة البند وسبعة الفناء
 پس رسیدیم پس از کشیدیم نامک بسوی خانه بند بهار کشاد و سخن
 تشهدا بها بالزراء والسنا فلما نزلنا عن صهوة الخيل وقد شنا
 که گویای میسروری بکنده خود با فردی نال و بندگی تبه پس چون زود آمدیم از پشتهای سپاه و پیش کردیم
 الاقدام للدخول رايت دهيزها تجللا اطرا مخرفة ومكلا
 که ما را برای در آمدن دیدیم و اینها آنرا پوشیده با جامه ها گسسته پاره پاره و تاج پوشانیده
 تجاروت معلقة وهناك شخص على فطيفة فوق كوة لطيفة واني
 با جمعی از آویخته و آنجا شخص بر فرش لطیف بالای دکان پاکیزه پرسیدند که
 عنوان الصحيفة ومراى هذه الطريقة ودعاني الطبريتك
 نام و چهار این راه و خواند مرا فال برگزین باین
 الناحيس لاني ان عدت لذلك الجالس فعزمت عليه بمصر ولاهله
 چیزهای ناسی که بسوی ایکه نصبر کردم آن نشینند پس سوگند دادم او را اگر داننده خنایا

[illegible]

[illegible]

شَيْخٌ قَدْ مَالَ الْمُلُوكُ قَامَتْهُ وَنُورُ الْفَتَيَانِ قَامَتْهُ فَتَبَاشَرَتْ

پیری آئین خانید روز رب بالا ہی اورا دمنید کردہ بود شب دور سوی اورا ہیں ہدیہ گیر شدہ وادہ

لجاکم باقبالہ و تبادرت الی استقبالیہ فلما جلس علی زینتہ

و سَكَنَتِ الصَّوْمَاءَ طَيْبَةً اِنْزَادَ كَفَّ لِلْمُسْنَدِ وَمِنْ سَبْكَهٗ

و آرام کرت مانگما از ترس او نزدیک شد سوی تکیه گاه خود و الید بر کوخ دراز
 بیدار قال الحمد لله المبتدی بالافضال المبتدع للنوال +

لِلْمُقَرَّبِ إِلَيْهِ بِالسَّوَالِ الْقَوِيمِ لِتَحْقِيقِ الْأَمَالِ الَّتِي فِي شَرْعِ الزَّكَاةِ

نزدیک شدن است سوی او میرویم امید داشته باشد برای است کردن بزرگوار خدا عیبه و من کرد ز کوه را
 فِي الْأَمْوَالِ وَنَزَّحَ عَنْ هَذَا السُّؤَالِ وَتَلَبَّ إِلَى مَوَاسَاةِ الْمَضْطَرِ

در البها و باز داشت از بامک دانش برالمان و حوام سوی محواری کی در مانده محتاج
و امر با طعام القانع و المعتر و وصف عبادہ المقربین فی کتابہ

و حکم فرمود بطعام دادن خواسته کنند و محتاج که سوال کنند ستودند کماں خود را که نزد بکشند در کتاب خود

المُتَبِينِ فَقَالَ وَهُوَ صَدَقَ الْقَاتِلِينَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حِرْمٌ

معلوم السائل والحرم أحمد على باضق من طعمه

وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ اسْتِغَاثَةِ دَعْوَةِ بِلَاكِنِيَّةٍ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

[illegible][illegible]

بمعاینه بخارها و سرازیر شدن آنها و سرازیر شدن آنها
رسانه از درختن قنن بالاحاد و از حدود کرشن بی در لیکله خود در روی کون او بر طلب رضی خود

[illegible]

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان صفات و کمالات ایشان است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان است
 و در بیان مناقب و فضیلت ایشان است
 و در بیان کمالات و جلال ایشان است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان است
 و در بیان مناقب و فضیلت ایشان است
 و در بیان کمالات و جلال ایشان است

معاشها و انتعاشها عند هراشها وقد بذل لها من الصدقات
 و تمكنا و صفاها و كراها فانكحى ^و انكاح ميثله و صليها حبلا
 و اجله و ان خفا عيلة فسوف ^و ليها الله من فضله اقول قولي
 هذا و استغفر الله العظيم ^و واكروا سالة ان كثر في الصايط
 نسلكم و جهر من مر العايط ^و فلكم فان الشيم من خطبه
 و ابرم الخن عقد خطبه و تساقط من النثار ما استغروا
 الاكهار و اغرى الشيم بالانثار ^و ثم خفض الشيم بحب دلاذله و
 يقدم اراذله قال الحارث بن ^و قيسه لا نظره رجاء القوم و اكل
 حجة اليوم فجاج ^و لهما طريقتا طهانه و تاصفت في الحس
 جهاته حين ربع كل شخص في رضى و طفق برقع و وصية
 من الصف و فرست من الرضا فحانت من ^و الشيم لفتة الى نظره

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان صفات و کمالات ایشان است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان است
 و در بیان مناقب و فضیلت ایشان است
 و در بیان کمالات و جلال ایشان است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان است
 و در بیان مناقب و فضیلت ایشان است
 و در بیان کمالات و جلال ایشان است

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان صفات و کمالات ایشان است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان است
 و در بیان مناقب و فضیلت ایشان است
 و در بیان کمالات و جلال ایشان است
 و در بیان احوال و سیرت ایشان است
 و در بیان مناقب و فضیلت ایشان است
 و در بیان کمالات و جلال ایشان است

~~17C~~

۲۲۴
در هر یک از این دریاها و رودها که در این کتاب مذکور است
در هر یک از این دریاها و رودها که در این کتاب مذکور است
در هر یک از این دریاها و رودها که در این کتاب مذکور است

بِأُطْرَفِهِ عَلَ فَقَالَ لِي إِلَىٰ أَيْنَ يَا بَرِّمَ هَلَاكَ عَاشِرَتِ مَعَاشِرٍ مِنْ

فِيهِ كَرَّمَ فَقُلْتُ وَالَّذِي خَلَقَهَا طِبَّافًا وَطَبَقَهَا اِشْرَاقًا لَا ذِفْتُ

درد بخشش است پس بفرست سون بخدا بیکر که انبیا را سنانا را بلامی بیکر کرد و بیکر از انبیا

لَمَّا قَاوَلَا لَسْتَ بِرَاقٍ اَوْ خَبْرِيْ اِنْ مَدَّبْ صَبَاكَ وَ مِنْ اِيْهِ

چیزی و چشم نان تنگ کمر آنکه خبری می آید که گجاست بجای نماند کردی تو و از گجاست آمد
صَبَاكَ الْفَتْنُفَسُ الصُّعْدَاءُ عِرَاسًا وَأَرْسَلَ الْبُكَاءُ مِدْرَارًا حَتَّى إِذَا

استنزف الدم واستنصت الجمع وقال لي اسمع نظم

قطع کرد اشک را خاموشی خواست از کرد و گفت مرا بشنود
مسقط الرأس سروج و بیا کنت میج * بلد یوحنا کلاک شمش و بروج

[illegible]

آب آن از سر سلسل است و یا با بنای آن کو را
 حذافه را ها و مرادها البه

چو خوش بخت شود و در اراد که بکوبد
دو خوش بختی شود و در اراد که بکوبد

کسیکه دید از آن گشت جامی یافت و دنیا را بر لب
و برای کسیکه دور شود از این مصیبت بگذرد

مانند آنچه در مرام از بنام کبریا
اشک بن میرزید و اندوه مرا که آرام گرفت بر بخت

وَمِنْهُمْ قَوْمٌ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ كِتَابٌ عَلَيْهِمْ حُكْمٌ وَهُمْ كَوَّارُونَ
وَأَعْدُوا هَر رومن مال آن شهر حال تورا با و د کوشش در اسب داری که تا که اسب دگر است

[illegible]

انہاں سے پہلے آکر چھوڑ دیا تھا
میں نے یہ سب کچھ لکھا ہے کہ
یہ سب کچھ لکھا ہے کہ
یہ سب کچھ لکھا ہے کہ
یہ سب کچھ لکھا ہے کہ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلَعُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ لِيُحِطَ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ وَالْأُخْرَىٰ لِلَّذِينَ يُبْتَغَىٰ سِتْرُ الْإِنْسَانِ مِنْهُمْ لِيَفْهَمُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَوَسِّلُونَ

لَمْ يَكُنْ عِوَجَ لَكَ بَوْمِي فَتَحْنَا لَكَ فِيهَا الْخُرُوجَ قَالَ فَلَمَّا بَرَسَ سَكَنَهُ

وَرَعَيْتَ مَا أَلْشَدَّ أَيْقَنْتَ أَنَّهُ عَلَامَتُنَا الْوَرِيدِ وَإِنْ كَانَ لَهَا

أَوْفَقَهُ نَقِيدُ فَكَادَتْ إِلَىٰ مَصَاحِفِهِ وَأَعْتَمَتْ مَوَاقِفَهُ مِنْ مَخْضَرِهِ

وَكَلَّتْ مَدَامِي بِمَصْرَ عَشْوَالِي شَوَاطِئِهِ وَأَحْتَوَصَدَفِي مِنْ جَمْعِهِ

أَلْقَاهُ إِلَىٰ أَعْيُنِ بَيْتِ غَرَابِ الْبَيْنِ فَمَافَقَتْهُ مَفَارِقَةُ الْخَيْرِ الْعَبْدِ

لِلْقَا الْحَادِيَةِ وَالْثَلَاثَةِ الرَّمَلِيَةِ الْحَجَبِيَةِ حَدَّ الْحَارِثِ هَامِ قَالَ

لَسْتُ فِي عَقْوَارِ الشَّكَابِ وَرَبْعَانِ الْعَيْشِ الْبَابِ أَفَلَا الْإِكْتِرَارُ بِالْعَابِ وَأَهْوَىٰ

الْإِنْدَاقِ مِنَ الْقَرَابِ لِعِلْمِي بِأَنَّ الشُّفْرَ يُخَفِّفُ الشُّفْرَ وَيُلْجِمُ الظُّفْرَ وَمَعَارِفَةُ

الْوَطَنِ تَقْفِرُ الْفَضْلَ وَتُخَفِّرُ مَنْ قَطَنَ فَاجَلَّتْ فِدَا حِ الْإِسْتِخَارَةِ وَ

امْتَدَحَتْ نَادِ الْإِسْتِخَارَةِ مِمَّا سَجَّحَتْ جَانَا اثْبَتَ مِنَ الْحَجَارَةِ وَ

أَصْدَتْ إِلَىٰ سَاحِلِ الشَّامِ لِلْحَجَارَةِ فَلَمَّا خَمَّتْ بِالْزُلْفَةِ وَالْقَيْتِ لَهَا

خَصِدَ رِيمَ يَسْوَىٰ سَاطِلِ لِسَامِ رَأَىٰ سَوَاكِرِي لَيْسَ حَمْدُ دَمِ ارْتَوَيْتُهُ وَأَنْدَاسُ قَسَمِ دَانِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلَعُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ لِيُحِطَ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ وَالْأُخْرَىٰ لِلَّذِينَ يُبْتَغَىٰ سِتْرُ الْإِنْسَانِ مِنْهُمْ لِيَفْهَمُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَوَسِّلُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلَعُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ لِيُحِطَ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ وَالْأُخْرَىٰ لِلَّذِينَ يُبْتَغَىٰ سِتْرُ الْإِنْسَانِ مِنْهُمْ لِيَفْهَمُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَوَسِّلُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلَعُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ لِيُحِطَ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ وَالْأُخْرَىٰ لِلَّذِينَ يُبْتَغَىٰ سِتْرُ الْإِنْسَانِ مِنْهُمْ لِيَفْهَمُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَوَسِّلُونَ

عَصَا الرَّحْلَةِ صَادَفَتْ حَارِكَ بَابِ الْمَشْرِقِ وَرَحْلُكَ شَدِيدُ الْوَقْرِ

چوب کریدن یا تم دران شران اگر آید و بخت برآید و با لاشترک زینت بسوی که مظهر

فَعَصَفْتُ رِيحَ الْغَرَامِ وَاهْتَلَجْتُ شَوْقِي إِلَى الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَفَرَمْتُ نَاقَتِي

بر سخت زبیر پهلوان باد شوق و جنبید برای من شوق بسوی خانه کعبه پس نامم بشم شتر و غنم

وَعَدْتُ عَقْفِي وَعَلَا يَكْظُرُ قَلْبُ الْأَمْرِ أَقْصَرُ فَإِنْ مَسَاخَرَةُ الْقَلْعِ عَلَى الْمَقَامِ

و انعام مال و دلاجو میدهد در دکنم سر زدن که خود را با زبان هر که مقتدر من زینت که اختیار میکنم مقام را بهر پادشاه

وَأَنْفِقُ مَا جُمْتُ مِنْ جَمْعٍ وَأَسْكُو بِالْحَيِّمِ الْحَكِيمِ ثُمَّ أَنْطَلَقْتُ مَعَ رَفِيقَةٍ

و خرج میکنم آنچه تراجم کرده در زمین زلفه و راضی بشوم بحکیم که بر مال دنیا بار جمع شدم با یاران سفر

كُنْجُمُ الْكَلِيلِ لَمْ يَنْفِ السَّيْرَ جَرِيَةً لَسِيلِ وَلَا الْخَيْرَ جَرِيَةً لِقَبْلِ فَلَمْ تَلْ بِرَبِّكَ

چرخش کلان شب برای ایشان در من شب روانی سیلاب بود دسوی یکی رمار اسبان بود پس بهر بودیم سیاه

أَدْلَكَجٍ وَتَأْوِيٍّ وَإِحْجَافٍ وَتَقَرُّبٍ إِلَى أَحَبِّ تَأْوِيٍّ الْمَطَايَا

شب رفتن و دور رفتن و شتاب بدی و نرم بدی تا آنکه دادار دستانای سوار بریا

بِالشَّجَةِ وَتَبِصَالِنَا لِلْمُحَفَةِ فَلَمَّا مَتَابَعَيْنَا لِأَحْزَامِ مَتَابَعَيْنَا

در رسانیدن بسوی محمد پس در آمیم دران حالیکه آمده بودیم میدان علوم بعد که زود رسیده ایم

در همه احوال و امور

در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است

در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است

در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است

در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است

در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است

در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است که در این کتاب از کتب معتبره است

دعای ختم بر

اِخْذَا جَا حَسْبَ الْمُرَادَيْنِ غَنَاءَ الْهَرَمِ غَيْرَ سَوَاءٍ وَمَا جَنَى وَلَكُمُ الْكَلَامُ وَالْاِعْجَابُ

وَأَنفِمْ حُرْمُوا جِرَاو عَحِيدَه

و همچنین ایشان مردم خود را از فرد و ستا بسن
 اخی فالج می تیدید و من قریب
 از دین من بخواه بجز که ملا سر سکی آنرا از ساجد می خواند
 فلین شخصی علی الرحمن کافیه

و بادر لکوت بالحسنی قریباً

و مبنی کن مرگ ! بکار نیک که مینورستی
واقف التواضع خلف الانرایله

وگرددان و دینی را با خلقی که دور کند او را
و لا تشوم کل خال لکم باریقه

و سبب این امر آنست که در این کتاب
مستطیل و مربع را با هم مقایسه کرده اند

میت بر خاسته فان ملکوتی شریف و مملکت
و مالکیت بی من با مقتضای

و نیت داشتند بجز کسی که او بد قهر می کرد
فلاکتر لا فل مکتبه

ہیں بے شمار یہی اہمیت پاباں اور

لف روایت کنندہ ہر دو آہن کرمانازنگ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَوْلَى الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

و خراسید در دین خود را از کسی که گفتی بگو
وجه اللهم این و لا جا و خراجا

روی خدا تعالیٰ محالیکرد اسفند و در اینده

فما ينهه داع الموت لرفاجا

پس نماند از شیوه خواستد مرک اگر ناکام در سر
عَنْكَ الْمَاءُ وَكَهْ الْمَسْأَلَةُ

ارنو کرتی ہو کار اگرچہ شاید ترا اسے
وہ تہا ہمتی شکستہ

اگر چه ظاهر شود باینکه سخن پیش از این برین

سازمان قلم کاران پاکستان

بابو بنده باشد که سرچشمه در هزار و چهل و پنج

وہ حبیبہ رضویہ اعلیٰ و سوسمیست اگرچہ حبیبہ

در انتها مجادوی سخن یافتیم و شنیدیم

حکمت و تدبیر من است که خود گفت ای کاش تو مرا در میان خود
برای امانت نهاده باشی بیچاره بوجہ مال پس تنگ دم تا آنکہ ذاکرت پاکش کن

دش خود را و فرود آمد از پشت خود باز رفتیم بسوی او تا بتالی بینم اجواب در دعا داد و
بستغف جگر حلاله فاذا هم الصلاة التي انشدها و ناظم الفلاک میگوید
مبا لغز کرم بگوید صفات او پس نام او که هست که بجهنم او را در یکشنبه گردن بدهد
اللاتي انشدها فعا نقتله عناق الالام لا لايف ونزلته منزلة البر

که میخواند آنرا پس صافه کردم در این صافه لام با الف و ذ و د آوردیم و این نیزه صحت
عِنْدَ الدَّفْنِ ۞ وَ سَأَلْتَهُ أَنْ يُلَاحِظَ مِنِّي فَإِنْ أَوْفَرَ اِمْلِكْنِي فَنَبَأَ وَقَالَ لَيْتُ

نزد بیمار در سیدم اورا اینکه ہوشی کد مرا پس منال کرد و یار و یف شود و این درسی است کہ فیض کلام

فِي حُجَّتِ هٰذَا اَنْ لَا اَحْقِبَ وَلَا اَعْتَقِبَ وَلَا اَلْتَسِبَ وَلَا اَنْتَسِبَ وَلَا

درج خود که نیست آنکه ردیف نکرده و سوار شوم پس کسی و کسب ال بحریم و ظاهر کنتم سبب در او
ارتیق ولا ارافق ولا اوافق من بنافق خود هب میر و غلام اولی الامر

از لایق و نظری و آرد گویشی علی ناظری حتی توکل احدا لا طرد

ووقف الخیر بالمرصاد فحين شاهد ايضا الزكيات في الكشبان وقع

والبناؤ على البناء وان دفع يفسد نظم ليس من زكركم اشك على العدم

وَلَا تَخْلُفُوا بَعْضُكُمْ فِى بَعْضٍ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

نہایت پرہیزگار و متذکرہ کی گشتی ہونا زنان از خادمان اچھو دی کردہ من برابر شود کہوش بنیاد کنند و سبکدوشی

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

مَنْ قِيلَ مِنْ حَجَّاجِنَا مَا نَحْفَ إِيَّاكَ السَّالِكِ شَاكِرًا وَعَرَبِ حَرَمِينَ

از قسم کسیکه حج کرد و ستم نمود پس دروغ گفت و شد اینک برانسته را بای مدینه ترسلد و عیب مرد و حرمش را بدارد

احکام مسافرین و درین حالت هم میباید ترسی که مذکور در او نوشته اند و در مسافرین و در آنکه از آخره شوال در آن

وَأَعَدَّتْ الْعِدَّةَ وَبَرَّتْ رَهْقَةً لَا تُلَوَّى عَلَى عَرْجٍ قَلِيلٍ

و اما در دم ساز سوزا درستم مع باران غر میل شد بدم زلف و
 نخی فی ناک و قلا کله حنی واقنا بی حرب و قلا و احمی فان معنا

استی بخودیم در روز رخت و شب بخت تا آنکه رسیدیم در قید بی حوب و تحقیق بر کشته نوید از جنگ پس غم گزیدیم
 اَنْ نَقْضَ ظِلَّ الْيَوْمِ فِي حِلَّةِ الْغُومِ وَيَكْتَسَاخِرَ تَحْتَ الْمَنَاسِخِ وَنَرُدَّ

انگیزه بگذرانیم درازی روز را در سرل آن قوم و میان ایشان که انقیاد میکردیم جای فرو آمدن و تحسین

آه شمع سوزا کاکاد ویدیم ایشان اگر میثا بند که اگر ایشان بسوی ت میثا بند
انشاء الله وسالنا ما باله فقنا قد حضر ناد وبعده فقنه العرب قاهره

یوفنا السب فقلت لرفیقہ لا تشہد عجم الحکم الخسین الرشک

این سبب گفتن بیان خود آیات حاضر شود مجلس فدا را تا بدیم راه راست

از این راه میرفتند راسته قبل کناییدی سرگاه خوانندی و بند کردی و کزاسی کردی باز

برخاستیم که پدری بیکرم را ستارا داسک کلیم انجن را تا آنکه هرگاه نزدیک شدیم از غنیه و

القاسم بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الوهاب بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

وَأَسْتَشِرُّ فَنَا الْفَقِيهَ الْمَشْهُورَ بِالْبَيِّنَةِ أَبَا زَيْدٍ الشَّافِعِيَّ وَالْبَقْرَ

وَبَنِي كَرِيمٍ فَقَالُوا كَرِيمٌ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ

وَالْفَوَاقِرُ وَالْفَقِيرُ وَكَذَا عَمْرٍو الْقَفْدَاءُ وَاسْتَمَلَ الْقَتَاءُ وَقَدْ أَلْفَضَاءُ

وَأَعْيَانُ الْحَيِّ بِهٍ مُحْتَفُونَ وَأَخْلَاطُهُ عَلَيْهِ مَلْفُونَ وَهُوَ يَمُوتُ

السَّاءُ وَكُلُّ مَا أَدْرَاكَ كَمَا لَمْ يَكُنْ لِي لَفْقِيهِ الْعَرَبِ كَرِيمٌ وَأَعْلَمُ مِنْ جَمْعِهِ

فَصَدَلَهُ فَنِي فَنِي لِّلْسَانِ جَرِي الْجَنَانِ وَقَالَ لِي حَاضِرٌ فَقَاءُ

الدُّنْيَا حَتَّى أَتَلَّكَ مِنْهُمْ مِائَةً فَبَاكَرَ كُنْتُ مِمَّنْ يَرْغَبُ بِنَا

غَيْرِ وَبِغَبٍ مِثْلِي مِيرَ فَاسْتَعِ وَأَجِبْ لِقَابِلٍ مِثْلِي فَقَالَ اللَّهُ

أَكْبَرُ سَبِيلِينَ الْخَبَرِ وَيَكْشِفُ الْخُصْمَ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ فَقَالَ

قَوْلِي فِيمَنْ تَوْضَأُ مَقْلَسَ خَيْرِ أَخِي قَالَ انْقُصْ وَضَوْوَةٌ بَعْلَاهُ

النَّعْلُ الزَّوْجَةُ قَالَ فَإِنْ تَوْضَأُ مَرَاكَاةَ الْبَرِّ قَالَ جَدِّ

مَرَادُ الْفَعْلِ زَنْ بَاشَدَ كَقَوْلِهِ بَارَزْتُ زَيْدًا وَبَارَزْتُ زَيْدًا وَبَارَزْتُ زَيْدًا

وَأَسْتَشِرُّ فَنَا الْفَقِيهَ الْمَشْهُورَ بِالْبَيِّنَةِ أَبَا زَيْدٍ الشَّافِعِيَّ وَالْبَقْرَ
وَبَنِي كَرِيمٍ فَقَالُوا كَرِيمٌ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ
وَالْفَوَاقِرُ وَالْفَقِيرُ وَكَذَا عَمْرٍو الْقَفْدَاءُ وَاسْتَمَلَ الْقَتَاءُ وَقَدْ أَلْفَضَاءُ
وَأَعْيَانُ الْحَيِّ بِهٍ مُحْتَفُونَ وَأَخْلَاطُهُ عَلَيْهِ مَلْفُونَ وَهُوَ يَمُوتُ
السَّاءُ وَكُلُّ مَا أَدْرَاكَ كَمَا لَمْ يَكُنْ لِي لَفْقِيهِ الْعَرَبِ كَرِيمٌ وَأَعْلَمُ مِنْ جَمْعِهِ
فَصَدَلَهُ فَنِي فَنِي لِّلْسَانِ جَرِي الْجَنَانِ وَقَالَ لِي حَاضِرٌ فَقَاءُ
الدُّنْيَا حَتَّى أَتَلَّكَ مِنْهُمْ مِائَةً فَبَاكَرَ كُنْتُ مِمَّنْ يَرْغَبُ بِنَا
غَيْرِ وَبِغَبٍ مِثْلِي مِيرَ فَاسْتَعِ وَأَجِبْ لِقَابِلٍ مِثْلِي فَقَالَ اللَّهُ
أَكْبَرُ سَبِيلِينَ الْخَبَرِ وَيَكْشِفُ الْخُصْمَ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ فَقَالَ
قَوْلِي فِيمَنْ تَوْضَأُ مَقْلَسَ خَيْرِ أَخِي قَالَ انْقُصْ وَضَوْوَةٌ بَعْلَاهُ
النَّعْلُ الزَّوْجَةُ قَالَ فَإِنْ تَوْضَأُ مَرَاكَاةَ الْبَرِّ قَالَ جَدِّ
مَرَادُ الْفَعْلِ زَنْ بَاشَدَ كَقَوْلِهِ بَارَزْتُ زَيْدًا وَبَارَزْتُ زَيْدًا وَبَارَزْتُ زَيْدًا

وَأَسْتَشِرُّ فَنَا الْفَقِيهَ الْمَشْهُورَ بِالْبَيِّنَةِ أَبَا زَيْدٍ الشَّافِعِيَّ وَالْبَقْرَ
وَبَنِي كَرِيمٍ فَقَالُوا كَرِيمٌ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ وَابْنُ كَرِيمٍ كَرِيمٌ
وَالْفَوَاقِرُ وَالْفَقِيرُ وَكَذَا عَمْرٍو الْقَفْدَاءُ وَاسْتَمَلَ الْقَتَاءُ وَقَدْ أَلْفَضَاءُ
وَأَعْيَانُ الْحَيِّ بِهٍ مُحْتَفُونَ وَأَخْلَاطُهُ عَلَيْهِ مَلْفُونَ وَهُوَ يَمُوتُ
السَّاءُ وَكُلُّ مَا أَدْرَاكَ كَمَا لَمْ يَكُنْ لِي لَفْقِيهِ الْعَرَبِ كَرِيمٌ وَأَعْلَمُ مِنْ جَمْعِهِ
فَصَدَلَهُ فَنِي فَنِي لِّلْسَانِ جَرِي الْجَنَانِ وَقَالَ لِي حَاضِرٌ فَقَاءُ
الدُّنْيَا حَتَّى أَتَلَّكَ مِنْهُمْ مِائَةً فَبَاكَرَ كُنْتُ مِمَّنْ يَرْغَبُ بِنَا
غَيْرِ وَبِغَبٍ مِثْلِي مِيرَ فَاسْتَعِ وَأَجِبْ لِقَابِلٍ مِثْلِي فَقَالَ اللَّهُ
أَكْبَرُ سَبِيلِينَ الْخَبَرِ وَيَكْشِفُ الْخُصْمَ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ فَقَالَ
قَوْلِي فِيمَنْ تَوْضَأُ مَقْلَسَ خَيْرِ أَخِي قَالَ انْقُصْ وَضَوْوَةٌ بَعْلَاهُ
النَّعْلُ الزَّوْجَةُ قَالَ فَإِنْ تَوْضَأُ مَرَاكَاةَ الْبَرِّ قَالَ جَدِّ
مَرَادُ الْفَعْلِ زَنْ بَاشَدَ كَقَوْلِهِ بَارَزْتُ زَيْدًا وَبَارَزْتُ زَيْدًا وَبَارَزْتُ زَيْدًا

[illegible]

الوضوء من بعد البرد النعم قال ابن أبي النعمان قال قد نذر

وہو! ار بس آن روی حیات است گفت آیا عالم او مگر سده استین و ذرا گفت تحقیق حیات

الْيَوْمَ لَمْ يَجِبْ عَلَيْهِ الْأَثْمَانِ الْأَذْنَانِ قَالَ لِيُخْرِجُوا الْوُضُوءَ بِمَا يَقْدِرُونَ

یسوی آن و صاحب کرد و شد به مراد از اعتبار در کون اند گفت آیار و آن
و صوبه بجز که امداد آرا

التَّعْبَانِ قَالَ وَهَلْ أَنْظَفُ مِنْهُ الْعَرَبَانِ التَّعْبَانِ جَمْعُ تَعْبٍ وَهُوَ مَسِيرٌ

شبان گفت رآیا با کسی چیزی به این آواز مرا از شما جمع گفت و آب و

الْوَادِيَّ وَالْعَرَبَانَ جَمْعُ عَرَبٍ قَالَ يَسْنَبُحُ مَاءُ الضَّرِيرِ قَالَ لَعَمْرُ

دوستا و عوامان جمع عرب کہتے ہیں کہ اب میرے کہتے ہیں اور

يَجْنُبُ قَاءَ الْبَصِيرِ الصِّرِ حَرْفُ الْوَادِي وَالْبَصِيرُ الْكَلْبُ قَالَ لِحِجْلٍ

بر هر کس که بشود نصیر صریح گماره به در دادار نصیر سبک لغت باطل است

الطُّوفُ فِي الرَّبِيعِ قَالَ يَكْرَهُ ذَلِكَ لِحَدِيثِ الشَّيْخِ الطُّوفُ فِي النَّفْطِ

طوبی و شرف و سعادت از آن است که در این عالم بهر حال که باشد

وَالرَّيْحُ الْمَغْرِبِيُّ قَالَ لَا يَحِبُّ الْفَسَلَ عَلَيَّ مِنْ أَمْنِي قَالَ لَا وَمَا لَكَ

و در آوارچ به سرد لقب ایاد است کل رسی که می آمده لغت به الرجیده است

امنی نزل مینی یقال مینه منی امنی وامتنی قلل فقلل یحب

مردانازی رودادی کوید آریت سی دای دای سی لغت پس ای واجب است
 مسموم و به و بر و رتک صلا به مسموم و بر و رتک صلا به مسموم و بر و رتک صلا به

على الجنب غسل فروته قال أجل وغسل بربته الفروة جلد الرأس

سید محمد باقر و سید علی و سید حسن و سید احمد و سید محمد و سید علی و سید حسن و سید احمد

والإبراهيم عظيم الميراث قال فان اخلك بغيبيل فاسد وقال هو كما لو الغي

وہاں کریمہ لڑکتی سن میں ہو گئی اور اس کے بعد بہت سے لڑکیاں

عسل در اسهال الفاس العظم المشرب على نهر القفا قال ما نقله ليس

سینا سرور اور مرزا ابرار صاحب، ان کو ایک خدمت رسد عاچی، پل سر صحت، درین سلسلہ

[illegible]

[illegible]

فَإِذَا رَأَى رَوْضًا قَالَ بَلْ نَبْتُهُ فَلَيتُ رَوْضًا أَلْوَنَ هَذَا جَمْعٌ

در یک تیم که از دید روضه رافت بیکار شد نیم او پس باید که در روضه روضه دیدجا مع
 رَضَاهُ وَهِيَ الصَّبَابَةُ مِنَ الْمَاءِ يَتَجَمُّعُ فِي الْحَوْضِ قَالَ كَيْفَ زَانِ لِيْجِدَ الْخَلَّ

روضة و آن بقعه از آب که باقی ماند در جوی من گفت از آب روستا اینکه سحده کدرد
 فی العذبة قال نعم و ليجاب القدية العذبة فناء الكدار قال فعل ۴۲

در عذر ده گفت بی او مایه که نه میبرد ایامدی را عذر ده سخن پیش بخانه پادشاه گفت پس آید حضرت
 السجود علی الخلاق قال لا ولا علی أحد الاطراف الخلاق الخلاق قال

فَإِنْ سَجَدَ عَلَى سُنْبُلِهِ قَالَ لَا بَأْسَ لِي بِغِيَالِهِ الشَّيْءُ جَمْعُ شَيْءٍ قَالَ فَعَلَّ يَحْمُورُ

ہیں اگر سجدہ کرے پشیمان ہو کر گت مہیت ہاں مردار و بی ستالی جمع غلہ بہت گت ہیں ایجا برست
السجود علی الکراع قال نعم دون الذراع الكراع وما استطاع

سخنه دران در گزاع معب. ملی حارست ربانیه دست گزاع اچید درار باشد اور

الْحُسْبَىٰ وَهِيَ الْحِجَارَةُ الشُّدُّ قَالَ يَصْلُقُ عَلَى رَأْسِ الْعَمَلِ قَالَ لَيْسَ كَسِيرٌ

وَأَن سَكَتِيَاءَ بَاشَه كَفَتْ أَيَانَا زَكْرَه رَيسِ اَكْطَبِ كَمَفَتْ بِلِي اَلْمُجَوْدِرِ
اَلْمُضْبِ اَسْ اَلْكَلْبِ ثَنِيَّةٌ مَعْرُوفَةٌ قَالَ مَا تَقُولُ فَمِنْ صِلَى وَعَانَتُهُ

کوه - اس الکلب کو بیست مشهور گفت چه میگوین در حق لکیم باز کرد و عاید
بَارِيَةَ قَالَ صَلَوَاتُهُ جَائِزَةٌ الْعَانَةُ الْجَمَاعَةُ مِنْ حَرِّ الْوَحْشِ قَالَ فَإِنْ

ظاہر بادہ گفت سازاد رو بہت عانہ کرود از خان وحشی گفت یہی اگر
 صلی و علیہ وسلم قال لَعَبِيدُ الصَّلَاةِ وَكَوَصَلِ مِائَةِ نِسْوَةٍ

نماز کرد چنانکه بر مردم سزا گفت عود کند نماز را اگر چه بخواند نماز صد روز

الشَّهِدُ ذَرْقُ النِّعَامِ قَالَ فَإِنْ جِئُوا وَصَلِي قَالَ هُوَ كَمَا

را ایامی میگویی ستر مرغ گفت پس اگر بدست جبر وادماز کرد گفت او مجبور است

[illegible][illegible]

کبریا دست ما قهار را در او از جبرد حسد از خیریت مبردار گفت آیا سمیت غار بر او انداخته

الْقُرْآنُ قَالَ لَا أُولُو صُلَى فَوْقَ السَّوَادِ الْقُرْآنُ وَمِثْلُهُ الْكَلْبُ كُلُّ فَاعْظَمَ

فرد گفت نه اگر چه نماز کند بالای آلوده فرد آلوده افزودن یک گفت پس اگر چه

عَلَى تَوْبٍ لِلضَّلِيلِ قَالَ بَعْضُهُمْ فِي صَلَاتِهِ وَلَا كَغُرِّ الْخَيْلِ السَّحَابُ الْخَضِي

بر طایفه نازکنده نخر گفت کجود در نماز خود دغیت عجب مرا داز بخوابد است که
 قَدْ هَرَأْمَاؤُهُ قَالَ اَيْحَىٰ زَانِ يُوْرِيْهِمَا لِيْ جَالٍ مَّقْنَمٍ **فَسَاكِلُ** لَفْمٍ

تجشع ریحاً با شتاب از کف آید است اینکه امام شود مردان را
 یومهم مددع المقنع لا یسر المغفر والمددع لا یسر اللدع **وقال**

فان امهم من في يدك وقف قال يعبدونك وكنوا في الوقف

پس اگر امامت کنی از کسیکه در دست او وقف است کعبت اعاده ندارد اگر چه بجهت اینها نیز باشد و او را در

السَّامِ مِنْ الْعَاصِرِ أَوْ الذَّلِيلِ وَأَرَادَ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ لِلدُّخَالِ إِلَّا بِإِذْنِهِ

دست یمن که از دندان میل باشد با علف مودارد و اراده که از آن که تخمین جاریست مردان را افتد از آن

التسليم قال فان امكنه من فخره بركة قال صلوة و صلوة

کفت میں اگر اس کی پیشانی کیکہ فخر و باد بہت کفت مارا و مارا اشار

کند زنده و جانشین او از خد قلم است و ما به جمعی هست که گویند که در

خدا تامل بنود زن میاز او و میاز محمدی آن را به افشاست گفت پس اگر است

نور ایچم کف نمازکن دیا طاشد از نو نگوین نور سردار و ایچم

(Vertical Persian calligraphy on the right margin)

کتابخانه

[illegible]

وَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ سَافِرًا فَاعْلَمُوا أَنَّ صَلَاةَ الْمَرْغُومِ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ صَلَاةِ الْعَائِلِ وَأَنْتُمْ كَالْعَائِلِ

الَّذِي لَا مَحْرَمَةَ قَالَ كَيْدُخْلُ الْفَصْرِ صَلَوَةُ الشَّاهِدِ قَالَ لَا
 كَسِيكَةً مَانِدَةً بَادٍ كَعَبْ آيَادِي آيِدِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 وَالْعَائِلُ الْمَشَاهِدُ صَلَوَةُ الشَّاهِدِ صَلَوَةُ الْغَرِ سُمِّيَتْ بِهَا الْفَصْرُ
 سَوْنَهُ كَعَبْ آيَادِي آيِدِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 عِنْدَ طُلُوعِ الْبُحْمِ لَا تَحْمِلُ كَيْسِي الشَّاهِدِ قَالَ كَيْسِي الْمَعْدُورِ
 بِكَلَامِ بَرَادِي سَتَارَهُ جَرَكُ خَمِينِ سَتَارَهُ لَامِ سَادَةِ جَبُونِ شَاهِدِ كَعَبْ آيَادِي آيِدِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 يَقِطِرُ فِي شَهْرِ مَضَانَ قَالَ مَا رَخِصَ فِيهِ إِلَّا لِلصَّبَّانِ الْمَعْدُورِ
 اِفْطَارِكُهُ دَرِ نَارِ مَضَانَ كَعَبْ رَحْمَتُ دَهْنَدِ كَرُونِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 الْخُتُونِ وَهُوَ أَيْضًا الْمَعْدُورُ قَالَ فَعَلِ الْعَسِيرُ أَنْ يَأْكُلَ فِيهِ
 خَمْرُهُ دَرِ نَارِ مَضَانَ كَعَبْ رَحْمَتُ دَهْنَدِ كَرُونِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 قَالَ نَعَمْ يَأْكُلُ فِيهِ الْغَرِ الْمَذِي بِيْلُ وَتَحْمِلُ كَيْسِي الشَّاهِدِ قَالَ كَيْسِي الْمَعْدُورِ
 كَعَبْ آيَادِي آيِدِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 قَالَ فَإِنْ أَطْرَفِيهِ الْعَرَاءُ قَالَ لَا تَكْرُمُ عَلَيْكُمْ الْوَلَاةُ الْعَرَاءُ الَّذِينَ
 كَعَبْ بَرَاكَ طَاعَتُهُ دَرِ نَارِ مَضَانَ كَعَبْ رَحْمَتُ دَهْنَدِ كَرُونِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 تَأْخُذُهُمُ الْعَرَاءُ وَهُوَ الْحَمَى بِرَعْدِهِ قَالَ فَإِنْ أَكَلِ الصَّائِمُ بَعْدَ مَا صَبَحَ
 دَرِ كَرُونِ بَرَادِي دَرِ نَارِ مَضَانَ كَعَبْ رَحْمَتُ دَهْنَدِ كَرُونِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 قَالَ هُوَ كَوْنُهُ وَأَصْلُهُ أَصْبَحَ أَيْ اسْتَصْبَحَ بِالصَّبَاحِ قَالَ فَإِنْ
 كَعَبْ آيَادِي آيِدِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 عَمْدُونَ أَكَلِ كَيْسِي قَالَ لَيْسِي الْقَضَاءُ ذِي الْكَيْلِ فَرَحُ الْجَدِّ
 اِرَادَةُ كَرُونِ بَرَادِي دَرِ نَارِ مَضَانَ كَعَبْ رَحْمَتُ دَهْنَدِ كَرُونِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ
 عَلَى مَا ذَكَرَهُ ابْنُ هَرِيرٍ وَقِيلَ هُوَ كَذَا الْكُرْوَانِ قَالَ فَكُلُّهُ
 بَرِ كَرُونِ بَرَادِي دَرِ نَارِ مَضَانَ كَعَبْ رَحْمَتُ دَهْنَدِ كَرُونِ كَوْنَاهُ كَرُونِ دَرِ نَارِ شَاهِدِ كَعَبْ

الْمَرْغُومِ وَالْعَائِلِ

وَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ سَافِرًا فَاعْلَمُوا أَنَّ صَلَاةَ الْمَرْغُومِ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ صَلَاةِ الْعَائِلِ وَأَنْتُمْ كَالْعَائِلِ

وَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ سَافِرًا فَاعْلَمُوا أَنَّ صَلَاةَ الْمَرْغُومِ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ صَلَاةِ الْعَائِلِ وَأَنْتُمْ كَالْعَائِلِ

الواجب ان ما نعوذ به من الحرام بعد اسبب كل ما حلت له في الحرام
و مفرد كمن چه سكون در حرام من اسبب كمن خفيق حال است و انچه

الشايعي جاب الصدقة والحوية خيال المال قال الشيخ حجة
 سامي مع كنهه صدهت ورواد از همه كرده ار مال كفت اينست از ريشه
 الاوزار من الزكوة فخرها قال نعم كذا كانوا عزم الاوزار السلاخ وعن
 اوزار از ذكره بعد ار مال كفت على يكاه باشند غايلون مراد از اوزار سلاخ است ووزار
 جمع غايل قال بجز الخلق ان يعين قال ولا ان يجتمعوا عينا لغير
 جمع غايل كفت آيا در هت ساي حامي اينكه اعتراف كند نه و نه اينكه اختار عايد مراد از اختار عايد
 العماره وهي العمامة والاختار للبل الخمار قال فله ان يقتل الشعلة
 عماره هت و آن دستار باشد و مراد از اختار پوشيدن سبوت كفت پس آيا عايد مراد از اينكه كشد شعلة را
 قال نعم كما يقتل السبع الشجاع الحكيم قال فان قتل معاشره في الحرم
 كفت بل فلكه كشد در حرم كن مراد از شعاع است كفت پس اگر كشد زماره را در زمين حرم
 قال عليه بدنه من النعم الزمارة العمامة واسم صوفيا الزمارة قال
 كفت بدوي در هت از عايد بيان مراد از زماره شتر هت دام مراد از زماره زمارت كفت
 فان رمى ساقي حرجه قال يخرج شاه بدله ساقي حرجه الفاري
 پس اگر كسي زماره بگرمي حرمي زمين فلكه كفت برون آرد و كشد عوض او مراد از ساقي حرجه زمين است
 قال فان قتل ام عوف بعد الاحرام قال يصدق بقبضه الطعام
 كفت پس اگر كشد ام عوف را پس از سبوت احرام كفت صدهد به بقدری از طعام
 ام عوف الجردة قال اوجب على الحاج استحباب القارب قال نعم
 مراد از ام عوف حرم است كفت آيا در هت ساي مراد از قارب قارب كفت بل
 ليس هو من الشارب القارب طالب الماء بالليل والحاج اسم جمع
 نامراند حاجبا با دوي آجور مراد از قارب خواهنده آب در شب است و حاج نامرست ساي جمع
 والوحيد قال ما تقول في الحرم بعد السبوت قال لا تخلف في الوقت
 و مفرد كفت چه ميگوئي در حرم پس از سبوت كفت تخلف حلال است از اين طعام

در این باب از حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود یا در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد و هر که در راه خدا بکشد و در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد و هر که در راه خدا بکشد و در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد

مَسْنَاهُ السَّمَاءِ الْفَاطِي قَوْلَ السَّائِقِ قَالَ أَجْمَلُ أَنْ يُضْحَى بِأَحْمَدٍ
 هُوَ أَجْدُ بِالْقَبُولِ الْحَوْلُ جَمْعُ حَائِلٍ قَالِ فَهَلْ يَحْتَمِلُ
 بِالطَّالِقِ قَالِ لَغَمٌ وَيُقَرَّى مِنْهَا الطَّارِقُ وَالطَّالِقُ الْبَقَاةُ
 رُسُلٌ لَتَرَعَى حَيْثُ سَاءَتْ قَالِ فَإِنْ ضَحَى قَبْلَ ظُهُورِ الْغَرَاةِ قَالِ شَاءَ
 لَمْ يَلَا حَالَةَ الْغَرَاةِ الشَّمْسُ قَالِ بَعْضُهُمْ يَقَالُ طَلَعَتِ الْغَرَاةُ وَلَا
 يَقَالُ غَرَبَتْ وَضِدُّهَا الْحَقُّ فَلَتُسَيِّ بِهَا كَيْفَ مَغْنَمُهَا لَا مَا تَسُوهُ
 حِينَ تَغِيْبُ كَمَا قَالِ الرَّاجِحُ ثَبَاتٌ رَاجِحَةٌ أَنْ تَغِيْبَ قَالِ أَجَلُ الْكَبْرِ
 بِالطَّرَفِ قَالِ كَمَا لَقَارَ بِالْأَرْقِ الطَّرَفُ الضَّرْبُ بِالْخَصَا وَهُوَ مِنْ
 أَفْعَالِ الْكِنَةِ قَالِ بِسْمِ الْقَائِمِ عَلَى الْقَائِدِ قَالِ مَخْطَرُ الْفَائِدِ
 الْأَكْبَادِ الْقَائِدِ الَّتِي مَعْدَتْ عَنْ الْحَبْضِ أَوْ عَنْ الْأَزْوَاجِ قَالِ إِنْ نَأَمَ
 الْعَا فَلَ تَحْتَ الرَّقِيعِ قَالِ أَحَبُّ إِلَيَّ فِي الْبَقِيعِ الرَّقِيعُ السَّمَاءُ وَعَنِ

در این باب از حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود یا در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد و هر که در راه خدا بکشد و در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد و هر که در راه خدا بکشد و در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد

التَّائِبَةُ وَالْعَلَاةُ

در این باب از حدیثی است که در آن آمده است که هر که در راه خدا کشته شود یا در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد و هر که در راه خدا بکشد و در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد و هر که در راه خدا بکشد و در راه خدا بکشد او را هفتاد هزار بار خداوند بخشد

وَعَنْ يَالْبُقَيْعِ بَقِيعَ الدَّيْسَةِ قَالَ لَيْمَعَ الذَّمُّ مِنْ قَتْلِ الْعُجُوزِ قَالَ

وَعَنْ يَالْبُقَيْعِ بَقِيعَ الدَّيْسَةِ قَالَ لَيْمَعَ الذَّمُّ مِنْ قَتْلِ الْعُجُوزِ قَالَ

مَعَارِضُهُ فِي الْعُجُوزِ لَا يَحُوزُ الْعُجُوزُ الْخَيْرَ وَتَقْتُلُهُمَا مِنْ جِهَاتِ الدَّاءِ قَالَ

أَحْلِلْ لِلرَّحْلِ أَنْ يَسْتَفِلَّ عَرْمَارَةً أَبِيهِ قَالَ مَا جُوزَ الْخَالِ فِي لَابِنِهِ

الْعِمَارَةُ الْقَبِيلَةُ قَالَ مَا تَقُولُ فِي النَّهْوِ قَالَ مِنْ مِفْتَاحِ الزُّهْدِ

النَّهْوُ التَّوْبَةُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّا هَدَيْنَاكَ الْبَلَدَ أَيْ تَبْنَا قَالَ

مَا تَقُولُ فِي صَدْرِ الْكَلْبَةِ وَتَالَ أَعْظَمُ بِهِ مِنْ خَطِيئَةٍ

الْقَبْرِ الْحَكِيمُ وَالْبَلِيَّةُ النَّافَةُ تَحْبِسُ عِنْدَ قَبْرِ صَاحِبِهَا

فَلَا تَسْفِي وَلَا تَقْلِفُ إِلَّا أَنْ تَمُوتَ وَكَانَتْ الْجَاهِلِيَّةُ

تَزْعُمُ أَنَّ صَاحِبَهَا يَحْشُرُ عَلَيْهَا قَالَ أَحْمِلْ ضَرْبَ

السُّفِيرِ وَتَالَ نَعَمْ وَالْحَمْلُ عَلَى الْمُسْتَشِيرِ السُّفِيرُ

مَا تَسَاقَطَ مِنْ وَرَقِ الشَّجَرِ وَالْمُسْتَشِيرُ لِمَنْ لَمْ يَسْتَشِرْ

وَعَنْ يَالْبُقَيْعِ بَقِيعَ الدَّيْسَةِ قَالَ لَيْمَعَ الذَّمُّ مِنْ قَتْلِ الْعُجُوزِ قَالَ

الْكَلْبَةُ وَالْقَبِيلَةُ

وَعَنْ يَالْبُقَيْعِ بَقِيعَ الدَّيْسَةِ قَالَ لَيْمَعَ الذَّمُّ مِنْ قَتْلِ الْعُجُوزِ قَالَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

أَيْضًا الْجَلَّالُ الَّذِي يَعْرِفُ الْحَاضِرِينَ مِنَ الْمَكِينِ قَالَ الْعَبْدُ الرَّجُلُ أَبَاهُ
قَالَ يَصْلُهُ الْبَرُّ وَلَا يَأْبَاهُ النُّعْرُ بِالنَّعِيمِ وَالنُّصْرَةُ قَالَ مَا تَقُولُ
فَبَيْنَ أَفْرَاحِهِ قَالَ حَبْدًا مَا تَوْحَاهُ أَفْرَاحُ عَاسِرٍ نَاقَةٍ يَنْكَبُ
فَتَارَهَا قَالَ فَإِنْ أَعْرَى وَلَدَهُ قَالَ بِأَحْسَنِ مَا عَمِدَهُ أَعْرَاهُ
أَعْطَاهُ ثُمَّ تَغْلَاهُ عَالِمًا قَالَ فَإِنْ أَصْلُ مَمْلُوكَةٍ كُنَّا قَالَ لَا تَغْلَاهُ
وَلَا عَارَ الْمَمْلُوكِ الْعَبْدُ الَّذِي قَدْ جَدَّ عَجْنَهُ حَتَّى قَوَى قَالَ أَيْخُو
لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصِرَ مَعْلُومًا قَالَ مَا حَظُّ أَحَدٍ فَعَلِمَا الْعَبْلُ الْخَلَّ الَّذِي لَشِيرٍ
يَعْرِفُهُ مِنَ الْأَرْضِ قَالَ فَهَلْ تَوَدُّ الْمَرْأَةُ عَلَى الْجَمَلِ قَالَ جَلَّالُ
سَوْمًا خِيَالُ الْغَنِيِّ وَمِنْهُ قَوْلُهُ عَلَيْكَ السَّلَامُ لِلنِّسَاءِ لَكُنَّ لِزَاجِرٍ دَقِيقٍ
وَلَا ذَا شَبَعَيْنِ حِجْلَانِ دَقِيقَانِ أَحْصَانِ بِالذَّرَابِ وَالذَّقْعَاءُ الذَّرَابُ
قَالَ مَا تَقُولُ فَبَيْنَ نَحْتِ ثَلَاثَةِ أَخِيهِ قَالَ أَمْثَرُ لَوْ أَدْنَى لَهُ فَيُخْتِ
قَالَ مَا تَقُولُ فَبَيْنَ نَحْتِ ثَلَاثَةِ أَخِيهِ قَالَ أَمْثَرُ لَوْ أَدْنَى لَهُ فَيُخْتِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

الْمَكِينَةُ وَالْمَكِينَةُ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

وَقَدْ حَسِبْنَا أَنِ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

لَحَنَّا إِلَهُهُ إِذْ اغْتَابَهُ وَقَدْ حَسِبْنَا أَنِ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

الْتَوَّابُ قَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

عَلَى يَدَيْهِمْ قَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

قَالَ فَمَنْ يَلْحَقُ بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

قَالَ فَمَنْ يَلْحَقُ بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

الْقَصِيرُ قَالَ فَمَنْ يَلْحَقُ بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

الْحَسَنُ قَالَ فَمَنْ يَلْحَقُ بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

وَقَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

أَنْ يَرْوِبَ وَتُجْرَحَ زَبْدُهُ قَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

قَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

لَقَرَى مِنَ الْعُقَلِ قَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

لَقَرَى مِنَ الْعُقَلِ قَالَ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

وَقَدْ حَسِبْنَا أَنِ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

وَقَدْ حَسِبْنَا أَنِ لَمْ يَلْحَقْنَا بِهِ سُبْحَانَكَ وَأَن تَكُونَ لَنَا مَثَلًا وَنَذِيرًا

12/1

قَالَ فَإِنْ كَانَ لَهُ زُهْجٌ قَالَ لَا تَنْكَارُ وَلَا إِكْبَارُ النَّاسِ هُوَ الْبُشْرُ الْمُسْكُونُ

وَالْحَيَّاءُ التَّحِلُّ الذَّوِي فَاتَّالْبَدَّ الْقَائِدُ مِنَ التَّحِلُّ صِنْدُهَا قَالَ اِيْجُوْ

و در ادراجبار و جزیرا نیکه باید دست سبب از ری خود و قاعد از نخل خیزد است کعب آمار و سبب

ان یكون الشاهد مني با قال نعم اذا كان ريبا المرئب الذي يكفر بعد

اللّٰهُمَّ الرَّكِيبُ قَالَ قَرْنُ بَابٍ أَنَّهُ لَا طَّاقَالَ هُوَ كَالْوُخَاطِ لَا طَّاقَالَ هُوَ كَالْوُخَاطِ

شیرہ حیات شدہ گفت پس اگر ظاہر شود آید از ادلوات گفت و حاصلی کہ در زیر مری کہ کرد کوسہ لاط کوسہ
اِذَا طَيَّنَهُ قَالَ فَإِنَّ شَيْئًا عَلَى أَنَّهُ غَرَبَ بَلْ قَالَ ثُمَّ شَهِدَ أَنَّهُ لَا شَيْئَ

عَنْ بِلَالٍ أَيْ قَتَلَ وَمِنْهُ قَوْلُ الرَّاجِزِ تَرَى الْمُلُوكَ حَالَهُمْ مَعَكُمْ بَلَاءٌ

عزل اسی گشت و از بس قول راجح می بینی ادرمانا کبر و استاں گشته

قَالَ فَإِنْ وَخَرَّكَ مَاتَ قَالَ هُوَ وَصَفَ لَهُ زَيْنَ الْمُنَافِقِ هُمَا

اعت میں کر پڑے بلکہ ہر آئینہ و آئین متکنت اس صفیست مراد از آریض است بدو نام و ناکاسی

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْ مَّا نِمْشُ فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ مِنَ الْبَاقِيْنَ فَلْيَسْتَعِزَّ بِكُلِّ قُوَّةٍ لَا تُفْلِحُ وَلَا يُفْلِحُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ مَّا نِمُّونَ قَالَ سَأَتُبَيِّنُ لَكُمْ مَا تَصِفُونَ

عبداللہ اور دو سکنہ بیچ مال از ان میں سے ایک حصہ وہ جس سے عاید حق لکھتے ہو گئے۔

بِإِلَهِ الْخَلْقِ الْعَاقِدِ الْوَاحِدِ وَالْحَقِّ الَّذِينَ قَالُوا فَتَأْتُوا فِيسِرٍ

فَقَاعَيْنِ لَبُيْلُ عَامِدًا قَالَ يَفْقَاعِيئُهُ قَوْلًا وَاحِدًا الْبَلْبَلُ الرَّجُلُ

الخَفِيفُ قَالَ فَإِنْ جَرَّ قَطَاةَ أُمِّهِ قَاتِلُ النَّفْسِ بِالْغُلِّ

سبکت گشت میں اگر خستہ کرد قطاف زلی را بہر آفتاب گشت جان مقابلہ جان

باب فی بیان

ازمان بزمین بزمین
 در میان کوه و کوه
 در میان کوه و کوه
 در میان کوه و کوه

وَقَالَ لِيُكْفِرُوا بِالْإِغْتِثَاقِ عَنْ ذُنُوبِهِمْ لِحُسْنِ الْخُلُوفِ

إِذَا قَاتَتِ الْفُتَاةُ مَا بَيْنَ لَوْرِكَيْنِ قَالَ فَإِنَّ الْغَيْثَ لَمَّا بِلِحْشِنَا

مِنْ صِرَافٍ قَالَ لِيُكْفِرُوا بِالْإِغْتِثَاقِ عَنْ ذُنُوبِهِمْ لِحُسْنِ الْخُلُوفِ

قَالَ مَا يَجِبُ عَلَى الْخُفَى فِي الشَّرْعِ قَالَ الْفُتَاةُ فَاكْمَلِ الرَّحْمَ الْخُفَى

نَبَاشُ الْفُتُورِ قَالَ مَا يَصْنَعُ بَيْنَ سَرَفِ أَسَاوِ الذَّارِقِ قَالَ يَقْطَعُ

رَبْعَ الدِّينَارِ الْأَسَاوِ الْأَلَاكُ الْمُسْتَعْمَلَةُ كَالْإِجَابَةِ وَالْقِدْرُ

وَالْجَفْدَةُ قَالَ فَإِنْ سَرَفَ ثَمِينًا مِنْ ذَهَبٍ قَالَ لَا يَقْطَعُ كَالْوَعْصَةِ

الْثَمَنِ كَمَا يُقَالُ وَالنَّصِيفُ نَصِيفُ الشُّدُوسِ سِدْرِيْنِ قَالَ

فَإِنْ بَانَ عَلَى الْمَرْأَةِ السَّرَفُ قَالَ لَا حُجَّ عَلَيْهِمَا وَلَا فَوْقَ الشَّرَفِ

الْأَبْيَضُ قَالَ لِيَتَّبِعُوا نَحْوَ كَأَسْمَاءَ الشَّهْدِ الْفَوَارِي قَالَ وَالْخَالِيفُ

الْبَارِي الْفَوَارِي الشُّهُوْدُ لَا تَقْرُنُ الْأَشْيَاءُ أَيُّ يَتَّبِعُوا

قَالَ مَا تَقُولُ فِي عَرُوسٍ بَاتَتْ بِلَيْلَةٍ حُرَّةٍ تَمُوتُ فِي حَاضِرَتِهَا

وَقَالَ لِيُكْفِرُوا بِالْإِغْتِثَاقِ عَنْ ذُنُوبِهِمْ لِحُسْنِ الْخُلُوفِ

وَقَالَ لِيُكْفِرُوا بِالْإِغْتِثَاقِ عَنْ ذُنُوبِهِمْ لِحُسْنِ الْخُلُوفِ

وَقَالَ لِيُكْفِرُوا بِالْإِغْتِثَاقِ عَنْ ذُنُوبِهِمْ لِحُسْنِ الْخُلُوفِ

وَقَالَ لِيُكْفِرُوا بِالْإِغْتِثَاقِ عَنْ ذُنُوبِهِمْ لِحُسْنِ الْخُلُوفِ

والمسلمون في ذلك
 على ما كان عليه
 من قبلهم
 في الدين
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا

وَيَسْأَلُ بِحَبِّ مَا نَصَفَ الصَّدَاقَ وَلَا تَكُنْ مِمَّا

عَدَاةَ الظَّالِمِينَ يَقَالُ بَابُ الْعَرُوسِ بَلْبَكَا حُرْفَةٌ إِذَا مَنَعَتْ

عَلَى زَوْجِهَا فَإِنْ اقْتَضَاهَا قَبْلَ بَابِ بَلْبَكَا شَيْءٌ وَمِنْهُ

قَوْلُ الشَّاعِرِ نَظْمٌ طَبِيبُهَا وَكَرَّ طَبِيبُهَا بِطَبِيبٍ مَنَعَ

الَّذِينَ لَمْ يَعْطُوا بِثُفَى فِي دُرْعِهَا وَبَابُ تَجْمِيعِ هَذِهِ

بَصِيرٌ وَكَلِمَةُ شَيْءٍ بِالْبَصِيرِ هُنَا جَمْعُ بَصِيرَةٍ وَفِي الْفَتْحَةِ

مِنْ الدَّمِ وَالرَّذَى الْحَافِرَةُ الرَّجْعُ فِي الظَّرِيقِ الْأَوَّلِ مَكَّةَ

بِمَعْنَى لَا قَوَامَ مَا إِلَى أَهْلِهَا فَقَالَ السَّائِلُ لِمَ دُرْعَتُكَ لَا يَنْصِفُ

الْمَكَّةَ وَجَزَى لَا يَبْلُغُ مَدْحَهُ لِمَا جَاءَ فِي الظَّرِيقِ الْأَوَّلِ فَقَالَ الْبُؤْسُ

يَأْتِي فَاَلَمْ يَنْ وَالْمَنْ يَقَالُ لِمَ بَقِيَ فِي حِكَايَتِي مَرْمَاةٌ وَلَا بَعْدَ مَنَافٍ

صُحَّتْ مَرَاةُ فَبِاللَّهِ أَيْ بِنِ رِضَانِي فَأَحْسَنَ مَا أَبْتَ فَاَنْشُدْ لِي أَرْجُو

والمسلمون في ذلك
 على ما كان عليه
 من قبلهم
 في الدين
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا

الْبَابُ وَالْكَافُ

والمسلمون في ذلك
 على ما كان عليه
 من قبلهم
 في الدين
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا
 ولا يفترون
 على الله
 شيئا

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

ذَلِكِ وَفَتْحُ صَهْلِي نَظَرُ أَنَا فِي الْعَالَمِ مَثَلُهُ وَلَا هِلَ الْعِلْمِ قَبْلَهُ

غَيْرَ أَنَّ كُلَّ يَوْمٍ بَيْنَ تَعْرِيصٍ وَرَحْلَةٍ وَالْغَرِيبُ الدَّارُ لَوْ خَلَّ بَطُونُ

لَمْ تَطْبُ لَهُ يَوْمَ قَالَ اللَّهُ كَمَا جَعَلْنَا مِنْكُمْ هُدًى وَبَعَثْنَا

فَجَعَلْنَا مِنْكُمْ هُدًى وَبَعَثْنَا فِيكُمْ هُدًى فَسَاقَ إِلَيْهِ الْقَوْمُ دُونَ مَعْقِبَةٍ

وَسَأَلُوا أَنْ يَرْزُقَهُمْ الْفَيَّةَ بَعْدَ الْفَيَّةِ فَهَضَّ مِنْهُمْ الْعَوَجُ

وَيَرْجِي الْأَمَّةَ وَالذُّودَ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ فَأَعْرَضَتْهُ وَقُلْتُ

عَهْدِي بِكَ سَفِيهَا فَمَتَى حُرَّتْ فِيهَا فَكُلْ هُنَا يَحْيَى بْنُ نَعْمَانَ

يَقُولُ نَظَرْتُ لَيْسَتْ كُلُّ زَمَانٍ لَبُوسًا وَلَا كَيْسَتْ صَرْفِيَّةٌ لَعْنَى بَوَا وَعَاشِرُ

كُلِّ جَلِيسٍ مَا يَلَايُهُ لَا رُوِيَ جَلِيسًا مَعْنَى الرِّوَاةِ أَدِينُ الْكَلَامِ وَبَيْنَ

السُّقَاةِ أَدِينُ الْكُؤُسِ فَطَوَّرَ بِوَعْيِ أَسِيلِ الدَّمُوعِ وَطَوَّرَ بِكُهْوِي

أَسْرَ النَّفُوسِ وَأَوَى السَّامِعِ إِمَّا نَطَقْتُ بَيَانًا يَفْقَهُ الْخَرُونُ

شَادَانُ سَكَنَ حَالَهُ وَصَافَتْ سَكَنَ كَرْتَارَ أَوْ كَرْتَارَ شَدَّ

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

رجا گفت: آواز خواننده را بشنوی باز واقعه اکر دم بکسیه پیش میبرد بر باز

من اسرار فیضی

[illegible]

فَاتَّقِ حِينَ دَخَلْتَ قَلْبِي أَنْ صُلِبْتُ مَعَ عَصَةِ مُقَالِيسَ فَلَمَّا

قَضَيْتُ الصَّلَاةَ وَأَزْمَعْتُ الْأَقْلَاتِ بَرَّ شَيْخِي يَدِي الْقَفْءَ بِالْأَكْسَوِ

وَلَمَّا قَالَتْ غَرَمْتُ عَلَى مَنْ خَلَقَ مِنْ طِينَةِ الْحَرِّ نَدَى وَتَقَوَّى فِي الْعَصِيَةِ

أَلَا مَا تَكْفُلُ لِبَنَاتِهِ وَأَسْمَعُ عَنِّي نَفْسَهُ أَمْرَهُ الْخِيَارِ مَرَّةً

وَبَيْدِهِ الْبَذْلُ وَالزُّدُ فَعَقْدُهُ الْقَوْمَ الْحَبَاوِرَ سَوَاءً أَمَّا

الْبَاقِلُ الْإِنْسَانِ حَسَنَ بِلَا نَصَائِهِمْ وَرِزَانَةَ حَصْلَتِهِمْ قَالَ بَأُولِي

الْأَبْصَارِ الرَّاغِبَةِ وَالْبَصَائِرِ الرَّائِقَةِ أَمَا يُعْنِي عَنِ الْخَبَرِ الْعِيَانُ وَ

يُنْبِي عَنِ النَّارِ الثُّخَانِ شَيْبَ لَحْمٍ وَوَهْنٍ فَاحٍ وَدَاءٍ وَاضِحٍ

وَالْبَاطِنُ فَفَاضَ وَكَفَدْتُ كُنْتُ وَاللَّهُ مِمَّنْ مَلَكَ وَمَالَ وَوَلِي وَ

الْوَرْدُ وَنَالَ وَوَصَلَ وَصَالَ فَلَمْ تَزَلِ الْجَوَارِحُ لَتِيحَتِ وَالْوَابِ

مَحْتِ حَتَّى الْوَكْرِ قَفْرٍ وَالْكَفِّ صَفْرٍ وَالشَّعَارِضُ وَالْعَلِيشُ مَرُو

مَبْرُوشٌ مَرَّكَ خَارٍ خَالِيَةً دَسْتُ نَتْنِي رَمَالَ سَدَّ جَاهِدَ كَرْدِ سَدَّ دَرْمَكِ تَلْمَحْتُ

مَبْرُوشٌ مَرَّكَ خَارٍ خَالِيَةً دَسْتُ نَتْنِي رَمَالَ سَدَّ جَاهِدَ كَرْدِ سَدَّ دَرْمَكِ تَلْمَحْتُ

مَبْرُوشٌ مَرَّكَ خَارٍ خَالِيَةً دَسْتُ نَتْنِي رَمَالَ سَدَّ جَاهِدَ كَرْدِ سَدَّ دَرْمَكِ تَلْمَحْتُ

فَاتَّقِ حِينَ دَخَلْتَ قَلْبِي أَنْ صُلِبْتُ مَعَ عَصَةِ مُقَالِيسَ فَلَمَّا قَضَيْتُ الصَّلَاةَ وَأَزْمَعْتُ الْأَقْلَاتِ بَرَّ شَيْخِي يَدِي الْقَفْءَ بِالْأَكْسَوِ
وَلَمَّا قَالَتْ غَرَمْتُ عَلَى مَنْ خَلَقَ مِنْ طِينَةِ الْحَرِّ نَدَى وَتَقَوَّى فِي الْعَصِيَةِ
أَلَا مَا تَكْفُلُ لِبَنَاتِهِ وَأَسْمَعُ عَنِّي نَفْسَهُ أَمْرَهُ الْخِيَارِ مَرَّةً
وَبَيْدِهِ الْبَذْلُ وَالزُّدُ فَعَقْدُهُ الْقَوْمَ الْحَبَاوِرَ سَوَاءً أَمَّا
الْبَاقِلُ الْإِنْسَانِ حَسَنَ بِلَا نَصَائِهِمْ وَرِزَانَةَ حَصْلَتِهِمْ قَالَ بَأُولِي
الْأَبْصَارِ الرَّاغِبَةِ وَالْبَصَائِرِ الرَّائِقَةِ أَمَا يُعْنِي عَنِ الْخَبَرِ الْعِيَانُ وَ
يُنْبِي عَنِ النَّارِ الثُّخَانِ شَيْبَ لَحْمٍ وَوَهْنٍ فَاحٍ وَدَاءٍ وَاضِحٍ
وَالْبَاطِنُ فَفَاضَ وَكَفَدْتُ كُنْتُ وَاللَّهُ مِمَّنْ مَلَكَ وَمَالَ وَوَلِي وَ
الْوَرْدُ وَنَالَ وَوَصَلَ وَصَالَ فَلَمْ تَزَلِ الْجَوَارِحُ لَتِيحَتِ وَالْوَابِ
مَحْتِ حَتَّى الْوَكْرِ قَفْرٍ وَالْكَفِّ صَفْرٍ وَالشَّعَارِضُ وَالْعَلِيشُ مَرُو
مَبْرُوشٌ مَرَّكَ خَارٍ خَالِيَةً دَسْتُ نَتْنِي رَمَالَ سَدَّ جَاهِدَ كَرْدِ سَدَّ دَرْمَكِ تَلْمَحْتُ

مروا الصبية يفتاحون من الطوى وتمنن مصاصة النوى وكم
اقوم المقام الشاهد واكشف لكم الدخان لا بعد ما شئت ولقيت
وشيت مما لقيت فلبثي لمرآكن بقيت نراوه نراوه الا سيفر وانته
صوت ضعيف نظم اشكو الى الرحمن سجانة بقلب الدهر وعدونه
وحادثات قرعت مروى وقوضت محاري وبديانة واقتصر عودي
يا ويل من كثر الاحداث اغصانه واحلت بي حنى جلت من ربي
جرحانه وعاد ربي حار بارثا كا كابد الفقر واجتانه من بعد ما كنت
اخشوة ليحب في النجاة ارحانه بختط العاقب اوراقه ويحمد السادة
نيرانه فاصبر اليوم كان لم يكن احانه الدهر الذي عانه وانزرو من كان
له زائر عاف في العرف فانه قل في مخزن ما يرى من خريفه
خانه فيفرح لكم الذي همه وصلى الشان الذي شانه وقال الوكا
جائت دوا ابيد وكنهه ليكه لاخت اورا وكنهه حال را كه عيبك اكره اورا كفت دايه كنهه

مروا الصبية يفتاحون من الطوى وتمنن مصاصة النوى وكم
اقوم المقام الشاهد واكشف لكم الدخان لا بعد ما شئت ولقيت
وشيت مما لقيت فلبثي لمرآكن بقيت نراوه نراوه الا سيفر وانته
صوت ضعيف نظم اشكو الى الرحمن سجانة بقلب الدهر وعدونه
وحادثات قرعت مروى وقوضت محاري وبديانة واقتصر عودي
يا ويل من كثر الاحداث اغصانه واحلت بي حنى جلت من ربي
جرحانه وعاد ربي حار بارثا كا كابد الفقر واجتانه من بعد ما كنت
اخشوة ليحب في النجاة ارحانه بختط العاقب اوراقه ويحمد السادة
نيرانه فاصبر اليوم كان لم يكن احانه الدهر الذي عانه وانزرو من كان
له زائر عاف في العرف فانه قل في مخزن ما يرى من خريفه
خانه فيفرح لكم الذي همه وصلى الشان الذي شانه وقال الوكا
جائت دوا ابيد وكنهه ليكه لاخت اورا وكنهه حال را كه عيبك اكره اورا كفت دايه كنهه

مروا الصبية يفتاحون من الطوى وتمنن مصاصة النوى وكم
اقوم المقام الشاهد واكشف لكم الدخان لا بعد ما شئت ولقيت
وشيت مما لقيت فلبثي لمرآكن بقيت نراوه نراوه الا سيفر وانته
صوت ضعيف نظم اشكو الى الرحمن سجانة بقلب الدهر وعدونه
وحادثات قرعت مروى وقوضت محاري وبديانة واقتصر عودي
يا ويل من كثر الاحداث اغصانه واحلت بي حنى جلت من ربي
جرحانه وعاد ربي حار بارثا كا كابد الفقر واجتانه من بعد ما كنت
اخشوة ليحب في النجاة ارحانه بختط العاقب اوراقه ويحمد السادة
نيرانه فاصبر اليوم كان لم يكن احانه الدهر الذي عانه وانزرو من كان
له زائر عاف في العرف فانه قل في مخزن ما يرى من خريفه
خانه فيفرح لكم الذي همه وصلى الشان الذي شانه وقال الوكا
جائت دوا ابيد وكنهه ليكه لاخت اورا وكنهه حال را كه عيبك اكره اورا كفت دايه كنهه

مروا الصبية يفتاحون من الطوى وتمنن مصاصة النوى وكم
اقوم المقام الشاهد واكشف لكم الدخان لا بعد ما شئت ولقيت
وشيت مما لقيت فلبثي لمرآكن بقيت نراوه نراوه الا سيفر وانته
صوت ضعيف نظم اشكو الى الرحمن سجانة بقلب الدهر وعدونه
وحادثات قرعت مروى وقوضت محاري وبديانة واقتصر عودي
يا ويل من كثر الاحداث اغصانه واحلت بي حنى جلت من ربي
جرحانه وعاد ربي حار بارثا كا كابد الفقر واجتانه من بعد ما كنت
اخشوة ليحب في النجاة ارحانه بختط العاقب اوراقه ويحمد السادة
نيرانه فاصبر اليوم كان لم يكن احانه الدهر الذي عانه وانزرو من كان
له زائر عاف في العرف فانه قل في مخزن ما يرى من خريفه
خانه فيفرح لكم الذي همه وصلى الشان الذي شانه وقال الوكا
جائت دوا ابيد وكنهه ليكه لاخت اورا وكنهه حال را كه عيبك اكره اورا كفت دايه كنهه

وهمها لا خطا ولا اصابة فذل فله من لكة الكثر وصل قبولة
و بهار آراء حطاست و در صواب کردن پس در آرد اخیل ایشانرا بر نه کثیر و بهر در دارد و بهر من آرد
بالشكر ثم قول بحسب شقه وينصب بالخط طرفة قال الخبير هذه الحكاية
بسیار است که دانید و لکن یکسره نیستند و در دقارت میگردانند و با کوفتن ایها میخورند و کعب خبر دهند مابین حکایت
فصور لي انه محيل حليته متصنع في مشيئه فنهضت الخ من هاجه
پس مود کرده شد و او را پدید او غیر دهند است مودت را ساختن کند است رفقا خود پس حاسنم که میرقم راه آرد
واقفود راجه وهو يخطي شرا و اوين يعني هجر حتى اذا خلا الطريق و
و بهر دی میگوید و بهر ایام آرد او و بهر در را بهر حال چشم و ذراع میگردانند ایها که چون حالی شد راه
امكن التحقيق نظر الى نظر من هش و لبس و ما حص بعد ما كس
نکستند و است گفتند و بهر سوی میجوید پس کسکه نادان و بهر یک روح باشد و دوستی حالش و بهر ار که آید پس نمود
وقال لي اني لا خالك انا غربة و زائد صحبة فهل لك في ريق
و کعب را بختن من ی بهر از ترا ساز و جوینده یاران پس آید از بهر تراهست در یاری
يرفق بك و يرفق و ينفق عليك و ينفق فقلت له لو اتاني هذا
ری می کند بانو و بهر رساند ترا و روح دهد ترا و نقد دهد پس کمتر آرد اگر بیاید بر این کمتر
الرفيق لو اتاني التوفيق فقال لي قد وجدت فاعتبط واستكملت
یار بر آمدن یاری که در توفیق پس گفت من بختن یافتم پس خوشحال شو و بزرگ یافتم
فارتبط ثم ضحك مليا و مثل لي بشرا سويا فاذا هو شيخنا
پس بهر نگه آرد را مار خندید را می دارد و مودار شد برای من آدمی تمام خلعت پس نگاه آرد
السروحي لا قلبه بجسمه ولا شبهة في وسمه ففرحت بقلبته
ابو زید سر و جیت بهر یاری بهر بدن است و نه شک در صفت علامت پس شاددم و دیدم
و كذب لقوته و همست بلا كنه على سوء مقامته فشخافاه و انشده
و دروغ گوی دهن او و ضد کردم بهر دش او بر زبونی مجلس او پس کساد دهن خود را و خواهم

و بهر در آرد را بهر حطاست و در صواب کردن پس در آرد اخیل ایشانرا بر نه کثیر و بهر در دارد و بهر من آرد
بالشكر ثم قول بحسب شقه وينصب بالخط طرفة قال الخبير هذه الحكاية
بسیار است که دانید و لکن یکسره نیستند و در دقارت میگردانند و با کوفتن ایها میخورند و کعب خبر دهند مابین حکایت
فصور لي انه محيل حليته متصنع في مشيئه فنهضت الخ من هاجه
پس مود کرده شد و او را پدید او غیر دهند است مودت را ساختن کند است رفقا خود پس حاسنم که میرقم راه آرد
واقفود راجه وهو يخطي شرا و اوين يعني هجر حتى اذا خلا الطريق و
و بهر دی میگوید و بهر ایام آرد او و بهر در را بهر حال چشم و ذراع میگردانند ایها که چون حالی شد راه
امكن التحقيق نظر الى نظر من هش و لبس و ما حص بعد ما كس
نکستند و است گفتند و بهر سوی میجوید پس کسکه نادان و بهر یک روح باشد و دوستی حالش و بهر ار که آید پس نمود
وقال لي اني لا خالك انا غربة و زائد صحبة فهل لك في ريق
و کعب را بختن من ی بهر از ترا ساز و جوینده یاران پس آید از بهر تراهست در یاری
يرفق بك و يرفق و ينفق عليك و ينفق فقلت له لو اتاني هذا
ری می کند بانو و بهر رساند ترا و روح دهد ترا و نقد دهد پس کمتر آرد اگر بیاید بر این کمتر
الرفيق لو اتاني التوفيق فقال لي قد وجدت فاعتبط واستكملت
یار بر آمدن یاری که در توفیق پس گفت من بختن یافتم پس خوشحال شو و بزرگ یافتم
فارتبط ثم ضحك مليا و مثل لي بشرا سويا فاذا هو شيخنا
پس بهر نگه آرد را مار خندید را می دارد و مودار شد برای من آدمی تمام خلعت پس نگاه آرد
السروحي لا قلبه بجسمه ولا شبهة في وسمه ففرحت بقلبته
ابو زید سر و جیت بهر یاری بهر بدن است و نه شک در صفت علامت پس شاددم و دیدم
و كذب لقوته و همست بلا كنه على سوء مقامته فشخافاه و انشده
و دروغ گوی دهن او و ضد کردم بهر دش او بر زبونی مجلس او پس کساد دهن خود را و خواهم

و بهر در آرد را بهر حطاست و در صواب کردن پس در آرد اخیل ایشانرا بر نه کثیر و بهر در دارد و بهر من آرد
بالشكر ثم قول بحسب شقه وينصب بالخط طرفة قال الخبير هذه الحكاية
بسیار است که دانید و لکن یکسره نیستند و در دقارت میگردانند و با کوفتن ایها میخورند و کعب خبر دهند مابین حکایت
فصور لي انه محيل حليته متصنع في مشيئه فنهضت الخ من هاجه
پس مود کرده شد و او را پدید او غیر دهند است مودت را ساختن کند است رفقا خود پس حاسنم که میرقم راه آرد
واقفود راجه وهو يخطي شرا و اوين يعني هجر حتى اذا خلا الطريق و
و بهر دی میگوید و بهر ایام آرد او و بهر در را بهر حال چشم و ذراع میگردانند ایها که چون حالی شد راه
امكن التحقيق نظر الى نظر من هش و لبس و ما حص بعد ما كس
نکستند و است گفتند و بهر سوی میجوید پس کسکه نادان و بهر یک روح باشد و دوستی حالش و بهر ار که آید پس نمود
وقال لي اني لا خالك انا غربة و زائد صحبة فهل لك في ريق
و کعب را بختن من ی بهر از ترا ساز و جوینده یاران پس آید از بهر تراهست در یاری
يرفق بك و يرفق و ينفق عليك و ينفق فقلت له لو اتاني هذا
ری می کند بانو و بهر رساند ترا و روح دهد ترا و نقد دهد پس کمتر آرد اگر بیاید بر این کمتر
الرفيق لو اتاني التوفيق فقال لي قد وجدت فاعتبط واستكملت
یار بر آمدن یاری که در توفیق پس گفت من بختن یافتم پس خوشحال شو و بزرگ یافتم
فارتبط ثم ضحك مليا و مثل لي بشرا سويا فاذا هو شيخنا
پس بهر نگه آرد را مار خندید را می دارد و مودار شد برای من آدمی تمام خلعت پس نگاه آرد
السروحي لا قلبه بجسمه ولا شبهة في وسمه ففرحت بقلبته
ابو زید سر و جیت بهر یاری بهر بدن است و نه شک در صفت علامت پس شاددم و دیدم
و كذب لقوته و همست بلا كنه على سوء مقامته فشخافاه و انشده
و دروغ گوی دهن او و ضد کردم بهر دش او بر زبونی مجلس او پس کساد دهن خود را و خواهم

10

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ نَظْمُ ظَهْرَتِ بَرْتِ كَمَا يُقَالُ فَقِيرٌ يَزْجِي الزَّمَانَ الْمُنْجِي

میں از انکہ اے کھنوارا جوید آخندم بجا رکھنے تا گفتہ شود درویشی است کہ میرد روزگار کم کمونی
 و اظہر ہر الفاسر ان قدسیت مگر نال قلبی بہ سائو جی و کوہا الہائے

دعا کردم برای مردم اینکه بخش طلع شدم پس سارویچه دل من تاس جبر اگر امید است و اگر نیست که عاف
لَحْرِثَ لِيْ وَيُؤْكَلَا الثَّغْلَ لَمْ يَكُنْ لَكَ فَلَاحٌ قَالِ لَانَهُ كَمْ يَتَّقِيْ لِيْ ذِيْ

هم کرده نشد رس و اگر میبویط هر کردن هیچ ملایم بودم پیرزی با رفقت حقین شان به کرامتی نام درین

الأرض معکم ولائی فی أهلها مطهر فان كنت الرفیق فالطریق

دین اور سالکان اور جامی اور دشتی اور بستی بار بار میر تقی میر

عَلَى أَنْ أَصْحَبَهُ مَا عِشْتُ فِي الدَّهْرِ الْمَشْرِقِ الْمَقَامَةَ الرَّابِعَةَ الثَّلَاثُونَ

برنگه
عجابه و ديار با هم اوليا نايه ذلي گم پس يازد زمانه زنده معاصه مخنه و چهارم
الزبيدية حكى الحارث بن همام قال كنا جيت البيه ك

شهر نریدیه
رسید صبحی غلام کنت بیه ای ان بلغ اشد و تقفتم حتی اکل

شعوبید رمان کردم اگر دیکه که بود کم پرورش میکردم و نه تا آنکه رسید وقت خود را درست کردم و تا آنکه کامل کرد
 رسد و کان قد انس باخلاق و خیر محال و فاق فلیک

براه شدن در دود تجنّب الفتن است با مادتان و در این جایگاه نوافق پس پس نبرد
يَخْلِي مَرَامِي وَلَا يَحْصِلُ فِي الْمَرَامِي لِأَجْرِ مَرْنٍ بِهِ التَّكَلُّفُ بِصِفَتِ

وَأَخْلَصَتْهُ لِحُضْرِي وَسَفَرِي فَالْوَيْ بِوَالذَّهْرِ الْمَسْدُ حَيْرٌ مَشْهُدٌ

دوست خالص کردم اورا برای فاقست مخم و سفر خودم پس برد اورا زمانه هلاک کننده و تشنگی جمع کرد مار

پیشین ش پینی کچو سی سوسو وی یوی پیج منسید

[illegible][illegible]

فَمَنْ زَيْدٌ فَلَمَّا سَأَلَتْ لَعَانَتُهُ وَسَكَنْتُ نَأْمَتُهُ بَعِثْتُ عَلَيْكَ

لَا أَسْتَعِينُ طَعَامًا وَلَا أَرِيغُ غَلَامًا حَتَّى أَجَا نَنِي شَوَابِغَ الْوَحْدَانِ

مَنْ أَحَبَّ الْقُرْبَى وَالْقَعْدَةَ إِلَى أَنْ أَعْتَاضَ عَنِ الذُّرِّ الْخَرْدِ وَأَمْرًا تَادِ

مَنْ هُوَ سِدَادٌ مِنْ عَوْرٍِ فَقَصْدٌ مِنْ بَيْعِ الْعَبِيدِ بِسُوقِ زَيْدٍ

وَقُلْتُ أَرَيْدُ عَبْدًا يُجِبُّ لِي ذَا قَلْبٍ وَيُجِدُّ إِذَا جَرِبْتُ لِي مَرْزُوقٌ

خَرَجَهُ الْأَكْيَاسُ وَأَخْرَجَهُ إِلَى السُّوقِ الْإِفْلَاسُ فَأَهْزَكُ كُلَّ

مِنْهُمْ لِيَطْلُبِي وَوَتَبْتُ وَبَذَلْتُ تَحْصِيلَهُ عَنْ كَتَبِ مُرَدَّ أَسْرَافِ

أَلَا هَلْهُ دَوْرَهَا وَتَقَلَّبْتُ كَوْرَهَا وَحَوْرَهَا وَمَا بَخْرٌ مِنْ وَعْدِهِمْ

وَعَدُوا لَا سَحْرَ لَهَا رَعْدٌ فَلَمَّا رَأَيْتُ الْفَخَّاسِينَ نَاسِيًا أَوْ مَقْنَسِيًا

عَلَيْتُ أَنْ لَيْسَ كُلُّ مَنْ خَلَقَ بِفَرِيٍّ وَأَنْ لِي حُكْمٌ جَلْدٌ مِثْلُ ظَفَرِيٍّ

فَرَضْتُ هَبَّ الْقَفْوِضِ وَبَرَزْتُ إِلَى السُّوقِ بِالْصُغْرِ وَالْبَيْضِ

Handwritten marginal notes in Persian script, including commentary and additional verses, written diagonally around the main text.

[illegible]

لَا تَنْظُرْ رِصَالَهُ مِنْ صَبَاحِهِ وَكَفَ لَهَا مِنْ حُجَّتِهِ فَلَمْ يَنْطِقْ بِحُكْمِهِ

وَلَا مَرَّةً وَلَا فَاهَ فَوْهَةً أَبِي أُمٍّ وَلَا حَرَةً فَضْرِبَتْ عَنْهُ صَبْحًا وَقُلْتُ

و نه بخ دنگه کرد همچو کس پسران ده و نه آزاد پس کرد ستم از او و ستم

فَمَا لِعَيْتَ وَنُفَخَا فَا فِي الضُّحَى وَأَخَذَ ثَوْبَ الْغَضِّ رَابِسَهُ إِلَى

وَأَسَدٌ نَظْمٌ بِأَمْسٍ لَقَدْ عَظَاهُ إِذْ مَجَّ بِهِيَ بِأَسْمَى لَهُ عَاهُ هَكَذَا مِنْ نِصْفِ

اِنَّا كُنَّا لَا مَرْصِيكَ إِلَّا كَشَعُهُ ۖ فَاصْنَعْ لَهُ اَنَّا لَوُسْفُ اَلْوُسْفُ ۚ وَلَقَدْ

لَكَ الْعِطَاءُ فَإِنْ تَكُنْ مُعْطِيًا عَرَفَ وَمَا أَحَالَكَ عَرَفَ فَلَقَسْرَى عَمْرٍ

لِسَعْرَةٍ وَأَسْنَى لَيْلِي لَيْسَ بِحَرْفٍ حَتَّى سَدَّ هَبَّ الدُّعَى وَفَصَاةُ

يوسف صديقي ولم تكن لي هم ولا مسأومة مؤلا فيه واستطلاع طلع النور

کرمیه بکتاب حسب الله سبط بن زکریا و لعل السیمة عکله

ما کرم اور ہم می پیدا آتم ہر یہ جو بدیدہ سال چیمہ سویس دو کڑاں جو اہد کردہ ہا : اس

سید دل عالمیکه در این بحر کائنات در او جسم ملکوتی
 العبد دانی شده و خفت نه تبرک مولا و الخف علی هوه

جبهه سرگرم اندک سود بسیار و دست اندازان چاره و سازگار ممد او آقای و در عجزی بر منی محبت او

[illegible]

ان مراد
 دین اعلیٰ
 در سلسله
 حقیقی
 کمال
 بار و
 شانه
 غایب
 سلام

سینا زاده ام و سلام بر من می کنی که من
عاشق تو و تو سید دوست من می کنی که من
عاشق تو و تو سید دوست من می کنی که من

[illegible]

[illegible]

لَكَ لَا وَرَّ يُخَفِّبُ هَذَا الْعِلَامُ إِلَيْكَ إِنْ أَخِيفَ نَسْنَهُ عَلَيْكَ وَفِي

مَعْنَى: اے اللہ! میں نے تجھ کو شکر کیا اور تیرا فضل سوسوٹا
 یا اے اللہ! میں نے تجھ کو شکر کیا اور تیرا فضل سوسوٹا

دست درم را اگر سچو ہی و ساس کن را نابالید رمدهائی سچو را در آتش و همارا
 كَمَا يَفْقَدُ فِي الرِّجْصِ الْحَاكِلِ وَكَمْ يَحْشُرُنِي بِيَالِ أَنْ كُلُّ مُخْصٍ عَالٍ فَلَسَا

تحقیق الصفقة وحقبة الفرقة هملت عینا الغلام ولا همول دمر

الغلام ثم أقبل على صاحبه وقال نظم كما قال الله هل مثلي مثلك ليكن

اگر ہیں۔ اور درجہ فاضل خود و لعل
 لکھتے ہیں کہ درجہ فاضل آقا صاحب سے دیکھو، نا

لشع الکرم من الجماء، وھل، و شعرة الاضافی، الکف خطہ لا

سُتَظَاهِرُ وَأَنْ أَلَا أَرَأَيْتُمْ أَنْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ كُنْتُمْ رِجَالًا مَعْرُوفِينَ

که تو امانی از من نه ستی. بلکه ملاکه تو هم در ترس من حال انکار من پیشگاه ملاکه نه شود. ساجده و ساجده

اما چه بنده و خدایت منی. منضاک که ساجده و خدایت منی که اصد

ان کاروانی را این ایستاد
 سد و سحر و ساحل و سحر
 و سحر و ساحل و سحر
 و سحر و ساحل و سحر

دای برای بخار این با کسب حال آنکه در دانتاس در دنگانه و در آدیجی باس کارهای سخت البس که درین

فراپ ر حال انکه بود مان دشواری و کداهی مردنوار که ساز بود مردم در و کدایم خانه و سب که بود

در روی دسی و سویه لمرده هست برای من در کار کساهی پس کساده شود در عهد مکر مردم پس برده را

الرابعة والستون

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

کرمه باز تعاهد علی الاقاله فیہ مستقل و ان لا تشقینی من ذلک
 اعدوه ما کنتم کنتم من الزم شیخ درو برکاه فشیخ بخواجهم وانکله کران کلمی مرا برکاه کران کلم ترا

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ دُونَهُ وَتِلْكَ أَسْمَاءُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ فِيهَا كَارِهِينَ

طَمَحَ وَتَرْتَابَهُ حَتَّى لَقِيَ وَأَفْضَحَ وَضَمَّ الْمَقْشَّةَ الْبَيْضَ الْوَضَحَ

وَلَيْكَ أَمَّا نَاجَتِكَ هَانَتْكَ الْهَمَّ بَانِي حَرْوَيْعِي لَمْ يَخْ إِذْ كَانَ بِنِ شَفَا

مَعْنَى قَدْ وَضَحَ قَالَ فَمَتَلَتْ مَقَالَتَهُ فِي مِرَاةِ الدَّلْعِبِ وَبَعَثَ الْبُكَعِبِ

فَتَضَلَبَ تَضَلَبَ الْحَقِّ وَتَبَرَّأَ مِنْ طَبِيعَةِ الرِّقِّ فَجَلَدْنَا فِي خَلْصَةِ إِصْلَاحِهِ

بِلَاكُمُ وَأَفْضَتْ لِي الْحَاكِمَةُ فَلَا أَوْضَحًا لِلْقَاضِي الصُّورَةَ وَتَلَوْنَا

عَلَيْهِ السُّورَةَ قَالَ الْإِنِّ مِنْ أَنْذَرِ فَقَدْ عَدَدَ وَمِنْ حَذَرِ لَنْ يَشْرُوكَ

نَصْرًا مَقْصُورًا لَنْ فِيمَا شَرَحْتَاهُ لَدَلِيلًا عَلَّ أَنْ هَذَا الْفَلَا مَقْدَبُكَ

فَمَا أَرْعَوَيْتَ وَنَضَحَ كَلِّ فَمَا وَعَيْتَ فَاسْتَرْدَأْ بِلَهْكَ وَكَلِّهِمْ

نَفْسُكَ وَلَا كَلْمُهُ وَحَذَارِ مِنْ عِتْلَاقِهِ وَالطَّمْعِ فِي اسْتِرْقَاقِهِ فَإِنَّهُ

حَرَاكَدٍ يَمِيرُ غَيْرَ مَعْرُضٍ لِلتَّقْوَامِ وَقَدْ كَانَ لِي أَحْضَرُ أَمِيرُ

قَبِيلِ أَقُولُ الشُّبَّسِ وَأَعْتَرَفَ بِأَنَّهُ فَرَعُهُ الَّذِي أَنْشَأَهُ وَأَنْ وَاشْرَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ دُونَهُ وَتِلْكَ أَسْمَاءُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ فِيهَا كَارِهِينَ
طَمَحَ وَتَرْتَابَهُ حَتَّى لَقِيَ وَأَفْضَحَ وَضَمَّ الْمَقْشَّةَ الْبَيْضَ الْوَضَحَ
وَلَيْكَ أَمَّا نَاجَتِكَ هَانَتْكَ الْهَمَّ بَانِي حَرْوَيْعِي لَمْ يَخْ إِذْ كَانَ بِنِ شَفَا
مَعْنَى قَدْ وَضَحَ قَالَ فَمَتَلَتْ مَقَالَتَهُ فِي مِرَاةِ الدَّلْعِبِ وَبَعَثَ الْبُكَعِبِ
فَتَضَلَبَ تَضَلَبَ الْحَقِّ وَتَبَرَّأَ مِنْ طَبِيعَةِ الرِّقِّ فَجَلَدْنَا فِي خَلْصَةِ إِصْلَاحِهِ
بِلَاكُمُ وَأَفْضَتْ لِي الْحَاكِمَةُ فَلَا أَوْضَحًا لِلْقَاضِي الصُّورَةَ وَتَلَوْنَا
عَلَيْهِ السُّورَةَ قَالَ الْإِنِّ مِنْ أَنْذَرِ فَقَدْ عَدَدَ وَمِنْ حَذَرِ لَنْ يَشْرُوكَ
نَصْرًا مَقْصُورًا لَنْ فِيمَا شَرَحْتَاهُ لَدَلِيلًا عَلَّ أَنْ هَذَا الْفَلَا مَقْدَبُكَ
فَمَا أَرْعَوَيْتَ وَنَضَحَ كَلِّ فَمَا وَعَيْتَ فَاسْتَرْدَأْ بِلَهْكَ وَكَلِّهِمْ
نَفْسُكَ وَلَا كَلْمُهُ وَحَذَارِ مِنْ عِتْلَاقِهِ وَالطَّمْعِ فِي اسْتِرْقَاقِهِ فَإِنَّهُ
حَرَاكَدٍ يَمِيرُ غَيْرَ مَعْرُضٍ لِلتَّقْوَامِ وَقَدْ كَانَ لِي أَحْضَرُ أَمِيرُ
قَبِيلِ أَقُولُ الشُّبَّسِ وَأَعْتَرَفَ بِأَنَّهُ فَرَعُهُ الَّذِي أَنْشَأَهُ وَأَنْ وَاشْرَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ دُونَهُ وَتِلْكَ أَسْمَاءُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ فِيهَا كَارِهِينَ

طَمَحَ وَتَرْتَابَهُ حَتَّى لَقِيَ وَأَفْضَحَ وَضَمَّ الْمَقْشَّةَ الْبَيْضَ الْوَضَحَ
وَلَيْكَ أَمَّا نَاجَتِكَ هَانَتْكَ الْهَمَّ بَانِي حَرْوَيْعِي لَمْ يَخْ إِذْ كَانَ بِنِ شَفَا
مَعْنَى قَدْ وَضَحَ قَالَ فَمَتَلَتْ مَقَالَتَهُ فِي مِرَاةِ الدَّلْعِبِ وَبَعَثَ الْبُكَعِبِ
فَتَضَلَبَ تَضَلَبَ الْحَقِّ وَتَبَرَّأَ مِنْ طَبِيعَةِ الرِّقِّ فَجَلَدْنَا فِي خَلْصَةِ إِصْلَاحِهِ
بِلَاكُمُ وَأَفْضَتْ لِي الْحَاكِمَةُ فَلَا أَوْضَحًا لِلْقَاضِي الصُّورَةَ وَتَلَوْنَا
عَلَيْهِ السُّورَةَ قَالَ الْإِنِّ مِنْ أَنْذَرِ فَقَدْ عَدَدَ وَمِنْ حَذَرِ لَنْ يَشْرُوكَ
نَصْرًا مَقْصُورًا لَنْ فِيمَا شَرَحْتَاهُ لَدَلِيلًا عَلَّ أَنْ هَذَا الْفَلَا مَقْدَبُكَ
فَمَا أَرْعَوَيْتَ وَنَضَحَ كَلِّ فَمَا وَعَيْتَ فَاسْتَرْدَأْ بِلَهْكَ وَكَلِّهِمْ
نَفْسُكَ وَلَا كَلْمُهُ وَحَذَارِ مِنْ عِتْلَاقِهِ وَالطَّمْعِ فِي اسْتِرْقَاقِهِ فَإِنَّهُ
حَرَاكَدٍ يَمِيرُ غَيْرَ مَعْرُضٍ لِلتَّقْوَامِ وَقَدْ كَانَ لِي أَحْضَرُ أَمِيرُ
قَبِيلِ أَقُولُ الشُّبَّسِ وَأَعْتَرَفَ بِأَنَّهُ فَرَعُهُ الَّذِي أَنْشَأَهُ وَأَنْ وَاشْرَ

[illegible]

لَهُ سِوَاهُ فَقُلْتُ لِلْقَاضِي أَوْ تَعْرِفُ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ اللَّهُ فَقَالَ وَهَلْ يُحْكَمُ

ابوزید الذی جرحه جبار و کما عند کل قاض اخبار و اخبار مال و غیره

ابوربدی کہ جرات اور ہمت دراورا برد ہر قاضی خیر است و حسن اعتدای ہمہ فرائض
حِينَئِذٍ وَحُلِقَتْ وَافَقَتْ لَكِنَّ جِذِينَ فَاتِ الْوَقْتِ وَافَقَتْ أَنْ لَتَلَمَّ

اگرچه در این آیه که میفرماید و لیکن شما میگردانید وقت و یقیناً است که تحقیق نجات
 کان شریک مکیدن و بیت قصیده و فکس طرفی ما لقیب والیت

بود و ام و رب و اد و سب قصیده او بین کون کرد چشم مرا جبر که دیدم و سوگند خورم
 اَن لَّا اَعَايِلَ مِثْلًا مَّا قَسْتُ لَكَ اَزْكَ اَنَا وَهِيَ خَمِصٌ صَفْقَتِي وَ

اسکے معاملہ تکمیل دہیں سہ را تا رہا کیکہ باقی مانم و حدیثہ ہو دم کہ آہ می کشیدم سہ بیان
 الاقتصار بہ بن رفیقہ فقال لی القاضی حین رای امیعا ضی و تبین

رسو شدن میان رفیقان خود پس گفت مرا فاسی سرگاه دید ددنگس دود

حَرَامًا ضَرَفُ يَا هَذَا مَا ذَهَبَ مِنْ تَالِكَ مَا وَعْظَكَ وَلَا جَرْمَ لَكَ

سهرمن دل من را زده ای طایف کس رفعت
ارمال نو ای که سداد ترا و کلاه نکرد لکویو

مَنْ أَيْقَظَكَ فَاتَّقِ بِمَنَّا بَكَ وَكَانَ أَصْحَابُكَ مَا أَصَابَكَ وَتَذَكَّرَ

کسکه آگاه کرد را پس بید که بچ که فرود آمد ترا و بیدای کن از یاران خودت چو که رسد مرا و یاد دار

اَللّٰهُمَّ اَدِّهْكَ لِقَاءَ لَآئِكَ بِرَدِّ اِهْلِكَ وَنَحْلِكَ بِحِلِّهِمْ اَيْنَا قَصْدِهِ

همیشه بخود خود گرفت ترا تا کمندارد یا دیگر من مال ترا و عادت کن بعبادت کسیکه رسیده باشد و ملاقاتش کند

و بخت العیبره علیهم قود عمه ه یساوب بی و حسن بن سید
ظاهر شد مانند برای و نشانها تراشد پس که او را احاطه کند پوشند نوم حاشیه شالی و اندورا در کشیده نوم

دلیل الغبن والغبن ونوبت مکاشفہ ابی رید یا ہجر مصارفا
 دامن زبائن مال در زمین خردیا و قصد کرده مذکور ہستی ابو زید گسمن نمود و در جوں او را

[illegible][illegible]

وَمُصَافَرَتُهُ بَدَى الدُّهْرِ فَجَلَّتْ أُنْثَى عَنْ ذُرَاهُ وَالْجَنْبُ أَرَاهُ

إِلَى الْأَنْعَاشِ فِي طَرْتُضٍ فَمَا نِيَّحِيَّةَ تَسِيْقٍ فَمَا زِدَتْ

عَلَّانٌ عَبَسْتُ وَمَا نَبَسْتُ فَقَالَ مَا بَالُكَ شَمَحْتَ بِأَنْفِكَ عَلَى الْفُكِّ

برنگ ترش و سدم و کلام مردم پس گفت چیست حال تو که ملنگ گردی منی خود را بر یاجوت
فَعَلْتُ أَسِيَّتَ نِكَاحُتِمْ وَخَلْتُ فَعَلْتُكَ كَلَّتِي فَعَلْتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَاَصْحَابُ الْمَثَلِ هَٰؤُلَاءِ لَمْ يَخْشَوْا اللَّهَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسَبِهِمْ غَافِلُونَ
فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسَبِهِمْ غَافِلُونَ
فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسَبِهِمْ غَافِلُونَ

تَحْمِلُهُمْ وَعُذِّرَ لَهُمْ مَا يَمْحُونَ وَنَحْنُ الْأَشْهَرُ وَيَقُولُ هَلْ جَزَاءُ الْكَافِرِ

الادهم اقصر فانا فيه بد عام مثل ما شوهم قد بالحت الا سباقه

ابن کرم الله وجهه کون شام را بنیم من اول خانکه کمان سیرا خنقین فروخته و بدین مقصد

شَعَبُ النَّوَاصِ سَمْعُهُ مَا قُبْتُكَ الْمَوْقِفَ الْخَيْرِي وَعِنْدِي دُرُهُمٌ

فَاعْذِرْ أَخَاكَ وَكَفَّ عَنْهُ مَا لَمْ يَفْعَلْ مِنْ لَافٍ فَمَنْ لَافٍ فَقَالَ مَا مَعِذَتِي

فَقَدْ لَحِثْتُ وَأَمَّا رَأْسُكَ فَقَدْ طَاحَتْ فَأَنْ كَانَ أَقْشَمُ رَأْسِي مَنِي

افغان مشهور علماء و فاضلین کے نام

[illegible]

احْتَفَ بِنَاذِرٍ لِمَنْ قَدْ كَادَ بِنَاهُزِ الْعَمَرِينَ فَجِيَّ بِلِسَانٍ طَلِقٍ وَأَبَانَ
 ابَانَهُ مِنْطِقٍ أَقْرَ احْتَبَى حَبِيبِ الْمُسْنَدِينَ وَقَالَ اجْعَلْنَا اللَّهُمَّ مِنْ
 الْمُتَهْتَدِينَ فَأَرَادَ سِرَّاهُ الْقَوْمَ لِيُطَرِّقَهُ وَلِيَسْوَأَنَّ الْمَرْءَ بِأَصْغَرِ يَوْمٍ وَاحِدٍ
 يَتَذَكَّرُونَ فَصَلَ الْخَطَابِ بَعْدَ عَمَلِهِ مِنْ الْأَخْطَابِ هُوَ الْفَيْضُ
 بِكَلِمَةٍ وَكَأَيِّنْ عَنْ سِمَةِ الْإِنِّ سَبْرًا وَاجْهًا وَخَيْرًا شَائِلَهُمْ وَرَجَحًا
 فَحِينَ اسْتَحْرَجَ دَفَائِلَهُمْ وَاسْتَنْدَلَ كُنَائِهِمْ قَالَ يَا قَوْمُ لَوْ عَلِمْتُمْ أَنَّ
 وَرَاءَ الْفِدَاءِ صَفْوَةَ الدَّامِ لَمَا احْتَفَرْتُمْ تَرْدَ الْأَخْلَاقِ وَقُلْتُمْ سَأَلَهُ مِنْ
 خَلْقٍ مُتَفَرِّجٍ مِنْ تَابِعِ الْأَدَبِ وَالْثَلَاثَةِ الْخَبِّ مَا جَلَبَ بَدَا لَعَجْ
 وَأَسْتَوْجِبَ أَنْ يَكْتُبَ بِذَوْبِ الذَّهَبِ فَلَمَّا خَلَبَ كُلَّ خَلْبٍ وَقَلْبَ
 كُلِّ قَلْبٍ تَحَلَّلَ لِيَرَّحَ وَتَاهَبَ لِيَذْهَبَ فَعَلِقَتْ الْجَمَاعَةُ بِذِيْلِهِ
 وَعَاقَتْ مَسْرَبَ سَيْلِهِ وَقَالَتْ لَهُ فِدَا رَيْتُنَا وَسَوْفَ دَحْجُ فَخْرِنَا
 وَنَبْكَرُ

در جمیع بلاد و جامه که بخت بر یک سر رسد و در دل را پس سلام را بران کساده شود و در
 ابانه منطقی اقرا احتبی حبیب المسندین و قال اجعلنا اللهم من المتهدین
 متهدین فارد سیراه القوم لیطریقہ و لیسواءن المرء باصغر یوم واحد
 یتذکرون فصل الخطاب بعد عملہ من الاخطاب هو الفیض
 بکلمة و کاین عن سمة الان سبرا واجها و خیرا شائلهم و رجحا
 فحين استخرج دافئلهم و استندل کنائهم قال یا قوم لو علمتم ان
 وراء الفداء صفوة الدام لما احتفرت ترد الاخلاق و قلتم سالة من
 خلق متفرج من تابع الادب و الثلاثة الخب ما جلب بداء لعج
 و استوجب ان یتکتب بذوب الذهب فلما خلب کل خلب و قلب
 کل قلب تحلل لیرح و تاهب لیزهف فعلفت الجماعة بذیلہ
 و عاقت مسرب سیلہ و قالت له فدا ریتنا و سوف دحج فخرنا
 و نبکر

در جمیع بلاد و جامه که بخت بر یک سر رسد و در دل را پس سلام را بران کساده شود و در
 ابانه منطقی اقرا احتبی حبیب المسندین و قال اجعلنا اللهم من المتهدین
 متهدین فارد سیراه القوم لیطریقہ و لیسواءن المرء باصغر یوم واحد
 یتذکرون فصل الخطاب بعد عملہ من الاخطاب هو الفیض
 بکلمة و کاین عن سمة الان سبرا واجها و خیرا شائلهم و رجحا
 فحين استخرج دافئلهم و استندل کنائهم قال یا قوم لو علمتم ان
 وراء الفداء صفوة الدام لما احتفرت ترد الاخلاق و قلتم سالة من
 خلق متفرج من تابع الادب و الثلاثة الخب ما جلب بداء لعج
 و استوجب ان یتکتب بذوب الذهب فلما خلب کل خلب و قلب
 کل قلب تحلل لیرح و تاهب لیزهف فعلفت الجماعة بذیلہ
 و عاقت مسرب سیلہ و قالت له فدا ریتنا و سوف دحج فخرنا
 و نبکر

در جمیع بلاد و جامه که بخت بر یک سر رسد و در دل را پس سلام را بران کساده شود و در
 ابانه منطقی اقرا احتبی حبیب المسندین و قال اجعلنا اللهم من المتهدین
 متهدین فارد سیراه القوم لیطریقہ و لیسواءن المرء باصغر یوم واحد
 یتذکرون فصل الخطاب بعد عملہ من الاخطاب هو الفیض
 بکلمة و کاین عن سمة الان سبرا واجها و خیرا شائلهم و رجحا
 فحين استخرج دافئلهم و استندل کنائهم قال یا قوم لو علمتم ان
 وراء الفداء صفوة الدام لما احتفرت ترد الاخلاق و قلتم سالة من
 خلق متفرج من تابع الادب و الثلاثة الخب ما جلب بداء لعج
 و استوجب ان یتکتب بذوب الذهب فلما خلب کل خلب و قلب
 کل قلب تحلل لیرح و تاهب لیزهف فعلفت الجماعة بذیلہ
 و عاقت مسرب سیلہ و قالت له فدا ریتنا و سوف دحج فخرنا
 و نبکر

وَمَا أَنَا إِلَّا نَسِيتُ عَلَى مَا بَرَأَ مِنِّي وَمِنْ حِرْفَتِي لَكَ كَلِمَةٌ مَّا سَبَّحَكَ بِهَا طَال
آقامان کس از دست یستم چیزی که می بیند از این بیت من که بجا آورده است بدو شکر و در بارگاه
تغییرها و توجیهها حق عن الاهیة و هو علی التفسیر محظوظ
افسانه و بی خبر دور بود و این را که از مولا دارد بار خود را بدی که حواس گاری کرده است

كَلِمَةُ الْغَائِيَةِ الْغَنِيَّةِ وَلَسْتُ تَكْفِي لِي بِهَذَا مَا كَلَّ الرِّضَى بِاتِّفَاقِ
چون طاعتی بکلی باز باشد و روزی باز کند باشد بر او نیست که رسد باشد از این ماحول چو در خوشی من آنکه
مِائَةً وَالْبَدَلُ لَوْ كُنِيَ عَلَى دِرْهَمٍ وَكَأَرْضٍ قُرْوِ السَّمَاءِ مَصْحُوبَةً قُلْ
صدوم دست فاسد نیست و بدینهم و زمین که گاه است در آسان بی این باشد
لِي عَلَى قَلْبٍ مَصْحُوبَةٍ بِالْقِيَةِ لِلَّهِ فَبَقِيَ لَهُمْ بِصَاحِبِهِ
رای من بدین بود و بگویم که در این کلام بدین کلام بدین کلام بدین کلام بدین کلام
الْقَلْبِ مِنْ أَفْكَارِ الضُّمِيرِ وَهِيَ مِنَ الشَّامِ الْمَكْنُونِ صَوْرَتُهُ
ان از افشای او که نام کرده است و بدین کلام از من سانس را که در وندی
مَعَ الْأَدْعِيَةِ قَالَ لَمْ يَكُنْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِلَّا مِنْ نَدِيكَ كَفَّةً وَأَنْبَاكَ
و اما گفت ای من باقی نام در جانت که کسی که بخشش کرد و درستی و رسید
إِلَى عَرَفَةِ فَلَا تَحْتَ لِيْغْنِي وَكَلْتُ فَاثِيَةً أَخَذَ بِيْ عَلَيْهِمْ صَاحِبُ
سوی و احار بین و در واند حاشا و کامل شد و صدور و آفاق و کراس و بر زبان و بدین
وَلَيْتُمْ عَنْ سَاقٍ سَاحِجٍ فَتَبَعَتْهُ لَاسْتَرْفَ رَبِّهَا فَخَذَ مِنْ
در سبب از ساق روده بدین می آید و این نام بر در و بدین او را و کسی
قُلْ فِي حِدَاتٍ أَمْرَةٍ فَكَانَ وَنَشْتِغَايَ مِثْلَ كَهْ مَرَكِي فَانْزِدْ لَكَ
مرکتب و در حال خود پس کوای که زودی رحمت من بنور کرد و او را و در من خود یک شد
مِنِّي وَقَالَ لَهَا حَقِّيْ نَظَرٌ قَتَلَ مِثْلَ يَاصَاحٍ مِنْ جِ لَلْبَاءِ لَيْسَ
از من و گفت من از من کشتن من ای صاحب این سخن زینت

وَمَا أَنَا إِلَّا نَسِيتُ عَلَى مَا بَرَأَ مِنِّي وَمِنْ حِرْفَتِي لَكَ كَلِمَةٌ مَّا سَبَّحَكَ بِهَا طَال
آقامان کس از دست یستم چیزی که می بیند از این بیت من که بجا آورده است بدو شکر و در بارگاه
تغییرها و توجیهها حق عن الاهیة و هو علی التفسیر محظوظ
افسانه و بی خبر دور بود و این را که از مولا دارد بار خود را بدی که حواس گاری کرده است
كَلِمَةُ الْغَائِيَةِ الْغَنِيَّةِ وَلَسْتُ تَكْفِي لِي بِهَذَا مَا كَلَّ الرِّضَى بِاتِّفَاقِ
چون طاعتی بکلی باز باشد و روزی باز کند باشد بر او نیست که رسد باشد از این ماحول چو در خوشی من آنکه
مِائَةً وَالْبَدَلُ لَوْ كُنِيَ عَلَى دِرْهَمٍ وَكَأَرْضٍ قُرْوِ السَّمَاءِ مَصْحُوبَةً قُلْ
صدوم دست فاسد نیست و بدینهم و زمین که گاه است در آسان بی این باشد
لِي عَلَى قَلْبٍ مَصْحُوبَةٍ بِالْقِيَةِ لِلَّهِ فَبَقِيَ لَهُمْ بِصَاحِبِهِ
رای من بدین بود و بگویم که در این کلام بدین کلام بدین کلام بدین کلام بدین کلام
الْقَلْبِ مِنْ أَفْكَارِ الضُّمِيرِ وَهِيَ مِنَ الشَّامِ الْمَكْنُونِ صَوْرَتُهُ
ان از افشای او که نام کرده است و بدین کلام از من سانس را که در وندی
مَعَ الْأَدْعِيَةِ قَالَ لَمْ يَكُنْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِلَّا مِنْ نَدِيكَ كَفَّةً وَأَنْبَاكَ
و اما گفت ای من باقی نام در جانت که کسی که بخشش کرد و درستی و رسید
إِلَى عَرَفَةِ فَلَا تَحْتَ لِيْغْنِي وَكَلْتُ فَاثِيَةً أَخَذَ بِيْ عَلَيْهِمْ صَاحِبُ
سوی و احار بین و در واند حاشا و کامل شد و صدور و آفاق و کراس و بر زبان و بدین
وَلَيْتُمْ عَنْ سَاقٍ سَاحِجٍ فَتَبَعَتْهُ لَاسْتَرْفَ رَبِّهَا فَخَذَ مِنْ
در سبب از ساق روده بدین می آید و این نام بر در و بدین او را و کسی
قُلْ فِي حِدَاتٍ أَمْرَةٍ فَكَانَ وَنَشْتِغَايَ مِثْلَ كَهْ مَرَكِي فَانْزِدْ لَكَ
مرکتب و در حال خود پس کوای که زودی رحمت من بنور کرد و او را و در من خود یک شد
مِنِّي وَقَالَ لَهَا حَقِّيْ نَظَرٌ قَتَلَ مِثْلَ يَاصَاحٍ مِنْ جِ لَلْبَاءِ لَيْسَ
از من و گفت من از من کشتن من ای صاحب این سخن زینت

وَمَا أَنَا إِلَّا نَسِيتُ عَلَى مَا بَرَأَ مِنِّي وَمِنْ حِرْفَتِي لَكَ كَلِمَةٌ مَّا سَبَّحَكَ بِهَا طَال
آقامان کس از دست یستم چیزی که می بیند از این بیت من که بجا آورده است بدو شکر و در بارگاه
تغییرها و توجیهها حق عن الاهیة و هو علی التفسیر محظوظ
افسانه و بی خبر دور بود و این را که از مولا دارد بار خود را بدی که حواس گاری کرده است
كَلِمَةُ الْغَائِيَةِ الْغَنِيَّةِ وَلَسْتُ تَكْفِي لِي بِهَذَا مَا كَلَّ الرِّضَى بِاتِّفَاقِ
چون طاعتی بکلی باز باشد و روزی باز کند باشد بر او نیست که رسد باشد از این ماحول چو در خوشی من آنکه
مِائَةً وَالْبَدَلُ لَوْ كُنِيَ عَلَى دِرْهَمٍ وَكَأَرْضٍ قُرْوِ السَّمَاءِ مَصْحُوبَةً قُلْ
صدوم دست فاسد نیست و بدینهم و زمین که گاه است در آسان بی این باشد
لِي عَلَى قَلْبٍ مَصْحُوبَةٍ بِالْقِيَةِ لِلَّهِ فَبَقِيَ لَهُمْ بِصَاحِبِهِ
رای من بدین بود و بگویم که در این کلام بدین کلام بدین کلام بدین کلام بدین کلام
الْقَلْبِ مِنْ أَفْكَارِ الضُّمِيرِ وَهِيَ مِنَ الشَّامِ الْمَكْنُونِ صَوْرَتُهُ
ان از افشای او که نام کرده است و بدین کلام از من سانس را که در وندی
مَعَ الْأَدْعِيَةِ قَالَ لَمْ يَكُنْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِلَّا مِنْ نَدِيكَ كَفَّةً وَأَنْبَاكَ
و اما گفت ای من باقی نام در جانت که کسی که بخشش کرد و درستی و رسید
إِلَى عَرَفَةِ فَلَا تَحْتَ لِيْغْنِي وَكَلْتُ فَاثِيَةً أَخَذَ بِيْ عَلَيْهِمْ صَاحِبُ
سوی و احار بین و در واند حاشا و کامل شد و صدور و آفاق و کراس و بر زبان و بدین
وَلَيْتُمْ عَنْ سَاقٍ سَاحِجٍ فَتَبَعَتْهُ لَاسْتَرْفَ رَبِّهَا فَخَذَ مِنْ
در سبب از ساق روده بدین می آید و این نام بر در و بدین او را و کسی
قُلْ فِي حِدَاتٍ أَمْرَةٍ فَكَانَ وَنَشْتِغَايَ مِثْلَ كَهْ مَرَكِي فَانْزِدْ لَكَ
مرکتب و در حال خود پس کوای که زودی رحمت من بنور کرد و او را و در من خود یک شد
مِنِّي وَقَالَ لَهَا حَقِّيْ نَظَرٌ قَتَلَ مِثْلَ يَاصَاحٍ مِنْ جِ لَلْبَاءِ لَيْسَ
از من و گفت من از من کشتن من ای صاحب این سخن زینت

[Handwritten Persian calligraphy at the bottom of the page, likely a signature or date.]

مَثَلُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى الَّذِينَ عَسَيْتُمْ فِيهِمْ أَنْ يَتَّخِذُوا مِنْكُمْ مَثَلًا ۚ

الْمَكْرُمِينَ بَنَاتٍ لِّكَرَامٍ وَيُنْجِيْزُهُنَّ إِلَى الْكَلَامِ وَالطَّالِيسِ فَيَأْمُرُ الدِّينَ

وَمَا مِنْ قَوْمٍ مُّارِقَةٍ فَمَقَلَهُمْ فِي الْغَايَةِ إِشْتِيَاءٌ وَلِلّٰهِ

و مقام نیست پس فهم کن لایزال که غم آزار است در خجسته شکا. که بجوامی یاد دست کردن
فراق الیک ای کرب عبد و امت و عابد و مستجاب و سعادتمند و شادمان و خوشحال و

باز گفت ای که سر به جگر بسته و تو ایجا یار و لرزیده و میاید دو قطار و داریست ای صبیح
و اظلم و زردی نظر میزدی علی مقامه الشکاشه اشک

ورث و در نهان مرا کی نگاه از حد و محبت معاصی می و ششم

الْمَلَطَةُ أَخَذَ الْحَارِثُ رَهْماً قَالِ الْخُفَى الْمَلَطَةُ مَطِيَّةُ الْمَبِينِ

وَحَقْدَهُ مَلَأَ مِنَ الْعَدُوِّ فَجَلَّ حُجْمُهُ إِذْ رَمَى الْقِصَاصَ

بجای که ماروان بن بود پس گردانیده حوی خود را برهنه مسکینان و غمخواران

انکه بایم طامی نشاندار و شکار گنم رسید بای سخنها میگردد بر اوت شد مردی مله های بود
مسلمون که از آن ملک و کلام الله تعالی را در دل خود داشتند

عاشق شمع و تنی مانند از من مار بکشد و حامی بساط طعام نکند بکشد باقی نماند برای من اردو سفید می

روز در امامت کردن بدان خواستی قصد کرامت بروج کردن در حرمین سارهای سفر پس چون

کمال کلام آباد کی راہ و آباد شد کوچ کردن اراکین با ضرب سرب و دم ۔ کس را که بچین خورد

[illegible][illegible]

سُبَّانُ أَفْقَهُ وَارْتَوَّاهُ وَدَمَّاهُ قَيْدَ الْإِلْهَامِ وَفَكَاهُ مَتَهُمْ
 حَلَا الْإِلْهَامِ قَهْرُهُمْ طَلِبَا لِمَا دَمَّاهُ لِمَا دَمَّاهُمْ وَشَفَا
 نِمَارِجَهُمْ لَا رَجَاءَ لَهُمْ فَمَا أَنْظَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَصْبَحْتَ مَعَهُمْ
 الْغَيْثُ أَمْ أَبْنَاءُ عِلَالٍ وَقَدَافٍ فُلُوكَ إِلَّا أَنْ لَحْجَةُ الْآدَبِ قَدْ
 أَلْفَتْ سَمَكَهُمُ الْفَاةُ النَّسَبِ وَسَاوَتْ بَيْنَهُمْ فِي الرَّبِّ حَتَّى كَوْنُهُمْ
 كَوَالِ الْجَوْزَاءِ وَبَدَا كَلْجَةُ التَّنَاسُخِ الْأَخْزَاءِ فَانْجَبُوا
 الْإِهْدَاءُ إِلَيْهِمْ وَاحِدٌ الطَّالِعُ الَّذِي أَطْلَعَهُمْ وَطَفِقَ الْفَضْلُ
 بَقْدَحِي مَعَ قَدَاحِهِمْ وَأَسْتَفَى بِرَأْسِهِمْ لَا يَرَاهُمْ حَتَّى أَتَيْنَا شَيْخُونَ
 الْمَعَاوِضَةَ الْخَاجِي بِالْقَائِصَةِ كَقَوْلِكَ إِذَا عَنَيْتَ بِهِ الْكِرَامَاتِ
 مَا مِثْلُ النَّوْمِ مَا تَفَانَا نَاخِلُ السَّيِّئَةِ وَالْفَرْجُ وَبَنِي الشُّوْكَ وَ
 الْفَرْجُ وَبَيْنَا نَحْنُ نَفْسُ الْقَيْثِ وَالرَّيْثُ وَنَفْسُ السَّمِينِ وَالْغَيْثُ

سُبَّانُ أَفْقَهُ وَارْتَوَّاهُ وَدَمَّاهُ قَيْدَ الْإِلْهَامِ وَفَكَاهُ مَتَهُمْ
 حَلَا الْإِلْهَامِ قَهْرُهُمْ طَلِبَا لِمَا دَمَّاهُ لِمَا دَمَّاهُمْ وَشَفَا
 نِمَارِجَهُمْ لَا رَجَاءَ لَهُمْ فَمَا أَنْظَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَصْبَحْتَ مَعَهُمْ
 الْغَيْثُ أَمْ أَبْنَاءُ عِلَالٍ وَقَدَافٍ فُلُوكَ إِلَّا أَنْ لَحْجَةُ الْآدَبِ قَدْ
 أَلْفَتْ سَمَكَهُمُ الْفَاةُ النَّسَبِ وَسَاوَتْ بَيْنَهُمْ فِي الرَّبِّ حَتَّى كَوْنُهُمْ
 كَوَالِ الْجَوْزَاءِ وَبَدَا كَلْجَةُ التَّنَاسُخِ الْأَخْزَاءِ فَانْجَبُوا
 الْإِهْدَاءُ إِلَيْهِمْ وَاحِدٌ الطَّالِعُ الَّذِي أَطْلَعَهُمْ وَطَفِقَ الْفَضْلُ
 بَقْدَحِي مَعَ قَدَاحِهِمْ وَأَسْتَفَى بِرَأْسِهِمْ لَا يَرَاهُمْ حَتَّى أَتَيْنَا شَيْخُونَ
 الْمَعَاوِضَةَ الْخَاجِي بِالْقَائِصَةِ كَقَوْلِكَ إِذَا عَنَيْتَ بِهِ الْكِرَامَاتِ
 مَا مِثْلُ النَّوْمِ مَا تَفَانَا نَاخِلُ السَّيِّئَةِ وَالْفَرْجُ وَبَنِي الشُّوْكَ وَ
 الْفَرْجُ وَبَيْنَا نَحْنُ نَفْسُ الْقَيْثِ وَالرَّيْثُ وَنَفْسُ السَّمِينِ وَالْغَيْثُ

سُبَّانُ أَفْقَهُ وَارْتَوَّاهُ وَدَمَّاهُ قَيْدَ الْإِلْهَامِ وَفَكَاهُ مَتَهُمْ
 حَلَا الْإِلْهَامِ قَهْرُهُمْ طَلِبَا لِمَا دَمَّاهُ لِمَا دَمَّاهُمْ وَشَفَا
 نِمَارِجَهُمْ لَا رَجَاءَ لَهُمْ فَمَا أَنْظَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَصْبَحْتَ مَعَهُمْ
 الْغَيْثُ أَمْ أَبْنَاءُ عِلَالٍ وَقَدَافٍ فُلُوكَ إِلَّا أَنْ لَحْجَةُ الْآدَبِ قَدْ
 أَلْفَتْ سَمَكَهُمُ الْفَاةُ النَّسَبِ وَسَاوَتْ بَيْنَهُمْ فِي الرَّبِّ حَتَّى كَوْنُهُمْ
 كَوَالِ الْجَوْزَاءِ وَبَدَا كَلْجَةُ التَّنَاسُخِ الْأَخْزَاءِ فَانْجَبُوا
 الْإِهْدَاءُ إِلَيْهِمْ وَاحِدٌ الطَّالِعُ الَّذِي أَطْلَعَهُمْ وَطَفِقَ الْفَضْلُ
 بَقْدَحِي مَعَ قَدَاحِهِمْ وَأَسْتَفَى بِرَأْسِهِمْ لَا يَرَاهُمْ حَتَّى أَتَيْنَا شَيْخُونَ
 الْمَعَاوِضَةَ الْخَاجِي بِالْقَائِصَةِ كَقَوْلِكَ إِذَا عَنَيْتَ بِهِ الْكِرَامَاتِ
 مَا مِثْلُ النَّوْمِ مَا تَفَانَا نَاخِلُ السَّيِّئَةِ وَالْفَرْجُ وَبَنِي الشُّوْكَ وَ
 الْفَرْجُ وَبَيْنَا نَحْنُ نَفْسُ الْقَيْثِ وَالرَّيْثُ وَنَفْسُ السَّمِينِ وَالْغَيْثُ

سُبَّانُ أَفْقَهُ وَارْتَوَّاهُ وَدَمَّاهُ قَيْدَ الْإِلْهَامِ وَفَكَاهُ مَتَهُمْ
 حَلَا الْإِلْهَامِ قَهْرُهُمْ طَلِبَا لِمَا دَمَّاهُ لِمَا دَمَّاهُمْ وَشَفَا
 نِمَارِجَهُمْ لَا رَجَاءَ لَهُمْ فَمَا أَنْظَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَصْبَحْتَ مَعَهُمْ
 الْغَيْثُ أَمْ أَبْنَاءُ عِلَالٍ وَقَدَافٍ فُلُوكَ إِلَّا أَنْ لَحْجَةُ الْآدَبِ قَدْ
 أَلْفَتْ سَمَكَهُمُ الْفَاةُ النَّسَبِ وَسَاوَتْ بَيْنَهُمْ فِي الرَّبِّ حَتَّى كَوْنُهُمْ
 كَوَالِ الْجَوْزَاءِ وَبَدَا كَلْجَةُ التَّنَاسُخِ الْأَخْزَاءِ فَانْجَبُوا
 الْإِهْدَاءُ إِلَيْهِمْ وَاحِدٌ الطَّالِعُ الَّذِي أَطْلَعَهُمْ وَطَفِقَ الْفَضْلُ
 بَقْدَحِي مَعَ قَدَاحِهِمْ وَأَسْتَفَى بِرَأْسِهِمْ لَا يَرَاهُمْ حَتَّى أَتَيْنَا شَيْخُونَ
 الْمَعَاوِضَةَ الْخَاجِي بِالْقَائِصَةِ كَقَوْلِكَ إِذَا عَنَيْتَ بِهِ الْكِرَامَاتِ
 مَا مِثْلُ النَّوْمِ مَا تَفَانَا نَاخِلُ السَّيِّئَةِ وَالْفَرْجُ وَبَنِي الشُّوْكَ وَ
 الْفَرْجُ وَبَيْنَا نَحْنُ نَفْسُ الْقَيْثِ وَالرَّيْثُ وَنَفْسُ السَّمِينِ وَالْغَيْثُ

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

طعم طینا شکر قد هب حبرا و سیر و بی خبر و سیرا و سیرا و سیرا
من کسب و سیر و سیرا و سیرا و سیرا و سیرا و سیرا و سیرا و سیرا
فلما را ای لاجال القرائح و کذا ما لک و المله و المله و المله و المله و المله و المله و المله و المله
و قال ما کل سوداء تر و لا کل صباغ منة فاعلمنا به اسلاف
نهر الفتح و شرح فلو یعنا نه رجاء و جنة و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا
امثال الاستر تمونی بالبحر فاحذر حکم سلیمان و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا و کذا
یا ذوی السائل الادبیه و الثمول الذهیه ان وضع لاجتیه
لا مغان المعبیه و استخرج الخیه الخیه و شرطوا ان تکل ذات کماله
حقیقه و الفاظ معویه و طیفه ادبیه ففی نافع هذا المکرم ضاهت

Handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, written in a cursive script.

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ای خداوند ریزگی که ظاهر شد در این گهواره

اِلَى سِقْفِ الْعِلِّ قَالَ لَسْتُ بِشَاوِرٍ عَلَى نَدَائِهِ وَلَا مَنُومٍ
 فِي آدِيهِ ثُمَّ قَالَ لَوَّلُ قَالَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 أَفْكَارُ الدَّقِيقَةِ قَالَ بَوَالِكَ الْحَاجِي خَذْلِكَ مَا مِثْلَهُ
 قَرْنِي جِدَّ إِلَى الثَّانِي قَالَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ بَدَا بَيَانُهُ عَنْ فَضْلِهِ
 مَبِينًا مَا ذَا مِثَالٍ قَوْلُهُ حَمْدٌ وَحُسْنٌ لِيُنَاثِرَ أَوْحَى إِلَى الثَّالِثِ لَمْ يَكُنْ
 وَأَنْشَدَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ عَنَّا فِي فَضْلِهِ وَكَدَا يَهْ كَالْحَمِيعِ مَا مِثْلُ مَا
 لَذِي حَاجَاكَ أَنْفِقْ تَقَمُّعٌ ثُمَّ حَمَلَنِي إِلَى الرَّابِعِ وَقَالَ شَعْرٌ بِأَمْنٍ
 إِذَا مَا كَوْنِي دَجَا أَنَا ظِلَامَةٌ مَا ذَا يَأْتِلُ قَوْلِي لَسْتُ شَيْخَ رِيحٍ
 مَدَامَ مَا تَرَاوَضَ إِلَى الْخَامِسِ وَأَنْشَأَ يَقُولُ نَظْمٌ بِأَمْنٍ تَنْزَهُ قَمَاهُ
 عَنْ أَنْ يَرَوِي أَوْ يَكُنْ كَمَا مَحَلَّ قَوْلِكَ لَذِي أَضْحَى حَاجِي غِيَاظُكَ
 ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى السَّادِسِ وَقَالَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ أَخَا الْفِطْرَةِ الْفِي بَانَ فِيهَا كَلَامُهُ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

سَارَ بِاللَّيْلِ مَدَّ يَدَيْهِ نِيَّالَهُ ثُمَّ خَاصَرَهُ إِلَى السَّابِغِ وَقَالَ انْظُرْ

يَا مَنْ تَحِلُّ بَيْنَهُمْ أَقَامَ فِي النَّاسِ سُوقًا لَكَ لَبِيَّانُ فَبَيْنَ مَا حِطُّ

احب وقته فصدق صد الثامن فانشد نظم يامن تبوء خروقا

احیب زلفه باز آید که بوی بهشت و خواند
 فی الفضل گفت که خیره مامینا فو لک اعطای بیجا یلوح لغیر

در نزدیکی که بلاست بردهای بلند چیست مانند قول تو احد اربابا

عزیز و عزیز منم آید گفت
ای کسی که مع کرد گوی خرد و فصاحت

[illegible]

چهارم گفت خود بر آستین من بگفت
 ای کسیکه بلند شد بازو خنک فلنت در دستوار بها

و لوریا لوریا ما ذامثال صغیر حجفہ بیبا یا یثیر یا قال حکایا
 درویشی ستاره خور حبیب مانتہ صغیر محمد یان گن آریاں کو دی کلا پند دیوان کمات
 درویشی ستاره خور حبیب مانتہ صغیر محمد یان گن آریاں کو دی کلا پند دیوان کمات

بن مہار فلما طر بنا بما سجدناه وطالبنا بكشف معناه فلنا له لسانا
پیر ہلم ہیں جن خوش کہ ملا بھیجے کہ سبب ازو و مظاہر کردار بکشان

مِنْ خَيْلِ هَذَا اللَّيْثَانِ وَلَا تَنَاجِلِ هَذِهِ الْعَقْدِ يَدَانِ فَإِنْ أَبَدْتَ
از اسبها این میدان نیست این کشتن این کجا قوت پس اگر بیان کنی

منعت و از نعمت غمت فخر آشتی و تسکین و بقلب و در حیا
احسان منی و اگر جهان دوری اندر و کین کنی پس که بد که شود و بگوید و در غم خود را و میگوید و انبیه و در غیر خود را

ایک دفعہ ایک شخص نے ایک عورت کو دیکھا تو اس نے کہا: "کیا تیرا شوہر ہے؟" عورت نے کہا: "نہیں، میرا شوہر تو ایک اور جگہ ہے۔"

[illegible]

کودان کنانی

دینار و شکر و عسل

۱۲

مجلس شورای اسلامی

عن فضله

والفائدة

بسم الله الرحمن الرحيم

نورانی سرگودھا
سنہ ۱۳۸۵
۱۳۸۵ - ۱۳۸۶

مجلس العلماء
العلماء
العلماء

سیدان میدان

عَلَى قُلُوبِكُمْ كِتَابٌ مُبِينٌ

دعای جنابی فی ذلک
الذی یسیر فی فناء
کاف

سید ابو سعید

فَدَحُّوْهُ حَتَّى هَانَ بَذْلُكُمْ عَنْهُ عَلَيْهِ مَا قَبِلَ حَسْبُكُمْ عَلَى الْحِكْمَةِ

دورتر خدا، انکہ آسان گنت صرف منفعت بروی ہیں و آورد انکاه جماعت

وَقَالَ سَاعِلِكُمْ مَا زَكَاةُ الْكُلِّ الْعِلْمَانِ وَلَا ظَنَنْتُمْ أَتَكُونُوا عُلَمَاءَ

دکھت فرست که با موزم شارا انچه نمیدانستند آنا و نه گمان بردید که بخین شما آموخته شود

فَاَوْكُوا عَلَيْهِ الْأَوْعِيَةَ وَرَوْضُوهَا الْأَنْدِيَةَ ثُمَّ أَخَذَ فِي بُقْعَةٍ

پس ہندو پران ظفر مارا وزمین دہید تان مجلسہارا باز آواز کرد در جہانیکہ

صَلِّ بِهِ الْاَذْنَهَانِ وَاسْتَفْرِغْ مَعَهُ الْاَرْدَانَ حَتَّى اَضْبَتَ

روود بآن ذہنہا را و خالی کردن بآن آستینہا را تا آنکہ گشتند

الْأَفْهَامُ أَوْفَرُ مِنَ الشَّمْسِ وَلَا كَلَامَ كَانَ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ

منها روشن تر از آفتاب و سنجینها کو با که نبودند ستم در دیروز

وَلَمَّا هَمَّ بِالْقُرْءِ سَمِعَ مِنَ الْمُقْرِئِ فَنَفَسَ كَمَا يَنْفَسُ النَّاسُ أَنْ يَقُولُوا

و چون قصد کرد بفرستادن بر سرخ آرد فراگاه پس دم بر کشید چنانکه دم بر کشد زن کم کرده فرود ما ز آقا کرد

يَقُولُ نَظَرُ كُلِّ شَيْءٍ إِلَى شَيْءٍ وَبِهِ رَجْعُ كُلِّ شَيْءٍ إِلَى شَيْءٍ

که گفت بر شهر رای من شهرست و بان منزل من کثابت مکرانک تحقیق من

لِيَرْجِعَ مُسْتَقَامًا الْقَلْبَ صَبْ هِيَ اَرْضِي الْبِكْرَ وَالْجَوَ الَّذِي مِنْهُ

نہر سرج شستہ دل مانعتم آن زمین ہنست کہ در وید ہستم و میانہ آسمان کہ از د

الْهَبْ وَالْيَ رَوْضَتَا الْغَنَاءِ وَالرَّوْضِ صَبَّاحًا حَلَالٍ بَعْدَهَا حَلَوٌ

مواجهه تنه سوز و دلسوی باغ او که درخشاوار از دیگر باغها میل میکند و شیرین تر است برای من پس از آن

وَلَا اخْذُ وَذَبَّ عَذْبٌ فَقَالَ الرَّاوِي فَقُلْتُ لَا صَحَابِي هَذَا أَبُو بَرْزَخٍ

[illegible]

الشَّارِبِ الَّذِي آذَنِي مَلِكِهِ الْإِسْلَامِيَّ وَأَخَذَتْ أَصْفَهُمْ حَسْرَةً

بناشدن سرج شست که کمترین ملاحت شیرین چنانست و اعجاز مردم که بیان کنم برای ایشان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

ای علی سینه اش را از دامن کربا
دراورد و با جوی اوست که در
بود کربا چو زنی گرفت هم از دل
الغوم می درآمد و در دهان کربا
ایشان در خانه قال احمد خالی مان
لم یفهم فیما ای علی لم یفهم اینها بود
سخت فکری علی بن ابی طالب
ایل مشهور چون سالار جنگ
در راه ایشان را

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

4/11/69

۱۰۰

من

1

۱۸۸۵

1

مجلس

1000

میں نے

1

10

نیچر

10

میں نے

15

میں نے

...

۴۴

卷之四

وَأَمَّا قَوْلُهُ لَكَ مَثَلَةٌ
فِي الْأَخْيَةِ وَصَهُ بِعَيْنِ
أَسْكَتَ دَلِيلُ قَوْلِهِ
وَأَمَّا قَوْلُهُ لَكَ مَثَلَةٌ
فِي الْأَخْيَةِ وَصَهُ بِعَيْنِ
أَسْكَتَ دَلِيلُ قَوْلِهِ

فِي أَصْلِ الْأَخْيَةِ وَصَهُ بِعَيْنِ أَسْكَتَ وَأَمَّا قَوْلُهُ لَكَ مَثَلَةٌ
هَآئِكَ وَأَمَّا جَارُ وَحِشٍ رِيًّا مَثَلَةٌ وَرَأَيْنَ لَكَ الْفَرَاحَ جَارُ الْوَحِشِ
وَمِنْهُ الْخَبْرُ كُلُّ الصِّدْقِ فِي جَوْرِ الْفَرَا وَأَمَّا قَوْلُهُ أَتَيْتُكَ تَقْبَعُ فَمَثَلَةٌ
لَكَ الْأَمْرُ مِنْ مَثَانِ بَوْنٍ وَمُضَارِعٍ وَقَمْتُ قَمٍّ وَأَمَّا
لَسْتُ نَسْجُ رِيحٍ مَدَامَا فَمَثَلَةٌ رَحْرَاحٍ لَكَ الْأَمْرُ مِنْ أَسْتَدْعَاكَ
الرَّاحِ خُورِجٍ وَأَمَّا عَطِظَ هَلْكَ فَمَثَلَةٌ صَبُورٍ لَكَ الْبُورُ هُمُ
الْهَلْكَ فِي الْقُرْآنِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا وَأَمَّا سَارَ بِاللَّيْلِ فَمَثَلَةٌ
سَرَّاحِينَ وَأَمَّا أَحْبَبَ فَرُوقَةً فَمَثَلَةٌ وَقِلَاعٍ لَكَ الْأَمْرُ مِنْ وَتٍ
يَمِينٍ وَاللَّعْلَاجُ الْجَبَانُ يَقَالُ فَلَانُ هَلْكَ لَعْلَاجٍ إِذَا كَانَ جَبَانًا جَزُوعًا
وَأَمَّا عَطِظَ لَبْرِيًّا يَلُوحُ بِغَيْرِ عَرَفٍ فَمَثَلَةٌ أَسْكُوبُ لَكَ الْأَمْرُ عَطِظَ
وَالْأَمْرُ مِنْهُ أَسْ وَالْكَوْبُ لَبْرِيًّا يَلُوحُ بِغَيْرِ عَرَفٍ وَأَمَّا التَّوَلَّى مَسْلُوكًا

در اصل حیستان و صده درستی است و لیکن قول او حد ملک پس باشد
هائیک و اما جار و وحش ریا ماثله و را بین لکان الفرح جار الوحش
و امیک و لیکن جار و وحش ریا ماثله و را بین لکان الفرح جار الوحش
و منه الخبر کل الصدیق فی جوار الفرا و اما قوله اتیتک تقبع فمثله
و از اینست مثل تمامی نگار در شکم کور حرس و لیکن قول او اتیتک تقبع فمثله
و در بعضی لکان الامر من مثنان بون و مضارع و قمت قم و اما
مستم جرد تخمین امر با من من و مضارع و در لغت و لیکن
استنسیج ریح مداما فمثله رحرار لکان الامر من استدعاک
استنسیج ریح مداما فمثله رحرار لکان الامر من استدعاک
الرائحة خورج و اما عبط هلک فمثله صبور لکان البور هم
رائحة و لیکن عبط هلک فمثله صبور لکان البور هم
الهلک فی القرآن و کنتم قوما بورا و اما سار باللیل فمثله
مهم ملک نشو اند در قرآن است و بودید مردم ملک شدن و لیکن سار باللیل هم پس باشد
سراحین و اما احبب فروقه فمثله و قلاع لکان الامر من و ت
سراحین و لیکن احبب فروقه فمثله و قلاع لکان الامر من و ت
یمین و اللعلاج الجبان یقال فلان هلک لعلاج اذا کان جبانا جزوعا
یمین و من بود و علاج معنی نامر و شکسته میبود طلع باغ برگاه باشد نامر و شکسته
و اما عبط لبریا یلوح بغیر عرف فمثله اسکوب لکان الامر عبط
و لیکن عبط لبریا یلوح بغیر عرف فمثله اسکوب لکان الامر عبط
و الامر منهُ اس و الکوب لبریا یلوح بغیر عرف و اما التولی مسلک
و امر از اس و کوب لبریا یلوح بغیر عرف و اما التولی مسلک

وَأَمَّا قَوْلُهُ لَكَ مَثَلَةٌ
فِي الْأَخْيَةِ وَصَهُ بِعَيْنِ
أَسْكَتَ دَلِيلُ قَوْلِهِ
وَأَمَّا قَوْلُهُ لَكَ مَثَلَةٌ
فِي الْأَخْيَةِ وَصَهُ بِعَيْنِ
أَسْكَتَ دَلِيلُ قَوْلِهِ

فِيهِ الدَّلِيلُ لَكَ الدَّمْعُ عَلَى وَنَزَلَ الْقَنَا تَقْدُ الْوَحْشَ وَأَمَّا صَفِيرُ

بِسْمِ تَدَاوُسُ اللَّاحِ جَرَكُ تَحْنِينِ الْأَسْرِ دُونَ قَتَا مَعْنَى كَادُ وَحُشْنُ سَتِ دَلِكُنْ صَفِيرُ

جَحْطَةُ وَتَنَاهُ مَكَا شَفَهَ لِأَنَّ الْمَكَا الصَّوْفِيرُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَمَا كَانَتْ

مَحَلَّةُ بَسْمِ تَدَاوُسُ مَكَا شَفَهَ جَرَكُ تَحْنِينِ كَا صَفِيرُ سَتِ كَعْتِ خَدَايَ بَرْكَ دَبُورُ

صَلَوْهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءُ وَتَضِيدُهُ وَأَكْصَلُ فِي الْمَكَا لِلدَّلِكَةِ

نَازَانِشَانِ نَزْدُ خَا كَعْبُهُ كَرُ صَعِيرُ زُونِ دُوسْتِ دُونِ دُوسَلِ دَرِ كَا مَرْتِ لَكَبَرُ

قَصْرُهُ فِي هَذِهِ الْأَمْحِيَةِ كَا حَذَفَ هَمَزَةُ الْفَرَاءِ فِي أَجْحِيَتِهِ وَ

قَرُ كَرْدَانَا دَرِينِ چَسْتَانِ چَا كَرُ حَذَفَ كَرْدُ هَمَزَةُ فَرَا دَرِ چَسْتَانِ آوَدُ

كِلَا الْأَمْرَيْنِ مِنْ قَصْرِ الْمَدْرُودِ وَحَذَفَ هَمَزَةُ الْوَصْلِ جَائِزُ الْمَقَامَةِ

بَرُودُ امْرِ از قَصْرِ مَدْرُودِ وَحَذَفَ هَمَزَةُ وَصْلِ رُودِ مَقَامَةِ

السَّابِقَةِ وَالْمُتَلَقِّ الصَّعْبَةِ حَكَ الْخَاكِتُ بَرْكَ هَمَامُ

سَمْتِ زَمَنْتِ سَمْتِ سَمْتِ لَعْدَمِ كَا بَرْتِ كُودَا تِ اسْبِرُ سَامُ

قَالَ أَصْعَدْتُ إِلَى صَعْدَةٍ وَأَنَا ذُو شَطَاطٍ يَحْكُمُ الصَّعْدَةَ وَاشْتِدَادُ

كَعْتِ رَمْسِ سَوِي شَهْرُ مَعْنَى بَا كَبَرُ بَرُودِ جَدَارُ عِنْدَالِ قَامَرْتِ كَرُ شَا تَهْ دَبُورُ وَحَدَادُ سَمْتِ كَرُ

يَبْدُو بَنَاتِ صَعْدَةٍ فَلَمَّا رَأَيْتُ نَضْرُ نَهَا وَرَاعَيْتُ خَضْرُ نَهَا

بِشْدِ سِ بَكِرُ كُورُ حَسْرَتَا بِسِ چُونِ دَدَمِ تَا كَبَرُ آتَا وَجِسْمِ دَمِ سَمْرَاوَرَا

سَأَلْتُ تَحَارِيرَ الرُّوَاكُفِ عَنْ مَحْوِيَةٍ مِنَ الشَّرَافِ وَمَعَادِ الْخَيْرِ

بَرْ سِدَمِ دَا شَمْتِ از رَاوَدَانِ اَوَكِسِكِ دَرِ كُوفَتِ شَهْرُ از اَنْ شَهْرُ از مَرَوَانِ دَا كَا شَايَ نَكَبُوتَا

لَا تَحْنُ حَذْوَةٌ فِي الظُّلُمَاتِ وَتَجَنُّدٌ فِي الظُّلُمَاتِ فَتَعْنُ

تَا كَبَرُ امْرِ اَوَكِرُ بَرْكَ دَرِ تَا كَبَرُ دِيَارِي دَرِ سَمْتَا بِسْمِ سَمْتِ بَلَكِي

يَا قَاظُ رَحِيبُ الْبَاكِ خَصِيبُ الْبَاكِ كَيْفِي السَّيِّئِ وَالطَّيِّبِ

دَشَهْرُ قَاظُ كَرُ قَاظُ دَسْتِ بُوَدُ دَسِيَارُ الْمَدْرُودِ نَبِي سَبِ رَعَادَتِ بُوَدُ

در مقامی که در این شعر از کلمات و عبارات بسیار استفاده شده است و در بعضی موارد کلمات به گونه‌ای به کار رفته که در لغت‌ها یافت نمی‌شود و این امر نشان‌دهنده تسلط شاعر بر زبان و کلمات است. همچنین در این شعر از تشبیه و استعاره استفاده شده که به زیبایی و بلاغت آن افزوده است.

در این شعر از کلمات و عبارات بسیار استفاده شده است و در بعضی موارد کلمات به گونه‌ای به کار رفته که در لغت‌ها یافت نمی‌شود و این امر نشان‌دهنده تسلط شاعر بر زبان و کلمات است. همچنین در این شعر از تشبیه و استعاره استفاده شده که به زیبایی و بلاغت آن افزوده است.

در این شعر از کلمات و عبارات بسیار استفاده شده است و در بعضی موارد کلمات به گونه‌ای به کار رفته که در لغت‌ها یافت نمی‌شود و این امر نشان‌دهنده تسلط شاعر بر زبان و کلمات است. همچنین در این شعر از تشبیه و استعاره استفاده شده که به زیبایی و بلاغت آن افزوده است.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فلم ازل اتقرب اليه بالامام وانفق عليه بالاجار حتى صرت صلا
صوته وسلاما زبينة وكنت مع اشتياك شهيد وانقفاق رزق
اشهد مشاجر الخصوم واسفير بين المعصوم منهم والموصوم
فبينما القاضى جالس للاسجال في يوم المحفل والاحتفال اذ دخل شيخ
بالي الزياقين دوى الاربعاش فتبصر المحفل تبصر نقاد انهم ان
خضا غير منقاد فلم يكن الا كضوء شرارة او وحى اشار حتى اخبر
غلاما كانه ضراغا فقال الشيخ ايد الله القاضى وعصه من التخاذل
ان ابني هذا القلم الردي والشفيف الصدي يحفل واصاف الانصاف
ويضع اخلاف الخلاف ان قدمت اجمع وان عريت اجمع وان
اذ كنت اخذ ومتى شويت رمد مع اني كفلته مذكبا على
ان شب وكنت له الطف من ربي ورب فاكبر القاضى فاشكا

آواز او دستان جانان او دودم
شرف آوردن آنحضرت او دودن درخت دار
اشهد مشاجر الخصوم واسفير بين المعصوم منهم والموصوم
ماض منده جاماي نارعت خنوم كند نازد من سم بصيح سايه لي كنه ار نشان د خداوند عيب
فبينما القاضى جالس للاسجال في يوم المحفل والاحتفال اذ دخل شيخ
بين سايه يكيه قاضي شسته بود براي پوستن گل در روز مجمع مرم و سباري كسان ناله در انداخت
بالي الزياقين دوى الاربعاش فتبصر المحفل تبصر نقاد انهم ان
كرسه بود حاكم او ظاهر بود از بدن او بين جمع را همچو بدن نر كند باز گفت ر تحسین راوا
خضا غير منقاد فلم يكن الا كضوء شرارة او وحى اشار حتى اخبر
بتمين س نواں پل بود كمر همچو رشتي شراره آتش ما وحى اشار تا كه حاضر كرده
غلاما كانه ضراغا فقال الشيخ ايد الله القاضى وعصه من التخاذل
علامه كو بار او نسبت پس گفت بر قوی كرد اخذ قاس را دكمدار او را از تن غل
ان ابني هذا القلم الردي والشفيف الصدي يحفل واصاف الانصاف
پس كند بنه نواں بر حاسل اكاهت و همچو شمشير زك خورده شده صفای عدل را
ويضع اخلاف الخلاف ان قدمت اجمع وان عريت اجمع وان
دوى كه سربا نهای مخالفت را اگر بهش می آید و بكن كند و اگر بهش نرسد استم كند و اگر
ماذ كنت اخذ ومتى شويت رمد مع اني كفلته مذكبا على
روشن بكنم و از درياد و درگاه بریان بكنم كوتاه و خاكستر بكنم و از باغ و از باغ بكنم و از باغ
ان شب وكنت له الطف من ربي ورب فاكبر القاضى فاشكا
جان است و دودم سر او را نه بان برین كسيكه چور و اصلاح اند پس كند است قاضی بجه كند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والمسألة ملاحة التماسد لي من ملق فيه ونحت فوايد

(The page contains dense handwritten Persian calligraphy, likely from a manuscript or letter.)

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وَمَا يَقُولُ وَيَقُولُونَ كَمَا يَتْلُونَ الْقَوْلَ فَقَالَ الْفَلَاكُ وَلَكِنَّ جَعَلْتُ مَعْنَاهُ
این میگوید و درین یک شود و چنانکه گفت که در قول پس گفت که در دل سوخته بود و انیضا کلمه

لَيْحٍ وَمَا حَايَزَ الْخَلْقَ لَقَدْ أَسْبَيْتُ مَذْأَبَيْتُ وَصَلَيْتُ

برای این و حکم کده سیاه آفرینش بر آنکه فراموش کردیم از پیش از آنکه از دستم و در یک حرف

ذِي مَنِي مَذْأَبَيْتُ عَلَى أَنَّهُ الْبَابُ الْفَتْحُ وَالْعَطَاءُ الْمُسْرَحُ

ذیس من از زبانیک نشسته شدم با آنکه خشن شایسته که گاه در مسوح و بخشش آسان و

مَلْ يَقِي مَن يَتَدَرَعُ بِاللَّيِّ وَإِذَا سَطَعُ يَقُولُ مَا قَالَ لَهُ الْقَاضِي مَعَهُ

و اما مانده است که بگوید اصل کن عطا و درگاه طعام از خود بگوید بگوید پس گفت ادا قاضی بار بیت پس

الْخَوَاطِلُ سَهْمٌ صَائِبٌ مَّا كُلُّ بَرَقٍ خَالِبٌ فَمِنْ الْبَرَقِ إِذَا شِمْتُ وَ

ترای طایفه بر است رسیده باشد و بیت بر در حق زبیده پس بد کن در حصار برگاه کرس و

لَا تَشْهَدُ إِلَّا بِمَا كُنْتَ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لِلشَّيْخِ أَنَّ الْقَاضِي قَدْ غَضِبَ لِكِرَامِهِ

کوامی و کر بجز که دهنده باشی پس چون بر پشته برای بگویند قاضی بر آنکه خشم در آمد برای و این

وَأَعْظَمُ تَجِيلٍ جَمِيعِ الْأَنْامِ عِلْمُ أَنَّهُ سَيَنْصَرِكُ لَهُ وَيُظْهِرُ كَرَمَهُ

و بزرگ است و بزرگ است ازین و این است که بگویند باری که سخن جود را آشکار کند چیرگی این بخشش

فَمَا كَذَبَ أَنْ نَصَبَ شَبَكَةً وَسُوءٌ فِي الْحَرَامِ سَمَكَةٌ وَكُنَّا يَقُولُ

پس در یک کرد آنکه بر بگرد نام عذا و بریان کرد در آن نامی عذا و آغاز کرد که گفت

نَظَرُ يَا أَيُّهَا الْقَاضِي الَّذِي عَلَيْهِ وَجْهٌ أَرْسَخَ مِنْ رُخْوَةٍ فَيَدْعِي هَذَا

ای قاضی که دانش او و بر باری او استوار است از کوه رخنه خشن دعوی کرد این عظم

جَاهَهُ أَنْ يَكُونَ فِي الدُّنْيَا أَخْرَجَهُ وَمَا كَرِهَ أَنْ يَكُونَ مِنْ مَعْرِ عَطَا وَ

فادالی خود و بگویند در دنیا خداوند بخشش و دریافت که خشن نو از زیر پستی که درین تان

كَالْمِنْ وَالسَّلَوُ فَيَجِدُ مَا يَنْتَهِي مَسْتَحْنِ يَا مَأْفُوقٌ مِنْ كَذِبِ الدَّعْوَى

مجرس و سادی است پس خشن که بگوید که در دنیا و از چیرگی که کرده از در حق دعوی

وَمَا يَقُولُ وَيَقُولُونَ كَمَا يَتْلُونَ الْقَوْلَ فَقَالَ الْفَلَاكُ وَلَكِنَّ جَعَلْتُ مَعْنَاهُ
این میگوید و درین یک شود و چنانکه گفت که در قول پس گفت که در دل سوخته بود و انیضا کلمه
لَيْحٍ وَمَا حَايَزَ الْخَلْقَ لَقَدْ أَسْبَيْتُ مَذْأَبَيْتُ وَصَلَيْتُ
برای این و حکم کده سیاه آفرینش بر آنکه فراموش کردیم از پیش از آنکه از دستم و در یک حرف
ذِي مَنِي مَذْأَبَيْتُ عَلَى أَنَّهُ الْبَابُ الْفَتْحُ وَالْعَطَاءُ الْمُسْرَحُ
ذیس من از زبانیک نشسته شدم با آنکه خشن شایسته که گاه در مسوح و بخشش آسان و
مَلْ يَقِي مَن يَتَدَرَعُ بِاللَّيِّ وَإِذَا سَطَعُ يَقُولُ مَا قَالَ لَهُ الْقَاضِي مَعَهُ
و اما مانده است که بگوید اصل کن عطا و درگاه طعام از خود بگوید بگوید پس گفت ادا قاضی بار بیت پس
الْخَوَاطِلُ سَهْمٌ صَائِبٌ مَّا كُلُّ بَرَقٍ خَالِبٌ فَمِنْ الْبَرَقِ إِذَا شِمْتُ وَ
ترای طایفه بر است رسیده باشد و بیت بر در حق زبیده پس بد کن در حصار برگاه کرس و
لَا تَشْهَدُ إِلَّا بِمَا كُنْتَ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لِلشَّيْخِ أَنَّ الْقَاضِي قَدْ غَضِبَ لِكِرَامِهِ
کوامی و کر بجز که دهنده باشی پس چون بر پشته برای بگویند قاضی بر آنکه خشم در آمد برای و این
وَأَعْظَمُ تَجِيلٍ جَمِيعِ الْأَنْامِ عِلْمُ أَنَّهُ سَيَنْصَرِكُ لَهُ وَيُظْهِرُ كَرَمَهُ
و بزرگ است و بزرگ است ازین و این است که بگویند باری که سخن جود را آشکار کند چیرگی این بخشش
فَمَا كَذَبَ أَنْ نَصَبَ شَبَكَةً وَسُوءٌ فِي الْحَرَامِ سَمَكَةٌ وَكُنَّا يَقُولُ
پس در یک کرد آنکه بر بگرد نام عذا و بریان کرد در آن نامی عذا و آغاز کرد که گفت
نَظَرُ يَا أَيُّهَا الْقَاضِي الَّذِي عَلَيْهِ وَجْهٌ أَرْسَخَ مِنْ رُخْوَةٍ فَيَدْعِي هَذَا
ای قاضی که دانش او و بر باری او استوار است از کوه رخنه خشن دعوی کرد این عظم
جَاهَهُ أَنْ يَكُونَ فِي الدُّنْيَا أَخْرَجَهُ وَمَا كَرِهَ أَنْ يَكُونَ مِنْ مَعْرِ عَطَا وَ
فادالی خود و بگویند در دنیا خداوند بخشش و دریافت که خشن نو از زیر پستی که درین تان
كَالْمِنْ وَالسَّلَوُ فَيَجِدُ مَا يَنْتَهِي مَسْتَحْنِ يَا مَأْفُوقٌ مِنْ كَذِبِ الدَّعْوَى
مجرس و سادی است پس خشن که بگوید که در دنیا و از چیرگی که کرده از در حق دعوی

وَمَا يَقُولُ وَيَقُولُونَ كَمَا يَتْلُونَ الْقَوْلَ فَقَالَ الْفَلَاكُ وَلَكِنَّ جَعَلْتُ مَعْنَاهُ
این میگوید و درین یک شود و چنانکه گفت که در قول پس گفت که در دل سوخته بود و انیضا کلمه
لَيْحٍ وَمَا حَايَزَ الْخَلْقَ لَقَدْ أَسْبَيْتُ مَذْأَبَيْتُ وَصَلَيْتُ
برای این و حکم کده سیاه آفرینش بر آنکه فراموش کردیم از پیش از آنکه از دستم و در یک حرف
ذِي مَنِي مَذْأَبَيْتُ عَلَى أَنَّهُ الْبَابُ الْفَتْحُ وَالْعَطَاءُ الْمُسْرَحُ
ذیس من از زبانیک نشسته شدم با آنکه خشن شایسته که گاه در مسوح و بخشش آسان و
مَلْ يَقِي مَن يَتَدَرَعُ بِاللَّيِّ وَإِذَا سَطَعُ يَقُولُ مَا قَالَ لَهُ الْقَاضِي مَعَهُ
و اما مانده است که بگوید اصل کن عطا و درگاه طعام از خود بگوید بگوید پس گفت ادا قاضی بار بیت پس
الْخَوَاطِلُ سَهْمٌ صَائِبٌ مَّا كُلُّ بَرَقٍ خَالِبٌ فَمِنْ الْبَرَقِ إِذَا شِمْتُ وَ
ترای طایفه بر است رسیده باشد و بیت بر در حق زبیده پس بد کن در حصار برگاه کرس و
لَا تَشْهَدُ إِلَّا بِمَا كُنْتَ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لِلشَّيْخِ أَنَّ الْقَاضِي قَدْ غَضِبَ لِكِرَامِهِ
کوامی و کر بجز که دهنده باشی پس چون بر پشته برای بگویند قاضی بر آنکه خشم در آمد برای و این
وَأَعْظَمُ تَجِيلٍ جَمِيعِ الْأَنْامِ عِلْمُ أَنَّهُ سَيَنْصَرِكُ لَهُ وَيُظْهِرُ كَرَمَهُ
و بزرگ است و بزرگ است ازین و این است که بگویند باری که سخن جود را آشکار کند چیرگی این بخشش
فَمَا كَذَبَ أَنْ نَصَبَ شَبَكَةً وَسُوءٌ فِي الْحَرَامِ سَمَكَةٌ وَكُنَّا يَقُولُ
پس در یک کرد آنکه بر بگرد نام عذا و بریان کرد در آن نامی عذا و آغاز کرد که گفت
نَظَرُ يَا أَيُّهَا الْقَاضِي الَّذِي عَلَيْهِ وَجْهٌ أَرْسَخَ مِنْ رُخْوَةٍ فَيَدْعِي هَذَا
ای قاضی که دانش او و بر باری او استوار است از کوه رخنه خشن دعوی کرد این عظم
جَاهَهُ أَنْ يَكُونَ فِي الدُّنْيَا أَخْرَجَهُ وَمَا كَرِهَ أَنْ يَكُونَ مِنْ مَعْرِ عَطَا وَ
فادالی خود و بگویند در دنیا خداوند بخشش و دریافت که خشن نو از زیر پستی که درین تان
كَالْمِنْ وَالسَّلَوُ فَيَجِدُ مَا يَنْتَهِي مَسْتَحْنِ يَا مَأْفُوقٌ مِنْ كَذِبِ الدَّعْوَى
مجرس و سادی است پس خشن که بگوید که در دنیا و از چیرگی که کرده از در حق دعوی

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب
 التفسير
 في تفسير
 سورة
 القصص
 من
 تفسير
 المصنف
 رحمه الله

وَأَتَيْنِي هَذَانِ اثْنِي بَيِّنَاتٍ مِّنْ جَدْوَىٰ وَدُرِّ عَذُوقٍ

فَقَسَّ الْقَافِي مِّنْ قَوْلِهِ وَأَجَزَ لَهُ مِّنْ طَوْلِهِ تَمَرُفَتْ وَجَهَهُ إِلَى الْعَلَامِ

وَتَدَخَّلَ لَهُ اسْمُ الْمَلِكِ وَقَالَ لَهُ أَرَأَيْتَ بَطْلَ عَمَلِكَ عَمَّا وَمَا

فَلَا تَعْمَلْ بَعْدَهَا ذِمَّةً وَلَا نَيْتَ عَمَلٍ أَفْجَلُ عَمَلٍ وَأَيُّكَ وَفَاتِيكَ مِّنْ

مُطَاوَعَةٍ أَيْبَاكَ فَإِنَّكَ إِن عَدَدْتَ تَعْقِبَ حَاقٍ يَكُ مِّنِي مَا تَسْتَحِقُّهُ

فَسَقَطَ الْفَتَىٰ فِي يَدَيْهِ وَلَا ذِي حَقٍّ إِلَّا دُونَهُ فَخَضَّ بِجَدْوَيْهِ السَّيْفَ

بَنِي إِسْرَءِيلَ مِمَّنْ خَضَّ أَوْضَاعَهُمْ وَهَرَّ فَلْيَقْصِدِ الْقَافِي فِي صَعْدَةٍ

سَلَامَةٍ أَذْنِي مِمَّنْ قَبْلَهُ وَعَدْلَهُ أَتَقْبَلُكَ قَالَ الرَّأْيِيُّ فَرَحًا تَمَرُفَتْ

الشَّيْخَ وَتَكْبِيرَهُ إِلَى أَنْ أَحْرَفَ لِهَيْدِهِ فَنَاجَيْتُ النَّفْسَ عِنْدَ ذَلِكَ

بِأَتْيَاكُمُ وَلَوْ أَلَدَّ بِكُمْ لَعَلِّي أَظْهَرُ عَلَى الشَّرَارَةِ وَأَعْرِفُ شَجَرَةَ نَارِهِ

فَبَذَلَتْ الْعُلُقُ وَأُظْلِقَتْ حَيْثُ انْطَلَقَ وَكُنْزُهَا يَخْطُو الْعُقُوبَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب
 التفسير
 في تفسير
 سورة
 القصص
 من
 تفسير
 المصنف
 رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب
 التفسير
 في تفسير
 سورة
 القصص
 من
 تفسير
 المصنف
 رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 انما هذا كتاب
 من كتب
 التفسير
 في تفسير
 سورة
 القصص
 من
 تفسير
 المصنف
 رحمه الله

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا ہے۔

دندان نظران درجای سراج زخم کمر بخین اد بود رفته در از دهستان و رود و در از

در انتظار دو جرم برای خوشی دین او و نگوئے مجلسی او رحمت میگردم

در سفر کز ختن و شیرین می بنده ایشتم سفری را که آن باره است از غلاب پس چها

دعای خیر خود را بسوی شرمه و خلعت بخرد و نوید او را مدین او شکنج گرفت پر مغز دغله

که آن حاکم نیکو است پس بخواهد

پیر بمقامت اور خود بندہ و نسیب و مرام اور انشان و نہ غبار تا انکہ حیرہ شد

الْيَاسَ الطَّمْعَ وَاتْرَوَى التَّامِيلَ وَالنَّعْمَ فَإِنَّ لَدَاتِ يَوْمَ مَجْمَعِهَا

[Handwritten signature]

حاکم مر و نمود و داد او اینک که فاسد آید. هر که و هر چه را ناکام شد او زود در صورت

فَمَلَأَقْ وَخَلَقَ مُلَاقَ فَمَا الْوَالِ بِحَيَاةٍ لِحَيَاتِهِ إِذَا تَغَيَّرَ رَبُّ الْمَلَأَقْ

مجلس سیزدهم در روز دوشنبه ۱۳۰۲

ماں کو دلا جانے لگا۔ وہ ہنسنے لگی۔

اعلمت به الامال ومن رفعت له الدرجات رفعت

١٢٠

مجلس شورای اسلامی

السلامة العامة

وَمِنْ خَلْقٍ كَذِبًا
يَتَّبِعُونَ الْكَاذِبِينَ

من حشد الیوب من ذا وجد جاد وان بدع بعاثه عاد والکرام
کسی که جمع کرد بگردد بشنید کسیست که چون تو اگر بشنید بختی و اگر آفاق کند طبعی و اگر کرد و اگر بشنید
من اذا استوهب الذهب لوجه ان فیه ثامنک یقرب الی کل
کسیست که بگردد خواسته شود از او زر نرسد اینکه بختی باز خاموش شد شیخی باریکه امید بود بود
غریبه و بر صد مطیبه نفسیه و احب الی ان یعلم هل نطفه
درخت دریا دامید دارد و دیگر که خوش کند جان او را و دوست داشت تا که اینکه بداند که آیا آب معانی او
ثم املی یجیه و مدد فاطر ق روی فی استبرار زنده و استشفافا
انگشت باری آب با او زیادت پس نزد که حالیکه اندیشه میکرد در برابر آنش چنان او و شامل که رسیدن
فرید و التیس علی ابی زید من صمیه سبب ارجاء صلیه و فتور
خوشتر شود و پوشیده شد بر این رید راز خاموشی او و سبب در یک بخشش درین شدیدی
غصبا و انشد مقتضا نظم لا یخترن ابیت العن ذادب کان
راختم و خواندن فکر و اندیشه حقیر ستار ابی کس لعن را حدوده علم باری بگریزید
خلق الشرب الی سبروتا ولا تضع لکخی التامیل حرمة اکان ذالک
کنه بر این درویش و ضائع گردان برای حدوده امید داری آبروی او و آینه زمان دور
امرک ان سیکیتا و انفع کبر فک من و افاک المخطی و انفس لغویات
باید بسیار خاموش و در بطای خود کسی را که باید ترا خواهند و در بار جاری کردن کسی
الفیت منکون تا فخر مال الفی مال الشاد که ذکر اتفاقه الزکات و
که بافتی بر آهنگه پس بگوید ترین مال جوان مالی است که بلند باری و ذکر که بر باد و سواران
صیتا و ما کل الشتری خدا یوهبه غن لوکان ما اعطاه یا فو نا لک
آوازه و نیست بر خردار ستایش بختی نقصان اگر چه باشد بختی زیادت کرد
لا یبنا المجد من حب السماج شیخو الغنی لیساک لوک المرو
رامی بنام بزرگ کوشش کرد از دوسری سعادت گردانید بسوی تو اگر می توانی اگر نمیدانی

من حشد الیوب من ذا وجد جاد وان بدع بعاثه عاد والکرام
کسی که جمع کرد بگردد بشنید کسیست که چون تو اگر بشنید بختی و اگر آفاق کند طبعی و اگر کرد و اگر بشنید
من اذا استوهب الذهب لوجه ان فیه ثامنک یقرب الی کل
کسیست که بگردد خواسته شود از او زر نرسد اینکه بختی باز خاموش شد شیخی باریکه امید بود بود
غریبه و بر صد مطیبه نفسیه و احب الی ان یعلم هل نطفه
درخت دریا دامید دارد و دیگر که خوش کند جان او را و دوست داشت تا که اینکه بداند که آیا آب معانی او
ثم املی یجیه و مدد فاطر ق روی فی استبرار زنده و استشفافا
انگشت باری آب با او زیادت پس نزد که حالیکه اندیشه میکرد در برابر آنش چنان او و شامل که رسیدن
فرید و التیس علی ابی زید من صمیه سبب ارجاء صلیه و فتور
خوشتر شود و پوشیده شد بر این رید راز خاموشی او و سبب در یک بخشش درین شدیدی
غصبا و انشد مقتضا نظم لا یخترن ابیت العن ذادب کان
راختم و خواندن فکر و اندیشه حقیر ستار ابی کس لعن را حدوده علم باری بگریزید
خلق الشرب الی سبروتا ولا تضع لکخی التامیل حرمة اکان ذالک
کنه بر این درویش و ضائع گردان برای حدوده امید داری آبروی او و آینه زمان دور
امرک ان سیکیتا و انفع کبر فک من و افاک المخطی و انفس لغویات
باید بسیار خاموش و در بطای خود کسی را که باید ترا خواهند و در بار جاری کردن کسی
الفیت منکون تا فخر مال الفی مال الشاد که ذکر اتفاقه الزکات و
که بافتی بر آهنگه پس بگوید ترین مال جوان مالی است که بلند باری و ذکر که بر باد و سواران
صیتا و ما کل الشتری خدا یوهبه غن لوکان ما اعطاه یا فو نا لک
آوازه و نیست بر خردار ستایش بختی نقصان اگر چه باشد بختی زیادت کرد
لا یبنا المجد من حب السماج شیخو الغنی لیساک لوک المرو
رامی بنام بزرگ کوشش کرد از دوسری سعادت گردانید بسوی تو اگر می توانی اگر نمیدانی

من حشد الیوب من ذا وجد جاد وان بدع بعاثه عاد والکرام
کسی که جمع کرد بگردد بشنید کسیست که چون تو اگر بشنید بختی و اگر آفاق کند طبعی و اگر کرد و اگر بشنید
من اذا استوهب الذهب لوجه ان فیه ثامنک یقرب الی کل
کسیست که بگردد خواسته شود از او زر نرسد اینکه بختی باز خاموش شد شیخی باریکه امید بود بود
غریبه و بر صد مطیبه نفسیه و احب الی ان یعلم هل نطفه
درخت دریا دامید دارد و دیگر که خوش کند جان او را و دوست داشت تا که اینکه بداند که آیا آب معانی او
ثم املی یجیه و مدد فاطر ق روی فی استبرار زنده و استشفافا
انگشت باری آب با او زیادت پس نزد که حالیکه اندیشه میکرد در برابر آنش چنان او و شامل که رسیدن
فرید و التیس علی ابی زید من صمیه سبب ارجاء صلیه و فتور
خوشتر شود و پوشیده شد بر این رید راز خاموشی او و سبب در یک بخشش درین شدیدی
غصبا و انشد مقتضا نظم لا یخترن ابیت العن ذادب کان
راختم و خواندن فکر و اندیشه حقیر ستار ابی کس لعن را حدوده علم باری بگریزید
خلق الشرب الی سبروتا ولا تضع لکخی التامیل حرمة اکان ذالک
کنه بر این درویش و ضائع گردان برای حدوده امید داری آبروی او و آینه زمان دور
امرک ان سیکیتا و انفع کبر فک من و افاک المخطی و انفس لغویات
باید بسیار خاموش و در بطای خود کسی را که باید ترا خواهند و در بار جاری کردن کسی
الفیت منکون تا فخر مال الفی مال الشاد که ذکر اتفاقه الزکات و
که بافتی بر آهنگه پس بگوید ترین مال جوان مالی است که بلند باری و ذکر که بر باد و سواران
صیتا و ما کل الشتری خدا یوهبه غن لوکان ما اعطاه یا فو نا لک
آوازه و نیست بر خردار ستایش بختی نقصان اگر چه باشد بختی زیادت کرد
لا یبنا المجد من حب السماج شیخو الغنی لیساک لوک المرو
رامی بنام بزرگ کوشش کرد از دوسری سعادت گردانید بسوی تو اگر می توانی اگر نمیدانی

۱۹۲
 در این سال که در وقت از برای
 کرامت و تقوی و عبادت الهی
 و در این سال که در وقت از برای
 کرامت و تقوی و عبادت الهی
 و در این سال که در وقت از برای
 کرامت و تقوی و عبادت الهی

لِبَيَانِهِ الْفَائِنِ حَتَّى آخِرِهِ مَقْعِدِ الْخَائِنِ ثُمَّ فَرَضَ لَهُ مِنْ سَبُوبِ نِيْلِهِمَا

سبب صاحت فریده و تا آنکه زود آورد بجای خفته گنده باز معین کرد و او را از عطایای مجلس خرامه

اذن بطول ذيله وقصر ليله فنفض عنه بردن ملان وقلب

آگاه کرد و تا انگریز را به دکان نشتی اندوخت و پس حاشا رزاد بپوشید

جِدْلَانِ وَتَبِعْتَهُ حَازِيًا حَذُوهُ وَقَافِيًا خُطُوهُ حَتَّى إِذَا خَرَجَ مِنْ بَابِهِ

شادان دین رفتم اورا حالکے سیدہ کام بود مجاہی کام و دینم کام اورا تا آنکہ چون بیرون آمد اندر درازد

وَقَصَلَ عَنْ غَايَةِ قَلْتِ لَهُ هِنِيَّتْ بِمَا أُوتِيَتْ مُلِيَّتْ بِمَا أُوتِيَتْ فَاسْفَر

و عبادت از خانه او گفتند که او را بآباد ترا چیر که داده استدی در بار بود و می بچیر که داده شد پس روشن شد

وَجْهًا وَتَلَا: وَكَانَ شُكْرُ اللَّهِ تَعَالَى مُرَظًّو خَيْلًا وَأَنْشَدَ: فَخَالًا

دیاد و درخشید و پیاپی نمود سپاس خدای بزرگ را باز خرامید ساز و کوبش و خواند به بدیه

نظم من يكتن نال بالجماعة قحطا + اوسما قدن لطيب الاصول +

کسی که باند با خیال که برسد کم خود بجزا با بلند شود مرتبه او شیب کیزگی اصل

فَيُضَاهِيهِمْ أَتَمَّعْتُ لَهُمُ الْبُيُوتَ فِي الْقَرْيَةِ وَالْمَدِينِ وَمَا كَانَ مِنْ مَقَرٍّ يَسْتَمْكُونَ

پس بزرگی خود بخیع باقم نه سبب جرد می زیادد که دل سخن خود بلند شدم نه با پادشاهان خود باز گفت

نفسا لم يجد لك داء وط في المن حذفت و داء ثم ود عني

بلائی بود کسی که ناپدید کرد ادب و علم را و نمونی باد کسی که کوشش کرد در دوزخ و برچید از رحمت کرد مرا

وَذَهَبَ وَأَدْعَنَ الْمَقَامَةُ الْتَاكِسَةُ وَالنَّائِلَةُ

ورفت و سید نمود را گرمی آتش مقامه سی و نهم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء دليلا على قدرته

مشهور بجهاد خرداد عارث سیر سام گفت آرمندوم از زانک ساه شد حام از ازمین

وَقَدْ عَلِمْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَيْبٍ فَهَلْ يُفَاتِحُونَ

و من بعد برودت من باغچه قطع کنی و ششبار بر شستنی (۱۲) شستن و زردی زخم برطرف

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

کتابخانه عمومی و تخصصی حضرت امام خمینی (ره) - تهران

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بزمین بلند میرفتم باری و میرفتم باری برین صفت ناله میجستم رسا و استخواندارانسته آدمی آرمودم

منزلها را پس و جایی آبر و حق آلود میکردم پیشهایم اسپانزا و نسب بترانزا (ولاغ میکردم اسپانزا دودو

دشتران بنک را پس چمن سوده آمدن از درادن بصرا و ظاهر شد برای من حاجتی در قصبه محارمیل که در کتب

آزمودن دریا و کزپن گشتے بسیار روزم کس بر دم بسو، آن سہاوت متاع خود

جزا خدا گزستم نوشته خدا و نوشته داناها خدا باز سوار شدم در و جمع سوار شدن از نرسند و نرسند

و عمو را کشیدند بر می خفتند و عذرا کنند و بیرون از آواز کردند در کوچه کردن و وردا شتیر باد و انا گشت و برای نودی

شعیدیم از کرانه جای استاد بستی و شکله را کشیدمش و تا رکتش آواز کشنده را میکشتمی کسان این

گشتی راست را نموده در دریا می بزرگ (بار) ده خدای غالب اندزه آمار سنا (کشتیها بر)

سوداگری کہ سخاوت پر شمار از عذات و عیب گیسو گفتند اورا مدد ماری آتش خود را ای راسخا و راسخا

چنانکه اسامه دوست دوست را این گفت همراه میکنم

نیاست و سایر او نیست کران و نخواهد بود

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا تھا۔

وہ جس نے ان کے لئے کتب و کتب خانہ بنائے

و ان لا تجل بالماعون عليه فلما استوى على الغلات قال لعمري يا لاث
 و انك تجل بوزنهم بيش فانه غار بر و پس چون پس آمد بختی گفت باه بخوانم چه بود
 لئلا من مسالك اهلك ثم قال لانا وينا في الاخبار للفقوة على السند
 جان را بهای هلاک باز گفت بدینکه روایت کرده شد و خبرهای نقل کرده شد بر طریقه
 الاخبار ان الله تعالى ما اخذ على الجمال ان يعلموا حتى اخذ على
 دانستن آن شخص خدای بزرگ گرفته است هر که نادانان آنکه بیاورند تا آنکه گرفته است عدد
 العلماء ان يعلموا و ان معي لعنة عن الانبياء ما خذ و عنك
 دانشمندان آنکه بیاورند و محقق باس نفوس از پیغمبران گرفته شد و نزد من
 لكم نصيحة بن هينا صيحة وما وسعني المكان ولا مخرج
 برای شما بدست دلبهای او دین است و شما پیش دارد مرا بوسیدن و دست از حویلی من
 اخرج مان فتدبروا القول و هموا واعلموا بها تعلقوا و علموا ثم
 باز داشتن و آمد پس اندیشه کنید سخن را و بعد و دانید بجز آنکه آنچه شده و بیاورید باز
 صاح صيحة المباهي وقال اندر ما می می و الله حیر السعیر عنة
 بانگ نمود بجز بانگ کردن نازش کننده و گفت آید بیدار چیست آن آن سپید بخدا بنام سازش است
 مسيرهم في البحر والجنة من الغم اذا جاش موج اليوم وها استعصم
 پس ایشان را در بار و سهیل از اندر برگاه برآمد موج دریا و بان جود جیک او بهر طریقه
 يوم الطوفان و غاوم من معه من الحيوان على ما صعدت به اى الفزان
 در طوفان در سکار شد و سبک باد بود از سوان بنابر چه که گویا شد بان آستهای قرآن
 تقرأ بعد ساطير لاهما و زخارف جلاها و قال انكول فيها لیسم الله
 باز خواهد پس از اما طیل که خواند آنرا و کلام آید بسته که زیت داد آنرا و گفت سوار شود در آن بنام الله است
 محارها و مرسلها ثم تنفس تنفس المغمدين و عباد الله المكرمين و قال
 رفتن غنیمت و باز ایستادن آن بار و در کشید و در کشید جانقان با سه کان خدا که بزرگ کرده شده اند و گفت

و ان لا تجل بالماعون عليه فلما استوى على الغلات قال لعمري يا لاث
 و انك تجل بوزنهم بيش فانه غار بر و پس چون پس آمد بختی گفت باه بخوانم چه بود
 لئلا من مسالك اهلك ثم قال لانا وينا في الاخبار للفقوة على السند
 جان را بهای هلاک باز گفت بدینکه روایت کرده شد و خبرهای نقل کرده شد بر طریقه
 الاخبار ان الله تعالى ما اخذ على الجمال ان يعلموا حتى اخذ على
 دانستن آن شخص خدای بزرگ گرفته است هر که نادانان آنکه بیاورند تا آنکه گرفته است عدد
 العلماء ان يعلموا و ان معي لعنة عن الانبياء ما خذ و عنك
 دانشمندان آنکه بیاورند و محقق باس نفوس از پیغمبران گرفته شد و نزد من
 لكم نصيحة بن هينا صيحة وما وسعني المكان ولا مخرج
 برای شما بدست دلبهای او دین است و شما پیش دارد مرا بوسیدن و دست از حویلی من
 اخرج مان فتدبروا القول و هموا واعلموا بها تعلقوا و علموا ثم
 باز داشتن و آمد پس اندیشه کنید سخن را و بعد و دانید بجز آنکه آنچه شده و بیاورید باز
 صاح صيحة المباهي وقال اندر ما می می و الله حیر السعیر عنة
 بانگ نمود بجز بانگ کردن نازش کننده و گفت آید بیدار چیست آن آن سپید بخدا بنام سازش است
 مسيرهم في البحر والجنة من الغم اذا جاش موج اليوم وها استعصم
 پس ایشان را در بار و سهیل از اندر برگاه برآمد موج دریا و بان جود جیک او بهر طریقه
 يوم الطوفان و غاوم من معه من الحيوان على ما صعدت به اى الفزان
 در طوفان در سکار شد و سبک باد بود از سوان بنابر چه که گویا شد بان آستهای قرآن
 تقرأ بعد ساطير لاهما و زخارف جلاها و قال انكول فيها لیسم الله
 باز خواهد پس از اما طیل که خواند آنرا و کلام آید بسته که زیت داد آنرا و گفت سوار شود در آن بنام الله است
 محارها و مرسلها ثم تنفس تنفس المغمدين و عباد الله المكرمين و قال
 رفتن غنیمت و باز ایستادن آن بار و در کشید و در کشید جانقان با سه کان خدا که بزرگ کرده شده اند و گفت

و ان لا تجل بالماعون عليه فلما استوى على الغلات قال لعمري يا لاث
 و انك تجل بوزنهم بيش فانه غار بر و پس چون پس آمد بختی گفت باه بخوانم چه بود
 لئلا من مسالك اهلك ثم قال لانا وينا في الاخبار للفقوة على السند
 جان را بهای هلاک باز گفت بدینکه روایت کرده شد و خبرهای نقل کرده شد بر طریقه
 الاخبار ان الله تعالى ما اخذ على الجمال ان يعلموا حتى اخذ على
 دانستن آن شخص خدای بزرگ گرفته است هر که نادانان آنکه بیاورند تا آنکه گرفته است عدد
 العلماء ان يعلموا و ان معي لعنة عن الانبياء ما خذ و عنك
 دانشمندان آنکه بیاورند و محقق باس نفوس از پیغمبران گرفته شد و نزد من
 لكم نصيحة بن هينا صيحة وما وسعني المكان ولا مخرج
 برای شما بدست دلبهای او دین است و شما پیش دارد مرا بوسیدن و دست از حویلی من
 اخرج مان فتدبروا القول و هموا واعلموا بها تعلقوا و علموا ثم
 باز داشتن و آمد پس اندیشه کنید سخن را و بعد و دانید بجز آنکه آنچه شده و بیاورید باز
 صاح صيحة المباهي وقال اندر ما می می و الله حیر السعیر عنة
 بانگ نمود بجز بانگ کردن نازش کننده و گفت آید بیدار چیست آن آن سپید بخدا بنام سازش است
 مسيرهم في البحر والجنة من الغم اذا جاش موج اليوم وها استعصم
 پس ایشان را در بار و سهیل از اندر برگاه برآمد موج دریا و بان جود جیک او بهر طریقه
 يوم الطوفان و غاوم من معه من الحيوان على ما صعدت به اى الفزان
 در طوفان در سکار شد و سبک باد بود از سوان بنابر چه که گویا شد بان آستهای قرآن
 تقرأ بعد ساطير لاهما و زخارف جلاها و قال انكول فيها لیسم الله
 باز خواهد پس از اما طیل که خواند آنرا و کلام آید بسته که زیت داد آنرا و گفت سوار شود در آن بنام الله است
 محارها و مرسلها ثم تنفس تنفس المغمدين و عباد الله المكرمين و قال
 رفتن غنیمت و باز ایستادن آن بار و در کشید و در کشید جانقان با سه کان خدا که بزرگ کرده شده اند و گفت

و ان لا تجل بالماعون عليه فلما استوى على الغلات قال لعمري يا لاث
 و انك تجل بوزنهم بيش فانه غار بر و پس چون پس آمد بختی گفت باه بخوانم چه بود
 لئلا من مسالك اهلك ثم قال لانا وينا في الاخبار للفقوة على السند
 جان را بهای هلاک باز گفت بدینکه روایت کرده شد و خبرهای نقل کرده شد بر طریقه
 الاخبار ان الله تعالى ما اخذ على الجمال ان يعلموا حتى اخذ على
 دانستن آن شخص خدای بزرگ گرفته است هر که نادانان آنکه بیاورند تا آنکه گرفته است عدد
 العلماء ان يعلموا و ان معي لعنة عن الانبياء ما خذ و عنك
 دانشمندان آنکه بیاورند و محقق باس نفوس از پیغمبران گرفته شد و نزد من
 لكم نصيحة بن هينا صيحة وما وسعني المكان ولا مخرج
 برای شما بدست دلبهای او دین است و شما پیش دارد مرا بوسیدن و دست از حویلی من
 اخرج مان فتدبروا القول و هموا واعلموا بها تعلقوا و علموا ثم
 باز داشتن و آمد پس اندیشه کنید سخن را و بعد و دانید بجز آنکه آنچه شده و بیاورید باز
 صاح صيحة المباهي وقال اندر ما می می و الله حیر السعیر عنة
 بانگ نمود بجز بانگ کردن نازش کننده و گفت آید بیدار چیست آن آن سپید بخدا بنام سازش است
 مسيرهم في البحر والجنة من الغم اذا جاش موج اليوم وها استعصم
 پس ایشان را در بار و سهیل از اندر برگاه برآمد موج دریا و بان جود جیک او بهر طریقه
 يوم الطوفان و غاوم من معه من الحيوان على ما صعدت به اى الفزان
 در طوفان در سکار شد و سبک باد بود از سوان بنابر چه که گویا شد بان آستهای قرآن
 تقرأ بعد ساطير لاهما و زخارف جلاها و قال انكول فيها لیسم الله
 باز خواهد پس از اما طیل که خواند آنرا و کلام آید بسته که زیت داد آنرا و گفت سوار شود در آن بنام الله است
 محارها و مرسلها ثم تنفس تنفس المغمدين و عباد الله المكرمين و قال
 رفتن غنیمت و باز ایستادن آن بار و در کشید و در کشید جانقان با سه کان خدا که بزرگ کرده شده اند و گفت

وَقَالَ إِنَّا أَنْتُمْ قَدْ تَمَّتْ فِكْرُكُمْ مَقَامَ الْمُبْلَغِينَ وَخُفَّتْ كُمُورُكُمْ لِلْبَاغِينَ
 وَتَمَّتْ كُمُورُكُمْ بِكُمْ حُجَّةَ الرَّاشِدِينَ فَاتَّهَدُوا لَكُمْ خَيْرُ الشَّاهِدِينَ
 كَالْأَحْكَامِ بْنِ هَامٍ فَاتَّهَدُوا بِمَا نُهُ الْمُبَادِي الْفُلَاوَةَ
 وَخُفَّتْ كُمُورُكُمْ أَصَوَاتُهَا بِالتَّلَاوَةِ وَالنَّسْ قُلُوبِي مِنْ جُزْءٍ مَعْرُكَةٍ
 عَيْنٌ مَسْمُومَةٌ فَقُلْتُ لَهُ بِالَّذِي تَحْتَرِجُ الْجَنَّةُ الشَّرِيفُ قَالَتْ
 لِي بِلِي مَعْرُكَةٍ مِنْ عَزٍّ وَعَلَا وَهَلْ تَحْفِي بِنِ جَلَا فَاحْدُثْ حِينْدَ السَّفَرِ وَسَفَرِ
 وَالْعِيشِ صَفْوًا وَأَنَا جِدُّ الْقِيَانَةِ وَجِدُّ الْمَتَرِي بِعَقِيَانِهِ وَأَفْرَحُ
 بِمَنَاجَاتِهِ قَرَحَ الْغَرِيقِ بِمَنَاجَاتِهِ إِلَى أَنْ عَصَفَتْ الْجُؤُوبُ وَعَصَفَتْ
 الْخُجُوبُ وَكُنِيَ السَّفَرُ مَا كَانَ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَلَمَّا
 لَمَّا حَدَّثَ النَّاسَ إِلَى الْحَدِّ لِي أَوَّلَ لَزِيمٍ وَنَسْتَرْجِعُ رِيَاءَ قَوْلِي الرَّحِيمِ

وَقَالَ إِنَّا أَنْتُمْ قَدْ تَمَّتْ فِكْرُكُمْ مَقَامَ الْمُبْلَغِينَ وَخُفَّتْ كُمُورُكُمْ لِلْبَاغِينَ
 وَتَمَّتْ كُمُورُكُمْ بِكُمْ حُجَّةَ الرَّاشِدِينَ فَاتَّهَدُوا لَكُمْ خَيْرُ الشَّاهِدِينَ
 كَالْأَحْكَامِ بْنِ هَامٍ فَاتَّهَدُوا بِمَا نُهُ الْمُبَادِي الْفُلَاوَةَ
 وَخُفَّتْ كُمُورُكُمْ أَصَوَاتُهَا بِالتَّلَاوَةِ وَالنَّسْ قُلُوبِي مِنْ جُزْءٍ مَعْرُكَةٍ
 عَيْنٌ مَسْمُومَةٌ فَقُلْتُ لَهُ بِالَّذِي تَحْتَرِجُ الْجَنَّةُ الشَّرِيفُ قَالَتْ
 لِي بِلِي مَعْرُكَةٍ مِنْ عَزٍّ وَعَلَا وَهَلْ تَحْفِي بِنِ جَلَا فَاحْدُثْ حِينْدَ السَّفَرِ وَسَفَرِ
 وَالْعِيشِ صَفْوًا وَأَنَا جِدُّ الْقِيَانَةِ وَجِدُّ الْمَتَرِي بِعَقِيَانِهِ وَأَفْرَحُ
 بِمَنَاجَاتِهِ قَرَحَ الْغَرِيقِ بِمَنَاجَاتِهِ إِلَى أَنْ عَصَفَتْ الْجُؤُوبُ وَعَصَفَتْ
 الْخُجُوبُ وَكُنِيَ السَّفَرُ مَا كَانَ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَلَمَّا
 لَمَّا حَدَّثَ النَّاسَ إِلَى الْحَدِّ لِي أَوَّلَ لَزِيمٍ وَنَسْتَرْجِعُ رِيَاءَ قَوْلِي الرَّحِيمِ

وَقَالَ إِنَّا أَنْتُمْ قَدْ تَمَّتْ فِكْرُكُمْ مَقَامَ الْمُبْلَغِينَ وَخُفَّتْ كُمُورُكُمْ لِلْبَاغِينَ
 وَتَمَّتْ كُمُورُكُمْ بِكُمْ حُجَّةَ الرَّاشِدِينَ فَاتَّهَدُوا لَكُمْ خَيْرُ الشَّاهِدِينَ
 كَالْأَحْكَامِ بْنِ هَامٍ فَاتَّهَدُوا بِمَا نُهُ الْمُبَادِي الْفُلَاوَةَ
 وَخُفَّتْ كُمُورُكُمْ أَصَوَاتُهَا بِالتَّلَاوَةِ وَالنَّسْ قُلُوبِي مِنْ جُزْءٍ مَعْرُكَةٍ
 عَيْنٌ مَسْمُومَةٌ فَقُلْتُ لَهُ بِالَّذِي تَحْتَرِجُ الْجَنَّةُ الشَّرِيفُ قَالَتْ
 لِي بِلِي مَعْرُكَةٍ مِنْ عَزٍّ وَعَلَا وَهَلْ تَحْفِي بِنِ جَلَا فَاحْدُثْ حِينْدَ السَّفَرِ وَسَفَرِ
 وَالْعِيشِ صَفْوًا وَأَنَا جِدُّ الْقِيَانَةِ وَجِدُّ الْمَتَرِي بِعَقِيَانِهِ وَأَفْرَحُ
 بِمَنَاجَاتِهِ قَرَحَ الْغَرِيقِ بِمَنَاجَاتِهِ إِلَى أَنْ عَصَفَتْ الْجُؤُوبُ وَعَصَفَتْ
 الْخُجُوبُ وَكُنِيَ السَّفَرُ مَا كَانَ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَلَمَّا
 لَمَّا حَدَّثَ النَّاسَ إِلَى الْحَدِّ لِي أَوَّلَ لَزِيمٍ وَنَسْتَرْجِعُ رِيَاءَ قَوْلِي الرَّحِيمِ

وَمَا دَىٰ عَتِيَا صُلَاحِشٍ قَدَّ الرَّادِغِيرَ الْقَيْدِ فَقَالَ لِي أَبُو زَيْدٍ
دور از شد بهیچک دتوری راه تا اگر خرج شد نوشه بسیار گفتم در ابوزید

لَنَهْلِكَنَّ بِمَنْزِلِ الْعَرَبِ بِالْقَوْمِ فَهَلْ لَكَ فِي اسْتِثَارَةِ الشُّعُوبِ
بخشش آنست که بر کرم من میروند و ششین پس آیا ترا ضعیفی هست در بیرون آوردن مردم و بخت نیک

بِالضُّعُوفِ فَقُلْتُ لَكَ لَا تَتَّبِعْ مِنْ ظِلِّكَ وَأَطِيعْ مِنْ نَفْعِكَ فَهَضَمْنَا
بیا بر آمدن پس گفتم بخمین من مرزا بر آنست که بهر دستم از سایه تو دوران کردم از کفش تو بهین گفتم

إِلَى الْخِزْيَةِ عَلَى ضَعْفٍ مِنَ الْمَرْبُوعِ لِيَكُضَ فِي مَدْرَاهِ الْمَيْمِ وَكَلَانَا
سوی خیزه ر تاوان از قوت نفس تاوست با جنانیم در حال کردن رزق و هر دو ایستادیم

لَا يَمْلِكُ فَيْدَاؤُكَ لَيْتَ دَفْعِهَا سَبِيلًا لَمْ تَزَلْ تَجْعَلُ خَلَايَا وَتَقِيَا
مالک نبود در نهان که میان شتر بهشت نیافت آن راه پس بپاراه میگردیدیم در سبزه آن دور می آمیم

ظِلَالَهَا حَتَّى أَضْيَيْتُكَ إِلَى قَصْرِ مُشِيدٍ لَهُ بَابٌ مِنْ حَدِيدٍ وَدُونَهُ دُرٌّ
با بهای آن تا اگر رسیدیم سوی کوکل بلند که در او دروازه بود از آهن و نزد آن گرمی بود

مِنْ عَبِيدٍ فَتَأْتِيهِمْ لِنَتَّخِذَهُمْ سُلًا إِلَى لَارْتِقَاءِ وَأَنْشِيَةِ لِاسْتِقَاءِ
از غلامان پس گفتند که دریم ایشان را تا بکبریم ایشان را اردبان یکی بالا بردن و در شهادت برای آب خمید

فَأَنْفِيَا كَلَامَهُمْ فِي مَسْكِ كَسِيرٍ وَكَرْبٍ سِيرٍ فَقُلْنَا أَيْتَهَا الْغِلَّةُ لِمَ
پس باقیم بکنار از ایشان در پست شکسته دانه ده زندانی پس گفتم ای غلامان چراست

هَذِهِ الْغِلَّةُ فَكُلُوا بِحَبِيبِ النَّدَاءِ وَلَا فَاهُوا بِضَاءِ وَلَا سَوْدِ أَعْقَلْنَا
این اندوخت پس جواب دادند آواز را و گفتند نیک و دشمن به بر حین

رَأَيْنَا نَارَ هَرَمٍ نَارَ الْجَبَابِخِ خَبْرٌ هُوَ كَسْرُ السَّبَابِ فَلْنَا شَاهِدَ
دیدیم آتش ایشان را آتشی مرد بخیل و دانش ایشان همو سرباب و بهنای هموار گفتیم زشت بود

الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
این دو درشت یاد لستم او کسیکه امید رود او را پس میشدستی کرد با خادمی که آهنگین بلند بهشت بزرگ بود

وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و

وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و

وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و

وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و

وَمَا دَىٰ عَتِيَا صُلَاحِشٍ قَدَّ الرَّادِغِيرَ الْقَيْدِ فَقَالَ لِي أَبُو زَيْدٍ
دور از شد بهیچک دتوری راه تا اگر خرج شد نوشه بسیار گفتم در ابوزید
لَنَهْلِكَنَّ بِمَنْزِلِ الْعَرَبِ بِالْقَوْمِ فَهَلْ لَكَ فِي اسْتِثَارَةِ الشُّعُوبِ
بخشش آنست که بر کرم من میروند و ششین پس آیا ترا ضعیفی هست در بیرون آوردن مردم و بخت نیک
بِالضُّعُوفِ فَقُلْتُ لَكَ لَا تَتَّبِعْ مِنْ ظِلِّكَ وَأَطِيعْ مِنْ نَفْعِكَ فَهَضَمْنَا
بیا بر آمدن پس گفتم بخمین من مرزا بر آنست که بهر دستم از سایه تو دوران کردم از کفش تو بهین گفتم
إِلَى الْخِزْيَةِ عَلَى ضَعْفٍ مِنَ الْمَرْبُوعِ لِيَكُضَ فِي مَدْرَاهِ الْمَيْمِ وَكَلَانَا
سوی خیزه ر تاوان از قوت نفس تاوست با جنانیم در حال کردن رزق و هر دو ایستادیم
لَا يَمْلِكُ فَيْدَاؤُكَ لَيْتَ دَفْعِهَا سَبِيلًا لَمْ تَزَلْ تَجْعَلُ خَلَايَا وَتَقِيَا
مالک نبود در نهان که میان شتر بهشت نیافت آن راه پس بپاراه میگردیدیم در سبزه آن دور می آمیم
ظِلَالَهَا حَتَّى أَضْيَيْتُكَ إِلَى قَصْرِ مُشِيدٍ لَهُ بَابٌ مِنْ حَدِيدٍ وَدُونَهُ دُرٌّ
با بهای آن تا اگر رسیدیم سوی کوکل بلند که در او دروازه بود از آهن و نزد آن گرمی بود
مِنْ عَبِيدٍ فَتَأْتِيهِمْ لِنَتَّخِذَهُمْ سُلًا إِلَى لَارْتِقَاءِ وَأَنْشِيَةِ لِاسْتِقَاءِ
از غلامان پس گفتند که دریم ایشان را تا بکبریم ایشان را اردبان یکی بالا بردن و در شهادت برای آب خمید
فَأَنْفِيَا كَلَامَهُمْ فِي مَسْكِ كَسِيرٍ وَكَرْبٍ سِيرٍ فَقُلْنَا أَيْتَهَا الْغِلَّةُ لِمَ
پس باقیم بکنار از ایشان در پست شکسته دانه ده زندانی پس گفتم ای غلامان چراست
هَذِهِ الْغِلَّةُ فَكُلُوا بِحَبِيبِ النَّدَاءِ وَلَا فَاهُوا بِضَاءِ وَلَا سَوْدِ أَعْقَلْنَا
این اندوخت پس جواب دادند آواز را و گفتند نیک و دشمن به بر حین
رَأَيْنَا نَارَ هَرَمٍ نَارَ الْجَبَابِخِ خَبْرٌ هُوَ كَسْرُ السَّبَابِ فَلْنَا شَاهِدَ
دیدیم آتش ایشان را آتشی مرد بخیل و دانش ایشان همو سرباب و بهنای هموار گفتیم زشت بود
الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
این دو درشت یاد لستم او کسیکه امید رود او را پس میشدستی کرد با خادمی که آهنگین بلند بهشت بزرگ بود
وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و
وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و

وَمَا دَىٰ عَتِيَا صُلَاحِشٍ قَدَّ الرَّادِغِيرَ الْقَيْدِ فَقَالَ لِي أَبُو زَيْدٍ
دور از شد بهیچک دتوری راه تا اگر خرج شد نوشه بسیار گفتم در ابوزید
لَنَهْلِكَنَّ بِمَنْزِلِ الْعَرَبِ بِالْقَوْمِ فَهَلْ لَكَ فِي اسْتِثَارَةِ الشُّعُوبِ
بخشش آنست که بر کرم من میروند و ششین پس آیا ترا ضعیفی هست در بیرون آوردن مردم و بخت نیک
بِالضُّعُوفِ فَقُلْتُ لَكَ لَا تَتَّبِعْ مِنْ ظِلِّكَ وَأَطِيعْ مِنْ نَفْعِكَ فَهَضَمْنَا
بیا بر آمدن پس گفتم بخمین من مرزا بر آنست که بهر دستم از سایه تو دوران کردم از کفش تو بهین گفتم
إِلَى الْخِزْيَةِ عَلَى ضَعْفٍ مِنَ الْمَرْبُوعِ لِيَكُضَ فِي مَدْرَاهِ الْمَيْمِ وَكَلَانَا
سوی خیزه ر تاوان از قوت نفس تاوست با جنانیم در حال کردن رزق و هر دو ایستادیم
لَا يَمْلِكُ فَيْدَاؤُكَ لَيْتَ دَفْعِهَا سَبِيلًا لَمْ تَزَلْ تَجْعَلُ خَلَايَا وَتَقِيَا
مالک نبود در نهان که میان شتر بهشت نیافت آن راه پس بپاراه میگردیدیم در سبزه آن دور می آمیم
ظِلَالَهَا حَتَّى أَضْيَيْتُكَ إِلَى قَصْرِ مُشِيدٍ لَهُ بَابٌ مِنْ حَدِيدٍ وَدُونَهُ دُرٌّ
با بهای آن تا اگر رسیدیم سوی کوکل بلند که در او دروازه بود از آهن و نزد آن گرمی بود
مِنْ عَبِيدٍ فَتَأْتِيهِمْ لِنَتَّخِذَهُمْ سُلًا إِلَى لَارْتِقَاءِ وَأَنْشِيَةِ لِاسْتِقَاءِ
از غلامان پس گفتند که دریم ایشان را تا بکبریم ایشان را اردبان یکی بالا بردن و در شهادت برای آب خمید
فَأَنْفِيَا كَلَامَهُمْ فِي مَسْكِ كَسِيرٍ وَكَرْبٍ سِيرٍ فَقُلْنَا أَيْتَهَا الْغِلَّةُ لِمَ
پس باقیم بکنار از ایشان در پست شکسته دانه ده زندانی پس گفتم ای غلامان چراست
هَذِهِ الْغِلَّةُ فَكُلُوا بِحَبِيبِ النَّدَاءِ وَلَا فَاهُوا بِضَاءِ وَلَا سَوْدِ أَعْقَلْنَا
این اندوخت پس جواب دادند آواز را و گفتند نیک و دشمن به بر حین
رَأَيْنَا نَارَ هَرَمٍ نَارَ الْجَبَابِخِ خَبْرٌ هُوَ كَسْرُ السَّبَابِ فَلْنَا شَاهِدَ
دیدیم آتش ایشان را آتشی مرد بخیل و دانش ایشان همو سرباب و بهنای هموار گفتیم زشت بود
الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
این دو درشت یاد لستم او کسیکه امید رود او را پس میشدستی کرد با خادمی که آهنگین بلند بهشت بزرگ بود
وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و
وَأَمَّا الْوَجْهَ وَهَجَّ الْكَلَمَ وَمِنْ رَجْوَةٍ فَابْتَدَرْنَا خَادِمًا مَقْدَعًا لَبِئْسَ وَ
و اما وجه و هج و کلام و من رجوة فابتدرنا خادما مقدعا لبئس و

كُنْزٌ وَعُرْتُهُ عَيْنٌ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَا تَقْسِمُوا نَسَبًا وَلَا تَوَجُّعًا نَكَبًا

بزرگسال و ذاکرت را شک گفت ای گروه من کفر و بسیار کرد انید از این و شام و در مکتب از این

فَاَنَا كَفَى حُزْنٍ شَاكِلٍ وَشُغْلٍ عَنِ الْحَدِيثِ شَاكِلٍ فَقَالَ لَهُ أَبُو زَيْدٍ قَسِمْ

چرا که تحقیق در اندوه مایه پیغم در شکیله از سخن باز دارند پس گفت ابو زید دور کن

خِصَا وَالْبَشَّ وَانْفِثْ قَدَرْتَ عَلَى النَّفْثِ فَإِنَّكَ سَيَجِدُنِي عَرَاكَ كَافِيًا

افشارنده اندوه را و سخن بگو اگر توانستی بر سخن گفتن چرا که تحقیق در بیت گریانی ازین طیب کافی

وَصَافَا شَاكِلًا فَقَالَ أَعْلَمُ أَنَّ بَابَ هَذَا الْقَصْرِ هُوَ قُطْبُ هَذِهِ الْبُقْعَةِ

سفت کننده شانی پس گفت بدان تحقیق سردار این کوشک او سرور این زمین است و این

هَذِهِ الرُّقْعَةُ لِأَنَّهُ لَمْ يَجَلْ مِنْ كَسَدٍ يَخْلُوهُ عَنِ الْوَلَدِ وَكَامِلٌ يَكْتُمُ

این جزیره است که تحقیق او خالی نیست از اندوه و بیرون او از فرزند و همیشه است که ارمی پدید آید

الْمَغَارِسُ وَتَخَيَّرَ مِنَ الْمَغَارِسِ الْفَقَائِسُ إِنَّ بَشَرَ يَجَلُ عَقِيلًا وَادْنَتْ رُقْعَتُهُ

حای دخت و بگزید از فرشتا فرشتای فقیده را تا آنکه مرده داده یا گرفتارین گری و آنگهی داد تخته دراز

فِي سِلَاةٍ فَنَدَّتْ لَهُ النَّدَى وَأَحْصَيْتِ الْأَيَّامُ وَالشُّهُورُ فَلَمَّا كَانَ

بنال خزا پس مرده کرد شد باری و کارهای خیر و شمار کرده شد روزها و ماهها پس چون دیکه

الْتِمَاحُ وَصِغَ لَهُ الطُّوقُ وَالتَّاجُ عَسْرَ مَحَاضٍ الْوَضْعُ حَى خَيْفَ

زاد و ساخته شد باری و کردن بند و آینه و تاج و جعبه و بنام دادن تا آنکه رسید شد

عَلَى الْأَصْلِ وَالْفَرْعِ فَمَا فِينَا مِنْ بَعْرِ قَرَارٍ وَلَا يَطْعُمُ النُّومُ إِلَّا بِرَأَى

بر پنج و شاخ پس بیت در آن سیکه شناسد آرام را و نیست سیکه بچند خواب که خوابانید

فَمَا أَجْشَنَ بِالْبُكَاءِ وَأَعْوَلَ وَرَدَّ إِلَّا سِرْجًا وَطَوَّلَ فَتَاةُ

باز آلوده شد مدام گریستن و برداشت از خود او بار گفت فاشد و آینه چون و دراز کرد پس گفت مراد

أَبُو زَيْدٍ يَسْكُنُ يَاهَذَا وَاسْتَبِشْ بِالْبَشْرِ بِالْفَرْجِ وَبَشَرٌ فَعِنْدِي

ابو زید از آن کس ای طایف و شادمان شد و شاد شو بکشایش و مرده و پس نزد من

Handwritten marginal notes at the top of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes on the left side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

عَزِيمَةُ الطَّلُقِ الَّتِي انْتَشَرَ سَمْعُهَا فِي الْخَلْقِ فَتَبَادَرَتْ الْعِلْمَةُ إِلَى مَوَاقِعِهَا
 افسون و دوزاد است که پراکنده شد ذکر شکوای آن در آفرینش پس پستدستی کردند ظلمان بسوی آفرینش
 مُتَبَاكِشِينَ بِتَانِكِشَاتٍ بَلَوَاهُمْ فَلَمْ يَكُنْ لَهَا كَلَا وَلَا حَتَّى يَسْتَمِنَ هَلَمَّ
 حالیکه پستدگر شده سید زد بکشود بلای خودشان پس در زمانه گمراخته گفتن تا ناگاه برآمد کسیکه خواند مارا

إِلَيْهِ قَلْبًا دَخَلْنَا حَلْبَةً وَمَثَلْنَا بِزَيْدٍ قَالَ لَا بِي زَيْدٌ لِي بِهَذَا
 بسوی آن پسر چو در آیم بود و ایستادیم پیش او گفت شاه بابر زید باید که گوارا باشد بنو
 مَنَّا لَكَ إِنْ صَدَقَ مَقَالُكَ وَلَمْ يَقُلْ فَالْكَ فَاسْتَخَضَرَ قَلَمًا مَبْرُورًا
 عطای تو اگر راست باشد گفتن تو خطا نیست شد اندیشه تو پس حاضر آوردن خود را به پیر چاره رسانید
 زَيْدًا جَرِيًّا وَزَعْفَرًا قَدِيفٍ فِي مَاءٍ وَرَدٍ نَظِيفٍ فَمَا لَنْ رَجَّعَ
 گفت دریا و زعفران اگر تخمیر شده باشد در آب گل که پاک است پس برگشت
 النَّفْسُ حَتَّى احْضَرَ مَا التَّمَسَّ فَبَعْدَ ابْنِ زَيْدٍ وَعَضَّ وَسَجَّعَ
 دم تا اگر حاضر آورده شد آنچه خواسته بود پس زبیر بن ابی رید در دریا خالکالید و سبحان الله
 وَاسْتَغْفَرَ ثُمَّ أَخَذَ الْقَلَمَ وَاسْتَحْفَرَ وَكَتَبَ عَلَى الزَّيْدِ بِالْمَنْ عَفِرَ
 دستم آمد گفت باز گشت خامه را در زودی کرد نوشت بر گفت دریا باید از زعفران بود
 نَظَمَ ابْنُ الْحَجَّانِ لِي نَصِيمٌ لَكَ وَالنَّصِيمُ مِنْ شَرِّ رُوحِ الدِّينِ
 ای کودک بنان شکم تخمیر پندم بنو نصیم کردن از شر طهای دین است
 أَنْتَ مُسْتَعِصِمٌ بِكَيْنٍ كَيْنٍ وَقَرَّ مِنْ الشُّكْرِ مَكِينٌ مَانِي فِيهِ
 تو چک شده بسی در جای پوشیده در آید کباب که از سکون جاگیر پستدستی معنی زمین و در
 مَا يَرُوعُكَ مِنْ أَلْفِ مَدَاحٍ وَلَا عَدُوٌّ مُبِينٌ وَمَتَى هَابَرْتُكَ
 چیزی که ترساند ترا از دست منافق و نه دشمن موبد دشمنی از تو و هرگاه بیرون آردی
 مِنْهُ تَحَوَّلْتُ إِلَى مَنَزِلٍ لَا ذِي وَلَهْوٍ وَلَا وَتَرَأَى لَكَ الشَّقَاءُ
 از تو برگشتم بسوی زودگاه صحر و خواری و ظاهر شود مرا رخ و نصیبم

عَزِيمَةُ الطَّلُقِ الَّتِي انْتَشَرَ سَمْعُهَا فِي الْخَلْقِ فَتَبَادَرَتْ الْعِلْمَةُ إِلَى مَوَاقِعِهَا
 افسون و دوزاد است که پراکنده شد ذکر شکوای آن در آفرینش پس پستدستی کردند ظلمان بسوی آفرینش
 مُتَبَاكِشِينَ بِتَانِكِشَاتٍ بَلَوَاهُمْ فَلَمْ يَكُنْ لَهَا كَلَا وَلَا حَتَّى يَسْتَمِنَ هَلَمَّ
 حالیکه پستدگر شده سید زد بکشود بلای خودشان پس در زمانه گمراخته گفتن تا ناگاه برآمد کسیکه خواند مارا

عَزِيمَةُ الطَّلُقِ الَّتِي انْتَشَرَ سَمْعُهَا فِي الْخَلْقِ فَتَبَادَرَتْ الْعِلْمَةُ إِلَى مَوَاقِعِهَا
 افسون و دوزاد است که پراکنده شد ذکر شکوای آن در آفرینش پس پستدستی کردند ظلمان بسوی آفرینش
 مُتَبَاكِشِينَ بِتَانِكِشَاتٍ بَلَوَاهُمْ فَلَمْ يَكُنْ لَهَا كَلَا وَلَا حَتَّى يَسْتَمِنَ هَلَمَّ
 حالیکه پستدگر شده سید زد بکشود بلای خودشان پس در زمانه گمراخته گفتن تا ناگاه برآمد کسیکه خواند مارا

الشقاء الذي تلقا فتبكي له بدمع هتون فاستدتم عيشك الرغيدة
 حاذر ان تبغ الحقوق بالظنون واحذر من فلاح لك برفيد
 ليغيبك في العذاب المهيمن وكعري لقد نضحت ولكن كم نصير
 مشبه بظنين ثم انه طس المكتوب على غفلة وتقل عليه مائة
 ثقلة وشدا الزبد في خرقه من جري بعد ما ضحها بعير وامر
 بتعليقها على اخذها خض وان لا تغلق لها يد حاض فلو انك لا
 الواحد الصمد فامتلا القصر جورا واستطير عميد وعبيد
 سورا واحاطت الجماعه بابي زيد تنثني عليه وتقبل يديه
 تميزا بحسب طريه حتى خيل انه القرن اوليس اولاسك دبيل
 ثم انثال عليه من جوارز الجاراه وصائل الصلات مكفص

واما في قوله الشقاء الذي تلقا فتبكي له بدمع هتون فاستدتم عيشك الرغيدة
 حاذر ان تبغ الحقوق بالظنون واحذر من فلاح لك برفيد
 ليغيبك في العذاب المهيمن وكعري لقد نضحت ولكن كم نصير
 مشبه بظنين ثم انه طس المكتوب على غفلة وتقل عليه مائة
 ثقلة وشدا الزبد في خرقه من جري بعد ما ضحها بعير وامر
 بتعليقها على اخذها خض وان لا تغلق لها يد حاض فلو انك لا
 الواحد الصمد فامتلا القصر جورا واستطير عميد وعبيد
 سورا واحاطت الجماعه بابي زيد تنثني عليه وتقبل يديه
 تميزا بحسب طريه حتى خيل انه القرن اوليس اولاسك دبيل
 ثم انثال عليه من جوارز الجاراه وصائل الصلات مكفص

واما في قوله الشقاء الذي تلقا فتبكي له بدمع هتون فاستدتم عيشك الرغيدة
 حاذر ان تبغ الحقوق بالظنون واحذر من فلاح لك برفيد
 ليغيبك في العذاب المهيمن وكعري لقد نضحت ولكن كم نصير
 مشبه بظنين ثم انه طس المكتوب على غفلة وتقل عليه مائة
 ثقلة وشدا الزبد في خرقه من جري بعد ما ضحها بعير وامر
 بتعليقها على اخذها خض وان لا تغلق لها يد حاض فلو انك لا
 الواحد الصمد فامتلا القصر جورا واستطير عميد وعبيد
 سورا واحاطت الجماعه بابي زيد تنثني عليه وتقبل يديه
 تميزا بحسب طريه حتى خيل انه القرن اوليس اولاسك دبيل
 ثم انثال عليه من جوارز الجاراه وصائل الصلات مكفص

و خواہش را بسوی آراکلاء و بدان بچین مرد آزاد بزرگ در وطنای خود میبندستی خرد را

تفیع و بطور
اعلای و اعلیٰ
نکات و نکات
و غیر اینها

سستی هذرا چنانکه در اردو در صدد فنا خوار داشته میشود و اندک میکود و در صفا با کفایت میوزیر

بہشت ترائے ستمی و چنگیزی تو اگر چہ کہیں ہیں مگر دم مراد نہ رہا حوزہ

و گفته مراد از این خبر در حدیث است که فرموده اند اگر کسی گدازد جز آنکه باز و دفع کرد مرا

[illegible]

وادی وادی - نوکلیت بنیادین و امتدادی - اہل سرحد

و نه مستطیل در دو سبب است که اگر می برد بجه که در علم بود و داد و در چو حسن دی معامد

المیر میرزا علی حاکم بن میرزا حسن صاحب کتاب تاریخ ہندوستان

حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَالْعَزِيزِيُّ وَخَلَّتْ مِنْ الْحَبَرِ وَالْحَجْمُ فِينَا

بنگال سبکدوشی نمود تا حوالی دارچند و خالی شد از نگینداران و بخش گسترده پس از آن

انا في اعداء الاهل وارتياء الصحبة لهيت ابا يزيد

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا لَهُ شَاكِرِينَ إِلَّا يَهْدِيََنَا اللَّهُ فَكُلُوا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمْ وَلَا تُقْبِلُوا عَلَى الْمَوْتِ وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ

سرود می آید که پوشیده بود بگلیم
و کرد کرده شده بود بجا نشانی بر چسبم او را این حال او را

إِلَى الْإِنِّ يَسْرُبُ مَعَ سِرِّهِ فَاوْمِي إِلَى أَمْرِ مِنْهُمْ بِأَهْرَةِ السُّقُورِ

بالرغم من هذا استمرت الحرب الأهلية في العراق لمدة ١٠ سنوات.

سیرا سطور و فان از وجبت علی بن ابی طالب

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ
از من سخن بگویم که ای پسر دهم از تو سخن را درک میکنی در حق من و توفیق میکنی مرا
فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

إِلَى الْحَاكِمِ لِخَيْرِ بَيْتِ الظَّالِمِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ بَيْنَنَا الْوِفَاقُ وَلَا فَالْطَّلَاقُ

به سوی حاکم تا باز دارد سستوار را پس اگر حاصل شود بسیار موافقت بهترست و اگر نه پس طلاق

وَلَا فَالْطَّلَاقُ قَالَ فَمِلْتُ إِلَى أَنْ أَخْبِرَ لِمَنِ الْغَلْبُ وَكَيْفَ يَكُونُ النُّقْلُ

و غیر کردن است گفت پس گویید همی اینکه از ما میم که است غلبه از هر دو و چگونه میشود بازگشت

فَجَلَسْتُ شَغْلَ دُبُرِ أَذْنِي وَصَحْبَتُهُمَا وَإِنْ كُنْتُ لَا أَغْنِي عَنْكَ الْخَضِرَاءُ

پس انداختم شغل خود را پس گوش خود و همراه شدم آنروز را اگر چه نه دم که نفع نگیرد و هم نشناختن

الْقَاضِي وَكَانَ مِنْ بَرِيٍّ فَضْلٍ الْأَمْسَالِكُ وَيَضُنُّ بِنَفَائَةِ السُّوَالِكِ

پیش قاضی و بود قاضی از کسیکه سیدت بزرگی است و بخل میکرد بازداشت مسواک

جَنَى أَبُو بَدِيدٍ بَيْنَ يَدَيْهِ وَقَالَ أَبْدَلَهُ الْقَاضِي فَلَاحَسَنَ لِيهِ إِسْمُطْنَجُ

زانروز دست بپوشید پیش او گفت بدهی کند حدیثا قاضی را و گویان کند همی او که چنین

هَذِهِ آيَةُ الْفَيْدِ كَثِيرٌ الشَّرْكَاءُ مَعَ أَنْ اطَّوَعُ لَهَا مِنْ نَبَايِهَا

که اینست آیه از فید که بسیار است که نزد است با آنکه چنین من فرمان بدم برای او از سرستان او

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

فوق طوقی تا آنکه منهای خود بجای و حلف شیخی و شیخی و هاشم بن قسطنطین

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

عَنْ قَسَمِ الْمَرْءِ فَلَغَيْتُ مَهْلِكًا مَرَقَ الْقِرْبَةِ وَتَطْلَنِي بِحُجِّي وَتَكْفِيهِ

وَبِوَرَانِ بَغْرِ شَهَا وَالزَّيْبَاءِ بِمَكْمَلِهَا وَرَبْعَةِ بَيْتِهَا وَخَيْدِ بَيْتِهَا وَالْحَشَاءِ
دسته بودن فرش خورده و ساه و ناه، یک خورده و دو باره، شکر خورده و ساه خورده، ازین خورده و ساه خورده
 بِشَعْرَهَا فِي صُحْرَاهَا لَقِيتُكَ تَكُونُ قَبْدَ رَحْلِي وَطَرُوفَةَ قَلْبِي فَتَالِ
شعره را که در حق خورده است ازین که گوار شدیم یکبارش بهشتین پلان من داد، شتر زین خورده
 فَتَذَكَّرُ الْمَرْأَةَ وَتَمُرُّتُ وَحَسْرَتٍ عَنْ سَائِدِهَا وَشَرِّتِمْ
پهلای که خورده ازین و چشم اند و بر بسته کرد بازوی خورده و دامن هر چه باز
 قَالَتْ لَهَا يَا أَلَا مِنْ مَادِيرٍ وَأَشَامٍ مِنْ قَاشِرٍ وَأَجَبْنِ مِنْ صَافِرٍ
گفت ای عزیزم ای که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 أَطِيسُ مِنْ طَارِمٍ أَرْتَمِينِي بِشَنَارِكَ وَتَقْرِي عَرَضِي بِشِفَارِكَ وَأَنْتِ
خنده تر از بهشت آب تری ای ازین من بسبب خود می روی آبروی من بکار خود و تو
 تَمْلِكُ لَكَ أَحَقْرُ مِنْ كَلَامَةٍ وَأَعْيَبُ مِنْ بَغْلَةٍ أَيْ دَلَامَةٍ وَأَفْضَلُ مِنْ
سید آن که بخین تو خیر تر هستی از زان من و خیر تر هستی از ستر ای دلامه و درویشی از
 حَقَّةٍ فِي حَلَقَةٍ وَأَحْدَرُ مِنْ بَقْدَةٍ فِي حَقَّةٍ وَهَبَكَ الْحَسْبُ فِي
گوز در که در مردم و کشته تر از بهشت در بیج خوشه و دهان خورده حسن بگری در
 لَفْظِهِ وَوَعْدِهِ وَالشَّيْءُ فِي عِلِّهِ وَحِفْظِهِ وَالْخَبْلُ فِي عَرْوَضِهِ وَنَهْجِهِ
حق خود و عهد خود و نام شئی در دانش خود و یاد خود و خیل در علم خود و علم خود
 وَجَرِيرَتِي فِي غَزْلِهِ وَهَيْجِي وَمَسَانِي فَصَاحِيهِ وَخَطَابَتِهِ وَعَبْدُ الْحَسْبِ
در جریر خود و هج خود و مس و فصاحت خود و خطبه دادن خود و عبد احمد
 فِي بَلَاغَتِهِ وَكَاتِبَتِهِ وَأَبَاكَ فِي خَرَاتِهِ وَأَعْرَابِهِ وَأَبْنِ قَرِيبِي رَوَائِدِهِ
در بلاغت خود و کاتب خود و ابامرد در خزانن خود و اعراب خود و ابن قریب در روادین خود
 عَنْ أَعْرَابِهِ أَنْظِنِي رِضَاكَ إِمَامًا لِمَنْ أَرَادَ وَحَسَامًا لِمَنْ لَزِمَ وَلَا تَقْ
از اعراب خود آگاهان بری خوشتر و مردم را به نام برای جواب خود و ششیر برای خلاف خود سوگند نهاد

سید که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 شتر زین خورده
 پهلای که خورده ازین و چشم اند و بر بسته کرد بازوی خورده و دامن هر چه باز
 گفت ای عزیزم ای که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 خنده تر از بهشت آب تری ای ازین من بسبب خود می روی آبروی من بکار خود و تو
 سید آن که بخین تو خیر تر هستی از زان من و خیر تر هستی از ستر ای دلامه و درویشی از
 گوز در که در مردم و کشته تر از بهشت در بیج خوشه و دهان خورده حسن بگری در
 حق خود و عهد خود و نام شئی در دانش خود و یاد خود و خیل در علم خود و علم خود
 در جریر خود و هج خود و مس و فصاحت خود و خطبه دادن خود و عبد احمد
 در بلاغت خود و کاتب خود و ابامرد در خزانن خود و اعراب خود و ابن قریب در روادین خود
 از اعراب خود آگاهان بری خوشتر و مردم را به نام برای جواب خود و ششیر برای خلاف خود سوگند نهاد

سید که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 شتر زین خورده
 پهلای که خورده ازین و چشم اند و بر بسته کرد بازوی خورده و دامن هر چه باز
 گفت ای عزیزم ای که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 خنده تر از بهشت آب تری ای ازین من بسبب خود می روی آبروی من بکار خود و تو
 سید آن که بخین تو خیر تر هستی از زان من و خیر تر هستی از ستر ای دلامه و درویشی از
 گوز در که در مردم و کشته تر از بهشت در بیج خوشه و دهان خورده حسن بگری در
 حق خود و عهد خود و نام شئی در دانش خود و یاد خود و خیل در علم خود و علم خود
 در جریر خود و هج خود و مس و فصاحت خود و خطبه دادن خود و عبد احمد
 در بلاغت خود و کاتب خود و ابامرد در خزانن خود و اعراب خود و ابن قریب در روادین خود
 از اعراب خود آگاهان بری خوشتر و مردم را به نام برای جواب خود و ششیر برای خلاف خود سوگند نهاد

سید که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 شتر زین خورده
 پهلای که خورده ازین و چشم اند و بر بسته کرد بازوی خورده و دامن هر چه باز
 گفت ای عزیزم ای که بید از سحر در و شومر از قاشر و نامردن از صافر
 خنده تر از بهشت آب تری ای ازین من بسبب خود می روی آبروی من بکار خود و تو
 سید آن که بخین تو خیر تر هستی از زان من و خیر تر هستی از ستر ای دلامه و درویشی از
 گوز در که در مردم و کشته تر از بهشت در بیج خوشه و دهان خورده حسن بگری در
 حق خود و عهد خود و نام شئی در دانش خود و یاد خود و خیل در علم خود و علم خود
 در جریر خود و هج خود و مس و فصاحت خود و خطبه دادن خود و عبد احمد
 در بلاغت خود و کاتب خود و ابامرد در خزانن خود و اعراب خود و ابن قریب در روادین خود
 از اعراب خود آگاهان بری خوشتر و مردم را به نام برای جواب خود و ششیر برای خلاف خود سوگند نهاد

الحفرة وكم يصيب منها الشجر فان اومر المؤمنين اعز الله
مقدرا ورسيد شيرشا سخاكي دود چر گردن با چر كبر آينه دار مسلمانان بر ركبه شيرشا

واما بعد ما علمنا ان هذا
 لا يمكن ان يكون من غير
 واما بعد ما علمنا ان هذا
 لا يمكن ان يكون من غير
 واما بعد ما علمنا ان هذا
 لا يمكن ان يكون من غير

بِقَارِهِ الدِّينِ نَصَبِي لَا قَضَى بَيْنَ الْخَصْمَاءِ وَلَا قَضَى دِينَ الْغَرَمَاءِ
 بزرگواران دین و دین ابر با کرد تا حکم کنم میان خصومت کنندگان برای نگذاشتن دام و زندان را

فَوْحٍ لَغْنِيهِ الَّتِي أَحَلَّتَنِي هَذَا الْفَلَّ وَمَلَكَتَنِي الْعَقْدُ وَالْحُلَّ لَزَزْ
 پس شرم من است که زود آوردم این سبزه و مالک کردم سبزه و گنجان را بر آینه کرد

لَمْ تَوْضَعَايَ حَلِيَّةَ خُطْبِكَ وَخِيَّةَ خُطْبِكَ لَا تَذَرْنِي بِيَمَانٍ الْأَمْصَارُ
 بودا خواهم کرد ظاهر کار خود را و پنهان فریب دمارا بر آینه تشریف خواهم کرد تا در شمره

وَلَا جَلَّتْكَ بَعْدَ لَوْلَا الْأَبْصَارُ فَاطْرَقَ أَبُو زَيْدٍ طَرَقَ الشَّجَاعِ
 و بر آینه خواهم گردانید تا ای خداوند دانست پس سرودا کند ابو زید بمجرب و زاهدان

وَقَالَ لَسَمِعَ سَمِعَ نَظَرَ أَنَا الشَّرُّ وَجِي وَهْدٍ عَنِ سِيٍّ وَلَكِنَّ كَفَرُ
 گفت را در آینه شمره من بوزیر و بر من چشم و این زن نیست

الْبَدْعُ غَيْرُ الشَّمْسِ وَمَا تَنَافَى الشَّرُّ وَالشَّمْسُ لَا تَنَافَى دِينَ هَا عَنِ
 ماکمل غیر آفتاب نیست بعد که مخالف است او و است من و در نیست مومنه او از آفتاب

وَلَا كَدَتْ سَقِيَّاءُ رَضَ غَرَسِي لَكِنَّمَا مَدَّ لِيَا لِحْشِي وَنَضَبِي وَتَوْبِ
 و تجاوز کرد آب زری من زمین دشت را کرم از دست شهابی بچکانه

الطُّوَى وَنَسِيٍّ لَا نَعْرِفُ الْمَضْعُ وَلَا الْحَيَّ حَتَّى كَانَا خُفُوفَ الْبُشْرِ
 کرکس و شام بکنیم پیشانی خاندن را نه آشناسیم را ما آنکه به دست بکن شدیم

أَشْبَلَحَ مَوْلَى لَشْرُومِنَ مِسْ فَحِينَ عَزَّ الصَّبْرُ وَالتَّأَسُّيَّ وَشَقْنَا
 کار با ای مرد که بگوید از کور پس و شکست که شکست و بر من بگری صبر و لا فرودار

الْأَضْرَ الْأَكْبَرُ الشَّيْءُ قَبْلَ السَّعْدِ الْبَدِ الْخَيْرِ هَذَا الْقَامُ لَا حِلَّ لَابِ
 که بگوید که بگوید پس بدیدم ایستادم بوی بکنم برای من نیست این سبزه را برای شنیدن بکنم

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

وَالْفَقْرُ لِي حَرْجِيْنِ بَرَسِيٍّ إِلَى الْبَحْلِ فِي لِبَاسِ اللَّبْسِ قَدْ وَضَعَا
 و در پس من ای آرام کند بزرگ را و شکست که تمام بشود پس ظاهر شدن در برابر کور و زوب

بِقَارِهِ الدِّينِ نَصَبِي لَا قَضَى بَيْنَ الْخَصْمَاءِ وَلَا قَضَى دِينَ الْغَرَمَاءِ
 بزرگواران دین و دین ابر با کرد تا حکم کنم میان خصومت کنندگان برای نگذاشتن دام و زندان را

بِقَارِهِ الدِّينِ نَصَبِي لَا قَضَى بَيْنَ الْخَصْمَاءِ وَلَا قَضَى دِينَ الْغَرَمَاءِ
 بزرگواران دین و دین ابر با کرد تا حکم کنم میان خصومت کنندگان برای نگذاشتن دام و زندان را

[illegible]

حَالِي وَهَذَا دَرْسِي ۚ فَانْظُرْ إِلَى يَوْمِي وَسَلِّ عَنْ لَمْسِي ۚ وَلَمْ يَجِبْ رِيَانُ

حاصل من و نیست جابر که من شکر سوی امروز من و پیرس از دیروز من و لبر ما با صلح من اگر

لَسَا وَحَبِيبِي + فِى يَدَيْكَ صَحْفَتِي وَنَفْسِي + فَقَالَ لَهَا قَاضِي لَسَا لَسَا

خواہی یا محروبت من فریب پس در دست شستند یستی من باز کردید پیارس پس گفت اورا قاضی باید کہ بر کرد گفت

وَلِطَبِّ نَفْسِكَ فَقَدْ حَىٰ لَكَ أَنْ تَغْفِرَ خَطِيئَتَكَ وَتَوْفِّرَ عَطِيَّتَكَ

و باید که خوش شود جان تو پس تحقیق! آجب کرده شد برای تو اینکه بخشیده شود خطای تو و افزون کرده شود بخشش تو

فَآتَتْ الْمَرْءَةَ عِنْدَ ذَلِكَ وَاسْتَطَالَتْ فَأَسَارَتْ إِلَى الْكَافِرِ وَقَالَتْ

پنجم درآمد زن الحاد و بیرون کرد زبان بظاہر و کلام خود را و اشارت کی و بسوی حاضران و گفت

اَافَا تَكْرِيْزُكُمْ حَالًا ۚ اَوْ فِى عِلَاقَةِ الْحُكْمِ تَدْرِيْزًا ۚ مَافِيْهِ مَعْنٰى سَوٰى

ای باشندگان تبریز بشمار حاکم است بر اکثر حاکمان از دوی چندیستی نیست از اعراب

انہ یوں اللہ قسمتہ ضحیر۔ قصدنا والشیء یبعی حی یعود لہ ما زال کما

عجیب بود روح عطا قسمت
بجور است آنک زدم او را و پیر جانیکه سوزم بر تو
شاخیکه مرا و آتش بینه باد اشخ

فقد الشرف ونا ... حوا وحسبها وقمدها ورد اخذ

میں ہر دو انعامی شجر ایک احاطہ میں بیٹھ جائے۔ عطائی اور اختصاص و امتیاز اور ہر کردار اور ہر کارنامہ

منه

از جبهه رف کرست تا در راه کوکرا و دامپاد که مختص به راه بسته که آخر

الشجرة لا تترك في النار

شیخ الاسلام رجبی کی کتاب "سیرت النبی کریم" کا ترجمہ

وَالْكَافَّةُ وَالْمَكْنَزُ وَالْمَكْنَزُ وَالْمَكْنَزُ

لَمَّا رَأَى الْهَائِي جَبْرًا وَجَدَّ لَهَا عِلْمًا

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِي الْقُرْبَىٰ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمَ يَافَثَ ۚ

يَوْمَ لَا يُلَاقِي الْعِبَادُ وَلَا إِلَهِيَّةً لِلْهَيْدِ وَأَنَا مَتَّى خَرَجْتُ مِنْ جَدِيدٍ

وہیں وہ ہر ماہ عطا فرمائی راہ دوں گوار

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

وَمَنْ الْآخِرُ صِفَرُ الْيَدَيْنِ كَانَ مَنْ قَضَى الْمَدِينَةَ بِالْذِّكْرِ وَصَلَ الْمَقْبَرَةَ

وگردانید دیگر را بتی دودست باشد همچو کسی که ادا نماید و ارم را بوام یا ناز خوانند و قیام خوب

رَكَعَتَيْنِ طَلْسَمٍ وَطَرَسَمٍ وَآخِرُ طَرَسَمٍ وَطَرَسَمٍ وَغَمْغَمٍ نَزَلَتْ مَكِينَةٍ

دو کیمت کسب چشم کرد با پندار سر و انداخت و شتمنا کشید و عفتنا کشید و آوازه اندید و بودید اگر دین باز کمر بست جان رسد

وَسَامِيَةٌ وَتَمْلِكُ كَابَةً وَتَذَامَةُ وَآخِذِيْمُ الْقَضَاءِ وَمَتَاكِبُهُ وَيَعْدُ

و جان حب و درد من شد از اندوه و دشمنی
و آفا کرد که گم گشته میگردم قفسار در پناه عورت و میشتد

شَوَابِه و نَوَابِه و یَغِیْذ طَالِبِه و خَاطِبِه اَتَمِّ نَفْسِ کَلِمَتِ حَقِّهِ

آسمان اور زمین اور کائنات کی مخلوق پر خدا کا فضل و کرم اور اس کے بے شمار نعمتوں کا تذکرہ ہے۔

وَأَخْبَحَ حَتَّى كَادَ يَقْضِيهِ الْخَبْرُ وَقَالَ لِمَنْ هَذَا الشَّيْءُ عَجِبْتُ لِمَنْ شَرَفُوا

والتحببى نادى حبيب والى حبيبى حبيبى

وکربرد تا آنکه نزدیک بود که سوار شود و کرد و گفت بختی این جزیت غنفت تا بتر باران

و موقف سهمین الزم و قضیه مضمین اطعمه از امر ضعیف

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَلْمَدِیْنَةُ لَکُمُ الْمَقَرَّةُ الْاَوَّلٰی ۚ

در طایر باد ویر آید لازم کرد و در یک محال دو تاوان را آیا توانائی دارم اینکه خوشتر کنم

الحسين بن علي بن محمد عطف حاجيه المقتد باريه وقال هذا

دو خدمت کننده و از کما را می کشی هم دوازده که در هر یک روز بازگراشید بر دربان خود که رو آکنده بود حاجات او را بگفت و گفت این

که مکتوبه و ...

يَوْمَ حَلِّهِ وَفَضَائِهِ وَفَصْلِهِ وَامْتِنَانِهِ هَذَا يَوْمُ الْاِغْتِرَامِ هَذَا يَوْمُ

روز حکم و قضا و فضیله سال و طریقی که در این کتاب است روز که تاوان کشیدن است این روز

الاختتام هذا يوم الحجرات هذا يوم الخسائر هذا يوم عصيب هذا يوم

ان دو گین نخست این روز بجان است این روز زبا نگار است این روز سخت است این روز

نصاب فيه ولا نصيب فإخني من هذين المذارين واقطع لسانهما

که رخ کشیدند در نه قدرت یافتن چو از حکم من راحت مرا زین دو بسیار گویان و قطع کن زبان هر دورا

مَدِينَارِينِ شَمَرْقِ لَاصْحَابِ اَغْلُو الْبَلْتِ اَشْعَرُ اَنَّهُ يَوْمَ مَذْمُومِ

[illegible]

یہودی تار بار جہنم زبان در وندل در طارہ را و ہر یکن جہنم از در ہر جہنم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فلا تظنوا انكم قد اخرجتم من الدين حُرًّا
فلا تظنوا انكم قد اخرجتم من الدين حُرًّا

مَذْمُومٌ وَإِنَّ الْقَاضِيَ فِيهِ مَوْمٌ لَّا يَخْضَرُ خُصْمٌ قَالَ قَامَنُ
در این قاضی در اندکیمین که حاضر شوند نزد من خصومت کنند گفت ای پسر
الحاجب دعا به و بنا کی البکایه ثم نقدا بازید و عروسه و ثقلان
در بان بر دعا می داد و بخت می کرد باز داد اما زیر دهن او را در مثال
وَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَأَحْمِلُ الثَّقَلَيْنِ لَكِنْ أَحْذِرْ مَا جَالِسُ الْحُكَّامِ وَاجْتَنِبْ
و گفت گواهی میدهم که تو بار نهاده و بخت می کردی و بخت می کردی و بخت می کردی
فِيهَا خَشُّ الْكَلَامِ فَمَا كَلَّ قَاضٍ قَاضٍ تَبْرِيْزٌ وَلَا كَلَّ وَقْتُ تَشْمَعِ
در آن سودگی سخن را این نیست بر قاضی قاضی تبریز و نه بر زمان که شنیده کرد
أَلَا رَاجِزٌ فَقَالَ لَهُ مِثْلُكَ تَرْجَبُ وَشُكْرُكَ قَدْ وَجِبَ فَهَضْمًا
شعر این گفته بود و در آن باشد قاضی از او پاس تو بر آید واجب است این خاشنه
وَقَدْ خَطَّيَا يَدَيْنَا رَيْنَ وَأَصْلِيَا قَلْبَ الْقَاضِي نَارَيْنِ تَقْسِيرًا
حاکم بر میندند بدو نیار و سوخته بود دل قاضی را بدو آتش بیان چیست
تَضَمَّنَتْ هَذِهِ الْقَامَةُ مِنْ لَامَتَالِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْكَفَاظِ اللَّغَوِيَّةِ
در گرفت آنرا این مقام در داستانهای منسوب به عرب و لغت های منسوب به لغت
لَقِيتُ مِنْهَا كَرَقَ الْقَرْبَةِ هَذَا مِثْلُ يَضْرِبُ لِيْنِ يَلْقَى شِدَّةً مِنْ الْأَمْرِ
این مثل است که پدید آمده میشود برای کسی که مینه سخنی را از کاری
الَّذِي يَزَاوِلُهُ كَمَا أَنَّ حَامِلَ الْقَرْبَةِ يَلْقَى جِدًّا حَتَّى يَعْرِفَ وَقْلَهُ
که استقال میکند آنرا چاکه تحقیق به بارنده مشک می بیند مستغنی یا تا آنکه عرق میریزد
جَعَلْتُ أَمْرِي دَبْرًا ذِي يَعْنِي أَطْرَحُهُ وَبِهِ قَوْلُهُ تَعَالَى فَنَبَذَ
مرادش آنکه انداختم آنرا و از آنست قوله تَعَالَى
وَرَأَى ظُهُورَهُمْ وَقَوْلُهُ أَكْذِبُ مِنْ حَكِّ يَعْزِي الثَّيْبَانَةُ
پس پشت های خودشان را

در این قاضی در اندکیمین که حاضر شوند نزد من خصومت کنند گفت ای پسر
الحاجب دعا به و بنا کی البکایه ثم نقدا بازید و عروسه و ثقلان
در بان بر دعا می داد و بخت می کرد باز داد اما زیر دهن او را در مثال
وَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَأَحْمِلُ الثَّقَلَيْنِ لَكِنْ أَحْذِرْ مَا جَالِسُ الْحُكَّامِ وَاجْتَنِبْ
و گفت گواهی میدهم که تو بار نهاده و بخت می کردی و بخت می کردی و بخت می کردی
فِيهَا خَشُّ الْكَلَامِ فَمَا كَلَّ قَاضٍ قَاضٍ تَبْرِيْزٌ وَلَا كَلَّ وَقْتُ تَشْمَعِ
در آن سودگی سخن را این نیست بر قاضی قاضی تبریز و نه بر زمان که شنیده کرد
أَلَا رَاجِزٌ فَقَالَ لَهُ مِثْلُكَ تَرْجَبُ وَشُكْرُكَ قَدْ وَجِبَ فَهَضْمًا
شعر این گفته بود و در آن باشد قاضی از او پاس تو بر آید واجب است این خاشنه
وَقَدْ خَطَّيَا يَدَيْنَا رَيْنَ وَأَصْلِيَا قَلْبَ الْقَاضِي نَارَيْنِ تَقْسِيرًا
حاکم بر میندند بدو نیار و سوخته بود دل قاضی را بدو آتش بیان چیست
تَضَمَّنَتْ هَذِهِ الْقَامَةُ مِنْ لَامَتَالِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْكَفَاظِ اللَّغَوِيَّةِ
در گرفت آنرا این مقام در داستانهای منسوب به عرب و لغت های منسوب به لغت
لَقِيتُ مِنْهَا كَرَقَ الْقَرْبَةِ هَذَا مِثْلُ يَضْرِبُ لِيْنِ يَلْقَى شِدَّةً مِنْ الْأَمْرِ
این مثل است که پدید آمده میشود برای کسی که مینه سخنی را از کاری
الَّذِي يَزَاوِلُهُ كَمَا أَنَّ حَامِلَ الْقَرْبَةِ يَلْقَى جِدًّا حَتَّى يَعْرِفَ وَقْلَهُ
که استقال میکند آنرا چاکه تحقیق به بارنده مشک می بیند مستغنی یا تا آنکه عرق میریزد
جَعَلْتُ أَمْرِي دَبْرًا ذِي يَعْنِي أَطْرَحُهُ وَبِهِ قَوْلُهُ تَعَالَى فَنَبَذَ
مرادش آنکه انداختم آنرا و از آنست قوله تَعَالَى
وَرَأَى ظُهُورَهُمْ وَقَوْلُهُ أَكْذِبُ مِنْ حَكِّ يَعْزِي الثَّيْبَانَةُ
پس پشت های خودشان را

وَقَدْ تَرَكْتُ فِي هَذِهِ الْقَامَةِ
وَقَدْ تَرَكْتُ فِي هَذِهِ الْقَامَةِ

عهد مسيل الكذاب سارت ليه ليتناظرة وتحتين امر استبره

زمانه مسيله كذاب درفت ميسوي او تا منظره كند او را و از او را باز ايمان آورد و پوي

ووهبت نفسها له وهذا الاسم مبني على الكسر مثل حذام و فطر الكنية

و دراد . ذات خود را پوي و اين نام كه كرده شد . كسر باشد خدام و فطر مثل كني

من الاشياء المعدولة واشتقاقه من الشجاعة و هي الشهوة و منه

از نامهاي معدوله و اشتقاق او از شجاعت و آن آساني است و از است

قول هو ملك فاتي قوله الكذب من ابي تمامة هذه كنية مسيلة

قول ابي تمامه بركه جبره و مني نكي اين كبت مسيله

الكذاب و كان تنبأ باليمامة و خرف هذا الى ان سار اليه خا ليدن

كذاب است و بود كه او را كه پوي در بامه . و دروغ گفت در آن مائكه رفت پوي او خالد پير

الوكيد رضي الله عنه و قله قوله لا نعيم عوفك العوف كمال و

دله هر شود ما خدا ارد و كشت او را عوف معني مال و

العوف الذكر ايضا و يدعى للباني على اهله فيقال له نعيم عوفك قوله

معني آله مائل هم باشد و دمار كرده ميسود براي او آيد . بر همان خود پس كشته ميسود او را بگوياد و كرتو

ياد فاريان فاجار هذان الاسمان معدولان عن دافرة و فاجرة و الذوق الناز

اين مرد اسم معدول مستند از دافرة و فاجرة و در مديت

ومنه سميت الدنيا عذرة و كل ما يسمى بصفة عالبة ثم عدل بها

و در اين كلام نهاده دنيا اسم دفر و هر چه بگوي نام نهاده شده بصفت غالب باز معدول شده

الكذاب

در بعضی شاخا همیشه است که آواز میکند و از بی نامی و سببش از نیکه بخوابد

پیشانی پر ہاتھ رکھ کر

میدانی ای دل! بی تو میگردند هر نفسی که میسوزد
 در میان جان و دل از این که میسوزد

بسم الله الرحمن الرحيم

افصى بن دعي بن جديلة بن اسد بن ربيعة بن زكار وطبقا
افصى بن دعي بن جديلة بن اسد بن ربيعة بن زكار وطبقا
من اباد وكانت طبقة لا تظا فاقعت بعاشق فانتصفت
از اباد و بود قبيله که مغلوب کسی نبود پس در اذاحت یک یک در اقبیلش پس انتقام گرفت
منها وقال بعضهم كان شرجلا من دهاق العرب وكان النجم
ازان و گفت بعض ایشان که بود کسی تن مردی از زیرکان عرب و لازم گرفته بود
نفسه ان لا يتزوج الا بامرأة تلامية فكان يحب البلاد في احتيا
ذات خود را اینکه تزوج کند مگر بزنی که روان باشد او را پس قطع میکرد شهر را و حبس
طلبية فصاح به رجل في بعض أسفاره فلما أخذ منهما السيد
مطلوب خود پس فریادش را مردی در بعضی از سفرهای او پس حین قوت بازگشت از آن مرد
قال له شرجلني أم أحمك فقال له الرجل يا جاهل كيف
گفت او را شن آید به میدری ما یا بردارم من را پس گفت آن مرد ای نادان چگونه رسید
الراكب الراكب فمسك وسار حتى أتيا كل الزرع فقال له شرجل
سوار سوارا پس خاموش شدند و رفت تا آنکه آمدند بر کشتی پس گفت او را شن آید به میدری
هذا الزرع قد اكل أم لا فقال له يا جاهل ما ترى الزرع فسنبله
این کشت را که پرانده خورده شد یا نه پس گفت او را ای نادان آیا نمی بینی کشت را در خوشه
فامسك بللى ان استقبلها جازة فقال له شرجل ان ترى صاحبها
پس خاموش شد تا آنکه پیش آمد آن مرد در اذاحتی که پوخته بود پس گفت او را شن آید به میدری صاحب آن جاز
حيا أم ميتا فقال له ما رأيك بحمل منك أترأى محمولا إلى القبر حيا
زنده یا مرده پس گفت او را ندیدم نادان ترا از تو آیا می بینی ایشان را که پوخته اند او را پس گوی زنده باز
لهم وصلا إلى قرية الرجل فصار به بل منزله وكانت له بنت شرجل
آید آنرا و پیوستند سوی ده آن مرد پس کردید ایشان سو منزل خود و بود مراد دختری که نامش بود

افصى بن دعي بن جديلة بن اسد بن ربيعة بن زكار وطبقا
من اباد وكانت طبقة لا تظا فاقعت بعاشق فانتصفت
از اباد و بود قبيله که مغلوب کسی نبود پس در اذاحت یک یک در اقبیلش پس انتقام گرفت
منها وقال بعضهم كان شرجلا من دهاق العرب وكان النجم
ازان و گفت بعض ایشان که بود کسی تن مردی از زیرکان عرب و لازم گرفته بود
نفسه ان لا يتزوج الا بامرأة تلامية فكان يحب البلاد في احتيا
ذات خود را اینکه تزوج کند مگر بزنی که روان باشد او را پس قطع میکرد شهر را و حبس
طلبية فصاح به رجل في بعض أسفاره فلما أخذ منهما السيد
مطلوب خود پس فریادش را مردی در بعضی از سفرهای او پس حین قوت بازگشت از آن مرد
قال له شرجلني أم أحمك فقال له الرجل يا جاهل كيف
گفت او را شن آید به میدری ما یا بردارم من را پس گفت آن مرد ای نادان چگونه رسید
الراكب الراكب فمسك وسار حتى أتيا كل الزرع فقال له شرجل
سوار سوارا پس خاموش شدند و رفت تا آنکه آمدند بر کشتی پس گفت او را شن آید به میدری
هذا الزرع قد اكل أم لا فقال له يا جاهل ما ترى الزرع فسنبله
این کشت را که پرانده خورده شد یا نه پس گفت او را ای نادان آیا نمی بینی کشت را در خوشه
فامسك بللى ان استقبلها جازة فقال له شرجل ان ترى صاحبها
پس خاموش شد تا آنکه پیش آمد آن مرد در اذاحتی که پوخته بود پس گفت او را شن آید به میدری صاحب آن جاز
حيا أم ميتا فقال له ما رأيك بحمل منك أترأى محمولا إلى القبر حيا
زنده یا مرده پس گفت او را ندیدم نادان ترا از تو آیا می بینی ایشان را که پوخته اند او را پس گوی زنده باز
لهم وصلا إلى قرية الرجل فصار به بل منزله وكانت له بنت شرجل
آید آنرا و پیوستند سوی ده آن مرد پس کردید ایشان سو منزل خود و بود مراد دختری که نامش بود

فكانت بنت شرجل

پیرانه معنی از نظم خشناک شد با پندار و معنی بر نظم خشم گرفت با ترس رودگی و قوله

يَفْرَعُ بَعْدَهُ وَيُطْلَى بِظِلِّهِ حِدَا حِدَا وَرَأَى بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ
 زنا بیده شود و دشمن خود را از مودت خود بهمانی خود جدا جدا در پیش تو بندت است و بود آن در اصل
 حِدَاةً بِإِثْنَاتِ الْمَلِكِ وَخَمِ فِي الْبِنْدَاءِ وَقَدْ اخْتَلَفَ فِي الرَّادِ بِمَا أَقْبَلَ هَا
 حداة با ثنات اشکن مار پس تخم کرده شده و از دادن دشمنی اختلاف کرده و مراد از هر دو پس گفته شده که از
 الظَّاهِرِ الْمَعْرُوفِ وَبِنْدَةً الرَّامِي وَقِيلَ لِقِسْمَا قَبِيلَكُمِنْ
 بنده منسوب اندامه و کسی که در گفته شده که تخم برود و در قبله اند از
 سَعْدِ الْعَشِيرَةِ فَأَخَارَتْ حِدَاةً وَكَانَتْ تَنْزِلُ بِالْكُوفَةِ
 سعد عشیره کین تاراج کرد حداة حالیکه سیاه در کوفه
 عَلَى بِنْدَةٍ وَكَانَتْ تَنْزِلُ بِالْيَمِينِ فَأَلَمَتْ مِنْهُمْ تَمَرَّتْ بِنْدَةٌ عَلَى
 بنده بر سجلیکه او مانند در بین پس سیدار ایشان باز تاراج آورد بندق
 حِدَاةً فَأَخْتَحَتْ عَلَيْهِمْ وَرَوَى لِبَعْضِهِمْ هَذَا الْمَثْلَ حِدَا حِدَا كَثِيرًا
 حداة پرتاخت برد بر ایشان (در روایت کرد بعضی ایشان این داستان را حداة بلی نمزد
 عَلَى مِثَالِ عَصَا وَقَفَا وَزَعِمَ أَنَّهُ اسْمُ قَبِيلَةٍ وَأَمَّا قَوْلُهُ أَخْطَأَتْ اسْتَكَا
 بر آنست عصا و قفا و زعم آنراست نام قبیلست لیکن قول او اخطا است
 الْخُفْرَةِ فَإِنَّ هَذَا الْمَثْلَ يَضْرِبُ الْخَطِيئَةَ فِي مَقْصِدِهِ وَيَضَعُ الشَّيْءَ
 الخمره پس بر آنست این داستان آورده شود در حق کسی که خطا کند در مراد خود و دهنده چیزی را
 فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ وَقَوْلُهُ طَلَسَ أَيُّ كَرَّةٍ وَجْهَهُ وَطَرَسَ أَيُّ
 در غیر حای مادن او و قوله طلسم از ترش نمود روی خود را و طرس ای
 أَطْرَقَ وَقَوْلُهُ أَخْرَضَ طَرْمَ وَبَرَطْمَ أَيُّ غَضَبٍ وَقَطَبَ وَقِيلَ
 سرود آکنده و قوله اخضر طرم و برطم ای خشم گرفت و ترش دوشه و گفته شده که
 إِنَّ مَعْنَى أَخْرَضَ غَضَبٌ مَعَ تَكْبِيرٍ وَمَعْنَى بَرَطْمَ غَضَبٌ مَعَ تَعَبٍ وَقَوْلُهُ
 بر آنست معنی اخضر طرم خشمگین شد با بزرگ و معنی برطم اخشم گرفت با ترش روی و قوله

هَمَّ وَنَعَمَ أَيُّ لَمَبِينَ كَلَامَ لِقَاءِ الْحَادِيَةِ وَالْأَرْبَعِينَ

التَّشْبِيهِ قَالِ الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ لَحِثْتُ دَوَاعِيَ النَّصَابِي فِي

غُلُوِّ شَبَابِي فَلَمْ أَزَلْ زِيرًا لِلْغَيْدِ وَأَذْنًا لِلْكَافِرِينَ إِلَى أَنْ وَقَفَ

النَّذِيرُ وَوَلَّيْتُ الْعَيْشَ النَّصِيرَ فَمَرَمْتُ إِلَى ارْتِدَائِ النَّبَاهِ وَنَدِمْتُ

عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ثُمَّ أَخَذْتُ كَسْعَ الْمَنَاتِ بِالْحَسَنَاتِ وَتَلَاوُ

الْمَفَوَاتِ قَبْلَ الْفَوَاتِ فَمِلْتُ عَنْ مَعَادَةِ الْعَادَاتِ مِلًّا قَاءَ التَّقَاتِ

وَالثَّقَاتِ مَعْنِ مَقَانَا الْقِيَمَاتِ إِلَى مَدَانَا أَهْلِ الدِّيَارَاتِ وَالْبَيْتِ

لَا أَصْحَبَ إِلَّا مَنْ نَزَعَ عَنِ الْغَىِّ وَفَاءَ مَشْرِءِ الْطَيِّ وَالْقَيْتِ

هُوَ خَلِيعُ الرَّسَنِ مَدِيدُ الْكُوسِ أَنْيْتُ دَارِي عَنْ دَارِهِ وَفُورَتِ

عَرَّةٌ وَعَارَةٌ فَلَمَّا أَقْتَنِي الْعَرَبُ بَتَيْسَ وَأَحْلَتْنِي مَجْدَهَا الْأَنْبَسَ

رَأَيْتُهَا ذَلْخَلَةً مَلْخَةً وَنَظَارَةً مُزْدَجَةً وَهُوَ يَقُولُ بِجَائِشِ مَتَبَذَ

دِيمِ . وَانْ مَرْحَى ذَلْخَلَةً بِيَمِ حَيْدٍ وَكَزْدَكَانِ أَيْبُو أَرْفَعُ وَأَوَّيْكَفُ بَادِلِ اسْتَوَارِ

والتشبيه قال الحارث بن همام قال لحيت دواعي النصاب في غلو شبابي فلم ازل زيرا للغيد واذنا للكافرين الى ان وقف النذير ووليت العيش النصير فمرمت الى ارتداء النباه وندمت على ما فرطت في جنب الله ثم اخذت كسع المنات بالحسنات وتلاو المفوات قبل الفوات فملت عن معاداة العادات ملة قاء التقات والثقات معني مقانا القيمات الى مدانا اهل الديارات والبيت لا اصحب الا من نزع عن الغي وفاء مشرء الطي والقيت هو خليع الرسن مديد الكوس انيت داري عن داره وفورت عرة وعارة فلما اقتني العرب بتيس واحلتنى مجدها الانبس رايتها ذلخلة ملخة ونظارة مزدجة وهو يقول بجائش متبذ ديم وان مرقى ذلخلة بيم حيد وكزدكان ايبر ارفع واويكف بادل استوار

هَمَّ وَنَعَمَ أَيُّ لَمَبِينَ كَلَامَ لِقَاءِ الْحَادِيَةِ وَالْأَرْبَعِينَ
التَّشْبِيهِ قَالِ الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ لَحِثْتُ دَوَاعِيَ النَّصَابِي فِي
غُلُوِّ شَبَابِي فَلَمْ أَزَلْ زِيرًا لِلْغَيْدِ وَأَذْنًا لِلْكَافِرِينَ إِلَى أَنْ وَقَفَ
النَّذِيرُ وَوَلَّيْتُ الْعَيْشَ النَّصِيرَ فَمَرَمْتُ إِلَى ارْتِدَائِ النَّبَاهِ وَنَدِمْتُ
عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ثُمَّ أَخَذْتُ كَسْعَ الْمَنَاتِ بِالْحَسَنَاتِ وَتَلَاوُ
الْمَفَوَاتِ قَبْلَ الْفَوَاتِ فَمِلْتُ عَنْ مَعَادَةِ الْعَادَاتِ مِلًّا قَاءَ التَّقَاتِ
وَالثَّقَاتِ مَعْنِ مَقَانَا الْقِيَمَاتِ إِلَى مَدَانَا أَهْلِ الدِّيَارَاتِ وَالْبَيْتِ
لَا أَصْحَبَ إِلَّا مَنْ نَزَعَ عَنِ الْغَىِّ وَفَاءَ مَشْرِءِ الْطَيِّ وَالْقَيْتِ
هُوَ خَلِيعُ الرَّسَنِ مَدِيدُ الْكُوسِ أَنْيْتُ دَارِي عَنْ دَارِهِ وَفُورَتِ
عَرَّةٌ وَعَارَةٌ فَلَمَّا أَقْتَنِي الْعَرَبُ بَتَيْسَ وَأَحْلَتْنِي مَجْدَهَا الْأَنْبَسَ
رَأَيْتُهَا ذَلْخَلَةً مَلْخَةً وَنَظَارَةً مُزْدَجَةً وَهُوَ يَقُولُ بِجَائِشِ مَتَبَذَ
دِيمِ . وَانْ مَرْحَى ذَلْخَلَةً بِيَمِ حَيْدٍ وَكَزْدَكَانِ أَيْبُو أَرْفَعُ وَأَوَّيْكَفُ بَادِلِ اسْتَوَارِ

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

هَتَيْنِ وَلِسَانٌ مُبِينٌ مَسْكِينُ ابْنِ آدَمَ وَآيٌ مُسْكِينُ رَكْنٌ مِنَ الدُّنْيَا
استوار. دوزبان. ضعیف. مسکین است بهر آدم و چه بسیار مسکین است کراسته از دنیا
إِلَى خَيْرٍ رَكْنٌ وَاسْتَعْمَمُوا مِنْهَا لِيُغَيِّرَ مَكَانَ وَدِيحٌ مِنْ حَيْثُ لَا يُغَيِّرُ سَكِينُ
سوی تا استوار و چنگد از آن باغی کرامی و دوح کرده از دوستی او بغیر کارد
يَكَلِّفُهَا لِعِبَادَتِهِ وَيَكَلِّبُ عَلَيْهَا الشَّقَاوَةَ وَكَعْدٌ فِيهَا لِفَاخِرَةٍ
حاصل شود آن سبب دانی خود و سخت آزموده میکرد بران برای بخشنی خود را داده میشود درو برای نازش خود
وَلَا يَذَرُ مِنْهَا الْآخِرَةَ أَقْسَمُ بَيْنَ مَرْجِ الْخَيْرِ بَيْنَ وَتَوَالٍ الْقَمَرِ بَيْنَ وَرَقِ
و نوشته میکرد از آن برای آخرت خود و در آنکه است دوست دارد در روشن کرد ماه و مهر را و بلند کرد
قَدَرِ الْحَجَرِ بَيْنَ كَوْعَقْلِ ابْنِ آدَمَ لِمَا نَادَمَ وَلَوْ أَفْكَرَ فَمَا قَدَّمَ لِكُلِّ الدَّمِ
تنبه سیم و زرا اگر دریا به سبب آدم از آنکه نمیشد برآورد و اگر اندیشه کند در چیزی که نمیشد برآورد و اگر اندیشه کند
وَلَوْ ذَكَرَ الْكَافَاةَ لَا اسْتَدْرَكَ مَا فَاتَ وَلَوْ نَظَرَ فِي لَمَّا لِحَسَنِ
میکرد می آید بهر آنکه میگرد چیز اگر نوشت و اگر میبرد در کتابم از آنکه نمیشد برآورد
الْأَعْمَالِ بِأَحْمَالِ الْعَجَبِ لِمَنْ يَفْقَهُ ذَاتَ اللَّبِّ فِي كِتَابِ الذَّمِّ وَخَوِّ
کارها را ای قوم غفلت دارید به نامی گفت کسی اگر در می آید با شش در ذخیره کردن زور و زایل کرد
النَّشِيبِ لَوِي النَّسَبِ خَلَّتْ مِنْ لِبْدِ الْعَجَبِ أَنْ يَطْلُكَ وَخَطَّ الشَّيْبِ
مال اسباب برای خواندن نسب باز در آنکه از بدیع گفت آرزو میکند بهر آنکه نمیشد برآورد
وَتُؤَدِّنُ شَمْسُكَ بِالْغَيْبِ وَكَسَتْ تَرَى أَنْ تَنْبِيبَ وَهَذَا بِالْعَيْبِ
و اگر در آفتاب تو بنامید شدن و اندیشه کنی آنکه باز کردی آنکه و پاکیزه کنی صیقل را
مَنْ أَنْدَفَعَ يَنْشُدُ لِنَشَادٍ مِنْ يَرْشُدُ نَظْمٌ يَأْوِجُ مِنْ أَنْدَافِ شَيْبَةٍ وَهُوَ
باز خوان کرد به آنکه شعر میخواند و کسی را بخواند وای کسی که ترساند او را بیری او و حال ندارد
عَلَى غِيٍّ الصَّبَا تَنْكُشُ لِعَشْوِ النَّارِ لَهَا بَعْدَ مَا أَصْلَبَ مِنْ ضَعْفِ
بر کراهی کردی تا که کشید با بیا صفت کرد و آن خوشتر است از آنکه کردید از ضعف

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار

القوي يخلص نفسه من النار و ما يخلص نفسه من النار
 الشيب الذي ما راى و نحو ما ذلالت لادعش و ولا استغنى عما
 النعم و عنه و لا بال بعرض خدش و فذاك لزمات فستحاله و وان
 بعش هو كمن لم بعش و لا خير في امره و نشن و كشر ميب بعد عشر
 نبش و وجدا من عرضه طيب و يروق حسنا مثل بر در قش و فقل
 لمن قد سلكه ذنبه و هلكت يا مسكين او تسقى و فاخلص التوبة
 نظير لها من الخطايا السود ما قد نقش و عاشر الناس بخلق
 و دار من طاش من كبر طيش و ورش جناح له انحصار زمانه و لا كان
 من لم يرش و انجد لكونه طرا فان عجزت انجاد و فاستجش
 و الغش لانا ذاك ذوقه و عساك في الحشر به شغش و وهاك
 كاس النضر فاشرب وجد بفضل الكاس على من عطش و قال فلما فرغ

و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار

و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار
 و من اراد ان يخلص نفسه من النار فليخلص نفسه من النار

[illegible]

فَوَعِن مَبْكِيَايَه وَ قَضَى الْمَشَادَا بَنِيَايَه فَخَضَّ صَبِي قَد شَدَّ وَ عَمَّ

کالی شدن آن مرد از سپید که گویا ننگ در میانجام رسانید خواندن شعر را خود را برخواست که دگر که فو می شد و بر سر نه کرد

البدن وقال يا ذوى الحصاة والاضائي الوصاة لقد وعيتكم

من را گفت ای خدایان خرد و خاموشی دشمنین بسوی چند پراکنده یادگرفته

الْإِسْلَامَ وَفِيهِمُ الْإِسْنَادُ مَنْ كَتَبَ مِنْكُمْ أَنْ يَقْبَلَ وَصْلَهُ الْمُسْتَقْبَلِ

شعر خواندن را در خود راه نمودن را پس هر که قصد کند از شما آنکه پیروز بیدار و نیکو کند آینه را از در خود

فَلْيُبَيِّنْ لِي بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْكِتَابِ وَلَا يُفِئِدُنِي فِي شَيْءٍ لَّيِّقٌ بِمَا أُكَذِّبُ

پس با مکر ظالمان از احسان پرستان از قصه ملایم خود و سربازان فراز سر و افروخته خود و سربازان خود را

وَلْيَعْرِضُوا أَمْثَلُهَا عَلَيْكَ لِكَيْ تَكُونَ مِنَ الْفَائِزِينَ وَإِنْ وَجَّهْتَ فَلَيْسَ بِجَبِّ الصُّلْحِ

و میخشد یسگر را بر آتش زانیت جانگرم رسد و بر آتش آرد و بر آتش رسد

فَاتَّخَذُوا نِيَّ رُفْقَةٍ الْعَوَّلَ قَالَ فَاتَّخَذَ الشَّيْءُ فِيمَا بَيْنَهُمَا عِلْفًا عَلَيْهِ الْقُلُوبُ

پیر یاری کند مرا روری در او بشمار یاری گفت ای پیر یار که می کردی چه در دهان که نه می دانی که نه می دانی

وَلَيْسَ لَهُ الْمَطْلُوبُ حَتَّى أَنْبِطَ جَهَنَّمَ وَأَعْتَشَ شِقَقَهَا فَلَمَّا أَنْتَبَهَ

وآسا کنہ راہ را تا آنکہ آسراورد و چاہد و کہاناکا شریعت از کربا پس چون رسند

الكلية افضلت عيسى و محمد بنيس و لم يحا للشيء المقام كجا

انٹیس لکھت پیس وچلا پیس وچلا

مَا أَضَاءَ الْغُلَامُ فَاسْتَفْعَلَ الْاُمْدَ بِالْجَعَاءِ ثُمَّ حَلَّاهُ بِالْاُكْفِ

ما الصاع العلامه سدره الی دی بالرجاء

الْكَافِرِينَ فَارْتَحِلْ فِي الْأَرْضِ فَتَنَةً وَتَرَى الْكَافِرِينَ فِيهَا مُنْقَلَبِينَ

الراوي: راجح الدين بن حجر، وأهل مازجة، فيعنه، وسليمان بن

[illegible]

سَمِيَّةٌ وَلَا يَفْقَهُونَ عَمِيَّةً لِمَا آتَيْنَا مِنْ مَّوَدِّعٍ وَآمَرَ السَّامِرَ أَنْ يَصْنَعَ

[illegible]

[illegible]

إِنْ وَسَّكَ تَسْلِيمَ الْبَشَاشَةِ عَلَى مَنْ قَالَ لَكَ ذَاكَ ذَاكَ السَّوِيدُ

فَقُلْتُ كَيْفَ اِنِّى وَلَمْ يَكُنْ لِي مَوْلًى قَالَتْ لَئِنْ كُنْتِ فِى شَكٍّ مِّنْ مَا قُلْتِ فَارْجِعِى اِلَىٰ رَبِّكِ فَاِذَا رَجَعْتَ فَسَوْىٰ لَكَ اَمْرُكَ فَاَنْتِ مِنَ السَّاجِدِىْنَ

پس قسم او الهی سوگند خدیوان بدین گویاست گفت چنین بود پس او زیاده و جدیست و برآورد مراد او از

الْبَيْتِ فَخَلَّتْ أُشْهُدُ أَنْكَ الْحَجَرِ ثَمَرِيَّةٍ وَشَوْكَ شَرَارِيَةٍ مُضِدِّهَا نِيَّ

دریا پس گفتہ کہ ای سیدم کہ بخت تو دخت بادوستہ و غلہ آتش از ہستی ہوں اور کہ غمیکہ کنی ہر
وَاسْتَحْسَنَ بِلَابَانِي ثُمَّ قَالَ هَلْ لَكَ فِي ابْتِدَارِ الْبَيْتِ لِمَتَنَارِءِ كَاسِ

و نیکو نه داشت بیان را باز گفت آیترا حجت است در شاقن نبوی خانه تا بعد میرسد چاله

الکُمیت فَقُلْتُ لَهُ وَيَحْيَا أَنَا مَرُوءِي النَّاسُ وَالْأَيُّورُ تَتَسَوَّمُ أَنْفُسَكُمْ وَأَنَا

سڑاب کہیں کھنم اور اسی بروت کو ہوا زبان میکنیہ مزدور را یہ گمراہی دوزخوں میں میکنیہ ذات کا خود اپنی گمراہی

افترار متصاحب و غیر متصاحب ان تر جمع الی وقت

نحو قسم خندان بگفت و گذشت عاقل که ناستیغز نه بود باز هم می باشد و از آنجا که برگردید همی من و گفت

یاد دارا ملکات ازین دبر من است آنها برگردان بخالص می از خودت اندوده را در حشمت
الْقَلْبُ وَلَا تَكُنْ وَقَالَ الْمَلَائِكَةُ فَمَا لَهُ تَدْفَعُ عَنْكَ إِلَهًا فَكَرَّ

اول را دانند و کمین نشو و کمر کرسی را که شش کند ترا در چیرگی روی دور چینی از خود اندود را بسندست
آیت: فَرَقَالَ اِنَّمَا اَنَا نَازِلٌ اِلَى حَتِّ اصْطَرَّ اَخْتَهُ وَاِذَا كُنْتَ

باز گفت لیکن من پس بیروم بسوی جاییکه میباشم می بمانم و میباشم شایدا. و برگاه. و شکر و
لا تَصُحُّ وَلَا تَلَامُحُ مَرْبُطٌ فَلَسْكَ دَلِيلٌ وَلَا تَلَامُحُ مَرْبُطٌ فَلَسْكَ دَلِيلٌ

کہ رفیق ہندیوی و موافقت یکنین کسی کو مبتلا آرد پس نیستی را بار و نیت راہ تو را را ہی پس کلام

راه مرا و یکسو شو و تقشیر کن از من و نفس کن باز روگردانید و بالیکه است و بدین شد و بدین گشت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عَلَّمَ الْعِلْمَ وَنَشَرَهُ فِي كُلِّ مَكَانٍ
وَأَمَّا فِي الْمَدِينَةِ فَكَانَ يَدْعُو إِلَى
تَرْكِ الْفِرْيَاقِ وَتَرْكِ الْبَغْيِ
وَالْعَدْوِ وَتَرْكِ الْكِبْرِ وَتَرْكِ
الْمُنَافَقَةِ وَتَرْكِ الْفُتُورِ
وَالْعَدْوِ وَتَرْكِ الْكِبْرِ وَتَرْكِ
الْمُنَافَقَةِ وَتَرْكِ الْفُتُورِ
وَالْعَدْوِ وَتَرْكِ الْكِبْرِ وَتَرْكِ
الْمُنَافَقَةِ وَتَرْكِ الْفُتُورِ

ويعقب قال الراوي فالتفت وجداء عند انطلاقه ووددت لو لم

الافيه القامة الثانية ولا رعب الجركانية على الحارث

بن همام تراكت مرامى التوا وسائر التوا الى انصرت بن كجدة

واخا كل غربة الا انى لم اكن اقطع واديا ولا شهدناك يا اهل القناس

الادب المسلى عن الاشجان الغلى قبة الانسان حتى عرفت هذه الشنشة

وتناقلتها بحنى الالكيسنة وصارت اعلق بي من الهوى بنة

عذرة والشجاعة بال اى صفة فلما القيت الجران بجزاز واطقت

يا الخلان والجزاز تخت كنديتها معنيسا وموسم فكا هنتي وسيم

فكنت اتقدها صباح ومساء وظهر في كل ما ساء وساء فبينما انا

في نادر محشور ومخل مشهور اذ جلدت لياهم عليه هدى فجا حيلة

فلما ساء كل من قال يا بدو الخا كل من قال يا بدو الخا كل من قال

يا بدو الخا كل من قال يا بدو الخا كل من قال يا بدو الخا كل من قال

Handwritten marginal notes in Persian script, including commentary and additional text, covering the left and bottom margins of the page.

فصل فی بیان سبب تالیف این کتاب

الطین و ملیتم العیش و انشد ملغزانی مروحة الخیش نظم

و جارية فی سیرها مشغولة و لكن علی اثر السیر قفوها لها

سابق من حیث استحقاقها علی الله فی الاحیاء تسلیما و ترحیما

القیط نظف بالید و سید و الا ذاول الصیف قفوها و قال و حکم

یا اولی الفضل و مرکز العقل و انشد ملغزانی جابول التخل نظم و منسب

الی امر و تنشأ اصله منها و یعانقها وقد کانت نفقة برهة عنها

و بتوصل الحانی و لا یلی و لا یغلی و قال و د و نکر الخفیه

العلم العذکر و الظکر و انشد ملغزانی الفکر نظم و ما موم به عرف

ایام مگابا هت صحبه الکرام و لاهذ یزق طیشان صادق و یککر

حین یغزو الاوامر و یدری حین یستعج موعا و یزق کما یزق

الایسار و قال و علیکم بالواضحة الدلیل الفاضلة ما قبل و

نظم کردن بارگفت و لازم گیرد و بریدار دلیل ظاهر و صیب آنچه گفته شد و

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the page, including phrases like 'و جارية فی سیرها مشغولة' and 'و انشد ملغزانی مروحة الخیش'.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the page, continuing the commentary on the main text.

و انشد ملغز في الليل نظم وما نكح اخين جبر او خفية وكيس عكس
و خواند بجا لیکه نکر گویند در سحر در چه دست نکاح کند و خوابش کار و بینان حال نکر نیست بروی

في النكاح سبيل + مني لغش هذي لغش في الحال هني + وان مال بعل
در نکاح راهی بر گاه می آید نزد این چهار می آید همان وقت آن خراب و اگر هر که در شوهر از زن خود

لنجدت كليل + يريها عند الشيب قدما + وير هذا في البعل قليل
نیاید او را که بر کرد می آید آنروز در پیری بختی که بجا و کمونی با و این در سوره این کثرت

ثم قال وهذه يا اولي الابواب معيار الاداب + انشد ملغز في الذکر
پس گفت و این که گویند ای خداوندان خردا اگر از آنکه کردن بهشت است و خواند بجا لیکه نکر گویند در چرخ

نظم وجاف هو موصول + وصل لكيس بلجاف + غريو باين
بجا آوردن در بهشت است بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

فانحبت + له من راسي طاف + يسيم دموع موصوع + ويضمضم
پس انکشت از آن که نکر گویند در سوره این بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

يتلاف + ويحني منحنى + ولكن قلبه صاف + قال فلما رشت
بجا آوردن در سوره این بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

ياخس النبي نسق قال يا قوم تدبروا هذه الخس ولعقدوا عليها الخس
پس گفت ای نبی که نکر گویند در سوره این بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

ثم رايتكم وصم الذيل اولاد ياد من هذا الكيل فاستفتي القوم
پس دیدم که نکر گویند در سوره این بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

اشعوا الزيادة وحل ما اشترى بواين البلاد فقاو له ان وقوف نادوا
پس خواست از آن که نکر گویند در سوره این بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

حدك ليقيمنا نحن لسندك و زيك فان اقمتم عشر ايام عندك فمنا
پس حدت بر آنکه خاموش گردانید از خواست آنکه نکر گویند در سوره این بجا آوردن بهشت است که در موصول نیست در سوره این بجا آوردن بهشت است

و انشد ملغز في الليل نظم وما نكح اخين جبر او خفية وكيس عكس
و خواند بجا لیکه نکر گویند در سحر در چه دست نکاح کند و خوابش کار و بینان حال نکر نیست بروی

و انشد ملغز في الليل نظم وما نكح اخين جبر او خفية وكيس عكس
و خواند بجا لیکه نکر گویند در سحر در چه دست نکاح کند و خوابش کار و بینان حال نکر نیست بروی

و انشد ملغز في الليل نظم وما نكح اخين جبر او خفية وكيس عكس
و خواند بجا لیکه نکر گویند در سحر در چه دست نکاح کند و خوابش کار و بینان حال نکر نیست بروی

و انشد ملغز في الليل نظم وما نكح اخين جبر او خفية وكيس عكس
و خواند بجا لیکه نکر گویند در سحر در چه دست نکاح کند و خوابش کار و بینان حال نکر نیست بروی

فَاَهْتَزَّاهُ تَرَاوِيحًا مِّنْ قَلْعٍ سَهْمًا وَانْخَرَجْتُ خَصْمًا مِّنْ اَفْتَحِ النُّطْقَ بِالْبَسْمَةِ

بهرین شد پویشش کسب کرد پندار و برید شود دشمن او باز کرد بان بابیسم از حسن العظمی
وَأَنْشَدَ مَلْعِرًا فِي الزَّمَانِ نَظْمًا وَمَسْرُوعًا مَغْنَمًا طَوْدَةً

وخواند مالدی که بیستان کونیه در خم پاره چیده
وَمَا هِيَ تَدِي مَا الشَّرُّ وَلَا الْغَفْرُ تَقَرَّبَ أَحْيَانًا لِجَنِّ جَنِينَا

حال آنکه او نمیداد که بیت شادی دادند نزدیک میشو کای از بهر چه کرد و حکم است
وَكَمْ وَلَدًا لَا تُطْلِقُ إِلَّا مَرًُّا وَتَعْدَا أَحْيَانًا وَمَا حَالُ عَهْدَهَا وَأَعَادُ

و بسیار چه هست که اگر نمیداد اطلاق داده میشد و دور کرد میشو کای حال اگر شکردد حال او دور کرد
مَنْ لَمْ يَسْتَقِلْ عَهْدَ ظَلَمٍ إِذَا قَصَرَ الْكَيْلُ اسْتَلْذِمَ صَالِحًا وَارْطَلَمَ

کسی که بر نکرد حال و ستمست هرگاه کوتاه شود سب لذت یافته میشو بیستاد و اگر دراز شود
فَالْأَعْرَاضُ عَنْ وَصْلَانَا نَعْمٌ لِّمَا لَبِسَ بَارِئُ بَطْنٍ بِمَا يَرْدُ دَرْجَتِ

بهر کردانین از پوششی او نیست مرا و را پوشاک موی خوش آید است که شد بهر چه خیزد
لَمَّا يَرْدُ دَرْجَتِ الْحَكْمِ تَقْدِيزُ عَزَائِيهِ الصُّفْرِ وَأَنْشَدَ مَلْعِرًا فِي الظُّفْرِ نَظْمًا

بر آنکه خیزد و شد حکم از ظاهر کرد از دندانهای خود کرد و بود و خواند مالدی بیستان که نمیداد و در جن
وَمِنْ هَوْبِ الشَّبَانَا مِمَّا يَرْعَى وَمَا يَشْرَبُ يَرَى فِي الْعَشْرِ كَمَا

و بسیار است که ترشید از تیزی و بلندی حال اگر نبود و نی بر شد و دیده میشد در مشرب
الْحَيَاةُ فَاسْمُ وَصْفَةٍ وَاجْتِبَ هَتَمٌ خَازِرٌ خَازِرًا لِّغَفْرِينَ وَأَنْشَدَ

روزگار که بر سبست است او را و گفت کن باز گوشه چشم بگردان بر سرش و خواند
مَلْعِرًا فِي طَاقَةِ الْكِبَرِ نَظْمًا وَمَا مَحْصُورَةٌ تَدْنِي وَتَقْصِي مَوَاقِفَهَا

مالدی بیستان که نمیداد و بکلهای گوگرد
إِذَا فَكَّرْتَ بَدًّا لِمَا رَأَسَانِ مَشْتَبِهًا جَلًّا وَكُلَّ مَنَافَةٍ لَحِيَةٍ ضِدًّا

هرگاه اندیش کن چاره مرا و او بر سبستند بهر که مانند بسیار و هر یک از هر دو برادر خود اندست

بهرین شد پویشش کسب کرد پندار و برید شود دشمن او باز کرد بان بابیسم از حسن العظمی
وَأَنْشَدَ مَلْعِرًا فِي الزَّمَانِ نَظْمًا وَمَسْرُوعًا مَغْنَمًا طَوْدَةً
وخواند مالدی که بیستان کونیه در خم پاره چیده
وَمَا هِيَ تَدِي مَا الشَّرُّ وَلَا الْغَفْرُ تَقَرَّبَ أَحْيَانًا لِجَنِّ جَنِينَا
حال آنکه او نمیداد که بیت شادی دادند نزدیک میشو کای از بهر چه کرد و حکم است
وَكَمْ وَلَدًا لَا تُطْلِقُ إِلَّا مَرًُّا وَتَعْدَا أَحْيَانًا وَمَا حَالُ عَهْدَهَا وَأَعَادُ
و بسیار چه هست که اگر نمیداد اطلاق داده میشد و دور کرد میشو کای حال اگر شکردد حال او دور کرد
مَنْ لَمْ يَسْتَقِلْ عَهْدَ ظَلَمٍ إِذَا قَصَرَ الْكَيْلُ اسْتَلْذِمَ صَالِحًا وَارْطَلَمَ
کسی که بر نکرد حال و ستمست هرگاه کوتاه شود سب لذت یافته میشو بیستاد و اگر دراز شود
فَالْأَعْرَاضُ عَنْ وَصْلَانَا نَعْمٌ لِّمَا لَبِسَ بَارِئُ بَطْنٍ بِمَا يَرْدُ دَرْجَتِ
بهر کردانین از پوششی او نیست مرا و را پوشاک موی خوش آید است که شد بهر چه خیزد
لَمَّا يَرْدُ دَرْجَتِ الْحَكْمِ تَقْدِيزُ عَزَائِيهِ الصُّفْرِ وَأَنْشَدَ مَلْعِرًا فِي الظُّفْرِ نَظْمًا
بر آنکه خیزد و شد حکم از ظاهر کرد از دندانهای خود کرد و بود و خواند مالدی بیستان که نمیداد و در جن
وَمِنْ هَوْبِ الشَّبَانَا مِمَّا يَرْعَى وَمَا يَشْرَبُ يَرَى فِي الْعَشْرِ كَمَا
و بسیار است که ترشید از تیزی و بلندی حال اگر نبود و نی بر شد و دیده میشد در مشرب
الْحَيَاةُ فَاسْمُ وَصْفَةٍ وَاجْتِبَ هَتَمٌ خَازِرٌ خَازِرًا لِّغَفْرِينَ وَأَنْشَدَ
روزگار که بر سبست است او را و گفت کن باز گوشه چشم بگردان بر سرش و خواند
مَلْعِرًا فِي طَاقَةِ الْكِبَرِ نَظْمًا وَمَا مَحْصُورَةٌ تَدْنِي وَتَقْصِي مَوَاقِفَهَا
مالدی بیستان که نمیداد و بکلهای گوگرد
إِذَا فَكَّرْتَ بَدًّا لِمَا رَأَسَانِ مَشْتَبِهًا جَلًّا وَكُلَّ مَنَافَةٍ لَحِيَةٍ ضِدًّا
هرگاه اندیش کن چاره مرا و او بر سبستند بهر که مانند بسیار و هر یک از هر دو برادر خود اندست

بهرین شد پویشش کسب کرد پندار و برید شود دشمن او باز کرد بان بابیسم از حسن العظمی
وَأَنْشَدَ مَلْعِرًا فِي الزَّمَانِ نَظْمًا وَمَسْرُوعًا مَغْنَمًا طَوْدَةً
وخواند مالدی که بیستان کونیه در خم پاره چیده
وَمَا هِيَ تَدِي مَا الشَّرُّ وَلَا الْغَفْرُ تَقَرَّبَ أَحْيَانًا لِجَنِّ جَنِينَا
حال آنکه او نمیداد که بیت شادی دادند نزدیک میشو کای از بهر چه کرد و حکم است
وَكَمْ وَلَدًا لَا تُطْلِقُ إِلَّا مَرًُّا وَتَعْدَا أَحْيَانًا وَمَا حَالُ عَهْدَهَا وَأَعَادُ
و بسیار چه هست که اگر نمیداد اطلاق داده میشد و دور کرد میشو کای حال اگر شکردد حال او دور کرد
مَنْ لَمْ يَسْتَقِلْ عَهْدَ ظَلَمٍ إِذَا قَصَرَ الْكَيْلُ اسْتَلْذِمَ صَالِحًا وَارْطَلَمَ
کسی که بر نکرد حال و ستمست هرگاه کوتاه شود سب لذت یافته میشو بیستاد و اگر دراز شود
فَالْأَعْرَاضُ عَنْ وَصْلَانَا نَعْمٌ لِّمَا لَبِسَ بَارِئُ بَطْنٍ بِمَا يَرْدُ دَرْجَتِ
بهر کردانین از پوششی او نیست مرا و را پوشاک موی خوش آید است که شد بهر چه خیزد
لَمَّا يَرْدُ دَرْجَتِ الْحَكْمِ تَقْدِيزُ عَزَائِيهِ الصُّفْرِ وَأَنْشَدَ مَلْعِرًا فِي الظُّفْرِ نَظْمًا
بر آنکه خیزد و شد حکم از ظاهر کرد از دندانهای خود کرد و بود و خواند مالدی بیستان که نمیداد و در جن
وَمِنْ هَوْبِ الشَّبَانَا مِمَّا يَرْعَى وَمَا يَشْرَبُ يَرَى فِي الْعَشْرِ كَمَا
و بسیار است که ترشید از تیزی و بلندی حال اگر نبود و نی بر شد و دیده میشد در مشرب
الْحَيَاةُ فَاسْمُ وَصْفَةٍ وَاجْتِبَ هَتَمٌ خَازِرٌ خَازِرًا لِّغَفْرِينَ وَأَنْشَدَ
روزگار که بر سبست است او را و گفت کن باز گوشه چشم بگردان بر سرش و خواند
مَلْعِرًا فِي طَاقَةِ الْكِبَرِ نَظْمًا وَمَا مَحْصُورَةٌ تَدْنِي وَتَقْصِي مَوَاقِفَهَا
مالدی بیستان که نمیداد و بکلهای گوگرد
إِذَا فَكَّرْتَ بَدًّا لِمَا رَأَسَانِ مَشْتَبِهًا جَلًّا وَكُلَّ مَنَافَةٍ لَحِيَةٍ ضِدًّا
هرگاه اندیش کن چاره مرا و او بر سبستند بهر که مانند بسیار و هر یک از هر دو برادر خود اندست

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَحَتَامُ تَطْرُقُ الْكُرْبَانُ لَكُمُ اسْتِخْرَاجُ الْخَبَرِ أَوْ اسْتِئْذَانُ الْعَمَلِ
 دانا زمان اورد خورشید آید دیگر شد شادمان برین آمدن خبرهای با وقت زمان کول این
 فَقَالُوا لَهُ تَاللَّهِ لَقَدْ أَهْوَيْتَ نَصَبَ الشَّرْكِ فَتَنَصَّبْتَ فَتَحَرَّكَ كَيْفَ
 پس گفتند و راست گوی خدایتان آوردی به دشوار و بر بار کردی نام این شرک کردی پس بگو که
 شَيْتٌ وَحَرُّ الْغَلَمِ وَالْحَصِيَّتُ فَرَضَ عَنْ كُلِّ مَعْنَى وَضَاوٍ وَخَلَصَ
 خوابی و جمع کن غنیمت را و شربت را پس معین کردار بر معنی چری واجب خالص کردار
 مِنْهُمْ نَصَابُ ثَمَرٍ أَقَالَ وَوَسَمَ الْأَعْفَالُ وَحَاوَلَ الْإِنْخَالُ
 ایشان نقدی باز کشاد افکارا و نشان بنام را ساسی بی نشان و آینه کرد که خفتن را
 فَكُنْتُ بِمَدْرَ الْقَوْمِ وَقَالَ لَهُ لَا لَبْسَ بَعْدَ الْيَوْمِ فَاسْتَنْسَبَ
 پس در آنوقت بود من جماعت که گفت امروز که نیست سببه پس از امروز پس بیان کن خود را
 قَبْلَ الْإِطْلَاقِ وَهَبَهَا مُنْعَا الْإِطْلَاقِ فَاطْرُقَ حَتَّى قَلْنَا مَرَبِّ
 پیش از رفتن و بیان آنرا بر خوداری طلاق پس سرود آهنگه بگویم که در آنوقت که در آنوقت
 نَرَأَيْنَهُ وَكَانَ يَجِبُ لَظْمِ سِرِّهِ مَطْلَعِ شَمْسِي وَرَأَيْتُهُ
 در خواند کارهای که اجابت کند؟ شهر سرج جای آمدن آفتاب است و در آنوقت که در آنوقت
 وَأَنْسَى لَكِنْ حَرَمَتِ نَفْسِي بِمَا كُنْتُ نَفْسِي فَانْخَضْتُ عَنْهَا غَيْرًا
 و لغت من لیکن باز دهنده ستم از نعمتای خودمان و در آنوقت که در آنوقت پس من گفتم از آن وقت که در آنوقت
 أَمْرِيَوْمِي وَأَمْسِي مَالِي مَقْرَبَ رَيْحٍ وَلَا وَارَ كَعَيْسِي + يَوْمًا جَدًّا
 که بگویم امروز من و دیروز من نیست آراگاه در زمین و آرام ستر استوار در روزی و در زمین
 وَيَوْمًا بِالسَّامِ أَخِي وَأَمْسِي أَرْحَى الزَّمَانِ يَقُوتُ مَنْخَصُ خَيْرٍ
 و روزی بشهر شام مسبح میکنم و شام میکنم بهارم روزگار خود را بنوشته تا چون کرد و بنوشته
 وَلَا أَيْتُ عِنْدِي فَلَسَ مَنْ لِي فَلَسَ مَنْ لِي عَيْشٌ مِثْلَ عَيْشِي
 و شب نیکدارم چنانکه در دین بهشت و نیست که در پاول بهر و کسکه زندگی میکند همچو زندگی من

وَحَتَامُ تَطْرُقُ الْكُرْبَانُ لَكُمُ اسْتِخْرَاجُ الْخَبَرِ أَوْ اسْتِئْذَانُ الْعَمَلِ
 دانا زمان اورد خورشید آید دیگر شد شادمان برین آمدن خبرهای با وقت زمان کول این

فَقَالُوا لَهُ تَاللَّهِ لَقَدْ أَهْوَيْتَ نَصَبَ الشَّرْكِ فَتَنَصَّبْتَ فَتَحَرَّكَ كَيْفَ
 پس گفتند و راست گوی خدایتان آوردی به دشوار و بر بار کردی نام این شرک کردی پس بگو که
 شَيْتٌ وَحَرُّ الْغَلَمِ وَالْحَصِيَّتُ فَرَضَ عَنْ كُلِّ مَعْنَى وَضَاوٍ وَخَلَصَ
 خوابی و جمع کن غنیمت را و شربت را پس معین کردار بر معنی چری واجب خالص کردار
 مِنْهُمْ نَصَابُ ثَمَرٍ أَقَالَ وَوَسَمَ الْأَعْفَالُ وَحَاوَلَ الْإِنْخَالُ
 ایشان نقدی باز کشاد افکارا و نشان بنام را ساسی بی نشان و آینه کرد که خفتن را
 فَكُنْتُ بِمَدْرَ الْقَوْمِ وَقَالَ لَهُ لَا لَبْسَ بَعْدَ الْيَوْمِ فَاسْتَنْسَبَ
 پس در آنوقت بود من جماعت که گفت امروز که نیست سببه پس از امروز پس بیان کن خود را
 قَبْلَ الْإِطْلَاقِ وَهَبَهَا مُنْعَا الْإِطْلَاقِ فَاطْرُقَ حَتَّى قَلْنَا مَرَبِّ
 پیش از رفتن و بیان آنرا بر خوداری طلاق پس سرود آهنگه بگویم که در آنوقت که در آنوقت
 نَرَأَيْنَهُ وَكَانَ يَجِبُ لَظْمِ سِرِّهِ مَطْلَعِ شَمْسِي وَرَأَيْتُهُ
 در خواند کارهای که اجابت کند؟ شهر سرج جای آمدن آفتاب است و در آنوقت که در آنوقت
 وَأَنْسَى لَكِنْ حَرَمَتِ نَفْسِي بِمَا كُنْتُ نَفْسِي فَانْخَضْتُ عَنْهَا غَيْرًا
 و لغت من لیکن باز دهنده ستم از نعمتای خودمان و در آنوقت که در آنوقت پس من گفتم از آن وقت که در آنوقت
 أَمْرِيَوْمِي وَأَمْسِي مَالِي مَقْرَبَ رَيْحٍ وَلَا وَارَ كَعَيْسِي + يَوْمًا جَدًّا
 که بگویم امروز من و دیروز من نیست آراگاه در زمین و آرام ستر استوار در روزی و در زمین
 وَيَوْمًا بِالسَّامِ أَخِي وَأَمْسِي أَرْحَى الزَّمَانِ يَقُوتُ مَنْخَصُ خَيْرٍ
 و روزی بشهر شام مسبح میکنم و شام میکنم بهارم روزگار خود را بنوشته تا چون کرد و بنوشته
 وَلَا أَيْتُ عِنْدِي فَلَسَ مَنْ لِي فَلَسَ مَنْ لِي عَيْشٌ مِثْلَ عَيْشِي
 و شب نیکدارم چنانکه در دین بهشت و نیست که در پاول بهر و کسکه زندگی میکند همچو زندگی من

وَحَتَامُ تَطْرُقُ الْكُرْبَانُ لَكُمُ اسْتِخْرَاجُ الْخَبَرِ أَوْ اسْتِئْذَانُ الْعَمَلِ
 دانا زمان اورد خورشید آید دیگر شد شادمان برین آمدن خبرهای با وقت زمان کول این

وَحَتَامُ تَطْرُقُ الْكُرْبَانُ لَكُمُ اسْتِخْرَاجُ الْخَبَرِ أَوْ اسْتِئْذَانُ الْعَمَلِ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

بِأَمْرِ الْحَقِّ يَخْلُصُ نَفْسُهُ أَنْهُ اخْتَبَرَ خَلَاصَةَ الْخَيْضِ وَبَدَّ ضَارِبًا لِكُلِّ

مَيُوزَةٍ مَكْنُونَةٍ اسْتَقَانَ بِإِخْتِصَانِ زَيْكِرٍ كَرِهَتْ خَلَاصَهُ فَقَدَرَا وَرَمَتْ عَالِيكَ رَوْنَهُ بُوَدَ دَرِزَمِنَ

فَنَاشَدْنَاهُ أَنْ يُعَوِّدَ وَاسْتَنْيَا لَهُ الْوَعْدَ فَلَا وَابَيْكَ مَا رَجَعَ وَلَا

يَسْ كُنْهُ دَوِيمٍ أَوْرَا جَلْبَهُ بَاكَرُودَ وَبَلَنْدُ كَرْدِيمٍ أَوْرَا وَدَعَا بَارَا يَسْ بُوَدَ جَانَكُنْدَانِ يَسْ كُنْهُ بُوَدَ بَاكَرُودَ وَدَعَا

الْمُسْتَجِيبُ لِمَجْمَعِ الْمَقَامَةِ الثَّلَاثَةِ وَالْأَرْبَعِ وَالْخَمْسَةِ الْخَبَرِ

رَفِيقَتُهُنَّ أَوْرَا ائْتَرُودَ مَقَامَهُ جَهْلُ دَسُومِ سَتُورِ خَمْسِيَةِ خَبَرَادِ

الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ هَمَّابِي الْبَيْنَ الطُّوْحُ وَالسَّيْرُ الْمَدْرُجُ إِلَى أَرْضِ

حَارِثٍ سَهْرُ بَهَامٍ كَعْفُ بَرْدَمَرِ فَرَاتٍ دَوْرَانِ دَوْرَانِ وَرَفْتَنَ ائْتَفَكُنْ سَتُورِ بُوَدَ بُوَدَ بُوَدَ

يُضِلُّ بِهَا الْخَيْرِثُ وَتَقَرُّ فِيهَا الْمَصَالِبُ فَوَجَدْتُ مَا يَجِدُ

رَاهُ كَمُ سَكْنَهُ دَوْرَ قَلَادِرْدَانَا دَسْتِرْسَنَ دَرَانِ دَلِيرَانِ يَسْ بَاغْتَمَ دَرَانِ ائْتَفَكُ بَاغْتَمَ

الْحَاثِرُ الْوَحِيدُ وَرَأَيْتُ مَا كُنْتُ مِنْهُ أَحِيدٌ إِلَّا أَنِي شَجَعْتُ قَلْبِي

كِرْشَنَ تَنَاهُ دَوْدِيمِ ائْتَفَكُ بُوَدَمُ كَرَا زَوَسْتَبِيْنِ يَسْ كِرْشَنَ دَرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ

الْمَرْوُودُ وَنَسَاتُ نَضْوَى الْجَهْوَى وَسِرَّتُ سَاكِرَ الضَّارِبِ يَقْرَأُ حِينَ

كُرْزَا سَكْنَهُ بُوَدَ دَرَاغَمِ شَرَاغُورُودَا كَرَا مَانْدُ شَمُوهُ بُوَدَ مِيرُ فَرْتَمِ بُوَدَ مَحْمُودِ كِرْشَنَ بَاغْتَمَ بَاغْتَمَ بَاغْتَمَ

الْمُسْتَسْلِمُ لِلْحَيْنِ وَكَمَا أَرَلْ بَيْنَ وَخِدٍ وَذَمِيلٍ رَاجَا زَهْ مِيلَ بَعْدَ مِيلٍ

دَوْرَانِ بَرَا شَدَّ بَرَا سِي مَرَكُ دَسْمِشَنَ بُوَدَمُ سَيَاغُ رُوْدُ رُوْدُ دَوْرَمُ رُوْدُ دَوْرَمُ سَيْلُ يَسْ ائْتَفَكُ

إِلَى أَنْ كَادَتْ الشَّمْسُ تَحِبُّ وَالضِّيَاءُ يَحْتَجُّ فَارْتَعَتْ لِظِلَالِ الظَّلَا

تَا كَرَا زَوَسْتَبِيْنِ يَسْ كِرْشَنَ دَرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ

وَأَفْتَحَا مَجِيشَ حَامٍ وَكَمَا أَدْرَا الْكُفْتَ الدَّيْلُ وَاسْتَبْطَأَ أَمْرَ غَسَدِ الْكَيْلِ

دَوْرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ

وَأَخْطَبُ فَبَكْنَا أَنَا أَلْبُ الْعِزْمُ وَامْتَحِضُ الْكُزْمُ تَرَا سِي شَمِ

دَوْرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ دَلِيرَانِ

وَدَسْتُ بَاغْتَمَ بُوَدَ بُوَدَ بُوَدَ بُوَدَ بُوَدَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

شب پایان حوزہ و برکت باداد علم حوزہ ایس چون بدوش شد صبح و باقی غایب مکر مودیرا

شَجَّ حُلَّ شَدَّ بِحُلٍّ فَتَرَجِيهَ قَعْدَةً مَرِيحٍ وَقَصْدَةً قَصْدَ مَرِيحٍ
 کلاه شترکی بپا کوفته بود بگوئی پس سیه اشده نام نه مرد آسایش جوید و آنکه که دم او را بپوشید کوشش کند
 فَذَا الظَّنُّ كَهَانَهُ وَالْمَكُوبَةُ عَذْرَانَهُ وَالْكَرِيمُ قِدَاؤُهُ قُلُّ بِحُلٍّ
 پس کاه کاهان ریت بود و تافته سواری شتر نیز بود و آسایش گریه و تافته چیده بود حکیم خود
 وَالْقَتْلُ بِرُقَادِهِ فَجَلَسَتْ عِنْدَ رَأْسِهِ حَتَّى حَبَّ مِنْ نَعَائِهِ فَلَمَّا لَمْ يَحْضَرْ
 و سر کشیده بود خواب خود پس نشستم نزد سر او تا آنکه بیدار شد از خواب خود پس بیدار شد
 مِرَاجَاهُ وَأَحْسَنَ نَفْسًا كَمَا يَفِرُّ الْكَرِيمُ وَقَالَ أَخِي لِمَ الذَّبُّ
 و چراغ او در دیوار کسی را که بپایدار رسید چنانچه رو آورده ملک گفت ای برادریت با برادر
 فَقُلْتُ بَلْ خَاطِبُ لِكُلِّ مَقْضَلٍ الْمَسْكُوكِ فَأَخْبَنِي لِي أَقْدَحَ لَكَ فَقَالَ
 گفتم بکه روند خست بپایدار که برشته کم کرد راه ما پس کشا من حال خود و او را که شاد بر حال خود گفت
 لَيْسَ عِنْدَكَ هَمٌّكَ وَفِي أَخِي لَمْ تَكُنْ أَمَّاكَ فَأَنْشَرَنِي عِنْدَ
 ما که دور شود از تو اندوه تو بهر برادریت گزاشید از مادر تو پس رفت سلام
 ذَلِكَ لِشَفَاقِي وَسَرَى الْوَسْنُ لِي أَمَا قِي فَقَالَ عِنْدَ الصَّبَاحِ فَجَلَّ الْقَوْمُ
 آن ترس من در و آورد خواب بسوی پستان بر گشت سلام با داد ستایش میکند
 الشَّرُّ قُلْتُ قِي كَأَرَى فَقُلْتُ لِي لَكَ لَاطِعٌ مِنْ جِدَائِكَ وَأَوْفَى
 شب من بر آری یعنی خاک می بسم پس گفتم بر آتش من ترا روان برزم از فضل تو و وفای تو
 مِنْ غَدَائِكَ فَصَدَّقَ وَحَقَّتِي وَبَخَّخَ بِصَحْبَتِي ثُمَّ احْتَمَلْنَا مَجْدَيْنِ
 از غداش تو پس بر چاکر محبت و بخت بخت بهشتین من باز بار نهادیم بر کرب جان که کوشش کردیم
 وَأَسْرَحْنَا مَدَجَيْنِ وَلَمْ تَزَلْ نَعَانِي الشَّرُّ وَنَعَانِي الْكُورِي لِي أَنْ تَكُنْ
 و گریه کردیم با یکدیگر شب و روز و بیدار بودیم و بگریه بکشیدیم شب و روز و ناله می کردیم خواب اما آنکه سیه
 الْكُلُّ غَايَتَهُ وَرَفَعَ الْفَجْرَ رَأَيْتُهُ فَلَمَّا اسْفَرَ الْفَاضِحُ وَلَمْ يَكُنْ كَلَاوَاظُهُ
 شب پایان حوزا و برپا باد علم حوزا پس چون بیدار شد صبح و باقی نماند مگر هوس

12

[illegible]

تَوَسَّعَتْ رِفْقِي وَرَحْلِي وَسَمِيرَ كَيْلَتِي فَادَا سَوْأَوْ مَزِيدٍ مَطْلَبُ لَنَا شَدِيدٌ

بناں کر ستر یار سفر خدوا و افشاء کوی شب خود این کاہ و ابوزید است مطلب جو بندہ کم نشسته
و معلم الراشد مہادیان حجة الحبین اذ التقی بعد البین تقریباً شتاء

و نشان راه نایبده پس بیدیکر بدینستادیم سلام و دو دو برگاه جمع شوند پس از جدائی باز بیدیکر کشادیم
 اَللّٰهُمَّ اِنَّا اَعْلَمُ بِالْاَحْبارِ وَ بَعْدِي يَحْطِ الْمَلَكُ الْكَلالِ وَ رَاحِلَتُهُ تَرْفَعُ

رازدار و بعد کیر فاش کردیم خبردار و شتر من غنم میگفت از غنم ما فک و شتر سواری بوزید و دودیت
رَفِيفَ الْكُلِّ فَالْحَمْدُ اشْتَدَّ اَسْرُهَُا وَ اَمْتَدَّ صَبْرُهَُا وَ اخَذَتْ

استشف حوهرها، أسأله من أن يخذلها فقال لي إن هذه السكا

مائل میگیریم آفرینش اورا و میپسیدم او را که از کجا اختیار را آنرا پس گفت من گریه برآئنه مرا این شتر اود

خارجوا الذائقه ملية الشاقة فان احببت استراحة فانه وان لم تشاء

فَلَا تَصْنَعُ فَا تَحْتَ لِقَاءِ نَصِيٍّ وَأَهْدَفَ السَّعْيِ مَكَارِهِمْ فَقَدْ أَغْلَى إِلَى

پس شنیدیم از گفتن او شتر را غورزا در تشاره کردم کوشش را برای چیزی که دست میگردید گفت

عوضہ خواہم بربیع اورا در حضرت و کشیدم من در حاصل کردن رنج مکر را پس ہمیشہ بدم کرتی

بر آن شهر بار وخت میبهرم بوزنای او شکسای تیرا تا آنکه یافتن آردا شترکیه میبهرم بوزنای او

[illegible]

پس آید. مردم آنرا برای تنگی و بدی و زود آوردن در ایامی تنگوار اجناس کنند و فروخته پس افتاد و اینکه گرفت

[illegible]

کریه کنیز و اسیر
مانند مردود در آفتاب

[illegible]

[illegible]

جَذَبَنِي الصَّوْتُ إِلَى الصَّائِتِ وَبَشَّرَنِي بِدُلِّهَا الْفَائِتِ فَلَمَّا أَفْضَيْتُ
 إِلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيَّ قُلْتُ لَهُ سَلِّمِ عَلَى طَبِئَةِ وَتَسَلِّمِ عَلَى طَبِئَةِ قَالَ وَمَا مَطِئَتِكَ
 غَيْرُ حَبِئَتِكَ قُلْتُ نَاقَةُ جَنَّتْهَا كَالْحَصْبَةِ وَذِرْوَعَا كَالْقَبْرِ حَلَّتْهَا
 مِلَا الْعَلْبَةِ وَكُنْتُ أُعْطِيْتُ بِهَا كَيْشِيرٌ بَزَاخُ حَلَّتْ يَدْرِينِ فَاسْتَدْرَتْ
 لَسْتُ بِصَاحِبٍ لِقَطْنِي فَأَخَذَتْ سِنِّي كَيْبِيرٍ وَأَصْرَتْ عَلَى لُكْنِي
 وَهَمَّتْ تَمِيزُنِي جَلَابِيرٍ وَهُوَ يَقُولُ يَا هَذَا مَا مَطِئَتِي يَطْلِيكَ
 فَكَفَّفَ عَنْ غَرْبِكَ وَعَدَّ عَنْ سَيْكِ وَلَا تَقْضِيَنِي إِلَى حَكْمِ هَذَا الْحَيِّ
 الْكَبِيرِ مِنَ الْغِيِّ فَإِنْ أَجَبَاكَ فَتَسَلَّمَ وَلَنْ زَوَاهَا عَنْكَ فَلَا تُشْكِمُ قَلَمُ
 أَرَدَ وَأَعْقَبَتِي وَلَا مَسَلَتْ غَضَبِي لِأَنَّ أَيْتِي الْحَكْمَ وَلَوْ لَكُمُ فَاتَّخِذْنَا
 إِلَى شَيْخٍ زَكِينٍ النَّصْبَةَ أَيْتِي الْعَصْبَةَ يُؤْتِي شَرْهَ مَنَاسِكُ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

خَيْرَ اَيَّانِ عَمَّ اِذْ لَسْتُ اسْتَوْجِبُكَ اَيْلَهُمْ شَرُّ اَتَامٍ مِنْ اِذَا اسْتَقْبَلْتَهُمْ
ازدی کنایه ای است که در بستم که نزد او باشم پس اگر لازم باشد بدین سخن که بهرگاه تامل مناسک کرده باشد
مَنْ مِنْ اسْتَوْجِبُ فَلَاحُزَّ الْعِلْمُ هَذَانِ الْكَلْبُ سَوَامِي الْقِيَمِ + ثُمَّ لَانَهُ نَفَاة
بزرگیکه گفتم کرد اندیشه تو پس بگو و سواها این بود و سبب برابر در قیما بزرگانه حکم روان کرد
بَيْنَ يَدَيَّ مِنْ سِلْمِ النَّافَةِ اَلْ وَكَمِيَانِ عَلَى رَحْتِ جَرْدِ اِلِ الطَّرِ
پیش من کسی را که سبب نافراری بودی من دست نهاد بر من پس ضم باینکه میگفتم پس شادمانی را
وَاَقُولُ يَا لَلْعَجَبِ اَلْ كَارِثُ بِنِ هَمَّ فَقُلْتُ يَا لَلَّهِ لَقَدْ طَرَفْتُ وَهَمَّ
و میگفتم که ای شگفتی عجز شگفتی است سبب بام پس گفتم او را بعد از آنکه از طرفه خرابی میفرمود
يَا كَرَفْتُ فَنَاسْتَدْنَاكَ اَللَّهُ هَلْ لَقِيْتُ حَرْمِيكَ بِلَاغَةٍ وَاحْشِنَ لِقَظْ
چیز را که شنیدی پس بکنید سیدم تا هذا آید ای افروخته تر از خود از روی لطف و بگو تر برای لفظ
صَانَةً فَقَالَ اَللَّهُ لَعَمْرِي فَاسْمِعْ وَاَنْتُمْ كُنْتُمْ عَزَمْتُ حَيْثُ اَلْقَمْتُ عَلَى
از روی تحجب بپوشید با رخسار ای این است و خوشتر از این بودم که آنکس کردم برگاه آدم بنامه بر
اَنْ اَتَّخِذَ طَعِينَةً لِكُلِّ مَوْجِبَةٍ فَيَنْ لَعَيْنَ الْخَلْبِ وَكَادَ اَلْهَمُّ
اینکه بگویم زان را باشد بر او ای کشته پس گاه متعین شد خواستگاری و نزدیک شد گاه
يَسْتَتِبُ اَلْكُرْتُ فَاَنْتُمْ لَمِنْ اَلْوَحْرِ الْمَتَّامِلِ كَيْفَ مَسْقُطِ الشَّمْسِ وَبِشْ
که تمام شود اندیشه کردم اندیشه کردن بهیچیز از خط نیک نگرفته که چگونه است جای فادان بر مکرر بزم
لِيَكُنِّي اَنَا جِي الْقَلْبُ لِمُعَذِّبٍ وَاَقْبَلُ الْعَزْمُ الْمَذْبُوبُ اِنْ اَجَمْتُ عَلَى
خود را باینکه شوی سیکر و شل و شربت و میگوید اندیشه آنکس مضطرب و در نا آگاه قصد کردم بر
اَنْ اَسْمُوْا وَاَسْمُوْا رَافِلٌ مِنْ اَجْرِ فَاَقْبَلُ خُصْبُ الظَّلَاةِ اَطْنَابُهَا وَاَوَلْتُ
اینکه بگویم که و شود بستم خستین کسی را که بستم پس بگو بر کند تاریکی رسنمای خود را و کرد اندیشه
اَلشَّيْبُ ذُنَابُهَا اَعْدَتْ خَدَّوْكَ لَتَعْرِفَ وَاَجْعَلْ لَكَ اَلْمُنْعِيفُ فَلْيَنْ
تا زمان و خدا خود را مجسم رستم بخودش معرفت جویند و با خود رستم بخود و در غن فلان گزیده میباشی

[illegible]

و مراد اسان کرده شده و نیز کج مار بار دیده ای و همچنین تحت ظاهر شده و در

Handwritten Persian calligraphy, likely a continuation of the letter or a separate note, written in a cursive style.

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

الْمُقَرَّبَةُ وَالصَّنَاعُ لِلدُّرِّ وَالْفِطْنَةُ لِلْعَبِيدِ تَوَافُا حَالَهُ الرَّاكِبِ
تزوکی جویند است بر در است در روشن طبع آزمایند است باز بر آید و طعام حاضر برای سوار است
وَالشَّوْطَةُ الْحَاظِبُ وَقَعْدَةُ الْعَاجِزِ وَهَزَقُ الْبَارِزِ عَمَّا يَكْتَفِي لَيْسَةً
وکه آسان گشای پیزم کمر است و مرکب زداند است و غیرت نشان جنگ کثرت طبع است و نرم است
وَعَفْلَتُهَا هَيْبَةٌ وَدَخَلَتْهَا مَسْتَبِينَةٌ وَخِدْمَتُهَا مَرْيَمَةٌ وَأَقْسَمَ لَهَا
وکه بد آن است آسان گشت امر سان از آشکاست و خدمت او را این چنین است و سوگند بخورم که هر آنکه
صَدَقْتَ فِي الْعَبِيدِ وَأَجَلَيْتَ لَهَا نَدَى بِأَيْتِهِمَا هَامَ قَلْبُكَ وَ
راست گفته شد در دو وصف در روشن کردی با و کا و وحی کلام از بهر دو شیفه دل تو
عَلَى أَيْتِهِمَا قَامَ ذَلِكَ قَالَ أَبُو زَيْدٍ فَرَأَيْتُ جَذَلَةً يَقْبِهَا الْمَرَجُ وَتَدْمِي
رکدام از بهر دو ایستاد گیر تو گفت ابو زید پس دیدم او را سگی که بر سر سبکند سگ از لاله و خون او می
مِنْهَا الْحَاجِمُ الْإِنِّي قُلْتُ لَهُ كُنْتُ سَمِعْتُ أَنَّ الْبَكْرَ أَشَدُّ جَبَاحًا وَأَقْلَ
از آن جای جابجی که جستن من گفته ام او را بودم که می شنیدم که بر آید و شیر و میز است و وحی می گشت
خَبَأَ قَالُ لَعْمِي لَقَدْ قِيلَ هَذَا وَلَكِنْ كَرِهْتُ قَوْلَ أَذَى وَجِجِكَ مَا هِيَ
زبیر گفت سوگند می کنم که این را نگویند گفتند این و لکن بنا از قول است که از بهر سید و دای تا آگاه باشی که آن
الْمَرْءُ الْأَكْبَى الْعَيْنَانِ وَاللَّطِيَّةُ الْبَطِيَّةُ الْأَدْعَانِ الزُّنْدُ الْمُسْعِرَةُ الْهَدِيمُ
کزه است سرکش و مفاد بگام نیست و مرکب است همه رام شود و آتش زنده که شوار است برین آوردن آتش
وَالْقَلْعَةُ الْمُسْتَصْعَبَةُ الْإِفْتِنَاحُ تَوَافُا مَوْثِقَاتُ كَثِيرٍ وَمَعُونَتُهَا
دفعه که دشوار است کشادگی او پس بر آید باز گردان او بسیار و یاری او
لَيْسِيَّةٌ وَعِشْرَتُهَا صَلِفَةٌ وَدَالَتُهَا مَكْلَفَةٌ وَبَيْدُهَا خِرْقَاءٌ وَفَتْحُهَا
انگشت و آمیزش او کم سود است و ناز او ریخته است و دست او کار بگوید و فتنه او
صَمَاءٌ وَعَمْرُوكَ أَخْشَاءٌ وَلَكِنَّهَا كِلَاءٌ وَفِي رِيَاضِهَا كُنَاءٌ وَعَلَى
نخست و طبع او درشت است و شب و سخت سیاه و دراز دور رام کردن او سخت است و بر

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, written in a cursive script.

وَعَلَّ جَبْرًا غَشَاءً وَطَالَمَا أَخْرَجْتَ الْمَنَازِلَ وَفَرَكْتَ الْمَنَازِلَ أَحَقَّتْ

در خیره او همه است و بسیار است که رسوا میکند شهر را و دشمن دارد شهر را و چشم می آرد

الْمَنَازِلَ وَأَضْرَعَتْ لِقَتِي الْبَازِلَ أَخْرَجْنَا الَّتِي تَقُولُ أَنَا الْبَصِيرُ وَأَجْلِسُ

خوش طبعی کند و حاضر میکند مرد فوی کامل را پس برآورد و شیر زنیست که میگوید که من میباشم و می شناسم

فَأُطْلَبُ مِنْ بَيْتِي وَيُحْبَسُ فَقُلْتُ لَهُ مَا تَرَى فِي الشَّيْبِ يَا أَبَا الطَّنْبُ فَقَالَ وَكَو

پس می پرسد که سر پدر را بیاورد و بنده کند پس گفتند او را پس چه می بینی در پیرایه ای خداوند را میگوید گفت ای تو

اتَرَعِبُ فِي فَضَالَةِ الْمَأْكَلِ وَمَنَالَةِ الْمَنَهْلِ وَالْبَاسِ الْمُسْتَبْدِلِ وَالْوَعْدِ

آیا سیرانی در پس مانده خوردنی و بقیه آب حوض و حاره بخار آمده و آرد

الْمُسْتَعْلِ وَالذَّوْقَةِ الْمُسْطَرَفَةِ وَالْخَرَجَةِ الْمُسْتَرْفَةِ وَالْوَقَاحِ الْمُسْتَطَرَفَةِ

بخار آمد و زن ملول گیرنده شهر تازه و بسیار بیرون آید بسیار کرده و زن بی نرمی دراز زبان

وَالْحَكِيمَةِ الْمُسْتَطَرَفَةِ ثُمَّ كُنْتُ وَصِدْتُ وَطَالَ مَا بَقِيَ عَلَى فَنَصْرُ

و ذخیره کنده روز شنبه بسیار فرکنده پسر سخن او نیست که بودم من و کس من و درست که ستم کرده بر من پس با کسی در دنیا

وَشَتَّانَ بَيْنَ الْيَوْمِ وَأَمْسٍ وَهَيْمَاتِ الْقَمَرِ مِنَ الشَّمْسِ وَأَزْكَانَتِ

و دورست امر سانه شهر امروز و در روز و دورست مناب از آفتاب و اگر باشد او

الْحَيَاةُ الْبَرُوكُ وَالظَّهْمَةُ الْهَلُوكُ فِي الْعِلِّ الْقَلِيلِ وَالْجُرُوحِ الَّذِي

پس از این بهترین خشنود و او را بهر چه باشد باز نازد پس آن فید کردن پس ناکست و جراح من که

لَا يَكْدِلُ فَقُلْتُ لَهُ فَمَا تَرَى أَنْ أَتَوَهَّبَ وَأَسْلَكَ هَذَا الذَّهَبَ

پس نشد پس گفتند او را پس با فکر میکنی اینکه بگذارم من گرفتن و بروم این راه را

فَأَنْتَرَنِي أَتَشَارُكَ الْوَدَّ عِنْدَ ذَلِكَ الْمَنَادِ ثُمَّ قَالَ فَبَيْتِكَ تَقْتَدِرُ

پس بازو شستند و از دین ادب آموز به کام لغزش ادب کردند تا ز گفت و ای ترا آیا پیر می بینی

بِالرَّهْبَانِ لَكُنْ قَدِ اسْتَبَانَ أَفْ لَكَ وَلَوْ مِنْ رَأْيِكَ وَمِمَّا لَكَ وَكَانَ

با راهبان و راهبان و من برآورد آشکار شد زبان با در ترا و راستی او برآورد و ملاکی با در ترا و درین کوته

وَعَلَّ جَبْرًا غَشَاءً وَطَالَمَا أَخْرَجْتَ الْمَنَازِلَ وَفَرَكْتَ الْمَنَازِلَ أَحَقَّتْ

وَعَلَّ جَبْرًا غَشَاءً وَطَالَمَا أَخْرَجْتَ الْمَنَازِلَ وَفَرَكْتَ الْمَنَازِلَ أَحَقَّتْ

وَعَلَّ جَبْرًا غَشَاءً وَطَالَمَا أَخْرَجْتَ الْمَنَازِلَ وَفَرَكْتَ الْمَنَازِلَ أَحَقَّتْ

وَعَلَّ جَبْرًا غَشَاءً وَطَالَمَا أَخْرَجْتَ الْمَنَازِلَ وَفَرَكْتَ الْمَنَازِلَ أَحَقَّتْ

[illegible][illegible]

فِي الصَّحَابِ طَرِبَ طَرِيقَ الْمُنْتَهَى ثُمَّ قَالَ الْعَلِيُّ الْعَلَّ وَلَا تَسْلُ فَاخَذَتْ

[illegible]

هَٰذَا الرُّطْبُ أَخْطَبُ لَكَ لَا شَرَّ مَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ كَلَّا وَاللَّهِ قَالَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

اینها خرای از باطلها گفت: میفرمودند بجهت گفت: بیدار و نه خواب را بستان گفت: کو که چنین است بجهت گفت: ایمن بنابر

بِالْشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومِ وَاللَّهُ قَالَ وَلَا تُصَايِدُ بِالْقُصَايِدِ قَالَ سَكَتُ عَافَاكَ

ماتسارہ گفتن شب گفت دوست جدا گفت وہ حلوام با تصدیق گفت خاموس عاقبت کی گذرا

اللَّهُ قَالَ وَلَا الذِّقْنُ بِالْمَعْنَى الذِّقْنُ قَالَ أَيْنَ يَذْهَبُ بِكَ ارْشَدَكَ اللَّهُ

حذاکفت نہ اُرد بمعنی باریک گفت کہا برودہ مبتوی رُہ رہا ہے یہ بڑا خدا تھا

قَالَ وَلَا الذُّرَّائِدُ يَا فَرَّائِدُ قَالَ حَدِّثْنِي هَذَا أَصْلَحَكَ اللَّهُ وَاسْتَحْلَمَ أَبُو زَيْدٍ

کفایت ازید و نه نامحاشی گشته با جابر کلام گفت کودک بگفت ازین شکو کده ترا خدا تعالی ضحیرین دانا پرورید

تَرَاجَعِ السُّؤَالَ وَلِجِ آيِ الشَّكَايَةِ مِنْ هَذَا الْحَرْفِ وَالْغُلَامَانِ الشَّيْخَ ط

بریکدیگر گردیدن سوال و جواب را و بر یکدیگر میخیزند ازین نوشته آن دودید کودک که بر آئینه کلام زبون

بَطْنِ الشَّيْطَانِ فَقَالَ احْسِبْكَ رَاشِيَةً فَقَدْ عَرَفْتُ فَتَكَ اسْتَنْتِ

مناجست و بچہ سلطان بیکت پہ گفت سبندت ترا ای شیخ پس شناختم روش ترا و دانستم

أَنْتَ خِذْ لَكَ آيَةً فَقَالَ هِيَ كَأَنَّهُ زُبُرٌ مُّسْتَوِيَةٌ مِّمَّا يَكْتُبُ الْمَلَائِكَةُ فَأَتَتْ بِهِ هَامَانَ فَجَاءَهُ بِهَا الْمَلَأَ أُولَئِكَ كَافِرٌ لُّغْوِيٌّ

حضرت ابی بکر جواب را بمجلس فی تحصیل و بند کون باد از روی خیر لیکم در برین

وَالْأَنْبِيَاءُ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأُحْمِلُهُمْ بِالْأَصْفَادِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلَكُونَ

و نه نثر بار پر خوان و ده احبار با سخاوت باز آتش از بس و نه سال با آب و دست بسته و نه عکس با قلم

وَلَقَدْ كُنَّا لِلْإِنسَانِ أَعْيُنًا عَاصِينَ

بافالہ و نہ خرمای حنکھا یکدم از دست و لیکه زرقه اسرار روزگار فروریان کبریا ساخت

الملك محمد بن عبد الله بن عبد العزيز

برای او و چون که سوار بر کمانه و مشو از او تراشید و کسیکه بغداد و سراسر بلاد را که از او سخن و کسکه

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَيْمَانِ ذُو الْأُنْثَىٰ هَذِهِ ۚ فَيَقْبِضُوا عَلَىٰ الْأُتْرَاقِ فَجَنَابُ الْمَرْثَىٰ غَفْلٌ خَافٍ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

[illegible]

وہی کہ جس نے اسے پہچان لیا وہی کہ جس نے اسے پہچان لیا

تحریر: محمد رفیع الرحمن

سید محمد علی بن ابی طالب علیه السلام

مجلس الشورى
البحرين

مجلس فقہاء عربین

من سلطان بعد من سلطان
من سلطان بعد من سلطان
من سلطان بعد من سلطان
من سلطان بعد من سلطان

عند سائر المسلمين من روى عن علي بن الحسين
عن فضالة عن الحسن بن علي بن فضال عن
الحسين بن علي بن فضال عن الحسن بن علي بن فضال

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بِهِ الْوَسْطَانِ

میں نے اس کو یاد دلا دیا کہ یہ تو میری ہی بات ہے۔

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

وہی ہے جس نے ان کو اپنے لئے چنا ہے۔

[illegible]

العطار من بنين الدنيا
 بين من بنين الدنيا
 في كل حال
 العطار من بنين الدنيا
 بين من بنين الدنيا
 في كل حال

باران بنود اورا بهای و نرزدیک و دورا بار پای و همچنین علم اگر نه تعویث کند اورا
نستب قدیسه لصب و خریه حسب ان السد کجدو و ولی

مال پس خوانند و بیج و سست و ابله آن علم بهیه است باز سلسله رفت بجا که میزید و روگردانید

بما ليك من شغل و سيرة و طبع و البزيم آيا شتاقى كه چنينكه علم
لادبار فوت له بحسن البصيرة و سكت له بحكم الضرورة فقال

دَعَا الْاَکْثَرُ مِنَ الصَّالِحِ وَخُذْنِي فِي حَدِيثِ الْفَصْلِ وَاعْلَمْ أَنَّ لَا بُدَّ لِكُلِّ

لا تَشْعُرْ مِنْ جَلْعٍ فَمَا التَّذْيِيرُ فِيمَا يَسِيْرُكَ الْمَوْتُ وَيُطْفِئُ الْحَيَاةَ قُلْتُ

الامر إليك والامر إليك فقال ان ترهن سيفك للشعب
 لا يرد بهيئت ومار بهر دست است پس گفت اندیشه میکنم انکیر که دکنی شمشیر خود را تا سیر کنی حکم کنی خود را

وَضَيْفَكَ فَنَاوَلْنِيهِ وَأَقْرَبَ لِيكَ مَا أَلْتَقِمَ فَأَحْسَنَ الظَّرِّ

وَمِنْهُ السَّيْفُ وَالرَّهْمُ فَمَا لَيْتَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الثَّاقَةِ وَرَفُضَ الصِّدْقِ وَالصِّدْقِ
وَمِنْهُ السَّيْفُ وَالرَّهْمُ فَمَا لَيْتَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الثَّاقَةِ وَرَفُضَ الصِّدْقِ وَالصِّدْقِ

فمكت علیا الرقبہ ثم خفضت العقبہ فكنت من ضعیف اللین والصبر
 پس دنگ کروم و نه ای که نظر آدمی بزم باز برستم که بر شایع مردم پس بودم همچو کسیکه منافع کرد شیراز در تاساں

لَمَّا قَهْوَةَ السَّيْفِ الْمَقَامَ الرَّابِعَةَ وَالْأَوَّلَى
نَدِيمِ ابْنِ بَدْرٍ وَنَدِيمِ شِيرَا قَامَ
جَلَّ وَجَاهُ

[illegible]

حَكِي الْحَارِثُ بْنُ قَهْمٍ قَالَ عَشْتُ فِي أَيْلَةٍ دَلِجَةٍ فَظَلَمَ فَاجِحَةُ الْكُفْرِ إِلَى نَارِ

تَضَمُّ عَلَى عِلْمٍ وَتَحْبِيزٍ عَنْ كَرَمٍ وَكَانَتْ لَيْلَةً جَمَّهَا مَقْرُودٌ وَجَبَّهَا مَزِيدٌ

وَبَجَّهَا مَغْشُومٌ وَغَلَبَهَا مَحْكَومٌ وَأَنَافِئُهَا أَصْرٌ مِنْ عَيْنِ الْخَيْرِ بَاوٍ وَالْعَاثِرُ

أَجْرٌ بَاوٍ فَلَمْ أَزَلْ أَنْصُ مَحْسُوسٌ وَأَقُولُ طُوبَى لَكَ وَلَيْسِي إِلَّا أَنْ تَصْرُلُوهُ

إِلَى وَنَمِينٍ أَرَقَالِي فَاتَّخَذَ لِي عِدًّا الْجَمْرُ وَبَنِي شَدَّ مَرْجَحِي أَنْظُرْ حَيْثُ

رَبِّكَ خَاطِبُ لَيْلٍ سَارٍ هَدَاهُ بَلَّ هَدَاهُ ضَوْءُ النَّارِ إِلَى رَحِيْبِ الْبَلْعِ رَحِيْبِ

النَّارِ مَرْحَبٌ بِطَارِ الْمُنَارِ وَنَحَابٌ جَدَّ لَكَ بِالدِّنَارِ كَيْسٌ كَزُورِ عَيْنِ

الرُّوَارِ وَلَا يَغْتَابُ الْقُرَى مَخَارِجًا إِذَا اقْشَعَرَّتْ رَبُّ الْأَقْطَارِ فَضَنَّتْ

لَا نَوَآءُ يَأْكُمُ طَارِ هُوَ عَلَى بُوَيْسِ الرِّسَالِ الضَّرِي جَمُّ الرُّمَادِ مَرْهَفٌ

الشَّفَارُ لَمْ يَجْلِدْ فِي لَيْلٍ وَلَا نَارٌ مِنْ نَحْوِ وَارٍ وَأَقْدَحُ وَارٍ تَرْتَلِفَانِ

بِحِجَابِي وَصَاحِبِي بِرَاحَةِ آيَتِي وَأَقْنَادِي إِلَى بَيْتِ عِشَارَةِ شَعْرِ

بَارُوِي تَرْكِبِينَ وَمَصَاحِفِي كَرَمِي كَرِيمِي وَكُفْرِي مَبْهُوِي خَانَةِ كَرَشَرَانِ وَأَوَاذِي مَبْهُوِي

Handwritten marginal notes in Persian script, including commentary and additional verses, surrounding the main text.

[illegible][illegible]

۱۰۰

[illegible]

بِالْبَيْضِ وَالْيَكْبَرِ الْعَقَابُ لِلرَّايَةِ وَكَانَتْ آيَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عليه واله وسلم في العفا ومنتهين ذوى نيل بدت لهم نبيلة

فَانْتَوُوا مِنْهَا اِلَى الْهَرَبِ النَّبِيْلَةَ الْخِفَةَ وَمِنْهُ نَسْبُ الْبَعِثِ اِذَا امَاكَتْ

وَأَكْرَمَ نَظْمٍ وَعَصَبَةٍ لَمْ تَرَ الْبَيْتَ الْعَتِيقَ وَقَدْ حُجَّتْ

وید بر کرد و دیدم کنیزی که ندریند خانه کعبه را حال کنج کردید

جُنَيْدًا لَا شَكَّ عَلَى الرُّكْبِ مَعْنَى اِحْتِجَاجِ جُنَيْدٍ اِي غَلَبَتِ يَاحْجَاجُ عَمَّادُ الدِّ

بجائین علی الرکب و جئنی جمع جاتٍ نظر و نسوة بعد الذکر

مَرْحَلَب + صَبْحِي كَاظِمَةً مِنْ غَيْرِهَا تَعَبُ + الْكَافِظَةُ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ

از طب باد و دغل تند بکافله تی سستی و رخ کافله درین مقام

از کلمه القیادت و دیدیم مردان شریف و پاکه نشدند از زمین کاظمه و رسیدند

مِمَّا سَاءَ عَصَمَهُ وَأَوْقَعَهُ وَأَفْهَمَهُ الذَّنْبَ الْحَكِيمَ الْقَادِرَ الْكَافِرَ

وَالْقَدْرُ الْقَدْرُ الْكَلْبُ خَفِيَ شَيْئًا وَكَانَ كَلْبُ الْقُدْرَةِ شَاهِدًا

در دیک و قدیر آنچه بخت شود در دیک و دیم جوانی را که مسکود بر کز زن خیزد و دیم او را

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بی بی و مادر که در دنیا جای گیر
 غنیمتین بر خرم بود دنیا را که
 عین صبح و کافور و عطر
 دوشتم و کافور و عطر

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

وَلَا تُسَلِّمُوا إِلَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَاللَّذِينَ آمَنُوا سَلَامٌ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَلَامٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

وَلَا تُسَلِّمُوا إِلَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَاللَّذِينَ آمَنُوا سَلَامٌ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَلَامٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

الْعَدُوِّ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى مِنْ كُلِّ حَذَبٍ يَبْتَغُونَ وَالْعَقِيبُ مَوْحِلُ الْقَوْمِ

نَظَرُوا شَتَايَا كَيْفَ خُفِّ الشَّيْبِ بَيْنَا فِي الْبَدَنِ وَبِوَفْقِ السَّيِّئِ كَرِشِ الشَّيْبِ

هَهُنَا مَا نَجَّى اللَّبَنَ وَالشَّيْبُ اللَّبَنُ الْمَمْرُوحُ وَيُقَالُ فِيهِ مَشِيبٌ

وَمَشُوبٌ أَيْ مَمْرُوحٌ نَظَرُوا مَرْضَعًا يَلْبَانُ كَرِشَهُ فَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَجَارَتَيْنِ

الشَّيْبِ الشَّجَارَةُ لِحَفَّةٍ مَا لَمْ تَكُنْ مُظْلَمَةً فَإِنْ ظَلَمْتَ فَهِيَ الْخُوجُجُ

الشَّيْبُ هَهُنَا الْحَبْلُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى فَلَمَّا دَلَّسَبَّ السَّمَاءَ نَظَمَ

وَزَارِعًا ذُرًّا حَتَّى إِذَا حَصَدَتْ حَصَرَتْ غَبِيرَاتُهَا أَوْ الطَّرَبُ

الْغَبِيرَاتُ الشُّكْرُ الْمُخْتَلَفُ مِنَ الذَّرَّةِ وَفِي الْحَدِيثِ يَلْبَانُ وَالْغَبِيرَاتُ فَاخِرُ الْعَامِ

وَلَسَمِيَ أَيْضًا الشُّكْرَ نَظَرُوا أَيْضًا هُوَ غُلُوبٌ عَلَى فَرْسٍ قَدْ غَلَّ أَيْضًا

وَمَا يَنْفَكُ مِنْ خَبَبٍ الْمَعْلُولُ هَهُنَا الْعُقْشَانُ وَغُلَّ أَيْ عَطَشَ وَمِنْهُ

وَلَا تُسَلِّمُوا إِلَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَاللَّذِينَ آمَنُوا سَلَامٌ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَلَامٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

الْعَدُوِّ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى مِنْ كُلِّ حَذَبٍ يَبْتَغُونَ وَالْعَقِيبُ مَوْحِلُ الْقَوْمِ

نَظَرُوا شَتَايَا كَيْفَ خُفِّ الشَّيْبِ بَيْنَا فِي الْبَدَنِ وَبِوَفْقِ السَّيِّئِ كَرِشِ الشَّيْبِ

هَهُنَا مَا نَجَّى اللَّبَنَ وَالشَّيْبُ اللَّبَنُ الْمَمْرُوحُ وَيُقَالُ فِيهِ مَشِيبٌ

وَمَشُوبٌ أَيْ مَمْرُوحٌ نَظَرُوا مَرْضَعًا يَلْبَانُ كَرِشَهُ فَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَجَارَتَيْنِ

الشَّيْبِ الشَّجَارَةُ لِحَفَّةٍ مَا لَمْ تَكُنْ مُظْلَمَةً فَإِنْ ظَلَمْتَ فَهِيَ الْخُوجُجُ

الشَّيْبُ هَهُنَا الْحَبْلُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى فَلَمَّا دَلَّسَبَّ السَّمَاءَ نَظَمَ

وَزَارِعًا ذُرًّا حَتَّى إِذَا حَصَدَتْ حَصَرَتْ غَبِيرَاتُهَا أَوْ الطَّرَبُ

الْغَبِيرَاتُ الشُّكْرُ الْمُخْتَلَفُ مِنَ الذَّرَّةِ وَفِي الْحَدِيثِ يَلْبَانُ وَالْغَبِيرَاتُ فَاخِرُ الْعَامِ

وَلَسَمِيَ أَيْضًا الشُّكْرَ نَظَرُوا أَيْضًا هُوَ غُلُوبٌ عَلَى فَرْسٍ قَدْ غَلَّ أَيْضًا

وَمَا يَنْفَكُ مِنْ خَبَبٍ الْمَعْلُولُ هَهُنَا الْعُقْشَانُ وَغُلَّ أَيْ عَطَشَ وَمِنْهُ

الرَّجْعَةُ وَكَأَنَّهَا رَجْعَةٌ

وَلَا تُسَلِّمُوا إِلَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَاللَّذِينَ آمَنُوا سَلَامٌ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَلَامٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

وَمِنْهُ الْغَلِيلُ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ} نَظَرُ ذَا بَدَلٍ يَتَقَادَرُ رَاحِلَةً ^{بِجَالِكُنْ دَوِي بِجَوْنَتِ} يُسْتَهْلِكُ قَوْمًا مَسُورًا ^{عَالِ الْكَلْبِ دَوِي بِكُرْدِ دَسْتِ}
أَحْرَقَ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ} الْمَسُورَ الَّذِي يَجِدُ الْمَسْرُوهَ وَهُوَ أَحْتِبَاسُ الْبُكْلِ ^{مَسُورِ كَسِيكِي دَرِ يَدِ اَسْرَارِ دَانِ بَدِ شَدَنِ شَانِ شَدِ} نَظَرُ
جَالِسًا مَاشِيًا قَوِي مَطِيئَةً ^{وَدِدِم نَشِيئَةُ رَوْدَه رَا كَشَابِ سَكِرِ سَوَارِي اَو بَاو دَنِيَتِ دَرِ چِرَكِي ذَكَرِ كَرْدِم اَز كَلْبِ} وَمَا فِي الَّذِي أَوْ رَدَّ شَرِّ رَبِّ +
الْجَالِسُ الَّذِي يَجِدُ الْمَاشِيَ الَّذِي كَثُرَتْ مَاشِيَتُهُ وَكَثُرَتْ ^{جَالِسِ كَسِيكِي اَيِ زَمِيْنِ بَدَنِ دَاسِنِ كَسِيكِي سَبَارِ بَاشَدِ جَارِ بَارِ اَو دَقَقِرِ دَجِ بَارِ} مَاشِيَتُهُ
قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّ أَمْثُلَ أَكَاكِبِهِ دُعَاءُ لَهْمٍ بِالْأَشْيَاءِ وَكَثْرَةُ الْمَاشِيَةِ ^{قَوْلِ خُدَايِ كَرَا}
نَظَرُ وَذَاتُ شَطَاطٍ كَصَدْرِ الرِّيحِ قَامَتْهُ صَادِقَةٌ بَيْنِي لَيْشَكُومُ لَمِنْ كَدِّ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ}
الْكَدِّ مَا رَفَعَهُ مِنَ الْأَرْضِ نَظَرُ وَحَالِكَا أَجْزَمِ الْكَفَيْنِ ذَاخِرُ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ}
فَإِنْ عَجَبْتُمْ فَلَكَ فِي الْخَلْقِ مِنْ عَجَبٍ + الْخَالِكُ هُوَ الَّذِي إِذَا ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ}
مَسَى حَرَكٌ مَنَكِبِيَةٍ وَفَجَّ بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ نَظَرُ وَصَادِعًا بِالْقَنَاءِ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ}
مِنْ غَيْرِ أَرْعَفَتْ + كَفَاءُ يَوْمًا بِرَجْحٍ لَا وَكَمِئْتِ + الْفَنَاءُ أَرْعَفَتْ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ}
الْأَيْفُ وَتَحْدَبُ وَسَطُهُ وَضَدَعُ بِهِ أَلْشَفُهُ نَظَرُ سَاعِيًا مَسْكِرًا لَكَ ^{وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ}

وَدِدِم خُذُو دَسْتِ اَلَا رَ بُّمُ سَرِزِرِه كُودِ مَلَايِ اَو بَايَمِ اَوْرَا دَرِ مَنَا بِجَالِكُنْ شَكُورِ سَكِرِ دَرِ كُودِ شَتَرِ

الْأَيْفُ وَتَحْدَبُ وَسَطُهُ وَضَدَعُ بِهِ أَلْشَفُهُ نَظَرُ سَاعِيًا مَسْكِرًا لَكَ

يَكْفُرُ + اِفْرَاحَهُمْ مَا شَاءَ كَالظُّلُمِ وَالْكَذِبِ فَرَّاحَهُمْ اِفْرَاحَهُمْ
بالذين ومنه قوله عليه السلام لا يترك في الاسلام مفرح او
بالذين نظر ومنه ما جاء في الرجال له وما له في حديث الخلق
من ارب الخلق ههنا الكذب ومنه قوله تعالى ان هذا الاخلق
الاولين نظر واذ ما كففت بالعهد ذمته ولا ذمام له في مد
العرب الذمام الاول العهد والثاني جمع ذمة وبي البير القليلة
الماء وغنى بالذهب المسلك اى ماله في البدو ابار قليلة الماء نظم
وذاق ما استباق لينة وليته مستبين غير محجب بالذين الخلق
الذائق منه قوله تعالى ما قطع من لينة نظم ساجداه فخل غير مكره
بما ان بل اراه افضل القرب الفحل الحصيد المتخذ من فحل الخلق نظم
وعاد راعولاً من ظل يعذرة مع التلطف والمعدور في محجب

عليه السلام
سأله عن
الذين
بالذين
من ارب
الاولين
العرب
الماء
وذاق
الذائق
بما ان
وعاد
بعض
الذين
بالذين
من ارب
الاولين
العرب
الماء
وذاق
الذائق
بما ان
وعاد

کند و بیای و زده
بشت و زده و پسته
ای بود و بدست کند
نظاره و بدست کند
نفس و بدست کند
نفس و بدست کند
نفس و بدست کند
نفس و بدست کند

٢٥٢
 من انما هو العلم به ان كان
 بعينه ان المراه اذا اكلت
 من ذلك لانه في حال
 من انما هو العلم به ان كان
 بعينه ان المراه اذا اكلت
 من ذلك لانه في حال

شعروا كما زارا لو كان الدهر ألفه نجت ليدخيب الشير مضرب

و مبارک باد است که اگر هرگز در روزگار رفع گشته تا جفتی خشک نمود و مای میز یکم نیز ۲۰

لَا رَأْيَ الْمَرْأَةِ وَمِنْهُ قَوْلُ الشَّيْخِ ع فِدَى لَكَ مِنْ أَهْلِ تَقْوَاهُ نَظْمُ

ادار معصی من است و از انست قتل شاعر
قربان تو باو در در رفته زل من کبیر این

وَكَمِ مِنْ أَقَانِينِ عُجَابَةٍ عِنْدَ مَنْ يُكَلِّمُنِي وَمِنْ خَصَرٍ + فَإِنْ شِئْتُمْ

و بسیار اما قسم و مزارع خلعت آید نزد دولت دار سخنانی چنین گریازی آید و از سخنان گریه پس از آنکه میگوید به هم کلام

فَإِنَّ الْعَارِفِيَّ عَلَى مَنْ لَا يَمِيزُ بَيْنَ الْعُودِ وَالْخَشَبِ وَلَنْ تَلْبِسْتُمُ الْحَمْلَ

دشمنوں کے لئے جو کچھ ہوتا ہے وہی تمہارے لئے بھی ہوگا۔

الْقَوْلُ بَانَ لَكُمْ صِدْقِي وَكَأَنَّمَا طَلَعِيَ عَلَى رُطْبِي قَالَ الْحَارِثُ بْنُ مُطَّامٍ

کفایت را بدو داشته شمارا رسیدن در او نمود خود جوانی من به جوانی نخستین گفت عادت بهر بهام

فَلَقَدْ نَاخِطُ فِي قَلْبِ قَرِيضِهِ وَتَأْوِيلُ مَعَارِضِهِ مَوْلَا يُؤْنِسُ الْخُلُقُ

ہم آغا زکریا کو دست باند بنایم کہ معنی مشورہ و تخفیر کنایات او داد باری سیکرد اما سچواری چہ ہم

يَا نَبِيَّ وَيَقُولُ لَيْسَ هَذَا بَقَلٍ فَأَدْعِي إِلَى أَنْ تَقْسِرَ الْبَيْتَاجَ وَتَسْكُنَ

بنفین و میگفت که نیست این استیازه تو که هر خود بودا تا نگه بدو را شد ظهور حق و اسواید

الزيتاج والقيبالية المقادة وخطبنا منه الافادة فوقنا بين الطمح

بکند و آنکه بخواهد از خود بیرون آید و در دنیا بماند و در آخرت نماند

وَالْيَاسُ قَالَ لَإِيْنَسُ قَبْلُ لَإِيْنَسُ فَعَلْنَا أَنَّهُ يَمُوتُ عَنَّا فِي الشُّكُو

وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي يَتَّبِعُونَ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَالِفِينَ

وومیدی وقت اندون پیش از پس بر تخت بنشینم که پادشاه وارستگی که را عهد و پیمان
برتشاره و لشکر و سواران مشایک آن رعایا و خدایان و بزرگان و مال و عمارت

وَأَعْلَمُ وَأَسْمَاءُ أَبَا مَتْوَانَانَ لَعَزَّزَ الْفَرَسِ وَأَوْحَيْبُ بِالرُّعْمِ وَاصْطَفَى

در شربت کبر و در حکم و اخذ و کفایت که در خداوند منزلت و اینکه پیش کنه شمیم برای و این از مسکوره شمیم بخندی که بر طاهر آورد

ثُمَّ أَفْعَدِيهِ وَحَلَّ سَعِيدِيهِ وَقَالَ خُذْ مَا حَسَلَ الْوَقْدَ لَا تَنْزِعْ

شتردادہ منسوب کی مسجد و ازار چادر منسوب مسجد و کھنٹ اور اکبر مر دورا حلال وزیران مہمان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تَحْلِيْلُ مَعْنَى هَذِهِ الْقَصِيدَةِ فَقَدْ حَلَفْتُ حَلْفًا لِمُتَّحِدِي مِحْرَقَةِ الْبَيْتِ الرَّفِيعِ

فوسل باردا جز این جای آهنگ پس آنگه سوکنه خورم بچشم خورن ماله گشته درستم سوکنه حرمت خانه که ملذست

الْعَمْدُ إِنَّكَ أَوَّلُ خَلْقِي فِي بَكْرِي + حَلَكْتَ مِنِّي بِجَلِّ الْوَكْدِ + قَالَ فَعَلِمْتَ أَنَّهُ

سوزنا آو بدستگه نوکرود داری ها در شهر من
فرود آئی از من بجای فرزند گشت اوی بدستگه نوکرود

الشرع الذي اذياكم انباكم واذا ملا الصائم انصام وكما ابتلي صبح

سر و جمیت که برگاه فروخت در از کرد کام را دوفت و برگاه به کرد بیانه را رفت و درگاه به شد

الْعَوْمُ وَهَبَ الشُّكَّامُ مِنَ النُّومِ عَلِمَتْهُمُ أَنَّ الشَّيْخَ حِينَ أَغْشَاهُمُ السَّيِّئَاتُ ظَلَمَهُمُ

روز آید رشد نه خواندگان از خواب اجفا کردیم نشان از آینه بر هوا. در گرفت ایشانرا خواب طلاق و طلاق

النَّاسُ وَكَرَّ النَّاسُ وَفَاتُ فَخَذَهُمْ مَا قَدَّمُوا وَمَا حَذُّهُ وَتَسْوَلُوا طَائِفَةً مِنْهُمْ

طلاق بائن و سوار شد شهادت را و گفت نیست پس در کفر افتاد از آنکه کشید و هر چه تواند و فراموش کرد و دند جز را که شکوای از او میگوید

خَبِّتُمْ شَعْبَكُمْ فِي مَشْعَبٍ ذَهَبَ عَنْكُمْ الرَّغْوَاقُ أَلْجَاءِ الْقَيَْسِ بْنِ

میداد از دستش در راه و رفتن در زمره سنا به گفت:

[illegible]

بنی اسرائیل علیہ السلام لعنوا من سواہم من غیر رحمہ وقرعوا علیہم حجراتہم

رحمت و شفا در حدیثی که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

وَدَلِّمَتْ لِيْهَا طَرَسَمَلَتْ عَلِيْهَا هَدِيَّةُ الْمَهَامَةِ رَبِّهَا التَّبَسُّعُ بِعَسِيْرِهَا عَلَيَّ

و همچنین این نامه خطاباً که شملت بر آن این مقام بیشتر مشتمل بر تفسیر او
 بر رویه و در این کتاب است

من مع عليه واحببت ايضا حماي يلقى حيرة الشبهاء وكلفه الفلاس

از کسانیکه در حق خود بگویند دست و پا بهم بریزد کردن آن کابینه کرد و حیرت شنبه و دوشنبه و اوردیش و

وصيه البحث المسألة وبالله تعالى الاستعانة والقى قوله عشيت الى

عجیب کاوش و پرسیدن و خدای بزرگت یاری فرما

نَارِ يَمِينٍ تَنُورُهَا فَقَصِدْنَا فَإِنْ لَمْ تَقْصِدْهَا قُلْتَ عَشْرُكَ عَنْهَا

ای دیدم آنا پس قصد کردم آنا پس اگر قصد کنی آنا کوستے برگردیدم آنا

[illegible]

الملك بن عبد العزيز بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الوهاب بن عبد المحسن بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

عن أبي عبد الله عليه السلام في قوله تعالى يا أيها الذين آمنوا لا تأكلوا أموالكم بينكم بالباطل

(The following are the names of the individuals who have been identified as having been involved in the investigation.)

کونینا "سنت" کی
ان فروع

مجلس

دربار
پنج قوت

مجلس

میں نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے ایک نئی چیز سیکھی ہے۔

سنه ١٢٨٠

...

[illegible]

فصلنامه علمی-پژوهشی

فصل فی بیان

الشيخ
الشيخ

فريق
رئيسه

三

جَلَّ ارْتِمَاءُ وَوَصَفَ الْجَمَادُ فِيهَا كَوَصَفَ الْوَاحِدِ وَقَوْلُهُ فَاَكْفَأُ الشَّيْءَ الْفَوَاكِهَ

جمل ابرام در وصف جمع در این استاء بهر صفت واحد است

قَالَ لِلشَّيْءِ عَرَضُ النَّارِ فَكَاكْفَأُ الشَّيْءَ مَنْ يَرُدُّ مَا كُلَّ الْفَوَاكِهَ شَانِيًا

گفت شام آتش میوه سراسر است پس هر که خواهد خوردن میوه را بگوید شام

فَلْيَصْطَلِ إِنَّ الْفَوَاكِهَ فِي الشَّيْءِ شَهْبَاءُ النَّارِ الْقَرْدُ أَشْمُ مَا كُلَّ

پس بگوید که آتش شنبه میوه در سراسر مرغوب است و آتش برای سرازده مرغوب تر از خوردنیها

وَقَوْلُهُ مَوَائِدُ كَالْمَلَائِكَةِ يَعْنِي دَارَاتِ الْقَمَرِ وَدَارَةُ الشَّمْسِ

ای مایه های ... و مایه کرده آفتاب باشد مانند مایه

الظَّفَاوَةُ وَقَوْلُهُ مَشْرُوشُ الْغَمْرِ يَعْنِي الْمُنْدِيلُ مِنْ مَشْرِيشٍ بِالْمُنْدِيلِ

لطفاً ... یعنی دسارچه از سن پاره بالندیل

إِذَا مَسَحَهَا وَمِنْهُ قَوْلُ امْرِئِ الْقَيْسِ شَعْرُ نَمِشٍ بِأَعْرَافِ الْحَيَاةِ أَكْفَنَاكَ

هرگاه پاک کرد دست و از پشت قول امی القیس

لِذَا أَخْنَجُ قَمْنًا عَنْ شَوَاعٍ مُضْهِبٍ وَقَوْلُهُ مُشْتَهَبًا فَوَدَاهُ أَيْ صَارَ

هرگاه ... را کشیم از گوشت بریان نیم پخته

مِنَ الشَّيْبِ فِي لَوْنٍ لَا شَعْبٍ وَمِنْهُ قَوْلُ امْرِئِ الْقَيْسِ أَيْضًا شَعْرُ

از پیری در رنگ سپید که بر پاهای او باشد و از پشت قول امی القیس

قَالَتْ الْخَنَسَاءُ لَمَّا كَجِثْعًا شَابَ بَعْدَ رَأْسِ هَذَا وَاشْتَهَبَ وَقَوْلُهُ

گفت مسماة خنساء هرگاه آدم نزاد پخته پس از سن سر این و سپید شد

رَبِضَ حَجْرَةٍ يَعْنِي نَاحِيَةً وَيُقَالُ فِي الشَّكْلِ لِمَنْ يُشَارِكُ فِي الرِّخَاءِ وَنَحْوِهَا

ای کرانه گفته میشود در مثل در حق کسی که شریک باشد در آرام نعمت کنار کند

عِنْدَ الْبَلَاءِ يَرْكَبُ وَسَطًا وَيَرْبِضُ حَجْرَةً وَقَوْلُهُ فَاسْتَرْعَى سَمْعَ السَّامِرِيِّ

بنگام بجا یعنی بهر دو سبانه و شنید کرانه

عنه فلهذا
ارتماء و
جمع
شام
بسیار
در
صفت

الجماعة والكلال

يَعْنِي الشُّكْرَ لَا الشُّكْرَ اسْمُ الْجَمْعِ كَالْحَاضِرِ اسْمُ الْفَرْدِ النَّارِ لَيْتَ عَلَا

یعنی انرا که بگوید چنانکه حاضر اسم است برای تکیده و نود آید کان به

الْمَاءِ وَكَالْبَقَرِ اسْمُ الْجَمْعِ الْبَقَرُ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْفَنَاءِ هُوَ اسْمُ الْبَقَرِ

آب و بقره اسم است برای جمع کاد و گفت بعضی اهل لغت گفته اند نامش بقره

مَعَ رَعِيَّتَا وَاشْتِقَاقُ الشُّكْرِ مِنَ الشَّرِّ وَهُوَ ظِلُّ الْقَمَرِ مَا خَرَجَ

مع شبان آن و اشتقاق شمر از سر و آن بدو مناسبت کرده است

مِنَ الشَّرِّ فَلَمَّا كَانَ غَلِبَ حَوَالِ الشُّكْرِ انْتَهَى تَقْدِيرُهُ فِي ظِلِّ الْقَمَرِ

از سر پس چون بود بیشتر احوال انرا که بگوید کان که ایشان انرا خوانند در یونان

اشْتِقَاقُ الْقَمَرِ اسْمُ الْفَرْدِ هَذَا يَرْجِعُ قَوْلُهُمْ لَا كَلِمَةَ الْقَمَرِ وَالشَّرِّ

اشتقاق کرده اند برای ایشان از اسم و بسوی این میگوید قول ایشان کلام خوانم کرده اند بقره اشتقاق کرده اند

وَقَوْلُهُ لَيْسَ بِعَشِيٍّ فَادْرَجِي هَذَا مِثْلَ يَضْرِبُ لَمَنْ يَتَعَاظَى

این مثل است که ذکر کند در غنای کلام

وَالْحَقُّ النَّارِ لَيْتَ عَلَا
یعنی انرا که بگوید چنانکه حاضر اسم است برای تکیده و نود آید کان به
الْمَاءِ وَكَالْبَقَرِ اسْمُ الْجَمْعِ الْبَقَرُ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْفَنَاءِ هُوَ اسْمُ الْبَقَرِ
آب و بقره اسم است برای جمع کاد و گفت بعضی اهل لغت گفته اند نامش بقره
مَعَ رَعِيَّتَا وَاشْتِقَاقُ الشُّكْرِ مِنَ الشَّرِّ وَهُوَ ظِلُّ الْقَمَرِ مَا خَرَجَ
مع شبان آن و اشتقاق شمر از سر و آن بدو مناسبت کرده است
مِنَ الشَّرِّ فَلَمَّا كَانَ غَلِبَ حَوَالِ الشُّكْرِ انْتَهَى تَقْدِيرُهُ فِي ظِلِّ الْقَمَرِ
از سر پس چون بود بیشتر احوال انرا که بگوید کان که ایشان انرا خوانند در یونان
اشْتِقَاقُ الْقَمَرِ اسْمُ الْفَرْدِ هَذَا يَرْجِعُ قَوْلُهُمْ لَا كَلِمَةَ الْقَمَرِ وَالشَّرِّ
اشتقاق کرده اند برای ایشان از اسم و بسوی این میگوید قول ایشان کلام خوانم کرده اند بقره اشتقاق کرده اند
وَقَوْلُهُ لَيْسَ بِعَشِيٍّ فَادْرَجِي هَذَا مِثْلَ يَضْرِبُ لَمَنْ يَتَعَاظَى
این مثل است که ذکر کند در غنای کلام

الْبُيُوتِ وَقَوْلِ يَوْغِبُ فِي الشُّكْرِ الْفُكْرُ مَا أُعْطِيَهِ عَلَى سَبِيلِ الْجَزَاءِ

بوسه شکر ایچ عطا کنی انرا بر طریق باد از چو

فَإِنْ أُعْطِيَ سَبْدًا فَمِنْ الشُّكْرِ قَوْلُ سَاءَ أَبَا مَثْوَا لَيْسَ لِي ضَعْفٌ

اگر هم می آید عطا کنند پس این بگوست

الَّذِي أَوْلَى إِلَهُهُ وَتَوَلَّى عِنْدَ وَقَوْلِ نَاقَةُ عَيْدِيَّةٍ قِيلَ لَهَا مَنْسُوبَةٌ

بیا گرفت بوی و پیغمبر شد ز داد

إِلَى فَحْلٍ مُخَبَّرٍ سَمِعَهُ عَيْدٌ وَقِيلَ لَهَا مَنْسُوبَةٌ إِلَى فَحْلٍ مِنْ مَهْرَةٍ

بوی شتر از گزن نامش عید است و گفته شد که آری آن منسوب بوی قید از مهر

وَيُقَالُ لَهُمْ بَنُو عَيْدٍ لِلْأَمْرِ عَلَى وَزْنِ الْعَامِرِيِّ بِمَهْرَةٍ

و گفته شود بنوا بر عید بر امری بر وزن عامری بر مهر

وَكُنْتُ مَهْرًا وَعَيْدٌ خُذَانِ بِحَاثِبٍ لَيْلٍ فَتُسَبِّطُ إِلَيْهِمَا وَقَوْلُ

و بودم مهر و عید که میگرفت گزیدم از شتران پس نسبت کردند بوی بر دو

حَلَّةٍ سَعِيدِيٍّ مَنْسُوبَةٍ إِلَى سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ وَكَانَ رَسُولَ اللَّهِ

آن منسوب بوی سعید بر عاص و بود پیغمبر خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَسَاءً وَمِنْ عِلَامٍ حَلَّةٍ فَتُسَبِّطُ

جست و ستد خدا بر وی و سلام فرستد بر شانند او را بجا بکند او کو در حله پس نسبت کردند بوی

إِلَيْهِ وَقَوْلُ لَا تَرَا أَضْيَافِي زِيَالًا أَيْ لَا تَرَا هُمْ شَيْئًا

بوی ای رفیقان نرسان ایشان را به چو

وَأَنْ فَتَلَّ وَكَأَصْلُ فِي الزَّيَالِ مَا تَحْمِلُهُ التَّمَلُّ بِفِيهَا وَقَوْلُ

اگر چه اندک باشد و اصل در معنی زبال ایچ بردارد آنرا سور در دهان خود

شَيْئًا أَخْرَجَ مِثْلَ الْمَثَلِ الَّذِي خَرَجَ بِهِ جَاهِلِيَّتُهُ

اشارت کرد بوی سری علیه ذکر کرد آنرا جد حاتم بر

عده بوی
نام بوی
رید اول

الرابعة والاربعون

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْحَكِيمِ بْنِ أَحْزَمٍ الْكَلْبِيُّ حَبَشِيٌّ

حَاتِرٌ وَقَتِيلٌ أَخْلَقَ أَهْلَ أَحْزَمٍ فِي الْحَرْبِ فَقَالَ سِتْنَشِنَةُ

أَعْرِفَهَا مِنْ أَحْزَمٍ وَمَثَلُ عَقِيلِ بْنِ عُلْفَةَ بِهِ حِينَ قَالَ شَعْرُ لَيْثٍ

بَنِي ضَرْجُونٍ بِالذَّمِّ مَنْ يَلْقَى أَسَادَ الرِّجَالِ يَكْلُمُ سِتْنَشِنَةَ

أَعْرِفَهَا مِنْ أَحْزَمٍ وَمَنْ ادَّعَى أَنَّ التَّلَّ لَهُ فَقَدْ سَهَا فِيهِ وَقَوْلُهُ إِجْلَا

أَيَّ أَسْعَى فِي الذَّهَابِ وَمِثْلُهُ لَحْرُوطٌ وَقَوْلُهُ وَثَبَ إِلَى الشَّامَةِ

فَوَحَلَهَا لَيْسَ شَدَّ عَلَيْهَا الرَّحْلُ وَبِهِ سَمِيَّتِ الرَّاحِلَةُ لَا فَافَا لَيْكَلَهُ

بَعْنٌ مَفْعُولَةٌ كَقَوْلِهِ تَكَافَى عَيْشَةً رَاضِيَةً أَيْ مَرْضِيَةً مِنْ

مَتَاعٍ دَافِيٍّ أَيْ مَدْفُوقٍ وَالرَّاحِلَةُ تَقَعُ عَلَى النَّاقَةِ وَالْحَجْلُ وَدَحَى

أَتَاهَا مِنَ الْمَاءِ كَقَوْلِهِ مِثْلُ دَاهِيَةٍ وَرَاوِيَةٍ وَقَوْلُهُ أَرْتَحِلُهَا أَيْ أَرْكَبُهَا

وَفِي الْحَدِيثِ أَنَّ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَدَّ رُكْبَةً لِحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

وَأُورِدَ حَدِيثُ تَرْفِيعِ يَدَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَبِأَسْمَائِهِ وَبِأَعْقَابِهِ وَبِأَنْبِيَائِهِ وَبِأَوْلِيَائِهِ وَبِأَعْدَائِهِ وَبِأَعْرَابِهِ وَبِأَسْرَارِهِ وَبِأَعْقَابِهِ وَبِأَنْبِيَائِهِ وَبِأَوْلِيَائِهِ وَبِأَعْدَائِهِ وَبِأَعْرَابِهِ وَبِأَسْرَارِهِ

عبد الله بن عبد الحكيم بن احزم الكلبى حبشى حاتر وقتيل اخلاق حد حذرا كه اخزم است در بخشش پس گفت كه عيسى بن كنهانم از اخزم و مثل آورد عقل سپه علفه بان و شكيفت
بني ضرجون بالذم من يلقى اساد الرجال يكلم ستنشنة
اعرفها من اخزم ومن ادعى ان التل له فقد سهاه فيه وقوله اجل
اي اسعى في الذهاب ومثله لحروط وقوله وثب الى الشامه
فوحلها ليس شد عليها الرحل وبه سميت الراحلة لا فافا ليكله
بعن مفعولة كقوله تكافى عيشة راضية اي مرضية من
متاع دافى اي مدفوق والراحلة تقع على الناقة والحجل ودحى
اتاهها من الماء كقوله مثل داهية وراوية وقوله ارتحلها اي اركبها
وفي الحديث ان النبي عليه السلام جد ركبته لحسن رضي الله عنه
اورد حديث ترفيع يديه عليه السلام سبحان الله وبحمده واسبغ بانه واوليائه واعدايه واعدائه واعرابه واسراره

ہیں ایک نونہل گھنٹہ درمیان خود پس چون ادا نمود غازی حوزا گفت بختیجہ سپرین رطوبہ کفرہا پس رطوبہ

ایک زودی تم لوہا
اسی فی اہم کردلوہا ویرداوہا دکوشن کردبان د کوشن کردن

وازینست خیر که خواهد بود به کام نزدیک شدن قیامت الهی از تمام عدن که خواهد بود

مردم را
ادلاج

ارشد کرامت واسم (ارشد و محبوب سبحه اداں) و اولاد

ان سیدین یزید و ابی مرثدہ مدح و تحسین علیہما السلام

نَفْعًا لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْكُمْ وَلِتَذَكَّرَ أُولَٰئِكَ أَلَسْتُمْ بِذٰكِرِينَ

عجیب دال و منہ آن بک معینت و تاوب رفتن رو برست فقط

الامامان يسير كلاً منهما في الشجران شرح ذلك الذي تقول فافهم

اساو . رفتن شبانه روز است و صبح آب نوشیدن بی انگه میرا بود

ما قدم وما حدث يقال فلان ليس ولي عليه الحق وتلا:

۱. کشته بود آن در کج سبیل چرخ بود بدو اندوهها و غمها

وَالَّذِي هُوَ مِنَ خَدِّهِ نَظَرٌ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ حَدٌّ لِيَتَوَاتَقَ لَفْظُهُمَا لَفْظًا

اورا دول از لظافت سر او پیش در آجا خط بری صاف و از خط او با خط

قدم فإن أقر حديث عن قدم وجب فتح الدال من خذ ومينه فها

قدم این را جدا کرد شد حدث از عدم ادا حب بود گفتی و ال از حدث و از انس که

۱۷

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible]

اور اذیت دہندہ شوہر پس گفت یو را پیر اہلاکی باد مرزا اگر آہستہ کنی سخن را یا بہتان داری چیز کہ شای

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَقَالَ لَوِ اشْرِيْهَا قَوْمٌ فَرَدُّهَا قَصْدُهَا وَصَدُّهَا فَهَضْمُ مَدْرُودٍ
گفت بخور دهند از هر دو برخیز و بخر و بزد باز آنکس که برد و بکار کند بدو رسیدن است چنانکه میباید هر کس که بخواهد

قَالَ لَوِ اشْرِيْهَا قَوْمٌ فَرَدُّهَا قَصْدُهَا وَصَدُّهَا فَهَضْمُ مَدْرُودٍ
گفت بخور دهند از هر دو برخیز و بخر و بزد باز آنکس که برد و بکار کند بدو رسیدن است چنانکه میباید هر کس که بخواهد

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

ثُمَّ عَادَ يَضْرِبُ صَدْرَهُ فَقَالَ لَهُ الْقَاضِي أَظْهَرَ نَاكِلًا مَّا نَبَيْتَ وَلَا
سپس باز آمد و چنانکه میزد و در دستان خود را بر می داشت و گفت او را قاضی آنکه بگوید بر چه چیزی میزدی

وَقَالَ لَوِ اشْرِيْهَا قَوْمٌ فَرَدُّهَا قَصْدُهَا وَصَدُّهَا فَهَضْمُ مَدْرُودٍ
گفت بخور دهند از هر دو برخیز و بخر و بزد باز آنکس که برد و بکار کند بدو رسیدن است چنانکه میباید هر کس که بخواهد

وَقَالَ لَوِ اشْرِيْهَا قَوْمٌ فَرَدُّهَا قَصْدُهَا وَصَدُّهَا فَهَضْمُ مَدْرُودٍ
گفت بخور دهند از هر دو برخیز و بخر و بزد باز آنکس که برد و بکار کند بدو رسیدن است چنانکه میباید هر کس که بخواهد

از جانبیک آدمی ویکم فرستند. خود ملاک بخوابی

سبحان ربی اعلیٰ ہر شے پر اس کا نام ہے ۔ ہر شے پر اس کا نام ہے ۔ ہر شے پر اس کا نام ہے ۔

خواسن پس اویست در در لری ریان حسین گایند و از پس از پرامنه اند و ملین کودترا از من در ب

یہ ہیں جو اس کے لئے ہیں اور وہ اس کے لئے ہیں
وہ جو اس کے لئے ہیں اور وہ اس کے لئے ہیں

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم من أجلّ الكتب وأجملها

بہشتی طائفہ اور ہر دھڑ میں کسی کہ نیند بہتہ رکشتہ ٹرسٹیں " تا آنکہ عین سحر را کوزن اورا پس نزن

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ بَدِّعِي وَبَيْنِي وَبَيْنَ الْحَيَاتِي لِيَدَّ بَابُ قَالِ تَزَاوِي قَلْبِي لِيَرَى

الاختلاف كما في العار والفساد في الامور

سفر در این چو این امر شگفت و ستیمن مانند آن از سبیل آمد و رفت کرد از زمین و طبع خود

مقام

بن قمامه قال نزعني الى حلب شوق غلب وطلبت ياله من طلب

سے جو کہ ...

و بودم در این مقام اندک عیال و سبکدوش زود کنزنده دگرای خود پس که چشم ساز رفتم را

[illegible]

در این کتاب، به بیان سیر تحول و تکامل نظام فکری و ادبی ایران در دوره قاجار پرداخته شده است. نویسنده به بررسی آثار و اندیشه‌های بزرگان ادب و فلسفه این دوره پرداخته و به تحلیل سبک و مضمون آثار آنها پرداخته است. این کتاب برای دانشجویان و محققان ادبیات و فلسفه ایران بسیار مفید و ارزشمند است.

در این کتاب که در بیان حقایق و معانی است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است

السَّيْرُ وَخَفَّتْ نَحْوَهَا خُفُوقُ الظِّيرِ وَكَرَّازِلُ مَدَحَلَّتْ بُوْعَهَا
 و رفتن و شتاب رفتن بسوی آن همچو شتاب طی برنده و همیشه بودم از زانیکه خود را آدم در خانه های
 و آر تبعت ربيعها أفاني الأيام فمالي شفي الغرام ويروي الأوام
 و خواهند شد مبار اورا بگذرانیدم روزها را در چرخه شفا بخشیدن من را و سیرا بکنند تشنگی را
 إلى أن أقصر القلب عن ولوعه واستطار غراب البين بعد
 تا آنکه باز ماند دل از تشنگی او و دیر و منتشر شد زانغ روان پس از
 وقوعه فخراني البكال الخلو والمرح الحلو بان أقصد حص
 و زد آمدن او پس بگویند مرا از این که دل خالی از دوده و نشاط شیرین باینکه آنکس گم شد حص
 لا صطاف يبقعها وأسبر فاكهة أهل ربيعها فاكسر عنت اليها
 تا آنکه با مانم درباره زمین می و نیاز داریم حمایت خداوندان زمین او پس در فرم بسوی آن
 أسرع النجوم إذ انقض للرجم فلما خيمت برسومها ووجد روح
 می زد و رفتن شاره مرا منتشر شود برای هم شایان پس گاه غمزه بآردم بشا نهای او و با منم بسوی
 نسيمها لمطر في شجرا قد أقبل هريه وأدبر غريه وعند عشر صبيكه
 بازم اورا بگریه چشم من بر ریا که بپرسیده بودم چوئی او و پشت او بود جوانی او و زردکی او و کودکی او بود
 صنوان غير صنوان فطاعت في قصده حرص كخبره أديا حص فنبش
 برادران بچند و برادران غیر بچند پس زمان بر دم در آنکس از عبت را تا نیاز داریم با و در نشاندن شهرت من این بود
 لي حين واقفته وحيلا بأحسن ما حيتته فجلست اليه كابلوجي
 مرا و تشنگی رسیدم من را و سلام گفت باینکه زین پوشیده سلام گفتم اورا پس ششم زرد او تا نیاز داریم بسوی
 نطقه أكتنه كنه حقه فالبث أن سار كصيته إلى كبر أصدبته
 کلام او و در بایم بر هم حقیقت می زد پس در یک کرد انیکه اشارت کرد چوئی منی و در بسوی بزرگترین کودکان خود
 وقال له أنشدك أبيات العواطل وأخذ أن شاطل فجاء حوقة لبث
 و گفت اورا بخوان بستمای بی نظار و پیر پیر از یکدیگر کنی بخوان این شصت چو شصت

در این کتاب که در بیان حقایق و معانی است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است

در این کتاب که در بیان حقایق و معانی است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است

وَأَشَدُّ مِنْ غَيْرِ بَيْتٍ نَظْمًا عِدَّةً حَسَادٍ وَحَدَّ السِّلَاحِ وَأَوْرِيكَ

دوای بی درنگ آواره سارهای حاسدان خود تیری سلاح را در آوار میگرداند

وَرَدَ السَّامِخَ وَصَارِمِ الْهَوِّ وَوَصَلَ إِلَيْهَا وَأَعْمَلَ الْكُومَ وَسَمَرَ الزَّمَانِ

بجسته خنجر وجود و قطع کن بازجو را و پیوستن شوق و میان کن ناقار او گنم کن نیز کار

وَأَسْعَى دَرَاكِ مَحَلِّ سَمَاءٍ مَحَادَةٍ لَكَلَا دِرَاعٍ لِلرَّاحِ وَاللَّهُ مَا الشَّوَدُ

و کوشش کن برای دریافتن عای که بلند است سنون او نه برای پوشیدن زره نشاط بخدا نیست برداری

حَسَوِ الْجِلَادَ وَكَلَامَ الْجَدِّ وَدِرَاحَ وَأَهْلًا حَرَّ صَدَدَةٍ وَاسِعَةٍ وَهَمَّ

نوشیدن شراب و ز راه ستایش شون جوان گران برین محبت برای و از او که سینه او کشاد است و قصد

مَا سَرَ كُلِّ الصَّلَاحِ وَمَوْرَجٍ حَلَوِ كِسْوَالِهِ وَمَالِهِ مَا سَاكُوهُ مَطَاخِ

در چیز است که شاد کند خدو تنان کنونی چتر او تیرین است برای خوانندگان و مال او تا که سوال کنند او را سیاح است

مَا أَسْعَى الْأَمِلُ رَدَاكَ مَا طَلَهُ وَالْطَّلُ كَوْمٌ صَرَاحٍ وَكَأَطَاكَ الْهَوُّ

نشوایه امیدوار را باز گردانیدن نزدنگ که او را در دنگ دناست و بخل طاعت و در دنا بی کرد بازجو را

لَمَّا دَعَا وَكَأَسَا رَحَالَهُ كَأَسَ رَاحٍ وَسُودَهُ أَصْلَاحَهُ سِرٍّ وَرَدَّعَهُ

برگاه خواند و نه پوشانید کف دست خود را پیاده سر در کرد او را پیر است او باطن خود را و رانند دور کرد

أَهْوَاءَهُ وَالطَّمَّاحَ وَحَصَلَ الْمَدْحُ لَهُ عَلَيْهِ مِمَّا مَهَرَ الْعَوْدُ مَهْوً

خوشه ها خود را و در کسین با جوید و حاصل گردانید ستاین را برای او دشوار کابین کرده اند زمان بچشم مجو کابین

الضَّمَكُ فَقَالَ لَهُ أَحْسَنْتَ يَا بَدِيرُ يَا رَسَّ الدَّيْرِ فَقَالَ لَتَلَوُهُ لِمَشْتَبِهٍ

نزدستان پس گفت او را نیک خواندی ای ماه ای سر حلقه یاران پس گفت کسی اگر بپوشد مانند

يَصْنُوهُ آدَنُ يَا نُؤِيَّةُ يَا قَمَرُ الدَّوِيرَةِ فَنَدَا وَكَمَّ يَتَبَا طَا حَتَّى حَلَمْنَهُ

با برادر خود و نه نزدیک شوای آتش ای ماه حلقه پس زد یک آمد و درنگ کرد تا آنکه زود آمد از او

مَقْدَلُ الْعَاظِي فَقَالَ لَهُ أَجَلُ الْكِبَيَاتِ الْعَرَّاسِ فَلَنْ يَكُنْ نَفَائِسُ فَبَرِي

جای عطا داده نشون پس گفت او را ظاهر کن بهتای که زمان تو خواسته شد اگر چه نباشند که تا بیکان پس از ایشان

وَأَشَدُّ مِنْ غَيْرِ بَيْتٍ نَظْمًا عِدَّةً حَسَادٍ وَحَدَّ السِّلَاحِ وَأَوْرِيكَ
وَرَدَ السَّامِخَ وَصَارِمِ الْهَوِّ وَوَصَلَ إِلَيْهَا وَأَعْمَلَ الْكُومَ وَسَمَرَ الزَّمَانِ
وَأَسْعَى دَرَاكِ مَحَلِّ سَمَاءٍ مَحَادَةٍ لَكَلَا دِرَاعٍ لِلرَّاحِ وَاللَّهُ مَا الشَّوَدُ
حَسَوِ الْجِلَادَ وَكَلَامَ الْجَدِّ وَدِرَاحَ وَأَهْلًا حَرَّ صَدَدَةٍ وَاسِعَةٍ وَهَمَّ
مَا سَرَ كُلِّ الصَّلَاحِ وَمَوْرَجٍ حَلَوِ كِسْوَالِهِ وَمَالِهِ مَا سَاكُوهُ مَطَاخِ
مَا أَسْعَى الْأَمِلُ رَدَاكَ مَا طَلَهُ وَالْطَّلُ كَوْمٌ صَرَاحٍ وَكَأَطَاكَ الْهَوُّ
لَمَّا دَعَا وَكَأَسَا رَحَالَهُ كَأَسَ رَاحٍ وَسُودَهُ أَصْلَاحَهُ سِرٍّ وَرَدَّعَهُ
أَهْوَاءَهُ وَالطَّمَّاحَ وَحَصَلَ الْمَدْحُ لَهُ عَلَيْهِ مِمَّا مَهَرَ الْعَوْدُ مَهْوً
الضَّمَكُ فَقَالَ لَهُ أَحْسَنْتَ يَا بَدِيرُ يَا رَسَّ الدَّيْرِ فَقَالَ لَتَلَوُهُ لِمَشْتَبِهٍ
يَصْنُوهُ آدَنُ يَا نُؤِيَّةُ يَا قَمَرُ الدَّوِيرَةِ فَنَدَا وَكَمَّ يَتَبَا طَا حَتَّى حَلَمْنَهُ
مَقْدَلُ الْعَاظِي فَقَالَ لَهُ أَجَلُ الْكِبَيَاتِ الْعَرَّاسِ فَلَنْ يَكُنْ نَفَائِسُ فَبَرِي

وَأَشَدُّ مِنْ غَيْرِ بَيْتٍ نَظْمًا عِدَّةً حَسَادٍ وَحَدَّ السِّلَاحِ وَأَوْرِيكَ
وَرَدَ السَّامِخَ وَصَارِمِ الْهَوِّ وَوَصَلَ إِلَيْهَا وَأَعْمَلَ الْكُومَ وَسَمَرَ الزَّمَانِ
وَأَسْعَى دَرَاكِ مَحَلِّ سَمَاءٍ مَحَادَةٍ لَكَلَا دِرَاعٍ لِلرَّاحِ وَاللَّهُ مَا الشَّوَدُ
حَسَوِ الْجِلَادَ وَكَلَامَ الْجَدِّ وَدِرَاحَ وَأَهْلًا حَرَّ صَدَدَةٍ وَاسِعَةٍ وَهَمَّ
مَا سَرَ كُلِّ الصَّلَاحِ وَمَوْرَجٍ حَلَوِ كِسْوَالِهِ وَمَالِهِ مَا سَاكُوهُ مَطَاخِ
مَا أَسْعَى الْأَمِلُ رَدَاكَ مَا طَلَهُ وَالْطَّلُ كَوْمٌ صَرَاحٍ وَكَأَطَاكَ الْهَوُّ
لَمَّا دَعَا وَكَأَسَا رَحَالَهُ كَأَسَ رَاحٍ وَسُودَهُ أَصْلَاحَهُ سِرٍّ وَرَدَّعَهُ
أَهْوَاءَهُ وَالطَّمَّاحَ وَحَصَلَ الْمَدْحُ لَهُ عَلَيْهِ مِمَّا مَهَرَ الْعَوْدُ مَهْوً
الضَّمَكُ فَقَالَ لَهُ أَحْسَنْتَ يَا بَدِيرُ يَا رَسَّ الدَّيْرِ فَقَالَ لَتَلَوُهُ لِمَشْتَبِهٍ
يَصْنُوهُ آدَنُ يَا نُؤِيَّةُ يَا قَمَرُ الدَّوِيرَةِ فَنَدَا وَكَمَّ يَتَبَا طَا حَتَّى حَلَمْنَهُ
مَقْدَلُ الْعَاظِي فَقَالَ لَهُ أَجَلُ الْكِبَيَاتِ الْعَرَّاسِ فَلَنْ يَكُنْ نَفَائِسُ فَبَرِي

الْقَلَمُ وَقَدْ أَهْرَاجَ الْوَحْىَ وَخَطَّ نَظْمَ قَتْنِي فَجَنَّتْنِي جَنِّي بِحُجْنٍ يَفْنَى عَجَبٌ

قلم را قطع و با نهنگ ریخته و خفته را در نوشت

در خسته اندخت مرا این سخن که در استخوانی ساز گری آید بر و نه با بعد

تَحَنُّنٌ + شَفَقَتِي لِمَنْ طَبِيَ غَضَبُكَ + غَضَبُكَ يَقْضِي قَيْصُ حَبْنِي + حَسْبِي

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين
 أما بعد
 فبما أوتيت من الله من العلم
 والهدى
 فأتيتكم بهذا الكتاب
 الذي فيه
 ما ينفعكم في دينكم
 ودنياكم
 وأخرتكم
 وأما في دينكم
 فبما أوتيت من الله من العلم
 والهدى
 فأتيتكم بهذا الكتاب
 الذي فيه
 ما ينفعكم في دينكم
 ودنياكم
 وأخرتكم
 وأما في دنياكم
 فبما أوتيت من الله من العلم
 والهدى
 فأتيتكم بهذا الكتاب
 الذي فيه
 ما ينفعكم في دنياكم
 وأخرتكم
 وأما في آخرتكم
 فبما أوتيت من الله من العلم
 والهدى
 فأتيتكم بهذا الكتاب
 الذي فيه
 ما ينفعكم في آخرتكم
 وأما في دنياكم
 فبما أوتيت من الله من العلم
 والهدى
 فأتيتكم بهذا الكتاب
 الذي فيه
 ما ينفعكم في دنياكم
 وأخرتكم
 وأما في آخرتكم
 فبما أوتيت من الله من العلم
 والهدى
 فأتيتكم بهذا الكتاب
 الذي فيه
 ما ينفعكم في آخرتكم

بنی یساف بن نئی + قضیت جندی و جری بنی یساف

مردمان این سرزمین را با یکدیگر از لباس که ظاهر منتهای آن است پس نشان می‌دهد که زمین را این سرزمین جدا گلا می‌کند

الحیثُ کانت غش جیب یلزم بدن حیث یسعی ضغن و فتن ک

این سیرده عشق من است در این مرد دل را با این
 پند یکدیگر سخاوت خای لبه و اس لب حسن و

جَنبِی سَلَمَی + یَسِیج + یَحْی لَیْن طَیْن + فَمَا نَظَرَا السَّیْحَ إِلَى مَا جِئُوا وَ سَلَمَی

بسم الله الرحمن الرحيم

نزدیک آن کف بود که داده بود در آن راه بود که بر آن داده شد در پهن مار آنهار داد نزدیک بود

اَقْبَابُ فَاَقْبَابُ مِنْهُ فَمِنْ حَيْثُ كَانَ حِجَابُكُمْ حِجَابُكُمْ وَكُنْتُمْ أَجْمَعُونَ

ی قطرب پس نزدیک شد اردو حواشیکه ماسه بود شماره تاریکی را یا بیکر سنگ مرمر این گفت اورا بنویس

لَا بَيَّاتَ الْأَخْيَارَ وَتَجَنَّبَ الْخِلَافَ فَأَخَذَ الْقَلَمَ وَرَفَعَ نَظْمَ الْحَقِيقَةِ

مجلسی
دکناره کن مخالف را بر گرفت علم را اودست
بخش کن ایل تحکیم

سَمَاحَ رَبِّهِ وَلَا يَخْشَىٰ مِلًّا تَضَيَّفَ وَلَا يَخْشَىٰ رَحْمَةَ ذِي سُلَيْمٍ فَتَنَ أَمْرُهُ

بستن آتش و دود مکن امیدوار که همان شود و در دمار باز گردانیدن خواهند که روشنا آورید

سَوَالِ خَفِيفٌ وَلَا تَطْنِ الدَّهْرُ بَقِيٍّ مَالِ ضَيْنٍ لَوْ تَقَشَّفَ +

استن حیف می رود و گمان بر روزگار را که باقی دارد مال بحسب را اگر چه رنگ پیش قاجار

حلو جمن اليرام يعصى وصدا هو في العطاء نفنف ولا نحن

و جانت من

فانما هو في الحقيقة من غير ان يكون له في الحقيقة

[Illegible handwritten Persian script]

نورانی (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰) (۱۰۱) (۱۰۲) (۱۰۳) (۱۰۴) (۱۰۵) (۱۰۶) (۱۰۷) (۱۰۸) (۱۰۹) (۱۱۰) (۱۱۱) (۱۱۲) (۱۱۳) (۱۱۴) (۱۱۵) (۱۱۶) (۱۱۷) (۱۱۸) (۱۱۹) (۱۲۰) (۱۲۱) (۱۲۲) (۱۲۳) (۱۲۴) (۱۲۵) (۱۲۶) (۱۲۷) (۱۲۸) (۱۲۹) (۱۳۰) (۱۳۱) (۱۳۲) (۱۳۳) (۱۳۴) (۱۳۵) (۱۳۶) (۱۳۷) (۱۳۸) (۱۳۹) (۱۴۰) (۱۴۱) (۱۴۲) (۱۴۳) (۱۴۴) (۱۴۵) (۱۴۶) (۱۴۷) (۱۴۸) (۱۴۹) (۱۵۰) (۱۵۱) (۱۵۲) (۱۵۳) (۱۵۴) (۱۵۵) (۱۵۶) (۱۵۷) (۱۵۸) (۱۵۹) (۱۶۰) (۱۶۱) (۱۶۲) (۱۶۳) (۱۶۴) (۱۶۵) (۱۶۶) (۱۶۷) (۱۶۸) (۱۶۹) (۱۷۰) (۱۷۱) (۱۷۲) (۱۷۳) (۱۷۴) (۱۷۵) (۱۷۶) (۱۷۷) (۱۷۸) (۱۷۹) (۱۸۰) (۱۸۱) (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴) (۱۸۵) (۱۸۶) (۱۸۷) (۱۸۸) (۱۸۹) (۱۹۰) (۱۹۱) (۱۹۲) (۱۹۳) (۱۹۴) (۱۹۵) (۱۹۶) (۱۹۷) (۱۹۸) (۱۹۹) (۲۰۰) (۲۰۱) (۲۰۲) (۲۰۳) (۲۰۴) (۲۰۵) (۲۰۶) (۲۰۷) (۲۰۸) (۲۰۹) (۲۱۰) (۲۱۱) (۲۱۲) (۲۱۳) (۲۱۴) (۲۱۵) (۲۱۶) (۲۱۷) (۲۱۸) (۲۱۹) (۲۲۰) (۲۲۱) (۲۲۲) (۲۲۳) (۲۲۴) (۲۲۵) (۲۲۶) (۲۲۷) (۲۲۸) (۲۲۹) (۲۳۰) (۲۳۱) (۲۳۲) (۲۳۳) (۲۳۴) (۲۳۵) (۲۳۶) (۲۳۷) (۲۳۸) (۲۳۹) (۲۴۰) (۲۴۱) (۲۴۲) (۲۴۳) (۲۴۴) (۲۴۵) (۲۴۶) (۲۴۷) (۲۴۸) (۲۴۹) (۲۵۰) (۲۵۱) (۲۵۲) (۲۵۳) (۲۵۴) (۲۵۵) (۲۵۶) (۲۵۷) (۲۵۸) (۲۵۹) (۲۶۰) (۲۶۱) (۲۶۲) (۲۶۳) (۲۶۴) (۲۶۵) (۲۶۶) (۲۶۷) (۲۶۸) (۲۶۹) (۲۷۰) (۲۷۱) (۲۷۲) (۲۷۳) (۲۷۴) (۲۷۵) (۲۷۶) (۲۷۷) (۲۷۸) (۲۷۹) (۲۸۰) (۲۸۱) (۲۸۲) (۲۸۳) (۲۸۴) (۲۸۵) (۲۸۶) (۲۸۷) (۲۸۸) (۲۸۹) (۲۹۰) (۲۹۱) (۲۹۲) (۲۹۳) (۲۹۴) (۲۹۵) (۲۹۶) (۲۹۷) (۲۹۸) (۲۹۹) (۳۰۰) (۳۰۱) (۳۰۲) (۳۰۳) (۳۰۴) (۳۰۵) (۳۰۶) (۳۰۷) (۳۰۸) (۳۰۹) (۳۱۰) (۳۱۱) (۳۱۲) (۳۱۳) (۳۱۴) (۳۱۵) (۳۱۶) (۳۱۷) (۳۱۸) (۳۱۹) (۳۲۰) (۳۲۱) (۳۲۲) (۳۲۳) (۳۲۴) (۳۲۵) (۳۲۶) (۳۲۷) (۳۲۸) (۳۲۹) (۳۳۰) (۳۳۱) (۳۳۲) (۳۳۳) (۳۳۴) (۳۳۵) (۳۳۶) (۳۳۷) (۳۳۸) (۳۳۹) (۳۴۰) (۳۴۱) (۳۴۲) (۳۴۳) (۳۴۴) (۳۴۵) (۳۴۶) (۳۴۷) (۳۴۸) (۳۴۹) (۳۵۰) (۳۵۱) (۳۵۲) (۳۵۳) (۳۵۴) (۳۵۵) (۳۵۶) (۳۵۷) (۳۵۸) (۳۵۹) (۳۶۰) (۳۶۱) (۳۶۲) (۳۶۳) (۳۶۴) (۳۶۵) (۳۶۶) (۳۶۷) (۳۶۸) (۳۶۹) (۳۷۰) (۳۷۱) (۳۷۲) (۳۷۳) (۳۷۴) (۳۷۵) (۳۷۶) (۳۷۷) (۳۷۸) (۳۷۹) (۳۸۰) (۳۸۱) (۳۸۲) (۳۸۳) (۳۸۴) (۳۸۵) (۳۸۶) (۳۸۷) (۳۸۸) (۳۸۹) (۳۹۰) (۳۹۱) (۳۹۲) (۳۹۳) (۳۹۴) (۳۹۵) (۳۹۶) (۳۹۷) (۳۹۸) (۳۹۹) (۴۰۰) (۴۰۱) (۴۰۲) (۴۰۳) (۴۰۴) (۴۰۵) (۴۰۶) (۴۰۷) (۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳۸) (۵

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عَوْدَ ذِي وِدَادٍ + ثَبَّتْ وَلَا يَنْتَعِ مَا تَرْفِقُ + ثُمَّ قَالَ لَهُ لَا شَكَّ يَدَاكَ

بیان خداوند دوستی استوار را و محرم انحصار شد باز گفت اورا خنک نبشاور بر دو دست

ولا كنت مدد الله ثم نادى يا خشم خشم يا خشم خشم فلباه غلام كذا

دکنہ کرداد دشمنی ہر باز آواز داد کہ اسی دلیر اسی عطر مسماہ مستقیم ہے لیکن گفت اور کہ داد کی مجموعہ دارد

عَوَامِينَ أَوْ جُذُوعًا فِي قَنَاصٍ فَقَالَ أَكْتُبِ الْآيَاتِ الْمُنَايِمَةَ لَا تَكُنْ

غولہ خور باکوزن کچھ مسیاد لکھنؤ اورا بڑیس جیتمای دوکانہ زائیدہ و منو

من المشايخ فتناول القلم للثقف وكتب و لم يتوقف نظرته في زينة

از زبان مفسر گرفت خامه استوار آگاه بکتابت نوشت و توقف نکرد

بِقَدْرِ جَدِّهِ وَنَلَاةٍ وَبِلَاةٍ خَدَمْتُهُمْ جَنْدَهَا جِيدَهَا وَظَرْفَ ظَرْفِهَا

بجائی کہ ہلاک ہو گیا عشق یا وہیست اور دامن و سر پہ بزرگ کہ شکر او کردن او دست
و ظرافت طبع و چشم

نَاكِيسٌ نَاكِيسٌ بِحَدِّ قَيْدٍ قَدْ دَهَا قَدْ دَهَا وَنَاهَتْ وَبَاهَتْ وَاعْتَدَا

خواب آلود هلاک کننده یا نیز یکمکه باز دارد مصیر قدر او بر آینه بلند شد و تکبر کرد و نازش نمود و صبح در آید

وَأَعَدَّتْ لِيَجِدَ بِيْجِدُ فَأَرْقِيَنِيْ وَأَرْقِيَنِيْ وَسَطَّتْ لِيْ

دستم کرد بر خاکی که میساخته کنایه جد شدن از من پس باز چشمهای او خواب دور شد و حلقه کرد باز ظاهر کرد

وجد وجد + فذبت فذبت وحلت وحلت + مغضبا مغضبا

از عیش و شکر و بازیچه‌ها که در دست میاید

يُودُّ قَالَ فَطَفِقَ الشَّيْخُ يَتَأَمَّلُ مَا سَطَرَهُ وَيُقَلِّبُ فِيهِ نَظْرَةً فَلَمَّا انْتَهَى

دوست داشته گفت ای پس آقا که در پیر که نیک میدید چه چیز را که نوشته بود و میگردانید درو نظر خود را بر آن میگردانست

خَطَهُ وَاسْتَصْرَضِبَهُ قَالَ لَهُ لَا تَشْلُ عَشْرَكَ وَلَا اسْخَبِثْ لَشْرَكَ

نوشتہ اورا دسج یافس کسل نقطہ اور اکتب بوی خشک مبادوہ اکستان تو دکنده مشواد خوشبوی نو

مُتْرَاهَابٌ بِغَنَى فَتَانٍ يُسْفِرُ عَنْ أَرْهَابِ رُبَّتَانٍ فَقَالَ لَهُ أَنْشِدْ

باز با یک زد. جوان فتنہ آرزو کہ ہویدا میگرد از شکوہهای کلمستان پس گفت اورا بخوان

محمود بن احمد بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب

مکتبہ اسلامیہ دہلی

از آنجا که در این کتاب، به بیان و تفسیر این مباحث پرداخته شده است، امید است که این کتاب، به عنوان یک منبع معتبر و قابل اعتماد، مورد توجه و استفاده شما قرار گیرد.

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

المكتبة فرش ونبه شبل منار ثم الشد مرغ وبعثار نظم

مستندیں ہیں رحمت جو جہنم بجھ شیر برانگہ سحر باز خواہ بی غمیش و خطا

بِالصَّادِ كُتِبَ قَدْ قُصِتْ دُرَاهِمًا يَا نَامِلِي وَأَصْحِي لَيْسَتِ الْخَيْرُ وَ

معباد نوتنه میشتو د لوطه قجبت در اېما مانا علی ولفظ اسم مستمع الحکیم

بَصِغْتُ الْبَصِقَ وَالصَّمَاخَ وَخَجَجْتُ وَالْقَصَصَ وَهُوَ الصَّدْرُ وَأَقْصَصْتُ الْأَنْثَرَ

لفظ بصفت الحسن والصالح وسبحه ولفظ نص وأن معنى صدرت ولفظ اقصى الآثار

وَنَخَصْتُ مَعْلَمَةً وَهَذِهِ رَضَا وَقَدْ عَدْتُ مِنْهُ الْفَرَصَةَ وَالْخَيْرَ وَقَعَمَ

والعظ كصفت مقلته والعظ دهرى رصمه وقد ارعدت منه الغر الصم للحمور والعظ كصفت

هذا الحبيب وقتنا + فهد النصير + هـ ع صنيعة + و و صتا +

بند اسم دیگر در آراء و تئوری و کتب
الضاری و آثار عرب که از پیشتر و بعد

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ فِتْنَةُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَىٰ ۚ وَقُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ لِلْغَنَىٰ عَنِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

میرزا یحییٰ خان قزوینی و دامادین کوشه‌سازان این مسجد در مقدمه رساله‌ای که

فلقد اقرت علي امر اسد هض داجمہ کا بیدو لغتہ کا سود

کس بر آینه خلد زای دو بزم من مار بر جاسین حاکم ناری انجو بیاده طرح دزد و دزدین چو سلاطین

وَأَمْرٌ أَنْ يَقِفَ بِالْمِصَادِ وَيُسَرِّدَ مَا أَجْرَى عَلَى السَّيْنِ وَالصَّادِ

و فرمایند اداوار! ایکہ بار ایسے - ردیکی دیکھو! اچھے عاری معبود / سبیں و معاد

فنهض ليحجب برديه في الشد مشير ابديه نظم از شمس السنين

ایں برکت کا لیکہ جکتید ہر دو چادر خود را نماز خواندہ کا لیکہ اشارت کسیدہ بود و نیز دست

فَاَكْتُبُ مَا بَيْنَهُ + وَاِنْ تَشَافَهُ الصَّادَاتِ يَكْتُبُ + مَعَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَسَيَكُونُ رُؤُوسًا لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
وَسَيَكُونُ رُؤُوسًا لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

14-00000

صالح بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الْعَرَضُ فِي الْخَوْفِ وَفِي مُسْكِلِ الْغَيْبِ وَالْفَقْسِ فَقْصُ الْبَيْضَةِ وَالْمُسْطَارِ الْفَحْرَةُ لِلزَّجْرِ.

پیش آئیدہ در مستحکم دواو ساکن کردہ شد عین کہ و فقش شگسین تخم مرغ است وسطار می سبریں خوش مزہ

يُقَالُ لَهَا الْمُسْتَطَارَةُ أَيْضًا وَالْمَلْسُ الَّذِي يَسْقُطُ مِنْ يَدَيْهِ وَلَا تَشْعُرُ بِهِ وَكَسَاغُ

کفر منیر اور امستطارہ نیز مجلس انجمن افتد بایستی از دست تو و دانی آنا و سالغ

اِخْرَاسًا زِدْوَائِ الظِّلْفِ وَالسَّقْبِ الْقُرْبِ نَظْمُ السَّامِعَانِ سَبْقُ السَّوْ

آخرین دانه استخوان که هم شکافته اند و سقط معنی نزدیکی و لفظ سامغان و سقر و سقین

وَمِثْلَكَ وَعَنْ كُلِّ هَذَا تَقْصُرُ الْكُتُبُ السَّامِعَاتُ جَانِبَا الْفَمِ وَالسَّلَاةُ الشَّدِيدُ

وسلاق داز تمام این بود که گفت با سامغان دو کرانه دغان و سلاق است

الضُّعْفُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى سَلَفُوا لَكُمْ بِالْحَيَاةِ فَقَالَ لَهُ أَحْسَنْتَ يَا خَفِيَّةُ يَا

آوارکنندہ و از ان سے قولہ تعالیٰ سخن بحث گفتہ شمار باز رہا ہے نیز یہی گفت اور اسکو کہنی اسی کو چک ای

عن ربيعة انه نادى يا دعوا يا ابا زنا فلما سمعته احسن من بخصه في رداء

عین بعد از هر نوبت از دست دادن بارش بجا می آید و این بارش را در هر روز در هر وقت که بخواهد می تواند بردارد و این بارش را در هر روز در هر وقت که بخواهد می تواند بردارد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

فَقَالَ مَا مَقْدَرُ هَٰذَا لِفَعَالٍ لِّئِي خَرَجْتُمْ وَفِي عَمَلٍ لِّفَعَالٍ فَقَالَ اسْمِعْ هَٰذَا صَاحِبُ

بہ نسبت اور اصیت کند نوشتن افعالکہ پایان او حرفای علت باشند پس گفت اورا بشنو کرشناد

صَدَّكَ وَكَسَبَتْ عِلَّاكَ ثُمَّ انْشَدَ بَعْدَ مَا سَتَرْتُهَا ضَرْمَ الْمَزَّاءِ الْفِعْلَ يُوْفَاكُم

صلوات و تسبیح و شهادت و نماز خواندن پس از آنکه راه یافت
بر کوه فعل روز یکشنبه

سورة التوبة

عَنْكَ هِجَاءٌ وَلِحَقُّ بِهِ تَاءٌ لِحِطَاءٍ وَلَا تَقِفْ فَإِنْ رَفَعْتَ يَدَكَ لِقَبْلِهِ بِإِذْنِهِ

از نو نوشتن او پس چون بندگان باین نامی خطاب و درنگ مکن پس از می نوشتار تا بار این نوشتن بیاورد

وَلَا تُفَوِّتُكَ أَهْلُكَ وَلَا تَبْكَ بِأَنْفِكَ وَلَا تُخَيِّبُكَ أَفْعَالُ الشَّامِتِينَ وَالْمَنُكِرِينَ

و اگر نه پس او داشته شود یا نه

فَوَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ هَانٍ ۖ فَكُلُوا وَشَرُّوا وَأْتُوا آلَكُمْ تَكْرُمًا ۚ

فی الحقیقۃ لطیف لطیف لطیف لطیف لطیف لطیف لطیف لطیف لطیف لطیف

[illegible]

ومعافاة و دلیفات و مرابط و کلمه است و انظار و القای است

一、政治

مجلس علماء
العلماء
المستأمنين
المستأمنين
المستأمنين

وَالْإِنْفَاطُ + وَوَضِيفُ طَالِعٍ + وَعَظِيمٌ + وَظَهِيرُ الْفِظْ + وَالْإِغْلَاطُ + وَنَظِيفٌ

والتطاول والتعظيم والتفويض والتواضع والتواكل والتواكل والتواكل

وَالْكَرْبُ وَالْظَّفُ الْخَاطِرُ مِنَ الْفَطِيمِ وَالْوَعَاظُ وَعَكَاظُ الْبَطْنِ وَالْكَرْبُ

و ظرف است و ظاهر باز ظریف و عاقل است و عاقل و طعن و مظ

وَالْحَمْلُ وَالْقَارِطَانِ وَالْأَوْشَاطُ الْمَطْرَمَانِ لَبْرُ الْقَائِمِ جَانِبِي الْقَرْفِ

و خطرات وقایع آن و او نشاطات منظر انوار صحرائی و قمارها پیوندد. زلف و

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ الْخَالِصُونَ وَالْأَخْيَارُ الْمَجْمُوعُونَ وَالْأَشْعَرُ وَالْظَّالِمُونَ

هو النبات الذي يخرج منه واسطه حذو و الجماعات من كل باب

آن کجا هست که دست می دایند و او ساطع از هم ایستاده خلف و در جبهه

وَالشَّظْفُ الْمَاهِطُ وَالْجُحْرِيُّ وَالْجُحْظُ وَالْظَّرْبُ الرَّبِّي الصَّخَارُ وَاحِدُهَا

و تنظف و بایط د جبطری و جواط آظراب پشتهای جزو واحد او

كَمْ خَلَقَ الْخَلَائِقَ الْأَنْفُسُ وَالْأَعْيُنُ وَالْأَفْئِدَةُ وَالْأَسْمَاعُ وَالْأَفْوَاهُ وَالْأَيْدِي وَالْأَرْجُلُ وَالْأَفْعَالُ وَالْأَحْسَانُ وَالْأَشْرَارُ وَالْأَكْبَادُ وَالْأَهْلَامُ وَالْأَهْلَامُ وَالْأَهْلَامُ

طرب والطير ربحا من الحدة واجدها صر واجعظها

ظرفیت و ظرفان سنگیهای غیرست واحدان ظرفیت و جبطری اناسیده و سنگبر

مَا لَكَ عِندَهُ وَأَجْزَأُ الْفَاجِرِ وَقِيلَ لِأَكُولِ الْخَبْثَاتِ وَالشُّظْفَ الْعَبْدَ

بہارِ گشتِ زداو و حواظِ بے وفا سو و کفایتِ بسیار خرم و مسکین و شلغ و سحری

محمّد بن عبد اللہ بن علی بن ابی طالب

وَسُوءَ الْعَيْنِ لَظْمٌ وَالظَّرْبُ بَيْنَ وَالْحَنَاطِبِ الْعَنْطَبِ الْقَرِظِيَانِ

[illegible]

الأعطاء الظاهر جمع ظاهر كذا وفيه دلالة على كفاية ما قبله ووجهه أيضا على ضرب من

[illegible]

ارحاطا عوامین شیخ طوائف و ان صاحب ریاست درجہ استیضاح و جرموں کی نجات کروانے کا مقصد ہے۔

يُجَذِّفُ النَّوَابِرَ عَلَى ظُرْبِي وَهُوَ شَاذٌ وَمِنْ عَجَى عَلَى رَأْسِي الْإِهْدَاءُ وَجَنِّمْ مَجْلِي وَكُنَّا

بجذوت لادن در غلستان و آن شادوست و گنبد بر دهن علی کز این و جلی جمع محل ستمی در غلستان

٢٩ كَلَّا وَاللَّيْلُ كَذَلِكَ أَدَّتْهَا كَيْدُهَا أَسَدُ الدُّوَلِ لَا عَظْمَ لَهُ وَهُوَ مَرْدُهَا

دکتر محسن قاضی صاحب مدظلہ العالی نے اس کتاب کو لکھنے میں مدد فرمائی ہے۔

رئای جز دود و غلبه رخ و طیان با سیم شمعانی است در اعلاط معج و عطاست ان جان جان من سادین

[illegible]

در آن ۱۲ علوی

بسم الله الرحمن الرحيم

تثقیف العوالی فاذا کرونی اذکرکم واستکرونی ولا تکفرونی
مجموع است کران سرای بره پس یاد کنید مرا یاد خواهم کرد شمار و سپاس کنید مرا و سپاس کنید

تثقیف العوالی فاذا کرونی اذکرکم واستکرونی ولا تکفرونی

قال الحارث بن قهم فجبت لهما ابدی من براعة محو

گفت حارث بن قهم پس بگفت نمودم سبب چیرگیه ظاهر کرد از فصاحت آید

بر قاکه و اظهر من حذافه ممر و جة بحاقة و کمریل بصرا

با بجزدی و بود اگر از تیر طبعی آید با ای و همیشه بود بنانی من

لصعد فيه و یصوب و یفر عنه و یقب و من یظری ظلماء

بالاستکسبت درد و با پس می آمد و میگوید از در و تقشیر میکرد و او میگوید بود که بیند در تاریکی

اولیری فی بهما فلتا استرات شبهی و استبان تدلی

با رود در بیابان پس چون در یک خوست شاصل من ادا و آشکار شد حرث من

حخلق الی و یقسم و قال لکم یوم من یقسم فیه لغوی کلامه

و دید سوی من و قسم کرد و گفت بانی نامه کسیکه بر است یکی در یاد پس در انتم از ضمن سخن او

و عرفت انه السروجی عندا بیسمیه و اخذت التوم

و سناحه که بر آید او از سروجی است هنگام قسم کردن او و آغاز کردم که سرزنش میکردم

علی تدیر بقعة التوکی و تخیر حرفة الحسقی فکان وجهه

ر حانه گرفتن زمین بجزدان و اختیار کردن هنر بجزدان را پس گویا که روی او

أسف رماداً و اشرب سواد الا انه انشد و ما تادی نظم

سسته شد رو خاکستر یا آینه شد بسیار کمر بر آید او خواند و نامه برستم

تثقیف العوالی فاذا کرونی اذکرکم واستکرونی ولا تکفرونی
مجموع است کران سرای بره پس یاد کنید مرا یاد خواهم کرد شمار و سپاس کنید مرا و سپاس کنید
قال الحارث بن قهم فجبت لهما ابدی من براعة محو
گفت حارث بن قهم پس بگفت نمودم سبب چیرگیه ظاهر کرد از فصاحت آید
بر قاکه و اظهر من حذافه ممر و جة بحاقة و کمریل بصرا
با بجزدی و بود اگر از تیر طبعی آید با ای و همیشه بود بنانی من
لصعد فيه و یصوب و یفر عنه و یقب و من یظری ظلماء
بالاستکسبت درد و با پس می آمد و میگوید از در و تقشیر میکرد و او میگوید بود که بیند در تاریکی
اولیری فی بهما فلتا استرات شبهی و استبان تدلی
با رود در بیابان پس چون در یک خوست شاصل من ادا و آشکار شد حرث من
حخلق الی و یقسم و قال لکم یوم من یقسم فیه لغوی کلامه
و دید سوی من و قسم کرد و گفت بانی نامه کسیکه بر است یکی در یاد پس در انتم از ضمن سخن او
و عرفت انه السروجی عندا بیسمیه و اخذت التوم
و سناحه که بر آید او از سروجی است هنگام قسم کردن او و آغاز کردم که سرزنش میکردم
علی تدیر بقعة التوکی و تخیر حرفة الحسقی فکان وجهه
ر حانه گرفتن زمین بجزدان و اختیار کردن هنر بجزدان را پس گویا که روی او
أسف رماداً و اشرب سواد الا انه انشد و ما تادی نظم
سسته شد رو خاکستر یا آینه شد بسیار کمر بر آید او خواند و نامه برستم
تثقیف العوالی فاذا کرونی اذکرکم واستکرونی ولا تکفرونی
مجموع است کران سرای بره پس یاد کنید مرا یاد خواهم کرد شمار و سپاس کنید مرا و سپاس کنید
قال الحارث بن قهم فجبت لهما ابدی من براعة محو
گفت حارث بن قهم پس بگفت نمودم سبب چیرگیه ظاهر کرد از فصاحت آید
بر قاکه و اظهر من حذافه ممر و جة بحاقة و کمریل بصرا
با بجزدی و بود اگر از تیر طبعی آید با ای و همیشه بود بنانی من
لصعد فيه و یصوب و یفر عنه و یقب و من یظری ظلماء
بالاستکسبت درد و با پس می آمد و میگوید از در و تقشیر میکرد و او میگوید بود که بیند در تاریکی
اولیری فی بهما فلتا استرات شبهی و استبان تدلی
با رود در بیابان پس چون در یک خوست شاصل من ادا و آشکار شد حرث من
حخلق الی و یقسم و قال لکم یوم من یقسم فیه لغوی کلامه
و دید سوی من و قسم کرد و گفت بانی نامه کسیکه بر است یکی در یاد پس در انتم از ضمن سخن او
و عرفت انه السروجی عندا بیسمیه و اخذت التوم
و سناحه که بر آید او از سروجی است هنگام قسم کردن او و آغاز کردم که سرزنش میکردم
علی تدیر بقعة التوکی و تخیر حرفة الحسقی فکان وجهه
ر حانه گرفتن زمین بجزدان و اختیار کردن هنر بجزدان را پس گویا که روی او
أسف رماداً و اشرب سواد الا انه انشد و ما تادی نظم
سسته شد رو خاکستر یا آینه شد بسیار کمر بر آید او خواند و نامه برستم

تثقیف العوالی فاذا کرونی اذکرکم واستکرونی ولا تکفرونی
مجموع است کران سرای بره پس یاد کنید مرا یاد خواهم کرد شمار و سپاس کنید مرا و سپاس کنید
قال الحارث بن قهم فجبت لهما ابدی من براعة محو
گفت حارث بن قهم پس بگفت نمودم سبب چیرگیه ظاهر کرد از فصاحت آید
بر قاکه و اظهر من حذافه ممر و جة بحاقة و کمریل بصرا
با بجزدی و بود اگر از تیر طبعی آید با ای و همیشه بود بنانی من
لصعد فيه و یصوب و یفر عنه و یقب و من یظری ظلماء
بالاستکسبت درد و با پس می آمد و میگوید از در و تقشیر میکرد و او میگوید بود که بیند در تاریکی
اولیری فی بهما فلتا استرات شبهی و استبان تدلی
با رود در بیابان پس چون در یک خوست شاصل من ادا و آشکار شد حرث من
حخلق الی و یقسم و قال لکم یوم من یقسم فیه لغوی کلامه
و دید سوی من و قسم کرد و گفت بانی نامه کسیکه بر است یکی در یاد پس در انتم از ضمن سخن او
و عرفت انه السروجی عندا بیسمیه و اخذت التوم
و سناحه که بر آید او از سروجی است هنگام قسم کردن او و آغاز کردم که سرزنش میکردم
علی تدیر بقعة التوکی و تخیر حرفة الحسقی فکان وجهه
ر حانه گرفتن زمین بجزدان و اختیار کردن هنر بجزدان را پس گویا که روی او
أسف رماداً و اشرب سواد الا انه انشد و ما تادی نظم
سسته شد رو خاکستر یا آینه شد بسیار کمر بر آید او خواند و نامه برستم

44

[illegible]

هوای مال عبد شریط بیا که مهر قال اما ان التعلیم اشرف صنایع و از هر
چیز که برای خود می ست کسبه است همچنانکه باز گفت آگاه شو که بزرگترین آموختن نیکوترین هنرست و سودمندترین

بِضَاكَةٍ وَأَفْضَلِ بَرَاةٍ وَأَجْمَحِ شَفَاكَةٍ وَرَبَّةُ ذَوَامَرَةٍ مُطَاعَةٍ وَهَيْبَةٍ

مشاکه و رعیه مطوعه تسلط تسلط امیر و بی تب ترتیب و زین

وَبِحَاكُمُ خَلْقُكُمْ فَيَذَرُكُمْ قَبْلَ بَيْتِهِ يَوْمَ الْقِيَامِ ۚ وَبِحَاكُمُ خَلْقُكُمْ فَيَذَرُكُمْ قَبْلَ بَيْتِهِ يَوْمَ الْقِيَامِ ۚ

تیسیر و یسیر بحق شہید و یقلب بعقل صغیر و لا یتبک مثل خیر
انک و موصوف شہاداتی مشہور و بزکرد بخرد کودک و آگاه بخوابد کردا کسی مانند دانا

فقلت يا الله انك لا تبين الايام وعلم الاعلام والساهر للاعب
پس گفتم بخدا که مستحکم تو دانی حال زمانه هستی مشورترین مشورهایی هستی و جادوگر مازی کنده

باز هم و مدلل له سبیل الکلام و در امر معتدفا بنا دیه مغنی
 با خرد و در آن بیان کرده اند برای او و اینجا سخن
 بر سر است و ادیه و الا ان سبیل الکلام و سبیل الکلام و سبیل الکلام

فَارْقَهُ وَبَعِيْكَ الْعِزُّ الْمَقَامَةُ السَّاعَةِ وَالْإِلَاحَةُ الْخَلْقُ

[illegible]

الشیخ یحییٰ بن محمد بن یوسف عن نظامه فی بعثت علامی الحصاره

بسی بر کیه گنج است میگردد نیر می آسانی و ظاهر میگردد با کیز کی پس فرستادم غلام خود را برای حاضر آوردن او

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَأَرَصَدْتُ نَفْسِي لِإِنْتِظَارِهِ فَأَبْطَأَ بَعْدَ مَا نَظَلُّوهُ حَتَّى خَلَتْهُ قَدْرَ ابْنِ
وَأَمَّا دَرَمٌ نَسْ خُذْرَا بَرَى نَگَرَانِ اَو بَرِ دَنَكْ د بَرِ اَزَانْ كِه دَرْت تَا اَنَكْ كَمَان بَر دَم اَو رَكْ بَرِ اَنَكْ كِه دَرْت
اَو رَكِبْ طَبَقَا كُنْ طَبَقِ ثَمَّ عَادَعُوْهُ لَخْفِيقِ مَسْعَاهُ الْكَلِّ عَلَى مَوَاكِبِ
بَارِشِدِه سَت نَالِ رَا مَعْدِ حَالِ مَارْ رَكْرَكْدِي مَجُورْ كَرْدِيْن كِسْكِيْمِ اَو بَارِشِدِه كُوشَرِ اَو دُغْلَامْ كِرَانِ رَا قَايِ خُودِ
فَقُلْتُ لَهُ وَبَلَكَ أَبْطَأَ فَيَنْدُ وَصَلُوْهُ زَيْدٌ فَرَعَمَ أَلْشَيْخَ اشْغَلَ
بِرْ كُفْتَمُ دُرَا بِلَاكِي بَادَرَا اَبَا دَرَكْ كَرْدِيْ سَنَدُ دَرَكْ دَرْدِيْن بَا اَنَشْ نَدَا دِنْ حَقَا نْ بَرِ كُفْتَمُ بَرِ اَنَشْ شَيْخِ مَشْغُولِ سَت
ذَاتِ النُّجَيْنِ وَفِي حَرْبٍ كَحَرْبِ حَنَيْنٍ فَعَفَّتِ الْمَسْعَى إِلَى حِجَامٍ حَتَّى
زَنَكْ خُذَاوَنْدَرُشْكَ بُوْدُ دَرِ جَنَكِ سَت مَجُورْ كَحْ حَسِيْنِ بَرِ اَزَا دَرْنَمُ مِنْ سَبُورِ حِجَامِ مَرْزُومُ
بَلَى اَقْدَامِ وَلَا حِجَامِ اَمَّا رَأَيْتَ اَنْ لَا تَعْنِيْفَ عَلَ مَنْ يَأْتِي الْكَيْفَ فَلَمَّا
سِيَانِه مِيْنِ دَرْدَمَنْ مَارْ مَزَنْ مَارْ اَنَدَرِشِدِمُ اَيَكِه نِيْتِ مَرْزَنْشْ بَرِ كِسْكِيْمِ دَرَايِدُ بَا حَاذَرِ اَبَرِ حَسِيْنِ
شَهَادَتِ مَوْلَانِه وَشَاهَدَتِ مَيْسَرِه رَأَيْتَ شَيْخًا هَيَا نَهْ نَظِيْفَةً وَ
حَاضِرُشْدَمُ دَرِ بَا زَارِ اَو دَرِ دِيْمُ عِلَالَتِ اَدْرَا دِيْمُ بَرِ كِه بَكِرَاوُ بَا كِرْمَزِ سَت وَ
حَرَكَتِه خَفِيْفَةً وَعَلِيْهِ مِنَ النَّظَارَةِ اَطْوَأَقُ وَمِنْ الزَّحَامِ طِبَاقُ وَبَيْنَ
جَنْشِ سَت اَو سَكِتِ دَرِ دُرُوْ اَزِ سِيْنِدْ كَانِ حَلَقَه سَت وَ اَزِ اَبُوْهْ مَرْدَمُ كِيْ بِلَايِ دَكِرْسَتِ دِيْمُ
مَنْ كَالْمَصَامَةِ مُسْتَهْدِفٍ لِحِجَامَةٍ وَالشَّيْخُ يَقُولُ لَهُ اَرَاكَ قَدْرَ زَنْتِ
جَوَانِيْ سَت مَجُورْ شَمْسِرِ كِه شَا زَكْرَه سَت خُذْرَا بَرَى حِجَامَتِ وَ شَيْخِ كِسْكِيْمِ اَو اَرَمِيْ بِيْمِرْ نَا كِه دَرِ دِنْ اَوْرَدِ
رَأْسَكَ قَبْلَ اَنْ تَبْرِزَ وَطَأَسَكَ وَ لَيْسَنِيْ قَدَّا لَكَ وَلَمْ تَقُلْ لِيْ اِذَا لَكَ
سَرِ خُذْرَا بَرِشْ اَزِ اَنَكْ بَرِ دِنْ اَرَمِيْ دَرْمُ خُذْرَا دَكْرَا نَسِيْدِيْ سَبُورِ مَن بَرِ كَرْدِنْ خُذْرَا دَكُفْتَمُ بَرَا كَلِمَتِيْ
وَلَسْتُ مِمَّنْ يَتَّبِعُ نَقْدًا يَدِيْنِ وَلَا مَنْ يَطْلُبُ اَثْرًا بَعْدَ عَيْنٍ فَارِ اَنْتَ
دَرِ نَسْمِ اَزِ كِسْكِيْمِ فُوتُشْدِه نَقْدَرَا بَوَامُ وَ نَهْ اَزِ كِسْكِيْمِ جَوِيْدِ نَشَانِ اَبَرِ اَزِ ذَاتِ كَبِيْرِ اَكْرُوْ
رَضَخْتُ بِالْعَيْنِ حُجَّتَ فِي الْاَخْذِ عَيْنٍ وَاِنْ كُنْتُ تَرَى الشَّيْخَ اَوْ لَمْ
اَيِ بَحْشِيْ زَرِ حَمَاسَتِ كَرْدِه مَبْرُورِيْ دَرِ دُرُوكِ شَيْخِ اَو اَكْرِ بَسْتِيْ كِه سَبْطَانِيْ نَجَلِ رَا بَهْمَتِه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

وَحَزَنَ الْفَلَسُ النَّفْسَ أَهْلَ نَافِرٍ عَبَسَ وَتَوَلَّى وَأَعْرَبَ عَنِّي وَكَأَنَّ الْغَمَّ

و نهان است بر دل در طمان سگور پس جوان عیب و تولی و امید سو ابروس و اگر نه میرم پس کشت با

وَالَّذِي حَرَّمَ صَوْنُ الْمَدِينِ كَمَا حَرَّمَ صَيْدَ الْحَرَمِينَ إِنِّي لَا فَلَاسَ مِنْ بَنِي يُونُسَ

و نهان است که حرام کرد از شهر دروغ چنانکه حرام کرد از شهر کعبه و مدینه هر آنکه از من غفلت کند از بجه دوروز

فَتَوَلَّى سَبِيلَ تَلْعَنِي وَأَنْظِرْنِي حَتَّى سَعَيْتُ فَقَالَ لَهُ الشَّيْخُ وَيَجْعَلُ لَكَ مِثْلَ

پس غما کرد با طاعتش من مهلت ده مرا تا زمانه که من پس گفت و راستی می بود بر آنکه مثل

الْوَعْدِ كَغَرَسِ الْعُودِ هُوَ بَيْنَ أَنْ يَدْرِكَهُ الْعُطْبُ وَيَدْرَكَ مِنْهُ

و عهد میجوستاندن درخت است او در است مباره آنکه در یابد او را هلاک یا در یامنه شود از

الرُّطْبِ قَمَا يَدْرِي أَجْزَلُ مِنْ عَوْدٍ كَجَنَى أَمْ أَصْلُ مِنْهُ عَلَى ضَرْبِ مَا

خوبی از پس چه چربیا که اگر آجال می شود از شایخ نو بود با باقی میمانم از و بناری پسر چیست

الْتِّقَةُ بِأَنْتَ حِينَ تَبْتَغِدُ سَتَفِي بِمَا تَقْدِرُ وَقَدْ صَارَ الْغَدْرُ كَالْحِجْلِ فِي حُلِيَّةٍ

اعتماد با آنکه هر آنکه تو و تنگه و درستی و وفا کنی بجزیکه و عهد میکنی حال آنکه کردد یوفائی بهر خجیل در این و

هَذَا الْجَيْلُ فَأَرْحَنِي بِاللَّهِ مِنَ التَّغْيِبِ وَارْحَلْ إِلَى حَيْثُ يَكُونُ الدِّيبُ

این زمانه این پس از من جدا از عذاب اذن و کوچ کن سوی جاییکه آوار سبکد کرد

قَالَ فَاسْتَوْعِ الْغَلَامَ إِلَيْهِ وَقَدْ اسْتَوْعَا أَجَلَ عَلَيْهِ وَقَالَ لَهُ وَاللَّهِ مَا

گفت و ای پس است جوان اسوی به جاییکه غالب بود حیرت از من بروی و گفت او را سجد کرد و گفت

بِالْعَهْدِ غَيْرِ الْخَيْسِ الْوَعْدُ وَلَا يَرُدُّ عَذِيرَ الْغَدْرِ إِلَّا الْوَضِيعُ الْقَدَرُ

بیان را بهر فرومایه ناکس و در بنام تاب یوفائی مگر مردم فرومایه و است قدر

وَلَوْ عَرَفْتَ مِنْ أَنَا أَسْمَعُنِي لَحْنًا لَكِ كَمَا جِئْتَ فَقُلْتَ مَا قُلْتَ

و اگر میشناختی که کبیم من به آنکه می شنوایدی را سخن بوده مکنو منیدانی پس گفتی مرا آنچه گفتی

وَحَيْثُ وَجِبَ أَنْ تَسْجُدَ بَلْتَ مَا أَقْبَعَ الْعَيْنُ وَلَا فَلَاسَ أَحْسَنُ لِي مِنْ

و جاییکه و چیست آنکه سجد کنی شنایدی و چه زیادت سفر و در دین در چه نیگوست گفتار کیکم

و نهان است بر دل در طمان سگور پس جوان عیب و تولی و امید سو ابروس و اگر نه میرم پس کشت با
و نهان است که حرام کرد از شهر دروغ چنانکه حرام کرد از شهر کعبه و مدینه هر آنکه از من غفلت کند از بجه دوروز
پس غما کرد با طاعتش من مهلت ده مرا تا زمانه که من پس گفت و راستی می بود بر آنکه مثل
و عهد میجوستاندن درخت است او در است مباره آنکه در یابد او را هلاک یا در یامنه شود از
خوبی از پس چه چربیا که اگر آجال می شود از شایخ نو بود با باقی میمانم از و بناری پسر چیست
اعتماد با آنکه هر آنکه تو و تنگه و درستی و وفا کنی بجزیکه و عهد میکنی حال آنکه کردد یوفائی بهر خجیل در این و
این زمانه این پس از من جدا از عذاب اذن و کوچ کن سوی جاییکه آوار سبکد کرد
گفت و ای پس است جوان اسوی به جاییکه غالب بود حیرت از من بروی و گفت او را سجد کرد و گفت
بیان را بهر فرومایه ناکس و در بنام تاب یوفائی مگر مردم فرومایه و است قدر
و اگر میشناختی که کبیم من به آنکه می شنوایدی را سخن بوده مکنو منیدانی پس گفتی مرا آنچه گفتی
و جاییکه و چیست آنکه سجد کنی شنایدی و چه زیادت سفر و در دین در چه نیگوست گفتار کیکم

و نهان است بر دل در طمان سگور پس جوان عیب و تولی و امید سو ابروس و اگر نه میرم پس کشت با

و نهان است بر دل در طمان سگور پس جوان عیب و تولی و امید سو ابروس و اگر نه میرم پس کشت با
و نهان است که حرام کرد از شهر دروغ چنانکه حرام کرد از شهر کعبه و مدینه هر آنکه از من غفلت کند از بجه دوروز
پس غما کرد با طاعتش من مهلت ده مرا تا زمانه که من پس گفت و راستی می بود بر آنکه مثل
و عهد میجوستاندن درخت است او در است مباره آنکه در یابد او را هلاک یا در یامنه شود از
خوبی از پس چه چربیا که اگر آجال می شود از شایخ نو بود با باقی میمانم از و بناری پسر چیست
اعتماد با آنکه هر آنکه تو و تنگه و درستی و وفا کنی بجزیکه و عهد میکنی حال آنکه کردد یوفائی بهر خجیل در این و
این زمانه این پس از من جدا از عذاب اذن و کوچ کن سوی جاییکه آوار سبکد کرد
گفت و ای پس است جوان اسوی به جاییکه غالب بود حیرت از من بروی و گفت او را سجد کرد و گفت
بیان را بهر فرومایه ناکس و در بنام تاب یوفائی مگر مردم فرومایه و است قدر
و اگر میشناختی که کبیم من به آنکه می شنوایدی را سخن بوده مکنو منیدانی پس گفتی مرا آنچه گفتی
و جاییکه و چیست آنکه سجد کنی شنایدی و چه زیادت سفر و در دین در چه نیگوست گفتار کیکم

و نهان است بر دل در طمان سگور پس جوان عیب و تولی و امید سو ابروس و اگر نه میرم پس کشت با
و نهان است که حرام کرد از شهر دروغ چنانکه حرام کرد از شهر کعبه و مدینه هر آنکه از من غفلت کند از بجه دوروز
پس غما کرد با طاعتش من مهلت ده مرا تا زمانه که من پس گفت و راستی می بود بر آنکه مثل
و عهد میجوستاندن درخت است او در است مباره آنکه در یابد او را هلاک یا در یامنه شود از
خوبی از پس چه چربیا که اگر آجال می شود از شایخ نو بود با باقی میمانم از و بناری پسر چیست
اعتماد با آنکه هر آنکه تو و تنگه و درستی و وفا کنی بجزیکه و عهد میکنی حال آنکه کردد یوفائی بهر خجیل در این و
این زمانه این پس از من جدا از عذاب اذن و کوچ کن سوی جاییکه آوار سبکد کرد
گفت و ای پس است جوان اسوی به جاییکه غالب بود حیرت از من بروی و گفت او را سجد کرد و گفت
بیان را بهر فرومایه ناکس و در بنام تاب یوفائی مگر مردم فرومایه و است قدر
و اگر میشناختی که کبیم من به آنکه می شنوایدی را سخن بوده مکنو منیدانی پس گفتی مرا آنچه گفتی
و جاییکه و چیست آنکه سجد کنی شنایدی و چه زیادت سفر و در دین در چه نیگوست گفتار کیکم

مَنْ قَالَ لَطِيفُ الْغَرِيبِ لَطِيفٌ لِلدَّلِيلِ مُنْهَنٍ فَكَيْفَ حَالُ غَرِيبٍ مُتَوَاتِرٍ
 لَكِنَّهُ مَا تَشِينُ لَمْ يَجْعَلْهُ فَالْيَسَّاسُ لَيْسَ وَكَأَنَّ قُورَ مَقْنُونَةٍ وَطَلَا
 أَصْلُ الْيَا قُوتُ جَرَعُضِي ثُمَّ انْطَفَى الْجَمْرُ الْيَا قُوتُ يَا قُوتُ فَقَالَ لَهُ
 الشَّيْخُ يَا وَلِيَّةَ أَمِيكَ وَهَبْ لَكَ الْبَيْتَ مَا أَدْعِيكَ بِحَصْلِ بَدَلٍ
 حَجْمُ قَدَالِكَ لَا وَاللَّهِ وَلَوْ أَنَّ أَبَاكَ أَنَا فَعَلَّيْكَ عَيْدٌ مَنَافٍ وَخَالِكَ إِنْ
 عَبْدُ الْمَدَانِ فَلَا تَطْلُبْ مَا لَسْتَ بِوَاحِدٍ لَا تَضْرِبْ فِي حَيْدٍ بِرِدِّ وَبَاهٍ
 إِذَا بَاهَيْتَ بِمَوْجِدِكَ لَا جِدُّدَكَ وَنَحْصُوكَ بِأَصُولِكَ وَبَصْفَانِكَ
 لَا بِرَفَائِكَ بِأَعْلَانِكَ لَا بِأَعْرَافِكَ وَلَا تَطْعُ أَطْعَمَ فَيْدِكَ وَلَا تَسْبِغْ
 قَوْمِيَا وَتَغْشَاكَ إِذَا مَا التَّوَى التَّوَى وَلَا تَطْعُ لَحْمٌ مِنَ الدَّلِيلِ لَكِنْ فَتَى

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

إِذَا التَّهَبَّتْ حَشَاةُ بِالطَّرِيقِ طَوِيٍّ هُوَ عَاصِ الْمَوَى الْمُرْدِي فَكَمْ مِنْ مُجَلِّقٍ

که مرا، از دهنه تنه رودای و کبرشکل در چو پهلان کنند از دگرش گش گش از روی نفس طالع کنند ای پس سباز بر غره بلند قرار

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَاحِقٌ لَهُ يَوْمَ الدِّينِ هُوَ الَّذِي يَشْفَعُ لِعِبَادِهِ لِيُخْرِجَهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ هُوَ الَّذِي يُدْخِلُ لَيْلٌ فِي نَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيُخْرِجُهَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ هُوَ الَّذِي يُدْخِلُ لَيْلٌ فِي نَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيُخْرِجُهَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ هُوَ الَّذِي يُدْخِلُ لَيْلٌ فِي نَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيُخْرِجُهَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

سپهری ستاره بر که فرمان می یکنند حرص را می افند و گوی می کن با خورشید اندان پس بدست اشک دید و نمود

عَلَى مَنْ رَأَى الْحَرَّ اللَّبَابَ شَوْخًا مَحْفُوظًا عَلَى مَنْ لَا يَخُونُ إِذَا بَنَى زَمَانًا

بسیله بسوی آلود حاضر بختن شد لایق و بهمان کن رسید حیات بلند بر کایا ماند روزگار

و هر کسی که رعایت کند برگاه دوری را اراده کند و اگر قادر شوی بر مقام نبیند بختش بخت نیست بگوئی در مردیکه برگاه

اعْتَلَقَتْ أَظْفَارُهُ بِالشَّوْكِ شَعَى + وَلِيَاكَ وَالشَّلْوَى فَلَمْ يَزِدْهَا هَى +

در او نزد ناخشنای او دست بیاورم بر جان کند و بر پسر کن از گله پس ندیم صاحب خرد مارا

مجلسی بل احوال ادا می مار عوی عوی + همان عزم لطاره با شجیه
که گفته عیله صاحب نادانی کست که کاو باز کشتن آواز کند بگوید سر کفت
فلاسه غنفلانای غزلان منو اشیا الزام

وَالْظُّرْفَةُ الْغَرَبِيَّةُ أَنْفٌ فِي السَّمَاءِ وَلَاسَتْ فِي الْمَاءِ وَلَقَدْ كَاذَّبُوا

و غیر خوش آید نادر عین در آستان قدم در آبست و کفار میجو میست

وفعل كالحصاة ثم اقبل على الشيخ بلسان سليط وغيظ مستشيط وقال

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ الْمَلَأَ لِبُؤْسٍ إِنَّهُمْ لَشَارِقُونَ

پلهیدی باد مرتزا از بدست زورگر زبان درو گرداننده از شکونی کردن زبان سید شکونی و مخالفت سبکی هم مخالف

الحرفان يكتن سبب نفسيك تفارق صغيتك فرماها الله بالكم

رب پس الربانہ باعث جاری سبب کو رواج پیشہ نو پس اندازہ انرا خدا بنا و اسے

و بنابه کردن حاصل آن تا آنکه دیده شودی خالی تر از حمام سبابه و تنگ تر از روزی که از سوراخ

کتابخانه ملی افغانستان

فصل فی بیان احوال و حال

[illegible]

عن ابن عباس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: من قرأ سورة الواقعة في ليلة نزلت فيها لم يمت حتى يرى مقادير حياته.

عنه في كتابه المشهور في تاريخه المشهور
والله اعلم بالصواب

سماں میں جی
لاؤں میں جی
کون ایک

عنه من الرضا

مجلس اول

قوی افضل الذی عوی بالشیء
بل انما یجیب الذی عوی بالشیء
وایضا یجیب الذی عوی بالشیء
وایضا یجیب الذی عوی بالشیء

الحمد لله الذي جعل القرآن
مكتوباً في كتابه العزيز
مبيناً للناس ما كان
في الغيب من آياته
التي لا يعلمها إلا الله
والذي جعل في القرآن
الحكمة البالغة والبرهان
المتين والبرهان المتين
والبرهان المتين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مجلس شورای عالی
مجلس شورای عالی
مجلس شورای عالی

[illegible]

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

سَمِ الْخِيَاطُ فَقَالَ لَهُ الشَّيْخُ بَلْ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكَ بِذَلِكَ الْفِعْلِ وَتَبِعَ الدَّمْعُ
سویخ سوزن پس گفت ادرای سپید آنگاه برآمد و خدایتا بر تو آمد و من و خدایتا خون
حَتَّى تَلْجَأَ إِلَى حِجَامٍ عَظِيمٍ لَا شَرْطَاطٍ تَقِيلُ إِلَّا شَرْطَاطٌ كَبِيلُ الشَّرْطَاطِ
تا آنکه بجای شوی بسوی حجام گشتی که از اندازد باشد کران مزد باشد که نشود هشته باشد
كَثِيرُ الْخَطِّ وَالضَّرَاطِ قَالَ فَلَمَّا تَبَيَّنَ الْفَتَى أَنَّهُ لَيْسَ كَمَا لَمْ يَكُنْ لَمْ يَصْرِفْ
بسیار آب بنی و گوز ادرای بود گفت ادرای برگاه دهنست جوان که آمده او که میکند سوی سبک نیست تا پیش کند ادرای
وَبَرَأُوهُ اسْتِفْتَا حَبَابَ مَصْمُوتٍ ضَرْبٍ عَنْ رَجْعِ الْكَلَامِ وَاحْتَقَرُ
و برآورد استفتاح باب مصمت ضرب عن رجع الکلام و احتقر
لِلْقِيَامِ وَعَلِمَ الشَّيْخُ أَنَّهُ قَدْ لَامَ بِمَا أَسْعَى الْغَلَامُ فَجَنَحَ إِلَى اسْلِيهِ وَ
را می بخاستن و دهنست شیخ که گرانده او آورده چیز کبیر لایستد ما چه نتوانید کودکی را این سبک سوی استی ادرای
بَذَلَ أَنْ يَذُنَّ عَنْ حُكْمِهِ وَلَا يَبْقَى أَجْرًا عَلَى أَحَدٍ مِنْهُ وَابَى الْغَلَامُ
داد من خود را آنکه فرمان بر من حکم ادرای و نخواهد نزد بر حجم او و بر باز زد غلام که
الْمَشَى يَدَايِهِ وَالْهَرَبُ مِنْ لِقَائِهِ وَمَا زَالَ فِي حِجَاكِ وَسَبَابٍ لِرَأْسِهِ
رفتن با من خود و در بختن را از دبدار او همیشه بود و بدو در خدمت و بدو در شام دادن و بدو در
جَذَابٍ إِلَى أَنْ ضَمَّ الْفَتَى مِنَ الشَّقَاقِ وَتَلَا رَدْنَهُ سُورَةَ الْإِسْتِغْفَارِ
کش کش تا آنکه آواز درخت برآورد جوان از مخالفت و خواند استغفار او سوره الشقاق
فَأَعْمَلَ حِينَئِذٍ لَوْ فَارَةً خَيْرًا وَأَفْطَاطَ عَرَضَهُ وَطَهَّرَهُ وَآخَذَ الشَّيْخُ
پس کرد استی ادرای از بسیاری زبان خود و در یک آبدوی خود و جابر خود و شروع کرد شیخ
لِيَعْتَدِلَ مِنْ فَرْطَاتِهِ وَيَغِيضَ مِنْ عِبْرَاتِهِ وَهُوَ لَا يَصْنَعُ لِي اعْتِدَارَهُ وَ
که مددی آورد و از بختن خود و کم میکرد از اشکهای او آن جوان کوشش می نمود بسوی نوپیش آوردن او
لَا يَصْرِفُ عَنْ اسْتِعْبَارِهِ إِلَى أَنْ قَالَ لَهُ غَدَاكَ عَمَلٌ وَعَدَاكَ عَمَلُكَ
باز نماند از اشک بختن خود تا آنکه گفت ادرای غدا شواد ترا عموئی تو و غدا در کند ترا چیز کبیر بر شاد ادرای

Handwritten marginal notes on the left side of the page, continuing the narrative or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, written in a cursive script.

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
بسرور كما بين علامت جلاله وكرمه
لكن صروف الدهر غادرني كخايط في الليلة المظلمة واضطر
ميش كمر كرهتاي زمانه كهانت مرا بهودت بارشد در شب تار بك دلي آرام كردا
الفقر الى موقف من ونيه خوض اللظى المضرمه فقل فتي تذركه
اروشتي سوي مكانيكه كتر دوست در آمدن آسن افرودنه شده پس آيا جواني هست كه در مبادا
ريقة على او تعطفه مرحة قال الحارث بن همام فكنتم اول من اوى
تعب رسن بايستد اورا مهرمانى كهت حارت سبر همام پس بودم حسين كسيكه رحم كرد
ليلواه ورق لشكواه ففحنه بدرهمين وقلت كانا ولو كان ذا مدين
سخني اورا در مديست كه او پس ادم اورا دودرم و كفنم ماستد اين بود و ديم كرمه ماستد خدود ديم
فابتهم بيا كورة جناة ونفاعا لهما يغناة وكثرزل الذر اهننا عليه
سرج شوق شد ما حسين سرجه چند خود و قال يك كرت باورد براي نهدى خود و ميدي بود كه در مبادا مير حيت
وتنثال كديه حتى الذا عيشة خضر اعوج حنينة بجر اع فاذهاه الفرج
بورد مير حيت رداو تا انكه مار كريد خدود و در مدي سكيو . جامة ان بر پس صفايد او اوجس
عند ذلك وهني نفسه هنالك وقال للغلام هذا ريع انت بذرة وحب
دران سخام و مبارك باد كهت بخش ما ان زمان و كفت كودك را اين اوزدني كشت سكه نوعم ان سني
لك سطره فله لنقتسم ولا نختسم فتقاسماه بينهما نين الابلية وفضا
كه براي نوبت است پس با نقتسم و نخرم ما ريم پس ستر فرست كه نوبت بياز بد و صفت بخت نقل و بر خاسته
متفقى الكلمة ولما انظر عهد الاصل الاخ وهم الشيخ بالروح ارج فقلت له قد
بود و سخن بود و در سخن و چون كسيده مند مبادا آنها ستره سلع و شد كه شيخ بر من كسم او ابرشته
تبوع دمي وقلت اليك قد في فقل لك في ان تخميني وتكفك
عظي كرهت خون من و بر دم سوي تو گام خود را پس آيا ترا عيني هست دريكه حاسه كني و در در كني

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
بسرور كما بين علامت جلاله وكرمه
لكن صروف الدهر غادرني كخايط في الليلة المظلمة واضطر
ميش كمر كرهتاي زمانه كهانت مرا بهودت بارشد در شب تار بك دلي آرام كردا
الفقر الى موقف من ونيه خوض اللظى المضرمه فقل فتي تذركه
اروشتي سوي مكانيكه كتر دوست در آمدن آسن افرودنه شده پس آيا جواني هست كه در مبادا
ريقة على او تعطفه مرحة قال الحارث بن همام فكنتم اول من اوى
تعب رسن بايستد اورا مهرمانى كهت حارت سبر همام پس بودم حسين كسيكه رحم كرد
ليلواه ورق لشكواه ففحنه بدرهمين وقلت كانا ولو كان ذا مدين
سخني اورا در مديست كه او پس ادم اورا دودرم و كفنم ماستد اين بود و ديم كرمه ماستد خدود ديم
فابتهم بيا كورة جناة ونفاعا لهما يغناة وكثرزل الذر اهننا عليه
سرج شوق شد ما حسين سرجه چند خود و قال يك كرت باورد براي نهدى خود و ميدي بود كه در مبادا مير حيت
وتنثال كديه حتى الذا عيشة خضر اعوج حنينة بجر اع فاذهاه الفرج
بورد مير حيت رداو تا انكه مار كريد خدود و در مدي سكيو . جامة ان بر پس صفايد او اوجس
عند ذلك وهني نفسه هنالك وقال للغلام هذا ريع انت بذرة وحب
دران سخام و مبارك باد كهت بخش ما ان زمان و كفت كودك را اين اوزدني كشت سكه نوعم ان سني
لك سطره فله لنقتسم ولا نختسم فتقاسماه بينهما نين الابلية وفضا
كه براي نوبت است پس با نقتسم و نخرم ما ريم پس ستر فرست كه نوبت بياز بد و صفت بخت نقل و بر خاسته
متفقى الكلمة ولما انظر عهد الاصل الاخ وهم الشيخ بالروح ارج فقلت له قد
بود و سخن بود و در سخن و چون كسيده مند مبادا آنها ستره سلع و شد كه شيخ بر من كسم او ابرشته
تبوع دمي وقلت اليك قد في فقل لك في ان تخميني وتكفك
عظي كرهت خون من و بر دم سوي تو گام خود را پس آيا ترا عيني هست دريكه حاسه كني و در در كني

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[illegible]

مَا دِهْمِي قُصُوبَ طَرْفِهِ فِي وَصْعِدٍ ثُمَّ انْزَلْهُ إِلَى الْوَأَسْتَدَ فُظْمَ

ایچہ بے سید مرا پس بائیں نمود چہ خود را ، مس دعا لکړد . ۱۰۰ روک سد اس د خواند

كَيْفَ رَأَيْتَ خَدْعِي وَخَتْلِي وَمَا جَرَى بَيْنِي وَبَيْنَ سَخْلِي حَتَّى تَنْتَبِهُ

جگو۔ دجری حربی میں دکر میں واہ اب مہا بہ دنیا بہ نس مالکہ بہ کستم

فَاثْمِرَا بِالْخَصَلِ + اَرْعَى رِيَاضَ الْخَصْبِ الْحَقْلِ + يَا مُجْهَ قَلْبِي قُلُوبِي

میرزا محمد علی قزوینی مال راستی سلسلہ ہی ای حوں امام مومس

هَذَا الصَّبْرُ عِنَاكَ قَدْ مِثْلُ + فَيَنْتِ بِالرِّقَةِ كُلِّ قَفْلٍ + وَيَكْتُمُ بِاللَّسِّ كُلِّ عَقْلٍ +

آپا اے دو جہیز کا ہی سچا جس کے لئے کہ لکھنؤ مافنس پر قتل و برباد ہو گیا عادی و عورت

وَلَقَدْ أَخَذَ مِمَّا خَبَا ۖ وَلَٰكِن لَّا يَكُنُ الْأَسْكَنْدَرُ فِيهَا ۖ فَالَطَّاقُسُ دَرَسُوا الْأَمْرَ

و چون بدانید که سرای و دربار و بی و بس که در میان و بیرون

وَمَجْرِبَةً إِلَىٰ آيَاتِ سَمْعٍ ۚ الرَّاسُ أَبُو بَكْرٍ هَدَىٰ مِثْلَ رَأْسِ رَجُلٍ مِّنْ رَّجُلٍ لَّيْسَ لَكَ فِيهِ عِلْمٌ شَيْءٌ ۚ فَكَفَىٰ

وہ کہیں کوئی نہ دیکھ سکے گا۔ اور یہی ہے جو ہماری زندگی میں

و بر روی بزمی پادشاه بود و در آن روز الف را دانی پس نگاه کرد مرا سه روز او ... انود مرا التبریر

سَمِعَ الْمَسَارِكَةَ فَقَعَدَهُ عَنِ الْإِسْنَادِ وَالْأَلْتِمَازِ بِالْأَرْذِ ۱۱ فَاغْضَى حُلْمًا

یَحْیَا الْمَسَاكِينَ عَلٰی وُجُوْهِهِمْ وَیُخْرِجُوْهُمْ مِنْ اَحْشَاۤیْهِمْ

حاجہ ابوالخیر محمد سیدی بیک شریعت دین رحمت علیہ السلام و ہوس

۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲

سَمِعَ وَمُزِيلَ بَرَاجٍ وَقَالَ لِي خِدِّي يَجْتَدِي الْحَاثِي لَوْعٍ مَرَاصِنًا مَقَاصِدًا

سنگد و پرواد است بجز که گویند سه ولس و لعل و میبوسد و بهد بای می و ده و سنگهار حد شد این تجوید

المهاتن الصلح وابنه لفرى هيا لفا سين ري رحمة الله

حوار درخت و سراسر مجود و آب نرط کردن خاصیت قاسم بهر طریقی رحمہ اللہ پرانہ

أودع هذه المقامه بصعده عشر متلاقين امثال العرب وها انا افسر معها

سیرم این مقام را ده و چند مثل استلانی باب و آنگاه از کتب منفسیر میگویم بعضی از این

إِخَالَهُ يَلْتَبِسُ عَلَيَّ مِنْ يَقْتَبِسُ مَا قَوْلُهُ بَطَافِنِي فَهُوَ مَوْلَى عَالِيَةِ بَيْتِ

کمان بیبرم کہ پوشد، اندک کیسکہ علم حاصل کہ لیکن قول، بجا صد ایس او غلام آزاد عاشقہ دحز

[illegible]

حضرت امام رضا علیه السلام

مجلس کا بیان ہے کہ اس کتب خانہ میں جو کتب جمع ہیں ان میں سے ایک سو سے زائد کتب فارسی و عربی و ہندی و سنسکرت و پراچین و جدید ہندوستان کے متعلق ہیں۔

سید بن علی بن ابی طالب

بِئْتِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ كَانَتْ بَعَثَتْهُ بِالْبَيْتَةِ لِبَقْتِيسَ لَهَا نَارُ قَصَبَةٍ
و دختر سعد بن ابی وقاص است و عایشه و ستاده بود او را به نام بار و رای و آن زن بر سعد
مِصْرَ وَأَقَامَ بِهَا سَنَةً ثُمَّ جَاءَهَا بَعْدَ السَّنَةِ لِيَشْتَدَّ مَعَهُ حِمْرٌ مُتَبَدِّدٌ
ملک مصر و مانند آنجا سالی نماند و برادرش بر او سال که میبرد و ما او حدیث آن زن بود پس فرمود
مِنْهُ فَقَالَ نَعَسَ الْعَجَلَةَ وَأَمَّا ذَاتُ الْخُبَيْنِ فَهِيَ أَمْرٌ أَهْمٌ مِنْ تَعْلَمُ اللَّهُ تَعْلِيَةً
او پس گفت ای آنکه شو شتایی و لیکن ذات الخبیین بر آن است از نعم الله به عقل
حَضَرَتْ سَوْعَكَظَ وَمَعَهَا خِيَامَتَيْنِ فَاسْتَحْلَى بِهَا خَوَاتِمَ بَنِي إِسْرَافِيلَ
حاضر شد بازار عکاظرا و ما او و شک روغن بود پس چون بوی سوسن جوات بر حیرت افتاد
لَيْسَ كُفَّهَمَا مِنْهَا فَفَتَحَ أَحَدَهُمَا فَذَاقَهُ وَدَفَعَهُ إِلَيْهَا فَأَمْسَكَتْهُ بِأَحَدِ
تا خورد و بر دستان او رسید پس شکاف کرد و از دو تن چندی آورد و داد او السوری زن بر او زن از شک
بِأَيِّهَا كَانَتْ تَسْتَمُ فَتَمَّ الْأَخْرَ وَذَاقَهُ وَدَفَعَهُ إِلَيْهَا فَأَمْسَكَتْهُ
از هر دو دست خود بار شد و شک دیگر را و چندی آورد و از آن زن بهر زن را
بِيَدِهَا الْأُخْرَى ثُمَّ غَشِبَهَا وَهِيَ لَا تَقْدِرُ عَلَى الدَّفْعِ عَنْ نَفْسِهَا لِحُضْرَتِهَا
بست او کرد و بر او زاری کرد و زانی داشت را در آن زن از نفس خود دست میزد و او پس
الْخُبَيْنِ وَشَجَّهَا عَلَى السَّمِّ فَلَمَّا قَامَ عَنْهَا قَالَتْ لَا هُنَاكَ فَصَرَبَتْ لَهَا مِثْلَ
بر او مشت زد و از بیل او بر روعش پس چون فلج شد از کشتن با سلاخی را بر او زد و در دهنش
فِي سَمِّ شُغْلٍ وَهِيَ فِي هَذَا الْمِثْلِ مَفْعُولَةٌ لِأَنَّهَا شَغِلَتْ بِأَكْثَرِ الْأُمُورِ الَّتِي
در حق کسیکه شغل شود کاری و آن زن این مثل مفعول است چرا که او شغل کرده شد و بیشتر از بیل او
عَلَى أَفْعَلٍ تَأْتِي مِنْ فَعْلِ الْفَاعِلِ وَأَمَّا قَوْلُهُ أَنْفٌ فِي السَّمَاءِ وَاسْتِغْنَاءُ الْمَاءِ
بر وزن اصل است می آید از فعل فاعل و لیکن قول او است استغناء و استیفاء
مِضْرَبُ هَذَا الْمِثْلِ لَمِنْ يَتَكَبَّرُ مَقَالًا وَصِفَرٌ فَعَالًا وَأَمَّا قَوْلُهُ أَفْرَغَ مِنْ حَجَّامٍ
پس آورده میشود این مثل در حق کسیکه بیدار کند در حق و خود و کونه بود در کار و لیکن قول او افروغ از حجام

و حاکم بن

السنن و الکذا و حاکم بن

الحکامیة روی الحارث بن همام عن زید السمری قال قال علی بن ابی طالب
عنی وارتحلت عن عرسی وغرسی کحل الی عیان البصرة ولا الحسن بن
الظلم الی النضر ولما اجمع علیه ارباب الدیة واصحاب الروایة یمن
خصائص معالمها وعلماؤها ومارت مشاهدها وشهدتها واسال الله
ان یوطئنی ثراها لا فو زیمها وان یطیننی قراها لا فتری قراها فکما
احلینها الخط وسرح لی فیها الخط بیت رأیت لها ما یلا العین
الظلم و هفت بولکند بالانوار لا خطی فی خطها واقضی الوطن
توسطها فان اذی الاختلاف فی مساکها ولا تضلا فی سگها الی محله مقوم
بالاحترام منسوب الی بی حرام ذات مساجد مشهورة وخیاض موری
وهبان وبقعة ومانان نیقة وخصائص اثریة و مرایا کثیرة نظم
و نیادای استوار و خاصیتای عجیب و بزرگیای بسیار

الحکامیة روی الحارث بن همام عن زید السمری قال قال علی بن ابی طالب
عنی وارتحلت عن عرسی وغرسی کحل الی عیان البصرة ولا الحسن بن
الظلم الی النضر ولما اجمع علیه ارباب الدیة واصحاب الروایة یمن
خصائص معالمها وعلماؤها ومارت مشاهدها وشهدتها واسال الله
ان یوطئنی ثراها لا فو زیمها وان یطیننی قراها لا فتری قراها فکما
احلینها الخط وسرح لی فیها الخط بیت رأیت لها ما یلا العین
الظلم و هفت بولکند بالانوار لا خطی فی خطها واقضی الوطن
توسطها فان اذی الاختلاف فی مساکها ولا تضلا فی سگها الی محله مقوم
بالاحترام منسوب الی بی حرام ذات مساجد مشهورة وخیاض موری
وهبان وبقعة ومانان نیقة وخصائص اثریة و مرایا کثیرة نظم
و نیادای استوار و خاصیتای عجیب و بزرگیای بسیار

الحکامیة روی الحارث بن همام عن زید السمری قال قال علی بن ابی طالب
عنی وارتحلت عن عرسی وغرسی کحل الی عیان البصرة ولا الحسن بن
الظلم الی النضر ولما اجمع علیه ارباب الدیة واصحاب الروایة یمن
خصائص معالمها وعلماؤها ومارت مشاهدها وشهدتها واسال الله
ان یوطئنی ثراها لا فو زیمها وان یطیننی قراها لا فتری قراها فکما
احلینها الخط وسرح لی فیها الخط بیت رأیت لها ما یلا العین
الظلم و هفت بولکند بالانوار لا خطی فی خطها واقضی الوطن
توسطها فان اذی الاختلاف فی مساکها ولا تضلا فی سگها الی محله مقوم
بالاحترام منسوب الی بی حرام ذات مساجد مشهورة وخیاض موری
وهبان وبقعة ومانان نیقة وخصائص اثریة و مرایا کثیرة نظم
و نیادای استوار و خاصیتای عجیب و بزرگیای بسیار

[illegible]

يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَتُنَادُونَ فِي الْمَسَاجِدِ وَالْأَسْوَاقِ أَنْ تَقُولُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ۖ وَقَدْ قَضَىٰ إِلَيْنَا أَمْرُنَا ۖ فَتَقُولُوا مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُونَ ۚ

درست هر چه بخوانی از دین و دنیا و همسایگان سنافات از بد در خواستها پس بعضی شیفته اند بآستهای

الْمُتَأَنِّيُّ، وَمُعْتَوٍ بِرَبِّهِ الْمَتَانِ، وَمُضْطَلِعٌ بِتَخْيِصِ الْعَانِ، وَمُطْلِعٌ

سوء فاحشہ و بعضی شعبہ اندہ و از آمار بای حکم و بعضی از انہا مستند با بیان کردن معانی و بعضی غرضہا

إِلَى الْخَلِصِ عَائِي وَكَم مِّن قَارِي فِيهَا وَقَارِ أَضْرَابُ الْجَفَى وَيَبْغَا وَكَمْ مِّن

قبولی را بکارین اسیر و با از حواسد بهشت در رو میباشند که از نور رسانید بکار او که اسباب طعم و لباس

مَعْلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ فِيهَا وَبُادٍ لِلنَّاسِ حُلُومُ الْجَانِّ وَمَغْنَى لَّا تَزَالُ تَقْنُ فِيهِ +

سان سہوشت کی اس ہفتہ دو سباجین سے بھی سنا کہ یوں تو انداز

اغارید الغوانی ولا غانی + فصل از شیت فیها من یصلی + وإما شیت

[illegible]

فادن مری الدین + و دودنک حجه الاقیامین + والکاسات
 بس نزدیک شود رحمتای می و بکبر محبت شیرکان درد با پای نهایی کسه

الْعَنَانِ قَالِ فِينَا اَنَا اَنْفَضُ طَرُقَهَا وَاسْتَشِفُّ رَوْنَهَا اذْ لَحْتُ عِنْدَ

کلام گفت پس سارہ انکہ من بچشم آہوا او دیبا من سرساندم نظر را دنگونی او ناکاہ و دم منکام

دُلُّوكْ بَرَاكْ وَأَظْلَالِ الرُّوَاكْ مَسْجِدًا مُشْتَهَرًا بِطَرِيقِهِ مِنْ دَهْرِ بَطْنِ أَفْقِهِ

روال قباب و زوال سید سنا کا، سجدی مسور بجانب عراب رسن جماعت

وقد أجرى أهله ذكر حروف التبدل وجروا في حلقة الجدلي فحجت نحو هم

[illegible]

لا ستمطر نوء هم لا اقامتيس يحيهم فلم يات الا لقتله العجلان حتى ارتفعت
 سائقي من امستار ايشان را نه ايام ايكلامن عرو ايشان را نه نمود كمر تيم آت كز خور بيشاسه تا انكه بلند شدند

وہی ہے جو کہ اس کے لئے ہے

الاصوات بالاذان ثم رد في التاديين بوزن الامام فاعدت صبي الكاظم
 آواز و بياك نماز باز لازم شد پس اذان گفت و اظهار شدن امام پس در بنام شد تنهای سخن

... ..

سعودی عرب میں مسلمانوں کی تعداد ۱۰ کروڑ ۵۰ لاکھ ہے۔

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

مدرسة دار العلوم

من صفوة اجبتك ما نال من نصحاؤك وندخ عنك تخافا قال هم جزم
 از كزیده دوستان و تقصیر بکنند و در بند و گناه اندریم از تر عیب را بگفت ایشان باورند
 خیرا و نیت ضیعا و انکار من لا یشفی بهیچ جلیس و لا یصد عنهم تلبیر
 نگوید و کند شتر توبه از کند چرا که جزم شما از کسانی هستند که بجهت شتر توبه و صادر نکرد از ایشان که توبه
 و کذبیت فیهم مظنون و لا طوی و اضر مکنون و انی سائکم ما حرره
 و ما یافت بشود از ایشان آنچه کما در توبه و پوشیده شده است نزدشان راز نهان و دیگر بگردد شتر توبه
 فی صدی و استفتیکم فیما یحیل که صدرا علمانی گنت عند صلوة الرکعة
 در سینه من و غدا میجویم شما و در چیز که مغلوبیدان مبین باشد که بر آن من بودم بکلام آن مردان چنان
 و صدود لجد اخلصت مع الله بینه العقد و اعطیته صفقة العهدة
 در درگاه این تخت فرجام خالص کردم با خدا عهد و پیمان و دادم او را دست نون بجان
 علی ان لا اسبأ مداما و لا اعاق و ندامی و لا احسی قهوا و لا الکشی کشره
 بر یکم خریدم شرب را و هر سینه بایتم در شرب با هم نشینان و نوشتم شرب را در هر یکم بستی
 فسوکت لی النفس المضلة و الشهوة المزلة ان نادمت الا طال و عاطیته
 پس آرست برای من نفس که راه کند و آرز اندازند در خطا اینکه بیکر منبوی کردم با طاعت و بهر کرد و آقا
 الا طال و اضعف الوقار و ارضعت العقار و امتطیت من طاکم کسیت
 با شرب و ضائع کردم بر داری را نوشیدم می را و سواری کردم بشت شرب را
 و تناسیت التوبة کالمیت ثم کما قنع بایتمکرم المی فی ظلمة انی مری حتی
 و در آسوش کردم توبه را محو مرده باز قناعت کردم ای مردم بیکار در زمان شیطان تا انکم
 عکفت علی الخدر یس فی یوم الخمیس بشت صریح الصهباء و الیلک و الیلک
 بر سگی کردم بر شرب کمنه در روز پنجشنبه و کشته افتاد بشت شرب در شنب جمعه
 و ها انکادی الکابة لرفض لکابة نافی الثکامة لوصول الدامة شرب الاشفا
 و آگاه باش که من بودم و هستم از کد شستن عهد توبه و از ان پشیمانی دارنده سبب بوسگی شرب سمیت ترساک

من صفوة اجبتك ما نال من نصحاؤك وندخ عنك تخافا قال هم جزم
 از كزیده دوستان و تقصیر بکنند و در بند و گناه اندریم از تر عیب را بگفت ایشان باورند
 خیرا و نیت ضیعا و انکار من لا یشفی بهیچ جلیس و لا یصد عنهم تلبیر
 نگوید و کند شتر توبه از کند چرا که جزم شما از کسانی هستند که بجهت شتر توبه و صادر نکرد از ایشان که توبه
 و کذبیت فیهم مظنون و لا طوی و اضر مکنون و انی سائکم ما حرره
 و ما یافت بشود از ایشان آنچه کما در توبه و پوشیده شده است نزدشان راز نهان و دیگر بگردد شتر توبه
 فی صدی و استفتیکم فیما یحیل که صدرا علمانی گنت عند صلوة الرکعة
 در سینه من و غدا میجویم شما و در چیز که مغلوبیدان مبین باشد که بر آن من بودم بکلام آن مردان چنان
 و صدود لجد اخلصت مع الله بینه العقد و اعطیته صفقة العهدة
 در درگاه این تخت فرجام خالص کردم با خدا عهد و پیمان و دادم او را دست نون بجان
 علی ان لا اسبأ مداما و لا اعاق و ندامی و لا احسی قهوا و لا الکشی کشره
 بر یکم خریدم شرب را و هر سینه بایتم در شرب با هم نشینان و نوشتم شرب را در هر یکم بستی
 فسوکت لی النفس المضلة و الشهوة المزلة ان نادمت الا طال و عاطیته
 پس آرست برای من نفس که راه کند و آرز اندازند در خطا اینکه بیکر منبوی کردم با طاعت و بهر کرد و آقا
 الا طال و اضعف الوقار و ارضعت العقار و امتطیت من طاکم کسیت
 با شرب و ضائع کردم بر داری را نوشیدم می را و سواری کردم بشت شرب را
 و تناسیت التوبة کالمیت ثم کما قنع بایتمکرم المی فی ظلمة انی مری حتی
 و در آسوش کردم توبه را محو مرده باز قناعت کردم ای مردم بیکار در زمان شیطان تا انکم
 عکفت علی الخدر یس فی یوم الخمیس بشت صریح الصهباء و الیلک و الیلک
 بر سگی کردم بر شرب کمنه در روز پنجشنبه و کشته افتاد بشت شرب در شنب جمعه
 و ها انکادی الکابة لرفض لکابة نافی الثکامة لوصول الدامة شرب الاشفا
 و آگاه باش که من بودم و هستم از کد شستن عهد توبه و از ان پشیمانی دارنده سبب بوسگی شرب سمیت ترساک

من صفوة اجبتك ما نال من نصحاؤك وندخ عنك تخافا قال هم جزم
 از كزیده دوستان و تقصیر بکنند و در بند و گناه اندریم از تر عیب را بگفت ایشان باورند
 خیرا و نیت ضیعا و انکار من لا یشفی بهیچ جلیس و لا یصد عنهم تلبیر
 نگوید و کند شتر توبه از کند چرا که جزم شما از کسانی هستند که بجهت شتر توبه و صادر نکرد از ایشان که توبه
 و کذبیت فیهم مظنون و لا طوی و اضر مکنون و انی سائکم ما حرره
 و ما یافت بشود از ایشان آنچه کما در توبه و پوشیده شده است نزدشان راز نهان و دیگر بگردد شتر توبه
 فی صدی و استفتیکم فیما یحیل که صدرا علمانی گنت عند صلوة الرکعة
 در سینه من و غدا میجویم شما و در چیز که مغلوبیدان مبین باشد که بر آن من بودم بکلام آن مردان چنان
 و صدود لجد اخلصت مع الله بینه العقد و اعطیته صفقة العهدة
 در درگاه این تخت فرجام خالص کردم با خدا عهد و پیمان و دادم او را دست نون بجان
 علی ان لا اسبأ مداما و لا اعاق و ندامی و لا احسی قهوا و لا الکشی کشره
 بر یکم خریدم شرب را و هر سینه بایتم در شرب با هم نشینان و نوشتم شرب را در هر یکم بستی
 فسوکت لی النفس المضلة و الشهوة المزلة ان نادمت الا طال و عاطیته
 پس آرست برای من نفس که راه کند و آرز اندازند در خطا اینکه بیکر منبوی کردم با طاعت و بهر کرد و آقا
 الا طال و اضعف الوقار و ارضعت العقار و امتطیت من طاکم کسیت
 با شرب و ضائع کردم بر داری را نوشیدم می را و سواری کردم بشت شرب را
 و تناسیت التوبة کالمیت ثم کما قنع بایتمکرم المی فی ظلمة انی مری حتی
 و در آسوش کردم توبه را محو مرده باز قناعت کردم ای مردم بیکار در زمان شیطان تا انکم
 عکفت علی الخدر یس فی یوم الخمیس بشت صریح الصهباء و الیلک و الیلک
 بر سگی کردم بر شرب کمنه در روز پنجشنبه و کشته افتاد بشت شرب در شنب جمعه
 و ها انکادی الکابة لرفض لکابة نافی الثکامة لوصول الدامة شرب الاشفا
 و آگاه باش که من بودم و هستم از کد شستن عهد توبه و از ان پشیمانی دارنده سبب بوسگی شرب سمیت ترساک

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الاستغفار من شغل الدنيا معترف بالسر في عيب الشغل وظهوره

هل كذا تعرفها بيا كذا من ذبي الله في قال العبد المذنب

نقته وقضى او طر من اشتكا عيته ناجتي نفسي يا ابا زيد هذه نقته

صيدا شمر عن يد وايد فانقضت من بجنتي اشتهاض الشهم

من الصلوة الشكر على كل طرفة انا الاروع الذي فاق مجدا وسودا

والذي يتبع الرشد ليخبر به غدا لان عندي علاج ما يثمنه

فاسبقها كحبة عادية ملدانا من ساكني سر ورج ذوى الدين

كنت ذات فيها ومطاعا مسودا مرفعي ما بلغت الضيوف

اشترى الحمد بالحق واتي العرض بالجد لا ابالي بنفس طاح في البذل

او قد التاني بالفتح اذا التمس اخدا ويراني المومنين ملاذ او مفصدا

لكنهم باري صيد كائن في الشغل الصلوات والاراء فليس قدح زندي

ندينه ارسى ما تشنه ليس كثر جاك كثر الشغل ابيت جنير نه قصد كذا

ندينه ارسى ما تشنه ليس كثر جاك كثر الشغل ابيت جنير نه قصد كذا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الاستغفار من شغل الدنيا معترف بالسر في عيب الشغل وظهوره
هل كذا تعرفها بيا كذا من ذبي الله في قال العبد المذنب
نقته وقضى او طر من اشتكا عيته ناجتي نفسي يا ابا زيد هذه نقته
صيدا شمر عن يد وايد فانقضت من بجنتي اشتهاض الشهم
من الصلوة الشكر على كل طرفة انا الاروع الذي فاق مجدا وسودا
والذي يتبع الرشد ليخبر به غدا لان عندي علاج ما يثمنه
فاسبقها كحبة عادية ملدانا من ساكني سر ورج ذوى الدين
كنت ذات فيها ومطاعا مسودا مرفعي ما بلغت الضيوف
اشترى الحمد بالحق واتي العرض بالجد لا ابالي بنفس طاح في البذل
او قد التاني بالفتح اذا التمس اخدا ويراني المومنين ملاذ او مفصدا
لكنهم باري صيد كائن في الشغل الصلوات والاراء فليس قدح زندي
ندينه ارسى ما تشنه ليس كثر جاك كثر الشغل ابيت جنير نه قصد كذا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الاستغفار من شغل الدنيا معترف بالسر في عيب الشغل وظهوره
هل كذا تعرفها بيا كذا من ذبي الله في قال العبد المذنب
نقته وقضى او طر من اشتكا عيته ناجتي نفسي يا ابا زيد هذه نقته
صيدا شمر عن يد وايد فانقضت من بجنتي اشتهاض الشهم
من الصلوة الشكر على كل طرفة انا الاروع الذي فاق مجدا وسودا
والذي يتبع الرشد ليخبر به غدا لان عندي علاج ما يثمنه
فاسبقها كحبة عادية ملدانا من ساكني سر ورج ذوى الدين
كنت ذات فيها ومطاعا مسودا مرفعي ما بلغت الضيوف
اشترى الحمد بالحق واتي العرض بالجد لا ابالي بنفس طاح في البذل
او قد التاني بالفتح اذا التمس اخدا ويراني المومنين ملاذ او مفصدا
لكنهم باري صيد كائن في الشغل الصلوات والاراء فليس قدح زندي
ندينه ارسى ما تشنه ليس كثر جاك كثر الشغل ابيت جنير نه قصد كذا

دوست که موافق که دفعه رفته پس ششم نیک بخت پس خواست خدا اینکه ذکر کن کند ایچ چو کار کرد و در دعا داد

برو میازا در زمین با این کینه کمر پیشت پس حلال بید باشند عیال کسی را که بافتد اورا مسلمان

و فراموشند تمامی چیز که پنهان بود مرا و آنچه ظاهر بود پس افتادم در شرف دور کرده راغز

علا میو ایم از مردم پس از آنکه بودم پیش ازین عطا شد و دیدم برای من * دوستی که آرزو میکردم را ملی

ہاگ اوطاقی کہ باد سمیت محبت میں بیٹھ برآ کر فتنہ دھڑکتا ہے کہ جسے کر دے ویرا تا وہ بد داد دے

پس بیان ملا می‌آید و در از کن سوسی تابی نیست و پناه دو مراد در کار پس بر آنه شتم کرد و از حد گذشت

و باری کون بر ما بدین دختر من اردست دشمنان پس مینموشد کنایاں از کسیکه ما را می گرد و سبب این بر فتنه

رجوع بعد از سیصد و شصت و شش سال از غارت برای کسی که گردید پس از آنکه راه یافت و هر چند اگر در جاسم

[illegible]

اسان بائو سڌو چيو ته غنت الهوريه
پس به بيان رسانيدم خودي مقام عود را و بجان

و ای قصیده را بر این سخن از عارفان اسامی شریفین به جنت من در جنت ادا و اجابت

سید کاظمی نے یہاں پر ایک عجیب و غریب کتب خانہ بنایا ہے جس میں ہر قسم کے کتب و رسائل جمع ہیں۔

المَرْحُومَةُ أَحْضَرْنِي بَعْدَ مَا اسْتَجَاسَ فِي هَنَةِ وَقَالَ لَهَا يَا مَرْحُومَةُ

میں نے سنا ہے کہ اگر کوئی شخص اللہ کی رضا کو مانگے تو اللہ اس کی ہر بات کو قبول فرمائے گا۔

و این دوائی دسودگونی و کشکاری و پیوسته بلی بیخ و عادت که دم این چهار را سقا می کنند

[illegible]

انما اوفق وانفع فما احدث منها معيشة ولا استرعت فيها عيشة ما
 که می آید سازد و در وضع دهند و پس محمود بنایم از این معیشت و نه بگویند و بنام در آن زندگانی بکنند
 و من الوهاب خلس الامارات فكاضغات الا حلام والتمس الخ
 قدرتهای حکومتها در بودهای فرمان روائتها پس مجروحهای ترسد است و سایر اهل ترویج و تبلیغ
 و ناهيك غصة بمرارة الفطام و اما بضائع الخارات تعرضة للخاطر
 و سندست ترا از آمدن و تمنی از شیر گرفتن و لیکن بالهای سوداگرها پس شانه است برای ترسها
 و طمة للغارات و ما اشبهها بالطيور الطيارات و اما ايتخاذ الضياع و
 دور است برای ترسان و چه خوش مشابهت آن با پرندگان پرنده و لیکن گرفتن زمین و
 الصدى للذد راع فنهكة للاعراض و قيو عاقبة عن لارنگان و
 پیش آمدن برای کشماری پس سبب کسب و آبرو دارا دهند و می باز دارند و از دودین و
 فلما خلا رجا عن ذلك اوزق روح بال و اما حروف اهل الضنا و
 آید است که تنی باشد صاحب آن از خواری یا روزی داده بخوردار آرام دل و لیکن پیشای صاحب بیکان
 فغير فاضله عن الاوقات و لا نافية في جميع الاوقات معظمها معصوم و
 پس راندنیت از جورنها و نه روح دارند در یکی زمانها و بیشتر از آن بسته شدن است
 يشيبة الحين و لكر ما هو بار الغنم كزيد للطعم صافي الشرب و لا في الكسب
 بخوانی زندگانی و ندیدیم چیز را که آن آسان غنیمت باشد و در بخورن باشد بخواهد بخوراد بسیار باشند
 الا الى فة التي وضع ساكسان ساكها و نوع اجناسها و اضم في الخافين
 که پیش که نهاد است ساکنان بنیاد آنرا و که آن کون بود و هم احوال و از وقت در مشرق و مغرب
 نارها و اوضع لبني غدا منارها فشهدت و قالها مغلها و اخرت سيمها
 آنرا و دودید کرد برای محاسن نشانها و پس حاضر شد و حادث آنرا باینکه مشهور بود و که دریم علامت
 لي ميسما اذ كانت المتجر الذي لا يور و المنهل الذي لا يغود و المصباح
 برای دوزیانی چرا که است این حرفه بخاری که کاسد شود و در حقیقت که زمین فرو نبرد و چراغی

که نمی اندازد و از تر و وضع دهنده در پس محمود بیاضم از آن معیشت و نه بیکو و سبع ماضم در آن زندگانی

و الله اعلم بالصواب

قدرتهای حکومتها در بودهای فرمانروایانها پس محورهای ترمیم است و سایر اهل ترمیم است.

وَأَهْيِكَ غَصَّةَ بَمْرَةٍ الْفَيْطَامِ وَمَا بَضَاعَ الْبَحَارِ بِفَعْرَضَةٍ الْخَاطِرِ

و سندت را از آن دو محمی از سیرافین و لیکن ای سید اگر بیا پس شانه است برای بر سر
طه لایحه الشهدا الطاهره

و خود دیت برای نریمان و چه خوش مشا بهشت داس با پرندگان پرند و لیکن کره من زمین

النَّصِيءُ لِلْأَزْدِ رَاعٍ فَهَنُكَةً لِلْأَعْرَاضِ وَيَوْمَ عَاثِقَةٍ عَنِ لَارِئِكَ خُزُو

میشوند برای کشاوری پس آب کیست و آب را در دهنده های باز و بسته از دوین و

اما صاحب رجا سن کده و ساری روح با و اما حرف همل الصنا عا
اکیست که تکی باشد صاحب از خواری یا روزی داده خود دار آرام دل و لیکر پیشای صاحب است کان

فغير فاضله عن الاوقات لانافقة في جميع الاوقات معظمها مصوبا

پس راجستین از حورنسا و نه رواج دارینند در یکی زمانها و بیشتر از آن بسته شوی است

یَشْبِیْهِ الْحَقِیْقُ وَلَمْ يَرْسَمْ مَا هُوَ بَارِحٌ الْعَيْنُ لِذِي الْمَطْعَمِ صَالِحٍ الشَّرْحِ الْمَسْبُوحِ

إِلَّا الْكَفَّةُ الَّتِي وَضَعَهَا سَاكِنُ سَاسِهَا وَنَوَّعَ أَجْنَاسَهَا وَأَضْرَمَ فِيهَا خَافِقِدْرًا

مکره پیش که خاد است ساسان بنیاد آزا و گران کون نمودن و خدایا و افروخت در شرق مغرب

نارها و اوضع لبني غبراء منارها فشهدت وقال لها مغليا واخترت سيمها

مِمَّا اِذْ كُنْتَ مِنَ الْمَتَّحِينَ ۝ لَا يَسْتَوِي السُّعْيَا الَّذِي يَلْمِزُكَ فِي الدَّيْنِ وَالْاِصْحَاحِ

برای دوزیانی چه که است این حرفه تجارتی که کاسه نشود و سرشته که بر زمین فرو نبرد و چراغی

انما اوفق وانفع فالحديث منها معيشة ولا استرخت فيها كيشة ما
 قد رتبه حكومتها در بودهای فرمان روايتها پس همچو غلهاى ترديد است و سار اهل ترويه بگير
 و ناهيك غصه بمرارة الفطام و اما بضاعه التجارات تعرضه الى خاطر ان
 و سندست ترا از اندوه تلخی از سیر اكرض و لكن بالهاى سوداگرها پس شانه است برای ترسها
 و طمة للغارات و ما اشبهها بالطيور الطياريات و اما اتخاذ الضياع و
 دودست برای بزبان و چه خوش شایسته آن بازندگان برون و لكن كرمين زمین
 الصدي للادد راع فتهلكه للاعراض و قيو عاقبة عن الاركان و
 پیش آمدن برای گشاری پس سبب گشت و آبرو دارا دهند های باز دارند از دودین و
 قلنا خلا رجا عن اذلال و رزق روح بال و اما حروف اهل الضمانات
 اكرست كرتی باشد صاحب از خواری یا روزی داده بود آرام دل و لكن پیشای صاحب بیکان
 فغير فاضله عن الاوقات و لا نافية في جميع الاوقات و معظمها معصوب
 پس راندیت از حورنسا و نه رواج دارند در یکی زمانها و بیشتر از آن بسته شدن است
 يشيبه الحين و كذا ما هو بارح الغنم كزيد الطعم صافي الشرب و لا في الكسب
 جوانی زندگى و ندیدم چیز را که آن آسان غنیمت شده در خوردن باشد تیره باشد آنجا و بسیار شدن
 الا الى فة الی وضع ساکان اساسها و نوع اجناسها و اضم في الخافين
 گریه که شاد است ساکان بنیاد آنرا و گران کون بود ضحاکها و از وقت در شرق و غرب
 نارهها و اوضع لبني غبراء منارها فشهدت و قالعها معلما و اخرت سيمها
 آتش او و بود کرد برای مخاحان نشانها او پس حاضر شدم حادث آنجا بیکه مشهورم و ندیدم علامت
 لي ميسما اذ كانت المتجر كذا لا يور و كمثل الذي لا يعقد و المصباح
 برای روزیانی چرا که است این حرفه بخاریک کاسد نشود و در حقیقت که زمین فرو نبرد و چراغی

۲۹۸

الَّذِي يَعْشُو إِلَيْهِ الْجَهَنَّمُ لَوْ يَسْتَصِيرُ إِلَيْهِ الْغَنَى وَالْعُدُوكَانَ أَهْلًا عَزِيدًا

که می بیند سبزی او خامی مردم و روشی بیکیزد الهیوی و کوران و پیکشان و بستند صاحبان آن نه بزرگتر کردند

وَأَسْكَنْتَهُمْ لَدِيْهِمْ مِّنْ حَيْثُ يَشَاءُونَ ۚ إِنَّهُمْ لَكَاخِبُونَ ۚ

و شکو ترین این نامه در نیاید ایشانرا اسودن ستم و بی آرامگی ایشانرا کشیدین شمشیر و غی ترسند زهر
 لا یسئو ولا یدینون لیکن ولا شکایم و لا یسئو من بری و احد و لا

نیش نند و او زمان می کشند برای نزدیک و دور و نمی ترسند کسی را که خشنید و خیزد و
میخولون بین قام و قعدا نندیتهم من هه و قلوبهم مرفعه و طعمهم

بایک ندارد از کسی بهجت نوشت انجمنای ایشان با کندی و دلاهای ایشان خوش میشد و خود بنیاد را
مجلسه و او فانه کنن حجة اینها سقط القطر و حبت ما الحزب و اخر صا

نار حله نود و نه شود و نه های ایشان بر این استوار بر کار می افتد مسجد و هر کار که در آمدن چیزی کردند
 لا یخیرون اوطاناً ولا یقون سلطاناً ولا یتارون شیاً بعد و اخاصاً و

میگیرند جامش بشما و نصیر سید پادشاه را و مشاوره بجهت پیوند نامی که با او دگر گزینان
تزوج ایشان فقال له ابنة یا ابنت لقد صدقت و فیما نطقتم و لکن

یہ نام گندم سیرا ہے کھت اور ایشیائی ای پورن برائے راست کھتی وہ ہر جگہ کویا شادی و کھنڈ
رَبِّتْ وَمَا مَنَعَكَ فَيَنْ لَّيْ كَيْفَ أَقْضَيْتُ مِنْ أَيْنَ تَوَكَّلُ الْكَفَّ

و تفصیل کردی پس بیان کن من که چگونه میوه ییغیم و از کجا خورد و میوه شاد گفت

اور ای ہر کس بیشک آمد رفت در دوازده است حتی چادر است و زیر کی چار است و بی غری
سلاحها لکن آجول من قطرب امری من جناب و انشد من ظبی

سلطان است پس نه کرده از ارمغ قلب دروخته از غم غم
و چاکیز از آمو او در

و اسلطان من ذیبت منیر و اقدم نذحیاک صیدک و اقرع بابا رعیه

و غالباً از کرک بگلی کنند. و بدن آتش زن بهر خود را بکوش خود و کجوب در دوازده خورشید خود را

[illegible][illegible]

ابن عمربہ ولسا طہ ابی ونا ب مکسر ابی حصین حصین بن یزید
خزیمہ و جہتی آہر و فزب روباہ و غلبہ شتر

[illegible]

وَنَظِيفُ ابْنِ عَزْوَانَ وَتَلَوْنِي بِرَأْفَتِهِ وَكَلِّبُ صَوْنِ اللِّسَانِ وَأَخَذَ

بِحُجْرِ الْبَيْتِ قَارِئًا الشُّوْقَ قَبْلَ الْحَلْبِ وَأَمَرَ الصَّرْعَ قَبْلَ الْحَلْبِ سَائِلُ

الْمُحْكَمَانَ قَبْلَ الْمُنْتَجِعِ وَدَمِثَ حَبْنِكَ قَبْلَ الْمَضْطَجِ وَاشْهَدُ بِصِدْقِكَ

لِلْعِيفَةِ وَأَنْعِمْ نَظْرَكَ فِي الْقِيَاةِ فَإِنَّ مِنْ صَدَقَ تَوَسُّعًا طَالَتْ بَشْمَتُهُ

أَخْطَاَتُ فَرَأْسُهُ أَطَاةٌ فَرَبْسُهُ وَكَنْ بَابِي خَفِيفَ الْكُلِّ قَلِيلَ الدَّلِيلِ

رَأَيْتُكُمْ أَعْلَى الْعِلْمِ قَالَعًا مِثْلَ الْوَيْلِ بِالْأُطْلِ وَعَظِيمُ وَقَعِ الْخَبِيرِ وَاشْكُرْ عَلَى الْقَدِيرِ

وَلَا تَقْطَعْ عِنْدَ الرَّؤُوفِ وَلَا تَسْتَعِذْ بِشَيْءٍ الصَّلَاةِ وَلَا تَتَّكِلْ عَلَى رُوحِ اللَّهِ

مَقْشُودَةٍ وَدَرَّةٍ مُوَعَّدَةٍ قُلْ لِلَّهِ الْقُدْرَةُ قَبْلَ الْيَوْمِ عَلَى الْغَدِ فَإِنَّ

لِلْآخِرِ أَفْأَتَ وَاللَّغْوِ أَمْرٌ يَدَوُّتُ وَالْعِيدَاتِ مَعْقِبَاتٌ وَكَيْفَ هَاكُنْ

الْمَنْعِ عَقِبَاتُ أَيْ عَقِبَاتٍ وَعَلَيْكَ بِصَبْرٍ أَوَّلِ الْعَزْمِ وَرَفَقٍ وَبِالْحَرَمِ

وَقَامِ أَحَدَ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ

وَقَامِ أَحَدَ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ

وَقَامِ أَحَدَ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ

وَقَامِ أَحَدَ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ

وَقَامِ أَحَدَ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ وَجْهَ بِنْدِ شَقَائِكَ

قَالَ يَا بَنِي قُلُوبِ وَأَصِيبُ اسْتَقْصِيكَ فَإِنْ أَقْدَرْتَ مَا لَكَ مِنْ أَمْرٍ

فَاٰمَنَّا بِكَ يَا اِلٰهَ خَلْقِنَا عَلَيَّ وَعَلَىٰ قَوْمِي الْكَافُورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ابْنُكَ يَا أَبَتِ لَا تُصْنِعْ عَنِّيْكَ وَلَا تُفِجْ نَعْسَكَ فَلَقَدْ قُلْتَ كَذِبًا أُولَئِكَ

رسد او خلقت عالم بخلق والدی کذا و لیکن امهلت بعدک و کاذبت

براه دست بیل او داد ای پند پند فرزندان و پسران اگر گذارسته شوم پس از تو و محشم
فَدَاكَ لَنَا ذَنْبٌ يَا أَبَاكَ الصَّلَاحُ وَلَا قَتْدِي بِأَنَّا رَكَ الْوَاحِدَةَ حَتَّى

یَقَالُ مَا أَشْبَهَ اللَّيْلَةَ بِالْبَكَرَةِ وَالْعَادِيَةَ بِالْأَيُّمِ فَاهْتَزَّاجُ يُنَادِ

کفنه شود و چون خورشید مانند شمشیر در شب ابر باراد و ابر شبگاه پس شاد شد ابو زبید
لجوا بیا تبسم و قال مرأشبه اباة فما ظلم قال الحاث بن همام فاجبت ان

از این سخن او پرسیدند و گفت کسیکه مانند خود بر خود را پس استم نکرد گفت عاقل است پس تمام این خبر را داده اند
بنی ساسان چنین سمعوا هذه الوصایا الحسن فحسبوا لها علی وصایا القمان و

[illegible]

وَأَنْفَعُكُمْ مِنْ نَجَلَةِ الْعِصْيَانِ الْمَقَامَةِ الْخَمْسَةِ النَّصِيحُ مِنْ كَلَامِ بْنِ هَمَّامٍ

و نافع تر برای ایشان از عطیة خالص تمام است و منجایم مشهور می باشد حکایت کرد که عمار بسرام
قال اشعرت فی بعض الايام هما بن حری شیخان ولاح علی شان و کفت

کف تابنده شدم در بعض روزها اندوه یک دشوار بود بر من فروختگی او پیدا شد بر من خلا او بودم که

الحسن

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

سَمِعْتُ ابْنَ غَشِيَانَ جَاءَ لِسَ الذِّكْرِ لِيَرَوْهُ غَوَّاشِي الْفِكَرِ فَلَمَّا رَافَعَهُ
كَرِهْتُمُ بَرَّانَهُ وَرَأَيْتُمُ ابْنَهُ يَأْوِي إِلَى الْوَحْدَةِ وَرَأَيْتُمُ ابْنَهُ يَأْوِي إِلَى الْوَحْدَةِ
مِنْ جَمْعِهِ الْأَقْصَدُ الْجَامِعُ بِالْبَصَرِ وَكَانَ إِذَا كَانَ مَقُولًا لِمَا

شَفَقَ الْمَوْلَى جَسْتِي مِنْ بِيَاضِهِ زَاكِيهِ الْكَلَامِ وَبَسْمِ فِي حَرَابَةِ صَبْرٍ لِقَلَامِ

فَانْطَلَفْتُ لَيْلَةً غَيْرَ وَاكِفٍ لَكَ لَوْ عَلَّ شَانِ فَلَكَ وَطِئْتُ جِصَّاهُ وَاسْتَبْرَأْتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَفْصَحَ تَرَايَ إِلَى وَاضِحًا رِبَالِيَهُ فَوْقَ ضَرْةٍ عَالِيَةٍ وَقَدْ عَصَبَتْ بِهِ

پایان اور انوار شد مرعسا جامہا کینہ بالاسی شکی بلند ہر آنکہ گرد و کفر قہ بود اورا جامعہا
لا یحصی عدیدہم ولا ینادی اولیدہم فابینا کت قصدا تو درین ورد

وَرَجِعْهُ إِلَىٰ أَجْدِ شَيْعَا عِنْدَهُ فَلَمْ يَزَلْ يَنْقُلُ فِي الْمَرَآئِزِ وَأَغْضَىٰ الْأَكْزَابَ وَالْكَزْبَ

و امید دهم اینکه بایم شکرش خود ز داو پس می کشیدم که فعل میکردم جای نشستن باو شدم می پوشیدم که می پوشیدم و می پوشیدم
 اَلَا اِنْ جَلَسْتُ لِحَاكِهِ وَجَبَتْ اَمْنٌ اَشْتَاهَهُ فَاذَا هُوَ جُنَا الْقَتْلِ

تا اگر نشستم و برو او و بطوریکه این شدم پوشیدگی او را پس ناکام و
خواجہ ابوزید سرحدیت

وَنَصْرٍ مُّكْتَرٍ ۖ قَالُوا لَا تَهْجُرْهُمْ هَجْرَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَالُوا حَتَّىٰ يَسْمُرَ لَكُمْ كَيْدَ اللَّهِ فَاصْبِرْ ۚ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ مُّعْجَزٌ

و در میان مرا گفت ای شهیدگان بصره که بدار و شمار خدا محفوظ دار و سوار تو را نکند بر نه که سوار این

نوشته می شود که در بزرگست فضا نل شما شهر شما کالان ترین شهر است از روی کپه و یا کوهین شان از روی قریب و دور

انك كما حفظه انما هو اكثر بركة كونه كالشيء يتركه الاكثر وقلت فيه البركة وسبب الزكاة للبركة التي تترك في المال لعباده وقيل سميت زكاة

اندهی و او فراترین آن اند و گاه حلقه بر ستان اند و قلم و فراتر آن اند و هر و بیشتر آن اند و هر

وایک از این اشعار زیکترین این است که در توضیح اجمال این خانه کعبه است

مقام این است که از روی مبارک و دنیا است و شهری نیامده و شده بر پیکر کارنی الوده نشد بخانه های

است و اگر دایه مد در ویها بچیده گردد و برین ان بجز خدای
 بچیده گردد و برین ان بجز خدای

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

والضياء والحدادى والكلاب والقناطر والفلك والناشر والشمس والارض والسموات

وَأَسَاجِرُ وَوَكَاةٌ آيَةٌ الْمَدِّ الْفَاضِ وَالْخَزْزُ الْفَاضِ وَالْمَاءُ الْفَاضِ وَالْمَاءُ الْفَاضِ وَالْمَاءُ الْفَاضِ

خَصَائِرِهِمْ أَشْأَانُ لَا يَنْكُرُهَا ذُو شَأْنٍ هَآؤُلَاءِ طَائِفَةٌ عَرَبِيَّةٌ لِلْإِسْلَامِ

وَأَشْكُرُهُمُ لِلْإِحْسَانِ زَائِدًا وَأَوْعَى الْحَقِيقَةِ وَأَحْسَنُ طَرِيقَةٍ عَلَى

الجميعه وعليه علامه كل شئ ان الحجة في كل اوان بمنزلة من استنبط

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

وہی ہے جو ان کے لئے ہے۔

من غلب على النعم وضعه والادب استغنى ميزان الشعر اختصه واكثر
 في كونه اليد الطولى والقدر العلى وان شئت فقل هو صاحب
 نوره كذا اهل حق ودين واحسبهم الشك وانهم لم يزلوا
 في التعريف عرف السجود في الشهر الشريف لكر اذ اوتى المضاجع
 الحاجع تذكرا لفظ النابوي واس القلم فما انقسم من حجر ولا جود
 في دواخل الا ذنبك في الاسحار دواخل في الجار و
 هذا صدى عنك النفل واخير النبي عليه السلام من قبل فين كان
 لا اسحار ولا نفل بالفضل والكرامه المصطفى وواحد من
 قد عرفوا من لا اسحار ولا نفل من لا اسحار ولا نفل
 قال ما انتم يا اهل البصر في هذا العلم المعروف ومن لا يعرفه
 فغفرت ليكن يا اهل البصر في هذا العلم المعروف ومن لا يعرفه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۰ طبع المصنف
 ۱۰۱ طبع المصنف
 ۱۰۲ طبع المصنف
 ۱۰۳ طبع المصنف
 ۱۰۴ طبع المصنف
 ۱۰۵ طبع المصنف
 ۱۰۶ طبع المصنف
 ۱۰۷ طبع المصنف
 ۱۰۸ طبع المصنف
 ۱۰۹ طبع المصنف
 ۱۱۰ طبع المصنف

و فریب کیدم و گشتم و دروغ گفتم و ب کذا خستم حکام را بجا نیلید چندی ام سوی شما آمدن و رسیدی برادر

[illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian or Urdu script in Nasta'liq style.]

مقام المربح الحاجج ثم انكبت قلبا لميسر الخاشع فطوى له لمصنف
بجای شک اندازده فریب کار باز کردیم بادل و آرنده بخدا فرو می کشند نسیم بی آبرو اسیر کراخ
قلوبهم اليه ويل لمن بانوا يدعون عليه ثم ودعنى وانطلق واودعنى القلق
و ناسی آن سوی لو و ملاکی با بسکلی کشند دل صبره که عای بد کنند بر و بار خست و آورد و میرد مرانی آرا
فلم ازل اعاني لاجل الفکر واشتت الى جذرة ما ذكر وكلما استنشيت خيرة
بس همیشه بودم که یکشدم از بهر او اندیشه ها او میدیدم سوگناش خیزد ذکر کرده هرگاه پرسیدم خبر او را
من الریگان وجوابة البلد كنت كمن جاور عجماء او نادى صمغاء الى
از مسافران قطع کنندگان شهر میشدم هر کس که گفتگو کند سورا یا او از بد سنگ سخت مانده
انكبت بعدد الخى لاميء تراقي الكبد كجا قافلین من سفر فقلت هل
انگه دیدم پس از درازی مدت و بلندى اندوه سخت تر سواران برگردند کان از سفر پس فقم آیا
من مغرب خیر فقالوا لك عندنا خبر اعراب من العنقاء واعجب من
بست از بعد چیس گفتند هر آنکه نزد ما خبر است غریب تر از صفا گفتند تر از
نظر الزرقاء فالتهم ايضا ما قالوا وان يكيوا الى كما اكلوا فكلوا
دیدن سماء زرد تا پس پرسیدم ایشان را بگوید اگر دین چیزی که گفتند و اینکه بدیدم از سرم و دوش خنجر که گفتند پس
انهم المتوايسر بعد ما فارحوا العلو فرأوا ابا زبديها المعرف فكل لبس
که بر آید ایشان فرو دادند شهر روح پس ناگه گفتند ترا کافران و دم پس دیدند بازید آنرا که مشهور با نیل بود
الصق و ام الصق صايرها الزهد الموصوف فقلت اتقوا ذل الاما
پشیم او نام شد صفارا و کردید در انروج و صاف پارسائی پس گفتیم ایام او یکبار و دیگر در روز جمعه
فقالوا انه لان ذوالكرامات فخرني اليه الزاع و رايها فوصبه
پس گفتند بر آنکه او صاحب خوارق عادت پس اندام او آوردند و در شتم آن کجاست با غشویی
لاصناع فانتقلت حلة العيد فسرتمني الحيد حتى حلت بمجد و داره
که صانع کرده شود پس چیدم همچو کوبیدن الماده مستقیم طرف او همچو رفتن کوشنده کار تا که فرو و آدم در سجده کرد

مقام المربح الحاجج ثم انكبت قلبا لميسر الخاشع فطوى له لمصنف
بجای شک اندازده فریب کار باز کردیم بادل و آرنده بخدا فرو می کشند نسیم بی آبرو اسیر کراخ
قلوبهم اليه ويل لمن بانوا يدعون عليه ثم ودعنى وانطلق واودعنى القلق
و ناسی آن سوی لو و ملاکی با بسکلی کشند دل صبره که عای بد کنند بر و بار خست و آورد و میرد مرانی آرا
فلم ازل اعاني لاجل الفکر واشتت الى جذرة ما ذكر وكلما استنشيت خيرة
بس همیشه بودم که یکشدم از بهر او اندیشه ها او میدیدم سوگناش خیزد ذکر کرده هرگاه پرسیدم خبر او را
من الریگان وجوابة البلد كنت كمن جاور عجماء او نادى صمغاء الى
از مسافران قطع کنندگان شهر میشدم هر کس که گفتگو کند سورا یا او از بد سنگ سخت مانده
انكبت بعدد الخى لاميء تراقي الكبد كجا قافلین من سفر فقلت هل
انگه دیدم پس از درازی مدت و بلندى اندوه سخت تر سواران برگردند کان از سفر پس فقم آیا
من مغرب خیر فقالوا لك عندنا خبر اعراب من العنقاء واعجب من
بست از بعد چیس گفتند هر آنکه نزد ما خبر است غریب تر از صفا گفتند تر از
نظر الزرقاء فالتهم ايضا ما قالوا وان يكيوا الى كما اكلوا فكلوا
دیدن سماء زرد تا پس پرسیدم ایشان را بگوید اگر دین چیزی که گفتند و اینکه بدیدم از سرم و دوش خنجر که گفتند پس
انهم المتوايسر بعد ما فارحوا العلو فرأوا ابا زبديها المعرف فكل لبس
که بر آید ایشان فرو دادند شهر روح پس ناگه گفتند ترا کافران و دم پس دیدند بازید آنرا که مشهور با نیل بود
الصق و ام الصق صايرها الزهد الموصوف فقلت اتقوا ذل الاما
پشیم او نام شد صفارا و کردید در انروج و صاف پارسائی پس گفتیم ایام او یکبار و دیگر در روز جمعه
فقالوا انه لان ذوالكرامات فخرني اليه الزاع و رايها فوصبه
پس گفتند بر آنکه او صاحب خوارق عادت پس اندام او آوردند و در شتم آن کجاست با غشویی
لاصناع فانتقلت حلة العيد فسرتمني الحيد حتى حلت بمجد و داره
که صانع کرده شود پس چیدم همچو کوبیدن الماده مستقیم طرف او همچو رفتن کوشنده کار تا که فرو و آدم در سجده کرد

مقام المربح الحاجج ثم انكبت قلبا لميسر الخاشع فطوى له لمصنف
بجای شک اندازده فریب کار باز کردیم بادل و آرنده بخدا فرو می کشند نسیم بی آبرو اسیر کراخ
قلوبهم اليه ويل لمن بانوا يدعون عليه ثم ودعنى وانطلق واودعنى القلق
و ناسی آن سوی لو و ملاکی با بسکلی کشند دل صبره که عای بد کنند بر و بار خست و آورد و میرد مرانی آرا
فلم ازل اعاني لاجل الفکر واشتت الى جذرة ما ذكر وكلما استنشيت خيرة
بس همیشه بودم که یکشدم از بهر او اندیشه ها او میدیدم سوگناش خیزد ذکر کرده هرگاه پرسیدم خبر او را
من الریگان وجوابة البلد كنت كمن جاور عجماء او نادى صمغاء الى
از مسافران قطع کنندگان شهر میشدم هر کس که گفتگو کند سورا یا او از بد سنگ سخت مانده
انكبت بعدد الخى لاميء تراقي الكبد كجا قافلین من سفر فقلت هل
انگه دیدم پس از درازی مدت و بلندى اندوه سخت تر سواران برگردند کان از سفر پس فقم آیا
من مغرب خیر فقالوا لك عندنا خبر اعراب من العنقاء واعجب من
بست از بعد چیس گفتند هر آنکه نزد ما خبر است غریب تر از صفا گفتند تر از
نظر الزرقاء فالتهم ايضا ما قالوا وان يكيوا الى كما اكلوا فكلوا
دیدن سماء زرد تا پس پرسیدم ایشان را بگوید اگر دین چیزی که گفتند و اینکه بدیدم از سرم و دوش خنجر که گفتند پس
انهم المتوايسر بعد ما فارحوا العلو فرأوا ابا زبديها المعرف فكل لبس
که بر آید ایشان فرو دادند شهر روح پس ناگه گفتند ترا کافران و دم پس دیدند بازید آنرا که مشهور با نیل بود
الصق و ام الصق صايرها الزهد الموصوف فقلت اتقوا ذل الاما
پشیم او نام شد صفارا و کردید در انروج و صاف پارسائی پس گفتیم ایام او یکبار و دیگر در روز جمعه
فقالوا انه لان ذوالكرامات فخرني اليه الزاع و رايها فوصبه
پس گفتند بر آنکه او صاحب خوارق عادت پس اندام او آوردند و در شتم آن کجاست با غشویی
لاصناع فانتقلت حلة العيد فسرتمني الحيد حتى حلت بمجد و داره
که صانع کرده شود پس چیدم همچو کوبیدن الماده مستقیم طرف او همچو رفتن کوشنده کار تا که فرو و آدم در سجده کرد

و در این بین بر آنکه که در سینه چین نامه که سیاه از می در اعمار و در این بین بر آنکه که در سینه چین نامه که سیاه از می در اعمار

والتفتين من مهي من المروين والعضى والعتى مهاجاة لعضا وحادير
دينه كير بمسكه در كذشت از زمانها و كذشت و تبرس ناكاه و رسيدن زمان ضا و تبرس

الشمع كذبتا أو خنتا ما نأمنها الشهور وأطعننا في مرقدها
وكم خطبنا في خربة أهدتها وأقنيتنا الملبس من كبريات
علي رب السموات والعلو وكما ضفت بما تدعي وكما خطب
وقد أرميت مكن وكما نذرت حره تبدل الحد المرقع وكما ركضت في
فقت عمدا بالكذب ولم تراع ما يجب من عهد الشيع واليسع
واسكت شايب لدم قبل زوال القدم وقبل سوغ المصراع وخضع
المعترف لذل ما كذا المقترف وأعص هواك ولحقف عنه حرا
المقلم الأمل شوقي ومعهظم العظم فما يضر المقتني ولست بالمتهم
أما الشيب خطي وخطي الراس خط ومن لم خط الشمت بقوه فقد نعي
ويحك يا فضل حسبي على الدنيا والخاص وطاويي وأخلصي مني
ولقد كنت من مكرورين وانقضى وكشفت مفاجاة القضاء وكأثر
الشمع كذبتا أو خنتا ما نأمنها الشهور وأطعننا في مرقدها
وكم خطبنا في خربة أهدتها وأقنيتنا الملبس من كبريات
علي رب السموات والعلو وكما ضفت بما تدعي وكما خطب
وقد أرميت مكن وكما نذرت حره تبدل الحد المرقع وكما ركضت في
فقت عمدا بالكذب ولم تراع ما يجب من عهد الشيع واليسع
واسكت شايب لدم قبل زوال القدم وقبل سوغ المصراع وخضع
المعترف لذل ما كذا المقترف وأعص هواك ولحقف عنه حرا
المقلم الأمل شوقي ومعهظم العظم فما يضر المقتني ولست بالمتهم
أما الشيب خطي وخطي الراس خط ومن لم خط الشمت بقوه فقد نعي
ويحك يا فضل حسبي على الدنيا والخاص وطاويي وأخلصي مني
ولقد كنت من مكرورين وانقضى وكشفت مفاجاة القضاء وكأثر

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

کتابخانه عمومی امام رضا (ع) مشهد

[illegible]

